

UKUSUZ

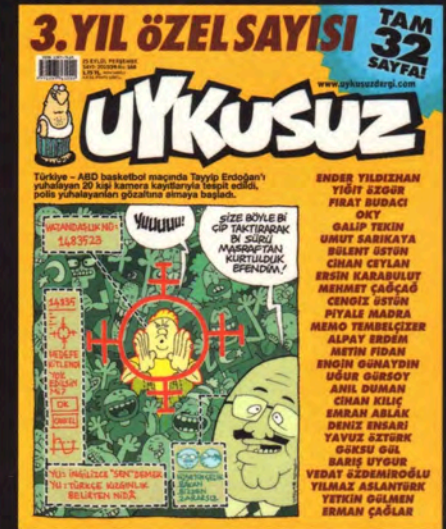
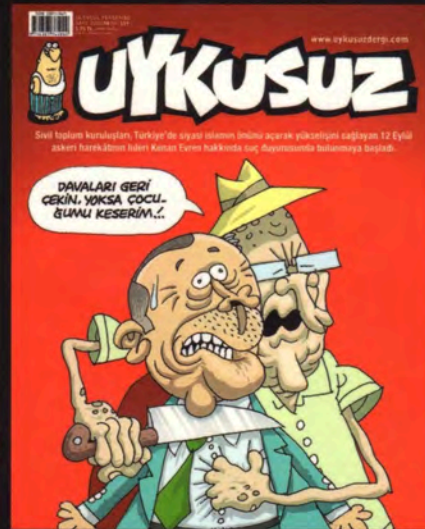
HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

13

CİLT 13 • EYLÜL'10-KASIM'10 • SAYI 157-169

Akşamsefası

UYKUSUZ

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

Akşamsefası

UYKUSUZ

- Antalya'da Hayır bildirisi dağıtan kadınlar ve Aydın'da bir mitingde Hayır pankartı taşıyan dört genç gözaltına alındı...
- Belediye zabıtalari Pendik'te Hayır mitingine çağrı yapanlara saldırdı, bir kişi yaralandı...
- AKP'liler Mersin'de Hayır oyu kullanılması için çalışma yapan gençlere saldırdı, gençler gözaltına alındı...
- Beyoğlu'nda Evet yürüyüşü sırasında Hayır standı mitingde katılanların ve polis saldırisına uğradı...
- AKP Bağcılar ilçe yöneticileri Hayırcı muhtarı tartakladı...
- Kağıthane, Gaziosmanpaşa ve İçerenköy'de Hayır stantlarına yapılan saldırılarda bir kişi yaralandı.
- Gaziantep'te "Hayır" tişörtü giyen genç polis tarafından alıkonularak kamerayla kaydedildi ve tişörtünü ters giymek zorunda bırakıldı.

AKP Evet'ten başka bir şey duymak istemiyor.

ABİ YANLIŞ ANLAMAYIN
BENİM KAFAM KÜÇÜK. E'LER SIĞMADI!..

■ Tek tip askerlik yasası çıkıyormuş, benden söylemesi, yüksek lisanlı, doktoraydı diye askerlik erteleyen arkadaşlar koşu koşu gider askere yazılır aman beş buçuk ay yapıp kurtulayım diye. Dolayısıyla bu biraz

'kampanya var, hemen şimdi al' gibi duruyor: '17 Mayıs'a kadar kayıt yaptıranlara askerlikte %30 indirim!'. Tabii bir de üniversite mezunu olmayan kardeşlerimiz var, e haliyle onlar da erteleyeceklerdir. Öyle sanıyorum ki bu yasa çıkana kadar birliklerimizin neredeyse tamamını kısa dönemler oluşturabilir. Tabii aslında asıl çözüm tek tip askerlikte değil, Hollandadaki adamımız Koray Karakaya'nın dediği gibi tek tük askerlikte. Tek tük yapılınsın, hiç yapılmasın demiyorum.

■ Bir telekulak skandalı daha patladı. Şimdi de Baskın Oran'ın Doğu Ergil'in falan dinlendiği ortaya çıkmış ki bana kalırsa bu iki boyutlu bir skandal. Anlatılan o ki, paşanın biri, İsrail'den dünyanın parasını verip dinleme cihazları alıp kimi insanların, mesela Baskın Oran'ın telefon konuşmalarını dinlemiş. İyi de ne gereği var allah aşkına? Abi nasıl olsa televizyonda şurada burada konuşuyor, telefonda fazladan ne söyleyecek? Ayrıca Baskın Hoca darılmasın, kızmasın ama insan yarım saat sonra sıkılır Bakın Oran'ı dinlemekten yahu. Ben telekulak olsam gider Cem Yılmaz'ı falan dinlerim, onun muhabbeti daha şen, dinlemesi kesin daha eğlencelidir.

■ Yalnız buradan ola ki bir talihsizliğe kurban gidip Uykusuz'un telefonlarını dinleyecek arkadaşlara bir uyarıda bulunmak istiyorum, hiç öyle şifreli konuştuğumuz falan yok, hakikatten her gün Şahin'den köfte söylüyoruz, arada bir birbirimizi arayıp bizim bile çok anlam veremediğimiz konuşmalar yapıyoruz. Alıcılarımızın ayarıyla oynamayın yani boşuna, kodlu modlu konuştuğumuz yok, hakikatten boş konuşuyoruz. En azından ben boş konuşuyorum.

■ Şehirlerimizin hepsine bir trafik kodu bahsedilmiş, eskiden 67'ye kadardı, şimdi 81'e vurmuşuz. Ama benim kafamı kurcalayan, neticede 1962 yılında bir takım kravatlı adamların masa başına oturup şehirlerimizi alfabetik olarak sıralamasına bizim gereğinden fazla anlam yüklememiz. Neticede alfabenin bir azizliği olarak 26 numarası güzide Eskişehir'imize düşmüş, onu biliyoruz da, Eskişehirli olarak 26'yı bir gurur vesilesi olarak her yere yazma çabamıza anlam veremiyorum. Maç oluyor, 26. dakikada tribünler kutsal bir anı paylaşırçasına düdük çalmaya başlıyor ki bunun da mucidi öyle sanıyorum ki Trabzonspor'dur. İyi ama şehrimizin trafik kodu 26 diye maçın 26. dakikasına fazladan bir önem atfetmenin matematiği ne?

■ Bu plaka üzerinden var olma telaşı, forza35sk@hotmail.com, cilgin_47@yahoo.com, alayina55_tovbekar@mynet.com gibi mail adresi veya forma numarası seçimlerinden, askerde sağ baştan sayılıken memleketinin plaka numarasının denk geleceği yere geçip gururla "ON SEKİZ!" diye bağırma kadar çeşitleniyor. Plakaya o kadar takılmayalım derim, neticede trafik müdürlüğü müdür, nedir, birileri almış sıraya koymuş numaralamış.

■ Plaka ve askerlik de bu arada bir hayli ilgili. Askerliğinin bitmesine 81'den az günü kalmış olan arkadaşlara "plakaya düşmüş" deniyor, bu arkadaşlara "şafak kaç" diye sorulduğunda bu arkadaşlar "Şafak Denizli" diye cevap veriyor. Benim gibi İstanbul ve Eskişehir dışındaki illerin plaka kodlarını bilmeyen adamlar da "Ulan Eskişehir 26 olduğuna, E de D'den önce geldiğine göre bu adamın yirmi altıdan az günü kalmış, Bursa 16'yı, demek ki 16'dan da çok günü varmış" diye oturup herifin kaç günü kaldığını bulmaya çalışıyor. Tabii aslında hiç orali olmayıp "aferin az kalmış, gözün aydın" diyerek olay mahallinden de uzaklaşılabilir ki bu daha çok sergilediğim bir davranış olagelmıştır.

■ Aranızdan birçoğu hatırlar, eskiden her yılın başında, bir önceki yıl yaptığımız harcamaların faturalarını, fişlerini vergi iade zarfı denen bir zarfın üzerine yazar, içine de fişleri zarftaki sırasına göre numaralayıp şirketlerdeki muhasebe servislerine verir, bir iki ay sonra da o fişlerin vergi iadesini alırdık. Sonra efendim iki yıl önce falan, vergi iade zarfı kaldırulması kaldırıldı, çalışanlara onun yerine sabit bir ücret iadesine başlandı, dolayısıyla da her ocak ayında önceki yılın bütün harcamalarının fişlerini zarfa yazmaktan kurtulduk. Peki, iyi mi oldu? Elbette hayır, çok kötü oldu, çok da feci kötü oldu tamam mı?

■ Şimdi efendim bir kere, ben kendimden biliyorum, o

2010 Dünya Basketbol Şampiyonasında Türkiye ile Rusya arasında oynanan maçta Başbakan Erdoğan ve eşi Emine Erdoğan gelince, ponpon kızların gösterileri iptal edildi.

Kentsel dönüşüm projesi kapsamında Tarlabası'nı Çalık grubuna peşkeş çekerek semt sakinlerinin evlerine el koyan Beyoğlu Belediyesi yıkımları başlattı.

1943 yılında Van'da 33 köylüyü kurşuna dizdiren General Mustafa Muğlalı'nın adını taşıyan kışlanın isminin değiştirilmeyeceği açıklandı.

vergi iade zarflarını doldururken, geçen yıl yaptığımız tüm harcamaları tek tek gözden geçiriyorduk. Kendi payıma, oraya yazdığım fişleri inceleyip "oha ulan şu zimbirtıya amma para harcamışız, bu yıl daha dikkatli olalım" ya da "ulan ben bu zimbirtıya bu kadar para vereceğime şöyle yapardım daha da iyi olurdu, çok iyi de olurdu, çok da güzel iyi olurdu" dediğim çok olmuştur. Bir örneğini aşağıda anlatacağım, hiç merak etmeyin.

■ Ama vergi iade zarfı kalkınca ne oldu? Kimse içine düştüğü alışveriş çılgınlığının boyutlarını şöyle toplu halde karşısına göremez oldu. Benden size söylemesi, devlet istemese de siz fişleri biriktirip, her yıl yaptığınız harcamalarla şöyle bir bakın.

Bu oldu: Safran ve Çam Fıstığı benim isyanımdı

Efendim vaktiyle şehirden uzak bir beldemizde, nohut oda bakla sofa bir ev tutmuş yine şehirden bir

hayli uzak bir iş yerinde çalıştıktan, evden işe isten eve rutinine kendimi kaptırmış yaşıyıp gidiyordum.

Oturduğum yer yeni yeni geliyor o zamanlar. Akşamları dışarı çıkacak kafayı dağıtacak bir imkânı, sosyalleşme sağlayacak bir ortamı falan da yok. Dizi dizi yüksek toplu konutlar bir de onların ortasında devasa alışveriş merkezi. Ben de farkına varmadan alışveriş merkezinin ve içindeki marketin kölesi olmuşum, sıkıntından işten dönerken neredeyse her gün markete giriyordum, bir şeyler alıp öyle dönüyordum eve. Evde de kendi kendime çeşitli yemekler yaparak falan vakit öldürüyordum.

Bu anlattıklarım tam da 2001 ekonomik krizinin ülkeyi kasıp kavurduğu, paramızın pul olduğu dönemler bu arada. Herkes gibi benim de kredi kartı borcum şiştikçe şişiyor, maaşı kredi kartına yatırıyorum neredeyse hâlbuki tek harcamam market alışverişi.

Şili'de 33 maden işçisi yerin 700 metre altında mahsur kaldı. Kurtarma ekiplerinin işçilere ulaşmasının 3 ay sürebileceği bildiriliyor.

Sene başında, bir önceki yılın alışveriş fişlerini, faturalarını toplayıp vergi iade zarfını doldururken bir anda her şey aydınlandı. Bütün fişleri tek tek zarfa yazıyordum ki, market fişlerinden birinde, yaptığım alışveriş tutarının yarısını safran ve çam fıstığının oluşturduğunu gördüm. Diğer fişleri de inceledim durum aynı. Ah dostlar, meğersem ben o ekonomik kriz döneminde bütün sermayeyi tam bir keriz gibi safrana, çam fıstığına yüklemişim. Safran ve çam fıstığının neredeyse kıymetli madenlerle boy ölçüşen fiyatlara sahip olduğunu bilmediğimden, markette alışveriş yaparken de etiketleri okuma alışkanlığım olmadığından, hemen her gün yüz gram iki yüz gram safran ve çam fıstığı alıp evde yaptığım yemeklerin içine boca edip durmuşum. Bayağı bayağı yılda ortalama bir maaşı safrana çam fıstığına gömmüştüm. Ben de hep merak ederdim lokantada falan çam fıstığını, safranı neden bu kadar az kullanıyorlar diye. Sinirimden vergi iade zarfını yiyecektim yahu, kredi kartı ekstresinin yarısına yakını safran ve çam fıstığından oluşuyormuş meğerse.

U.K.U.S.

kapsanında
 Türkiye'de,

topluluğu
 açık hava
 sahnesinde

kaldırılan
 genel kursu
 yapılan ağıla

Radi

İŞİMDEYİM GÜCÜMDEYİM

UMUTSARIKAYA

HEDİYE

CIHAN CEVLAN

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

• İçeri adam girdi. Bayaa bildiğin, içeri adam girdi. Son on yılının aziz dostu Sinan Göksel'in Teşvikiye'deki giriş katı evindeydi, yaz günüydü, pencere açıktı. Sinan bilgisayar başındaydı, ben de televizyona bakıp çayımı içiyordum. Sonra, içeri adam girdi. Gençten bi adam, tutundu pervaza, attı kendini evin içine. "N'oluyo lan" dedim. Arkası dönük olan Sinan da irkildi, fırladı. Adam "iyi akşamlar" dedi. Sinan "Ne iyi akşamları, şu yapılacak şey mi, ayıp" dedi. Bana dönüp "Bizim alt komşu" diye açıkladı. Komşu bi süre başını öne eğip sessiz durdu. Sessizlikte sinirli soluk sesleri sadece. Sonra komşu "Tepemde çok yürüyorsunuz, ayak seslerinden ve konuşmalardan uyuyamıyorum" dedi. "Onu konuşmaya geldim" dedi. Sinan "Konuşmak için başka yol bulamadın mı, adam gibi kapıyı çalsana kardeşim" diye bağırdı. "Açık görüncü girdim işte pencereden" dedi komşu. "Bizi korkutmaya ne hakkın var lan" diye Sinan gene bağırdı. Çocuk

"Haklısınız" dedi, normal kapıdan çıkıp gitti. Arkasından Sinan, çocuğun ruhsal tedavi gördüğünü, dönem dönem aralarının gayet iyi olduğunu, bazen de böyle ters yaptığını anlattı. Ne geliyorsa aklına, kah öyle kah böyle davranan bi gençmiş. Sonrasında genç, rastlaştıkça ters bakmaya başladı, Sinan'a da "Gürültü yapıyorsunuz" deyip duruyomuş. Özel durumdur dedim, ses etmedim. Ta ki çok neşeli olduğum bi gün, sokakta gene rastlaştık çocukla! "N'aber birader" dedim, şaşırdı, "İyiyim" dedi.

"Duydum, sen de benim gibymişsin, ben çok uzun zamandır ruhsal tedavi görüyorum" dedim. Sustu, baktı. "Hatta" dedim, "Yeni bi ilaç, hap filan bulduklarında direk beni ararlar, ilk bende denerler" dedim. İyice. Biraz beyazladı, azıcık gülümsedi. "Ama şimdi iyiyim, sen de iyi misin" dedim. "İyiyim" dedi. "Hepimize geçmiş olsun abi" dedi. O günden sonra da ne zaman görsek birbirimizi selamlaştık. Genç, Sinan'a da hiçbir falso yapmadı. Şimdi, yıllar sonra düşündüm de, ilacı bulunca ilk beni arayanlar kimler lan? Ne acıip adamlarmış öyle...

• İri yarı bir figürandı rahmetli Yedigâr Ejder. Onca filmde minik rollerde göründü. Genellikle kavga etti, dayak yedi. Çok genç yaşında, çok hazin şekilde, bi sabaha karşı, Taksim Park'ında ölü bulundu Yedigâr Ejder. Oynadığı filmler içinde, belki de diil, kesinlikle en önemli rolü Memduh Ün'ün çektiği "Devlet Kuşu" filmindeydi. Bülent Kayabaş'la birlikte Kemal Sunal'ın iki can dostundan birini canlandırıyordu. Çocukken sinemada, bayıla bayıla izlediğim bu filmin DVD'sini geçen gün tekrar seyrettim. Bi baktım ki, Yedigâr Ejder'in adı jenerikte (gene) çok sonra yazıyor. Dahası DVD kapağında da fotoğrafı var ama adı yok. Bu da böyle bir kader, kafa rolde olsan bile afişte adın

yok, çünkü sonsuza kadar figüransın sen, bir sinema mazlumasın. Bari dedim, bir kez bile olsa rahmetli Yedigâr Ejder'i, o iyi kalpli genç irisini, en önemli filminin kapağında isim olarak görelim. Yani, şu gördüğünüz film kapağında normalde onun adı yok. (Gerçi bu kapakta yönetmenin de adı yok ama o bir tercihtir.) Gönülümüzde yer etmiş figüran Yedigâr'ı bu şekilde yad edelim. Çocukluğumuzdan beri bizi şenlendiren bu mesleğe emek veren gölgedeki kahramanları; Arap Celal'i, Kamer Baba'yı, Şişko Nuri'ye, Hababam Sınıfı'nın Bastıbacak Tuncay'ını ve kalanların tamamını saygıyla analım. Kaybettiklerimize rahmet, yaşayanlara sağlık dileyelim. Ömürler biter, geriye filmler, kitaplar kalır...

• Başbakan, türban sorununu çözeceğini söylediği için Kılıçdaroğlu'na "Amatör Şeyhülislam" dedi. E, n'apiceksin, profesyonelin hali başka oluyo!..

• Aha, bir yaz daha anı oldu, hacı oldu! Bu yaz Burgazada'ya gittik, hem gezmek, hem de bir yazı için malzeme toplamak amacıyla. Sait Faik'in evinin tadilatla olduğunu biliyordum ama gene de uğradım, hiç olmazsa bahçesinde dolanırım, girişteki hekeline bakarım diye. Bahçede ve arka avluda dolaşırken, evden sesler geldi. Avlu duvarına çıkıp içeri baktım. Yaşlı ve başörtülü bir kadın, bir başka yaşlı insanın başında (diğerini arkadan gördüm) kitaptan dualar okuyordu. Tüylerim diken diken oldu, çünkü bu görüntü bana Sait Faik'in "Bursa'da Bir Kandil Gecesi" adlı şiirini hatırlattı, benzer bir

hava vardı ortalıkta. (Meraklısı, bu şiiri Abasıyanık'ın tek şiir kitabı olan "Şimdi Sevişme Vakti" kitabında okuyabilir.) Yaşlı teyzeyle göz göze geldik. Başımla selam verdim, "Tadilat ne zaman bitecek acaba?" diye sordum, "Seneye" dedi. Yazarın evinde, onun ruhuna, üslubuna, şiirine benzer bir enstantane görmek, valla içimi oynattı...

• Çocuğunu okula göndermeyip kendileri yetiştirmek isteyenler, birleşip sembolik "Erkin Koray İlköğretim Okulu" oluştursunlar da çocuklar zaman zaman birarada olup

sosyalleşsinler bari...

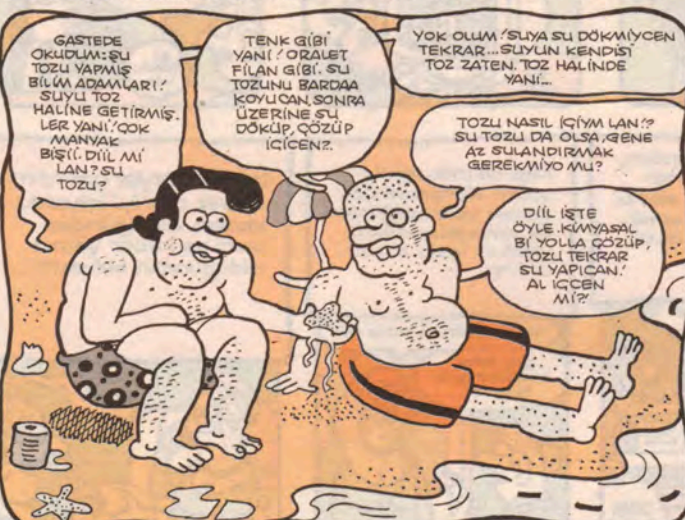
• Tatildeydim, gölgede kitabımı okuyodum, yam masadaki iki kadından biri telefonla konuşmaya başladı. 'Dominik' adlı biriyle emlak meselesi konuşuyolardı, ister istemez duyuyordum. Biraz sonra tartışmaya başladılar, sesini yükseltti, tartışma bitti. Telefonu çaldı, Dominik, önce normal konuşmaya başlayıp gene tartıştılar, görüşme bitti. Sonra kadın başka birini aradı ve tartışmayı anlattı. Karşıdaki belli ki "Dominik'in türkçesi az, o yüzden anlaşamadınız" demiş olmalı ki, kadın "t'ürkçesi az olabilir ama terbiye, nezaket dünyanın her yerinde aynıdır" dedi. Sonra bu lafı bir kez daha tekrarladi. Bu laftan çok memnun kaldığını anladım, taşı gediğe oturttuğundan emindim. Telefonu kapatınca yanındaki arkadaşına görüşmeyi detayla aktardı ve son lafını iyice vurgulayarak bir kez daha tekrarladi. Yine de doymadığını hissettim ve içimden "Bu kadın, bu lafı daha çok anlatır" diye düşündüm. Hakikaten de biraz sonra, tüm konuşmaya baştan sona tanık olmuş arkadaşına "Dedim ki, türkçesi az olabilir ama nezaket kuralları dünyanın her yerinde aynıdır dedim" dedi. İçimden 'Pes' dedim...

• Son zamanlar yastıklarına yatma n'olursun, benim aklım başımda diil!..

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

İYİ Kİ VARSIN KEANU REEVES

"Hayır, teşekkür ederim," dedi yanımdaki adam. Otobüsü ulaşacağı amaç için sadece bir araç olarak gören tokgözlü insanın, muavinin bahsettiği ikramları geri çevirirken kullandığı çağdaş tını hep canımı sıkıktır. Uçağa ekonomik değil de, uçak korkusu gibi sebepler yüzünden binmeyen elit kesimin tercih ettiği otobüs firmalarından biriyle seyahat ediyorum. Aslında bu tür elit firmaların artık diğerlerinden teknolojik bir üstünlüğü kalmadı, ama 'bağırın çocuk', 'susmaya gazlı bebek', 'torbadan çıkan yağlı börek' gibi kırsal efektlere daha az rastlanmasa bakımından tercih sebebi olabiliyorlar. Otobüsümüzde muavinin ikramlarını reddetme ya da "sadece su alayım" deme oranı bir hayli yüksek. Ben de midemi garaj gıdalarıyla doldurduğum bir iki yolculukta muavin ikramlarını reddettiğimi hatırlıyorum, insan gerçekten bu reddediş esnasında çağdaş bir kıvanç duyuyor. Hele bir de bu ret, otobüsteki güzel bir kızın görüş alanındaysa tadından yenmiyor. Ama genelde ikramları pek reddedemiyorum. Hatta cesaretimi toplayabilirsem menünün tamamını (su, kola, çubuk kraker ve kek) almaya çalışıyorum. Böyle zamanlarda beleşe meylederek yarattığım ham görüntüyü beslenme saatimin ardından ortaya çıkardığım kalın bir kitapla (bu tür küçük insan psikolojileri için Rus edebiyatı uygundur) yok etmeye gayret ediyorum. Bu yolculukta da yemeyi reddederek sadece neskafe (sade) tüketimiyle göz dolduran bir adet güzel kız görüş alanımda. Ayı gibi beslenirken bana baktığını görüyorum. "Biraz sabret güzel kız," diyorum içimden "çantamda sabırsızlıkla bekleyen Rus edebiyatı birazdan ilişkimizi toparlar." Ama ne yazık ki bir daha benden tarafa bakmıyor, kulaklığını takip camdan bakan depresif kız olmayı tercih ediyor. Böylelikle otobüse doluşturduğum Ruslarla (Peçerin, Maksimic ve Kazbiç) baş başa kalıyorum. Özellikle Kazbiç otobüsümüzün elit havasına hiç uymayan tam bir ayı. Sıkılp Rusları kapatıyorum. Biz çağdaşları A noktasından alıp B noktasına götüren otobüsümüz, 90 km hızı aşmadan tıslaya tıslaya ilerliyor. Yanımızdan 90 km'yi sallamayan börekli ve ağlayan çocuklu bir firma 'voon'layarak geçiyor. Firmamıza olan güvenimiz biraz daha perçinleniyor. Önümüzdeki ekranı açıyorum. Karşıma Keanu Reeves çıkıyor. Yine karışık işlere girmiş. Uzun suratıyla koridorlarda koşup duruyor...

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

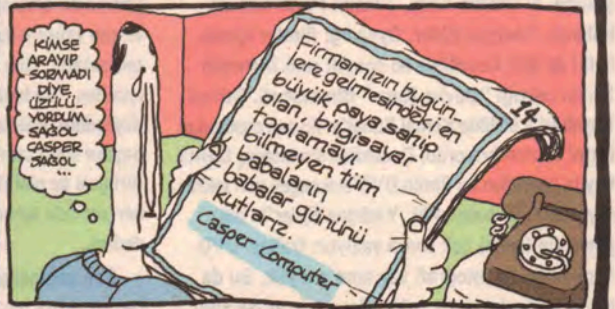
elindeki cep telefonunu bir delilimşesine havaya kaldırarak, "Haber bekliyorum hanımefendi, olmadı bir araç yollayacaklar," dedi. Suratının kırmızılığı gittikçe koyulaşıyordu. "Hadî sıradan bir firma olsa anlarım, sizin bu gibi durumlar için acil durum prosedürünüz olması lazım," diyen başka bir sese döndük. Çoğalıyordu. Kırmızı Surat'a baktım. 'Prosedür' kelimesi, dağarcığımda herhangi bir yere oturmada sağa sola çarptığı için vereceği cevabın şekillenmesini engelliyordu. Cevaplayamadıkça kızarmaya devam etti. "İnanamıyorum tuvaletiniz de bozuk!" diyen yeni bir kadın sesi otobüsün ön tarafında belirerek bize doğru ilerlemeye başladı. Şöför, "Nasıl bozuk?" diyerek muavine baktı. Muavin koşarak tuvaletin "nasıl bozuk" olduğuna bakmaya gitti. Otobüsün ön tarafından bir kadın daha yanında çocuğuyla (dramatik öge) söylenerek bize doğru yaklaşımaya başladı. 4 kişi olmuşlardı. Etrafımız tamamen sarılmıştı. Yakınma şiddeti gittikçe artıyordu. Suratı artık kırmızı alarm vermeye başlayan şöförün "hanımefendi" kelimesiyle giriş yapmaya çalıştığı tüm konuşma girişimleri, yanına ikinci bir kelime almadan parçalanarak yok ediliyordu. Şöför, en sonunda, "Yaa lütfen biraz anlayışlı olun yaa!" demeyi başardığında kısa bir an sessizlik oldu. Eyvah, dedim içimden, "yaa" kelimesinin bu ortamda bomba etkisi yaratacağını adım gibi biliyordum. "Prosedür" diyen kadın, "Tamam daha fazla konuşmaya gerek yok, siz haklısınız, biz burda hepimiz enayiyiz," dedi. Durumun başka bir boyuta geçtiğini anlayan Kırmızı Şöför, sağ elinin parmaklarını birleştirerek yumuşak bir ses tonuyla, "Hanımefendi..." der demez son tokadı yedi: "Lütfen o elinizi indirin, sizinle daha fazla tartışmak istemiyorum." İşte bu gerçekten can sıkıcıydı. Bu tavır daha önce de görmüştüm. Tartışmanın en hararetli yerinde daha modern olan taraf, aniden ortaya koyduğu yapay bir nezaket diliyle tartışmadan kesin bir zaferle ayrılıyordu. (Bu 'daha fazla konuşmak istemiyorum' tavrı, çok uzun bir mızrağın sadece ucunu batırmaya benziyor.) Modern bir şehirlili olan Prosedür, aniden nezaketle saldıran Kırmızı Şöför'e aynı sınıfın insanları olamadıklarını hatırlatmıştı. Kırmızı Şöför'ün bu son saldırı karşısında biraz daha kızarmaktan ve sonra da Allah'a sığınmaktan başka çaresi kalmadı: "Alla allaaa, ne dedim ben şimdi hanımefendi..."

Tamirci hala uğraşıyor. Şöförün kızarıklığı biraz azaldı. Tartışmaya katılan tüm çağdaşlar telefonla konuşmaya başladı. Bütün bu yaşananları "inanamıyorum", "rezalet", "koscoca firma" gibi tanımlamalar eşliğinde kocalarına, sevgililerine, anne ve babalarına anlatıyorlar. Çağdaş insanlarla dolu bir otobüsün kırsaldaki macerası ülkenin farklı yerlerinde onlarca insanın sorunu haline gelerek gittikçe büyüyor. Muavin, "Tuvaleti hallettim," diyerek yanımıza geliyor. Aramızda sorun halledebilen birinin olması sevindirici bir durum. Uzun suratıyla galiba birazcık Keanu Reeves'a da benziyor. Onun Prosedür'ü üttüğünü hayal ediyorum.

Uyandıgımda otobüsümüzün kamyoncuların kullandığı bir mola yerinde dolastığını gördüm. Otobüsün içinden memnuniyetsiz sesler yükseliyordu. Önümüzdeki ekranda Keanu Reeves bir kadını öpmek üzereydi (galiba bütün sorunları halletmişti). Otobüs, kapısında oto-tamir yazan baraka gibi bir yerin önünde durdu. Şöför, muavin ve birkaç erkek yolcu (triger kayışı, balata falan demeyi seven cinsten) aşağı indiler. Öpüşme biter bitmez aşağı inerek yanlarına gittim. Arka tekerin etrafında yarım daire düzeninde dizilmişlerdi. Aralarına katılarak safları biraz sıkılaştırdım. 'Bijon kesmiş' adını verdikleri bir sorundan konuşuyorlardı. 'Kesik bijon' kavramı olarak benim için bir şey ifade etmese de, şort-çorap-sandalet üçlüsüyle emekli bir yazlık tanrısı olduğu anlaşılan yaşlı bir adamın kafa sallamasından ve şöförün çaresiz suratından (sorun olduğunda derhal kızaran Karadeniz tipi bir yüzü vardı) büyük bir sorunla karşı karşıya olduğumuzu anladım. Ama asıl büyük sorunun daha aramıza

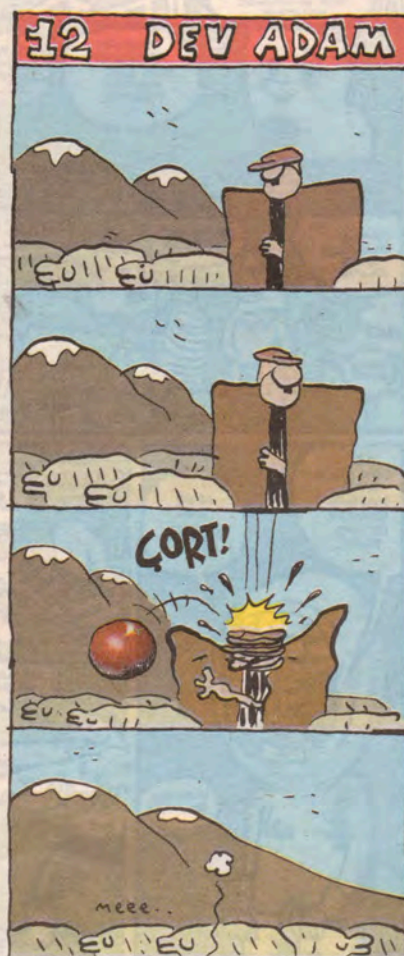
ANIL DUMAN

metinfidan@gmail.com

budaci@gmail.com

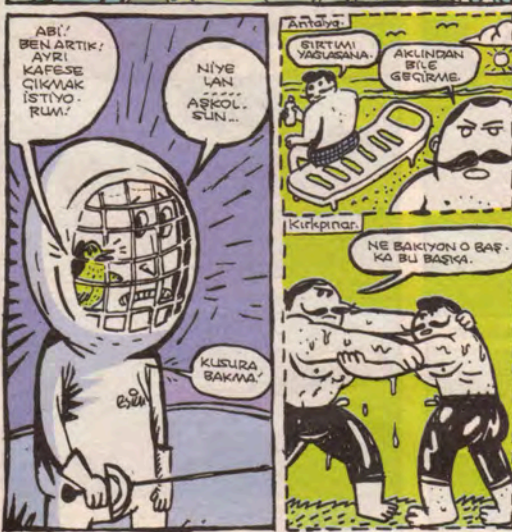
_____ 20/21

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

• An geliyor, evrak sezonunun açıldığını anlıyorsun. Resmi bir tarihi yok, her sene aynı döneme denk gelecek diye bir şey de yok, daha çok bir hissiyat. Muhtarı çok sık görmeye başlıyorsun, kendini okulun öğrenci işlerinde buluyorsun, posta kutusundan üstünde adın yazılı sarı zarflar çıkmaya başlıyor. Bir hafta önce evimde oturuyordum, şimdi sular idaresinde ne isim var demek gibi bir şansın yok. Çünkü evrak sezonu açıldı. Yabancılar şube müdürlüğüne de gidebilirsin. Ben gittim, "aslında kültürlerimiz aynı siz dolma diyorsunuz biz de dolma diyoruz, meh meh" diye şaka da yaptım, kimse gülmüdi. Oysa sinir krizi geçirip "lan bir kere, o da zorla ülke dışına çıktım, ne işim var benim yabancılar şube müdürlüğünde, Ganallıların arasında?" diye bağırırsam muhtemelen ona gülerlerdi. Hatta cep telefonu kamerasından video çekip "Adam kopuyorrrr!!! Çok komikkkkk!" diye youtube'a da koyarlardı. İnsanımız maalesef cahil. Bazen ev partilerinde dıccaylık yapan çağdaş arkadaşlarımla devlet dairelerinde karşılaşırım, tek tesellim o oluyor. "Hayırdır?" diye soruyorum "buradan ziraat bankasına gideceğim, öğrenim kredisinin ödemesi gelmiş, onu taksitlendirmeye çalışacağız, bakalım" diyor, keyfim neşem yerine geliyor. Anlıyorum ki beddualarım tutmuş, dıccay gittiği hiçbir ev partisine beni çağırmanın, sonrasında da ortamları ballandıra ballandıra anlatmanın cezasını

çekiyor. Allah'ın gazabı onu öğrenim kredisini sekinde vurmuş, azap çekiyor.

• Ne güzelsin müzik, iyi ki varsın müzik: Müziği öven müzisyen ve onun gizli gündemi.

İki tür müzisyene hiç güvenim yok. Bir, doğayı koruyalım şarkısı yapan müzisyen; iki, şarkısında müziği öven müzisyen. Önce "doğayı kurtaralım" diyen müzisyene çok sinirlendiğim için ona çok kısa bir şeyler söylemek istiyorum: Sen içten pazarlıklı ve akılsız bir insanın "doğayı kurtaralım" diye şarkı yapan müzisyen. Küresel ısınma olayı patladığı dönem çok ufak buzul parçası üzerinde mahsur kalmış kutup ayısını reklamlarında kullanan Garanti Bankası'ndan hiçbir farkın yok. Doğaya da ancak ölüp solucanlara yem olunca faydan dokunacak. Sevgiler, Erman Çağlar. Sinirimin çoğunu doğayı kurtaralım şarkısı yapan müzisyene harcadığım için müziği öven şarkı yapan müzisyene sadece şunu söyleyebilirim: Müzikten çok acayip paralar kazanıyorsun, kadınlar (ya da erkekler) falan kendileri

Evrak dünyası

geliyor, çalışma saatlerin çok esnek, hala bana müzik şöyle güzel böyle güzel diye ayak yapıyorsun. Manowar dışında herhangi bir müzisyenin müziği övmesine tahammülüm yok. Manowar da doktordan raporlu gibi bir grup zaten, onlara her şey serbest.

• "Aaa, resmen aynısını yapmışlar!" diyeceksiniz: Dizi genci.

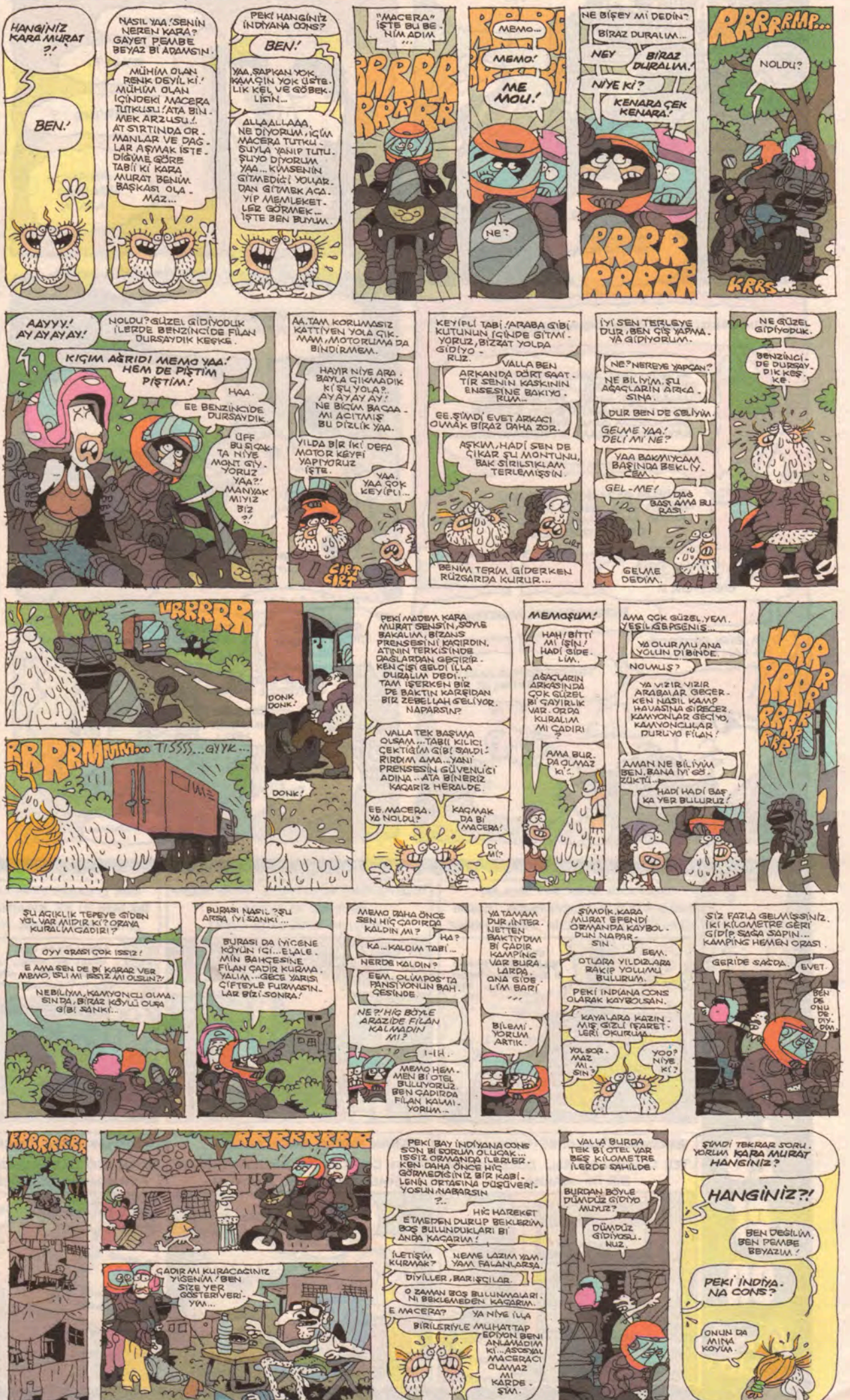
Türk dizilerindeki genç elemanları nasıl beceriyorlarsa, balmumu müzesindeki balmumu heykellere benzetiyorlar. "Aaa aynısını yapmışlar" diyorum, "nasıl da uğraşmışlar" diye şaşıyorum. Ama gerçek olmadığını biliyorsun tabii, ele veriyor kendini. Çok standart kot pantolonun üzerine giydiği çok standart genç tişörtü, onunda üstüne giydiği genç gömleği ele veriyor dizi gencini. Bazılarını da gerçekten

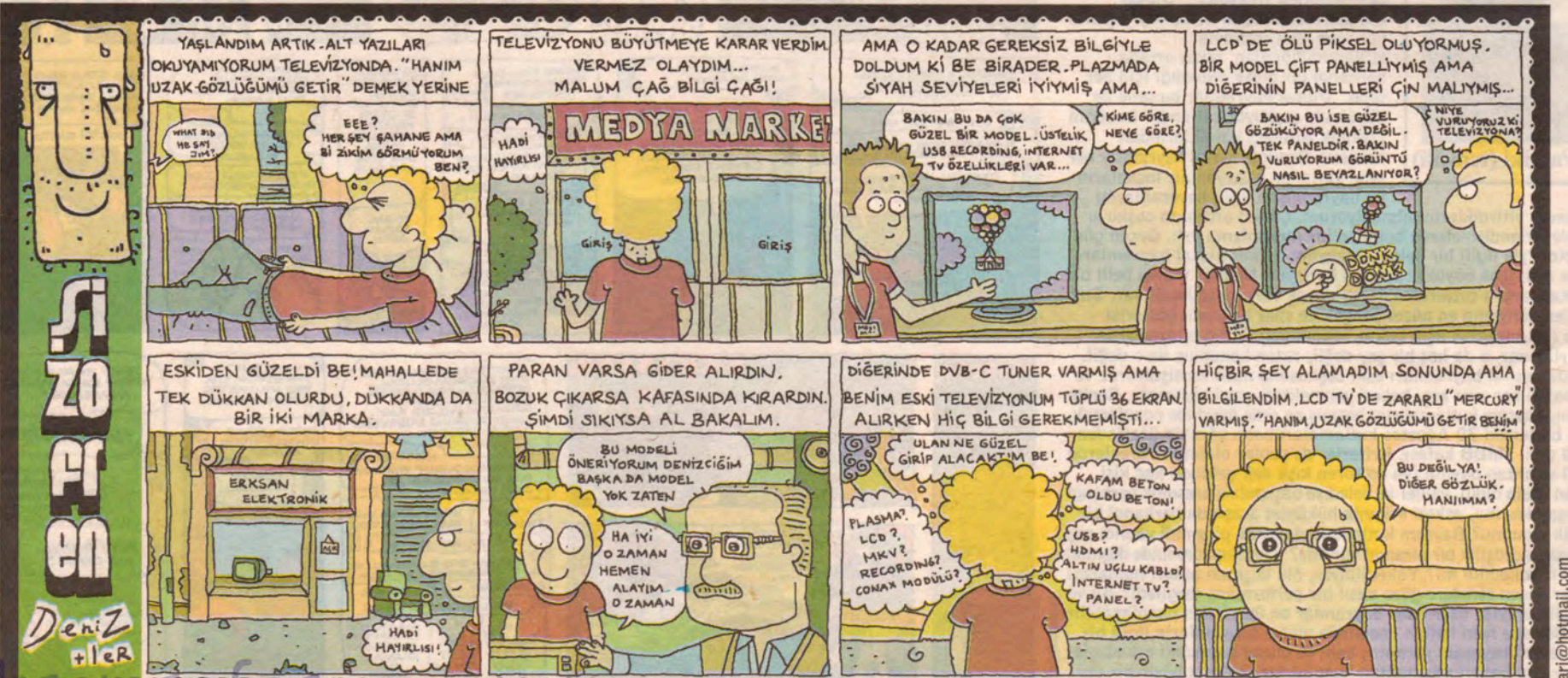
benzetemiyorlar, tamamen LC Waikiki 2006 - 2007 kataloğuna benzeyen elemanlar. Aslında zaten genç olduğunu unutup genç rolü yapan oyuncular da olaya dahil olunca iyice ortaokul tiyatro kolu temsili gibi bir şey çıkıyor ortaya. Mahallenin muhtarları dizisinde genç olduğu için herkese saygısızca "usta" diye hitap eden bir kız vardı, o geliyor aklıma. Mahallenin Muhtarları evreninde genç olmak öyle bir şeydi. Gerçi fena manita değildi, peşisıra o da geliyor aklıma. Bayramlar bu sene de büyük bir coşkuyla kutlandı. Ama neye göre, kime göre? Ulusal yayın organlarında çalışan birkaç arkadaşım var (o kadar da boş insan değilim anlamında), onlar da bu belirsizlikten şikayetçi... Ulusal basındaki arkadaşlar bana, bayramların her sene aynı coşkuyla kutlanmadığından, fakat ortada herhangi bir ölçek olmadığı için her sene "Ulusal bayramlar bu sene de büyük bir coşkuyla kutlandı" haberini yapmak zorunda kaldıklarından bahsetti. Sonuçta ulusal bayramları her sene kutlanan okazyonlar, insanların bu bayramlarla ilgili heyecanlarını yavaş yavaş yitirdiklerini hissediyorum. Çünkü ortalıkta coşkuyu ölçüp, değerlendirmelerde bulunan bir mekanizma yok. Geçen gün Kuzey Kore'yle ilgili bir belgesel izledim, herkes ulusal bayramları her sene aynı (çok büyük) coşkuyla kutluyor. Neden? Çünkü belli bir coşku standartını tutturamazlarsa dayak var, hatta hapis var. Sırf bu yüzden dünyanın en güzel gençlik ve spor bayramı gösterisi onlarda (youtube'dan açıp bakın, inanılmaz). Tabii o taraflarda diktatörlük var, o da hoş bir şey değil; zaten konumuz da o değil. Konumuz, ulusal bayramları eski coşkusuna nasıl kavuştururuz ve ulusal basını her sene aynı haberi yapmaktan nasıl kurtarız. Benim tavsiyem, bayram kutlamalarını geçmiş on sene üzerinde puanlamak. Mesela bu seneki 30 Ağustos kutlamaları bana göre on üzerinden 6.2 aldı gibi. IMDb kafası. Kriterler de şunlar olabilir: Törenlerde kaç kişi sıcağın bayıldı (ya da tören kışa dek geldiye kaç kişi soğuktan hasta oldu), valiler ve belediye başkanları arasında herhangi bir kavga oldu mu, askeri erkanla hükümet arasında herhangi bir gerginlik oldu mu? Bayram kutlamalarında insan piramidi yapıldı mı, yapıldıysa kaç kişilik bir piramid kuruldu? Kurtuluş töreninde düşman kuvvetleri yok edildi mi? Yok edildiyse, ölü düşman askeri numarası yapanlar geçen senelere göre nasıl bir performans sergiledi? Bu ve bunun gibi olaylar üzerinden bayramlar on üzerinden puanlanabilir bence. Böylece hem halkın genelinde ulusal bayramlarla ilgili bir "yemekteyiz" heyecanı yaratılır, hem de ulusal basındaki arkadaşlar her sene aynı haberi yapmaktan kurtulurlar. Aklıma böyle bir şey geliyor.

MAKUL MEMOŞKO

YENİSGİNİN KISA TARİHİ

YİĞİT ÖZGÜR

PARLAMENT PAZAR GEÇESİ SİNEMASININ TİM BURTON'UN BATMAN'İ.
Nİ İLK YAYINLAYIYDIYDI YANLIŞ HATIRLAMIYOSAM. BAYAA KAVGA ETTİK
SONUNDA BABAM YAZI TURA ATICAZ DEDİ. ATTİK. BEN KAYBETTİM.

BENCE BETAEN
YENİCEK SİZCE ?

-SÖYLESENE POSTUM SEN
HİÇ AY İSGİNPA, ŞEYTANLA BAKS
ETTİN MİLZ. - NE Z. -BU SORUYU
BUTUN KURBANLARIMA SORARIM,
SÖYLEMESİ HAYUMA GIDIYOR...

PAN!

AHA FURDU..
AMA BENCE YINE DE
ÖLMEZ, SİZCE ? DEMEK
SİZCE DE ÖLMEZ.
BENCE DE ÖLMEZ.

EĞ?
KONULSA-
NIZA
ESLENİYOR
MUYUZ?..

- DAHA DERİNE EVET!.. - TANRIM GİRDİĞİNİ HİSSEDİYORUM!.. - AZ KALDI!.. - AAH GİRİYOR!.. - TANRIM TAMAMIYLA GİRDİ!.. - OAHH EVET!..

- AY BAŞKA BİŞEY YOK MU ONU AÇSANIZA BU NE Z...

ASLINDA BİŞEY YAPMIYOLAR YAA... ŞAŞIYORLAR SAĞNISIYORLAR BÜ KÖZ KES'E MASAJ YAPIYORLAR ASLINDA...

AMA BU DÜRLÜM ANLAŞILACAK ZAMAN YİNE BAKMIYOR OLUCAKLAR, SEN DE SEKSÜ FİLM İZLEYEN ÇOCUK OLUCAKSIN.

GALİBA ANNE BABAYLA FİLM İZLEMENİN KURALI
BU BİRLERİNE CİDDİ CİDDİ HESAP VERDİĞİ-
RİNDEN ŞÜPHELENYORUM.

ÖZLÜNÜZ NORMAL Bİ FİLM
İZLERKEN EROTIK SAHNESİN-
DE GERİ GİRDİNİZ Mİ ?.

EYET GÖRDÜ
MENUR BEY.

HAH TAMAM O ZAMAN
BUNLUN EDEBİYAT

BU HAFTAKİ KÖŞEMİZİN SONUNA
GEURKEN SİZLERE TOTAL RECALL .
ÜN EN GÜZEL SAHNESİYLE VEDA
EDİYORUM . SÜPER FİLM . ACAYIP
SEYİRYORUM . İZLEYENLER İZLE-
SİN DERTİM...

NOT : GARANTİ EDİYORUM ANNNENİZ
GÖRÜNÜŞÜ TAM DA 3 MEMELİ ANİTANT
KADININ MEMELERİNİ GÖSTERDİĞİ
SAHNEDİR ERİĞECEK HİSARLIYIR.

En büyük arkadaşımın düğününe gidemedim. Belki burdan yazarsam beni affeder. Taylan ve Ekin'e ömür boyu mutluluklar diliyorum.

* ABULMIN "AYEL" DEDİĞİ BAĞRINDA MİNE ÇAM-ROĞLU'NUN ÖYNEĞİ "YENİDEN DOĞMAK" ADLI ŞÖVENİST DİZİ, GERÇİ ŞİMŞEK BAĞTİM YAYIN TARİHİ 1987 YIŞIŞ BAİTMAN 89. DA ÇEMERİ NASİL DENK GEDİLER İNİMEK BELKİ TRT

• Merhaba.

• Anlamadığım bir şey var. Biz erkekler doğamız gereği göğüs dekoltesine bakan insanlarız. Peki göğüs dekoltesine bakan erkeğe ters ters bakan diğer kıza ne demeli. Hayır sana n'oluyo. Sanki senin memelerine bakıyoruz. Zaten bakmayalım diye kapamışsın. Hem kendi memelerini saklıyorsun, hem de başkalarının memelerine bakana kıızıyorsun. Sana n'oluyo arkadaşım. Tanıyor musun bu memelerine baktığım kıızı. Tanımıyorsun. Sana n'oluyo. Tanısan da sana n'oluyo. Ben buna bakmak zorundayım. Benim yaratılışım gereği bu olan bir şey. Lan yoksa sen senin memelerine hiçbir şekilde bakan yok diye mi kıızıyorsun. Pis.

• Kuzenim favori'ye fual, kulp'a kulup, ne idüğü'ye ne yediğı diyor. Gerçekten ilginç bir insan. Bir de evlerinin balkonunda kendiliğinden karpuz da yetiştirmeye başlamış.

• Nerede bir, deniz gözlüğüyle denizde kızların g.tüne bakan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun bacakları kassızken gövdesi tıknaz.

• Buz'la ilgili birkaç bir şey söylemek istiyorum. Mesela buzluk'tan buz kalıbını aldık, buz kalıbının içinden birkaç buz alacağız, buz kalıbını şöyle bir eğiyoruz büyütüyoruz, içindeki buzları yerinden oynatıyoruz, sonra buz kalıbını havaya şöyle künt bir şekilde savurduğumuz zaman hakikaten de birkaç tane buz buz kalıbının üzerine dökülüyor ya, sanki bana bu buzlar biraz karaktersiz buzlanmış gibi geliyor.

Gemiyi ilk terk eden tiyetsizler. Onları bir an için insansılaştırıyormuz ve gerçekten tiskiniyoruz. Bunların en rezili de buz kalıbına çarpyı yere düşündir. Öyle bir canhrıaş g.tü kurtarma derdindeydi ki, gemiden sandala atarken dengesini kaybetti ayı. Sonra bir de mesela bu dökülen buzların yerine su doldurup buz kalıbını buzluğa koyduğumuzda o sular da buz olana kadar buzluktan buz almak imkansız oluyor ya. İnsansılaştırıyoruz, **ben olmadım, olan da benim olmamı beklesin** der gibi o sular. Bir fesat düşünce, bir tiyetsizlik içinde gibiler sanki. Ama bence yine de en enası buz tutmuş göl gibi içi su dolu olanı. Ben şahsen bu görüntüyü kafamda hiçbir yere oturtamıyorum ve galiba hayatta da en çok bu görüntüden tiskiniyorum. Ben buz sevmiyorum.

• Ramazan ayında TRT ekranının sağ köşesindeki iftar saatlerini takip edip de **hakkari açtı be** diyen insan da tam candır yalnız. **-İlayda-**

• Misal, dışların çok güzel dediğin insan, yok be, çirkin benim dışlarım diyebilirler ya, bu bana biraz acayip bir durum gibi geliyor. Yok be, çirkin benim dışlarım. Yani; sen salaksın. Dışlarımle yaşayan benim. Dışlarımın güzel ya da çirkin olduğunu ben bilirim. Dışlarım çirkin. Ve sen bu çirkinliği güzel diyebileceğin kadar salaksın. estetik yoksunusun demek istiyor gibi geliyor bana. Hatta öyle. Bir sevgisizlik, bir aşağılama var bu hallerde. Bir edalı durumlar var.

• Bir keresinde ortamlarda yeni tanıştığım bir insan bana **senin kashların mı yok** deyivermişti. Öyle durup dururken. E ama ebesinin .mı. Doğduğumdan beri var benim kashlarım, şimdi niye olmasın. Yine de aynaya bakarken buldurdum kendimi. Çok emin olduğun şey konusunda bile sana kendini kötü hissettiren insanlar olabiliyor işte böyle. İçlerine şeytan girmiş gibi halleri var. .mcık suratlılar.

• Sevgili okur. Sana çok acı bir aşk hikayesi anlatacağım. **Anlatıcım** diye okunur. Çok acı ama. Ergenlik döneminimde henüz bir kızdan nasıl hoşlanılacağını bile bilmezken bir kızdan hoşlanmaya başladım. Turistik bir belde yaşadığım bu hadise. Kızla nasıl konuşacağımı hiç bilmiyordum. Dahası kızlarla konuşuluyor mu onu da bilmiyordum. Konuşulabilen bir şey mi kızlar. Hiç bilmiyordum. Kızları bilmiyordum.

Hediyeilik eşya standı var, onun başında duruyor... o duruyor, ben bakıyorum. Baktıkça böyle bir acayip oluyorum. Saçları falan... uzun böyle. O anda esnaftan bir ağabeyin sevimli minik köpeği geldi aklıma. Dedim **ben bu köpeği kızın sahasında gezdireyim, kız belki köpeği sever, köpeği severken sonra da belki beni sever.** Umit fakirin ekmeği işte zahir. Aldım köpeği, tasmaşından çektire çektire götürüyordum. Sokağın başında başladı bacaklarını titretmeye. Başladım dünyanın en uzun yolunu yürümeye. Kız ufuk çizgisi gibi. Sen yaklaşılmaz zannediyorsun, fakat o hep uzakta. O hep öyle ulaşılmaz. Saatler sonra varabildim kızın standının önüne. O öyle hediyeilik eşya satan bir hediye gibi. Baktım kuzdan köpeğe karşı bir ilgi yok. Bana karşı zaten yok. Diğer standartları ara ara birkaç kişi köpeği seviyor, o sevmiyor. Sevmeyecek de belli. Derken o minicik köpek öyle bir dolu siçverdi ki kızın standının tam önüne, aklılara zarar. Köpeğin tasmaşını elimden attığım gibi kaçtım oradan. Ben kaçtıkça köpek de tasmaşını yerlere sürüye sürüye peşimden koşuyor. Amcamın dükkanına sığınmamın üzerinden üç dakika geçmedi ki stand sahipleri ellerinde kısa süpürge ve kısa kuzkle geldiler yanıma. O boku temizlememi istiyorlardı. Kızın tam önünde yere eğilip boku temizledim. Korkunç bir andı. Gerçi bu hikayeyi ülkemizin en önemli rock star'larından birine anlattım, **oğlum o da bir şey mi, ben dört kişilik çetenin dayağından kaçarken hoşlandığım kıza göz göze geldim dedi.** Ne bileyim, hiç bilemiyorum.

- Sevgilerimle.

Stand-Up
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

alpayalpayalpay@gmail.com www.alpayerdem.com twitter.com/alpayalpayalpay

HA YOK ÖYLE ÇOK SO-
RUL OLMADI AMA YİNE
DE TAM ANLAYANL
YORUM KAFASINDAN
GEÇENLERİ...

BENCE ÇOK FİCİ
OLDU KIZ... O SURAT
NEYDİ ÖYLE YAA...
HAHAHA BİZİ ÖPÜ-
ŞÜYÜ FİLAN SANDI
ADAM GİBİ BİM-
NİM!
YOK YOK BEN ONA
ANLATTIM SOĞRA
HER SEYİ NİYE ÖPÜ-
ŞÜYÜ SANSIN. YAKIN
ARKADAŞ OLDA-
ĞUNUZU BİLİYÖ.

ALLAHTAN
TAM O AN
ÖPMEMİŞİM
SENİ...
NASI?

NEY NASI?... BARİS KIRK YILDIR GÖR-
MİYÖRÜM SENİ AA... ÇOK ÖZLEMİŞİM...
ORDA ÖPEBİRDİM YANI... KİMDEN
DE GEÇMEDİ DİL...

AAA...
SENİN KIZ
BİRAZ DAHA
GEC GİRSEYDİ
DİREK YUMUL-
MUŞTUM...
HATTA...
KAFAYI
BULUYOSUN
BENİLE
EZGİ...
YOOO...

ÖYLE YUMULCAM DERKEN
YANAKTAN ÖPMİYİ FİLAN
KASTEDİYOSUN DİME?
HAHAHA...
ANAN
BARİS YA!
NEE??
FARKEDER
MI NERDEN
OLDUĞU...

TABİ Kİ FARKEDER.
BUGÜNE KADAR HİÇ
SANKİ ÖYLE DUDAKTAN
ÖPÜSTÜK... KAFAYI
ALUYOSUN BENİ.

İYİ TAMAM...
EZZİ
YAA... YAPMA
İSTE BOYLE
HEMEN KONU-
YU DEĞİSTİ-
RİYOSUN.
SENİNKİ
BURAYA
BAKIYO...
ACAP UYUZ
OLUYO BEN-
CE BANA

HA HA HA HA...
KOR-KAK BA-Rİİİİİ
KOR-KAK BA-Rİİİİİ...
ÜP BAKMA
ÖYLE BE,
ŞAKA YAP-
YORUM!

HANI?! YOOO...
SEN BAKINA
ÇEVİRDİ KA-
FASINI!

HADI
YAA...
BEN DE
BİRAZ DENİZ
GİRİM ARTIK.
ZATEN GÜNEŞ
ACAIP YAKTI...

HA HA HA HA...
KOR-KAK BA-Rİİİİİ
KOR-KAK BA-Rİİİİİ...
ÜP BAKMA
ÖYLE BE,
ŞAKA YAP-
YORUM!

CEYDA LÜTFEN, YİNE
MI YAA... EZGİ BENİM
ARKAŞIM SADECE
NİYE BOYLE YAP-
YIYO-SUN...

... FARKINDA
MİSİN BİLMIYO.
RUM AMA,
BUNDA ÇOK
ONUN YANINDA
DURDUN Bİ-
TÜN GÜN...
HADI
YAA...
YOOO...
YÜZÜK
YA SENLE
KAYALIGIN
ORAYA...

O KIZ
BURAYA
GELDİĞİ GÜN,
DEN BEZİ BANA
KARŞI HAREKET-
LERİN DEĞİ-
Tİ...
OHİ!
ÜP GİT
BARİS YAA...
BİLMIYO
GİBİ YAPMA
BARİS?

KİMDEN KORKUYO-
MUŞUM...?

HAHAHA SAGMALA-
MA BARİS ŞAKA YAP.
TİM NAAPİYOSUN...
HADI GİT GİT BAKIYO
BU TARAFI KIZ,
İYİCE KILLANDIRA-
CAKSIN ŞİMDİ!

KİMSEDEN
KORKTUSUM
İÇİN DİL YÜZMEK
KİN GİDİYÖRÜM!

NEVİ BİLMIYO
GİBİ YAPMIYIM?

BEN YUKARI
MINİBÜS BUL-
URSAM İSTAN-
BUL'A DÖNÜYO-
RUM BUGÜN!
NE??
RAHAT
RAHAT
TATLINI
YAPARIN
ARTIK...
CEYDA
BAKAR
MİSİN Bİ
SANIYE!
BEKLE
DUR!...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

AY TAMAM... Bİ DE
AŞIKLAMA YA-
PIYO... MANYAK!
ARKAŞIMLA
OTURUYO İSTE
NE VAR BUNDA...
BUNUN İÇİN BİRİ.
SİNDEN KORKUCAM
Bİ DE...
BİRİSİ
DEDİĞİN
SEVGİLİN
ÇİKM...
EEE?
AY TAMAM
GİT HADI GİT
AAA...

Kim ne derse desin, sanırım hayatım boyunca ben bu
kızları hiç anlamıyım... Bir gün birbirlerine deli gibi öne
yakın davranırken bir başka gün toop pengellerini
çıkartabiliyorlar... Yani tabi sadece kızlara ait bir özellik
diildir belki bu ama onların böyle amaç gibi masum
tavırlarından ödüm kopuyor... Zaten artık herhangi bi-
riyle olacağından da geçtim ben... Güvercin gibi bir
nin bir öbürünün peşinde yürürken tek hissettiğim hiç
çaktırmasalar bile birbirlerinden deli gibi nefret
ettikleriydi...

HİÇ ZAHMET ETMESEYDİN
BARİS, BEN KENDİ BAŞIMA
DÖNERİM PANSİYONA. KAL-
SAYDIN ARKADAŞINLA?

NASI?... BERABER GİTTİK SAHİLE
BERABER DÖNÜYÖRÜZ İSTE... NİYE
ONLA KALMAM GERE-
KIYO?

ÇÜNKÜ
ORDA KALMAK
İSTİYÖDÜN...
ANLAŞILMIYO
SANKİ HARE-
KETLERİN-
DEN...

O ŞİMDİ BENİM SEVGİLİM DİYE SENİN
YANINDA OTURAMIYCAK MIYIM YANI... KAÇ
YILLIK ARKADAŞIMSIN USTELİK... TAMAM
BİRAZ ALINGAN Bİ KIZ AMA O ALINGAN
DİYE BENİM DE KORKAK MI OLMAM
GEREKİYO?

... AY ŞU ŞAKAYI
YAPIP YARZAGINA
BİN PİŞMAN ETTİN
BENİ HA... NE KA-
DAR BÜYÜTTÜN
YAA...
HADİ GEL
SEN DE GİR
DENİZ... PİŞME-
DİN MI BURDA
Bİ SAATTİRE
GÜNEŞTE.
HEE
OLDU...
NE??

BARİS MANYAK MANYAK KONUŞMA...
KIZ ZATEN, ARAMIZDA EN UFAK BİŞİY
VAR MI DİYE SÜREKLİ AGZININ
İÇİNE BAKIYO...
"YOK DAHA NİLER..."
E ANLAŞILMIYO...
SUN İSTE SEN...
TAA ORDAN BİLE
NE BİGİM ELEKTRİK
VERİYÖ HATTA
ŞU ANDA...

"NİYE ÖYLE DİYOSUN
BAHAR... EZGİ'YE NEDEN
BOYLE HERKESİN KIL
KAPTİĞİNİ HİÇ ANLAMMIYO-
RUM ABİ... NOOLUR KİMSE
KİMSEYE KARİŞMA-
SIN ARTIK YAA...
NEDEN
ÇOK BASİT...
SEVMİYÖRÜM
ÇÜNKÜ BEN
O KARIYI...
RÜFF...
ÜFF ÜRE-
ME SÜNNİ
SURATMA
BAHAR... İYME-
SEN OLMAM
YANI ŞU
BOKLU...
BAK
SEN DE
BANA
KARİŞTİN
ŞİMDİ!

O KIZLA DAHA
ÖNCEDEN ARANIZDA
BİŞİY OLMADIYSA BEN
NE OLUM... ŞAKAK MI
PİR NEDİR YA Bİ DE
SÜREKLİ GÖZÜ
ÜSTÜNDE...

CEYDA SAGMALAMA, EZGİ'YLE
NE OLCAK BENİM ARANDA YA...
AKIL VAR MANTIK VAR... KAÇ YIL-
LIK ARKADAŞIM O BENİM... HİSSİSİ
BAK Bİ SANIYE BURAYA
NEYDEN KILLANDIN ONU
SÖYLE BARİS...

EN BAŞINDAN
SALAKLIK YAPTIM
BEN... BENİ SEVİP
SEVMEDİĞİNDEN
EAVN OLMADIGIM
BİRİYLE NİYE
TATİLE ÇIKIYO.
RUM Kİ?

HAYDAA!
BIRAK LÜTFEN!

HAHAHA SURATA
BAK... YALAN MI BARİS,
İTİRAF ET BENİ DAHA
ÇOK SEVMİYOSUN İSTE!

NEE?? NİYE
ÖYLE BAKIYOSUN
BARİS?... TAMAM O
SENİN Bİ ŞEKİLDE
SEVGİLİN OLMUŞ OLABI-
LIR AMA BU ONU BEN-
DEN DAHA ÇOK SEVİ-
YOSUN ANLAMINA
GELMEZ YANI...

HAHAHA SURATA
BAK... YALAN MI BARİS,
İTİRAF ET BENİ DAHA
ÇOK SEVMİYOSUN İSTE!

HAHAHA SURATA
BAK... YALAN MI BARİS,
İTİRAF ET BENİ DAHA
ÇOK SEVMİYOSUN İSTE!

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

ÇOK HAKLISIN...
BENİ SEVMEK
ÇOK GEREKSİZ BİŞİY
ZATEN... DAHA FAZLA
BELLİ EDENEZDİN
ZATEN BUNU.
YA YOK
YANILS
ANLADIN
BAK YİNE
CEYDA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

CEYDA... SENİ SEVMİSEM NİYE
SENİNLE BİRLİKTE OLIYIM... BENCE AR-
TIK BUNU KONGUŞMAMIZ BİLE ÇOK
GEREKSİZ... BAK Bİ DAKKA...

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

"BİLMIYORUM... CEYDA
ZATEN BU GECE ODADAN
ÇIKMIYCAKMIŞ... SAATLERDİR
İSTANBUL'A GERİ DÖN-
MENESİ İÇİN O KADAR
ÇOK DİL DOK-
TUM Kİ..."

"ÇIKMIY-
CAK MIYMIŞ...
HADİ ÇANLI
BİRAZDAN KONT-
ROLE ÇIKAR
BENCE
SENİ..."

GERÇEK-
TEN MI
YAA... ÜFF
NİYE BOYLE
DAVRANIYO
PEKİ?

E KISKANIYO
SELIAM İSTE
SENİ... Bİ DE
EZGİ DE KILA-
NIMIYCAK Bİ
TIP DİL
YANI...

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

HAHAHA! OŞUM
İYİCE BOKA BATTIN LAN
EE... NERDE ŞİMDİ
BUNCAR, NİYE YEMEK
YEMEME GELME-
DİLER??

Tribal

ENGELİYEN

Cengizüstün.

Femine Fatal ne olur çalıs senin de olur.

NE YANI BU GECEYİ HİŞİRDAYAN ÇÖP TORBASİ ÇİTİRDAYAN TELEVİZYON YA DA BUZLARINI ERİTEN BUZDOLABIN ÇIKARDIĞI GÜRÜLTÜ. LERİ DİNLEYEREK Mİ GEÇİRMİYİ TERCİH EDİYOSUN?

BANA BANAL DE, NE DERSEN DE LAMA BURNUM DAKİ KURUMUS TATAĞI SAPTAMININ SEVİNCİNİ PAYLAŞMAMI BEKLEME. İZİNLE ÇIKARICAM TORİĞİ... SNİF... HINFFF!

ÇIKARMA DEMİYORUM ÇIKAR AMA SÜNDİ ÇIKARMA DAYIM... GİLLERE Bİ MERABA DE SONRA ARA HAZİNEN... YERİNİ ÖĞRENDİN NASILSA KUZU GİBİ YATTIYO İSTE ORDA!

PEKALA BU ZEVKİ BİRAZ DAHA ERTELEMEK. TE BE'S GÖRMÜŞÜM. BUNA...

BELİREN ADAM ARAS...

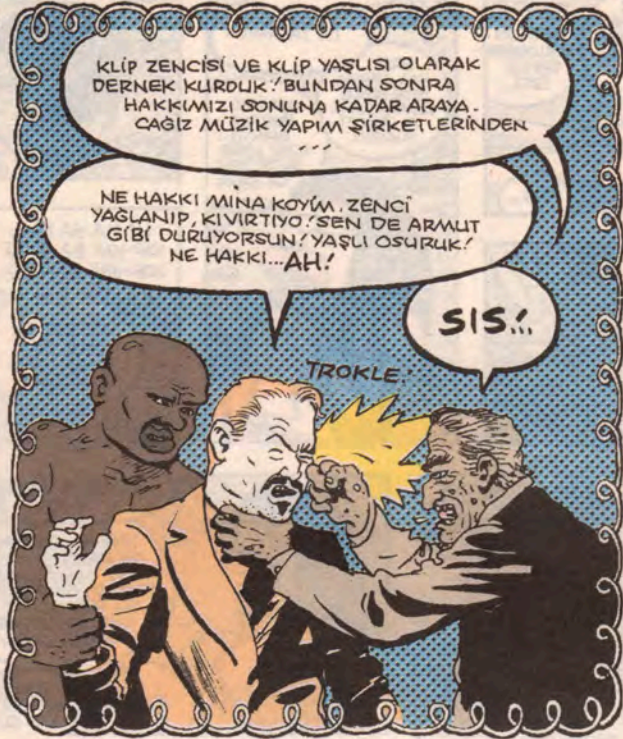
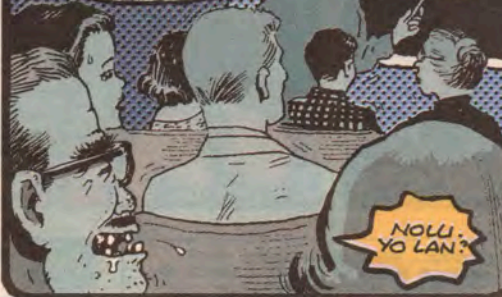
RETRO'YU TÜRKİYE'YE İLK BEN GETİRDİM...

RÖNTGENDE HİDİR EMMİNİN BİTİK DIŞLERİNİ GÖRÜYORSUNUZ PRETİSYEN ARKADAŞLAR... SELAM MUHTAR, BENCE SİZ BU SENDE HİÇ DANAYI GİRMEYİN... KURBAN ETİ SIKIŞMA. SINDAN ÇOK ÇEKEBİLİRSİNİZ.

HAKLISIN, GEÇEN SENE SIKIŞAN KURBAN ETİNİ ANCA ÇIKARDIM ZATİ...

ARKADAŞLAR ÜÇ DEYİNCE TOPLUKLUYU RÜZ/HİDİRİN BURADA OL. DÜĞÜNÜ SONRADAN FARKETTİM. KAÇALIM 11.24.

NE HAKKI MİNA KOYUM. ZENCİ YAGLANIP, KIVIRTIYO / SEN DE ARMUT GİBİ DÜRÜYORSUN / YAŞLI OSURUK / NE HAKKI... AH!

SİS...

TROKLE

AĞLAMA YAAR AĞLAMA KARALARI BAĞLAMA

NOLUYO BE?!

TELEVİZYONUN SESİ SON-DAYMIŞ CANIM YA...ANİDEN AÇINCA PATLADI...

Ünlü TRT 2 ressamı Bobros için okuttuğum mevlüt, Maykıl'a okutulan mevlüt kadar basında yer almaması beni üzdü... Ama olsun. Ben yine de ver edeyim Van Dayk kırmızısını Prusya coşkusu...

AYRINTILAR

M. E. T. İ. N. F. İ. D. A. N.

İŞ MÂCERALARI -02-

CAMCI

Artık ikinci işim olduğu için, daha olgun ve daha sakindim! İlk işimde (Berber'de) oldu gibi, özgürlüğüm mözgürlüğüm elden gitti diye bi köşede gizlice ağlamadım örneğin. Sadece gözlerim doluyodu arasıra, bi de mideme sancılar giriyodu tek tük. Fekat dedim gibi, artık bi profesyoneldim, ve İş Dünyası'nın en önemli mücadelelerinden bi tanesi olan "Para Bozdurma" görevinde bile tecrübe kazanmışım. Usta, "Ölüm bi koşu bozduz gel şunu!" dediğinde panik yapmıyor; sürekli satışı olmayan buzdolapçı, kağıt toptancısı gibi dükkanlara uğramayıp, Büfe, Tekel Bayii gibi bozuk parası bol bulunan esnafıya koşuyudum. Üstelik, artık ısrarcı bir bireydim! "Vallahi yok galiba" gibisinden duraksamalı bi yanıt aldığında, "Ustacım, ikiye bölsen barı!" diyerek hafif çapta yalakalık yapmayı bile öğrenmişim. Camcı dükkânına gelirsek; hem satış yeri, hem deposu, hem de atölyesi olan karmaşık bi işyeriydi. Üst kattaki "Ayna yapım" atölyesi, bi gün terfi etmek istedim, acayip gizemli bi bölümdü! Şindilik giriş katında takılıyor, fabrikadan gelen camları yerleştirmek, küçük kırık camları etraftan temizleyerek, sandıkta toplamak gibi görevlerle ilgileniyordum.

Arasıra, kimyasal sıvı dolu bidonları yukarıya taşımak veya boş kaldığında sadece gidip izlemek için "Ayna" kısmına çıktığım oluyodu: Aynalar, manyak bişeydi yav! Aynen böyle; o günlerde de, ustaya bakıp izlerken, "Aynalar çok manyak!" veya "Acayip bişey yav!" demekten öte, başka bir ilginç veya kapsamlı yorum yapamıyordum. Şimdi ki aklım olsaydı, Usta bi masrapadaki kimyasal sıvıyı, bildiğimiz camın üzerine defalarca ve özel bi teknikle dökerken, sonra da arkasına Sır kâğıdı yapıştırıp normal camı yavaşça Aynaya dönüştürürken, belki "Şeffaf ve yalın gerçekler Sır'la kaplandı, gizemli yeni dünyanın kapıları aralandı!" gibi laflar ederdim. Belki de, tarif etmeye çalışmamak daha güzeldi! Sadece, görüyor, hayran oluyordum işte. Usta'nın masrapayı dökme tekniğini dikkatlice izliyor, ve birşeyler kaptığımı sanıyodum. Öküz gibi aylarca baktım, gene de anlamadım hiç bişii! Zati alt tarafı ayak işlerine bakan bi Çıracım; asli görevlerim vardı, çay söylemek, gidip ustalara tost yaptırtmak, girişi süpürmek ve vitrindeki özel yapım camların tozunu almak gibi. Hatta o kadar ayakçı ve o kadar ortadaydım ki, bi ara acayip bişey oldu. Cam kırıklarını ezdiğimiziz Demir Çizme ve Taşıma Vantuzları'na geçmeden önce, o saçma şeyi annatım kısaca:

Ek, Ara İş: İki üç gün kadar, Çaycı'da çalıştım! Nası oldu bilmiyorum ve hatırlamıyorum. Çaycı adamın çirâğı mı gelmemişti, neydi. Camcı'ya çay götürür gelirken, aniden sadece çaycıda kaldım. Başka yerlere de çay götürdüm! Beni Camcıdan da arayıp sormadılar. Garip bi, iki-üç gündü! Sonra Camcı'ya geri döndüm.

Demir Çizme dediğim şey, altı kalın demir kaplı, sert bi çift bottu. İşe yarayan bi sürü kırık camı içine attığımız, dev sandık gibi bişey vardı. Gerektiği zamandan o bölmenin içine bu çizmeyle girip, camları sonra kolay toplanması için, üzerine çizmeyle basarak daa küçük kırıklar hâline getirirdim! Gerci ustalar bi sopyala vurup kırma işini uyguluyolardı ama ben çizmeyle tepimne görevini sevmişim. Diğer ilginç eşya, "Cam taşıma Vantuzları" ise, pek haz etmediğim, güvenmediğim bir alet olmuştu nedense! Aynalar'ı anlamadığım gibi, daha basit olan bişeyi, Vantuzları da anlamıyodum: 10 yaşındaki kafandan "Ülan vantuz bu, dev camı nasıl tutar ki! Bi boşalırsa, Şangir. Kesinlikle vantuzundan tutmam!" gibi zekice düşünceler geçiriyordum. Vantuzlara hayatım boyu güvenemedim. Neredeyse bi Vantuz fobisi oluşturdum kendimde! Bu arada, Ayna yapım atölyesi kadar, bodrum katındaki Rodaj bölümü de eğlendim ve stres attım gizemli bi kısımdı! Burada, camların keskin kenarları yumuşatılıyor, bazı vitrin ve büfe camlarına da delikler açılıyor.

Rodajcı usta, eğlenceli biriydi. Aynacı usta kadar ciddi ve gizemli değilse de, daha doğal ve basit bi insandı. Ondan, Rodaj felan öğrenemedim elbet. Başka bişey öğrendim: Kalite ve damardan müzik! Sürekli onu dinliyodu usta çünkü: Gülden Karaböcek'in şarkılarını, ezberledim. Özellikle, "Dilek Taşı". Nefis parça! Henüz o yaşlarda efkârlanmak ve hüzünlanmek hakkında yoğun tecrübe kazanmışım, (hiç hız kesmedim, ve 18'li yaşlarımda bi kız meselesi yüzünden koluma jiletleri vurdum! Şu anda hâlâ silik izleri duran bu et çentikleri yüzünden Askerde hapçılar arasında etiketlenecektim nerdeyse). Rodajcı usta ile, daha sessiz kişilikli Delmecî ustanın yanında, ve bu bölümün iğrenç kokusu içinde, harika anlar geçirdim! "Ayna yapım" kısmı bile artık pek ilgimi çekmiyodu. Bana benzediini düşündüm insanın arasında gibiydim. Belki de ayna yapabilecek kadar zeki ve gizemli bi tip değildim. Böyle hissediyodum. Öyle hissedince de daa çok hüzünlüyodum!

O atölyenin loş ve ağır kokulu ortamından, dışarıya, temiz havaya çıkarak eğlendiğim vakitler de vardı: Bi yere, sipariş Cam taşımak mesela! O gün, yaklaşık 20 adet kadar camı Ustalarla beraber bi yere götürdük. Şu, özel raf! Cam Taşıma Kamyonetini kullanmamıza gerek yoktu. Arka sokaklarda bi yerd. İki usta, vantuzlarla tutarak çok büyük bi camı taşıyor, ben de bi mizah dergisi ebadındaki 10-15 tane kadar küçük camı taşıyodum. Yürürken, onlara bakıp acıdım bi ara, "Heh heh, vantus bi çıkarsa görürsünüz siz!" dedim içimden, "Şangir diye kırılır valla. Ne güzel ilginç bi olay olur, eğlencili işte. Benimkiler küçük ki. Ben düşürmem ki hiç! Elimle sıpsıkı tutuyom çok nefis!" Caddenin ortalarında, ani bi ağırlık hissediverdim. Güp diye yere çökecektim neredeyse. Cam denen şeyin, aslında ağır bişii olduğunu yeni öğrenmişim! Ben, seffaf diye hafif olurlar sanıyordum. Camları daa sıkı kavrayıp, doğruldum, ustaların ardından yürümeye devam ettim. Fekat yavaşça ağırlık artıyor, "ne oluyo Allaam!?" diyodum. Camları kavradığım ufak bi karton parçası vardı, ama elim yine de acımaya başlamıştı. Yere koyup azıcık dinlenmeye çekindim; kenarları asfalta değip çizilebilirdi. Anca dizlerime dayayarak bi-iki saniye soluklanabildim, sonra Pıt pıt uzaklaşan ustaların arkasından koşurdum! İkinci sokağa girdiğimizde, dayanacak gibi değildim artık. Yardım istemeye de utanıyodum! Düz halde yanyana duran camlar, çok kıvrandığım için yerlerinden oynamış, desteden bi-iki cam dışarı uzanmıştı. Her an, hepsi Şangoaarrt! diye yere saçılacak gibiydi. Tüm enerjimi, derinlerde bi yerdeki yedek enerjimi, dirsek, diz, ve hattâ kafa (alın!) enerjimi kullanarak onları düzelttim, deli hırsıyla yürümeye devam ettim! Bağırarak istiyodum: "Taşırim dedim ama, taşıyamıyoom! On tane fazla! Garip, salak bi çocuğum ben. Camcı da olmak istemiyom zaten!" Türlü fanteziler kurup (kendimi Rambo veya Bruce Lee konumuna sokup) bunu bi ölüm-kalım oyunu gibi düşündüm! İrademden akan son hırs damlası, ve uçuşurdam düşer gibi aralanmaya başlayan parmaklarımın ucunda kalan son güc kırıntısıyla, nihayet adrese vardık! Hüzünlenmenin yanı sıra, böyle riskli cesaret oyunları oynamayı da, İş Dünyası öğretiyodu insana.

Bu iş sezonu da sona ermişti. İlk işimden kazandığım maaşla "kendime gidip bi Hesap Makinesi almak" gibi hatâları tekrarlamaımdım. Annemin kafama fırlattığı tuzluğun pembe izi hâlâ yerindeydi. Bu kez sorumlu bir aile üyesi gibi davrandım. Tüm haftalıklarımın yarısını Lunapark'da "mekanik at yarışında" harcadım. Yarısını da Annem'e verdim elbet, sorumlu bi birey gibi. O da sorumlu bir Anne olarak, bu kez eski plâklarından bi tanesini fırlattı ("Beyaz Kelebekler!") Koşup, ağaca çıktım! (Evet, ağaca tırmandım. Bahçemizde nefis erik ağaçları vardı. Çok vakit geçirirdim onların üzerinde. Hattâ elmal bi dalda oturup uyuklardım bile). Erikte pinекlerken, Camcı'da bi kere bile, şu çetas denilen özel aletle cam kesemediğimi hatırladım. Hep denemiş, ama becerememişim. Cesaret ve Kararlılık gücü istiyodu ama bu iş: O alet, camı kesmiyor, çiziyodu sadece. Çizilen kısımdan dizinize filan koyup, sonra çat! diye elinizle vurarak, Cam'ı iki harika parçaya ayırmak gerekiyor! Hayatta daha neler öğrenecektim bakalım. İş dünyası ne acayıptı! Kız dünyası da öyle! Bütün dünyalar acayıptı! (Haftaya, 3. İşim: Şarküterii!)

**HAFTAYA
BAYİLERDE**

UYKUSUZ

Türkiye'ye konser vermeye gelen U2 grubunun solisti Bono, konser öncesi görüştüğü Tayyip Erdoğan'ın anlattıklarına kahkahalarla gülmüş.

OFF.. YİNE O!..
DURMADAN ARAYIP
FIKRA ANLATIYO...

O KAHKAHAYI
HIÇ ATMIYCAK-
TIN SEN !..

PONPONUN KISA TARİHİ

Dünya basketbol Şampiyonası'nda ponpon kızlar Tayyip Erdoğan'ın izlediği Rusya maçında sahaya çıkmamıştı. Kızlar, TBMM Başkanı Mehmet Ali Şahin ile Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun seyrettiği Yunanistan maçında da gösteri yapmayınca FIBA Türkiye'yi uyardı. Bunun üzerine ponpon kızlar Porto Riko ve Çin maçına kapalı kıyafetlerle çıktılar.

GÖTGÖT KIZLAR KAPANDI MI?..

PONPON EFENDİM...

SİYASET BİR SANATTIR!

AKP Bakırköy ilçe örgütü, Özgürlük Meydanı'na getirdiği bir çizere, "evet" diyen herkesin karikatürünü bedava çizdiriyor. Slogan şu: "Demokrasi için 'evet' de seni de çizelim!"

Devlet Bahçeli, Siyaset Meydanı programında bozkurt işaretiyle metalci işareti arasındaki farkı uygulamalı olarak göstererek, bu işareti her yapanın kendilerinden olmadığını (hatta provokatör olabileceğini) anlatmaya çalıştı. Ciddiyetiyle tanınan Devlet Bahçeli'yi metalci işareti yaparken yakalayan Ali Kırca işin peşini bırakmak istemeyince, konu çok az bilgiyle 10 saniye kadar daha süründü:

Ali Kırca: Bunu araştırdınız mı, metalciler bu işareti ülkücülerden almış olamazlar mı?
Devlet Bahçeli: Özel merakım olmadı, ancak Amerika'da görülüyor...

MEYABA. DAVŞAN GELDİ... KURT YEMESİN DAVŞANI.

ALİ BEY, BİŞEY ANLATIYORUZ BURDA...

EE? BU BANA HIÇ BENZEMİYÖ Kİ?

TEK HAT-

İETT, önceden hiçbir açıklama yapmadan yüzlerce otobüsü

OTOBÜSLERİ BAĞLAMALARI İYİ OLDU ABİ... BİZE DE İŞ ÇIKTI...

İYİ NE GÜZEL, SEN DE YOLUNU BULDUN... Bİ KERİZ BİZ KALDIK...

AKLINI KULLANIRSAN AKLINI...

AKLINI ZİKE-YİM...

Kazlıçeşme'deki AKP mitingine yönlendirdi. Mitinge gitmeyen İstanbullular duraklarda saatlerce otobüs bekledi...

BİZİ COŞTURANLAR

Türkiye Basketbol Federasyonu, Tayyip Erdoğan'ın izlediği maçta sahaya çıkarılmayan ponpon kızların sansürlenmediğini, "izleyiciyi coşturmadığı için" sahaya çıkarılmadığını savundu. Federasyonun izleyiciyi coşturma stratejisiyle ilgili açıklaması şöyle: "Ponpon kızlar tempoyu düşürüyor, seyirciyi coşturamıyorlar. Verilen aralarda 12 Dev Adam, Kırac'ın milli takımımız için özel bestelediği 'Tam Zamanı Şimdi', Gençlik Marşı ve 10. Yıl Marşı'nı çalarak seyirciyi diri tutmaya çalışıyoruz"

ENDAMIN YETERER... GÖZLERİN YETERER...

YET. MELİ.

TARKAN DİYE BİŞEY YOKTUR!!

ĞİTTİM BAKTIM, İLİCA VAR SADECE... SONER İLİCA...

Veyssel 8 Yaşında

Allianol Antik Kenti'nin baraj suları altında kalmasına tepki gösteren Tarkan'a "burnunu sokmasın" diyen Çevre ve Orman Bakanı Veyssel Eroğlu, bir sonraki açıklamasında, "Ben de baraj yapmayı bırakıp şarkı söylemeye kalkarsam işler değişir," dedi. Sonra da tartışmayı "Allianol" diye bir yer yok, bunu ben ispat ettim," seviyesine kadar düşürdü.

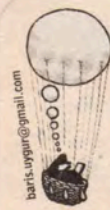
Kemal Kılıçdaroğlu, "Darbe olursa tankın önüne ilk ben çıkarım," dedi.

Hak-İş Başkanı Salim Uslu, referandumda "evet" demeyen TUSİAD için 'konsomatris' benzetmesi yaptı.

NASIL LAFI KOYDUM AMA...

BÜYÜKSÜN...

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

■ Geçen gün gazetede haber okudum, simitçi kılığındaki polis kapkaççıyı derdest edivermiş. Şimdi benim aklıma takılan bir soru var. Polisin kılık değiştirmesini, sivil gezmesini anlıyorum ama gidip simitçilik yaparak 1986 Gırgır karikatürü nevi bir görüntü vermesine iki sebepten anlam veremiyorum. Önce temel sebep. Bildiğim kadarıyla mesela askerlerin, ajanların, polislerin falan gazeteci kılığına girmesi yasak. Zira öncelikle gerçek gazetecilerin hayatını tehlikeye sokuyorlar, misal ajanın muarızı

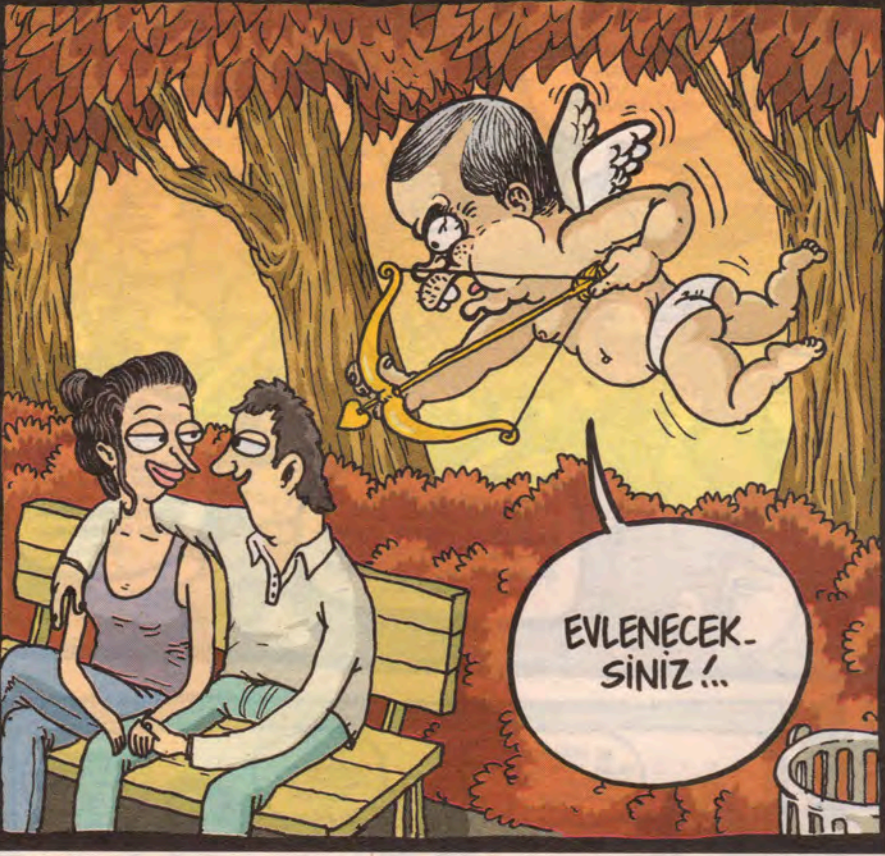
bazı ajanların gazeteci olduğunu anladığı zaman, gerçekten gazeteci olanı da ajanlık suçlamasıyla yakabiliyor. Aynı şey bence simitçilik için de geçerli zira simitçilik de gazetecilik de kamu yararına olan meslekler. Hatta simitçilerden gördüğüm hayrın, faydanın, yararın onda birini gazetecilerden görmedim. Şimdi böyle simitçi kılığına giren polislerin varlığı durduk yere insanı gördüğü her simitçiye şüphayle baktırıyor.

■ Diğer sorun ekonomik. Polis arkadaş, polislik yaptığı için emeğinin karşılığı olan ücretini herkes gibi eksik olarak alıyor ama diğer polislerden farklı olarak bir de ek işi var basbayağı. Şimdi simitleri bedava verse, herkes anlar bir katakulli olduğunu, demek ki simitleri satmak zorunda. Fırından aldığı fiyata satarsa yine olmaz, hem herkes duruma uyarır hem de diğer simitçiler sivil milvil dınlamaz, indirirler aşağı. E o zaman doğal olarak bir artı değer doğuyor bu simitçilik faaliyetinden. Peki, bu gelir aslı görevi polislik olan arkadaş ek gelir olarak mı yazılıyorsa yoksa teşkilata mı kalıyor, ben bunu merak ediyorum. Ha eğer ek gelir olarak yazılıyorsa ben polis olsam simitçi değil oto galericisi kılığına girmeyi tercih ederim. Ek gelir de ciddi bir artış yaşanacaktır.

■ Kamu Personeli Seçme Skandalı büyüyor, hedef küçülüyor. En sonunda bu iş üç beş kişinin üzerine yıkılırsa sınava girenlerden rica ediyorum dava açsınlar. Sınava bir sürü insan girdi, bunların sadece on bini bile "arkadaşım ben bu sınav için bir

Tayyip Erdoğan, "Ülkemizde öyle tipler var ki onlarda evlenmek derdi yok," dedi.

Yozgat Otogarı'nda otobüs bekleyen Kadı-şehri Cumhuriyet Savcısı Özcan Çubukoğlu, Ramazan ayında açıkta sigara içtiği gerekçesiyle 2 kişi tarafından dövüldü.

Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım, "Yasadışı dinlemelere karşı hassasiyet gösteriyoruz," dedi.

Recep Tayyip Erdoğan, işkenceleriyle ünlü Diyarbakır Cezaevi'ni müze yapmak yerine, yıkıp 6000 kişilik yeni bir cezaevi inşaa edileceği müjdesini verdi.

KAÇ YIL OLDU?

• Vakit gazetesi yazarı Serdar Arseven, Tayyip Erdoğan'ı sırtından atan atın İsrail tarafından kızılötesi ışınlar yardımıyla huysuzlaştırıldığı iddia edeli 3 yıl...

• Ebru Şallı'nın, "Tabii ki yıkarım... Zaten günde 3-4 defa duş alan bir adamın ayakları kokar mı? Mis gibidir Harun'un ayağı!" açıklamasıyla kocasının ayaklarını boşu boşuna yıkadığı ortaya çıkmalı 4 yıl...

• Deniz Arman'ın Star ana haberin sonunda anlattığı ve kendi yazdığını iddia ettiği 'yastık altı hikayeleri'ni Amerikalı yazar O. Henry'den aşırıldığı ortaya çıkmalı 11 yıl...

• Yeni İstanbul gazetesi, erkekte uzun saç modasının "tehlikeli ve ayıp bir heves" olduğunu belirttiği haberde, "Bu böyle devam ederse insanlar midye gibi hem dişi hem erkek organı taşıyan tek bir cins olacaklardır" uyarısını yaptıktan sonra bütün suçlu Beatles'a yıkıldı tam 45 yıl olmuş.

Tayyip Erdoğan, Bono'yla yaptığı görüşme sonrası Kazlıçeşme mitinginde yaptığı konuşmada, "U2 Bono geldi, neden hapis yattığımı sordu. Söyleyince kahkahayı bastı," dedi.

yıl uğraştım, on bin dolar para harcadım, zararımı bu kopyacıdan alıp bana verin" diye tazminat davası açsa toplamda yüz milyon dolar eder. Sonuna kadar da götürsünler davayı, gerekirse AİHM'e gitsinler. Beş on gariban, yüz milyon dolarlık tazminat davasıyla karşılaşınca hiç merak etmeyin, herkes bülül gibi öter. Hatta şerefini kurtarmak için bizzat ÖSYM açsın bu davayı be.

■ Sakallı abi, "tarih iki kere tekerrür eder, ilkinde trajedi ikincisinde komedi olarak" demişti ya, geçen gün bunun da tersi yaşandı. İlk olarak Banker Bilo filminde komedi olarak yaşamıştık: Şener Şen, İlyas Salman ve diğer köylüleri İstanbul'a getirip "işte burası Münih" diye kandırıyordu. Komedi idi, gülmüştük. Geçen gün insan kaçakçıları, Yunanistan'a kaçırma vaadiyle taşıdıkları Filistinlileri getirip Edirne'de bırakıp kaçmışlar. İkincisinde trajedi oldu.

■ Hepimiz yeri geliyor uzun yola çıkıyoruz, biz yola çıkmadan önce yanımıza yöremize yavaşan oluyor, Türk'ün yavaşmasıyla akıl vermesi arasında geçen süre yaklaşık on iki nanosale olduğu için de haliyle en işe yaramaz adamdan bile kaçmaya fırsat bulamadan kafanıza kafanıza yiyorsunuz öğüdü. E uzun yola çıkmadan önce kafanıza yiyeceğiniz öğütlerin de tartışmasız en favorisi: "Aman hacı, yol üstünde yemek yiyeceksen kamyon şoförlerini takip et, onlar nerede yiyorsa orada ye. En iyi lokantaları onlar bilir."

■ Valla kusura bakmayın ama ben bu kamyon şoförüne bir gurmelik atfetme, her kamyon şoförünü bir Vedat Milor, bir Anthony Bourdain olarak görme merakını anlamakta güçlük çekiyorum. Adamcağız kamyonunu süren, ekmeğini direksiyon sallamakla kazanan bir kimse yahu. Kendisi ticaret dünyasının çetrefilli doğasında ulaştırma faaliyetlerinin, lojistik dünyasının sahada görevli bir ferdi. Bu benim, ömrü yollarda yitip giden gariban küheylanlarımı ağızda altın kaşıkla doğmuş, yediği zerde de İran safranını mı Kashmir safranını mı kullanılmış

ilk kaşığa anlayan gurmelerin yerine koymak neyin nesidir ulan? Hayır, yol üzerinde durduğunuz duracağınız hemen her yerde yarım saat bekleyin bir iki kamyon duracak zaten, kamyoncuların yoğun olduğu yerler görürseniz, saatinize bakın iftar sahur olmadı yemek için makul bir saat olduğuna göreceksiniz. Ha tabii, en temiz lokantayı bilir benim cefakam kamyoncularım o ayrı.

■ Hani yurtdışına çıkan eşimizin dostumuzun her seferinde yakındığı "batılılar bizi develere biniyor, fes giyiyor zannediyorlar" tekerlemesi var ya, işte o pek yalan değil. Ama genel yargının aksine, daha önce pek çok Türk vatandaşının ziyaret ettiği yerlerde, yeni tanıştığımız birisi sizin Türkiye'den geldiğinizi öğrenir öğrenmez "Hmm, Türkiye aslında modern bir ülke, sizi hep Araplarla karıştırıyorlar, hâlbuki siz hiç deveye binmiyorsunuz değil mi?" diyor. Hoş ben Arapların da deveye bindiğini sanmıyorum, bir takım halk düşmanları muhtemelen ultra lüks arabalara binerken mazlum Arap halkı da yaya gidiyordur ancak. Ama mesele o değil. Daha önce bir Türkiye'liyle tanışmış hemen tüm yabancılar bir endokrinasyona maruz kalmış, bizim Türkiye'de develere binip fes giymediğimizi öğrenmişler maşallah. Daha önce tanıştıkları arkadaşlar da her nedense "biz hiç Araplar gibi değiliz, biz aslında aynen sizin gibiyiz" diyip durmuşlar her nedense. En azından benim şansına, karşıma çıkan yabancıların hepsi daha önce bu konuda tembihlenmiş gibi "Hmm Türkiye mi, aa siz çok modernsiniz aslında değil mi?" diyerek Türkiye hakkında bilgi sahibi olduklarını göstermek için adeta yarışa girdiler.

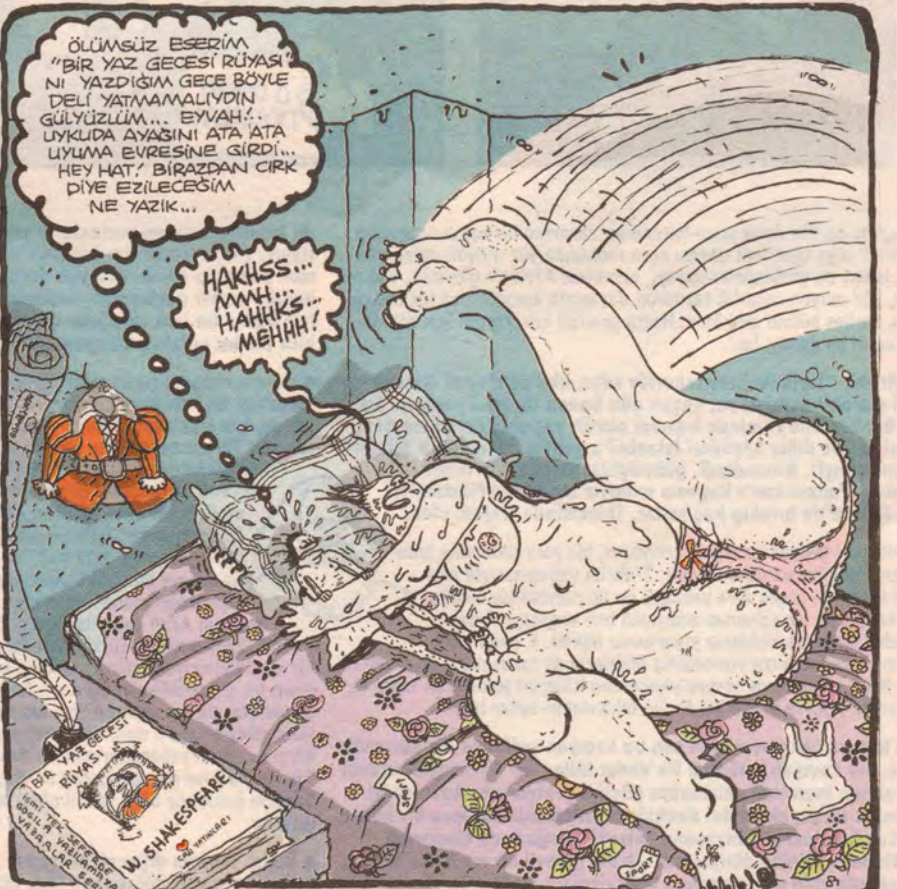
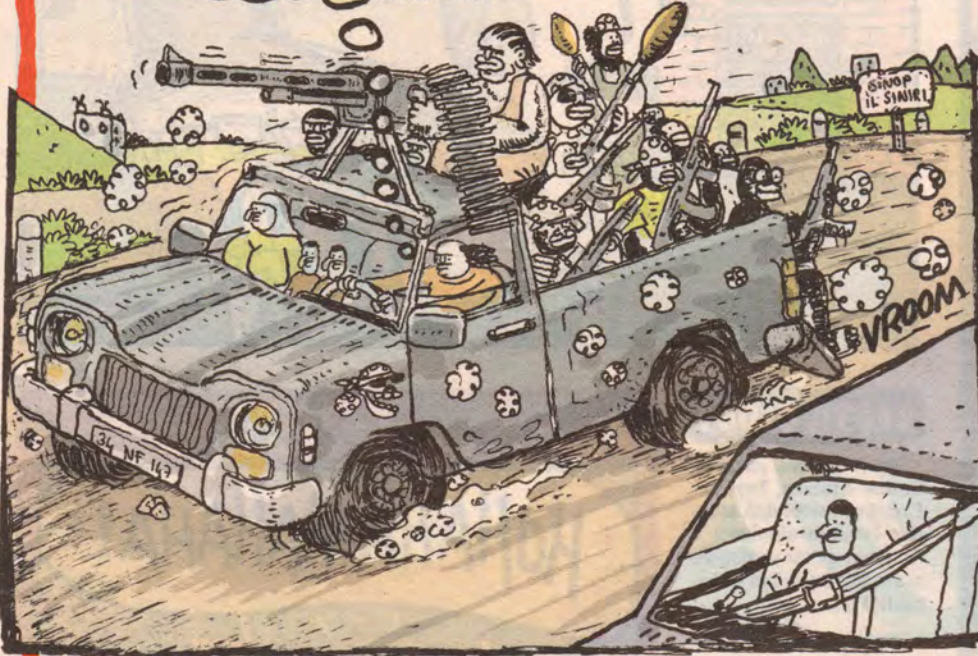
■ Şimdi fes için diyecek bir şeyim yok. Onu bir tek mal turistler takıyor geziyor, dolayısıyla fesi, bizi fes takıyor zannedenler takıyor bizzat. Evveliden de fesi Avusturya'dan alıyorduk zaten, şimdi

Avusturyalı turistin kafasında görmek beni bozmuyor. Ama deveye gelirken bu isyanın sebebini anlamakta güçlük çekiyorum. Deveye binmenin arabaya binmekten daha kötü bir şey olduğunu düşünmüyorum açıkçası, bana kalırsa her ne kadar ayı gibi hepimiz otomobillere doluşsak da bizi develere biniyor zannetmeleri benim işime gelir. Hatta hepimize birer deve dağıtsalar, en azından şehir içi kısa mesafelerde hem daha çabuk varırız gideceğimiz yere hem daha ucuz olur hem hava daha az kirli olur falan filan. Şimdi buradan üzülerek söylüyorum ki ben tanıştığım yabancıların hepsine "yoo ne alakası var abi, ben şahsen evden işe deveyle giderim, başımda da fes eksik olmaz" diyerek yanıt verdim, yine gelsinler yine öyle derim.

■ Öte yandan adamı beni doğru tanısa ne yanlış tanısa ne çıkar, adamın kendi bilgisizliğini ben niye dert edineyim yahu? Ben yirmi altı yaşına kadar Amerikalıları ata biniyor, lengerli şapka giyiyor, belllerinde toplu tabancayla geziyor zannediyordum, Amerikalıya bir zararı mı oldu? Fazla takılmamak lazım bu "ay bizi bilmem ne gibi zannediyorlar, ay bizi şöyle zannediyorlar" söylemlerine. Zaten buna en çok takılanlar kendi kendini İsviçreli gibi zannediyorlar, ben onlara bir şey diyorum muym?

■ Muhtemelen kendi işçilerinin haklarını da "yetmez ama evet", "canınız sağolsun, bu kadarına da şükür" diyerek savunduğu için aldığı grev kararlarının sayısı bir elin parmaklarını geçmeyen Hak-İş'in başkanı, TÜSİAD'a "STK değil sivil toplum konsomatrisi" demiş. Tabii adam konsomatris kelimesini pejoratif anlamda kullanıyor, ama hem hakaretin hasını her biri beyefendiden on kat daha değerli, konsomatris arkadaşlarına ediyor. Uslu sözde sendikalar ve patron dernekleri aralarındaki kavgaya o temiz insanların adını buluşturmasını lütfen. Ne haliniz varsa görün ama hepinizden bin kat erdemli konsomatris arkadaşlarımı bu işe buluştırmayın.

ZAMANINDA COŞKUN ARAL'IN
AFRIKADAN GETİRİP BANA SATTIĞI
KAMYONETİ Bİ TÜRLÜ ELDEN ÇIKARAMI-
YORUM. MINA KOYIYIM... KEŞKE BİRAZ DA HA-
PARA BİRİKTİRİP KARTAL ALSAYDIM DA HİÇ
BULAŞMASAYDIM COŞKUN ARAL VE HABERCİ
EKİBİNE... NEYSE HALANGİLE BAYRAM
ZİYARETİNE GİDEYİM BARI...

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

- Ülkemize hoşgeldiniz Sayın Yutub... Şahsınızda kamusal bir yasağın kaldırılışına tanık oluyoruz... Ayreten oğlum Bilâl hastanız...

Ngũgĩ

İbrahim kılıç

Bu göz her şey serbest dostlarım...
Bi içki kapı keyfinize bakın...

Ayakkabıları çıkar, masaydın oğlum...

nebiliyım.

Kız arkadaşından çok mu hoşlandın ha?.. Belki de onu bizzetmek istiyosun...
 ...HADI?.. Gözlerimin önünde becer onu... **HADI?!**

Efe! Lütfen...

estafurullah abi...

At şu pis şeyi ya!..

Nz atıcam lan... kayıp asarım ben bunu!..

Öff

Sox

PANTOLON

BASKETBOL ASİL BİR SPORDUR

Basketbolda top, bileğin zarif bir hareketiyle parmak uçlarından çıkarak potaya doğru süzülür. Oysa futbolda parmak uçları ayakkabının içindedir, havada süzülme nadirdir ve bilek zaman zaman şüşmeye müsaittir. Baskette topa vurulmaz, ama futbolda vurmak sıradan bir davranış biçimiymiş iş abanmaya kadar uzanabilir (hatta mahalle ölçeğinde bu abanma 'pis burun'a kadar seviyesizleşebilir). Baskette en ufak bir temas, 'böyle davranmanı istemiyoruz' anlamında faulle cezalandırılır, futboldaysa, "Omuz omuza mücadele! Yok bi şey!" diye bağırılır. Ve galiba en önemlisi, futbolu pornografik bir tonlamayla Erman Toroğlu anlatırken, basketi kolej sesiyle (İngilizce tonlamalı Türkçe) Murat Murathanoğlu anlatır...

Basketbolun topu çemberden geçirme ana fikri dışında kendine has iç dinamikleri olduğunu lise yıllarında fark ettim. Çok iyi oynayamasam da, özellikle faul atışları sırasında 'topu havada çevirme', 'gözleri kısma', 'dizlerden gereksiz yaylanma' gibi yetenek gerektirmeyen artistik hareketlerden bolca etmek yediğimi hatırlıyorum. Basketbolun karşı cins tarafından izlenme oranı futbola göre daha fazladır ve emin olun izlendiğinin bilincinde olan bir liseli, yeryüzündeki en büyük kinetik enerjilerden biridir. Ama ne yazık ki çoğumuz, bu işlerin okul bahçesinde atılan faul atışlarıyla yürümeyeceğini fark edemiyorduk. Basket sporunun liseli bir erkeğin amacına hizmet edebilmesi için topun parkede 'cılık' sesi çıkarması gerektiğini anlayamamıştık. O yıllarda ancak okul takımındakilerin bu sesi çıkarabildiği düşünülüyordu, okul bahçesinde 'lök lök' sesiyle (beton basketbolu) top zıplatan bizlerin pek şansı yoktu. Türk lise tarihinde, okul takımında basketbol oynayan erkeklerle aşık olan kız sayısı, futbol oynayan erkeklerle aşık olan kız sayısı karşılaştırılmaz. Basketin pivot Kerem'i, futbolun sağ beki Adnan'ı her zaman geride bırakmıştır. Kerem'in teri antrenman zamanları gri tişörtünün arkasında seksi bir üçgen oluştururken, Adnan'ın teri tüm vücudu yayılarak sınırları belirsiz bir kokuya dönüşür. Bunu her iki soyunma odasında bulunma gerefine erişmiş biri olarak söylüyorum. Kerem'le Adnan'ın liseden sonra neler yaptığını bilmiyorum. Kerem, bir plaza çalışanı olup basketi bırakarak, kulağında iPod'la koşu bandına yönelirken (teri mutlaka yine üçgendi), Adnan'ın kaderi halı saha dolaylarında "iyi topçu" seviyesinde kalmış olmalı. Kerem'in NBA'ın yanında futbolu da Bundesliga düzeyinde ve bira eşliğinde sahiplenmesinin, Adnan'ın süper lig maçlarına olan hâkimiyetinden daha çok ses getirdiğine eminim. Adnanlar, "Okan Samsunspor'dan geçen sene geldi bizim takıma" derken, aynı dakikalarda Keremler, "Gassaray'ın geride Zambrotta gibi beyne ihtiyacı var abi" demiş olmalı. Dememiş de olabilirler, bilemiyorum. Tahminler üzerine devam etmek de istemiyorum. Sonuçta, basketbol kisvesi altında tüm lise hayatını etkileyen Kerem efekti benim için çok gerilerde kaldı. Artık 2010 yılındayız ve önümüzde çok önemli bir maç var: Fransa-Türkiye.

Bizim takımın sayılarıyla sonuçlanan her şutunda "Oleeey!" diye bağırıyordu. Vakit ilerledikçe tepkileri çeşitlendi. Mesela maçın başlarında sessiz karşıladığı başarısız atışlara ilk beş dakikadan sonra "Hadi beee!" ismini vermeye başladı. (Milli hisleri coşan kadınların duygularını dışa vurması, genelde anlaşılan bir cümle oluşturamayacak kadar zavıf oluyor.) Ama en kötüsü, ikinci periyottan itibaren Fransız hücumları sırasında "Atama, atama, atama..." gibi art arda duyulduğunda insan zihnini zorlayan bir çeşit duaya başlaması oldu. Sevgilimin coşkusu uyarılmayı hak edecek desibele ulaşmıştı. Hiçbir teknik bilgisi olmamasına rağmen (steps de neymiş?), yaşadığı bu coşku maça olan konsantrasyonumu bozmaya başladı. "Çok bağıryosun..." diye uyardım. Gözlerini ekrandan ayırmadan, "Kerem harikası!" diye karşılık verdi. Dönüp Kerem'e baktım. Hızla savunmaya dönüyordu. "Aslanım beee, şuna bak!" diye devam etti. Daha önce bir erkek yapılanması olarak incelediğim Kerem Tunçeri'ye bu sefer alıcı gözle baktım. Sonra dönüp 1.55 boyundaki sevgilimi inceledim. Sonuç rahatlatıcıydı. Kadınların televizyon yoluyla erkek övmelerindeki boşunaların trajik bir örneğiyle daha karşı karşıyaydım. "Bu coşku da nereden çıktı?" diye düşündüm (sevgilisinin spora ve sporcuyla olan ilgisinden gizli bir övünç duyan adamlardan değilim). Tanyevic'in aldığı bir mola sırasında, salonda çalan "12

"kendimi durdurtacak değilim"

Fırat Budacı

Dev Adam" şarkısına kalınlaştırmaya çalıştığı sesiyle eşlik etmeye başlayınca, "Neyin peşindesin sen?" diye sormak zorunda kaldım. Sesini biraz daha kalınlaştırıp yüzüne bakarak, "Hu ha dev adam..." bölümüyle şarkısına devam etti. İnsan, sevgilisinin "hu ha" gibi sesler çıkarması karşısında sevgi bütünlüğünü pek koruyamıyor. Bir anda nasıl bu hale geldiğimizi anlayamadım. Oysa ilişkimiz bugüne kadar maç seyretmek isteyen erkeğin boka bir film yardımıyla geri püskürtüldüğü klasik ilişkilere benzer. Daha dün, Kazakistan Türkiye maçını, Jennifer Lopez'in narına yanan Richard Gere'in aniden başlayan Latin dansı merakına kurban vermişim (bkz. "Aşka Davet"). Mola bitmeden durumu kendisine açtım. "O futbol, basket başka..." diye kestirip attı. Sonra da "Bak işte futbol," diyerek parmağıyla televizyonu gösterdi. Kamera, toplu halde maçı seyretmeye gelen A Milli Futbol Takımımızı gösteriyordu. Halleri biraz garipti. Mola sonrası attığımız ilk sayının ardından ellerindeki balonları birbirlerine vuruyorlardı. "Seviniyorlar," dedim. Basketin asaleti karşısında futbolu korumak istiyordum. O sırada Arda ayağa kalkarak elindeki balonla Tuncay'ı iyice dövmeye başladı. Gerçekten çok sevinmişti...

Sevgilimin basketbola gönül vermesinde oyun alanının parke olmasının bir etkisi olabilir, diye düşündüm. Sonuçta şimdilerde laminat ismini alan parke, evlerimizin salonu için modern ve steril bir hava yaratıyordu. Böylelikle basket sahalarının tıpkı evimizin salonu gibi insanın şehirli duygularını okşadığı ve bir çeşit aidiyet duygusu yarattığı kanaatine vardım. Evimizin parkeleri için kullandığımız paspasla basket sahalarında kullanılan paspasın aynı olması fikrimin sağlamlığını destekliyordu. Futbol sahalarındaki çayır etkisiyse, modern şehir hayatının çok uzadıgında, vahşi ve güvensiz bir his yaratarak sevgilimin kent soylu duygularını köreltiliyor olmalıydı. Devre arasında durumu kendisine açtım. Fikri tartışmaktan çok, evde kullandığımız vileda, basket sahalarında kullanılan paspasın aynı olmadığı konusuna yoğunlaştı. Sevgilimin fikirlerin ayrıntısıyla değil, ayrıntıların fikriyle beslendiğini unutmamışım. Hemen yenildim.

3. periyotta Kerem Tunçeri sakatlandı. Çok üzüldük. Yaklaşık 2-3 dakika sonra, kamera, bileğine buz torbası sarılmış Kerem'i gösterince sevgilimin üzüntüsü şefkat dolu bir tonlamayla geri geldi: "Canım yaaa, kıyamam..." Gündelik hayatta, özellikle telefon konuşmalarında çok sık tüketilen bu kalıba pek sevmiyordum. Bu samimiyetsiz kalıba sevgilimden de duyunca, tepki vermek zorunda kaldım: "Sen bu adamdan hoşlanıyosun galiba..."

Basketbolun bilekten dönen asaleti karşısında topa abanan bir futbolcu gibiydim. Bu soruyu ilk soruşum değildi. Özellikle film seyredirken sık sık sevgilime bu lümpen soruyu sormaktan kendimi alamıyordum (ilişkilerde yaşanan standart kafa düzleşmesi). Genelde "Öfff!" cevabını alsam da, geçenlerde İspanyol aktör Javier Bardem için sorduğum bu soruya "Saçmalama ayı gibi adam..." diye başlayan yergilerle dolu uzun bir cevap alınca, ortamda bir ayet havası sezinlemiştim: Her kim ki bir insanı haddinden fazla kötülüyorsa, biliniz ki o, tam tersini düşünüyordur...

Farkın açılması bizi iyice keyiflendirdi. Maçın bitimiyle sevgilim, "Oley beee!" diye bağırarak yanaklarını sıkı. Yaşadığımız mutluluğu fırsat bilerek, "Salı günü Belçika maçı var, seyrediyor muyuz?" dedim. Basketbolun ilişkimizde açtığı parkeli yoldan futbolu geçirmeye çalışıyordum. "Futbola ilgilenmiyorum," dedi. Tam futbolu biraz daha övmek için pres yapmak üzereyken, ekranda 12 Dev Adam'ın zaferini balonlarla birbirlerine vurarak kutlayan A Milli Futbol Takımı belirdi. Hidayet Türkoğlu yanlarına gelince birbirlerine vurmay bırakıp etrafında toplandılar. Hidayet, kendini tebrik etmek isteyen Arda'ya doğru eğildi. Sonra birbirlerini yanaklarından öptüler. Nasıl da sevinçliyidiler.

AMAN NE KOMİK

İNSAN DENEN MECHUL

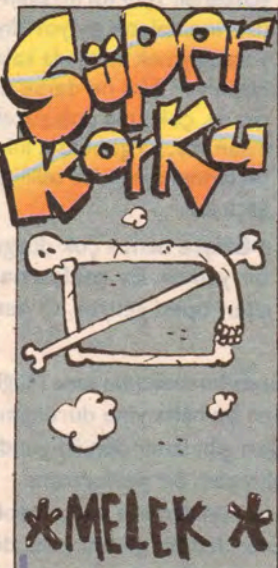
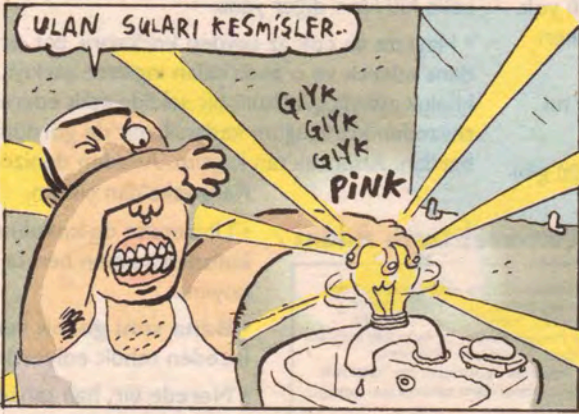

Edebiyat
Dünyası
GREÇOR
SAMSÄ

Sabah uyandığında kendini dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu... Halbusi daha dün gece yatar-ken bildiğimiz insandı... Uyandığında ilk başta anlamadı böceğe dönüşmüş olduğunu... Esnediği anda farketti... Trake solunumuyla esniyordu Trake solunumunu Fen bilgisi hocası öğrettiydi ve zamanlar bunları öğrenirken içinden geçirdiği "Bunlar gerçek hayatta ne işimize yarayacak" →

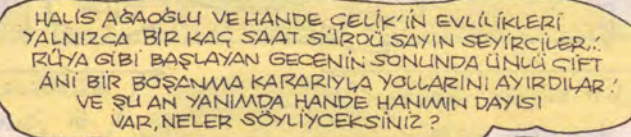
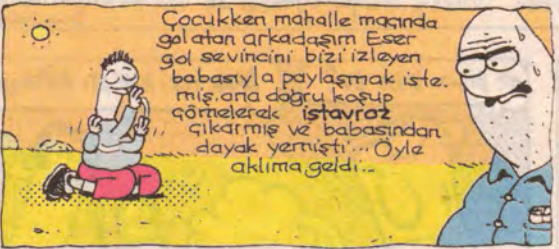

düşüncesi şimdi yerini "Yine de bu bilgi gerçek hayatta bi işime yarayacak," a bırakmıştı... Sonuç itibarıyla bi böceğin nasıl solunum yaptığı, böceğin pekte skinde olmazdı... "Öyledi mi lan?" diye yanından geçip gitmekte olan hamam böceğine sordu... Soruyu başıyla hızlı hızlı onayan hamam böceği bulduğu ufaklık bi aralıktan apartman davarlarının içindeki gizli dünyaya kaçarken, "Trakeyi soluyamayanlarda var şu hayatta," diye düşünüyordu.

Cihan Ceylan

SAMI

ANIL DUMAN

ben

ALPAY ERDEM

- Merhaba.
- Yazın gelen grip'in sineye çekilecek bir tarafı yok. Bu arada yaz gripi olacak adamın tipi aşağı yukarı belli mi ne. İnceden sinsiliği de var.
- Bu lise'ye liise deyince bu lise daha bir lise mi oluyor anlamıyorum ki.
- Mor sigarası bildiğin hayal kırıklığı. Okunduğu gibi yazdım ki başıma bir şey gelmesin diye. Sen zannediyorsun ki süper bir sigara, sigara'nın da ötesi. Ama değil, hatta tırtıslar. Peki sigara içmeyen biri olarak ben bunu nereden biliyorum. Hiç sigara içmeyen insanın da denediği' dir Mor. Özellikle ergenin rüyasıdır. Hele bir de tekli satılıyorsa asla karşı konulamayandır.
- Eğer başıma bir şey gelmeyecekse f klavye kullananda bi sinsilik var.
- Bir alay ATM arasında çalışmayan bozuk tek ATM'nin senin kullanacağın ATM olmasında hüznün yok mu. Bir de inceden nedense utanıyor insan. Sanki böyle insan içinde küçük düşürülmüş gibi oluyor. Herkes sana bakıyormuş gibi oluyor. Anana küfür ediyorlarmış gibi oluyor.
- Peace and Love'in miadı iki sene. Eğer 60 yaşında bir Peace and Love'ci görürseniz şaşırmayın. O büyük ihtimalle 58 yaşında falan Peace and Love'ci olmuştur. Sonra hayat galesi falan derken bir bakıyorsun kıymanın kilosunu da anasının nikahı olmuş diye

düşünürken buluyorsun kendini.

• Bunca insan koli koli brokoliyi boşuna mı yediği a Mehmet Öz tarzı yazılar yazan tüm köşe yazarlarımızı kınıyorum. Vicdansızlıkları bir yana, zeka kıtlıkları diğer yana.

• Hayatta da çok az şeyden korkarım, bar ortamına dans ederek ve o anda çalan İngilizce şarkıya yüzelli kiloluk ağızyla gürültülü bir şekilde eşlik ederek giren teyzeden korktuğum kadar. İzmir'de gördüm, değil bardan, Alsancak'tan kaçtım. Atladım denize Karşıyaka'dan çıktım.

• Üniversite'de kokulu silgi kullanan adamın ben ta .mina koyiim.

• Bana seni gerek seni. İnceden tehdit ediyormuş gibi.

• Nerede bir, halı sahada, gösterişli yeni formasının üzerine, takımı giyiyor diye yelek giymek zorunda kalan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. O göbeksiz kilolu, saçlarının aşırı ince telliliğinden saçlı kel.

• Erişte bence çok duygusal bir yemek. Ev makarnası.

İnsanın erişte yapan elleri öpesi geliyor. O derece bir yemek erişte.

• Sevgili okur. Ben aslında bu mektubu sana Muğla'dan yazıyorum. Çünkü ben bu hafta yine durunamadım ve bisikletime atladığım gibi İzmir'den iki günde Muğla'ya geldim. Muhteşem bir performans gösterdiğimi söyleyebilirim. İzmir'e kadar otobüsle geldim. Ertesi gün İzmir'den bir çıktım yola, dört saatte Aydın'a geldim. Gerçi yasak olmasına rağmen

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk tuğla varışındaki eri kovanına çömek sokuyo... Yaşı bana demek istiyio ki; "ben" diyo. "İlerde diyo. "sosyal hayatımda ortam karıştıcı, provokatif tipli bi insan olurum, kargaşadan kaostan beslenirim" demek istiyio babasının düğmanı skilesicesi bana...

AŞKOLSUN DELİKANLI..NEDEN BU KADAR ÇİRKİNSİN SEN ??
HIÇ YAKIŞTIRAMADIM, AŞKOLSUN ...

N... NEDEN BÖYLE BİŞEY OLDU Kİ ŞİMDİ?

ÜZGÜNÜM AMA SİZİ ERKEN
TABURCU EDEMİYORUZ. İKİ GÜN DAHA
BURADA KALMANIZ GEREKİYOR...

HİİİİİÇ BANA BAKMA
ÖYLE ... DOKTOR BEY
DOĞRU SÖYLÜYO.

SANA BAKMIYOR ZATEN
İLYAS EFENDİ. ADAM SINIR
UÇLARINDAN AMELİYAT OLDU.
DUYUYOR AMA HAREKET
EDEMİYOR...

ASUNDA BEN
ONU ERKEN TABURCU ETTİRİ-
RİM AMA NEYSE...

İŞİMİZE BAKALIM
LÜTFEN...

ANLADI
O BENİ
ANLADI...

ANLADIN
Dİ'Mİ LEN?

ANLADI
ANLADI.

ANLA-
MADIM
...

ANLADIN.

A cartoon illustration by N. K. depicting a scene in a room. On the left, a man with a large nose and glasses, wearing a yellow shirt, is lying on a brown sofa. He has a speech bubble above him that says "KENDİMİ DAHA İYİ İFADE ETMEK İSTİYORLUM...". On the right, a man in a brown suit and glasses is sitting in a chair, holding a notepad and a pen. He has a speech bubble above him that says "NASI YANİ?...". The background shows a simple room with a window and a door.

SENİ BEKLEYECEĞİM...

BEN DE SENİ BEKLEYECEĞİM...

BEN GELMEYECEĞİM Kİ...

BEN DE DÖNMEM HERALDE.

AAA...İYİ,SKİTİR GİT O ZAMAN!

O...SPU.

HAYDAA

EVET ...

HAYIR ...

İYİ AKŞAMLAR

Mİ AKŞAMLAR

OLURDU AŞLINDA ...

TÜH BE!

HADI BAY BAY YARIN GÖRÜŞÜRÜZ...

NE OLUYO BE! AY GERİ ZEKALMI ÇIKTI BU VAH BAŞIMA GELENLER

EVE GİDERKEN EKMEK ALATIM YODUR ALAYIM BEN...

GAĞLA... RABİ PARLA... EŞİĞİ BİLE...

HERNEYSE İYİ GÜNLER DENİZ BEY!

İYİ GÜNLEER...

İYİ GÜNLER Mİ? NE YAPTIKIN LAN BEN? HABI KUPURU ETMEDİM İYİ DİLEK NEREDEN ÇIKTI BE!

Sandık İçin

Yıllardan beri ilk kez geçen gün Umay Umay kızını gördüm. Hayır emo değildi, emoyu ayırt edebiliyorum. Bu, hayata karşı

küskünlüğüyle, kırgınlığıyla tam bir Umay Umay kızıydı. Umay Umay'ı biliyo musunuz? 90'larda çıkış yapmış süper bir müzisyen ablamızdır kendisi. Popüler camiaya pek bulaşmadı ama bir sürü seveninin yanında çok sikko kızlardan oluşan bir de hayran kitlesi bıraktı. Yıllar önce dergideyken (penguen'de çalışıyoduk o zaman) "Bi kız geldi seni görmek istiyio" dediler. E buyursun dedim, geldi, oturdu. Ulan tamı tamına o kızlardan. (adı başka da Cemre diyelim mesela) oturdu ve sürekli şöyle şeyler söylüyö:

CEMRE İŞTE... BİRAZ ÇILGIN, BİRAZ DA DELİ... NAAPSİN MANYAK İŞTE... CEMRE NE YAPSA YERİDİR...

Yaşı da küçük değil ha, benim kadar falan yani. Mektup yazmış, verdi, okuyacakken "dur" dedi, "biz bir

müzik dinlemeliyiz ve sen mektubu tam o anda okumalısın. Her şey istediğim gibi olmalı". Tamam dedim, nasıl dinliycez? Volkmen çıkarttı bi tane ama tek kulaklık var. Kulaklıkları eliyle tutuyo böyle beraber dinliyoruz öyle çirkin bi durum ki. Bi de gayet iyi niyetli, içinden gelen şeyler yazmış, ama hiç bi şey hissetmiyorum, tamamen klişe şeyler. Mektubu okurken beni izliyo, ben de ayıp olmasın diye yüzüme duygulu duygulu bi ifade veriyorum naapiyim...

Nevizade'de biraya yatırır, öyle tehlikeli bi durum. Kız da sünger gibi çıktı. İçtikçe de delileşti. Öyle bi konuşuyo ki hayat en çok onu örselemiş, insanlar en çok onu üzmüş...

Gecenin sonuna gelmeye başladık ama ben kız tavlayamadım, uzatmaya çalışıyorum "bu saatte eve mi gidilir?" felan... Kız zaten çilgin mılgin olduğu için hemen kabul etti, gitmedi eve. Taksim'den Beşiktaş'a kadar yürüdük. Gece saat 2 falan. Beşiktaş'taki üst geçit var ya, onun üstünde duruyoruz. Orosu şehir kurosru şehir diye istanbul'a bağırmağa başladı bu.

Hayır orda şarapçı herifler var, bize bakıyorlar tip tip aşağıdan. Baktım seks meks derken bizim g.t de elden gidicek, kıza "gel" dedim "gidelim, bırak şu orospu hayatı, Allahından bulsun". "Nereye gidiyoruz?" dedi, "arkadaşımın evine" dedim. Hazırlıktıydım (- Kanka gece belki bi durum olabilir senin ev müsait mi? -İyi lan iyi gelin, yalnız benim yatakta yatırmam, ev arkadaşım ailesinin yanına gitti onun odada kalırsınız) Açık tekel bayiinden aldığımız son biralarla tuttuk evin yolunu, "aha" dedim "oluyo galiba". Evde de otururken böyle kola bacağı değmeler dokanmalar olunca oğlum Ersin dedim tamam bu iş... Hayata kızgın kız "Ben bi tuvalete gidiyim geliyim" dedi (bu iyiye işaret). Ulan bekle bekle kız yok. Bi saat oldu, dedim öldü mü kaçtı mı nedir, bi bakıyım. Kapiya vuruyorum iyi misin diyorun ses yok. En sonunda girdim içeri...

Midesi duyarlı ya da çok kibar okurlarımızın dikkatine!!!

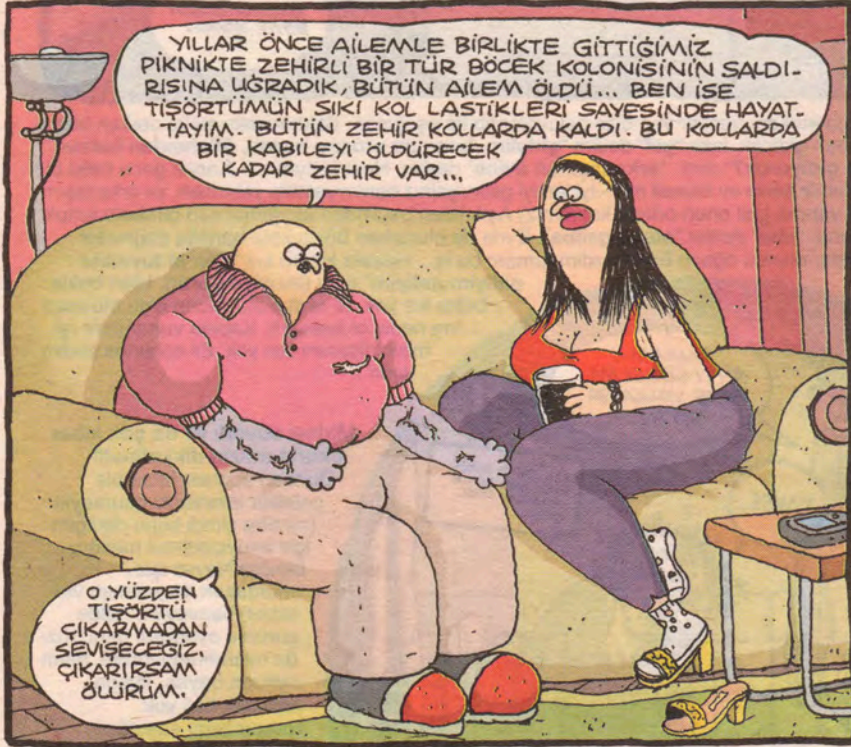
Bundan sonrası biraz pis gelebilir isterseniz okumayın (nihaha şimdi bunu dediğim için okuyacaksınız mecbur bence) Neyse işte, arkadaşım da yatmıştı ve sabah banyoyu o halde görürse oyabilirdi beni. Kızı da uyandırmiyorum, derin uykuda bayaa, ayağa kalkıcak hali yok. Naapicaamı şaşırdım, sırtladım götürdüm odaya yatırdım. Banyoyu temizlemeye geldim bi baktım, o hayatla derin sorunları olan kız çok afedersiniz çatır çatır çıkmış, bana mısın dememiş. (Asıl pis yeri geliyo, kibar okurlar isterseniz okumayın ehehe) Öyle uyumasın diye (çünkü kızın g.tü başı boklu, üstüne de kusmuş hep. Yatağı azıcık bile kirletsek, arkadaşımın ev arkadaşım arkadaşımı, o da beni gerçekten oyabilirdi) böyle rulo tuvalet kağıtlarıyla, orda bulduğum bi leğenle filan geldim kızın her yerini sildim yıkadım...

Temizledikten giydirdikten sonra gittim içerde koltukta uyudum. Öğlene doğru uyandım, baktım o da kalkmış. "uyumuşum yaa" diyo bi de, hatırlamıyo. Söylemedim ben de bi şey. Ama o evvelsi geceki boklu halini bilmediği için kahvaltısını yaparken hayata kızma mesaisine başlamıştı bile...

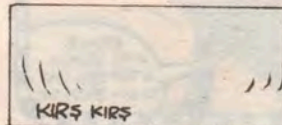
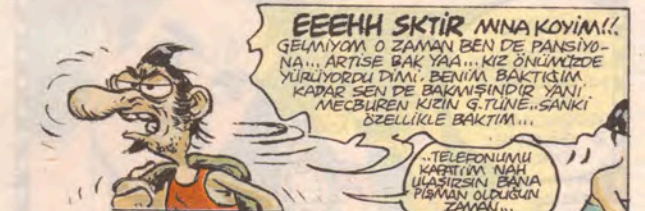
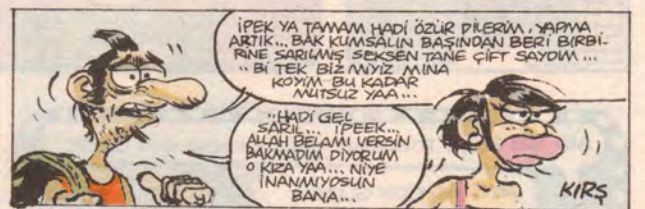
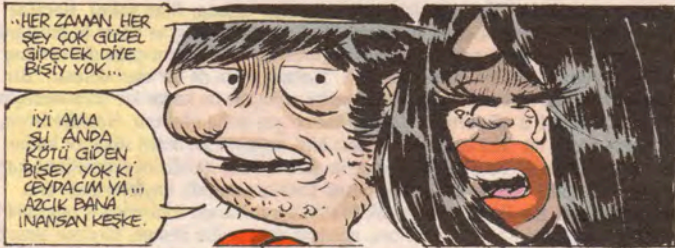

Yğur Gürsoy

BARIŞ VE DİĞER ÖBÜR HERKEŞ

OKY

ŞARKÜTERİ

İş Dünyası'nın çok önemli kurallarından biri de: Öğle yemeedir! Sabahtan beri çalışan işçinin, çırağın veya vasıfsız elemanın bünyesi, gün ortasına doğru açlık çekmekte, ve öğle vakti hem güç kazanmak hem de azıcık eğlenmek için yenilen bu yemeğe Öğle Yemeği denmektedir. Daha önceki işlerimde, bu tür bir lüksüm yoktu; evde ne varsa ondan ekmek arasına iştirak ettiriyordum. Şarküteride çalışmaya başladığımda, "öğle yemeği" derdim olmuycak diye, çok değişik bi sevinç duydum! Çünkü bildiim kadarıyla, Şarküteriler her türlü salam sucuk, yaprak sarma, arnavut ciğeri felan gibi, nefis atıştırmalık şeyler satılan bi dükkan türüydü. İsmi de hoşuma gidiyordu! Özel neon ışıklı, artistik bi tabelası vardı.

Şarküterinin sahibi, hayatım boyunca rastlayacağım Patronlar'ın, en gaddarlarından biriydi. Öğle yemeği filan vermiyordu lavuk! Etrafımda o kadar pastırma, börek, soğuk taze fasulye filan vardı ama, evden getirmek zorundaydım yemeemi yine. Bir süre sonra, bu duruma alıştım. Bi süre sonra, alışmadım, gene dert yaptım! Sonra bir ara, tekrar alıştım. Alışmakla alışmamak arasındaki bu tehlikeli süreçte, öfkeme yenik düştüm, ve baklava türü gibi bi tatlıdan usulca lüpetmeye başladım! Hakkım olarak görüyordum bu tatlıdan bi tane-bi tane aşırmay. Günde dört tane tatlı götürüyordum. Tatlı, yemek de sayılmazdı ki hem! Evden getirdiğim ekmeğin arasına beyaz peyniri bi köşede yiyor, sonra patron yokken tezgaha eğilip, o ıslak ve yapışkan tatlılardan bi tanesini, iki parmaamla usulca kavrayıp ağzıma götürüyordum. Ah şu yasakların, gizemli lezzeti! Tek parçada yutmak zorundaydım, o kötüyü bir de. Tadını pek çıkaramıyordum böyle gerginken. Ve kendimi kaybettiğim o günlerde, galiba Patron bir ara tepsidekileri saymıştı. Yanıma yaklaşıp, çok sert ve ruhsuz bakan gözleriyle, İş Dünyasının en önemli bi kuralını daha açıkladı: "Sattığımız ürünlerden, yemiyoruz! Anlaşıldı mı!?" Neredeyse bütün yediklerimi içimden geri çıkartacakmış gibi, inanılmaz ürkütücü bir tonda söylemişti bunu. Gerçi o da haklıydı canım; tatlısını niye yersin adamın, babaannenin mutfağından aşırıyorsun ki, bir işyeri burası, ökü! Neyse ki komadı. Üç beş ay sonra, çok daha sağma bi sebeple kovulacaktım.

Şarküteride hazırlanan soğuk mezeler ve börek türü şeylerin çoğu, Patronun karısının evde hazırladığı yemeklerdi. Biraz amatör bi Şarküteriydi burası. Öyle ithal malı acayip çikolatalar, süslü paketlerde garip hazır gıdalar filan yoktu. Heralde patron, emekliliği sonrası ticaret hayatına atılmayı düşünmüştü, ve böyle bi dükkanda karar kılmıştı. Gene de az çok, müşterilerimiz vardı. Onların çoğu da, bir kaç sokak ötedeki Kız Lisesi'nin öğrencileriydi! Kızlar.. Hem de bir okul dolusu! Bir gün, karşımda durup bana Fiy fiy fiy! bişeyler söyleyecek bu kadar kız görebileceğimi, asla düşünmemiştim! O günlerde, onlardan bir iki yaş daha ufaktım. Hayallerimde, cümle içinde geçen bir "Kız arkadaş" ifadesi bile, kalbimi yerinden sökecek kadar gülmeyeye yetiyordu! Ve Şarküteriy'e gelip giderlerken, hangisini seçeceğime karar veremedim. Platonik olarak yani. Bi tanesini kafaya takmalı, hayallerimde ona yoğunlaşmalıydım. Bir iki tane de yedik Platonik yaratarak, toplamda 4 tanesine iyi davranmaya çalıştım! Kadınlara "selam, nasılsın" gibi şeyler demek, böylece olası bir muhabbeti başlatabilecek gibi bir fikri, 20 sene sonra anca bulacaktım! Şimdilik kendime özgü başka yöntemler deniyordum.

Öğle tatilinde okuldan çıkarak sandviç almaya dükkana gelen, tüm hoşlandığım kızların sandviçlerine, bol kaşar peyniri ve fazladan salamları koymaya başladım! Karşı cinse hoşlandığımı belirtme yöntemim, pek zekice olmasa da buydu. Doymalarını, doydukları için mutlu olmalarını, ve bu mutluluklarında benim de payım olduğunu bilmelerini istiyordum. Zaten gaddar Patron, sandviçlerin içine defter etiketi incelinde kaşarlar ve salamlar kesmemi tembihlemiş, bunun yeterli olduğunu söylemişti hep! Yeterlilik, göreceli bi kavramdı. Bence yetmezdi. Bu şekilde derslerine iyi çalışmazlar, kafaları almaz; ayrıca benden de hoşlanmazlardı! (Sonraki birçok ergenlik iş yılım boyunca da, kadınlara kendimi böyle sevdireceğim gibi abuk bi coşkuya kapıldım (Sinemada yer gösterici olarak çalışırken, hoşlandığım kasierler kızı, gidip süslü bi kazak aldım! Hamburgerci çalıştığım yıllarda göçmen bir kıza, merhaba bile demeden, gidip bi Video Film aldım hediye. Belki bi videosu bile yokken! Yıllar sonra, sanki bu salak prensibimin hıncını çıkarmak istencesine, başka bir salak kural daha icat edip; Platonik takıldığım bi kıza beraber gezdiğim gün, bu kez pide bile ısmarladım! Halbuki kız, koca gün boyunca, yarım saatte bir "Acıktım" diyip durmuştu. Nendene kur yapıyo sanmıştım ben.) Şarküteriy'e dönersek, sandviçlerin içine bol doldurduğum etlerin ve kaşarların, pek bi faydasını göremedim. Bana bakışları, sözleri ("orta boy bi sandviç istiyom lütfen"), davranışları (eliyle camın altındaki üzümlü keki göstermeleri) aynıydı gene! Umduğum anlamda bi değişiklik yoktu. Çok sonra acıyla farkına varacaktım ki, o bol malzemeyi benim kendi gönlüme koyduğumu değil, dükkânın genel satış politikası olarak düşünmüşlerdi! Kızların hoşuna giden, arkadaşlarına tavsiye ettikleri bi Şarküteriy yaratmıştım, fekat bu durum ne Patronun işine yaramıştı (malzeme azalıyor, fekat ark oranı artmıyordu!), ne de benim Platonik açlığını tatmin etmişti. Bi süre sonra, normal satış ritmine döndüm, herhangi bir acayiplikte veya atakta bulunmadım hiç. Zaten satılan yemekler de azalmaya ve kötüleşmeye başlamıştı. Sanırım patronun karısı, sıkılmış, yorulmuştu. Küçük Şarküteriy dükkânı, tehlikeye girdi. İflas edene dek bekleme gerek kalmadı. Tuvalette gizlice Otusbir çektiğim o gün, işten kovuldum. Tam bi geri zekâliydim. İnsan, kapıyı kapatır bari! Fekat doğru düzgün bi kapısı da yoktu ki; arka tarafta, uyduruk bi bölme idi. Müşteri gelebilir diye bi yandan kafamı dışarıya uzatmış, ve Deli Ergen Riski'ni alarak pantolonumu sıyırmıştım. Zaten masturbasyonu keşfettiğim ilk yıllardı, yerimde duramıyordum, ota boka atırıyordum, sonra da aletimde irinli koçaman yeşil yaralar çıkacak ve bağırarak ölüp otisbirciler mezarlığına gömülüm diye salak kâbuslar görüyordum! Tatlı yolsuzluğu için değil de, nisbeten daha sağlıklı kabul edilen bi durum yüzünden kovulmak, gururumu incitmişti. Akşam evde, odamda, gururumu yarım saat kadar okşayarak kendime geldim.

İlk işlerimde yaptığım, kazancımın çoğunu gidip saçmasapan şeylere harcamak (hesap makinesi almak, lunaparkta eğlenip salak fincan takımları filan kazanmak) gibi hataları, bu işimde tekrarlamadım. Hayâl gücümü zorlayıp, daha değişik bi hata yaptım: Tekerlekleri olmayan bir yarış bisikleti aldım! Topkapı'da, bu tür hurda bisikletlerin ve bisiklet parçalarının satıldığı tuhaf bir pazar kurulurdu. Param o kadarına yetmişti, nefsihane de hâkim olamamıştım! Zamanla lastik ve diğer gerekli parçaları (lambda, fren) de alarak, bisikletimle gezeceğimi hayâl ediyordum! Bu inancımı ve arzumu Annem'e anlatmak, kolay olmadı. Kafama koca leğeni fırlattı! Sırtıma çarptı ama hiç acıtmadı ki. Ve arkadaşlarım, nedense çok destek oldular: Hep beraber bisiklet iskeletinin yanına çömelerek, nerdeyse aşkama kadar onu modifiye etmek üzerine yoğunlaştık! İş Dünyası, böyle birşeydi işte. Çalış, eve ekme al. Çalış, kira öde. Çalış, kablo Tv parası ver. Ve çalış, anca tekerleksiz bisiklet alabili! Önce tekerlek alsaymışım gerçi, daha eğlenceli olurdu. Sopayla üstüne vurup, yuvarlardık bari.

(Beşinci isim olan Tiyatro'ya başlamadan evvel, Haftaya: "Serbest Meslek" günnerim!)

Murat ALTIN

Gürdem SINDIRAÇ

Ömer GÖKSEL

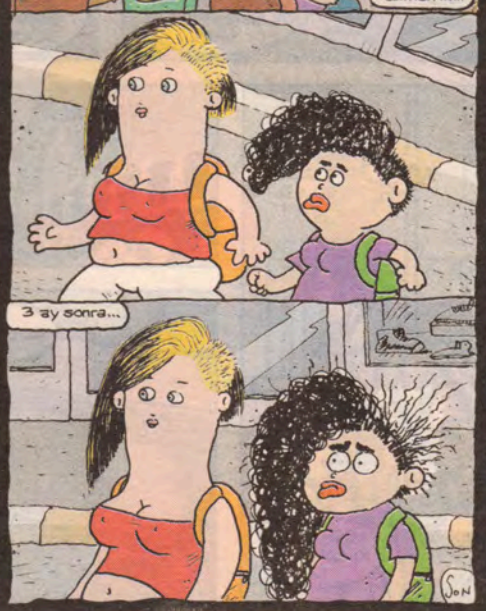
C. Çağlar ÖZDEMİR

Barış Cem ŞAHİN

GÖKSU GÜL

**SURPRİZLERLE DOLU
UYKUSUZ
3. YIL
ÖZEL SAYISI
ÇOK YAKINDA!**

**HAFTAYA
BAYİLERDE**

UYKUSUZ POSTER KİTAP
SAYI 4 marketlerde ve tüm gazete bayilerinde

GALİP TEKİN 25 EYLÜL'DE BİLGİ ÜNİVERSİTESİ SANTRAL İSTANBUL'DA, 27 EYLÜL'DE BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ'NDE ÇİZGİROMAN DERSLERİNE BAŞLIYOR.

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında kullanılamaz.

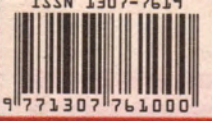
Haftalık Mizah Dergisi | 9 Eylül 2010 | Sayı: 158
Haftalık Yavgın Süreli Yayıncıdır

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. Şti. Tel: 012 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

16 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2010/38 No: 159
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Sivil toplum kuruluşları, Türkiye'de siyasi islamın önünü açarak yükselişini sağlayan 12 Eylül askeri harekâtının lideri Kenan Evren hakkında suç duyurusunda bulunmaya başladı.

DAVALARI GERİ
ÇEKİN, YOKSA ÇOCU-
ĞUMU KESERİM!..

YILLARCA BİZİ FİŞLEDİ...

ŞİİRE DÜŞMAN

Geçen şubat ayında yaptığı "Yıllarca onlar bizi fişledi, şimdi biz onları fişliyoruz" açıklamasıyla meşhur olan AKP Kahramanmaraş Milletvekili Avni Doğan, MHP ve CHP'ye yüklendiği konuşmasında Nâzım Hikmet'ten "Sana düşman bana düşman.

Erzincanlı işçi Hasan'a düşman. Onlar yalnız sana bana değil bi tanem düşünen insana düşman," dizelerini okuyarak şanını sürdürdü. Fakat ne yazık ki, şiirin orijinalinde Hasan 'işçi' değil 'tesviyeci' olarak geçiyor, üstelik Erzincanlı da değil, Karabüklü...

NE GÜZEL DEMİŞ ŞAİR... BEN YANMASAM SEN YAN HASAN...

AL ŞU PARAYI, ANAYASA'YI DEĞİŞTİR!

İstanbul'da Avcılar Ticaret Meslek Lisesi'nde oy verme işlemi sırasında 2 AKP'li, seçmenlere zarf içinde para dağıtırken yakalandı.

HAASS..KTİR, PARAYI ATMIŞIZ SANDIĞA...

ARKADAKİ ADAM THY, yolcularına ücretsiz olarak dağıttığı Skylife dergisinde Garanti Bankası'nın şampanyalı kredi kartı reklamını yayımlamadı. Şampanya görüntüsünden rahatsız olan Skylife dergisi yönetimi, reklam ajansına "ilanı bu şekilde yayımlayamayacaklarını" bildirdi.

Alkol var diye mi yasaklandı bu resim?..

O diil de Devlet Bahçeli niye şampanya servisi yapıyo?..

YARKIÇ?

SINIRSIZ SAVUNMA

"Her yöne sınırsız" tarifesiyle bir ayda 25 bin dakika görüşen Oktay Karaaslan'a GSM şirketi "Tarife 10 bin dakika limitlidir" gerekçesiyle 7 bin 500 liralık fatura gönderdi. Oktay Karaaslan şirketi dava edince, mahkeme faturanın reklamı yapıldığı gibi 66.7 liraya indirilmesine karar verdi. Bu dava sırasında GSM şirketinin avukatı Nejat Aday, şirket reklamlarının yanıltıcı olmadığına dair yaptığı savunmada, bu tür reklamların tüketicinin dikkatini çekmek için yapıldığını ve her sloganın tüketiciciyi yanılttığı kabulü halinde ayçiçek yağının uçurmaması gibi sıra dışı taleplerle davalar açılabilirliğini iddia etti.

ONA BAKARSANIZ KIVANÇ TATLISU DA "VAY VAY ÇANTAYA BAK" DİYO AMA MİSLER GİBİ G.T. VARKEN ÇANTAYA NİYE BAKALIM KI, Dİ AN SAYIN YARKIÇ?..

Dünya Basketbol Şampiyonası madalya töreninde Tayyip Erdoğan'ı yuhalayanlar gözaltına alındı.

UH AH DEV ADAM, ONİKİ DEV ADAM UHH AHH UHH AHH!..

BI DAHA BABAYI GÖRÜR. SÜNÜZ O PONPON KIZLARI SİZ!..

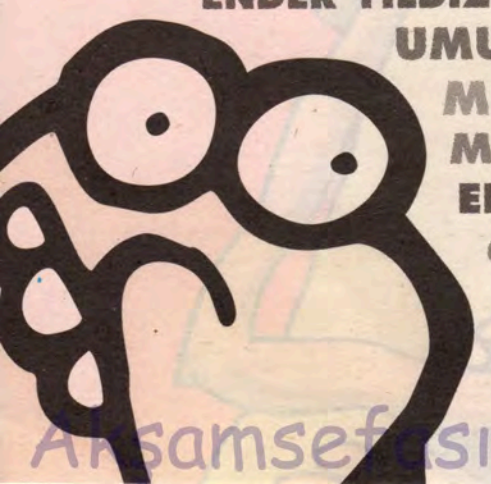
70 il ve 180 ilçeyi dolaşarak 'Hayır' için miting yapan Kemal Kılıçdaroğlu, seçmen listesinde adının olmaması nedeniyle oy kullanamadı.

UYKUSUZ 3.YIL ÖZEL SAYISI

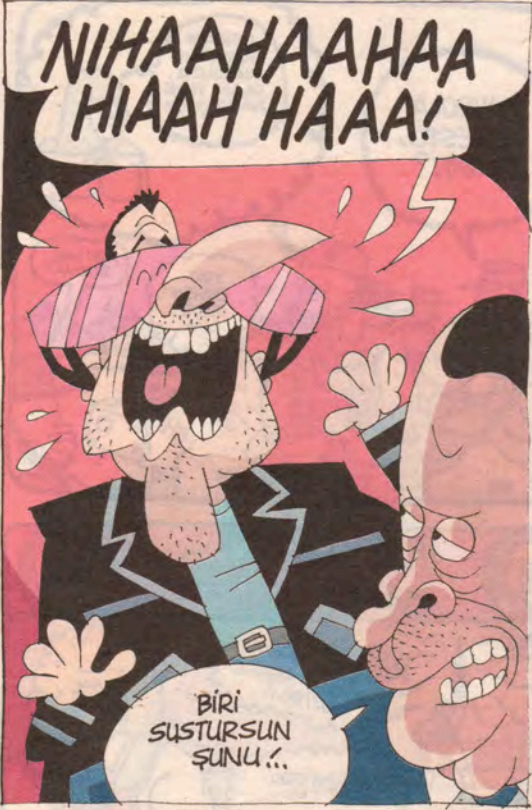
ENDER YILDIZHAN YİĞİT ÖZGÜR FIRAT BUDACI OKY GALİP TEKİN
UMUT SARIKAYA BÜLENT ÜSTÜN CİHAN CEYLAN ERSİN KARABULUT
MEHMET ÇAĞÇAĞ CENGİZ ÜSTÜN PİYALE MADRA ALPAY ERDEM
MEMO TEMBELÇİZER METİN FİDAN ANIL DUMAN UĞUR GÜRSOY
ENGİN GÜNAYDIN CİHAN KILIÇ EMRAH ABLAK DENİZ ENSARI
GÖKSU GÜL YAVUZ ÖZTÜRK BARIŞ UYGUR VEDAT ÖZDEMİROĞLU
YETKİN GÜLMEN YILMAZ ASLANTÜRK ERMAN ÇAĞLAR

TAM 32 SAYFA! HAFTAYA

Aksamsefesi

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Hrant Dink davasında Türkiye'yi 3 maddeden mahkum etti.

KAÇ YIL OLDU?

• Abdullah Gül'ün, eski Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen'in oğlunun nikâhına yetiştirmesi için Karaman Ankara karayolu trafiğe kapatılalı 1 yıl...

• Selçuk Ural, "35 yıldır İstanbul'da tanınan bir adamım. 40'a yakın 45'ligim, 5 tane uzunca kasetim var. 30 yıl Türkiye'nin en hızlı adamıydım. Günde 7 sevgili değiştirdiğim olurdu," açıklamasıyla hayatını sayısız yönden özetleyeli 11 yıl...

• Kenan Evren, kendini ressam ilan ettikten sonra ani bir esinle "Şarkıcı olmak isterdim," deyince, Mustafa Sandal, "Eminim çok başarılı olur. Çok karizmatik bir insan. Aynı sahneyi paylaşmak isterim," diyerek desteğini esirgemeyeli 16 yıl...

• Bugün yaklaşık 190 bin kişinin ismi olan "Erdal", oğluna isim arayan İsmet İnönü tarafından yaratılalı tam 84 yıl olmuş.

Anayasa'nın geçici 15. maddesinin değiştirilmesiyle, Kenan Evren ve dönemin kuvvet komutanları hakkında çok sayıda suç duyurusu yapıldı.

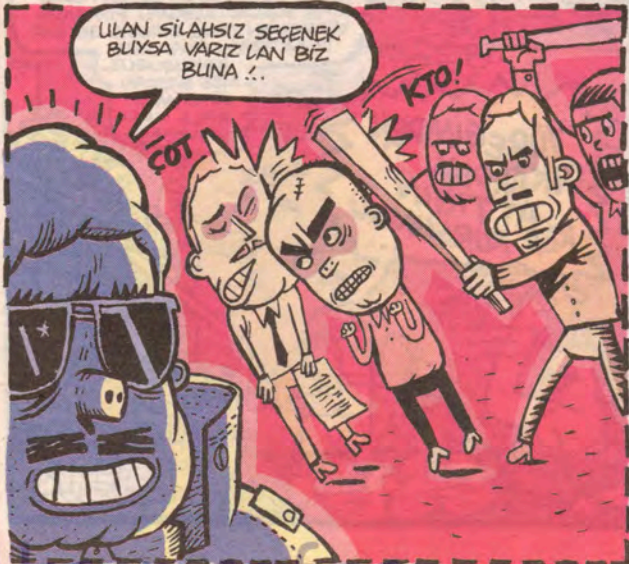

Referandum sonrası konuşan Tayyip Erdoğan, kendisine destek veren Fethullah Gülen'e de mesaj gönderdi:

"Okyanus ötesine de teşekkür ediyorum."

BDP Diyarbakır Milletvekili Akın Birdal Bursa mitinginde saldırıya uğradı. Linç edilmek istenen saldırgan ağır yaralandı.

Demokratik Açılım'ın en önemli maddelerinden biri olan 'taş atan çocuklar yasası' cıkalı 1.5 ay olmasına rağmen, dosyaları Yargıtay'da çuvallarda tutulan 56 çocuk, bayramı cezaevinde geçirdi.

Barış UYGUR

■ KPSS ÖSS gibi sınavların soruları on bin dolara satılıyor, Vedat abinin VÖSYM soruları ideefix'te dokuz liraya. İşte adaletsizlik diye buna derim ben. Üstelik hangisinin daha eğlenceli olduğu ortada.

■ Elimde önümüzdeki yılın VÖSYM soruları var, Vedat abi cephesinde de bir köstebek olabilir mi?

■ Tamam, zaten çok şeyi anlamıyorum, kafa almıyor da, yurtdışında yaşayan Türk vatandaşlarının sınır kapılarında oy kullanmasını hiç anlamıyorum. Bana kalırsa Türkiye'de yaşayan bir Alman'ın, Almanya'da yaşayan bir Türk'ten daha fazla söz hakkı olmalı, asıl onun oy hakkı olmalı. Tabii Almanya'da yaşayan kardeşimin de orada oy hakkı olmalı. Zira dört yılığına, beş yılığına artık her neyse hükümet seçiyorsun, sonra hoop tekrar dönüyorsun Berlin'e, dört yıl sonra gelip bir sonraki seçim için oy kullanıyorsun. E sen seçiminin sonuçlarına hiç katlanmıyorsun ki? Burada yaşayan ecnebinin ama mesela, abim gitmiş Köyceğiz'e yerleşmiş, Türkiye'deki her tür şeyden doğrudan etkilendiği halde hiç oy hakkı yok. Bana kalırsa burada bir hata var. Uluslararası ilişkiler, mütakabiliyet falan anlamam arkadaş, birisi bu işi düzeltsin. Almanya'daki, Alman vatandaşlığına geçmemiş Türkler de orada kendilerine en faydalı partiye oy atabilsin, buradaki Türk vatandaşları olmayan ecnebler de kendi seçtikleri partiye. En azından yerel seçimlerde bir deneyin bunu. Hayır ben bizzat burada oy kullanmıyorum, arkadaşların denizasıırı yoldan kullanıp ateş alıp gidercesine oy atıp geri dönmelerini hiç anlamıyorum. Okyanus ötesi ayrı bir kafa tabii.

■ Yanılıyor olabilirim ama bıçak, bütün azametine rağmen ikinci derece suç aleti kabul ediliyor. Buna karşın muştta birinci derece. Zira bıçakla elma da soyabilirsiniz ama "muştayla fındık kırıyordum" dersiniz, iyi bir avukat tutmanız ve bir daha konuşmamanız yerinde olur diye düşünüyorum. Bir de sokakta falan görüyorum, bayağı bayağı muştta satılıyor. Allah aşkına, muştta denen aletin adam dövme dışında bir kullanım amacı olabilir mi? "Ben eve gittiğimde kapıyı çalarken kullanmak için aldım" deseniz, yutan olur mu? Muştta satışı bir yana haliyle bir de bunun üretimi var. Tabanca üreten bile "kuşu vuralım, havaya sıkalım" gerekçesiyle tabanca ürettiğini iddia edebilir ama ben muştta üreten adamın hele hele şu sokak tezgâhlarında gördüğüm, üzerin desenli, şekilli muştaları üreten adamın psikolojisini çok merak ediyorum. Ha uzaktan merak ediyorum, yanına çok yanaşasım yok.

■ Bıyıktan ideolojik tespit yapılan kaç ülke var peki? Bayağı bayağı bıyıklarımızın yarıya yakını ideolojik anlam ihtiva ediyor. Kıldı keramet olur mu derlerdi, feci yanıılmışlar, adam bildiğin ideolojik vesikasını dudağının üzerinde taşıyor.

■ Alışveriş, bir şeyin alınması ve karşılığında ödeme yapılmasıyla tamamlanan bir işlem. Ama benim hayatımda gördüğüm en acayip alışveriş iki arkadaşım arasında yaşandı. Biri, diğerine gitarını sattı. Hatta ben de aracı oldum. Normal şartlar altında burada alışverişin bitmiş olması gerekirdi. Ama bitmedi. Üç gün sonra gitarını satan arkadaşım ve ben, bir gitar tamir atölyesinde henüz satılmış gitarı gördük. Gitarın üzerine bir sürü gazoz kapağı çakılmıştı. İşte tam o noktada gitarı satan arkadaşım çıldırdı. "Ulan benim gitarıma nasıl gazoz kapağı çakar bu denyo" diye delirdi. "Yahu bırak, ne yaparsa yapın, sattın ya adama gitarı, artık senin değil" falan demeye çalıştım ama nafiye. Gitti, gitarı sattığı diğer arkadaşımı buldu, sonra da çok pis dövdü. Evet bazı arkadaşlarım medeniyetten biraz uzak davranışlarda bulunabiliyorlar. Dayağı yiyen çocuk ne olduğunu anlamaya çalışıyor, dayak atanın "ulan sen benim gitarıma nasıl gazoz kapağı çakarsın" diyerek üzerine saldırmaya karşısında şaşkın şaşkın dayağını yiyordu. Artık eğlenceli olmaktan uzak bir hale gelince bu ikisini ayırdım. Gitarı satın alan, gazoz kapaklarını çıkartıp, bir daha gitara gazoz kapağı çakmayacağına söz verdi, beriki de bunu affetti. Anladım ki evcil hayvan gibi bir şey bu gitar, yeni sahibi iyi bakmazsa eski sahibi gelip dövebiliyor, o an vazgeçtim gitar çalmaktan.

■ "Bildiklerinizi unutun!" Duydunuz değil mi bunu? Kötü reklamcının vazgeçilmez klişelerindendir. Çıkan yeni ürün, "bildiklerinizi unutun! Çok acayip bir şey geliyor çünkü" diye pazarlanır. Tabii bildiğin insafsızlık. İlkokuldan ve hatta okul öncesinden bu yana türlü çeşitli bilgi edinmiş bir kimseyim. İnsan holosen çağında ortaya çıkmıştır mesela gerçi daha önce de vardı ama Max Frisch öyle biliyor, üçgenin iç açıları toplamı 180'dir, bir dik üçgende uzun kenarın karesi, diğer iki kenarın karesine eşittir, terli terli su içmemeliyiz gibi bir sürü şey biliyorum nereden baksan. Ama neymiş, bildiklerimi unutamıyorum. Niye peki? Hayvan evladı çok güzel, çok yeni bir ütü üretmiş de onun için. Hayır, ne kadar da meraklılar bize bildiklerimizi unutturmaya, anlamak kabil değil arkadaş. Bildiklerinizi unutun! Hadi oradan, zaten iki gram aklım var, onu da sen yeni buharlı ütü ürettin diye unutamam arkadaş.

■ Dekatlonda, triatlonda falan bir maymun iştahlılık mı var anlayamadım. Yapaçksan bir tanesini yap iyi yap. Öyle üçünü birden beşini birden ne oluyorum allasen.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

KİŞİSEL ANAYASAM!

1. Sıkıcı insandan kaç!..
2. Bir insan nasıl sıkıcı hale gelir, yoksa doğuştan mı sıkıcıdır, bunu düşün!..
3. Başkasının mutluluğundan acı duyma geçmiş olsun... Aynı zamanda başkasının acısından zevk de alır o... Bu ruha sahip, zekası kıt haybeci oğlanlara, donanımından fazlasını isteyen sümük kızlara çok denk geldim, hep güzel sıyrıldım...
4. Uygulamadığın fikir, vakit kayıdır...
5. Doğuştan varolan hiçbir özelliğin, aslında özellik değildir... Cinsiyetin, milliyetin, ismin, dinin ve ülkenle övünmeyi bırak da, üstüne ne kattın, onu söyle... Sen onları kazanmadın çünkü, onlar sana verildi... Tek değeri, bunlar üzerinden edinmeye çalışırsan, değersizleşirsin... Aksine, bunlardan utanırsan, o zaman ruh hastasıdır...
6. Ruh hastalığı, çok da kötü değildir... En azından ruhun varlığını gösterir...
7. Güzeli sevmemek onu çirkinleştirir, buna hakkın yok...
8. Yürü!.. Zihin zaten durmaz, kasların ve eklemlerin, bu akışa uysun... Ölene kadar güzel bulduğun dünya, öldükten sonra da güzeldir...
9. Lütfen beni Woody Allen ya da Volkan Severcan'a benzetmekten vazgeç... Tek muhabbet bu olunca, ben seni bişeye benzetmek istiyorum çünkü...
10. Nice kitaplar yazmış Aziz Nesin'in ünlü yüzdesini olur olmaz diline dolama... O, nice mücadelelerden sonra, ömrünün analizini yaptı diye sana n'oluyor?... Ne yazdın?... Ne ara kendini akıllı, zeki sandın?... O, kimsesiz çocuklar için vakıf açtı aslanlar gibi... Sen ne yaptın?... Hangi zekayı gördük?...
11. Para için köpekleşirsen, paradan da bi şey anlamazsın... Köpek n'aapsın parayı?..
12. Dünya fena, insanlar kötü aşıklarını bırak... Herkes, kendi gibi görür dünyayı...
13. Zekaya kafanı takma... Zeka, hayatta kalmaya yarar... Nihayetinde insan, insan ister, hayat da yarış diildir... Eşek kadar adamsın, iyi olmayı öğren... Fedakar olmana gerek yok, akıllı ol yeter...
14. El yazısını ihmal etme...
15. Seks güzeldir, onu aşkla taçlandır... Seks, sadece sevişme zamanı diildir, seksüel eylem sonucu doğduğumuz için, her sanye vardır... Cinsel organlarımızın ilki, beynindir...
16. Hırs, ancak zeka ve yeteneğin hizmetinde olursa işe yarar, onları geçtiği zaman mikro faşizm başlar...
17. Utanma!.. En utanılacak şey, utanma hissinin ta kendisi... Başkası dışarsa ziktiret, sen kendini dışladığında bitersin...
18. "Okumak, iki ruh arasında aşıkane mulakattir. Her yabancı intiba vuslatın büyüsünü bozar. İster güneş ışıldasın gök kubbede, ister duvarda bir petrol lambası

yaşansın. Pencerede şakiyan kuşlardan bize ne! Reel olan tabiat değil, kitaplarda görülen rüyadır. Meçhule açılan bir kapıdır kitap. Meçhule, yani masala, esrara, sonsuza." Cemil Meriç'i ve diğerlerini oku...

19. Pencerede şakiyan kuşlar da candır!..

20. Savaşta diil, devrimden yana ol... Savaşta ilk öldürdüğün insan, belki de senin en iyi arkadaşın olabilecek insandır... Birbirinize organlarınızı verip yaşatabilecekken, öldürmek neymiş?... Bu kadar birikim, zeka, arşiv, anekdot, yapıt, yasa, vesaire sokamadı mı bunu küt kafana? Küt müt, gene de o kafa insanlığa lazım... Aslanları unutma... Akciğer denince, aklına ilk kanser gelmesin...

21. Ressamın hası, Hollanda'dan çıkmıştır!..

22. Kitabı, okumayı, hele şiiri aşığılayın dangalakların yanından bile geçme... Şiir, insanın duasıdır, bari küfür kadar vakit ayır... Cehaleti övmek, zekaya hakarettir...

23. Fars'ı, Arap'ı küçük görme... Seni Türk diye küçük görenlere özenme... Sırp sosyalist, Türk faşistten daha yakındır bana...

24. Kibirden kaç, kibirli insan şeytanın stajyeridir... Ama kıvanç güzeldir... Mümkündür...

25. Mesai arkadaşlarının alinteriyle servet kazansan n'olur, tadını çıkaramazsın!..

26. Köleliğin sebebi, köle diil, efendidir...

27. Seçilmiş bir ırk yoktur... Seçilmiş olan, insanlığın ta kendisidir... Hepimiz sadece doğduk; ne seildik, ne de atandık!..

28. Anadilini satma, efendinin dilini annenin diline yeğleme, anadildeki dağarcığın kadar düşünebilirsin...

29. Çalışmadığın gün, dinlenmeye de hakkın yok...

30. Sahte dahiden hızla kaç... O, kendini kandırdığı için, diğerlerini de kandırabilir... Dahi, tek başına, kendine yeter... Sahte dahi, hep başkalarına ihtiyaç duyar... Bir yenilik getirmez, başkasının getirdiği yeniliği taklit ve tekrar eder... Gerçek dahi ne kadar yararlıysa, sahtesi o kadar tehlikelidir...

31. Ne zaman ekip çalışması olsa, ekibin bir kısmı çalışmaz!.. Yalnızken verimli olamayan, kalabalıkta da olmaz... İş dünyasında gizli işsizleri, kaçak yolcuları, yancıları ayıkla!..

32. Garip iyi, tuhaf güzel, acıap çekicidir...

33. Gerçek dahinin adı Engin Ergönültaş'tır... İstanbul'da yaşar... İlerde detaylı yazacağım...

34. Seçkin kesim olamaz, yaşayan her ne varsa seçkindir...

35. Dağdaki çobana, arabesk müzik dinleyene, göbeğini kaşıyana kafayı takan gizli eziktir, başkası olma ihtiyacı içindedir, kendini aşağıladığı için başkayı da aşağılamaktadır...

36. Taklitçi bir ruhsuz yavşak bile yararlı olabilir, ki seni orijinaline ulaştırır...

37. Beyoğlu ile Tünel arası 2 kilometredir!..

38. O, diğerlerinin alinyazısını yazar; yazar kendini yazandır... Yazarın mesaisi günde yirmidört saattir... Yazacak bir şey yoksa, yaşanacak bir şey de yoktur...

39. Beyin önemliyse, kalp de değerlidir...

40. Rüya, ruhun sineması... Kendimizle yalnız kalmamızın ödülü... Görüntülü hayal... Gerçeğin safiyanı yorumu... Ta kendisi... İsteyen bana rüyalarını yazsın, göndersin... Bu derin gerçeği paylaşmaya, okumaya istekliyim... Tamamen yalan olsa ne çıkar, ben gene inanırım...

41. Yürü!.. Daha evvel dedim miydi, ne farkeder, yürüyebiliyorsan yürü, petrole inat!..

RİYAKAR

cihan kılıç

Bu hafta sizi size anlatmaktansa size bir arkadaşımı anlatmaya karar verdim.

Lise 1'de aynı sınıftaydık, sonra ben Fen seçtim o TM seçti. Aynı sınıflara düştük...

İşte onun adı Emreydi.

Aslında bu hafta size bi arkadaşımı anlatmaktansa sizi bi arkadaşımınla tanıştırsam daha iyi olurdu.

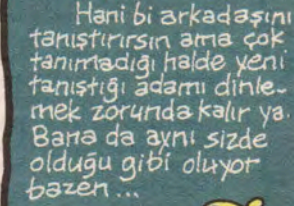
Sevdiğim, bugün yarın ne zaman çağırırsam koşup gelecek çok sevdiğim bi kardeşimle... Tayfun'la...

TABI BİZ CİHAN'LA BAYADIR TANIŞIYORUZ. BİRBİ-MİZİN HERŞEYİNİ BİLİRİZ YANI... NE HALLERİNİ GÖRDÜ VALLA. BURDA ANLATSAN REZİLİK RESMEN!..

Ben yine de size sizi anlatayım:

Esasında benim bu tanıştığınız elemanla pek bir arkadaşlığım yok... Zaten kendisiyle Emre vasıtasıyla tanışmıştım...

Ne yazık ki Emre'yi 2004 yılında henüz 16 yaşındayken elim bir trafik kazasında kaybettik...

Neyse boşverin, size biraz kendimi anlatayım: Kadınları severim

Katlanamadığım şeylerse yalan söylemek ve rıya-karıktır...

Sanırım bu özelliğim ailemden geliyor... Size dedeme ait bir anıyı anlatayım, daha iyi anlayacaksınız:

Dedem ve bir arkadaşısı için odun toplamak için ormana girerler. Köyden epey uzaklaşmışlardır... Birden dedem bir ses duyduğunu sanır.

Tabi hikayenin geri kalanını kendisinden dinlemek daha iyi olur:

Ama ne acıdır ki kendisini 2 sene evvel lenf kanserinden kaybettik...Huzur içinde yat dedeciğim. Gözün arkada kalmasın...

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

"ATIK MI? HİÇ DERT DEĞİL!"

İnsan, evin içinde kendinden habersiz alınmış bir eşya gördüğünde gidip hemen onu alıyor. Genelde, dizaynları birbirinden farklı olsa da, eşyanın ne tür bir işlevi olduğunu hemen anlarız. Mesela, bir karabiber değirmeni, kafası çevrilen bir Çinli olarak tasarlanırsa bile kısa bir incelemeden sonra, "Bu bir karabiber değirmeni!" sonucuna ulaşmak ve Çinlinin kafasını neşe içinde döndürmeye başlamak mümkündür. Sorun, eve yeni gelen bir eşyanın uzun incelemeler sonucunda bile ne olduğunu anlayamamakta. Son zamanlarda evin içinde ne işe yaradıklarını ilk bakışta kestiremediğim eşya sayısı gittikçe çoğalıyor. Bir eşyaya baktığınızda işlevini hemen kavrayamıyorsanız, ama bu anlamsızlığa rağmen modern dokusu sizi cezbediyorsa biliniz ki o İkea'dır (İkea: 22 metrekarede bile yaşayabilen, yuvaklar köfteler yiyerek semirmiş evli çiftlerle beslenen, hızlı üreme özelliğine sahip açık tenli bir İsveç canlısı). Mutfağ penceresinin hemen altında yan yana dizilmiş 3 adet kutu duruyordu. Gidip biraz elledim; bezden imal edilmişlerdi, içleri boştu. Ne işe yaradıklarını anlayamadım ama kim olduklarını biliyordum. "İkealılar!" diye mırıldandım. Onları iyi tanıyorum. İkea Uygurluğu, 21 yy. başlarında tüm dünyayı istila etmiş, bizim evde de kısa sürede hatırı sayılır bir popülasyona ulaşmıştı. İkealılar alıp evimize getiren kişi mutfağa girdi. "Bunlar ne?" diye sordum. Güngörmüş bir surat ifadesiyle, "Geri dönüşüm kutuları," dedi. "Ne dönüşümü?" diye sordum. "Bundan sonra kâğıt, cam ve plastik ayrıştırıyoruz," dedi. Dönüp gözlerimi kısarak kutulara baktım. Sebebini tam bilmiyordum ama canım sıkılmıştı. Sanki 'ayırıştırma' kelimesinde beni rahatsız eden bir şeyler vardı.

Normalde çevreye duyarlı bir insanım. Hatta geçen sene, "küre ısınsin" diye cayır cayır yanan halojen lambanın o sıcak ve kültürlü ışığından feragat ederek, soğuk ışığı moralimi bozan tasarruflu ampullerle donatmışım evi. Fakat bu kutular... Bu kutuların içine geri dönmesi temennisiyle atacağımız kâğıtlar, camlar ve plastikler... İşte bunlara hazır değildim. Bir yandan yaşlı dünyamız için "Küresel ısınmaya hayır!", "Nükleer hayır!", "Plastik sana da hayır!" gibi sloganları canı gönülden desteklesem de, bir yandan yaşlı ilişkimiz için çöp ayrıştırmanın geçici bir heves, bir tür kendini iyi hissetme hamlesi olduğunu düşünmeden edemiyordum. İkea'nın 'çevre bilinci' adı altında bir takım bez kutular kakalaması da canımı sıkıyordu. İkea Uygurluğu'nun uyandırdığı çevre bilincini samimi bulmuyordum. Zaten daha ilk günden problem çıktı.

Elimdeki atığın ne atığı olduğuna karar veremedim. Yediğim Albeni'nin ambalajını sallayarak, "Bunu nereye atcaz," diye sordum. Albeni sayesinde onu faka bastığımı düşünüyordum. Gözlerini kıstı, çevre bilincinden yardım istiyor olmalıydı, dönüp İkealılara baktı, kafasında bir türlü sonuçlanmayan bir analizin dönüp durduğunu hissettim. Okul öncesi eğitim düzeyinde bir tonlamayla kendisine yardımcı olmaya çalıştım: "Bu... bir... cam... değil." "Onu kâğıt kutusuna at," dedi. Düş kırıklığına uğramış bir anaokullu gibi karşı çıktım: "Ama bu bir kâğıt da değil." "İyi tamam, normal çöp kutusuna at o zaman," dedi. Belki size anlamsız gelecek ama kendimi ufak bir zafer kazanmış gibi hissettim. Ve tanımlanamayan sıradan atığı, eski dostumuz çöp kutusunun kapağını açarak gururla attım. Gururum da sıradandı...

Sonraki günlerde atıklar konusundaki fikir ayrılıklarımız devam etti. Dibiinde soda kalmış şişenin cam kutusunu islatması, yıkamadan attığım yoğun kabinin plastik kutusunu sıradan çöpler kovaları gibi kokutması ve yazdıktan sonra bir daha yüzlerine bile bakmadığım, sağa sola dağılmış bazı notların kâğıt kutusundan çıkması aramızda bazı tartışmalara yol açtı. (İnsan ne kadar işe yaramaz olursa olsun kaybettiği eşyalarını tılsimli sanıyor.) Çöplerle birlikte sanki ilişkimizde ayrışıyordu. Ayrıştırma ayrıştırma günleri kovaladı. Kutular dolmaya devam ettikçe yepyeni bir sorun kafamı kurcalamaya başladı: Bu atıklar nereye ve kim tarafından dökülecekti?

Atıkların apartmanımızın yakındaki büyük marketin önünde bulunan geri dönüşüm kumbaralarına (kumbara mı?) atılması gerektiğini ve bu iş için Kapıcı Şükrü Bey'le konuşacağımı söyledim. Güldüm. Şöyle bir sahne hayal edin: "Sevgili Şükrü Bey, bunlar bildiğiniz çöplerden değil, bunlar yaşlı dünyamızı kurtaracak

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

atıklar. Lütfen öyle hemen suratınızı buruşturmayın, öncelikle şunu bilmenizi istiyorum ki, bu atıkların hepsi geri dönecek. Ve geri dönenleri bizler tekrar geri döndüreceğiz. İnanılmaz bir döngü değil mi? Bu yüzden bunları çöp kutusuna değil, apartmanımıza yarım mil mesafede bulunan büyük geri dönüşüm kumbaralarına götürmelisiniz. Ne dersiniz?"

Şükrü Bey, çöplerin geri döneceğine inanmadı. Çöplerin ayrışınca 'atık' ismini alarak sınıf atlaması ve özel ilgi istemeleri canını sıkıyordu. Yoğun işlerinin arasında ayrışık atıkları atmasının mümkün olmadığını, büyük şehrin sinsiliklerini çoktan görmüş ve tıflı çiftleri kolayca mat edebilen usta kapıcılarla has bir dille ifade etti. Nüfusu kendi topraklarına artık sığmayan İkea Uygurluğu'yla baş başa kalmıştık. Mutfağa girip çıktıkça ağzına kadar dolmuş kutularla göz göze geliyordum. Hayatta insana hiç yoktan sorumluluk yükleyen şeyler gerçekten sinir bozucudur. İkealılarla ilgilenmeye kararlıydım. Ama sadece bir gün direnebildim, sonunda kumbaralara gitmeye razı oldum.

Apartmanımızın hemen yakınındaki çöp kutusunun yanında durdum, büyük marketin ordaki çevre bilincine ulaşmama aşağı yukarı yarım mil mesafe vardı. Elimde kutularla durup biraz çöp kutusunu seyretdim. Bütün kalbimle elimdeki atıkları buraya boşaltmak istiyordum, ama çevre bilincim bir vicdan gibi isteğimi bastırıyordu. Vicdanımla üşengeçliğim arasında sıkışıp kalmıştım. Bu tür durumlarda insanevladi vicdanını kovalamak için kendini kandırabileceği bir mazet arar. Bulamadım. Sonra çöp kutusunun yanına gidip içerde kedi var mı, diye kontrol ettim ('çöpün atılmasıyla fırlayan kedi' isimli bir fobiye sahibim). Temizdi. Sanki mahallenin umurundaymış gibi etrafı kolaçan ettim. Bakan kimse yoktu. Sonra İkea kutularında ayrışık duran atıkları çöp bidonunda güzelce birleştirdim. Artık geri döneceklerdi. Vicdanım biraz ayaklanınca, kendimi, bunu bir daha yapmayacağıma, zira bugün havanın yürümek için çok sıcak olduğuna inandırımdı. Eve erken dönüşümün şüphe çekmemesi için sigara yaktığım anda bir alkış sesi duydum. Alkış, sanki yaşlı dünya beni topyekün protesto ediyormuş gibi gökyüzünden geliyordu. Kafamı kaldırdım. Alkışlayan pencereden beni seyreden sevgilimdi. "Bravo, bravo!" diyerek alkışlamaya devam etti. Dönüp sanki attığım pisliği geri alacak ve sonra yere bağdaş kurup tek tek ayrıştıracağım gibi çöp bidonuna baktım. Bir an aklıma "Kapıcı bey söyledi, gitmemize gerek yokmuş, belediye zaten ayrıştırıyormuş" gibi bir yalan geldi. Ama ne yazık ki uzadıkça kelimelerin birbirini yalanlayacağı böylesine bir cümle, metrelerce yukarda bir insana bağırarak söylenmesi mümkün değildir. Bu gibi ünnemelerde sesin ortalarda bir yerde çatallaşmamasına imkân yoktur. Üstelik bu fantastik yalan için kullanılan 'Kapıcı bey' isimli figürün, (kendisi tüm usta kapıcılar gibi normalde hiç gözükmez bir anda belirirliyi), "Hayır hanımefendi, ben öyle bir şey söylemedim, bu bey yalan söylüyor!" diyerek sahne alması da mümkün. Elimde kalan tek gerçek sebebi pencereye doğru haykırdım: "Hava çok sıcak!" Hava durumunu bildiren sesim hedefe ulaşmadan pencere kapandı.

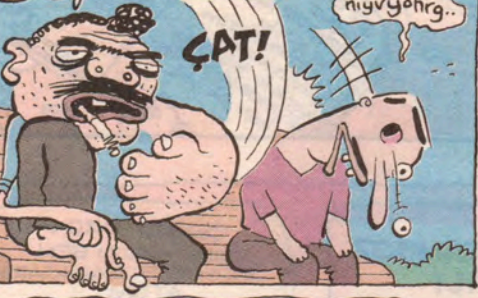
Bu büyük çile yaklaşık bir ay sonra marketin ordaki geri dönüşüm kumbaralarının kaldırılmasıyla son buldu. Çöpler yeniden birleşince ilişkimizde de belirgin bir rahatlama oldu. Kendimizi Şükrü Bey'in yıllar içinde tecrübeleriyle oluşturduğu sisteme yeniden teslim ettik. İkealılar, bir süre boş kaldıktan sonra, ani bir fikirle banyoya taşındılar. Yeni mekânlarında hâlâ ayrıştırıyorlar. Çorap, don ve diğerleri...

ANIL DUMAN

AMAN NE KOMİK

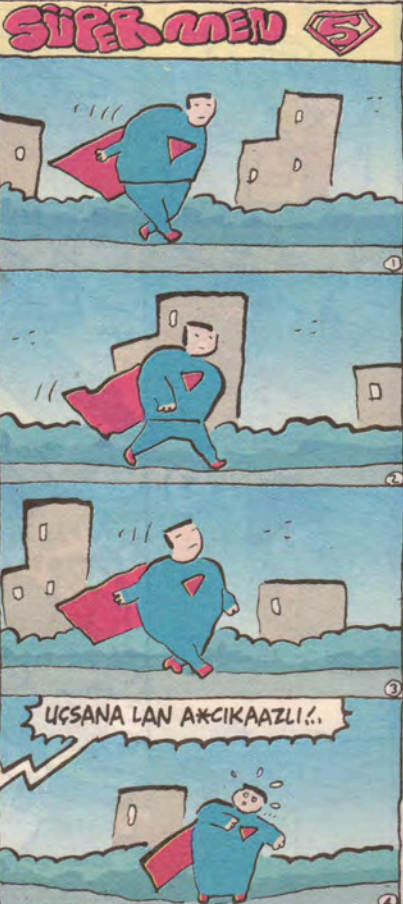
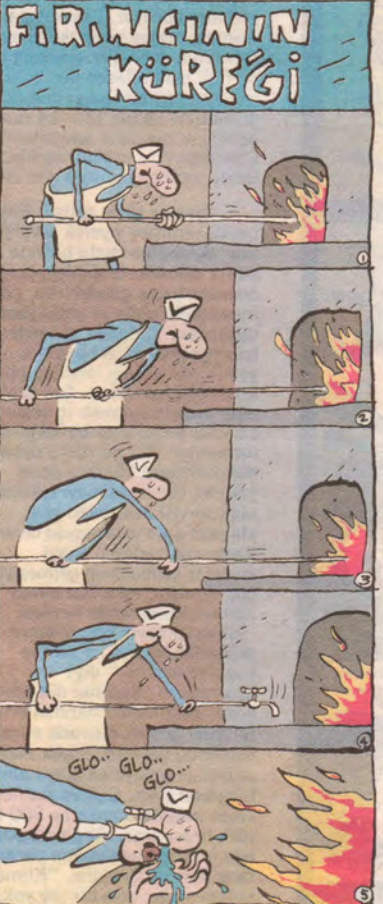
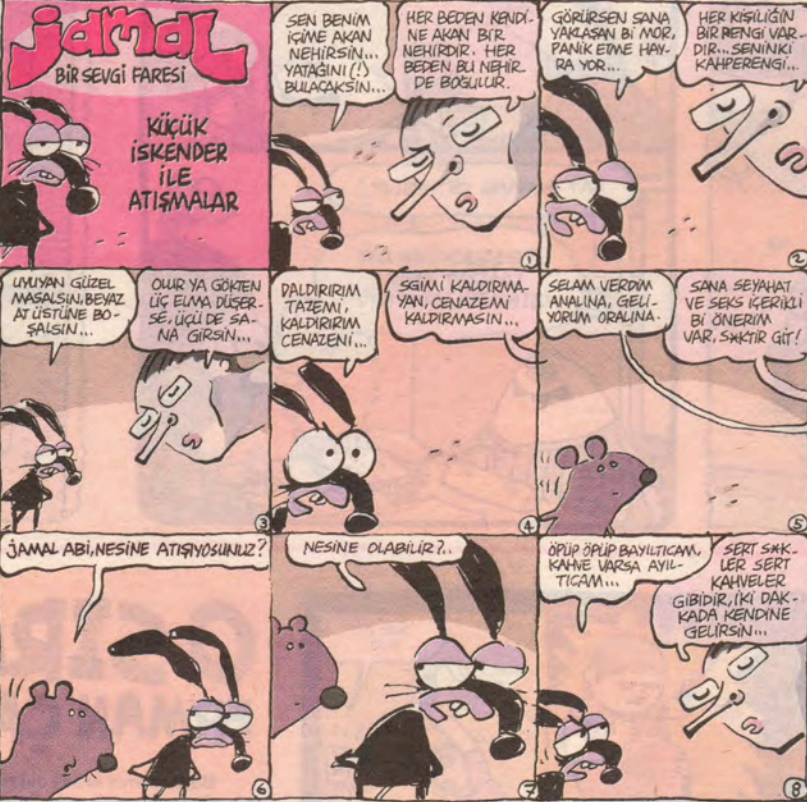
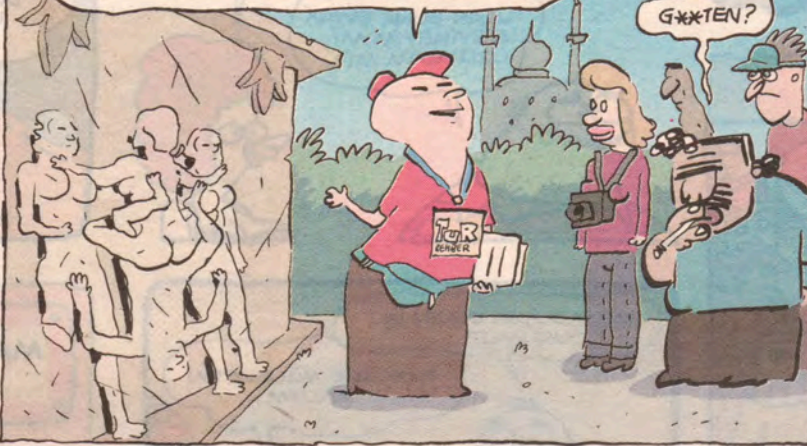
DİL KURSUNA GİTTİM, ÜNİVERSİTE BİTİRDİM, TANGO KURSU-
NA YAZILDIM, İKİ YILDIZ DALIS BRÖVESİ ALDIM, KİŞİN SNOW
BORDTAN YAZIN SÖRFTEN GERİ KALMADIM, GRINPİSLE
KUTUPAYILARINI KURTARDIM, EVEREZE SOLO TIRMAN-
DIM AMA EN SONUNDA SGERİM NASINI DİYİP BAŞLAN-
DIĞI AYARLARINA DÖNDÜM...

TELEFONUN İÇADİ...ALEKSANDIR GRAHAMBEL

KAMASUTRA CİNSEL BİRLEŞME ÇEŞİTMELERİNİN
SİSTEMATİK OLARAK TASVİR EDİLDİĞİ BİR SANSKRİT
KLASİGİDİR... ÇOK DAHA ESKİYE GİDEN BİRTAKIM YAZMA-
LARA DAYALI OLARAK MİLLATTAN SONRA İLK 500 YIL
İÇİNDE YAZILDIĞI SANILMAKTADIR..YAZARI MALANAGA
VATSYAYANA CİNSEL BİRLEŞME DURLUŞARIYLA...

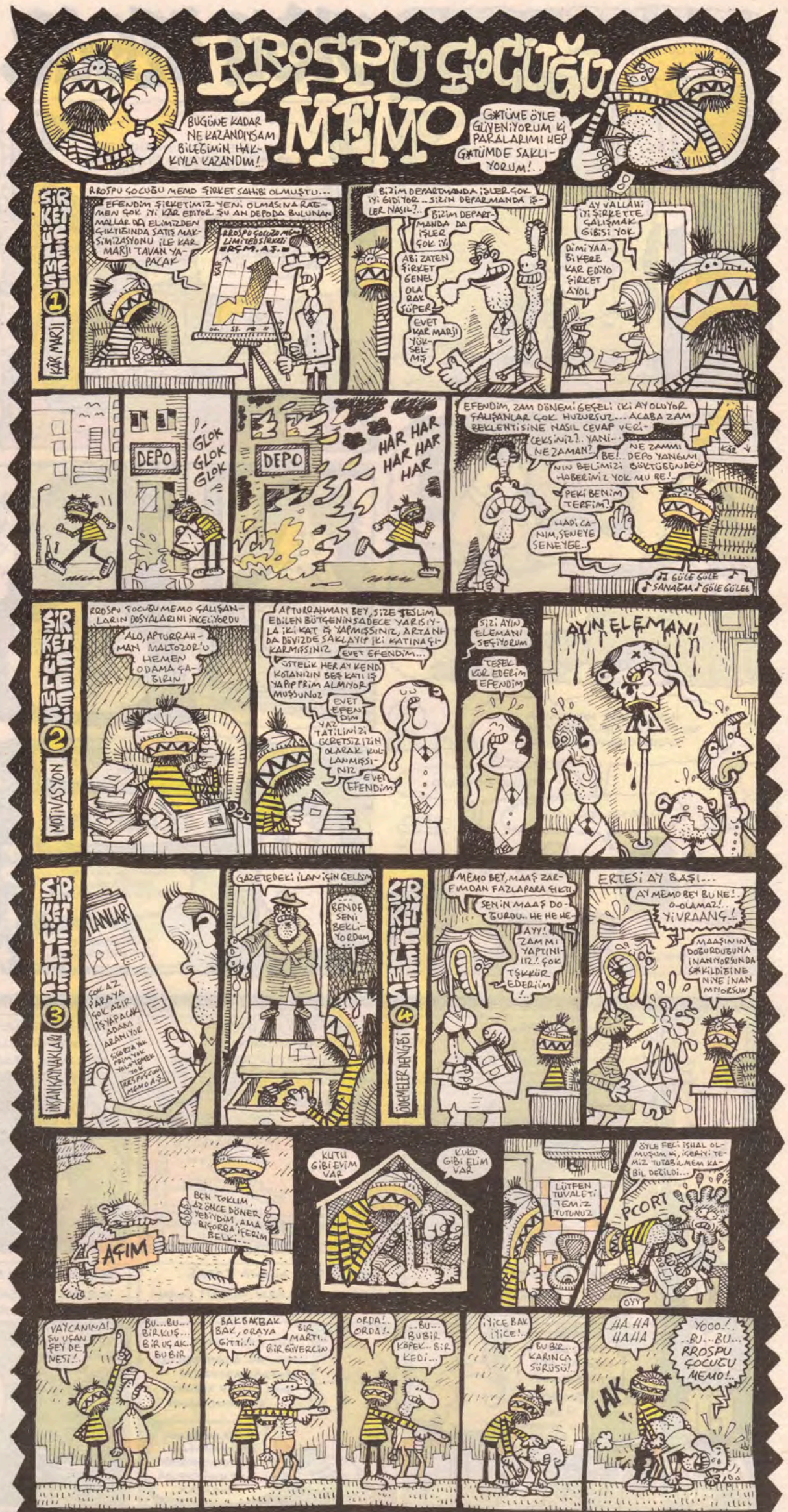
"Yoruldun mu yavrum, ara ver istersen biraz." Belli ki iki dakikadan uzun süre hareketsiz durarak ekrana bakmam onu endişelendirirdi, yorgunluktan kalbimin durmasından korktu ve kendini müdahale etmek zorunda hissetti. "Yok babanne, düşünüyorum" diye cevap verdim, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu. Şimdi, böyle durumlarda "seni düşünüyorum" denir, üstelik yanlış da değil gerçekten babannemi düşünüyorum. Ama bir insan babannesini "ne düşünüyorsun?" diye sorduğunda "seni düşünüyorum" diye cevap veremez, beynimizde bunun olmasını engelleyen bişisel süreçler vardır, bunlar bilimsel gerçekler, uydurmayorum. Beynim ikinci en doğru cevabı seçiyor ve bana "kurabiye kaldı mı?" sorusunu sorduruyor. Kurabiye kalmış, zaten geldiğimizden beri hiçbir şey yemiyoğmuş, babannem o kadar yemek yapmış hiçbirine dokunmamışız, oysa İstanbul'da zaten doğru düzgün ev yemeği yemiyoğmuşuz, o kadar uğraşp dolma yapmış ama kimse dolmaya elini bile sürmemiş. Babanneme yemekten önce, yemek sırasında ve yemekten sonra kilolarca dolma yediğimi, dolmaların lezzet olarak gerçekten standartların üstünde olduğunu daha önce dört beş kez anlattım. Hiçbir şekilde ikna olan bir insan değil. Dolma konusunda bütün sorumluluğu neden ben üzerine almak zorundayım, onu da anlamıyorum. Bütün akrabalar gönülleriñe (daha doğrusu bünyelerinin kaldırdığı kadar) dolmayı yiyip evlerine gittiler. Hatta bazı akrabalar bir tane bile dolma yemediler, tamamen ete dadandılar. Yine de, babannemlerde kalan tek insan ben olduğum için kalan dolmaların hesabı benden soruluyor. Oysa süre – performans açısından bakılınca dolmayı en başarılı şekilde yiyen insan da benim. Tartışmanın bir anlamıyok, zaten kurabiyeñin yanında iki üç tane de dolma geliyor. İnanması güç ama bu koşullarda çalışmam imkansı.

Bu arada, babannem bayramdan önce bayramda yemeğe gelebilecek olan akrabalar – onların sevdiği yemekler şeklinde bir liste çıkartıyor, sonra kim hangi yemekten ne kadar yiyebilir onu hesaplıyor, sonra o rakamı dörtle çarpıyor ona göre bir bayram yemeği hazırlıyor. O listeyi gözümle görmeseydim böyle bir şeye ben de inanmazdım ama listeyi benim yanımda hazırladığı için çok bir şey diyemiyorum. Mesela bir akrabamız perde pilavı seviyor, bir başkası etli pilav seviyor; ben olsam ikisine de makarna yediririm ama babannem hem perde pilavı, hem etli pilav, hem normal pilav, hem de makarna pişiriyor. Babannem gençliğinde kız meslek lisesinde okumuş, o dönemde de Nazi rejimi iktidarda olduğu için biraz garip bir eğitim almışlar; o yüzden yemek, sofra, dikmiş ve örgü konularında fazla hassas. Bir keresinde benim oyuncak ninja turtlesima bakarak ninja turtles kazağı örmüştü (benim ninja turtlesin dünya üzerindeki en güzel şey olduğuna inandığım dönemde). Bi de kız arkadaşımla tanışmak istemiyor, önce kız arkadaşımın yaptığı dolmalarla tanışmak istiyor, insanları yaptıkları dolmalar üzerinden değerlendiriyor. O yüzden aile içinde en çok ondan çekiniyorum.

Öyleydi, böyleydi derken saat gecenin biri oldu. Koltukta oturma, hatta ikili koltukta yayıllma yaşı gelmiş babanemin devamı! Arkamda bir yerde ayakta durmasın diye yanı sıra akşam sekizde varmışını yokmuşun izlerken sızan yaşlı bir insanın gecenin birinde ayakta dikilmesinin sorumluluğu da benim omuzlarıma bindi. Aranızdan kim böyle bir sorumluluğu üstüne almak ister? Benim babanem yatmadıkça yazıyı yazamayacağım çok belliydi, babanemin ise benim yazıyı bitirmeden yatmayacağı çok belliydi. Sonuçta olay gelip yapmam gereken etik bir karara dayandı. Ya o haftaki yazımı gönderemeyecektim, ya da yetmiş küsur yaşındaki bir insanın yorgunluktan ölmesini izleyecektim. Ertuğrul Özkök tarzı bir bitirişle yazıyı bitiriyorum: Siz olmazsınız ne yapardınız? Hi? Ne yapardınız? I love Ertuğrul Özkök.

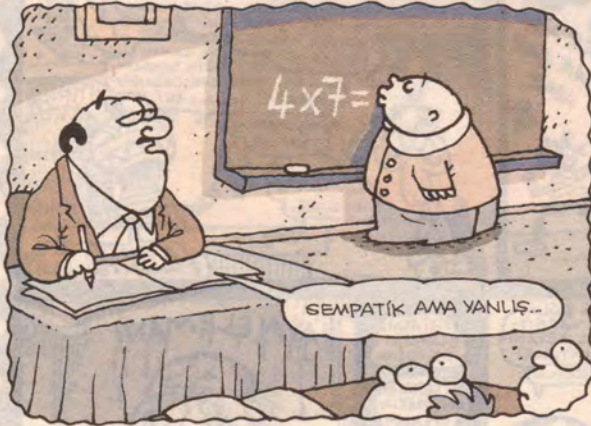
Sevgiler;
Erman Çağlar.

Sevgiler:
Erman Çağlar.

makul koca memoşko'yu bu hafta çizemedim, özür diliyorum.

YİĞİT ÖZGÜR

AL BAKAYIM SEN DE Yİ SUĞUMADAN...

YA BABAANINE SEN
BİZE ÇOK İYİ BAKIYON
YAA BİZ ÇOK SEVİYÖZ
SENİ...

EE
BAKACAIZ
TABİ KİZE.
NİM SİZ DE
BUYUYUNCE
BANA BA
KARSINIZ.

OHOO O
ZAMAN TABİ
BAKARIZ BABA.
ANNİE YAA,
DAMA ÇOK
VAR ONA.

• Merhaba.

• Oy kullanma günlerinde oy kullanmak için hariç o gün dışarı çıkma yasası olduğunu sanan insan. Eğer sen de can değilsen bul dünyada hiçkimse can değildir.

• **Sav ol** gariban teyze **sağ ol**udur.

• Bir arabanın arkasında, **460 gün vatan için, gerisi senin için gülüm** diye bir yazı okudum. Ben şahsen kız olsaydım ve bu şahsın sevgilisi olsaydım, vatanını 461. gün satan bu insan için bir kez daha düşünürdüm.

• Annesi tabağına yemek koyarken yoğurda ekmek banan tam candır. **-Gürkan Karanlık-**

• Gocuk'ul olmayan çocuk çok eksik bir çocuktur.

• Sol şerit **kızgın**, orta şerit **sakin**, sağ şerit **küskün**.

• Hayattaki en kötü rengi görmek istiyorsan kötü bir derthane bul ve onun dış cephe boyasına uzaktan bak.

• Eğer yaptığın şeyi, artık her neyse, iş, spor, herkes yapabileceğini düşünyör, ve hatta küçümsüyorsa, öyle bir tınısı varsa yaptığın şeyin, fakat senin o hiç zorlanmadan yaptığın şeyi yapmaya kalktıklarında o küçümser abiler ablalar, nedenini asla çözemeyerek, bir türlü beceremiyorlarsa, altından kalkamıyorlarsa, işte o zaman çok çok özel bir şey yaptığına inanabilirsin.

• **CNBC-e komedi dizileri** içinde elbette her zaman için bize en yakın olanı **Family Guy**'dir. Bir kere sıcak bir yüzü vardır. Bakkala koştursan koşacak gibi bir hali vardır. Mahallenin temiz yüzülü şakacı çocuğudur. Cesur gibi bir hali vardır ama acaba gerçekten öyle midir yoksa kolpa mı yapıyordur bir tek orası muammadır. Bir varsa falsosu odur. **How I Met Your Mother** tam bir virtüel ağızlıdır. Ev ortamında çocuklarına analarıyla nasıl tanıştığını anlatır, kahve ortamında nasıl s.küğini. Ciddiye alınacak bir tarafı yoktur, kimse de ciddiye almaz. Ailesi sevmez, ahalı tarafından hoşlaşılmaz. Dibe vurdukc'a ağız ishali olur. Son bir can havliyle kendini kantarlamak için baldızının eline falan nasıl verdiğini anlatır. **The Big Bang Theory** iyidir bak. Kendi halinde zararsız bir arkadaşımızdır. Kendine bir dünya kurmuştur, o dünyada gayet mutludur. Müziğini plaktan dinler. Giyimi hippy tarzıdır. Yalnız asker kaçığıdır, o yüzden de hep güvercin gibi böyle tetikte bir hali vardır. Çok gerekmedikçe dışarıda durmayı sevmes. Iyidir de yani uzağıtır bizden. **Two And A Half Men**. İşte gerçek .rosbu çocuğu budur. Bundan karını kızını saklayacan. Yemin ediyorum tıktır. Nasıl olduğunu anlamazsın ama bir bakmışsın ki kaşla göz arasında tıktatıvermiş. Hiç tıktatamazsa bacını düşünüp otuzbir çeker. Hızlı hızlı yapar her şeyi. Bakma bunların yine en iyisi **Family Guy**.

• Belki yıl olmuştur, yıkamadığım, çamaşır makinesine atamadığım, atmadığım beyaz gömüğüm. Senden özür diliyorum. Ama her defasında sen de öyle çamaşır sepetinin en dibinde. Atamadım seni makineye. Yer kalmadığından değil, istesem yer de yarattırdım, içimden gelmedi. Seni hayatımda istemedim. Beyaz gömlek given biri olmak istemedim. Zaten hep mecburiyetten giymiştin seni. Ekseriyetle de düşün ortamlarında. Hayır kullanışlı bir şey de değilsin. Acık, (azıcık), bir boyunun terlese hemen kır gösterirsin, anlayışlı idareci de değilsin, eleleme rezil edersin. Gerçek bir .rosbu çocuğusun beyaz gömlek. Ama yine de senden özür diliyorum. Bu kadarını da hak etmemiştin. Tam bir senedir öyle çamaşır sepetinin en dibinde. Ama buraya kadarmış. Seni çöpe atmaya karar verdim. Senden tamamiyle kurtulmaya karar verdim. En doğrusu bu. Öyle her çamaşır yıkama gününde ince ince hakaretime uğrayacağına. Evet, en doğrusu bu.

• Milas-Ören arasında Jandarma Trafik, yolun kenarına, **yakın takip etmeyiniz, aracınız öndeki aracın bagajına sığmayabilir** diye bir levha koymuş. Evet, mizah her yerde.

• Bu arada bisikletimle şehirler arası yolculuklar yaparken zaman zaman çok kötü otellerde kalabiliyorum. Çok kötü ama. Mesela **sıcak suyumuz var** demek, çok kötü otel jargonunda **sular akıyor** demek. **Su yıkaniymayacak kadar da soğuk gelmiyor** demek. **Ölmeszin yani. Donmazsın**. Bir de mesela öyle bir kokuyor ki oda, o koku bir süre sonra ete gelip odayı seninle paylaşmaya başlıyor. Kumandayı ele geçiriyor. İlle de Yar mısın Yok musun'u izliyor mesela. Ama bir şey söyleyeyim mi. Bir arkadaş oluyor, bir nefes oluyor insana. Muhabbetli oluyor, şenlikli oluyor. Ben mesela birçok koku'yla hâlâ arkadaşlığımı sürdürürüm. Bayramlarda falan ararsınız. Kokmaktan başka bir numarası olmayan bu arkadaşların muhabbetlerinin bu kadar renkli olacağı kimin aklına gelirdi değil mi. Koku canlıdır. Mesela hayvan ölülerinin koku'ları onbeş-yirmi metre ileride olur. Koku o görüntüden ayrılmak ister ama ancak o kadar ayrılabilir. Açık havada da çok yoğunlaşmadığından gözükmez. Ama otel odası yoğunlaşmak ve ete gelmek için bire birdir. O otel odasındaki yaşanmışlıklar ona ayrı bir derinlik, nefaset katıyor.

• **Mimar kendi evini yapmayı beceremez çünkü ev yapmak için para almaya alışmıştır** dedi bir mimar arkadaşım bir Eylül akşamında.

• Bu ülkede biliyalı paten'i olan çocuk kayak'ın yüzüne bakmadı scooter'i hiç aramadı.

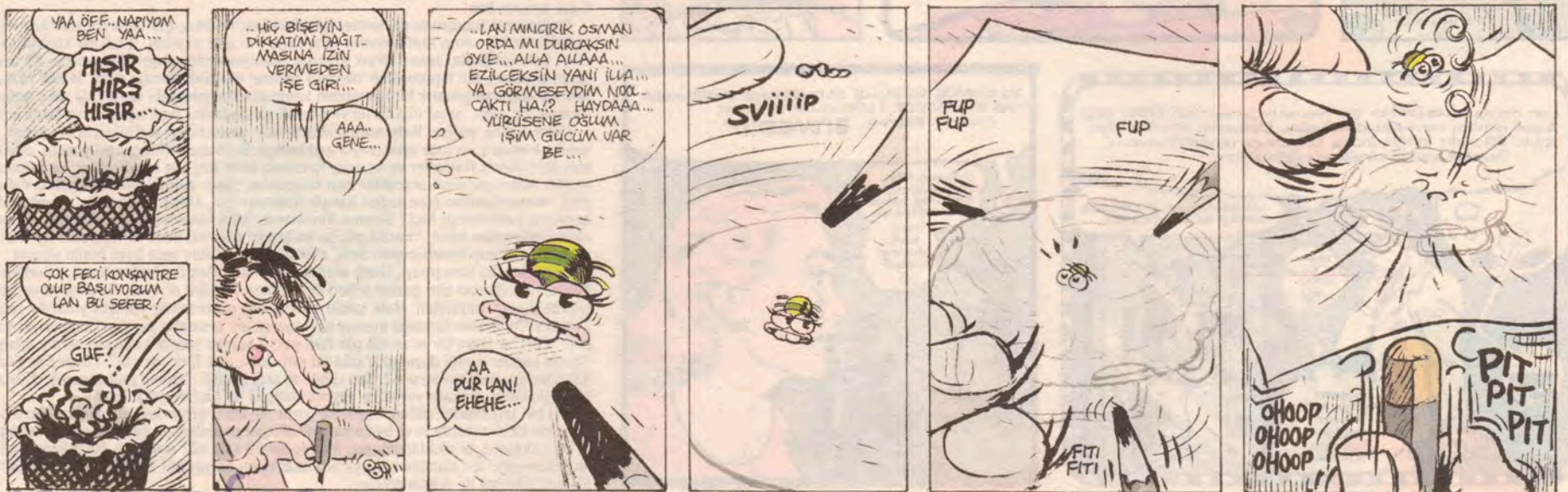
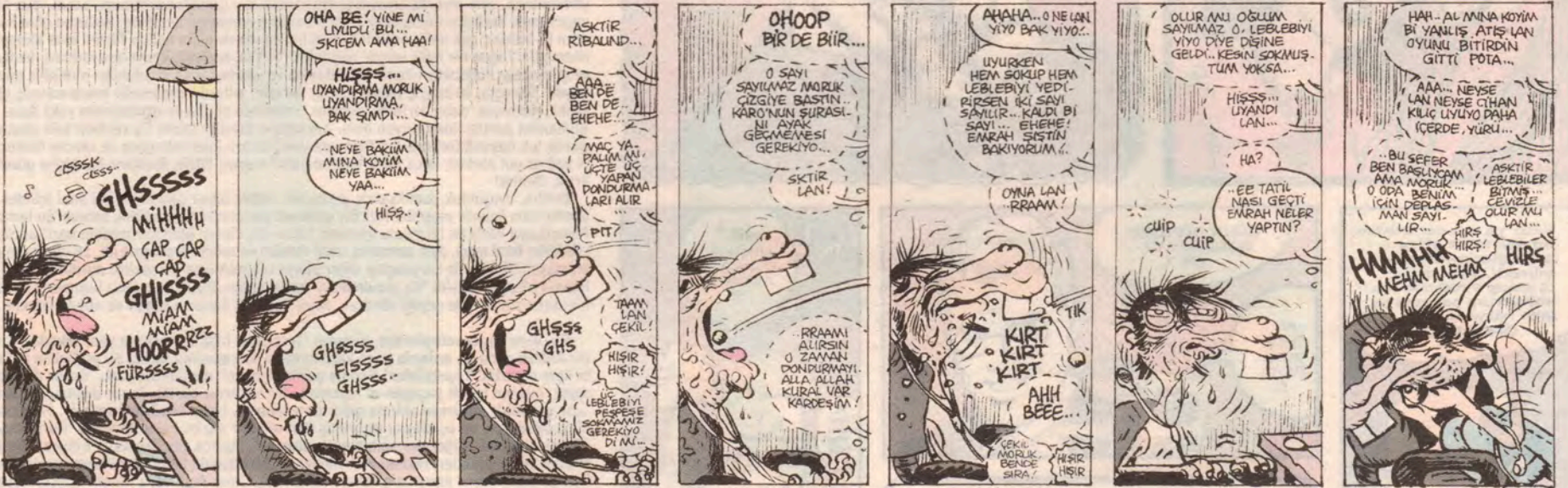
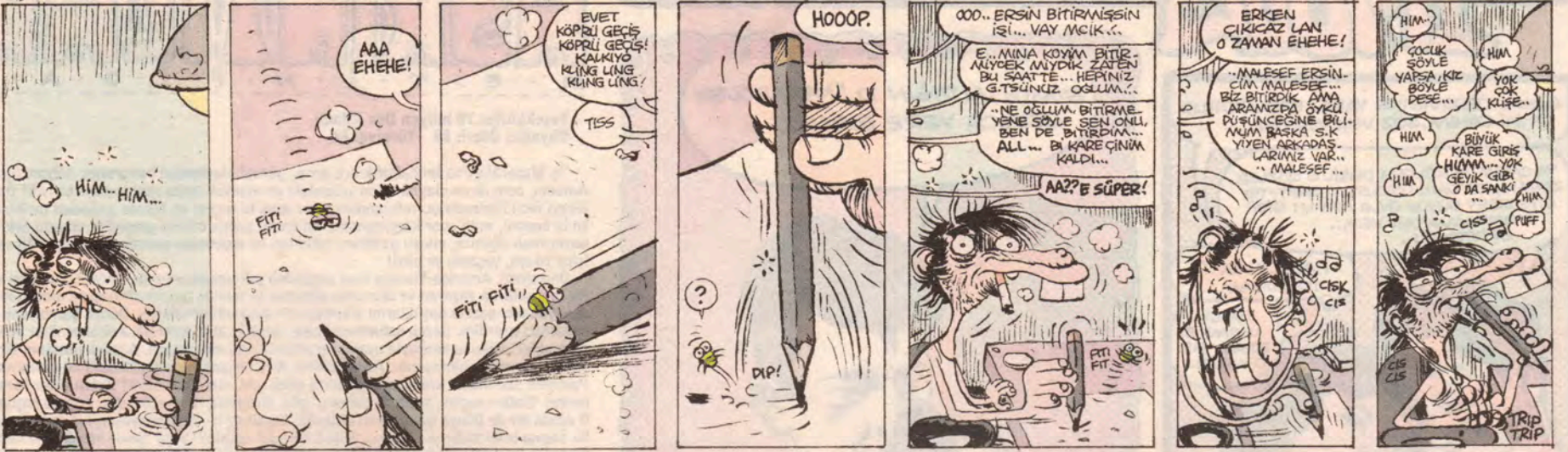
• Son olarak; **her aslında bu halk otobüsünde bu kötüğe oturuyorum ama aslında oturmuyorum** da der gibi koltuğa öyle kaçının kenarıyla oturanadır tıksıntı.

• Sevgilerimle.

SAFTIRIKLER

07

Tribal

Enfeksiyon

Çeşizüstün.

AYRINTILAR

Teşekkürler 70 milyon Dev Adam: Okyanus Ötesi: 81 - Türkiye: 64

"İş Maceraları"na bu haftalık ara verip, güncel olaylardan bahsetmek istiyorum biraz. Amanın, hem de ne olaylar! Son yıllardaki en manyak hafta sonlarından biriydi! Önce ülkeyi feci ilgilendiren, referandum tarzı abuk bi seçim; ve hemen ardından tarihimizin en bi önemli, milli spor karşılaşması: Bu kadar yoğun coşku, gerginlik, umutlu bekleyiş, haykırmalı eğlence, alkışlı galibiyet çılgınlıkları ve depresyon patlamaları, hepsi 48 saat içine tıkıştı, yaşandı ve bitti!

Öncesinde, Amerika-Türkiye final maçından pek umudum yoktu. Sadece, fantezim vardı. Bu topraklarda yaşayan ve ülkesinin dünyada bi şekilde tanınması hoşuna giden (övgü dolu yabancı gazete başlıklarını kikirdeyerek okuyan) biri olarak, Dünya Şampiyonu felan olmamızı isterdim. Gerçi, sabahlara kadar naralar atıp, kornalara abanacaklar ve silah sıkacaklar, oğlumu korkuyla uyandıracaklardı yine ama, olsun. Alıecek masanın altına girince hiç sorun çıkmıyordu. Asıl önemli, RTE'nin pek hoşuna gidecekti bu şampiyonluk. Pastanın üzerindeki kremaya saplanmış çiçek gibi, cuk oturacaktı! Zaten diğer konuda herkes "Halkın seçimi, saygı duyulmalı", gibi, duygusuz, otomatik laflar etmeye başlamıştı. O arada bir de Dünya Şampiyonu olsaydık, beynimiz en az 3 ay uyusur, hiç sorgulamazdık bu saçma referandumu. "Üçüncü köprü nereden geçsin?" veya "Şehir meydanına hangi heykelin dikilmesini istersiniz" gibi konular, bu tarz bi oylamaya gidilmesi için sağlıklı yöntemlerdi, öyle diyordu siyaset tarihi uzmanları. Günlük hayatımızı, sanat veya kültür yaşantımızı derinden etkileyecek o tür konuların neredeyse hepsinde, kafasına göre hareket eden bi iktidar; çok daha önemli hassas bir meselede niçin halkın fikrini esas almayı istemişti! Yoğun bir halk sevgisi miydi bu? Yoksa, besleyip kadrolaştırdıkları, hediye ve güvenceye boğdukları kendi tabanlarına ve yandaşlarına duydukları o müthiş güven miydi? Sonuçta, ne acayip plânlanmıştı; "bu gün" yıllardır düşünüp hesap edilmiş gibiydi sanki. Herneyse, daha derinine inemem. Yeterince bilgim ve uzmanlığım yok! Ana-Muhalefet partisi lideri miyim hem. Arkadaş'ın kendisi zaten, Oy vermeyi bile unutmuş! Şurda tek başıma (sekreterim filan yok yani) bi ara internete girip de sandık numaramı bi kağıda not alırken; koca Parti teşkilatı nasıl mayışır böyle. Bunların hangisine güvenirsin artık. Delilik!

Delilik, uyuşukluk, kanıksama, şeytanlık, cinlik, hepsi aynı anda, 48 saat içinde! Gözümüzün önünde yaşandı-bitti! Bir galibiyet şansımızı göremediğim, sadece "Şu turnuvada Amerika'ya karşı en iyi oyunu oynayan takım bil olalım öyle kaybedelim bari" arzusuyla izlediğim final maçı, aynı zamanda takip ettiğim en sıkıcı karşılaşma idi. 16 yıldır şampiyon olamayan, finallerde karşılaştığı diğer dünya takımlarınca bir şekilde durdurulan ABD'nin kupaya nihayet, üstelik "hiç yorulmadan" kavuşmaları, bizim maçımıza kısmetmiş! Yabancı internet sitelerinde yeğili dönecek, böyle tuhaf bi ünvanın sahibi de olduk netekim.

Bu, veya başka sebeplerden, kimseye "Teşekkür" filan etmiyorum yani arkadaş. Şurada bir Allahın günü de, ardarda gelen kazanımların sonrasındaki saçma bir yenilginin ardından, bi kere de artık "Teşekkürler! Sizinle gurur ediyoruz!" denilmesin yahu. Gurur duyuyor, soyut, insanın içinde yaşayan ve kıpır kıpır kavrımlardır çünkü. Gurur duyarsam duyuram, sana ne; yolda yürürken aklıma gelir gururlanırım, hattâ böbürlenirim bile. Fakat tüm olayı özetleyen, en açıklayıcı tesbitmiş gibi sunulur mu bu yahu. Manşet: "Gurur duyuyoruz 12 dev adamla!" Diğer dev açıklayıcı manşetler: "Ayrıca çok Teşekkür Ediyoz!" Bütün reklam veren şirketler, reklam alan medya ve sansasyonla beslenen gündem avcılarını hazırla konup, tebrik etme yarışına girdiler! Ne biliyim, Ömer Aşık veya Kerem Tunçeri felan, bi arkadaşın olur senin, bi ortamda karşılaşırsınız, ve geysik esnasında, "Ağbi sağol yaa. Çok heyecanlı günner yaşattınız bize! Vallahi teşekkür ediyom şahsen" dersin. O da "Nooluca lan, görevimizi zaten. Kim olsa aynı şeyi yapardı" der, konu sulanmadan, büyümeden kapanır. Maçın bi "analizini" yapması istenen ücretli yorumcu bile, o hazır paketlenmiş coşkuyla: 12 kişiye tek tek, sonra teknik ekibe, sonra federasyon başkanına, başka bi bakana daha, ve Başbakan'a, en son da seyirciye ve bana (ekran başındakilere!) hiç üşenmeden bir bir teşekkür etti, ve analizini bitirdi! Gerçi teşekkür edilen seyirciler de, teşekkür edilen bi diğer kişiyi, Başbakan'ı yuhalamıştı ama. Neyin ne olduğu belli değildi zaten! Uçmştuk! İnsanlar mikrofon karşısında başka, evlerinde başka, kalabalık halinde başka konuşuyorlardı. Kendi iç dünyalarında, zihinlerinde bile sık sık farklı konuşmaktaydılar belki!

Kuru bir tebrik, cümle kalabalığından ya da tam aksi cümle yetersizliğinden öteye gitmez. Aldıkları maaş ve Dev Primlerin üzerine, Hediye Daireleri, hediye deri takım elbiseleri, altınları, süper reklam ücretlerini, sponsor paralarını da kaptılar işte. Cinayet ve kaza haberleriyle tiraj sağlayan büyük bi gazetemizin, sanki aksini söyleyen varmış gibi, kıskırtarak attığı o kocaman, salak manşetindeki gibi: "Güle güle Harcasınlar!" elbet. Bu arada Koçları da söylemişti, "Hiçbir ülke federasyonunun sağlamadığı şekilde (biz nasıl beceriyosak bunu lan?) en nefis otellerde kamplarını yapıp, en müphem ve konforlu ortamlarda hazırlanmışlardı. Basketbol federasyonu da yeni havali binasını kavuştü iki günde. Final maçının binlerce liralık bileti de çatır çatır kapışıldı zaten 'halk' tarafından! Herşey mükemmel, cillip işte. Daha neyine teşekkür edicem, borçlu gibi! Böyle özel, nefis şartlarda, müsade et de biraz başarılı olunsun yani. Sadece "Cadde" civarındaki parklara felan değil, her mahalleye düzgün bir basketbol potası diksinsler, bir koşu pisti felan yapınlar ilçelere, işte o zaman, belki teşekkür ederim. Gerçi, o zaman da etmem yav! Bunu yapmak görevleri zaten. Hm? Trafik kazası ve İş kazası Ölümlerinde, dünya şampiyonluklarından alt sıralara inerek; ve haftada en az bi Fransız veya Porto Riko'lu aile kadar da ET yiyebilirsek, bak o zaman teşekkür ederim galiba! Yok, gene etmem. Gıcık biriyim ben!

Başbakanın konuşması da, benzer tuhaflıktaydı. Fakat o, çok daha önceden hazırlanmış teşekkürlerini, yarım saat boyunca tane tane, inci gibi sıraladı. İlımlı bir konuşmaydı, evet! Çok ılıdığında, arasına bıyık altından gülümsemesine engel olamıyordu. Bu derin gülümsemeleri, son teşekkürünü "okyanus ötesine" ettiğinde doruğa çıktı. "Maddi ve manevi desteğe" boğulan şımarık bir sporcunun kameralar karşısındaki gevşekliği gibi; galip bir siyasetçi de elbet, tuhaf ilişkilerini ve gizemli yandaşlarını artık açıkça onurlandırabiliirdi.

Diğer acayip şey işte: Referandumun ardından yapacakları değişikliklerin her birini, 45 dakika boyunca, en ince ayrıntısıyla açıklamıştı Başbakan! (Maçı bekliyordum, dinniyim bari demiştim!) Hakimler ve savcılar kuruluna felan kaç üye atayacaklar, ne zaman, nereden atanacak, nasıl atacaklar nasıl tutacaklar, süper detaylı anlattı hepsini. Yaf niye peki, referandumdan önce kafası karışık insanın için, kimse böyle nefis, ayrıntılı bi açıklama yapmamıştı hiç! Sinema filmlerinde "kötü karakter" esir aldığı kişiyi, onun canını yakmadan evvel, "nasılsa güç şu an bende" diyerek, uzun ve lüzumsuz açıklamalar yapar. Öyle bişey hissetmişim ama, alakası yoktu. Zaten gece boyu bütün siyaset programları, bu konuşmayı, ilımlı olarak yorumladı. Ben de ilımdım sonra, sakinleştim. Telefonla bağlanan tüm gazete şefleri de, "Halkın Takdiri" diyerek, durumu yumuşattılar, iyicene ilımdım büzıldüm. Halk takdir ederse, hep güzel takdir etmiştir yıllardır zaten. Zırt pırt "Tehlikenin farkında mısınız lan" diyerek ani tırsımlar yaratan Cumhuriyet gastesi bile: "Evet ve Hayırlar arasında çok fark var. O yüzden sadece sonuçları verdik manşette. Yorum yapma gereği duymadık" gibi laf etti. Nası, çok fark var yav? Yüzde 58, Yüzde 42! Ülkenin yarısı neredyse 42. Son cümle de acayip tabii: "Yorum yapma gereği duymadık". Daha şimdiden, dikkatli yorumlar yapma endişesi mi başlamıştı yoksa?

Bol bol teşekkürler edilen, tepeleme gurur duyulan, gerek salonda gerekse parti binası önündeki kaldırımlarda ve ev balkonlarında alkışlar patlatılan, bi delirdiğimiz, bi ilıdığımız, bi hoptadığımız, bi bloklandığımız, müthiş bir 48 saat idi! Bakalım, önümüzdeki günner ne gösterecek? En azından haftaya ne yapacağımı biliyorum! İş Maceraları'nın "Serbest Meslek" bölümü ile devam edicem.

gelen Kutusu

Cem GÜVENTÜRK

C. Çağlar ÖZDEMİR

Er CEREN

Merkut ÇÖMEKÇİOĞLU

Barış Cem ŞAHİN

Selim TANRISEVER

Serdar AKAR

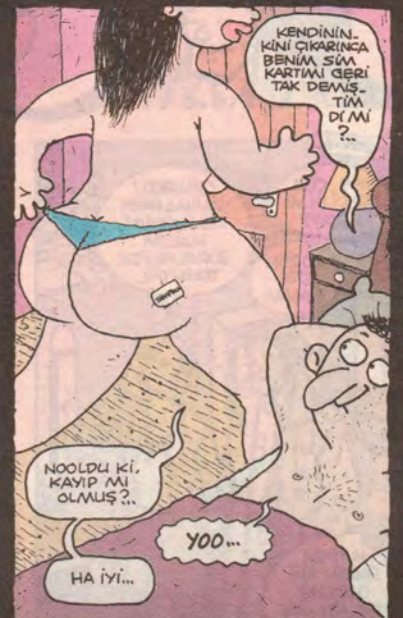
Ata YENİOÇAK

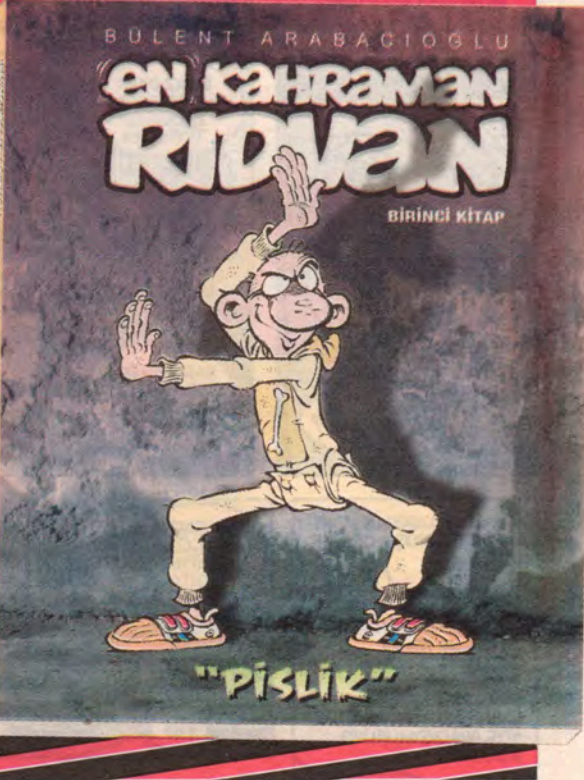
Muzaffer GÜMÜŞŞU

GÖKSU GÜL

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN
RIDVAN
BİRİNCİ KİTAP
"PİSLİK"
22 EYLÜL
ÇARŞAMBA
KİTAPÇILARDA

GALİP TEKİN 25 EYLÜL'DE BİLGİ ÜNİVERSİTESİ SANTRAL İSTANBUL'DA, 27 EYLÜL'DE BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ'NDE ÇİZGİROMAN DERSLERİNE BAŞLIYOR.

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımesit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0 (212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çiziren yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 16 Eylül 2010 | Sayı: 159
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Akşamsetası

Kısa bir gürültüden sonra ikisi de binayı terk etti. Artık ortak bir düşmanları vardı. Ve benim birkaç ay ortalıkta görünmemem gerekiyordu. Yara almadan sıyrıldığım için şanslıydım. Bir süre sadece erkek muhabbetiyle yetindim.

UYKUSUZ

Türkiye - ABD basketbol maçında Tayyip Erdoğan'ı yuhalayan 20 kişi kamera kayıtlarıyla tespit edildi, polis yuhalayanları gözaltına almaya başladı.

ENDER YILDIZHAN
YİĞİT ÖZGÜR
FIRAT BUDACI

OKY

GALİP TEKİN
UMUT SARIKAYA

BÜLENT ÜSTÜN
CİHAN CEYLAN

ERSİN KARABULUT
MEHMET ÇAĞÇAĞ

CENGİZ ÜSTÜN
PİYALE MADRA

MEMO TEMBELÇİZER
ALPAY ERDEM

METİN FİDAN
ENGİN GÜNAYDIN

UĞUR GÜRSOY
ANIL DUMAN

CİHAN KILIÇ
EMRAH ABLAK

DENİZ ENSARİ
YAVUZ ÖZTÜRK

GÖKSU GÜL

BARIŞ UYGUR

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

YILMAZ ASLANTÜRK

YETKİN GÜLMEN

ERMAN ÇAĞLAR

**Bekir Coşkun
Habertürk'ten
kovuldu.**

Baraj suları altında kalacak olan Alliano antik kenti, referandumun hemen ardından mahkeme kararı beklenmeden kumla doldurulmaya başlandı.

**SÖZ
UÇAR..**

**..YANDAŞ
KALIR...**

KAÇ YIL OLDU?

• Obama'nın bir röportaj sırasında tek hamlede sinek öldürmesinin ardından, Hüsnü Şenlendirici, sinek problemini koluna taktığı 'doğal sinekkovar bilezik'le hallettiğini kamuoyuna açıklayarak hayvan severlerden "tam not" alalı 1 yıl...

• Seray Sever'in, kendi şov programı 'Her Şey Dahil'e yetişebilmek için birkaç kez özel ambulans kiraladığı ortaya çıkınca, sanatçı, "Neye istersem binirim! Nölcak ki!" açıklamasını yapalı 2 yıl...

• Telegol programının sunucusu Serhat Ulueren, "Şimdi burada üzüm mü yiyeceğiz ağacı mı döveceğiz?" diyerek bağcıyı saf dışı edeli 4 yıl...

• Serdar Ortaç, "Biz İtalyan bir şirkete Serdar Ortaç analizi yaptırдық. Serdar Ortaç adına ne çıkarırsak çikaralım, 500 binin altına inme ihtimali yüzde 3 çıktı. 500 binin üzerine çıkma ihtimalimiz de yüzde 40..." diyerek istatistik bilimine yüzde 57'lik bir boşluk oluşturalı 5 yıl...

• Gazeteci Hüseyin Köycü, parti programında, "İktidarı almak, seçim kazanmak ham hayalinde hiçbir zaman olmadığımız için programımızda devlet teşkilatına dair hiçbir madde, hiçbir mütala kaydedilmemişti" ibaresiyle "Ufak Parti" isimli bir parti kuralı tam 56 yıl olmuş.

Erzincan'ın Gönye Baraj Gölünde bulunan mühimmat polisle jandarmayı karşı karşıya getirdi. İki taraf da birbirini kompo kurmakla suçluyor.

**ABİLERİM
KAVGA
ETMEYİN,
ŞEY ÇAĞI-
RALIM...**

**NE ÇAĞIRALIM
LAN?..**

Halkvevleri üyesi 12 kişi yumurtalı protesto eylemine katıldıkları için "silahlı eylem"-den yargılanıyor.

**TAŞ ATAN
ÇOCUKLARI
ÇIKARTIN,
YUMURTA
ATAN
ÇOCUKLAR
GELİYOR!**

**TARKAN'I DA
GÖMDÜM...
ALLI ANDI MESELESİ
TAMAMEN ÇÖZÜL-
MÜŞTÜR!..**

MÜZİKLE TEDAVİ

Karadeniz Teknik Üniversitesi Farabi Hastanesi Başhekimi Prof. Dr. Tefvik Özlü, hastanelerinin yakınında bulunan TRT'ye ait radyo vericisi yüzünden doğum, yenidoğan yoğun bakım, kardiyoloji, nöroloji, kulak burun boğaz başta olmak üzere bir çok servisteki elektronik cihazlarda parazit oluştuğunu, doktorların tanı koyma ve tedavi uygulamada zorlandıklarını açıkladı. Şimdi de durumu TRT'den dinliyoruz: "Bu istasyonun 1978'den bu yana yayında olduğu bilinmekte iken istasyona çok yakın bir mesafeye hastane kurulması yer seçimi açısından yanlış bir uygulama olarak değerlendirilmiştir."

İSTANBULU ÇEKİYORUM GÖZLERİM KAPALI

Aklına gelen her fikri süper sanarak üretime dönüştürme cesareti taşıyan sanatçılarımızdan Merve Hasman'ın Luca Art'taki "Face to Face" isimli fotoğraf sergisi devam ediyor. Sanatçı, bu sergide gözleri bağlı çektiği İstanbul fotoğraflarını, aynaların üzerine bastırarak (tek ilginçlik yetmez!) sanatseverleri İstanbul'la yüzleşmeye (ah aynalar!) davet ediyor.

Bulabildiği bütün ilginçlikleri kaka-lamaya çalışan sanatçı, televizyon röportajını da gözleri bağlı gerçekleştirdi.

KOPRULU DE ALIYOR MU?..

ALIYO...

AZ BEKLE, SANA BOMBA GİBİ POZİSYON AYARLIYORUZ

Sosyal Güvenlik yasası çıkmadan önce erken emeklilik için iki çocuğunu sigortalatan ve bu yüzden görevden alınan SGK eski Başkan Yardımcısı Veynel Uyar, 10 ay aradan sonra Türkiye Atom Enerjisi Kurumu başkan yardımcılığına atandı.

**BAĞKUR
SİGORTA
DERKEN
NEREYE
GELDİM!**

**GÜCÜ
BİRAZ
ARTIRIYO-
RUM...**

**BİSEY
LER
DUY-
DUM**

FIRAT BUDACI

Sel felaketinin yaralarını sarmaya çalışan Pakistan'da Amerikan destekli bir darbe yapılacağı söylentileri dolaşıyor.

SELDE BOĞULDU DESEM KİMSE YALAN DİYEMEZ!..

KHH
KHHK

Tecavüz Arşivi

"Fatma-gül'ün Suçu Ne" dizisindeki tecavüz sahnesi bol reyting alınca, Hürriyet gazetesi "Bu sahne çok konuşulacak!" başlığıyla başka bir tecavüz sahnesini gündemine aldı. Gazetenin çok konuşulmasını arzuladığı bu sahne ("çirliçiplak banyo sahnesi!") Ateş ve Kül dizisine ait. Dizi geçen yıl yayınlanmıştı...

"AFFETMEM!"

KENDİMDEN BİLİYORUM VASIFLI OLMASINA GEREK YOK

Demet Akalın, Twitter'da kendisine küfreden 18 yaşında bir genç hakkında suç duyurusunda bulundu. Şarkıcı, gencin annesinin ısrarlarına rağmen davayı geri çekmeyince 18 yaşındaki Demet Akalın karşıtı hapse girdi!

DEMET'E HİÇ BULAŞMIY-CAKTIN!..

Allianoi Kazısı Bilimsel Heyet Başkanı Ahmet Yanaş'ın, "100 civarında vasıfsız işçinin Allianoi'ye girdiğini gördük. Ne olduğunu bilmediğimiz bir kumla alan doldurulmaya başlandı. Üstelik hâlâ mahkememiz sürüyor, karar çıkmadı. Bu işin koordinatörü AKP Bergama İlçe Başkanı Hasan Şahin'dir," açıklamasının ardından, Hasan Şahin derhal açıklama yaptı: "Bu tarihi eserlerden dolayı baraj su tutmadı. Bu bölgede ciddi bir sulama problemimiz var. Bilim adamları da bu bölgeye dökme-kapama işleminin yapılmasını doğru buluyor. İşçilerin vasıflı işçi olmasına ne gerek var. Basit bir dolgu işlemi bu. Eserlerin zarar göreceğini zannetmiyorum."

İsrail, Filistin'in Beyt Hanun bölgesinde üç Filistinli sivili daha öldürdü.

NİYE ÖLDÜRDÜ-NÜZ?..

ÇOK SİVİLERDİ.

BIKTIM BU AŞIRILAR-DAN...

PAŞAM SEN HER ŞEYİ ÜST-LEN, İÇERDEY-KEN BEN SANA BAKA-RIM...

12 Eylül'ün darbeci generallerden Tahsin Şahinkaya hakkında F-16 yolsuzluğuyla ilgili olarak TBMM'de soruşturma açılması için imza toplanıyor.

MÜNEVVER KIZIMIZI AİLEMİZİN ÜÇ KUŞAĞI BİRDEN DELİLER GİBİ SEVİYORDUK... BAKASININ GELİNİ OLMASI İHTİMALİ YEDİ SÜLALEMİZİ QIDIRTTI!..

TABI TABI, SEVEN NE YAPMAZ!..

NE ULAN BUNLARIN ASIL DERDİ?..

Burger King'e gönderilen 160 bin hamburger köftesinde Salmonella bakterisine rastlanınca, etlerin bir köpek yetiştirme merkezindeki hayvanlara yedirildiği iddia edildi.

GÖTÜM DEV GİBİ OLDU İNSAFSIZLAR!..

MORALİMİZİ BOZMAYALIM ABİ, BOZMAYALIM!..

Uykusuz spor salonuna alınmadı!
Okurlarımızın bildirdiğine göre, Dünya Basketbol Şampiyonasında maçlara girerken arama yapan görevliler, Uykusuz ve Penguen ve Leman dergilerine propaganda maksatlı kullanılacakları gerekçesiyle el koyarak salona mizah dergisiyle girilmesini engellemişler.

İyi yapmışlar, çok da güzel iyi yapmışlar tamam mı? Ne işi var mizah dergisinin orada? Milli takımımız mücadele ederken sen dergi okursan, nasıl destek olacaksın? Sen maça dergi götür, sonra yanındaki adamlarla beraber "kah kah kih koh" diye dergi oku. Olacak iş mi? Değil. Ya o dergiler, örgütsel dokümanlar salona alınsaydı, internette forward edildiği gibi "aha abi çok komik" diye dergiler tribünleri dolaşıyды da taraftarın konsantrasyonu bozulsaydı? Ya onuncu falan olsaydı bu yüzden? Kusura bakmayın biz bu vebalin altında kalamazdık. Kahraman görevlileri tebrik ediyorum, bizi büyük vebalden kurtarmışlar.

Akşamseferası

3. YAŞIMIZI KUTLARKEN DESTEKLERİNİ ESİRGEMEYEN GALİP TEKİN, PİYALE MADRA, MEHMET ÇAĞÇAĞ, BÜLENT ÜSTÜN, ENDER YILDIZHAN, YETKİN GÜLMEN VE ENGİN GÜNEYDİN'A, AMA EN ÇOK DA 3 YILDIR BİZİ YALNIZ BIRAKMAYAN SİZ VEFALI OKURLARIMIZA NE KADAR TEŞEKKÜR ETSEK AZDIR. DOĞUM GÜNÜMÜZ KUTLU OLSUN. HEP BERABER NİCE YILLARA...

1 Dergi çıktıktan sonra ne yapıyorsunuz?

Siz yeni çıkan dergiyi elinize aldığınız andan itibaren hummalı bir koşuşturma başlıyor dergimiz cihetinde. Dağıtımdan sorumlu birimimiz (Nuri) yurdun dört bir yanıyla irtibata geçerek dergimiz nerelere gitti, nerelere ulaşamadı bilançosunu çıkartarak dağıtım üst kuruluna (Orhan) durumu raporlayarak gerekenlerin yapılmasını arz ediyor. ("Abi, Erman aradı, Silivri'de yokmuş dergi" şeklinde) Halkla ilişkiler departmanımız gelen telefonlara bakıyor sonra içeri sesleniyor ("Aslantaş'tan siparişi veren kim, tostu gelmiş", "Memo sex.com'dan siparişini postaya vermişler" gibi).

2 Yayın kurulunuz var mı? Kimlerden oluşur, ne yapar?

Yayın kurulumuz dergideki tüm yazar ve çizirlerden oluşur. Yayın Kurulu dergi çıktıktan sonra bir araya gelerek önümüzdeki hafta izleyeceği yayın politikası hakkında fikir teatisinde bulunur. ("Oğlum dün televizyonda Arnold'un filmi vardı şahane", "Moruk Amsterdam'a gidelim, çok güzel ortam varmış", "Emrahçığım ne işimiz var Amsterdam'da?" gibi) Bu istişarelerin ardından oturuma ara veren yayın kurulu verilen arayı köfte ve piyaz yiyerek değerlendirir ve bir süre müferiden internete araştırmalarını sürdürdükten ("Oğlum şu vidyoya bakın çok komik!", "Aa 120 Megapiksellik kamera çıkmış hemen almam lazım!" "Dur be Oky, önce aldıklarını kullan" gibi) sonra ertesi gün buluşmak üzere vedalaşır. Göksu ve Anıl odalarına yerleşerek çizmeye başlarlar. Bu esnada Deniz ve Yavuz köşesini maillemişler bile. Metin Fidan ise köşesini postaya verir.

Cuma günü toplumsal araştırmalar yapmak ve halkın nabzını tutmak için evlere dağılan Uykusuz yayın grubu, Pazar gününe kadar sürdürdüğü siyasi gözlemlerini Pazartesi masaya yatırır. ("Inception'a gittin mi abi?", "Bülent Arınç'a çok benzeyen adam gördüm Şişli'de", "Otisabi'yi yine yanında dört tane manıyla gördüm" gibi.)

3 Esprileri nasıl seçiyorsunuz? Gündem sayfalarını nasıl yapıyorsunuz?

O hafta için hazırlanan onlarca espri eskize Pazartesi sabahı masaya konur, herkes beğendiği eskize imza atar, bazı çakal arkadaşlarımız çok beğendiği espriye çok kişi imza atmış görünüşü diye fazladan imza atarlar. ("Ülan bu eskizde kırk iki tane imza var, biz kaç kişiyiz ki?") En çok imzayı toplayan espriler, çizilmek üzere Ersin ya da Memo tarafından diğer çizirlerle dağıtılır. ("Oky şunu da sen çizsene", "Abi bana kafa iş vermeyin, Cengiz'e verin, benim köşem bitmedi daha", "Olum var ya, bunu ben değil de Cihan Ceylan daha iyi çizer", "Uğur tam senlik karikatür var") Bu aşama çizirlerimizin birbirine en çok övgü yağdırdığı aşamalardan biridir.

4 Gündemdeki olaylardan nasıl haberdar oluyorsunuz? Haber merkeziniz var mı? Nasıl çalışır?

Haber merkezimiz (Fırat'ın bilgisayarı ve Cihan Kılıç'ın berberden aşırıldığı Posta gazetesini) çalışmalarına erkenden başlasa da hafta başında yoğunluğu artar. Pazartesi Salıya bağlayan gece, haber merkezimizden (Fırat'ın bilgisayarı) dumanlar yükselmektedir adeta (Fan'ı bozuk). Gelen haberler derlenir ve yoğun bir telefon trafiğiyle kontrol edilir. ("Vedat abi bu haber geçen haftanın haberi miydi ya?", "Umut gerçekten böyle mi demiş bu dangoz", "Alpay anlattı oğlum bisikletle giderken görmüş" şeklinde)

5 Kapağa nasıl karar veriyorsunuz?

Salı sabah erken saatlerde iyice yorgun düşmüş olan ekibimiz kendi işlerine ara vererek derginin kapağı için toplantıya başlar. Toplantı süresince mecliste grubu bulunan partilerin grup toplantıları izlenir, siyasi liderlerin grup konuşmalarından satır başları çıkartılır, yeni çıkartılan yönetmelik ve tebliğler incelenir, Resmi Gazete içeriği ve Yargıtay içtihat kararları değerlendirilir. Saygı duruşu ve İstiklal Marşının ardından ara verilen toplantı sonucu genellikle kapak konusunda bir karara verilemez.

Salıya Çarşambaya bağlayan gece devam edilen çalışmalarda artık fikir ayrılıkları iyice azalmış ("Evet lan bunu yapalım, yoksa yine geç kalacağız", "Aahahha komikmiş lan bu, yapalım işte bunu") kapağımız şekillenmeye başlamıştır. Zaten ondan sonra Fırat Yaşa, Vasvas ve Hakan Karataş uykulu gözlerle derginin sayfalarını matbaaya gönderirler. Onlardan başka hemen herkes bir köşeye kıvrılıp uyumuştur bile.

6 Biz de sizinle sabahlayabilir miyiz? Biz de gelsek bir sabahlama gecesi bir köşede dursak olur mu?

Olmaz. Yahu lokantada yemeği beğenince gidip mutfakta yemeğin başında bekliyorsunuz? Ya da Bindiğin şehirlerarası otobüste ikramı beğenince şöföre "Ben de sizinle bir süre seyahat edeyim, Malatya'dan Kütahya'ya, Bilecik'ten Mardin'e öyle gezelim beraber" diyor musunuz? Öyle sanıyorum ki demiyorsunuz. Hayır, biz kendimizi değil sizi düşünüyoruz zira iki gün üst üste dışarı çıkmadan, dur durak vermeden çalışırken en az %30 oranında insanlıktan çıkabiliyoruz. Bizi öyle görmeyi istemeyiz.

7 Hükümet hiç mi iyi şeyler yapmıyor, onları neden çizmiyorsunuz?

Şimdi öncelikle hükümetin, yaptığı iyi işleri duyurmak için basın bürosu var, basın sözcüsü var bir de sayıları pıtrak gibi çoğalan "hükümete toz kondurmayan" her gün "hükümet güzel şeyler yapıyor" yazan bir alay gazete televizyon var. Hükümetin yaptığı iyi şeyleri duyurma görevi onlara kalsın

da "Çok iyi de oldu çok güzel iyi oldu" başlıklı karikatürümüzler sayfalarımızı sarmasın. Onları çizen var zaten.

8 Muhalefeti niye eleştirmiyorsunuz?

E eleştiriyoruz? Muhalefet de neredeyse iktidar kadar konuk oluyor karikatürlerimize, Ordu da, Yargı da. Ha belki daha az ama ne bileyim, muhalefet partilerini "niye yol yapmadınız?" diye mi eleştireceğiz, "siz niye atamalara torpil karıştırdınız?" diye mi?

9 Neden apolitiksinsiz?

Değiliz. Sadece şu var; politika denildiğinde akla her ne kadar önce siyasi partiler, meclis komisyonları, siyasetçilerin yapı ettikleri gelse de, Tuzla'daki işçilerin ve madencilerin çalışma koşulları, genetiği değiştirilmiş gıdalar, merkezi sınav sistemindeki şaibeler, üniversitelerde yaşananlar aslında "politik" sanılan diğer şeylerden daha politik gibi geliyor bize.

10 Memo gerçekten evli mi?

Üzgünüz, Memo gerçekten ve uzun süredir evli. Yaklaşık bir dört yıl kadar geciktiniz.

11 Gerçekten çizdiğiniz gibi misiniz?

Hayır, hepimiz kanlı canlı insanlarız, bildiğin metabolizmamız var, karikatür karakterleri değiliz yani. Sakın ola ki bunlar çizdikleri gibidir diye düşünüp kafamıza çizgi filmlerdeki gibi örs falan atmayın, çok acıyor.

12 Amatör sayfasına çizdiklerimi nasıl gönderebilirim?

Öncelikle muhtardan iki adet fotoğrafı ikametgâh alın, o ikametgâhları kaymakamlığa giderek apostel tasdik yaptırın, kısa özgeçmişinizle beraber bir zarfa koyup zarfı bir şişenin içine koyun ve denize bırakın. Daha sonra yazıp çizdiklerinizi Çarşamba günleri akşamüzeri dergiye getirebilir ya da postayla yollayabilirsiniz. Elektronik postayla biraz zor oluyor onu söyleyeyim.

13 Akıl Fikir Ofisini küçültüp onun yerine de Fırat koyabilir misiniz? Hatta direk 16 sayfa Fırat koyun. Dergiye verdiğiniz paranın bir kısmının Barış Uygur'a gitmesini istemiyoruz.

Tamam, sen Uğur'a 16 sayfa çizdir biz de koyarız. Dergiye verdiğiniz para kısmına gelince, bu hafta itibariyle benim haftalıkta 1 lira 75 kuruş kesinti yaptılar, o yüzden merak etmene gerek yok. Ayrıca alacağın olsun.

14 Neden bazen işlerinizi yetiştiremiyorsunuz? Koca hafta var, iki saatte çizip koyacaksınız, nedir yani?

Valla iki saatte bir tam sayfa köşenin ancak bir karesinin sadece kurşunu bitiyor. Çizilecek konunun bulunduğunu varsayarsak bile daha bunun kurşun kalem üzerine çinisi var, balonları var, boyaması var. Her birine ikişer saat desek -ki kimi etaplar daha uzun sürüyor-, tek bir kare sekiz saatte tamamlanırsa a şehrinde b şehrine giden bir havuz kaç günde dolar siz hesaplayın artık. Öyle kolay olmuyor yani. Ha ben yazıyorum daha mı çabuk bitiyor? Valla bitmiyor.

15 Çok para kazanıyor musunuz? İyi para kazanıyorsanız ben de yazmayı çizmeyi düşünüyorum.

Valla hiçbirimiz bu işe girerken "ulan şu kadar kazansak ne olur" diye hesap yapıp başlamadık. Çoğumuz işe başladığımızda hiç para almıyorduk, işe girerken sormak da gelmemişti aklımıza. Herhalde hesabımız para kazanmak olsaydı da sorsaydık şimdi bu işi yapıyor da olamazdık. Ha şimdi iyi para kazanıyoruz, aramızda en çok parayı da Otisabi kazanıyor mesela ama online pokerden kazanıyor. Ben kapı kapı dolaşp ansiklopedi pazarlıyorum ama Wikipedia yüzünden işler durgun. Ama siz zengin olmak için Uykusuz'u gözünüze kestirdiyseniz orta uzun vadede size bir zengin olma ihtimali görünmüyor. En iyisi merkezi yerde bir büfe, biraz da bunun üzerinde düşünün bence.

16 Ender Yıldızhan neden yok?

Ender öyledir, kah çıkar gökyüzüne seyreder alem onu, kah iner yer yüzüne o seyreder alemi. Ya da tam tersi, bilemiyoruz. Ama bana var gibi geliyor, bak mesela bu hafta 29. Sayfaya. Var yani Ender Yıldızhan. Ama bazen onu göremiyorsunuz. Eğer hafta boyu yaramazlık yapmazsanız, siz de Ender Yıldızhan'ın köşesini görebilirsiniz. Matrix'i hatırlayın, aslında kaşık da yoktu değil mi? Ender Yıldızhan da öyle, kaşık gibidir. Varlık yokluk derdini, kafasından silmiş bir kardeşimizdir. Kimine göre vardır, kimine göre yoktur. Hikmetinden sual olunmaz.

17 Şelaleli ilçemizde çok okununuz var, neden burada imza günü düzenlemiyorsunuz?

Ama biz o imza günü bu imza günü koştuursak dergiyi kim hazırlayacak? Sadece imza günlerinde müteşekkil bir hayat güzel mi olurdu bilmiyorum ama o günlerde imzalayacak bir şeyler de olması lazım. 81 vilayete imzaya gitsek, yıl yetmez, bir buçuk yıl dergi çıkmaz. Yoksa Şelaleli ilçesi, bizim de çok sevdiğimiz, şelalesini merak ettiğimiz, her gece yatmadan önce "acaba nasıldır" diye düşündüğümüz bir ilçemiz.

18 Blog yazılarımı derginizde yayınlar mısınız? Hatta yayınlarsanız, ne duruyorsunuz?

Yalvarırım sus. Blog dalında güzeldir.

SALİH'İN DRAMI

Cihan Ceylan

YİĞİT ÖZGÜR

YİĞİT TULGAÇ DESTANI

cihan kılıç

PANTOLON

M.E.T.I.N.F.I.D.A.N.

KARTIMI YUTTU!

23 numaraydım. Banka çalışanlarından birinin aniden kalkıp gitmesi, diğerininse müşteri kabul etmeyi bırakıp para saymaya başlamasıyla tek kişiye kalmıştık. Bu durum, biz numaralılarda biraz gerginliğe yol açmıştı ama aramızdan henüz "olmaz ki canım!" şiddetinde kurumu suçlayan biri de çıkmamıştı. 21 numara yandığında kimse ayağa kalkmadı. 21'in aramızda olmamasını sırasını bekleyen bütün banka müşterileri gibi ben de sevinçle karşıladım. 21'in yokluğunu kesinleyen zil sesi duyuldu. Dosyalı ve yaşlı bir adam ayağa kalktı. Ayağa kalkan yaşlı adam, bankoya yönelmeyince, onun tüm evrak dünyasıyla birlikte hazırlıklara erkenden başlayan bir emekli olduğumu anladım. 22'de yoksa işim iş, diye düşündüm. Ne yazık ki 22 tam yanımda oturuyormuş. 23, ben olduğuma göre, erkenden ayağa kalkan emeklinin işini halletmek için yaşadığı heyecan devasa boyutlarda olmalıydı. Yüzüne baktım. Elindeki fatura, tüm şehrin ortak gideriymiş gibi heyecanlıydı. Dili biraz sonra banka çalışanıyla yapacağı konuşmanın sabırsızlığıyla çıkıp çıkıp dudaklarını yalıyordu. Ağzının içinde, 'efendim', 'elektrik', 'fatura', 'müteakip' gibi kelimeler büyük bir sabırsızlıkla gün yüzüne çıkmak için sıralarını bekliyor olmalıydılar. Herhangi bir kurumun hatası karşısında elindeki geniş dekont arşiviyle çok canlar yakabilirdi. Emeklilik sonrası, evraklarla olan tek bağlantısı faturalar seviyesine kadar gerileyen, dedem kalitesindeki bu adama karşı sıcak hisler beslemeye başladım. 17 TL Avea faturası ödemenin mümkün olduğu bir hayatın varlığını ispatlıyordu. Şimdi oturduğum yerden yüksek sesle, "Erken kalkan yol alır!" ya da "Bugünün işini yarına bırakma!" diye bağırısam, gelip yanaklarımdan öpcek gibiydi. 22'nin işi biraz uzun sürdü. Bankadaki işi hiçbir zaman uzun sürmeyen biri olarak, 22'lerin bankonun önünde, yükledikleri ayaklarını değiştirme değişik ne tür işler çevirdiğini merak ediyordum (Uzun süre kotlu bir erkek götü görmek biraz sinir bozucu). Hadi bizler neyse de, faturanın daha ilk ödeme tarihinde sinekkağıdı tıraşı, 30 yıllık kravatı ve kolonya kokularıyla kaşları cumhuriyet tarihine doğru uzayan bu emekli büyüğümüzü bu kadar bekletmek, bana kalırsa bir tür adli suçtu. İçeri telaşlı bir kadın girerek bankoya doğru yöneldi. Sıra numarası almadan yaptığı bu hamle, bütün numaralı banka sakinlerini "Bakar mısınız?" isimli bir duygu patlamasının eşliğine getirdi. "Ayy numaram geçmiş, 21'di benimki," dediğinde, duygularımızı dizginlemek zorunda kaldık. Numarasını aldıktan sonra dışarıda başka bir işini halledip gelen bir kurnazla karşı karşıyaydık. Bana kalırsa yaptığı bir tür adi suçtu.

Para saymayı bitirip yeniden numara yakmaya başlayan görevli 21 numaralı kurnazı aldı. 22'nin işlemi hala devam ediyor. Kendisi hepimizin nefretini kazandı. Onu, "artık bu kadar da olmaz!" sivriliğinde mızraklarımızla sırtından vurarak bankonun önüne yığmaya hazırız. Tam bu sırada, bütün bankayı dolduran ve gittikçe yaklaşan bir topuk sesiyle 22'ye olan ilimiz dağılıyor. Kafalar, sesin geldiği tarafa, merdivenlere doğru dönüyor. Daha önceki tecrübelerimden bankalarda yükselen topuk seslerinin büyük oranda bacakların habercisi olduğunu biliyorum. Ülkemiz bankacılık tarihinde bazı kadın çalışanların birbirleriyle kreasyon yarışına girmesiyle, çıkardığı topuk sesinin sınırsız bilincinde olan bacak sayısında önemli artışlar yaşandı (içinde ziraat ve halk olan bankalardan bahsetmiyorum). Topuklar, merdiveni bitirip düzlüğe ulaşınca desibelini iyice yükselterek bize doğru yaklaşmaya başladı. Erkek numaralılar olarak, oturduğumuz koltuklarla banko arasındaki yolun bir podyuma dönüşmesinden memnunduk. Kötü mizaha yatkın bazılarımızın, Kıvanç Tatlıtuğ'un bu tür durumlar için kendilerine hediye ettiği sözleri içinden tekrar ettiğine eminim. Ama Topukların elinde bir çanta falan olmadığı için finali nasıl bağladıklarını tahmin edemiyorum. Topuklar, yürüyüşü boyunca güçlü bir mknatis gibi kafaları kendine doğru yönlendirerek tam önümüzde durunca, kendisini iyice inceleme fırsatı bulduk.

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Yanımda beliren bu 1 numaralı varlık karşısında kıpır kıpır olan 22 numara artık umurumuzda bile değildi. 1 Numara'nın ayak bileğinde bir akrep dövmesi olduğunu gördüm. Bankacılık sektörüne girmeden önce yaptırılan, ama artık istenmediği için kafasına iki üç seans lazer yiyerek silikleşmeye başlamış yaşlı bir akrepti bu. Kötü bir dövmeydi, fakat sarışın ve seksi bir dizayna sahip Topuklu'nun asi geçişini haber vermesi bakımından bir belge niteliğindedir. Hayallerimle sıklamak istemem ama, Topuklu, Billur Kalkavan kadar eski akrep dövmesi yerine, Penelope Cruz gibi gizemli bir sayı dövmesi tercih etse, numaralarla dönen bankacılık dünyasına daha çok yakışabilirdi (fotoğraflarda Penelope Cruz'u farklı günlerde bankadaki işlerini hallederken görüyorsunuz). Zil sesini duyunca dürtülmüş gibi aniden ayağa fırladım. Fakat tabelada '23' yerine '531' yazıldığını görünce oturmak zorunda kaldım. Önümdeki sıradan bir kadın ayağa kalktı. 22'yle aramda matematiksel olarak kimse yokken, aniden üç basamaklı bir kadının belirmesi can sıkıcıydı. Banka, 22'den sonra 23 gelir geçişini yok sayıyordu. Yeniden yankılanmaya başlayan topuk sesiyle birlikte yeni bir şölene hazırlanan numaralı erkeklerin arasına geri döndüm. Gidiyordu. Akrebi merdivenlerde kayboluncaya kadar birlik ve beraberlik içinde izledik. Zil sesini duyunca tabelaya baktım. Nihayet sıram gelmişti. Akrep şölenleri sırasında benim 23 numara olduğumu ispatlayan küçük belgeli konfeti seviyesine kadar parçaladığımı fark edince, sanki bir suç işlemişim gibi emekliye baktım. Kimseyle alakası yoktu, belki bininci defa elindeki faturalara bakıyordu. Bankoya doğru ilerledim.

Her basışın bir işleme denk geldiğine inanmıyorum. İşlemimi yapan banka çalışanı sanki Word kullanıyormuş gibi sürekli klavyenin tuşlarına basıyor: ("23 numara bankamıza gelerek bir havale işlemi gerçekleştirmek istediğini söyledi, ben de 'hesap numaranızı alayım' diyerek işlemi başlattım. Uzun süre, özür dileyerek çantasını aradı, nazik ama biraz dağınık bir insan. Sonunda buldu. Hesap numarası 323461'miş...") Onca tuşa rağmen isim sıkı sürüyor. Ben daha bankamdan ayrılmadan 24 numara için hesap vaktini müjdeleyen zil çalıyor. Bankadan çıkarken, Emekli'nin "Şimdi efendim, bu eylül ayına ait elektrik faturası..." diyen sesini duyuyorum. Bence Emekli 24 numarayı sonuna kadar hak ediyor.

Dışardaki ATM'nin yanından geçerken, "Kartımı yuttu!" diyen kalın bir ses duyuyorum. Durup ses sahibine bakıyorum. Kartı yutulan, yaklaşık 1.90'lık boyuyla istese ATM'nin canını yakabilecek bir dev. Tuşlara dev parmaklarıyla "basmak" fiilinin sınırlarını zorlayan müdahalelerde bulunuyor. Hareketlerinden anladığım kadarıyla; bankadan içeri girerek hesap sormak istiyor ama bir yandan da ATM'nin kartını geç de olsa geri vermesi ihtimaline

karşı olay yerini terk etmiyor. Sırada bekleyen üç kişiyle beraber ben de ATM'ye yaklaşıyorum. Hep beraber ATM'nin kart yutan incecik ağzına bakıyoruz. İçimizden biri, "İçeriye haber verin," diyor. Toplumsal huzuru sağlayan kurallar olmasa ATM'yi yumruklamayı tercih edecek olan Dev, bir anlık kararsızlıktan sonra banka kapısından içeri giriyor. Dev'in sıra numarası veren dokunmatik ekranlı numarotöre giderek sırasıyla, Bireysel işlemler/ Kavga tuşlarına bastığını hayal ediyordum. Saate bakıyorum, işe gitmek için daha vaktim var. Peşinden içeri giriyorum.

BİR GECE GELİŞİ KİŞİSİ

GOYA'NIN KABUSLARI GİBİYDİ...
GOYA'NIN BİR RESMİ GİBİYDİ...
YATAGIMIN AYAKUCUNDA DEV
GİBİ BİR KARALTI OTURUYORDU...

AA! BEN SENİ TANIYORUM,
SEN TAKSİMDEKİ TOKYO
RESTORANINDA
ÇALIŞAN KIZSIN...

EYET BEN OYUM,
RIE NUNNATA...
ORIGAMI USTASI
RIE NUNNATA!

NE İŞİN VAR KIZIM
SENİN BURDA MI...
KERLER SENİ BURDA!

AHMAK, AHMAK KONUSMA, SANA YARDIM ETMEYE
GELDİM BURAYA...

NIYE?

BİR GECE HAYAL KAHVE
SİNDE SEN DE BANA YAZDIM ETTİĞİ
TİN, HATIRLASANA.

HATIRLADIM,
NASIL YARDIM
EDİCEN BANA?

ORİ-
GAMI!

BİNİ-
CEM LÜLÜ-
CAM YA-
Nİ...

ONA

ULAN İYİLİK YAP DE,
NİZE AT DEDİKLERİ
BUYMUŞ DEMEK...
KASIT, BÜYÜK Bİ KA-
GİT, BEKLE BURDA
GİTME BİYERE!

TA-
MAM,
AHİLA-
DİM.

KEPTER, UYAN KEPTER BANA
KASIT İZLİYİM, ÇOK BÜYÜK Bİ
KASIT, HADİ KEPTER.

İKİ MALBORD,
NU AURUM,
BİR HAPTA DA
KAHVALTINA
ORTAK OLU-
RUM HOCA...

KASIDI BUL,
ADIDASLAR
DA SENİN!

İYİ Mİ
HOCA?

BAŞI-BAŞI

HADİ SEBBAS...
SEBBAS...

OLUYO MU,
OLUYOR DİMİ?

青

UCHUYORUM, UCHUYO-
RUM... BASARDIK...
ÖZGÜRLÜK!

HIHIE!

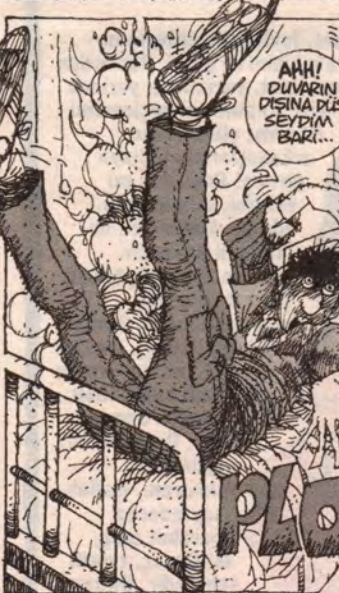
GÜNEŞ KANATLARI-
MI YAPISTIRDIĞIM
KASITAN KİŞİSİNİ YAKACAK, DÜ-
BENİM GİBİ!

AHA! İKARUS
ABİ!

BI-
ESKİ YANAN
HEP HAKLI
ÇIKAR
ZATEN!

BECE-
REMEDİK,
PEKİ BİR
"B" PLANIN
VAR MI?

夫能
PLANIN
VAR.

AHH! DUVARIN
DİŞİNA DÜŞ-
SEYDİM BARI...

PLOF

AGAH

KAHİİİİİ-AH!

ZAK

KATANA USTASIYIM
DA AYNI ZAMANDA...
TORAAA!

OH.

ALIN SUNU!

SAYIM... SAYIM...
HOCA, NAPIYON
BURDA HOCA?
KALK! HADİ SA-
YIM İÇERDE...

SAYIM İÇER-
DE!!!

...MİNA KOYUM,
O KADAR ARSIZ
HİRSİZ KATİL
YETMEZMİŞ
GİBİ Bİ DE
HOCA ÇIKTI
BAŞIM-
ZA...

ALIN SUNU!

ELİNE SASLIK
BACIM!

HIYK HIYK HIM GİM.

AI

OH.

ALIN SUNU!

SAYIM... SAYIM...
HOCA, NAPIYON
BURDA HOCA?
KALK! HADİ SA-
YIM İÇERDE...

SAYIM İÇER-
DE!!!

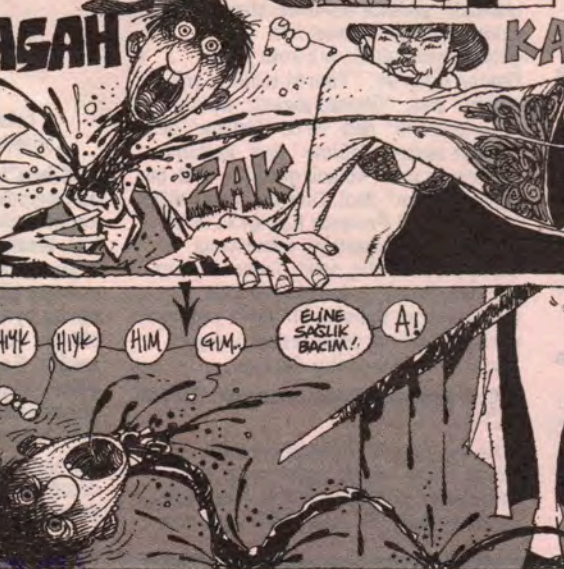
...MİNA KOYUM,
O KADAR ARSIZ
HİRSİZ KATİL
YETMEZMİŞ
GİBİ Bİ DE
HOCA ÇIKTI
BAŞIM-
ZA...

ALIN SUNU!

ELİNE SASLIK
BACIM!

HIYK HIYK HIM GİM.

AI

ÖBÜRLERİ NE RÜYALAR GÖRDÜ
BULUYORUM AMA BİR GÜN RÜ-
YALARIMIZ GERÇEK OLDU, HEPI-
NİZ SİLVRİ'DEN ÇIKIP YENİ
DOĞRU
YÜRÜMEYE
BAŞLADIK...

**GALİP
TEKİN'İN
İLK
ÇİZGİ
ROMAN
ALBÜMÜ**

"MİRZA"

**ÇOK
YAKINDA**

"Anılarından kale yapıp sığınsa bile
Yetmez yalnız başına bir ömür bir kişiye"
Özdemir Asaf

- Doğuma giren talihsiz babalardan biriyim. Yok öyle bir tasalı gerilim. Doğdu Can İlgaz ve ilk tehlikesini doktorunun elinde kayarak geçirdi, "N'oluyo yav?" dedim içimden. Sarı bir ışığın altına yatırdılar, burnu basık, yüzü buruşuk oğlum yatırdığı yerden bakınıyordu. Gittim, ben de ona baktım, bu kadar mı küçük olur insan. Parmakları iyice oyuncak gibiydi. Uzatım elimi, minik parmaklarla tokalaştım, Ecevit gibi. İlk temasımız buydu Can'la. (Şimdi onikiyi devirdi çahal, yedinci sınıfta. Bizim orta-iki oluyor!)
- "Cevab Veremedi" adlı dini bir kitap var...
- Leman'dayken Ahmet Yılmaz'la bir oyunumuz vardı. Oyun da denemez esasen, tek bir hareket: Birimiz odadayken, diğeri kendi içeri girmeden, bişey yuvarlardı içeriye. Buruşturulmuş bir kâğıt en çok veya şişe kapağı ya da ayakkabı falan, her neyse. Yıllarca, ara ara, oynadık bu tam oyun olmayan oyunu Ahmet'le, kulakları çınlasın...
- Kendisi sağlıklı bir ilişki kuramayıp, başkasının aşkına karışan korkak niteliksiz, azalarak bit!...
- Türk'ün Haluk Bilginer'le imtihanı...
- Rahmetli Turgut Özatay, çok filmde izlediğimiz bir oyuncuydu. Hele ki (gene rahmetli) Kemal Sunal'ın "Üçkâğıtçı" filminde bir korkma sahnesi var ki, defalarca seyretsem doyamam. Teknik becerilerim olsa koyacam facebooka macebooka. Neyse, abim bi gün aynı dolmuştaymış Turgut Özatay'la. Biraz sonra alkollü bir adam binmiş dolmuşa, yüksek sesle konuşup gülyüymüş. Sonra, Özatay'ı farketmiş, "Vaay abim, nasılsın, seyrediyoruz hep" demiş. "Eyvallah, sağol" demiş Turgut Özatay. "Film adamsın abim, kral adamsın" diye devam ediyomuş sarhoş. Turgut Özatay gülmüşüyomuş. Nihayetinde "Palavra adamsın abim, palavrasın, palavraaa!" diye iyice coşmuş adam. Yılların tecrübesiyle tebessümünü bozmamış Turgut Özatay. Bu nasıl bir oyuncu-seyirci ilişkisi yav?! Allah rahmet

eylesin...

- "Ah Belinda" için "Ha, şu annelerin hiç anlayamadığı film mi?" dedi bi arkadaşım. O filmin beni benden alan detayı **Dunganga!** Kimse o çocuk düşmanı şerefsiz?!
- Nikahta "Yetmez ama evet" diyen damat olaymış ya...
- Kayseri'deydik, on-onbir yaşlarımda. Funda da benden dokuz yaş küçük işte. Evde sıkıntıdan, kılıklara girip korkutuyorum onu: Pamuktan sakal, eski bi şapka, çarşaf felan. Alıştı için, bi saniye korkup sonra anlıyo Funda. Bi gece, aile dostlarımız geldi, kızları var Safiye diye, kız kardeşimden bi yaş büyük. Ben gene kılığa girdim, salonda kızlara belirlince, Funda gene rutin saniyeyi takiben güldü. Fakat Safiye mahvolmuştu. Morarmaya başladı, yanyan yürüyodu. Tam mor olmasa da lila bi renk edindi. Hemen kılıktan arınıp kendim oldum! Gözleri açılmış, yavaş yavaş, yan yan yürüyodu! Yazık, bi de ağzında kesme şeker vardı, şeker dudağının kenarına kaymış, yarısı dışarı çıkmıştı. Ben de acııp korktum. Allahtan kısa sürede toparlanıp sakinleşti kız. Annem su içirdi falan. Oyun yapacam diye az daha helak ediyodum kızı be. Ara ara geliyor aklıma...
- Bebekler, çocuklar falan sabitlenip bakınca, huylanıp "Bakma öyle be" diyen insanlar... Susuyorum...
- Valla da hastası oldum Doktor House'un! Çok acayip dizi kahramanı, senaristlerine helal olsun. (Diğer adamım da Taub oluyor, meraklısına.) Hayatımda gördüğüm kanlı canlı, gerçek doktorlardan en karizmatik Prof. Agop Katoğan. Cildiye uzmanı. Henüz yaşarken, halk arasında "Çaresini bulursa Agop bulur", "Agop bile derman olamadı" şeklinde deyimleri olan bir hekim. Vitiligo lekeleri için götürmüştü babam, tek kolu yoktu Doktor Agop'un. "Tam bi tedavisi yok oğlum" dedi. "Olursa, yazarız, açıklarız, habermiz olur" dedi. Bi de "Üzülm" dedi, "lekeye mekeye üzülm" dedi, katlanıp iğnelenmiş ceket kolunu gösterip "Bak ben üzülüyorum" dedi. Duayen, nam-ı diğer Kolsuz Agop! Profesör Katoğan'ın bi özelliği de asla gasteye, televizyona konuşmaması. Hiç, sıfır. Sadece bir kez Hürriyet Pazar, yakın çevresinden fotoğraflarını toplayıp bir sayfa yapmıştı, gecikmeli olarak tebrik ederim. Agop Hoca'ya da nice yaşlar dilerim...
- Çok duymuş olmak, ama çok: **ÇAYIN ALTI!**...
- Bu yaz Cengiz Üstün'le beraber Gümüşlük'te, beyaz saç ve sakal sahibi, gayet incecik bi abiyle tanıştık. "Gümüşlük'e dışardan gelen ilk insan benim çocuklar"

dedi, "Ben ve arkadaşlarım keşfettik burayı!" Abilerin grup, uyanmış ortama, manzaraya, 1970'in, 71'in yazlarını komple geçirmeye başlamışlar. "Kızlı erkekli girdik denize, köylülerin bazıları yadırgıyordu, bazıları da hemen arkadaş oluyodu" diye anlattı. Nihayetinde oraya yerleşmiş ama sahilde diil, köyünde kalıyo. "O halde size "Gümüş Baba" diyebilir miyiz?" dedim, "Diyin" dedi. Bi yandan dergiye yazımı yazıyodum, "Aferin, mesaisini aksatmayan adamı severim" dedi. Kral adamsın Gümüş Baba! (Bu arada, Cengiz'le beraber twitter'da Pi hareketini başlatıcaz, ansızın karar aldık!)

- İbrahim Üzülmaz'ın sağbek oynaması, direksiyonu sağda araba gibiydi yav...
- Tarık Akan'lı, Hülya Koçyiğit'li bi filmde de, inşaat işçisi arkadaşları, kızla her buluşmadan sonra Tarık Akan'a "Dik gibi durdun mu lan, dik gibi" diye habire soruyorlardı... Dik gibi, daha da çıkmaz aklımdan!...
- Çok orjinal, fevkalade enteresan okuyuculara sahibim ne güzel. Bunlardan Gamze Kurt, yazımın bi yerinde "kivi" kelimesini geçirmemi istemiş, çünkü niye, arkadaşlarıyla iddiaya girmiş! Geçirdim mi vaktini, bilmiyorum, iddiayı kaybetse de kalbimi kazandı Gamze. Daha da tuhaf, İnan Ketenciler, kaybettiği kedisi Gazoz'u anmamı istemiş. Analım gitsin Gazoz'u! Sen de yeni kedi bağla İnan, kedi candır. Son olarak, Ömer Altan, kaydettim numaramı, işallah seyredecez beraber maç, Milli maçı, tercih sebebidir. Okuyan tüm insanlara teşekkürler, selamlar...
- Anlamadığım bi şey: Kâğıdı bulan Çinliler'in, şimdi daha düşük kalitede kâğıt üretmeleri...
- Kıbrıs'taydım, otel lobisinde bakınıyodum öğle vakti, çok yaşlı bir kadını kollarına girmiş, getiriyodu iki kişi. Kadını kumarhaneye sokup, makine başına yerleştirip gitti hafızlar. Kadın mumya gibi, mihenk gibi saatlerce orda durup oynadı. Gece vakti gene gelip aldılar. Günlük normal durumları buymuş meğer. Şaşıtm kaldım. Teyze mi kumar delisi, başlarından mı saviyolar günbegün, çözemedim. Muhtemeldir, ikisi birden de olabilir...
- Rahmetli aktör Sami Hazinses, vefat döşegindeyken, isteği sorulunca "Hamur" demişti, bi aklımdan çıkmaz da odur...

ARMUTLAR

"POSTAYLA GELEN"

yazan,
çeken,
fotoğraf-
layan:
memo
tembel
çizer

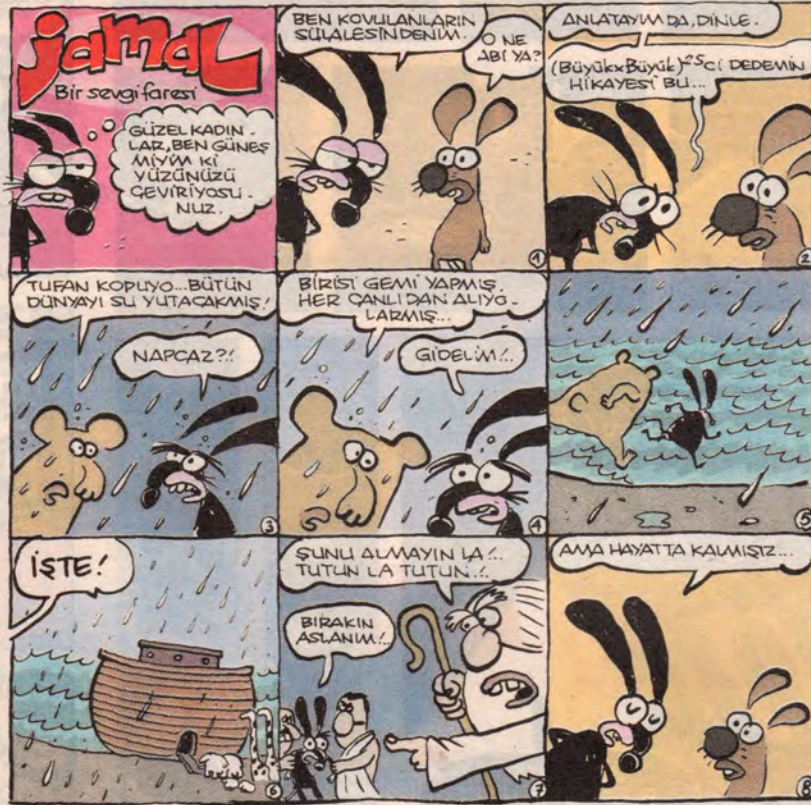

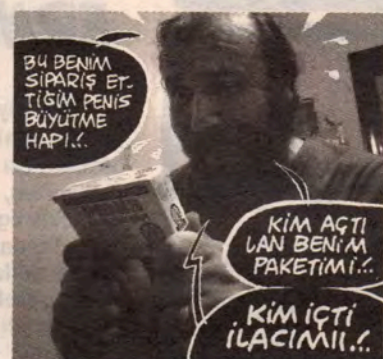
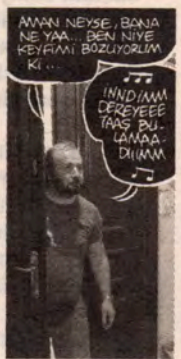
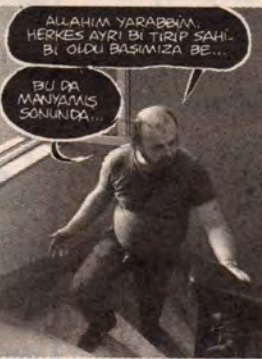
Sokakta medeni yatakta barbar (Gaddar)

AYOĞUWA!

Yetkin Gülmen

Cihan Ceylan

fırat...

uğur gürsoy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Her şey eski bozuk paraların tedavülden kalkıp, yeni paraların dolaşıma girmesiyle başladı. Bu arada bir süredir mahalli radyoları dinliyorum, delikanlılık, kirli sakallılık ve beyaz gömlekle ilgili yazılmış şiirli şarkıların %70'inde falan "tedavülden kalkma" konsepti yoğun bir şekilde kullanılıyor. "Aşk tedavülden kalkmıştı, ve sen şerefsizlik içinde yüzüyordun" ya da "Delikanlılık tedavülden kalkmıştı ve biz ortada kalmıştık ANNE (ikinci dizeyi bağırarak)" şeklinde. Örnekleri çoğaltmak mümkün, sonuçta birisi tedavülden kalkma olayını bir metafor olarak kullanmış, sonrasında bu düşünce şiirli şarkı dünyasında çok beğenilmiş, elden ele dolaştırılmış. O "tedavülden kalkması" olayını ilk bulan adamın çok uyuz olduğunu, hatta bir iki kişiyi bu olay yüzünden tartakladığını tahmin ediyorum.

Eski bozuk paralar tedavülden kalkmıştı ve ülke çapında herkes eski bozuk paraları birbirine geçirmeye çalışıyordu. Böyle yazınca şiir gibi oluyor gerçekten. Sinsi ev kadınları büfecilere, büfeciler kötü niyetli ortaokul öğrencilerine, kötü niyetli ortaokul öğrencileri minibüscülere, minibüscüler de bütün tedavülden kalkmış eski bozuk paraları bana geçirdiler. Altmış yaşın altındaki çoğu insan gibi ben de minibüscünün verdiği para üstüne çok dikkatli bakmıyorum.

Altmış yaşın üstündeki insanlar ise bazen kafa durduğu için bazen de yapacak daha iyi bir işleri olmadığı için kendilerine verilen para üstlerine çok dikkatli bakıyorlar. Sonuç olarak her gün iki üç kere minibüse binen bir insan olduğum için ülke çapındaki eski bozuk paraların büyük çoğunluğu bende toplandı.

İlk aşamada bu paraları minibüscülere geri yedirmeye çalıştım. Minibüscüler inanılmaz bir şekilde bir hafta gibi kısa bir sürede sadece dokunarak eski bozuk parayla yeni bozuk parayı ayırt etmeyi öğrenmişlerdi. Araya sıkıştırdığım on kuruşlar istisnasız bir şekilde "bunlar artık geçmiyor" söylemiyle bana iade edildi. Bir keresinde de aldığım para üstüne çok dikkatli baktım ve aradan çıkan eski yirmibeş kuruşu minibüscüye "bunlar artık geçmiyor" diyerek geri uzattım. Minibüscü gözünü yoldan ayırmadan "onu sana ben vermedim" dedi. Üstelik vites kolunda, vites kolu hayvanın g.tünden girip ağzından çıkacak şekilde giydirilmiş bir porsuk kürkü vardı. Aksesuar olarak. Hem yirmibeş kuruş için olay çıkartıyor gibi gözükmemek için, hem de bir dönem ormanlık alanda koşup oynayan hayvanı o halde görünce kafa gittiği için itiraz etmedim.

Porsuk (temsili)

Sonuçta evde bir migros poşeti kadar eski madeni para birikti. Migros poşetini odamda görünür bir yere koydum, üstüne de keçeli kalemle "İnsanlara çok güveniyorsun Erman, herkesi kendin gibi zannediyorsun, bencil değil

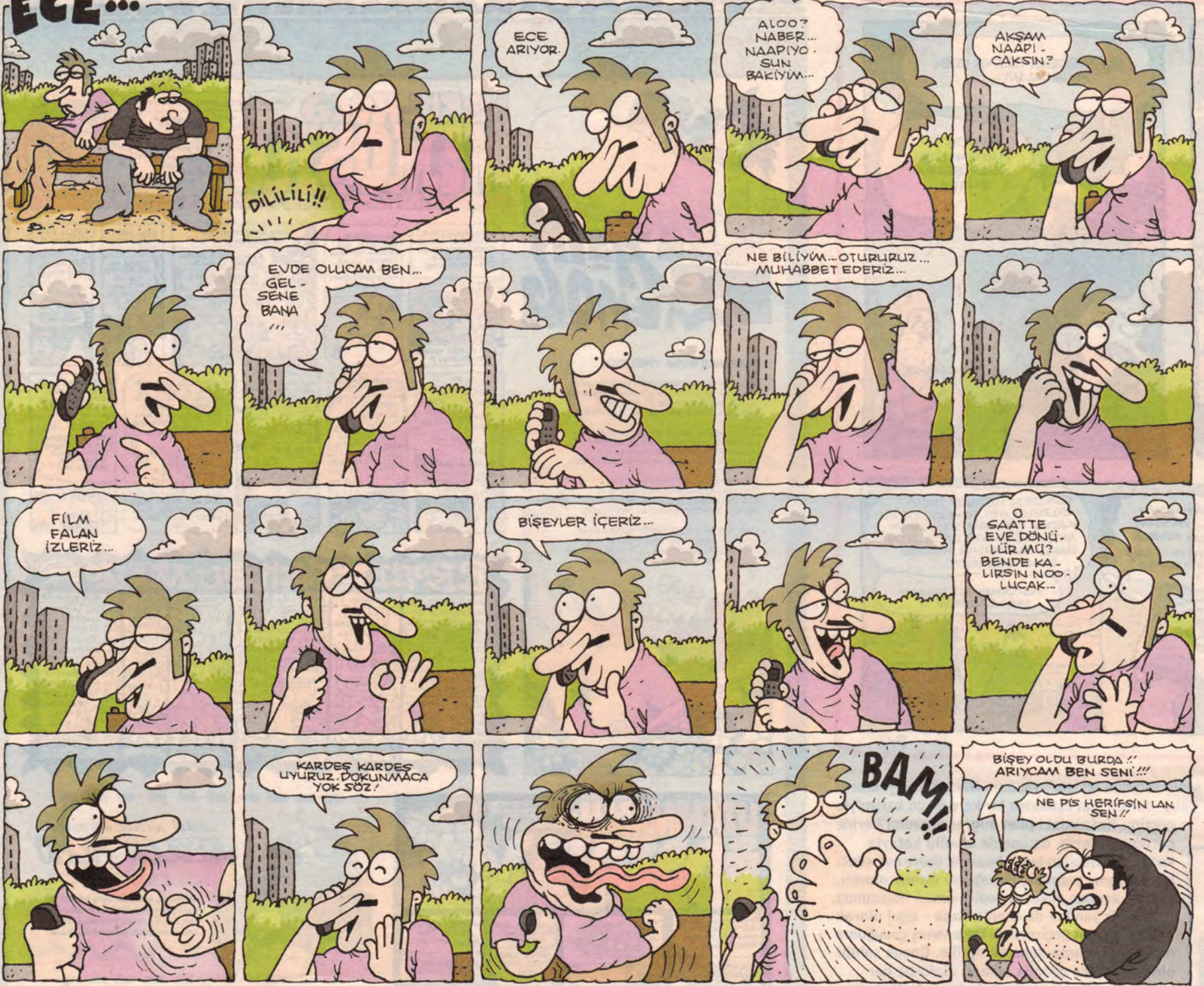
Gerçi sonradan hasta ziyareti için gittiğim hastanedeki kahve makinalarının eski paraları yeni paralardan ayırd edemediğini şaşkınlıkla farkettim. Kahve makinası insanlarla sadece "kullanıma hazır", "hazırlanıyor" ve "alınız" cümleleriyle iletişim kurabiliyor; "yaptığınız çok ayıp", "makinayı buraya yerleştiren

Tekrar ziyaretlerine gitmedim ama telefonla görüştüğümüzde bana makinenin sahibinin eski para olayına çok sinirlendiğini, bütün hastaları ve hasta yakınlarını azarladığını, yine de olayın önüne geçemeyince makinenin başına bir tane çocuk yerleştirdiğini, kahve almak isteyenlerin parayı çocuğa verdiğini, çocuğun parayı kontrol ettikten sonra makineyi çalıştırıp kahveyi verdiğini, son olarak böyle bir sistem bulunduğunu anlattılar. Makinenin sahibi sinirden makineyle insanı birleştirmiş, yarı robot yarı insan bir canlı yaratmış. Robokop gibi.

yaratmış. Robokop gibi.

ECE...

SiZO Fren
Deniz +ler

TRİPANAZOMİGAMBIYETSİZLER

Daral Timsah

OTİLABİ

ugur gürsoy

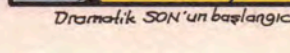
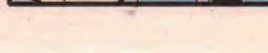
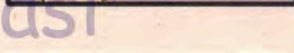
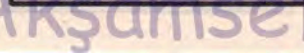
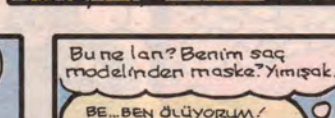
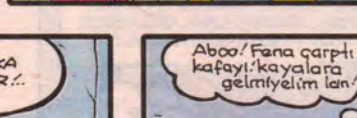
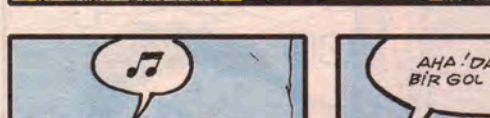
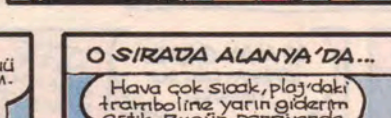
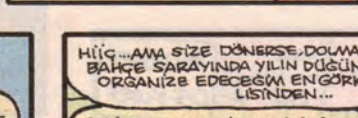
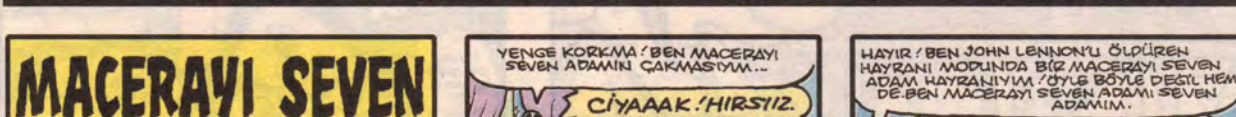

Bu son hamlem beni yaklaşan 14 Şubat'ta pahalı bir çanta almaktan kurtarmıştı. Hem aynı kadımla bir seneden sık aralıklarla sevişmek bana göre değil.

Arastirmalar; Türk kadınınin büyük bir çoğunluğunun orgazm yaşamadığını, orgazmı bilmediğini, haberi olanların da partnerlerinin kendilerini mutlu edebildiklerini sanmaları için orgazm taklidi yaptıklarını söylüyor: O yüzden bu din zaten sırf bu gerçekten Türkiye'miz'de "sap" dini olarak kalırdı... Neyse ki, bu orgazm dini de İsveç'te zaten izin alamadı... (Bir dinin izin başvurusu da başlıbaşına komik ya...) Kıssa kısse: Sevişmeyi derhal öğrenelim, yataklarda sadece kendi hesabına eşelerip debelenmeyelim... Bu zarif misafir daveti için Uykusuz ekibine teşekkür eder, sevgilerle okuduğum dergileri için nice Uykusuz haftalar, yıllar dilerim... Kocaman bir "MUCK" da okurlarına :))) Mehmet Çağças :

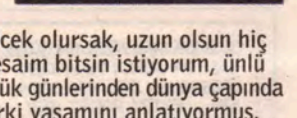
MEĞER ONUN BÜTÜN DERDİ
YİNE BENİ YATAĞA ATMAKMIŞ.

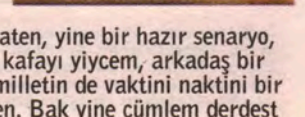
ALPAY ERDEM

He .mina koyiim film tanıtıyorum. Anasını s.k-tiğim. Arkadaş ben bu film tanıtıma işinden kaçtıkça bu benim peşimden geliyor. Yıllar evvelsi Lombak dergisinde öyle, şimdi buradan ismi de lazım değil, hayvanın tekine, malın tekine olan öfkemi kusmak için bir sayısına yazdığım şu Film Tanıtıyorum'un sülük gibi böyle bir yerlerime yapışacağını ben nereden bilebilirdim. Sadece bir sayı diye yazdım ya. Sonra sayısız sayılar yazmak zorunda kaldım. Lombak ciltlerine bakın, hepsinde var. **Abi süper!..** Lan neresi süper. Hayatım boyunca sevmeden yaptığım tek şeye dönüştü ya bu iş, aklımı çıldırarak gibi uyurum düşündükçe. Ben sevmeden yazdıkça, ben **bitse de gitsem** diyerek yazdıkça, ben bir mizah yazısında edilmeyecek kadar küfür ettikçe, ama insanın ağzını boz duruyorlar, ben doğduğum güne lanet okudukça bu Film Tanıtıyorum yarraksı kendi kitlesini oluşturdu. Ve hayatımda ilk kez profesyonel bir durumun içine düştüm. Ben değil okuru seviyor diye yazmak zorunda kaldım. Halbuki bunun çoğu zaman tersi olmuştur. Off, anasını skiyiim. Lombak kapanalı beri gerçi rahattım. İnanılmaz bir sinsi gibi unutturma politikası izliyordum. Nereden bilebilirdim düşmanın kara bir akrep gibi asla uyumadığını. Gecenin bir yarısı, ben şimdi buradan isim verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum, telefonuma gelen bir mesajla irkildim. Özet; **ucuncu yıl sayısı için film tanıtıyorum yazar mısın?** Off, bitse de gitsem. Birkaç film tanıtayım da gideyim bari madem. Hamına koyiim.

helalinden alın. Woody Allen

nelalinden aln. Woody Alle

bildiğiniz gibi değil

YILMAZ ASLANTÜRK

Söyleşilerde, imza günlerinde söyletme rağmen bana sorulan soruların başında

OTİ-SABI NE DEMEK?

OTİSABİ A UZA-TARAK SÖYLENİYÖ

OTİSABİ NE DEMEK

AND DAĞLARINDA MAYIS AYINDA PARDESÜ SEKİNDE AŞAN BİR GİŞEĞE İNKALARIN VERDİĞİ AD

VAAOV BEN BUNU HEMEN SÖZLÜĞE YAZIYIM

Sözlük demişken, ekşi sözlükteki Otisabi ben diilim. Hatta internetteki diğer Otisabi'ler de değilim.

AABİ BİKONUŞSAN ONLARLA, BENİ YAZAR YAPSALAR VALLA SÜPER FIKİRLERİM VAR.

BEN DİLÜM, ORAYA YAZMA ZATEN

ONU MU OKUNCAM YA

PEH! OKUMAYI SEVİYİYÖ AMA YAZAR OLMAK İSTİYÖ

Ben de her "meşhur" gibi hakkımda yazılanları merak ediyorum ve internete giriyorum. Bir sözlükte

İstiklalde Otisabi'yi gördüm hiçte çizdiği gibi biri değilmiş. mal mal baktı yüzüme

Naapmamı bekliyordu? Durdurup şunu mu demeliydim?

SELAM, EVE GİDELİM Mİ? GÜZEL BİR SARABIM VAR, BİRAZ LAFLARIZ.. SONRA DA OLAYLAR GELİŞİR.. EVET?..

Ben her hafta yaşadıklarımı çizmiyorum. Buda "çizdik-leriniz gerçek mi," diyenlere cevabım. Eğer öyle bişiy olsaydı en iyi cinayet romanı yazarları hapisanelerden çıkardı. "Hasıktır yaa gıttırden uydurup çiziyomus," deyip okumayı bırakacak-sanız sinemaya da gitmeyirt.

Her akşam dışarda, barlarda dolaşan biri değilim.. Bir sayfa hikaye çizdikten sonra sadece iki gün kalıyor bana, orda da...

GEÇEN HAFTA SU LEVİLİ GEÇEMİŞTİM

BIRAK LAN BİLGİSAYARI, BARA GİT, KIZLAR SENİ BEKLYÖ

ORTAĞI TOPLA EVİ BOK GÖTÜRLÜYÖ

EN İYİSİ OTUR FİLM SEİRET

ERDİNÇ LOGO İSTEMİŞTİ ONA BAŞLIYIM

BİRAZ PORNO SEİREDİYİM

Vİİ OYNASAM

Yine masaya oturup yirmi sekiz karede bir hikaye anlatmaya başlıyorum. Bu yorgunluğun karşılığında bir yerlerde tanıyorlar. Bu da tiyatrocunun alkış olması gibi.

VAAV OTİSABİ GİBİ PARDÜSE GİNYON HA? NASI, MANİTA DÜŞÜYÖ MU?

Bu da oldu, kendimden yola çıkarak yarattığım karaktere öykünmekle suçlandırtı.

Yine İstiklal caddesinde genç bir arkadaş koşarak yanıma geldi, nefes nefese

BU İŞTEN NE KADAR KAZANIYOSUN AABİ?

ALİYÖRÜZ İŞTE

TAMAM DAİ BİŞEYLER İYİYE BEN DE GİRİYİM YAVAŞ YAVAŞ

ACELE ET BENKE

HALA BORDASIN

Kitabım çıktığında daha da ünlü oldum. Bir T.V kanalı söyleşti yaptı

SİZİN İÇİN LUKUSUNDA ÇİZİYOR DİYOLAR, NASIL ÇİZDİĞİNİZİ BİZE ANLATIR MİSİNİZ?

LUKUSUZ'DA ÇİZİYORUM YANLIŞ OKUDUNUZ GALİBA

Başka bir kanalda ise; BU HİKAYELER ABARTI BENKE VİTRİN MANKENİYLE SEKS OLUCAK ŞEY Mİ YANI

KADIN FORMUNDA HER ŞEY CAZİP GELEBİLİYÖR BİRİLERİNE

BİLEMİYÖRÜM UÇUK GELDİ BANA BİRAZ ABARTI ÖTESİ

Bir hafta sonra şu haber çıktı gazetelerde

Otisabi hikayelerinde kadınları aşağıladığım şeklinde yorumlayanlar da az değil

NEDEN KADINLARI APTAL GİBİ ÇİZİYÖSÜNÜZ YA?

YOO... APTAL KADINLARI DA ÇİZİYÖRÜM

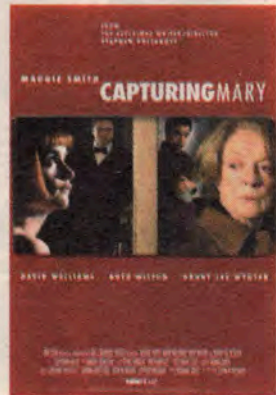
AMA HEP BÖYLE SALAK SALAK KONUŞTURUYOSUNUZ KEŞKE SUSTURA-BİSEM

oldu. Konusuna gelelim. Almanya'da yaşayan genç bir soylunun savaştaki disiplinsiz hareketleri yüzüne hayatını tehlikeye atması anlatılıyormuş. Çok da s.kimeydi. Söylü s.kiyoruz biz burda. Ayrıca konuyu yazarken yorulduğum, yazarken hayatımdan soğudum. Bir de izlemek zorunda kalsaydım demek ki tam yorraa yiyecektim. Sonra bir de Homburg Prensi var filmde, Hamburg da değil, Homburg ne lan, ergen şehri gibi, ölüm cezasına falan çarptırılıyor, bir sıkıntı bir kasvet yani. Bitse de gitsem. Allah çarpsın vücudumda kırmızı lekeler oluşmaya başladı. Isilik döküyorum. Bir de filmde Prenses Natalia diye biri varmış, onun da böyle olaylar geliştikçe geliştikçe dünyası kararıyormuş. Ben de filmi böyle yüzysel tanıtırm arkadaşım. Haspa'm da sıkıntıda hiç eksik kalmıyormuş. Ayrıca moka hastasıymış. Ayrıca ama.

CAPTURING MARY

Yönetmen: STEPHEN POLIAKOFF, adında meyemenet yok Oyuncular: MAGGIE SMITH, RUTH WILSON,

DAVID WALLIAMS, GEMMA ARTENTON yavaşkları Yapım Yılı: 2007, resmen teğet geçmiş Süre: İzleyebildiğin kadari

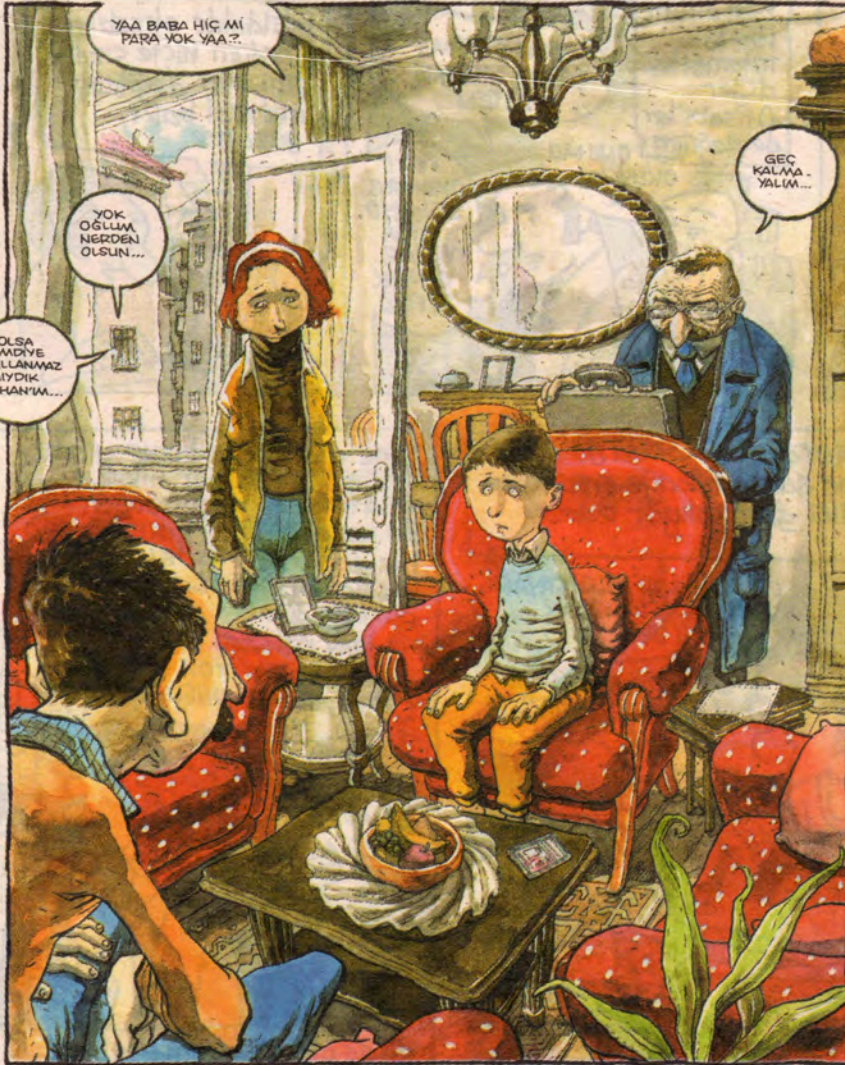
Eefendiim, son filmimize geldik. Yemin ediyorum şükür namazı kılcam bitince. Capturing Mary. Zamanında başarılı bir yazar olan Mary'nin, Woody Allen, Mary'nin, geçmişle yüzleşmesi üzerine kurulan, Woody Allen, bu filmde, malikane geçmişle yüzleşmesinin, Woody Allen, gençliğinde tanıdığı karanlık bir adam olan, Woody Allen, Greville'le olan ilişkisinin, Woody, tüm hayatını derinden etkilediğini, Allen, .rrrrrrrrrrssbu çocuğusun Woody

Allen. Ulan sana bulaşmıycağı, patladım. Cümlemi de bitiremedim. Halbusi senin filmi bile seçmedim ki göz görmeyince gönül katlanırsı deyu, beceremedim. Tipini s.ktiğim. Sana duyduğum öfke dinmek bilmiyor. Çiğirim hiçbir şekilde soğumuyor. Döktüğüm kurdeşenin sebebi sensin. Film Tanıtıyorum, yıllar evvelsi sadece sana olan nefretimi kusak için yazdığım bir şeydi. Elime yapışmasının müsebbibi sensin. Senin yüzünden. Tipin yüzünden, kapanmak bilmez kahrolası genen yüzünden. Öğlüm herif dahi nidaları arasında sana maruz kalmalarım yüzünden. Woodyiiii, Allahsız Woody. G.t.

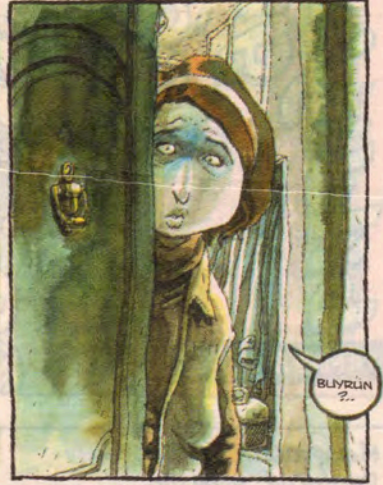
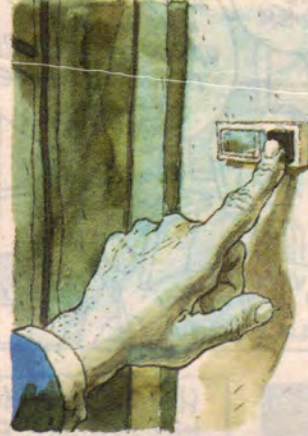
.mina kodumun malı

Sevgili okur. Sonuç olarak, sinema iğrenç bir şeydir. İzlemeyin. Bu yavaşklara da daha da fazla paye vermeyin. .rrrrrrrrrrssbu çocukları bunlar. Başta Woody olmak üzere. Bu arada müsebbip, on sebep kuvvetinde mi ne.

ÇOK DAKİK Bİ MEMURDU GÖZÜ ÇIKSIN... İŞİNİ NASIL SEVİYÖSÜ AZCIK GEÇ GİDİY, AZCIK KAYTARİYİM FLAN YOK...

SAAT TAM 4'TE DAVLADI ADAM...

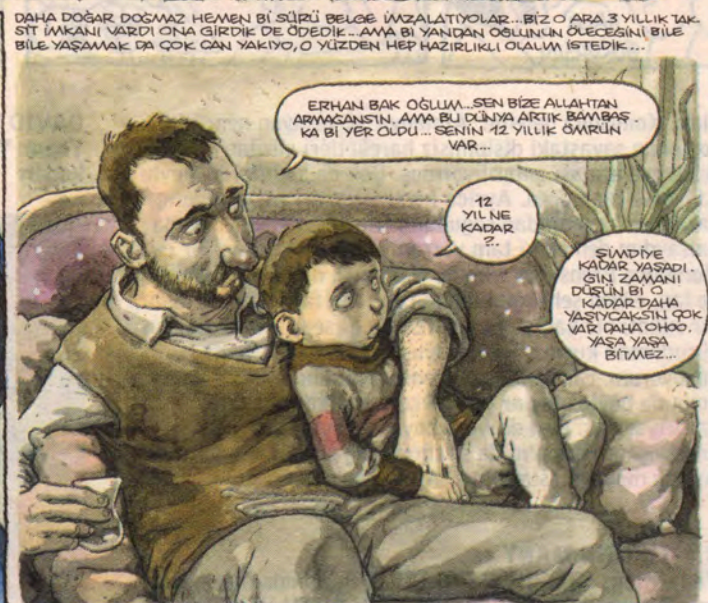
SELAHİNALİYİM YENGE... BULU... ERHAN İNSAL'IN, İNFAZI İÇİN GELDİM, OĞLUNUZ MIY OLUYU? BUGÜN 13. DOĞUM GÜNÜMÜŞ...

EVET GEÇİN İÇERİ TERLİK VERİYİM Bİ SANİYE...

BÜ DEVLETİN NÜFUS PLANLAMA YÖNTEMİ, BİZİM DÖNEMİMİZDE YOKTU 25 YILDIR MI NE UYSULLUYOLAR... 25 YIL ÖNCE DOĞANLAR BU UYGULAMAYA TABİ TUTUL- MADI. BUNUN YERİNE DEVLET GENÇCEK İNSANLARIN HAYATINI KARARTTI... BUNU YAPARKEN DE TABİ PARASI OLANA KİYAK GEÇTİLER, PARAN MI VAR, VER DEVLETE YAŞAM VERGİNİ, AL ÇOCUĞUNA 70 YILLIK HAYAT, OH... BİZİM GİBİ FAKİR FUKARANIN ÇOCUSUNU NAAPSİN DEVLET, "MADEM AİLEST BANA PARA KAZANDIRMIYOR, BEN NİYE BU ÇOCUĞUN KAYNAKLARIMDAN YARARLANMASINA İZİN VERİYİM" DİYO İSTE... DAHA GEÇEN AY AYTEN ABLALARIN UFACIK YEĞENİ, Nİ ÖLDÜRDÜLER... GARİBANLARIN BİZİM KADAR BİLE PARALARI YOKMUŞ, ZAMANINDA ÇOCUĞUMUZ OLSUN DA KİSA YAŞASA DA OLUR DİYE 7 YILLIK HAYAT ALMIŞ- LAR... BİZİMKE DE AYNI ANNE BABA OLMAK İSTİYÖSÜN, İÇİNDEN GELİYÖ Bİ KERE, NAAPICAKSIN...

AZ DAHA BÜYÜYÜNCE BU TUTTURDU OKULA GİDİCEM DİYE...ALDIK KARŞIMIZA ANLATTIK."BAK OĞLU" DEDİK"OKULA İLERDE MESLEK SAHİBİ OLMAK İÇİN GİDİLİR.SANA MESLEK LAZIM DEĞİL.HEM BOŞUNA MASRAFA YAPACAĞIMIZA O PARAYLA GÜN GELİR BAKARŞIN BİR 6 AY DA HA ALIRIZ" DEDİK AMA DİNLEMEMEDİK..BABASI DA NE İSTİYORSA YAPALIM DEDİ,YAZDIRDIK OKULA..AMA AKŞI GİBİ ÇOCUK SİTTİ ORDA DA BULA BULA Bİ TANE ZENGİN ÇOCUĞUYLA ARKADAŞ OLDU...

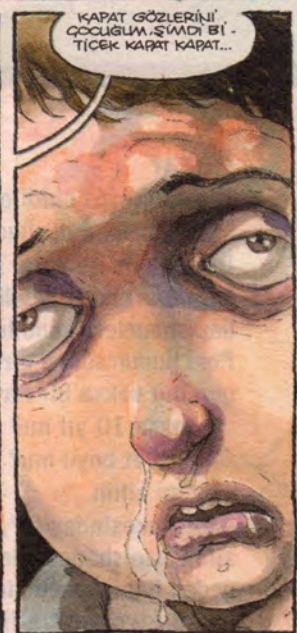
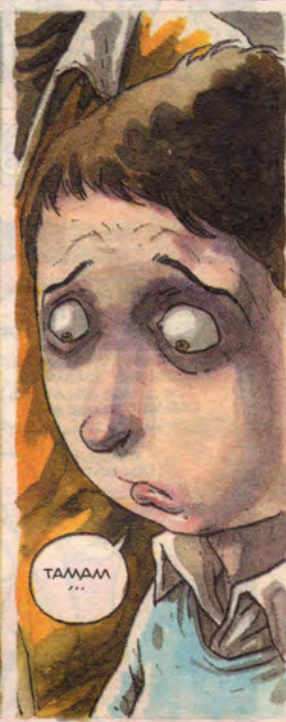
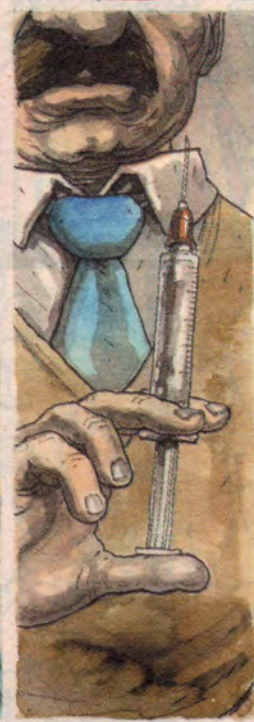
HERHALDE O DA BİZİM GİBİ SANKİ ÖLMEK DİYE DÜŞÜNÜYDÜ.ETRAFINDA Bİ SÜRÜ AKRABA KOMŞU ÇATIR ÇATIR İNFAZ EDİLİRKEN İNSANIN YİNE DE BAŞINA BÖYLE BİŞEY GELECEĞİNE İNANASI GELİYO Kİ..SEĞİM ÖNCESİ HÜKÜMET 18 ALTİ HER ÇOCUĞA 1 YIL HEDİYE EDİNCE İYİCE İNANDIK BİZ.TAMAM DEDİK..DEVLET ERHAN Bİ ŞEYLER YAPICAK,Bİ KIYAK GEÇİCEK HERHALDE...

DELİKANLI MERT OL AZICIK YAA...ŞİMDİ GİDER AYAK AN-NENİ BABANI DA ZOR DURUMA DÜŞÜRÜYOSUN.ERKEK ADAM MIZMIZLIK EDER Mİ,AYIP EDİYORSUN BAK...

AMA KIYAK MIYAK GEÇİLMEDİ.TAM 13 YAŞINI DOLDURDUĞU GÜN DAMLADILAR...

Yetkin Gülmen

Pazartesi

Söylenmesi ayıp çok da güzel uyanmışım, bir görseniz yanaklarım al al.. Hemen kendime üçü bir arada yaptım.. Bacaklarımı ortadan ayırıp tavana baktım... Ne düşünsem ne düşünsem diye düşündüm.. Hep dedim iyi şeyler mi düşünücüm, biraz da kötü şeyler düşünüyüm dedim.. öyle ya, ben gey miyim ki hep iyi şeyler düşünüyüm?.. Ecinnileri düşündüm... Onlar ne ya?.. Nasıl tipler?... Kapkara şeyler.. Bunlar niye ortada ki? diye düşündüm.. Bunları ortadan kaldırmamın yolu yok mu? diye düşündüm.. Düşündüm de düşündüm.. "Allah sizin belanızı versin" diye konuyu kapattım... Uyumuşum..

Salı

Salı günü uyandığımda sıcak
mıcak demem salı pazarına
giderim... Ordan kendime
patiska almasını çok severim.. Orta
yaş kadınlarla pis kavga ederim..
Pazarlık mı? Adamı yaşadığına pişman
ederim...Sonra mı? Sonrasında
pazarın ortasında uyurum..

Çarşamba

Aaa şimdi uyandım.. Bi de
tatlı ki.. Sanki ayı yorgi..
Hemen pon pon
terliklerimi giydim,
arkadaşıma gitmeye
karar verdim..
Arkadaşım kapıyı açar
açmaz hemen onu yere yuvarladım..
Güreşmekte güreştik.. Sonra dertlerini
anlattı... Ben hiç dinlemedim.. Ne güzel
değil mi?.. Salak anlatıtkça anlattı..
Ben de "s..çarım ağzına" deyip evi terk
ettim.. İyi etmemiş miyim?..
Uyumuşum...

Perşembe

Küresel ısınmayı biliyorsunuz değil mi? Hani şu nemli ortasında oturduğumuz zamanları hatırlayın... Ne güzel de bunaldık değil mi?.. Diyorlar ki 2013'te bugünleri arıycaz.. Dünya eğer bir sona doğru gidiyorsa bu sağlık telaşı niye?... Madem az ömrümüz kaldı, neden içjکیدen kısıtlıyım?... Toraman yine içmeye bir neden buldu.. Sızmışım...

Cuma

Ukraynalı bir arkadaşım vardı kendisi yazar... Onu ziyaret etmesini çok severdim.. En sevdiğim tarafı karşısında bikiyle

ACI VATAN.

6 AY SONRA

KRALİYET AİLESİ 1

oturmasıydı.. Onu o kadar seviyordum ki hergün ziyaret edesim geliyordu.. Gel git derken bu Ukraynalı arkadaşla tutuldum ve hemen evlendim.. Evlenir evlenmez hizmetçiyle yattım... Ne güzel değil mi? Çok özgür bir dünyam olduğunu bu Ukraynalı arkadaşla anlatmaya çalıştım ama yemedi... Hemen postaladı beni.. Uyumuşum

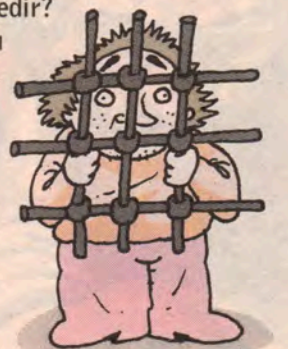
Cumartesi

Bugün cumartesi dedim saldırm kendimi
hemen çayıra çimene.. Koşu yapan taytlı
kızın poposuna vurdum.. O da benim ağzımı
burnumu dağıttı... Ama ben bugün
cumartesi dedim, bozmadım moralimi..
Yaşlı bir golden köpekle çayırdı yuvarlandım.. Yaşlı zavallım
kalp krizinden öldü.. Ama ben aldırmadım bugün cumartesi
dedim.. Tatil günü...

Pazar

Uyandığımda ciddi olmaya karar verdim.. Hemen zihnin hapishanesini düşündüm... Zihnin hapishanesi nedir? İnsanda ne işe yarar? Süreleri nedir? İnsanlar neden kendi kurdukları hapishanelere kendilerini atar?.. Peki bunun süresi birgün mü iki gün mü yoksa bir hafta mı yoksa 10 yıl mı? Ya da hayat boyu mu? Yoksa ben de mi zihnin hapishanesindeyim?.. Madem zihnin hapishanesinde değilim, neden hapishanede insanlarla karşılaşıyorum?...lilililililililililil

UYUYUYUY LAN!

Bütün Türkiye'ye, gidişli gelişli, tünelli viyadüklü yol yaptım.. Boşunayapmadım o kadar yolu.. Artistlik yapan olduğunda, otomobille dakkasında gidip; bizim oglana aldığım geminin eski sahibinin hediye olarak getirdiği, vahşi afrika canavarlarından wozambik yerlilerine ait bir fil bayıltma aracı olan, makakula ağacının bileğim kalınlığında 10 adet dalının, volkanik püskürtü buharında bekletilip, sonra dallarının beraberce -üstüne kabilelilerinde çıktığı- devasa bir kayanın altında preslenip, göl kırgırında kurutulmasıyla yapım aşaması biten "Bertaraf Edici" adlı odunla, kafalarının pekmezini hemencecik akıtip dolmabahçedeki ofise dönebilmek için yaptım duble yolu, otobanı.. Uçağı da ucuzlattım.. Hava alanlık bir yerde sabahdan dövrüp geliyorum, öğle yemeğine yetişiyorum, kahvemi içiyorum falan, bakıyorum, odundaki kan haala yaş, gömleğe bulaşıyo....

Ha bunları niye anlatıyorum? Çünkü aslında anlatmıyorum da ondan.. Kendi kendime konuşuyodum, bi döndüm arkamı ki siz gelmişsiniz.. Ben de hiç bozmadan devam ettim... Sizi hiç bozarmıyım lan çalgınl lar! :) Ay dört tink soğ... Yani "sittirgit manyakmanyak konuşma" demek

Hayvan gibi özlemişim lan sizi.. Bu yüzden kendimi mahkemeye bile verdim.. Nasıl mı? Çok basit... Sizi hayvan gibi özledim ya, kendimi hayvana benzettim için SAT açtım davayı... Açtım ama onlar kazandı.. Yani ben... Ne tuhaf di mi? (not: Babandir tuhaf..)

Benden de nolsun, iyilik sağlık.. Çok değişen bi şey yok.. Siz yokken bi Baykal ayrıldı işte.. Film sektörüne falan girdi.. İlk filmi "Çorap bedenler" yurt çapında büyük ilgi gördü ve en iyi erkek oyuncu dalında altın Portakal aldı.. Film En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu

ödülüne de layık görüldü ama ödülü Gandi Kemale kaptırdılar.. "Kemal de kim" diyeceksiniz.. Valla biz de yeni yeni tanıyoruz.. Bi anda ortaya çıktı O... Ansrızın... Kızılmaske Fantom gibi.. Ama Fantomun Gandiruhlu olanı.. Yani şimşekten hızlı fakomayarı, 10 kap lan gücünde olamayanı.. Nasıl anlatayım?.. Fantomu düşün, işte onun bi işe yapamayanı.. Adami siyasetçi yaptılar, vatandaşlığını unuttu... Oyunu falan veremedi bu... iki işi aynı anda yapamıyo... eğer sevgilim ykuz okuru Bana ayrılan köpenin sonu Kabul etmiyorum ama bunu Yine kavuşacağz eni konu...

Vatandaş Sorduk: UYKUSUZ

Yılmaz BİKİDİN (43): Rüyamda uykusuz dergisinin salonunda dergi çalışanlarıyla, ter işinde, adam adamla, olanca gücümüzle sevişiyoduk.. Hiç bi tane bile kadın yoktu.. Sonra bi kadın sesi geldi.. Meger telefon çalıyomuş.. Bunların telefonu kadın sesi çalıyo.. Adam işinde kalımlılar dergide.. Kokuyo lan.. Bildiğin kokuyo...

Fatih KELRUBAĞLI (28): Fransız argosunda g*te, "uykusuz" anlamına gelen "Sans Sommeil" in kısaltması "eSeS" demek tedir.. Zaten İngilizce g*te anlamına gelen "ASS" burdan türemistir.. Fransızlar bu anlamda g*tlere İngilizce den önce isim takmışlardır.. Fransızlar g*te konusunda birincidir... (g*te uyukende olur felan ya, o yüzden uykusuz diyorlar)

Nuri SİTİVİRTİK (32): Uykusuzmusun yatıcan uyuyacan.. ortada "Ben çok uykusuzum" diye yakkak yakkak dolışmanın alemi yok.. Vay efendim "Ama matbaadan beklilyolar, uyuma mamam, köseyi yapmam lazım".. E Xmkık azaltı erkenden başlasanyla köşeye.. Zabahtan aksama arkadaşlarınla Lak Lak Gene, har har geyik...

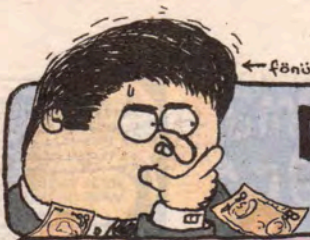
Hedor ROYSROYEVSKI (53): Hemen soldaki yazı tamamen yalan ve kurmaca olup, gerçeklerle uzaktan yakından alakası yoktur.. Yazar burda bilinçli olarak okuyucuyu yanıltmakta ve hayal alemine sokmaktadır.. Gerçekleri saptırarak kamuyu şaşırtıyorlar, kanaklık ediyorlar.. NE KADAR UYKUSUZ VARSA HEP SİNİ UYKUSUNDA SGEYİM!!!

ama arkadaşlarıdır

çihan kılıç

YĞUR GÜYSOY

DÜĞÜNÜMDEYDİM

"düğün izlenimlerim"

DÜĞÜNE TİŞÖRTLE GELEN, ÜSTÜNDEN MAHSUNLUĞU ATINCA GECE BOYU TERLEYEREK OYNAR TAA Kİ DÜĞÜNÜN SON SAATLERİNE KADAR İÇEN AMCA İSRARLARA DAYANAMAYARAK ÇOK İLGİNÇ FİĞÜRLERLE PİSTE GELENE KADAR, ARTIK STAR ODUR.

BEYAZ BALINALARIN RAHATÇA ÇİFTLEŞEBİLMELERİ İÇİN, TEKNELERİMİZLE NORVEÇ FYORDLARININ 500 MİL AÇIĞINDA PETROL TANKERLERİNİN ÖNÜNÜ KESTİK, İNANILMAZDI...

ORDA BİRİYLE ÖPÜŞTÜN MÜ HİÇ...

VE BAŞARDIK BİLİYOR MUSUN...

ÖPÜŞMÜŞ...

VALLA RIZA ABİ DE HİÇ OKUL OKUMAMIS AMA BENİM DİYEN PROFESÖRLERLE TARTIŞIR... BÜTÜN GASTELERİ BAŞTAN SONA OKUR. HAYAT ÜNİVERSİTESİ DERLER YA, ÖYLE İŞTE...

SAGMALAMA MÜNİP, PROFESÖRLÜK AKADEMİK BİR UNVAN, GAZETİYLE FİLAN OLUÇAK İŞ Mİ O, NEYİ TARTIŞACAK HEM... SEN CAHİL OLDUĞUN İÇİN NORMAL ADAMI GÖZÜNDE BÜYÜTMÜŞSÜN...

YA SÖYLEDİKLERİ DOĞRUYSA...

O SİYAH BEYAZ VESİKALIĞA İYİ BAK KARDEŞİM. AİLE ALBÜMÜMÜZÜN İÇİNDE AMA HİÇ KİMSE KİM OLDUĞUNU BİLMİYOR. HEP BÖYLE KAYIP DÜŞÜYÖR YILLARDIR, GENE KOYUYORUZ İÇİNE!

SEN DE O FAVORİLERİ GÖREREK BÜYÜCEKESİN... GETİR KOYALIM İÇİNE...

FİSST!

MARMARA DENİZİNDE AĞLARA TAKILAN DEV TÖRİĞİ GÖRÜNCE ÜRPERMEMEK ELDE DEĞİL. KEŞKE TEZGAHIN SAHİBİ HASAN BEY KADAR RAHAT OLABİLSEM...

MNA KODUĞUM BEN SOKUCAKTIM KAFAMI, SÖZ VERMİŞTİM... BÜTÜN AKRABALARIMA HABER VERDİM DETİVİ'Yİ AĞIN DİYE... İĞRENİYORUM SENDEN...

BİRAZ DAHA SOKABİLİRİM, YER VAR...

DUR DUR ÜSTÜMÜ BAŞIMI DÜZELTEYİM ÖYLE ÇEK... NE O ÖYLE PASAKLI GİBİ!..

SADECE FOTOĞRAFLARINI ÇEKEREK ANNEANNEMİ KİLOMETRELERCE YÜRÜTÜYÖRÜM EVİN İÇİNDE... HERŞEY SENİN SAĞLIĞIN İÇİN...

YAVUZ ÖZTÜRK

HİRS. ROAR

GROOA

RÖHH

Bayramın mübarek olsun...

Her bayramda büyükleri - min mezarını ziyaret ederim.

KRAS!

HÖH!

Pencereyi aç da biraz hava alsın lan içersin, hayvan... BİR DOST...

700'e yaparım...

700 mü?

Biraz çok ama.

Peki 700... Milyon... o zaman...

700 milyon mu?

KTO!

Anlaşık mı?

Off.

Su yarı paraya alışamadım bir türlü.

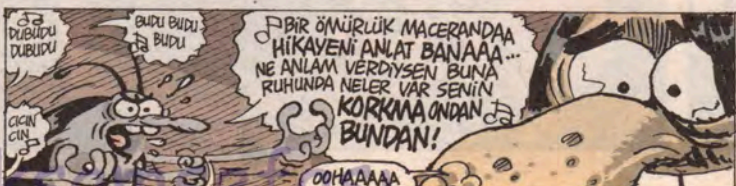
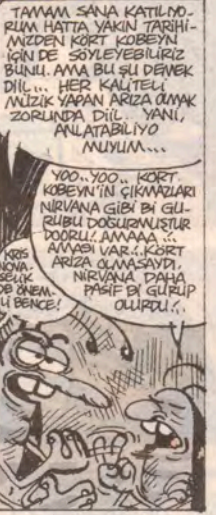
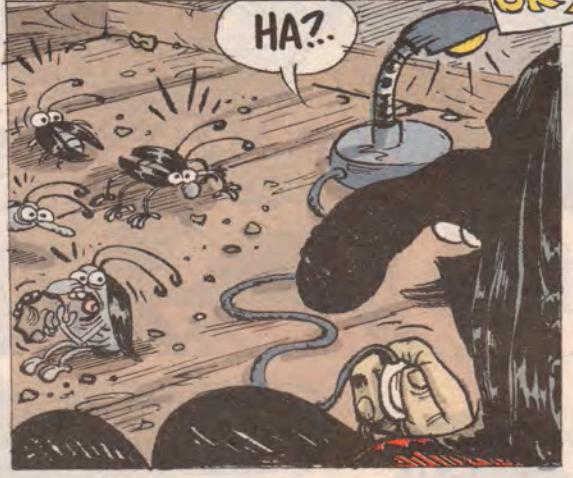
Asgari ücret işte...

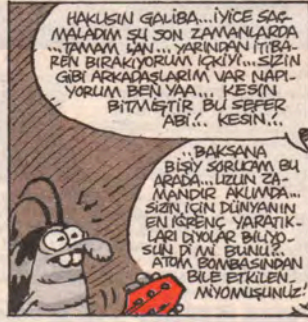
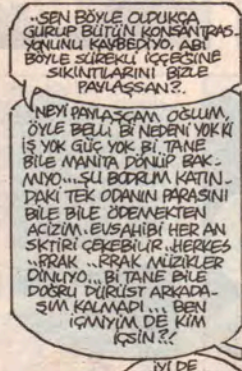
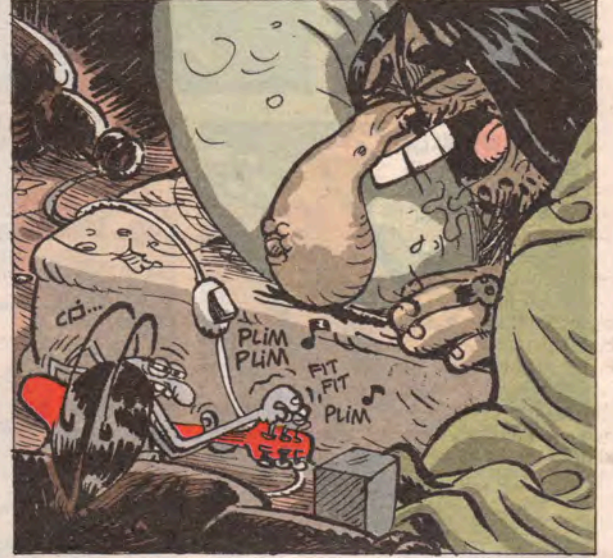
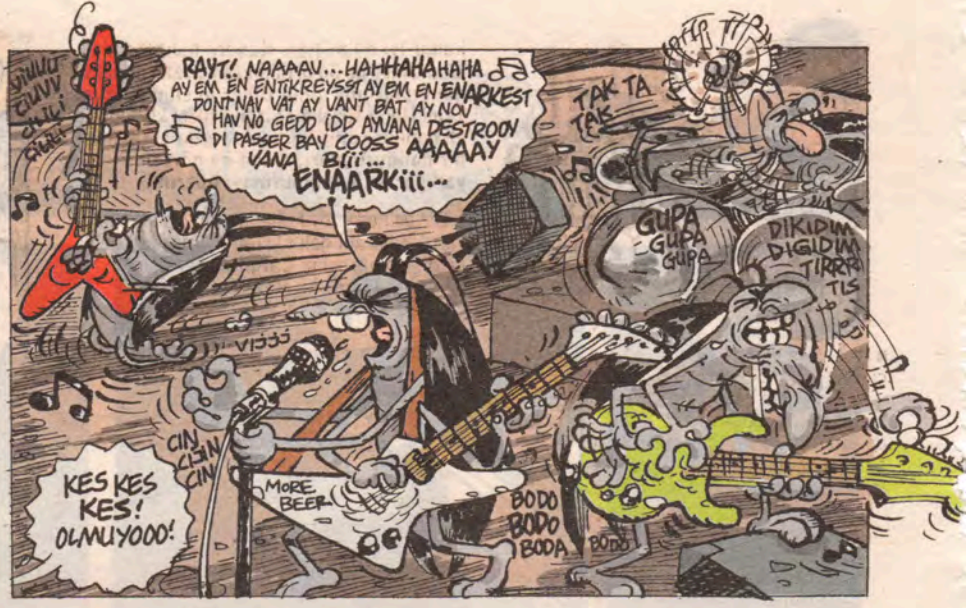
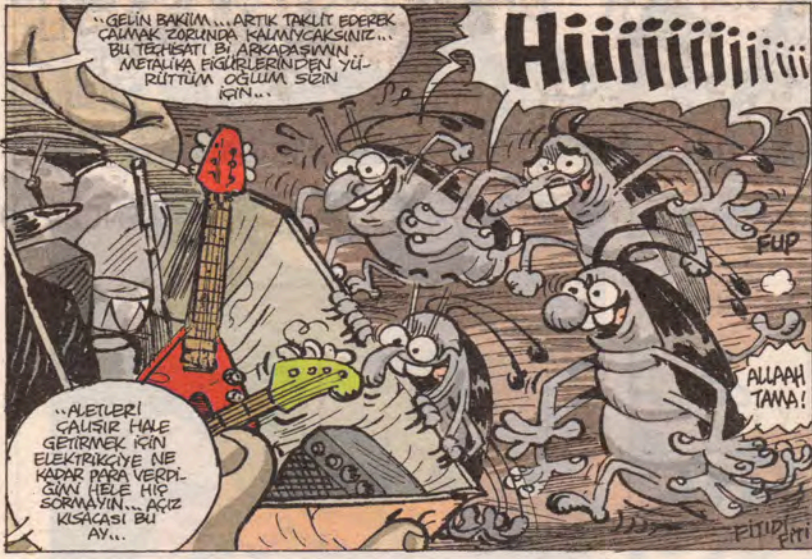
Kafandaki bahadiri al. Kar pahası - man yapı - yım yara - na.

Sen inanın değil - sin.

Yaa.

ALLAHU EKBER ALLAHU EKBER.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Ankastr mutfak dünyasına bir giren çıkamıyor. Daha doğrusu muhakkak çıkan vardır da, ben biraz zorlandım. Tamam, makul ölçülerde şeyler mümkün ama 18 bin dolara satılan ankastr fırını görünce de "ne oluyoruz yahu" dedim. Valla insan her gün lokantada yese en azından üç buçuk yıl karnı doyar bu parayla. E bu ürünün garantisini ne kadar? Üç yıl. Edindiğimiz tecrübelerden biliyoruz ki, sürekli kullanımı halinde, bu tip ürünler garanti sürelerinin dolduğu günün ertesi bozulacak şekilde programlanıyor ve garanti süresi dolan ürünlerin tamiri için o ürünün bedelinden fazla tamir ücreti isteniyor ki, tamir ettirmek yerine gidilsin, yenisi alsın. 4 bin dolarlık kahve makinesine hiç girmiyoruz, üzerine biraz daha para ekleyip küçük bir kahveci dükkanı açmak isten bile değil doğrusu.

■ Ürünler ve garanti süreleri arasında artık daha net bir ilişki var bu arada. Bilhassa elektronik ürünler garanti süreleri bitir bitmez intihar ediyorlar. Bu fenomenin (-ne fenomen mi? -e görüngü mü diyeydim?) çıkış noktası, bir türlü eskimeyen, bozulmayan Amerikan arabaları yüzünden Amerika'nın girdiği kriz. Abiler eskiden öyle arabalar yapmışlar ki, yakın zamana kadar Bakırköy - Taksim dolmuşları hala bu ağabeylerin yaptığı 1950-1960 model arabalardan müteşekkildi. E satılan arabalar sağlam olunca kimse arabasını yenilememiş, böylece büyük bir kriz olmuş. İşte o gün bu gündür şirketler üste tonla para harcayıp ürünlerinin o kadar da dayanıklı olmaması için çaba harcıyor. İpod alıyorsunuz, pili zaten tümleşik, zamanla bitiyor, sadece pili değiştirmek isterseniz, yeni bir İpod'tan çok para istiyorlar, olmuyor. Bana göre açık bir dolandırıcılık olan bu vakaya dikkat edin, etrafınızdaki kimi arkadaşlar "işletme zekası" falan diyecek. İşte o arkadaşlardan uzak durun, onlar kötü arkadaş, benden söylemesi.

■ Küresel ısınma falan diyoruz da diğer taraftan da bir evrim gerçeği var yahu. Üstelik bu bütün doğayı kapsıyor aslında. Tamam, sıcaklıklar değişiyor, atmosferdeki gazların oranı değişiyor falan ama doğa dediğimiz şey zannediyor musunuz ki buna seyirci kalıyor. Bence kıyısından köşesinden adapte olmaya başlamıştır bile. Biz desen, insanoğlu olarak her zaman söylerim çeşit çeşitiz. Alaska'da Sibirya'da yaşadığımız da var, Gobi çölünde yaşadığımız da. Ha ben gitmemeyi görmemeyi tercih ederim o uzak illeri ama neticede insan +40 derecede de, -40 derecede de yaşıyor. Ha -40 derece soğuk suda yüzemez yalnız onu baştan söyleyeyim, ortam müsait değil. Suyun ortamı yani. Bakmayın siz Barış Manço'ya. E bir şekilde bu 80 derecelik aralıkta yaşayabiliyorsak küresel ısınmaya da adapte oluruz gibi geldi şimdi bana bir an. Doğa da zaten kesinlikle bu yönde bir değişime ayak uydurduğuna göre çevreci arkadaşlar dünyayı atıyor 1900 yılının koşullarına geri götürmeyi bir anda başarırsa işte o zaman felaket olur bence. Tabii bence diyorum sinsi gibi ama Alman bir profesör söylemiş bunu, Zizek efendiden dinlediydim internetten. Hiç öyle maile sarılıp "ne alakası var, pis cahil" demeyin. Neticede iddiayı dile getiren adam koca profesör, Alman KPSS'sinden yüksek puan almış. Üstelik soruları da çalmamış.

■ En sevdiğim kısaltma ÇUŞ'tur. Çok Uluslu Şirketler manasına. Onlara da çuş demeyeceksek neye diyeceğiz zaten. Gerçi demeyenler var; misal bizim Ülker, gidip Cargill'le ortaklık yapmış. Eh bu zamana

kadar iyi gelmişler. Kusura bakmasınlar ama Ülker de bu ortaklıktan çırak çıkmazsa günün birinde gidip Ülker'in elini öperim. Tabii Ülker tüzel bir kişilik, tüzel kişiliklerin eli öpülmez ama herhalde vardır el şeklinde bir dondurmaları, zaten ne görseler yapıyorlar, o dondurmayı öperim.

■ Bir de neden oy kullanmadın diye kızanlar var. Vedat abi geldi kızdı, Yılmaz abi geldi kızdı. Yahu seçimi Cargill düzenlesin, ben oyumu kullanayım. Baksana, adamların fabrikasına dokuz bin yedi yüz tane kapatma davası açıldı, fabrika meclisten özel yasa çıkartılıp yine açıldı. Daha fazla mısır lazım dedi, hoop kotalar yükseltildi, gümrük düşürüldü falan. Ben gidip vekil seçeceğim, benim değil Cargill'in dediği olacaksa, direk Cargill yönetim kurulunu seçelim gitsin.

■ "Sev çünkü sevmek en kolay" hatırladınız değil mi şarkıyı? Herhalde herkes hatırlamıştır ama ben yine de şu nakaratı bir yazayım: "Ne bir kürk ister bu şen gönlüm / Ne bir han ne de saray / ye iç eğlen çok kısa ömrün / Sev çünkü sevmek en kolay" Bana kalırsa burada ciddi bir gerçeklemedir hatası var. Şarkıcı (Yeliz abla) burada bize sevmeyi öğütüyor öğütlemesine ama bunun gerekçesi olarak "en kolayının" sevmek olduğunu söylüyor. Velew ki nefret etmek daha kolay olsa onu mu öğütleyecek dersiniz? Sanmam. Valla birisi beni sırf kolay diye sevecekse sevmesin daha iyi arkadaş. Hele hele han almak, kürk almak beni sevmekten daha zor diye beni sevecekse yarın ona han alımında bir "kolaylık" yapıldığında beni sevmek yerine hana hamama koşuverir sanki o şen gönlü. Bu kadar kolaycılık da biraz fazla doğrusu.

■ Hıyar ne zaman salatalık oldu buna üzülüyorum. Salatalık'ta bir küçümseme var, "Salataya layık" tamam ama "yalnız salataya doğramaya yarar" gibi bir mana çıkıyor. Hâlbuki salataya baktığımız zaman, rokası olsun, soğanı olsun, isterse nar ekşisi olsun, üzerine pul biber serpsilsin, marul doğransın diğer malzemelerin çoğu tek başlarına varlık göstermekten uzak oldukları ve ancak bir takım oyunuyla var olabildikleri halde hıyar aynı zamanda takımdan ayrı düz köşu yapabilmek, tek başına soyulup tuzlanıp yenilebilme potansiyelini haiz bir arkadaş. Yani standart bir salatayı oluşturan elemanların birçoğu "salatalık" olarak sınıflandırılabilirken hıyar gösterdiği bütün tevazua rağmen bakınız MS word tarafından dahi "argo veya kaba sözcük" diye altı çizilir olmuş, hakkı yenmiştir. Yani evet, biliyorum, bazı zevat, muarızına çekinmeden hıyar diyebiliyor ama bu hayli kafa karıştırıcı da bir durum. Şimdi biliyorum ki misal birine köpek demek, köpek arkadaşımızın sonu gelmez ve mantıksız sadakatinden ötürüdür. Ama hıyar demek neden ötürü ki? Gayet faydalı, üstüne üstlük kilo da aldırmanın şahane lezzeti haiz bir bitkimiz kendisi. Bir karakter özelliği sergilediğine de şahit olmadım açıkçası. Ha biri bana hıyar dese bozulurum o ayrı.

■ Eskiden kibar bitirimler birine hıyar diyeceği zaman doğrudan demez, "yazık olmuş sana harcanan yoğurda" derlermiş. Ulan bunu biri bana dese, iki gün iki gece "ne demek istedi acaba" diye düşünür dururdum da aklıma hıyar gelmezdi. İyi mi kötü mü o bile belli değil. Üstelik MS Word de altını çizmiyor argo veya kaba sözcük diye.

■ Kendisine harcanan yoğurda yazık edilen kimi zevat Leman dergisine saldırmış. Yazdıklarını okuyunca kan beynime sızdı. Susurluk ve 28 Şubat sürecinde neredeyse bütün ana akım basın darbeyi alkışlayarak darbeye karşı net bir tavır alan mizah dergilerinin "28 Şubat'ı destekledikleri" yalanını ilk ortaya atan kim biliyorum ama Tuncay Akgün gayet yerinde bir cevap vermiş. Hatta az bile demiş. Ülkenin en temiz dergilerinden Leman'a çamur atmaya kalkanların aklından şüphe duyuyum. Üçüncü yılımızı kutlarken, başta Behiç abi olmak üzere buradan Leman dergisindeki tüm ustalarımıza selam gönderiyorum. Leman'ıma dokunma! Gücü yeten bu hafta bir Leman fazla alsın!

BUNDAN YILLAR ÖNCE, BEN, ANNEM, BABAM, KOMŞUMLUZ HİLMİ AMCA ONUN KIZI VE ONLARIN YAŞIYAN ÇOCUĞU SEFAYLA ŞEHİRİN YAKINLARINDA BİR ORMANLIK ALANDA PİKNİK YAPMAYA GİTMİŞTİK... AİLELERİMİZ ARABADAN BİRYER ÇIKARIRKEN BİZ KÜÇÜKLER ÇOKTAN TOP OYNAMAYA BAŞLAMISHTIK BİLE...

DOĞANIN KUCAĞINA DÜŞMÜŞTÜK VE MEDE NİYETE ULAMMIŞTIK. BU ZORU YOLCULUK TA SAHİP OLDUĞUMUZ TEK ŞEY İSE DOĞANIN BİZE BAŞTETTİKLERİ...

HAVA KARARIRKEN, YERDE BİR KARINÇA YUVASI BULDUK... KARNIMIZ AKIRMISTI... VE DAHA ÖNCEDEN ÇOK İYİ BİR PROTEİN DEPOSU OLDUĞUNU BİLDİKİM BU CANILARI YEMEKTE BASKA ÇAREMİZ YOKTU...

DİĞER ÇOCUK İSE PİKAĞU SUNU KÖTÜLÜK VE HİRSZA ESİTMİŞTİ. ÖYLE Kİ, ONUN PİKAĞUSU, HENÜZ YALNIZÇA PİKAĞUYKEN ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI ŞEYLERİ ÖĞRENMEYEN HIZLIÇA RAIQU'YA DÖNÜŞMÜŞTÜ...

ÖŞLENE DOĞRU ÇALIĞARIN İÇİNDE Bİ POSET BULDUK... İÇİNDE AĞILAMAMIS İKİ YARIM EKMEK KÖFTE VARDI... NORMALDE DİŞARININ KÖFTEİNİ YEMEME ÇALIĞIYORDUM, SONUÇTA İÇİNE KEMİK Mİ KATIYOLAR NE KATIYOLAR TAM BİLEMİYORSUN AMA DOĞANIN KUCAĞINDA DAHA ÖNCEDEN İYİ BİR PROTEİN DEPOSU OLDUĞUNU BİLDİKİM BU BESİNİ YEMEK ZORUN VARDI...

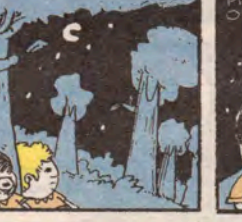
Bİ ARABANIN TOPA BİRAZ FAZLA ABANMIS OLAĞI Kİ, TOP BULUNDUĞUMUZ YERİN YAKININDAKİ AĞAÇLARIN ARASINDA KAYBOLDU ARAMAYA BAŞLADIK...

ORMANIN İÇİNDE SAATLERCE NE YÖNE GİTTİĞİMİZİ BİLEMEYEN İLERLEDİK...

DERKEN SEFA BANA, BİR ARABAYI TELEVİZYONDA YAVINLANAN POKEMON ÇİZİ FİLMİNDEKİ BİR PİKAĞU'NUN YALNIZÇA PİKAĞUYKEN ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI ŞEYLERİ ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI HAREKETLERİ KULLANARAK RAIQU'YA YENMİŞTİ...

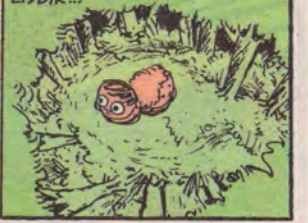
İKİSİNİN KARŞILAŞTIĞI BÖLÜM, DE DE GELİŞİMİ OLUŞTU İÇİN RAIQU'NUN YENMESİ BEKLENİRKEN PİKAĞU YALNIZÇA PİKAĞUYKEN ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI HAREKETLERİ KULLANARAK RAIQU'YA YENMİŞTİ...

KÖFTELERİMİZİ İSTİRİKEN YAKINLARDAKİ GELEN BİR ARABAYI SEVİYOR İKİ ÇALIĞI İTTİRİCİ GÖRDÜK Kİ, BAŞARMISHTIK... MEDE NİYETE ULAMMIŞTIK...

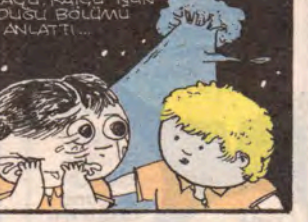
ÇALIĞARIN DİĞERLERİNE FİLAN BİR ŞÜRÜ YERE BAKTIK AMA SONUÇ BASARISIZDI. KAFAMIZI KALDIRIP ETRAFIMIZA BAKTIĞIMIZDA İSE, KAYBOLANIN YALNIZÇA TOP OLMADIĞINI FARKETTİK. ARTIK, ORMANDA İKİ ŞEHİRLİ YİDİK...

ORMANIN İÇİNDE SAATLERCE NE YÖNE GİTTİĞİMİZİ BİLEMEYEN İLERLEDİK...

DERKEN SEFA BANA, BİR ARABAYI TELEVİZYONDA YAVINLANAN POKEMON ÇİZİ FİLMİNDEKİ BİR PİKAĞU'NUN YALNIZÇA PİKAĞUYKEN ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI ŞEYLERİ ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI HAREKETLERİ KULLANARAK RAIQU'YA YENMİŞTİ...

İKİSİNİN KARŞILAŞTIĞI BÖLÜM, DE DE GELİŞİMİ OLUŞTU İÇİN RAIQU'NUN YENMESİ BEKLENİRKEN PİKAĞU YALNIZÇA PİKAĞUYKEN ÖĞRENEBİLİR, ÇEŞİT BAZI HAREKETLERİ KULLANARAK RAIQU'YA YENMİŞTİ...

KÖFTELERİMİZİ İSTİRİKEN YAKINLARDAKİ GELEN BİR ARABAYI SEVİYOR İKİ ÇALIĞI İTTİRİCİ GÖRDÜK Kİ, BAŞARMISHTIK... MEDE NİYETE ULAMMIŞTIK...

Tribal

ENFEKSİYON

Çengizüstü.

AYRINTILAR

İŞ MACERALARI -04-

SERBEST MESLEK!

Artık tamamen içine girdiğim, derin koridorlarında kaybolduğum İş Dünyası'nın bazı özelliklerinden biri de, Serbest Meslek diye bi dalı olmasıydı! Böylece, bi dükkanda, firmada felan iş bulamadığım o zor günlerde, serbest ve özgür çalışmaya karar verdim bi dönem! Heyecanlı ve umutluydum. Bi patronum, ustabaşım filan olmayıcağı etrafımda. Gendi gendimin patronu olucaktım! Kendi kendime dedim ki: "Ne satıym o zaman?!"

Suculuk:

Finans ve Ticaret Dünyasının, can alıcı, temel sorularından biriydi bu! İş yapmak, bi annamda, "bişey satmaya çalışmak" demekti çünkü. Fekat, "satmak" düşüncesi bana ilk başta, biraz saçma ve korkutucu gelmişti. Hem, daha bişey satmadan insanları kazıklyomuşum gibi hissetmişim nedense; hem de satıcak bişiyimin olmadığımı düşünüp komplekse girmiştim. Bu garip sorunları kısa sürede aşip (Annem, boş durma oğlum, yetiştirmiyorum masraflara diyordu), o günlerde pek popüler olan Suculuk işine girmeye karar verdim! İş Dünyası'na yeni atılan tüm canavar girişimcilerin gözbebeği olan, Finans merkezi Tahtakale'ye gidip, kendime süper bi su kovası satın aldım! Bişiy Satmadan evvel, bişiy Satın almak gerekiyordu. Bu nefis ticaret kuralı, çok hoşuma gitti, ve ilk adımı başarıyla geçtim! Kovayı, evde suyla doldurdum, içine de buzhaneden aldığım dev bir buz koydum. Sokak suculuğunun sırrı basitti: Suyun, soğuk olucaktı! İçindeki buz, kovayı yüz metre öteden tahrik edici göstericekti, soğuk-soğuk terleyecekti kovanın plastiği! On taraftaki bardaklığa bi tane de bardak oturtup, E5 kenarındaki Numune Hastahanesi civarına yürüdüm. Orada, duraklar filan vardı, ayrıca hasta yakınları da susayabilirdi. Kovayı önüme koyup da müşteri beklemeye başladığımda, gene bazı saçma sebeplerle, utandım: İnsanların susuzluğundan faydalanyomuş gibi hissetmişim! Belki, parasız dağıtmalıydım? Ama, emek harcamışım, kova satın almışım, buz koymuştum. Silkinip, kısa sürede tekrar Ticaret moduna girdim, hattâ bi ara "Soğuk Suu!" diye bile bağırdım, ürkek sesimle. Ama iş dünyasının getirelli ve zencefilli dehlizleri peşimi bırakmıyordu. Bu kez, daha sert bi kurala tanıştım: Mafya! Hastanenin kapısına daha yakın bi bölgede su satan kıllı bi herif, "Git lan burdan!" dedi. Korkmuştum, ama cümlemin anlamını da çözemedim. O çocuk saflığıyla: "Nereye gidiyim?" dedim. "Git!" dedi, "Git uzakta sat!". Elilye işaret ettiği yer, taa hebesinin, yani kalabalığa acayip uzak bi yerdi. Uzun caddenin en dibinde, ıssız bi bölgede, tekrar kovamı yere koydum. Gelen geçen yoktu! Tek tük geçener ise, susamışlarsa bile, o herifin kovasından içmişlerdi önce. İnsan akışı, bu yöne doğruydı! Orada susamayıp, tam benim önümden geçerken susayacak müşterilere ihtiyacım vardı. Nihayet, ilk satışımı yaptığımda ve parasını cebime attığımda, Ticaret Dünyası'nın nice mutluluklara ve sürprizlere gebe olduğunu düşündüm! "Soğuk Suu!" diye, on dakkada bir neşeyle bağırmaya başladım. Sonra tırsıp, öbür sucu bu satışlarımı görmesin diye, az daha kenara gittim. İnsanların nerde ve ne zaman susayacağı belli olmuyordu; iki-üç saat içinde kova boşaldı! Paraları da saymadan haşır huşur sıkıştırmışım cebime! Neyse, evde sayardım. Bu arada, o zamannar, hijyen filan diye bişeyden haberdar değildim! Şimdi düşününce aslında fecii saçma geliyor. Yüzlerce insan nasıl, sadece söyle bi çalkanan, aynı bardaktan su içmişti o yıllarda? Bu bana, o günlerde de biraz tuhaf gelmiş olacak ki, kovadaki suyun yarısını bardağı çalkalamak için kullanmışım aslında. Fazla çalkalıyordum!. Sonuçta, bu zoraki Ticaret hayatım ve garip endişelerim fazla uzun sürmeyecekti.

Ertesi gün, kovamı, şapkalı özel adamlar kapıp götürdü! "Zabita" olduğunu öğrendiğim bu kişiler, kovamı elimden alıp, nereye götürmüşlerdi acaba? İstesem, geri verirler miydi? Ve bir mucize oldu. İş ve Finans Dünyası'nın en nefis özelliklerinden biriyle, hayatımda ilk kez tanıştım: Torpil! Mahalledeki bi amca, Hasanpaşa'daki Zabita komserini mi ne tanıyormuş. "Git oraya, benim adımı ver, kovamı al!" dedi. Gittim, utanarak onun dediğini dedim. Gerçekten harika bişiymiş Torpil! Bi zabita, "Gel," dedi, kocaman bi deponun kapısını açtı, "Hangisi senin kovansa al" dedi. Farklı renklerde ve biçimlerde, üstüste alta alta yığılmış, yüzlerce kova vardı! Aralarında simit tezgahları da göze çarpıyordu. Ne biliyim hangisi benim kovam. Ağlıyaktım nerdeyse. Hiç kıpırdamadığımı görünce, "Al işte bi tanesini!" dedi ağbı. Herhangi bi kovayı alıp, zabita merkezinden çıktım. Eve yürüdüm; hangi garibanın kovası olduğunu bilemediğim o plastik şeffaf şeyi, bahçenin bi köşesine bıraktım. Bi daha da suyla doldurmadım. Bana göre değildi Ticaret ve Finans dünyası!

Kitap ve Dergi Satışı:

Satmak için birisinden bişey satın almadan, ve satarken daha az tehlike yaratacak, bana daha fazla alt bişeyleri satmalıydım! Evde birikmiş duran çocuk kitaplarım ve mizah dergilerim, ticaret hayatında duraklama dönemine girdiğim o zor günlerde aklıma geldi. Her seferinde çalışmamı, ev geçimine katkıda bulunmamı söyleyen Annem, bu kez, satma oğlum dergilerini, deli misin demişti. Gözüm kararmıştı fekat, bu satışla başarıya ulaşmayı, Finans dünyasında yüseklerle çıkmayı hedefliyordum! Bütün Girgir'larımı, Çarşaf'larımı, Milliyet Çocuk'larımı, Altın Kitaplar serisinden ciltli çocuk Romanlarımı, bi kolye koyup arsayaya çıktım. Acayip umutluydum bu işten. Fekat, ilk gün hiç satış olmadı! Yalnızca, bi çocuk yanıma yaklaşıp, "Ne yapıyon lan!" dedi. "Dergi satıyom" dedim. "Niye ki lan" diyip, dergilere isteksizce, iğrenç şeylermiş gibi baktı, sümüğünü içine çekip gitti sonra.. İkinci gün, tuhaflığı anladım. Evet, onnardan önce mizah dergisi okumaya başlamıştım. Bu çocukların ise hiç ilgisini çekmiyor, kitap filan da sevmiyor olabilirlerdi. Yine de daha eğlenceli bi satış uygularsam, hâlâ şansım vardı: "Niyet" şeklinde bi satışa geçtim! Her kitabın ve derginin ismini küçük kağıtlara yazıp katladım, çekiliş için de ucuz bi fiyat belirledim. Risk almayı seven veya canı o gün çok sıkılan bi kaç çocuk, nihayet tezgahıma uğradı, ve niyet çektiler! Fekat, itirazları çok sağlamaydı: "Gene mi dergi çıktı yav! Oyuncak yok mu hiç" diyorlardı. Tekrarladım öfkeyle: "Yaa, yok! Bu niyette sadece dergiler kitaplar var. Ama, hepsi farklı dergiler! Yani kandırmaca yok, her çekilişte başka bi dergi çıkıyo. "Boş" koymadım!". Bu net açıklamaya rağmen, bi gerizekalı, artık nasıl kafasına takmışsa, "Yine dergi çıktı olmu! Oyuncak çıkmadı," diye bağırdı bana. Küfredip giderken de, caanım Girgır dergimi yırtıp attı! O anda niyeti iptal ettim. Zaten bana ait olmuş (satın alıp okuduğum tüketilmiş, sevdiğim!) dergileri, tekrar satmak, bi anda saçma gelmişti. Yakında, "Pantolon" ve "Ediz" albümleri çıkarmayı düşünüyorum; ve buna benzer bi duyuguyu hâlâ hissedirim: Zaten tüketilmiş, yani haftalık olarak okunmuş bir işi, albüm şeklinde de olsa tekrar satışa sunmak, biraz kurnazlık gibi gelir. İlban Ertem, Kemal Aratan gibi ustaların, "albüm" olayı sayesinde Çizgi tarihinde bi belge olarak yer almaları konusunu düşününce, ikna olmuşum ama. Elimde, Otisabi'nin, Behiç Pek'in imzaladığı nefis albümler var. Acaba parasız kalsam, satar mıyım bunları bi kaldırımda? Önce, imzalı sayfayı yırtarım tabii.. Amanın!. Albüm için, karikatürlerimi ayırlarken, beğenmediklerimi başka bi köşeye yığmışım. Bi arkadaşım "Napıcan bunları?" dedi. "Çöpe atıcam" dedim. "Saçmalama. Satsana!" dedi. Oy oy, satmak ne acayip bi kavram! Ticaret ve Finans dünyasının gizemli koridorları! Haftaya, daha ilginç bi hikâye satıcam, pardon anlatıcam sizlere: İş Maceraları 05. Tiyatro! Sahne, kulis ve tuvaletler arasında sürüp giden bir sanat yaşamı!

gelen kutusu

Çağdaş URAL

Ömer GÖKSEL

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Barış ÖZKAN

C.Çağlar ÖZDEMİR

Barış Cem ŞAHİN

Necip DUMAN

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN
RIDVAN
BİRİNCİ KİTAP
"PİSLİK"
ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

UYKUSUZ
POSTER KİTAP
marketlerde
ve tüm
gazete
bayilerinde

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayinevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 23 Eylül 2010 | Sayı: 160

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Frat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımeşcit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Akşamsetası

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

Mardin'de 2003 yılında N.Ç.'ye tecavüz ettikleri iddiasıyla yargılanan 33 kişiden 28'i 9 yıl ila 1 yıl 8 ay arasında cezalara çarptırıldı. Kararda, N.Ç.'nin kendi rızasıyla ilişkiye girdiği belirtilerek bir çok sanığın cezasında ciddi indirimlere gidildi. Mahkemenin kendi rızasıyla ilişkiye girdiğine hükmettiği N.Ç.'nin yaşı 12!..

**BU DAHA UFAK...
RIZASI TAM OLMAZ
BUNLARIN... SENİN BENİM
RIZAMLA İDARE EDELİM
ŞİMDİLİK...**

BİSEYLER DÜKKÜME

KONUSANLAR:

-CEMALETTİN -ÖMER -RECEP Geçen ocak ayında Selendi'de linç girişimiyle karşılaşmış Salihliye sürülen 21 Roman aileye verilen kira yardımı, iş ve çocuklara okul sözü unutuldu. Aileler kışa çadırlarda giriyor...

* "Romanlara 20 adet prefabrik ev kurulacak. Kendilerine iş, çocuklarına okul imkânı sağlanacak." **Manisa Valisi Cemalettin Güvenç**

* "Hükümet olarak insanlarımızı mağdur etmeyeceğimizi defalarca söyledik... İşe iş, aşı aşı vermeye hazırız." **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer**

* "Ben arık Roman kardeşimi çadırlarda, derme çatma binalarda görmek istemiyorum." **Başbakan Recep Tayyip Erdoğan**

ROMAN KARDEŞLERİMİ ÇADIRLARDA, DERME ÇATMA BİNALARDA, APARTMANLARDA, BUNGA-LOVLARDA, TAŞ-KERPE EVLERDE, SAĞDA SOLDA GÖRMEK İSTE-MİYO-RUM...

ANLA-SILD... HAHAHAHA! HAHAHAHA!

OTELİN YAZISINA BLUR ATTIRI-CAKTIK, ORAYA BURAYA SİGRAYIP DAVLADI YAYIN-LIKLA...

TRT Müzik kanalında yayınlanan Müzik Haber isimli magazin programında Ajda Pekkan'ın yırtımcı ve Zlynet Salı'nın göğüs dekoltesi mozaikle kapatıldı. Programın yapımcısı Sinan Üstünel söz konusu mozaiklerle ilgili, "Ajda Pekkan'ın sahne aldığı otelin yazısını blurtarken görüntü kaymış. Bu sadece teknik bir hata..." açıklamasını yaptı.

BÜYÜK DEĞİŞİM

İstanbul Fatih Belediyesi'nin 'kentsel dönüşüm' adı altında Romanlara ait arsaları metrekare fiyatı 500-800 lira arasında kamulaştırdığı Sulukule'de, Hazine'ye ait bir arazi tam 5 katı fiyattan, açık artırma usulü ile ihaleye çıkarıldı.

HADI YALLAH! SAAK TE MİZ BELEDİ YECİLİK

Beyoğlu Belediyesi'nde üç yıldır mimar olarak çalışan Özlem Aydın, belediyede çalışan bir kişinin kürtlere yönelik ayrımcı söylemlerine tepki gösterdiği için önce işten çıkarılmak istendi, kabul etmeyince de başka birime temizlik işçisi olarak "sürül-dü".

KAGALIM... BU ONLARI BIRAZ OYALAR... Çankaya İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne ait bir polis minibüsünde görev yapan iki ele-dolağan, Ankara Kurtuluş Parkı'nda el ele içinden anonsla çağırarak ("Kimlik kontrolü yapacağız. Buraya gelin!") Genel Bilgi Toplama ya (GBT) tabi tuttu. Polisler yapıtları kontrolün ardından, "Uygunsuz oturuyorsunuz!" diyerek çiftleri ardından 'uygunsuz çiftler' parkı terk etti.

ELİM TERLİYDİ KAYIMS OLABİLİR

Vicdani retçi Enver Aydemir'e işkence yaptığı iddiasıyla yargılanan Albay Mustafa Özmen, ilk duruşmada kendini savundu: "Ben de insanım, belki küfredmiş olabilirim. O dadan çıkarmak için omuzundan tutmuştum, belki elim yüzüne kaymıştır..."

UYKUSUZ

Ortaya çıkan yeni bir ses kaydına göre, emekli albay Arif Doğan'ın JİTEM'in başındayken 7 bin ruhsatsız silah dağıtarak bölgede terörist yetiştirdiği, kendisine bağlı 10 bin kişilik özel ordu ile beyaz kadın ticareti ve haraç dahil tüm kirli işleri kontrol altında tuttuğu açığa çıktı.

Emekli Orgeneral Sabri Yirmibeşoğlu, "Halkın mukavemetini artırmak için Kıbrıs'ta cami yaktık," açıklamasında bulundu.

Holding'e veriyorlar; milleti TOKİ konutlarına gönderip, Tarlabası'na kendileri yerleşecekler. İşin ilginç, yıllardır ağzına sınıf lafını almamış, Sulukule'de, Tarlabası'nda ve Cihangir'de yaşananlara ses çıkartmamış, Cihangir'den sopolayla kovulan transseksüel kardeşlerimi ellerini ovuşturarak izlemiş soysuzlar, Tophane'deki saldırının ardından ağızlarından düşürmez oldu bu lafı. Ayıptır diyeceğim ama bu ülkede her şey olunuyor, bir rezil olunmuyor.

Bu AKM işini çok karıştırdılar, aralarında bir fark kaldı, o farkla çok güzel oldu. Başbakan gazetecilere pazar kahvaltısı vermiş. Açık büfe kahvaltı, yanında sınırsız çayı duyan koşa koşa gelmiş tabii. Talisker'i buzla içtiği için İskoçya'ya girişi ilelebet yasaklanan da katıldı mı göremedim, belki mutfağa servise yardım ediyordur. İşbu kahvaltıda başbakan "AKM'nin güçlendirilmesine 70 trilyon harcamayı israf kabul ediyoruz" buyurmuşlar. Tabii 70 trilyon dediği, 70 milyon. Zaten bırakın bizi ABD'nin bile 70 trilyonu yok (70 trilyon nereden baksanız 50 trilyon

Devir centrifrikasyon devri, bu kelimeyi önmüzdeki dönemde sık duyacağız. Alt sınıfların yaşadığı mahallelerden kovulup, yerine üst sınıfların yerleştirilmesi gibi bir anlamı var. Sulukule'de yaptılar hani, kardeşlerimi kovdular, yerlerine kendileri kondular. Şimdi de Tarlabası'nda yapıyorlar, milletin evini Çalık

dolar eder, o parayla bütün yurdu AKM'yle donatır, her birinde Berlin Filarmoniye harmandalı çaldırırız da yine artar. Başbakanın anlayacağı dille söyleyeyim, o paraya 5 milyon tane gemi, 70 trilyon kutu Cola Turka alınır be!) Başbakan da yüksek rakamları vurgulamak için eski para üzerinden telaffuz etme ekolündenmiş, onu anladık.

70 milyonu ben daha önce duymamıştım, duyunca şaşıtm tabii. Yahü, güçlendirmeyi platine mi yapacaklar, tesisatı altın kabloyla döşeyip, sahne motorlarına pırlantalar mı serpiştirecekler de 70 milyon lira tutacak allah aşkına? İnşaatçı değilim, ses edemiyorum ama yenisini yapsalar o kadar tutmaz gibi geliyor nedense.

Her neyse, başbakan AKM'nin yerine şahane bir şey yapacaklarını açıklamış. Hıncal Uluç'u da arayıp, bunun sözünü önceden vermiş. Bununla da kalmamış, İstanbul için öyle çılgın bir projeden bahsetmiş ki, Hıncal Uluç'un aklı çıkmış, bayılmış. Uluç'un nelere "bayıldığı", neleri sevdiği düşünüldüğünde bu çılgın proje de insanı korkutuyor doğrusu ya, ayrı mesele. Projeyi, "ay öyle çılgın ki bir görsen, bayılırsın" diye aktaran Uluç, ne olduğu konusunda sır vermiyor. Ne olabilir ki bu proje? İşte çılgın proje hakkındaki tahminlerim:

İstanbul Boğazına üçüncü köprü, enlemesine değil boylamasına yapılacak, bütün yalılarımız, emlakçıların cadde üstü evleri pazarlamak için kullandığı tabirle "cadde yalısı" olacak.

Her sokağa bir çılgın dürümcü açılacak, halkımız et sıkıntısına rağmen et gibi bir şeyler yeme olanağı bulacak. Büfeleştirme süreci tamamlanacak.

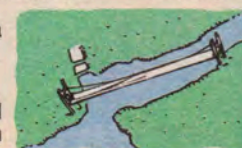
Çılgın Sedat belediye kadrosuna alınacak, nikâhlarda, nikâh memurunun yanında eşantıyon olarak verilecek, "beni Ataköy'de bir kata, Tarabıya'da bir yata bir de beş para etmez bir cep telefonuna sattın" şarkısını söyleyecek. Davetilerin Çılgın Sedat'ı dövmesi serbest olacak ayrıca her gencimiz facebook'a girip İsmail YK gibi adımı Çılgın diye verebilecek.

Haliç, Karadeniz'e kadar genişletilerek körfez hüviyetinden çıkartılacak, hayatının geri kalanına bir nehir olarak devam edecek. Böylece boğaz manzaralı evlerin sayısı bir anda yüz katlanacak. Ayrıca Küçükçekmece ve Büyükçekmece göllerine de aynı muamele uygulanarak Boğaz İstanbulluların ayağına getirilecek. İstanbul beşe bölünecek, dünyanın dört boğazlı tek şehri olacak. Bu boğazlara kurulacak köprülerle ortalık iyice şenlenecek, çılgın atılacak.

İstanbul toptan kentsel dönüşüm kapsamına alınarak Çalık Holdinge verilecek, İstanbullular Çorlu'daki TOKİ konutlarına yerleştirilecek. Yenilenen İstanbul'da artık sadece zenginler ve çılgınlar oturacak.

Kâğıthane -Dolapdere - Dolmabahçe tüneli KTunnel ve VTunnel'a bağlanarak tüm İstanbulluların Youtube'a girmesi sağlanacak.

İçkili eğlence yerleri hep beraber, Çatalca'ya taşınarak burası kırmızı bölge ilan edilecek. Ayrıca sigaralı eğlence yeri kavramı geliştirilecek, Kartal'da sarı bölge ilan edilerek buralar sigaralı eğlence yerlerine, Florya ise mavi bölge ilan edilerek çalgılı eğlence yerlerine tahsis edilecek. Diğer her yer çalgın belediye tesisleri olacak.

KAÇ YIL OLDU?

İlginçlikler insanı Ertuğrul Özkök kendi iPhone'undan Fatiha duasını dinleteli 1 yıl...

• Mardin'in Midyat İlçesi'ne bağlı Mercimekli Köyü'nde, Michael Jackson için gıyabi cenaze namazı kılınarak köylülere taziyeli helvası dağıtıldı 1 yıl...

• Tuğba Özay, bebek idrarının saçta çok iyi geldiğini açıkladıktan 4 gün sonra, sevdiği erkeğin terini bile içebileceğini söyleyerek vücut salgılarıyla ilgili değişik bir duruş sergileyeli 2 yıl...

• Yeraltı dünyasının ünlü ismi İnci Baba, siyasilere konulan yasakla ilgili yapılacak referandum için üzerinde, "Evet demeyen olsun!" yazan bayram tebriklerini Turgut Özal dâhil birçok devlet büyüğüne gönderdiğini açıklayalı 23 yıl...

• İçişleri Bakanlığı kahvehanelerde okey oynanmasını yasaklayalı tam 39 yıl olmuş.

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Dünya Liderler Forumu'nda yaptığı konuşmada, "Türkiye'de internet sansürü yok," dedi.

NASIL DA İNANDIRICI SÖYLEDİM AMA... BU ROLÜ GEORGE CLOONEY ÇIKARSIN DA GÖRELİM!..

İstanbul'da kentsel dönüşüm projeleri kapsamında 1 milyon bina yıkılacak.

Tayyip Erdoğan'ın geçen hafta medya yöneticileriyle toplantıda, gazeteci Yiğit Bulut, tüm medyayı denetleyecek "RTÜK benzeri bir üst kurul" kurulmasını talep etti.

ABD'nin, İran tehlikesini öne sürerek Suudi Arabistan'a 90 milyar dolarlık silah sattığı iddia ediliyor.

■ Halici betonla kapatılacak, altı otopark, üstü çilgin alışveriş merkezi yapılacak. Belediyenin çıkaracağı çilgin kart'a peşin fiyatına dört taksit yapılacak.

■ Sanat galerilerine saldırılar belirli bir program dâhilinde, happening kılıfı altında yapılacak. Galerilere saldırmak isteyenler bağlı bulundukları muhtarlıktan edinecekleri çilgin kâğıdıyla belediyeye başvurarak saldırının gerekçesini bildirecekleri formu doldurduktan sonra saldırmak için randevu alacaklar. İpini koparak sergi basamayacak.

■ Adalar birleştirilip tek ada haline getirilecek ve halkın kafasındaki "şu Büyükdada ama hangisi Heybeli, hangisi Kınalı" problematine son verilecek. Yekpare hale getirilen Adalar kamulaştırılarak Adalar halkının bir kısmı Eskişehir Adalar'a, geri kalanı On iki adalara yerleştirilecek, bölge Çalık Holding'e devredilecek. Çalık Holding yekpare adayı lale şekline düzenleyerek buraya çilgin villalar yapacak.

■ Formula 1 pisti uzatılarak TEM otoyoluna bağlanacak, bölgeye girişteki gışelerde giriş ücreti 20 lira olacak, içerde hız yapmak, Türk Sanat Müziği sanatçısı ezmek, ehliyetsiz araba kullanmak, çilgin atmak serbest olacak.

■ Haramilerin saltanatı bitecek, onların yerini İspark alacak. Haksız yere halktan para alan otopark mafyasını, mafyadan fazla para alan İspark'la çözen belediye, uyuturucu mafyasını İspark, çek senet mafyasını İsenet'le çökecek, artık kimse

mafyaya para vermeyecek, belediyeye verecek.

■ Tüm cadde ve sokakların ardından giriş katta bulunan daireler de İspark'a bağlanarak evlerinde televizyon karşısında park etmiş vatandaşlardan ilk iki saati 5, sonraki her saat için 2 lira üzerinden otopark ücreti alınacak. Artık sadece otomobilini park edenlerden değil, trafik sıkışıklığı yüzünden hareket edemeyen araçlardan da otopark parası alacak olan İspark, son olarak yoldan geçen vatandaşları dövüp onların cebindeki parayı da alacak, çok çilgin olacak.

■ Emek Sineması taşınacak. Emek'in yerinin Emek olması gerektiğinden hareketle Ankara Emek'e taşınacak sinema Ankara halkını sevindirirken, Emek'in yerine alışveriş merkezi yapılmasına gösterilen tepkiler göz önünde bulundurularak sadece veri merkezi açılacak, merkezi İspark işletecek, herkes gidecek para verecek bir şey almayacak. Verişlerde çilgin kart'a iki taksit imkânı olacak.

■ Yazın sıcak, kışın soğuk havadan bunalan İstanbullular için dev iklimlendirme sistemi kurulacak. Çamlıca tepesi özelleştirilerek Çalık Holdinge verilecek, holding bu tepeye yapacağı toplu konutlar karşılığında tepeye yazın serin, kışın sıcak hava üfleyen çilgin pervaneler yerleştirecek.

■ İstanbul'a adam gibi kaldırım ve yollar yapılacak. (Hah! En çilgini bu oldu)

UYUYUYUN LAN!

Tektip askerlik ne lan?.. Komünist miyiz ki biz tektip olamaz.. Dünyada tektip bişey mi kaldı.. Suyun bile portakallısı, şileklisi, vesa-irlisi çıktı babam çıktı.. Askerlikte bu modernimiz içinde bedelli, kısa dönem, kalın dönem gibi seçenekleriyle müşteri için cazip hale geldi, dedim meclis faucısına.. "Ben asker kaçağıyım, benim için bişeyler yapabilir misiniz başkanım," dedim.. "Helle bette yaparım," dedim ve enstengillerin düürünün hediye olarak askerlikten getirdiği, alman üstün teknolojisi Leo-Par Tankının namlusundan yapılmış, 15 ay kalınlığında, "Şafak Karanlık," adlı odunla, şürük raporu alana kadar dövdim.. Aslında dövme gerek yokmuş, odunla çekilmiş bi fotorafta yetiyomuş.. Ama ben o oduna bi daha dokanamam, hediye bu, anısı var, diye diğer yolu tercih ettim.. Diğer yol dediğim, bildiğimiz dayak... Ha bunları niye anlatıyorum.. Çünkü yol yaptık, otoban düzdük diye sürekli asfalt anlat-sam daha mı iyi?.. Yaptığımız yolların her metresini anlattım.. Anlatacak santimim kalmadı lan, Dastin...

Kemalle görüştüm.. Başörtüsünü konuştuk.. Li-derlerle buluşunca kadın kıyafetleri konuş-uyoruz.. Tüm Türkiye senelerdir kadın kıya-fetlerini konuşuyoruz.. Bi arada yılbaşlarında tv-de sıkacak dansözün kıyafetleri konuşulurdu bütün yıl... Vay be, nerden nerelere gelmişiz..

The OBU of the year -2010-

Vatandaşlar Sorduk: Jet-Les

Merhan FISGERİLTİMİĞİN(30)
"Öyle yatma jetlek olur sun, dedim.. Yine de yat-tı uyudu.. Sabah kalkma sıynan "Vay başım ağrıyo, gxtüm ağrıyo... Dedim Ağrıtabi.. Gıplak uyudun tahrik olduk ve HATA5'ın 70 santimlik TE cetleğiyle vurup bayılttık, yedik seni, dedim.. Yeni u-yandığın dan anlamadı, dediğimi.. Sonra

AH FİTMAĞÜLSUĞUNEOĞLU(41)
Uşak yolculuklarındaki hostesle sevişme arzusunun hepimiz biliriz.. İste çok uzun uşak yolculuklarında bu ar-zu yüzünden penis en sonunda tısa-keser ve jetlek olur.. Bu jet-lekler hava alanı güvenlik ka-yecekti.. Bu konuyu hastane-pisinda da sorun olur ve öter-ler.. Demir gibi öterler.. Thırnk..

Alaobâ YIHARTIK(38)
Ailecek cetleğe ya-kalandığımızı anladığım da ilk başta biraz pa-nik yaptım.. Saga sola ateş ağıp, benzinlik soydum.. Hap-se atıldım.. Sonra panik ge-gince hapiste kalan 18 yılı beklemeğe başladım... Durum bu..

GÜVERGİN KUMRUÇUKLU(35)
Mesela "ulan haydar abi çok gxtlek adammışsın deriz ya, iste orda gxtlek yerine jetlek desek haydar abi belli de bizi döv-mi-yecekti.. Bu konuyu hastane-pisinda da sorun olur ve öter-ler.. Demir gibi öterler.. Thırnk..

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

SULTAN SONUNCU RECEP HAN'IN ARKA BALKON KONUŞMASI

Niye ki ne?!... Babadan oğula geçiyor da padişahlık, hemen tanımlı teoriyi yapıyor "mutlakiyet" diye papyonlu monşerler, ceketli hanımlar... Bi kere de cemiyet kendi içinden çıkardı bir sultan, ağır mı geldi?... Osman Bey de Söğüt eşrafından sivil değil miydi beylik teşekkülünden evvel, zoruna mı gitti Derin!.. Kalbini mi kırdım, afedersin!..

Dolmabahçe'yi, mesela, halka açtık... Popüler isimleri kahvaltı müptelası yaptık... Normalde o saatlerde işkembe, tuzlama peşinde olanlar gelip efendi gibi bürüyolar ekmeklerine labneyi, kremi... "Oda Kahvaltısı" yaparsam bak, şaşırmanın Dolmabahçe'yi... Vatandaş gelsin görsün, dışarda kıpırdamayan askerler ve içerde kıpır kıpır ben!.. Tek eksiğim "Paranoya" isimli bi yat...

Nedir, Tophane'de hengame çıkmış... Dört asırdır orda hadise yaşanır, ben n'apacam?... N'apacam, topları üstlerine çevirtip her iki tarafı bertaraf mı edecem?... İçene saldıran şaşkın, güzelin global beyliğimizi, Ak Türkleri, Receboğulları'nı zor duruma sokuyorsun... Bilirim, ayıklık da kafa yapar bazen... Bırak o Şiraz'ına baksın, sen kırazına; ayı yavrusunu sever gibi destek olmaz öyle!.. Öte yandan, sergisever arkadaş, sen de sergiye gittiysen git çalışmalara bak, sanat ayaana kapı önünde içmeye mi geldin yoksa çahal?!..

Devlet Bey, ki kendileri oymak beyi olur, Ani Harabeleri'nde cuma namazı kılacakmış... İyi, Allah kabul etsin... Ani'den mi geldi aklına cuma diye sorarlar adama... O cumanın tarihi bir-on-ikibinon... Topla, yirmiüç... Topla, beş!.. Beş yaşında çocuk kafasına ne diyecem, niye harabede namaz kılıyosun a Federe Devlet, ülkede cami mi yok?... Teraviye de Efes Pilsen Harabeleri'ne git bari!..

Tuğra yaptırayım dedim, yakışır dedim, hop, Cemil İpekçi gönüllü oldu... Aman dedim, spekülatif gerilimler olmasın... Örneğin, Spekülatif Şener'e söz düşmesin... Olimpik grafik bir tuğraya mahal yok... Bu sebeple Sayın İpekçi, kokoreççiler için tek tip lizöz örüyor şu an, bu meşgalede... Tuğra için, Okyanus Ötesi'ne pusula gönderip yardım istedim... "Kismet" şeklinde cevap geldi... Belki de Öteki Okyanus'a, Japonya'ya başvururum... Malum, japonca harfler, dövmede çok moda ikoncanlar...

Ak Türkleri, Beyaz'larla karıştırmayın sakın ha... Bu beyazlar var ya, çoktanrılı gibidir bunlar, tövbe istihbarat... Şarap Tanrısı da, ırmak kıyısına sermiş postu, unutulmaz Emmoğlu klibi gibi yazıyo gönlünce... Yarı Hacı'sın sen civanım, oluyo mu böyle?... Ya dekolte de kafan veyahut dekolte de!.. Hani bin yıl sürecekti?... Bin Yıl Masalları'na inanırken bana mı sordunuz?... Bininci yılda da, gene Onuncu Yıl Marşı'nı mı söyleyecektiniz?..

Haluk Bey, Bilginer, çok haklı... Anne babasını kaybeden adam sahneye, piste, kürsüye çıkmaz... Efsane olacam diye mukaddesatını ihmal edersen, yavşayan efsane olursun, o olur!.. Sayın Bilginer'i Atatürk olarak da izledim ve inanırım, o sandım... O mu yoksa?... Yok ama yok...

Bu vesileyle yeni dönemdeki yeni andımızı sizlerle paylaşayım: Rizeliyim, delikanlıyım, evet işsizlik de var... Yasam büyüklere meyva soyup yedirmek, küçüklere elinden sigara paketlerini alıp buruşturmak... Ülküm yükselmek, sabit durmak, Amerika ve Avrupa'yı özümden çok sevmektir... Şu boylu poslu varlığım, İslam dünyasına armağan olsun... Ey bugünüme sollarayan ulu Atatürk; açtığın işletmeyi, kurduğun fabrikayı, gösterdiğin arsayı hiç durmadan satmak durumunda kaldık, ki sıcak para akışını sürdüreceğime and içerim... Ne mutlu Tayyibim diyene!..

Bu arada, Sayın Mehmet Barlas'ın okşadığı yanağımda zaman içinde tik hasıl oldu, bunu da belirtiyim...

Milenyum Kemal'i başka alem... Türban da türban... Kardeşim, bu başa örtülüyor mu, örtülüyor... Nereye, başa... N'apılarak, örtülerek... E, nasıl başörtüsü diil şimdi?... Gelin buna başöğretmen... aman, başörtüsü sorunu diyelim, çözelim... Başörtüsünü diil, sorunu çözelim... İnanıyorum ki, Kemal Bey, önümüzdeki seçimde, hem de tek başına, oy kullanabilecek!.. İşte o zaman gerçek bir bey olacak... Kız alıp vereceğiz ve böylelikle sahil şeridinde bizim cenanhan birçok gülbüz güveye, al yanaklı damat sızacak, inanıyorum, birçok mahcub gelin yerleştirileceğiz kıyıya yakın...

Bi Erbakan Hoca'ya parti, bi de Bekir Coşkun'a gazete dayandırmadık arkadaş... İşi rast gitmeyen bizden biliyo... Bizim çocuk gemi maketi alsa mesele, Hoca oğluna parti başılsıyo... Seçmeniyle beraber hem de... Bekir Bey'e de cevabım nasıl ki her kafasını kaşıyan hayırlı şey düşünmüyorsa, her göbeğini kaşıyan da mel'un diildir, onuncu-yirminci köyü bırak da TOKİ konutlarına yerleş artık!..

Neymiş efendim, 58'e 42 nassı yorumlanıyo, bak... Dijitürk platformunda 42'de CNN Türk varmış da, 58'de de TRT Kürt varmış, Şeş yani... Ee?... Nereye varıcan burdan?... Dijitürk'ten mi emanet bize ülke?... Biz de sizin kadar biliriz CNN'i, biz de biliriz Kozbi'yi, Beni Hil'i!.. Yukarı doğu yakasında aşk başkadır, biz de biliriz!..

O Abdullah'la görüş, vay efendim, bu Abdullah'la dertleş, vay vay vay... Bari birine bi'şey deme Derin!.. Hiç mi Abdullah olmasın hayatında?... Yalnız, aynı gün hem Barzani, hem de Talabani'yle görüşmemek lazım, çarpıyo, kafanın içi uğul uğul oluyo...

Padişah olmak, yargıya karışmak diildir, buradaki ayrımı görmek lazım... Hayır, yasama-yürütme-tatil, bitti, yeri gelir tümünden kaldırırm... Tabii yargıda ilk kurtarılabacakları ayarladıktan sonra...

İndirmeye indiririm barajı, olur bak, ama 10'dan çok da inmem... 9.15'ten bi santim aşağı olmaz, barajın rajonu var...

Son olarak dokunulmazlığı diline pelesenk eden kul, dokundurtmam kardeşim... Dokunmayın... Çünkü niye, huylanıyorum!..

PANTOLON

ERKEK ERKEĞE GÖZ KIRPMASIN

Hangileri olduğunu bilmiyorum ama torbadaki hamsilerden üç tanesinin parasını ödemedim. Onlar 'kiyak' hamsiler. Marketteki balık reyonunun satıcısı, istediğim 1,5 kilo hamsiyi tarttıktan sonra, tezgahın eline aldığı üç tanesini "Bunlar da benden olsun," diyerek (üstelik göz kırparak) torbaya attı. "Aaa sağolun!" dedim. Şaşırdığımdan falan değil, hamsiyle minnettarlık yaratmaya çalışan biri karşısında nasıl tepki verileceğini bilmediğimden. "Hamsi" kelimesinin bir canlıyı küçük gösteren etkisi ihmal edilirse, aslında balıkçının tanımadığı birine durup dururken üç adet bütün hayvan hediye etmesi fena bir jest değil. Ama ne yazık ki, hayatın gerçekleri (binlerce kifayetsiz hamsinin güverteye boşaltıldığı belgeseller), bizlere üç adet hamsinin büyük bir lütf olduğunu söylüyor. Balıkçıdan soğumama sebep olan en büyük nedense, başkasının (marketin) balığıyla minnettarlık yaratmak istemesi. Kendi malı söz konusu olduğunda, terazinin üzerindeki kesekâğıdından 10 gram fistiği gözlerini kısarak geri alan kuruyemişçilerin yaşadığı şu dünyada, başkasının malını göz kırparak ıkram etmek büyük bir kurnazlık. Abarttığımı düşünebilirsiniz, ama daha geçen hafta bankada sıra beklerken, yanımda oturan kişi, "Bunu alabilirsin," diyerek benimkinden epey önlere bir sıra numarası kelli etti. Hiç tanımadığı bir insana, kendisi için hiçbir bedeli olmayan bir kıyak yapıyordu. Aslında sinsiliği iyilik olarak lanse eden bu adamı geri çevirmem gerektirdi. Ama sağlam bir karakterim olmadığı için "Aaa sağolun!" diyerek teklifi kabul ettim. Kurnazlığa ortak olduğum için de teslimat sırasında yaşanan göz kırpmasına katlanmak zorunda kaldım. Erkeklerden gelen göz kırpmalarına karşı hassasiyetim, bana sık sık göz kırpan bir kapıcıyla aynı apartmanda yaşamamdan kaynaklanıyor. "Yapma sunu Eyüp Efendi!" diyemeyecek kadar kıyağa muhtaç bir hayatım (dağınık, unutkan vs.) olduğu için de kırılan gözlerle katlanmak zorundayım. Maruz kaldığım göz kırpması sıkılığı düşünülüğünde bir tür "Fight Club" cehenneminde yaşıyor gibiyim. Kıyaklar sayesinde toparlanan bir hayat çok zor. Allah kimseyi kıyağa muhtaç etmesin...

sizi," diyerek göz kırptı. Bu tip durumlarda hayatın insana bir yumruk hakkı verdiğine inanıyorum. Sinirimi bastırarak, "Tamam o zaman," dedim. Neredeyse bir şarkı tonlamasında "Oldu iyi akşamlaaar..." diyerek asansöre bindi. Asansörün ayasında kendine bakıp gülümsemediğini hayal ettim. Çok keyifliydi. Sanırım Eyüp Efendi, bütün özgüven ihtiyacını benden karşılıyordu. Bir daha bu adamın bana 'kiyak' yapmasına izin vermeyeceğime dair yeminler ettim.

1.5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsiyle eve dönerken, dünyadaki tüm kıyakları temsil eden dev bir göz hayal ettim. Sauron'un gözü gibi alev alev yanan ve kırıldığı vakit "kiyak" diye sesler çıkaran iğrenç yaratıkların havalandığı bir fanteziydi bu. Göz kırpmaları üzerine kurguladığım dev prodüksiyonun meşguliyetiyle (kendi kendime 'kiyak kiyak' diye sesler de çıkarıyordum), aıdat parasını bankadan çekmeden eve dönüyor olmam başı başına bir geri zekalılık örneğidir. Hamsileri temizlerken de (o sırada üç kıyak hamsinin hangileri olduğunu tahmin etmeye çalışıyordum), kızartmaya başladığımda da ve hatta kapı çalıştığında bile aıdat parası aklıma gelmedi. Kapının çalınmasını, akşam yemeğine gelecek olan arkadaşlara yormam, sevgilimin kafasını mutfak kapısının uzatarak, "Eyüp Bey geldi," demesiyle bir anda boşla çıktı. Fantezi dünyasından sıyrılıp başrol Eyüp'ün ve Yönetici-Yönetmen-Albay Esat'ın gerilimli dünyasına düşünce ağızından sadece "Assiktir!" kelimesi çıkabildi. Sauron'a bile göz kırptıran ben, yeniden tek replikli bir figürana dönüşmüştüm.

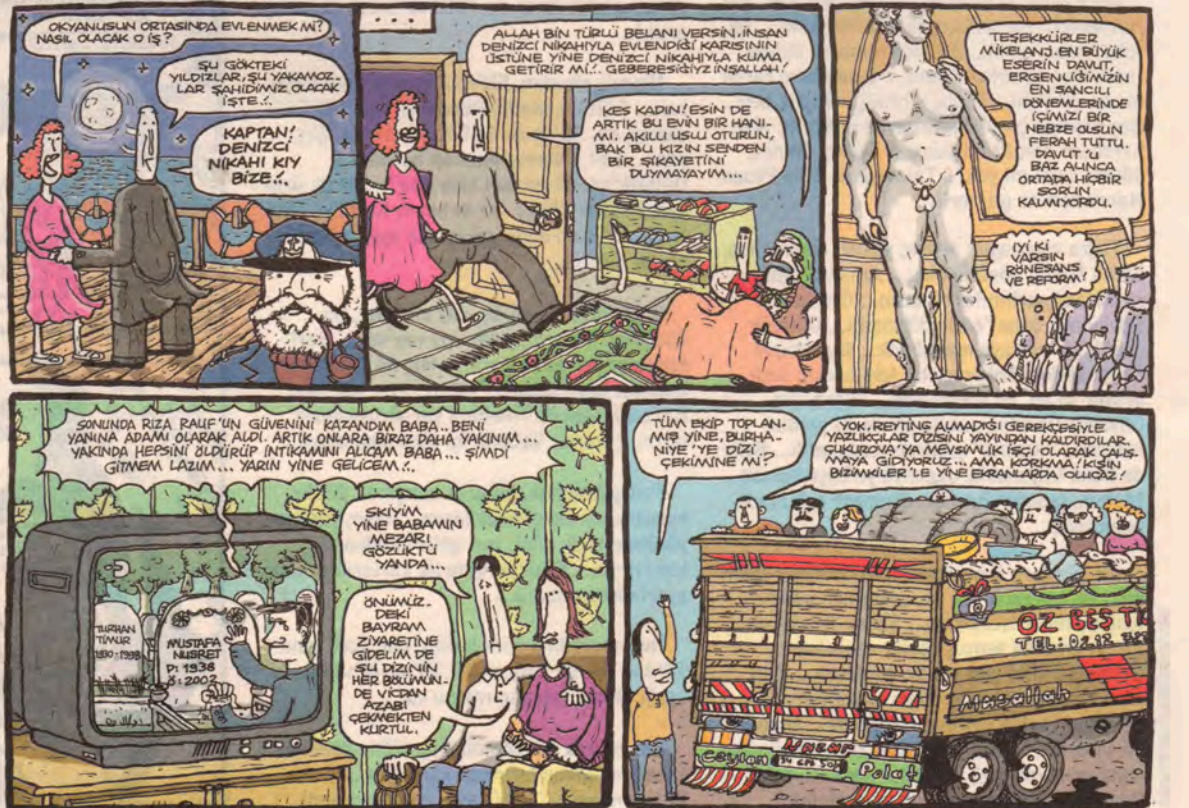
Eyüp Bey beni "iyi akşamlaaar," şarkısıyla karşıladı. Lafı fazla uzatmanın anlamı yoktu. "Eyüp Bey, ben yine para çekmeyi unuttum," dedim. Derhal ciddenleşti. Taktığım mutfak önlüğünden gözünü ayırmadan, "Haaa... Valla bilemiyorum..." dedi. "Şimdi bankadan çekip geleyim dıcam ama misafirlerimiz gelecek," dedikten sonra sanki daha fazla açıklama yapmam şartmış gibi, "ocakta yemeğim de var," diye ekledim. Bu son açıklamamla birlikte daha biraz önce ciddileşen suratının bir anda gevşediğini gördüm. Bütün gün Albay Esat'ın azarlarıyla kaybolan özgüveni, ocakta yemeği olan önlüklü bir erkek karşısında geri geliyor olmalıydı. Yüzüne yerleşen sırıttan içindeki kıyak kapaklarının açılmaaya başladığını hissettim. Bir kıyağın arifesinde olabilirdim. "Valla nasıl yapalım?" dedi. "Bilmiyorum ki, isterseniz Esat Bey'le bir konuşayım," diyerek onu inisiyatif kullanmaya teşvik ettim. Kısa bir an durdu. Sonra eliyle 'salla' anlamında havayı tokatlayarak büyük bir neşayle kıyağını sundu: "Madem misafiriniz de gelecekmış, hadi bugün de idare edeyim sizi!" Bu güzel haberle birlikte en az onun kadar neşelendim. Hatta beklemesini rica ederek, mutfaka koşup Eyüp Bey ve ailesi için bir tabak hamsi hazırladım. Ve elbet, tabağı verirken göz kırpmayı ihmal etmedim.

(1.5 kilo normal hamsi+3 adet kıyak hamsi) - 1 tabak kıyak hamsi, 4 kişi için biraz az geldi. Misafirlere ayıp olmasın diye, 'ben pişirirken doydum' yalanıyla mümkün olduğunca az yemeye çalıştım. Hatta servis tabağından kalan son üç adet hamsiyi sevgilime ve misafirlerimize kendi ellerimle paylaştırdım. Galiba bunlar, balıkçının bana kıyağı olan o üç hamsiydi.

Apartman aidatının son ödeme günü olduğu tamamen aklımdan çıkmış. Apartmanımızda ödemeler dengesi, sanki sonu hazine varacakmış gibi bir hissiyatla sağlanıyor (emekli olduğunu etrafına sağlam yaptırımlar uygulayarak saklamaya çalışan albay ruhlu bir yöneticimiz var). Esat Bey, bundan iki yıl önce apartman yönetimini devraldığı (bir tür darbeydi), 'aidatın son ödeme günü' isimli bir psikolojik gerilime sahip değildi. Ömür boyu yönetici ödüllü sahibi Esat Bey ve onun vazgeçemediği oyuncusu Kapıcı Eyüp Bey, zaman içinde nasıl bir baskı oluşturdulara artık, "Yarın aidatın son günü!" repliğini düzenli olarak sarf etmeye başladık. İki yıl içinde tek repliği olan zavallı birer figürana dönuştük. Elektrik, su, doğalgaz sağlanan dev kurumlardan son ödeme gününü kaçırarak bile ertesi gün rahatça hayatımıza devam ederken, aidatın son gününü kaçırdığımızda telaşı sabahlara uyandık. Kapıcı açtığımda Kapıcı Bey'in yüzündeki pis gülümsemeyi gördüğüm an ('bakalım hazır mısın?' gülümsemesi) aidatın son gününü idrak ettiğimizi anladım. Dönüp salonda oturan sevgiliye baktım. Durumu fark ettiğine adım gibi emindim ama gözlerini televizyondan ayırmadı. Tekrar Eyüp Bey'e döndüm. Yokluğumda sırıttığını bir kademe daha arttırmıştı. "Ya kusura bakmayın, para çekmeyi unuttuğum, yarın ödeyeyim," dedim. İki elini teslim olmuş gibi havaya kaldırarak, "Valla benim için fark etmez, ama Esat Bey'in titizliğini biliyorsunuz..." dedi. Esat Titiz'in bir an "Fırat Bey!" diye başlayarak dünyanın en gereksiz meselelerini devasa bir yönetim krizi olarak sunan görüntüsü aklıma geldi. Bir süre karşılıklı sustuk. Eyüp Efendi'nin bu suskunluktan büyük bir haz aldığına eminim. "Napıcaz peki?" diye sordum. Bu soruyla birlikte bütün kontrol Eyüp Efendi'ye geçmişti. Baştan beri çözümün kendisinde olduğunu bilmesine rağmen, finale kadar acı çektiirmeye bayılan insanların o gevrek ses tonuyla, "Neyse, hadi bugünlük idare edeyim ben

ANIL DUMAN

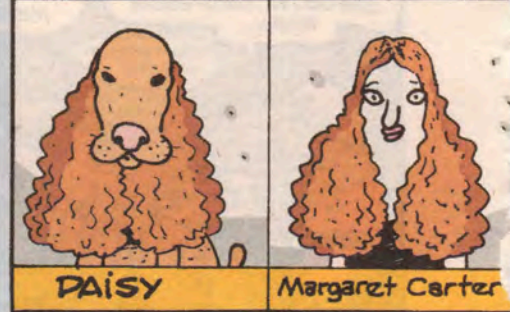

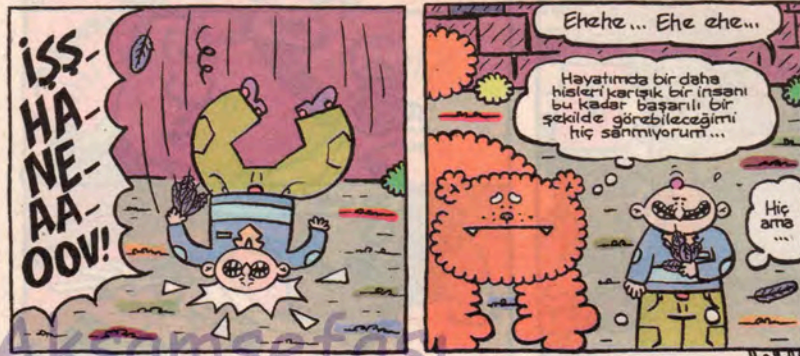
Cihan Ceylan

SAHIPLERİNE BENZEYEN KÖPEKLER

köpekle çocuğun dostluğu

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Keşke çocuklar gerçekten son yirmi yıldır iddia edildiği gibi televizyonun ve bilgisayarın kölesi olsalar, mahalle kültürünü falan unutsalar. Kafam kaldırmıyor artık. Hergün hayvanlar gibi oyun oynuyorlar bizim mahallede. Oyun oynuyorlar deyince Mahallenin Muhtarları'ndaki Kandemir Konduk tarzı mahallenin sevimli çocukları gibi bir durum yok. Küfretmeye falan yeni alıştıkları için onun heyecanı ile devamlı bağırarak küfrediyorlar. Çok zevk alıyorlar küfretmekten. Oyun yapmışlar kendilerine. Bir apartmanın altına gidip devamlı bağırarak küfrediyorlar, en son biri dayanamayıp cama çıkınca onun şahsına da küfredip deli gibi bağıra bağıra kaçıyorlar. Yaşları on ila onbeş arasında değişen bir grup insan. Aslında tam internet kafeye gidip counter strike kastracakları, playstation kafeye gidip peşte birbirlerinin eline verecekleri yaşlardalar. Bizim apartmanın arka tarafında çok kritik bir boşluk alan var. Orası deliye çeviriyor galiba çevredeki çocukları. Kışma dönemindeki aylar gibi dört-beş mahalle öteden hissedip geliyorlar boşluk alanı. Son çare olarak o bölgeye paket halinde üç sezon House, bir sezon Flash Forward, bir de içinde Sylvester Stallone'nin son filminin de olduğu karışık sezon filmleri dvd'si bıraktım. Böcek savar tabletler gibi, nasıl ki böcek, böceksavar tabletin içindeki böcek yemini alıp

yuvasına taşıyor, yuvadaki bütün böcekler ölüyor; öyle bir etkisi olmasını umuyorum. Çocuğu hemen orada mala çevirmeyecek, çocuk o dvd'leri eve götürecektir, sonra başka çocuk gelip ondan alacak, üç sezon House M.d. dizisini maraton gibi izlemeye başlayıp, bir bölüm daha sokayım, bir bölüm daha izleyeyim sonra yatarım falan derken en az iki üç ay mala bağlayacak. Sonrasında zaten uyuturucuya alıştırılmış gibi dizileri, sezonları kendi indirmeye başlayacak, sokaktan oyundan kesilecek. Tek tek yakalayıp dövmeyi çevre esnaf denedi, yararsız ve zahmetli bir yöntem.

Yeni dönem kaydını

yaptırmaya üniversiteye gittim. Yine yeni gelip kayıt yaptıracak öğrenciler için oyuncakları kurmuşlar okulun bahçesine. Bir numaralı üniversite oyuncakları tabii ki duvar tırmanışı duvarı. Üniversite demek kayıt sonrasında tırmanış duvarına tırmanmak, sonra da dağcılık kulübüne üye olmak demek çünkü. O tırmanış duvarının en tepesine sadece en tepeye kadar tırmanıldığında görülebilecek gibi bir "İstatistik - II" notlarının fotokopileri bırakılırdı hoş

Ziraat fakültesi kayıt kabul bürosu (temsili)

bir sürpriz olabilirdi belki. Komik mi olurdu, yoksa sembolizmi fazla mı zorluyor olurduk onu bilmiyorum ama. Yani üniversiteyi kazanmak için çok uğraştın, bir çok engeller aştın (burada tırmanış duvarı aşılın engelleri sembolize ediyor) ama bak

-Mağarayı çekiyorum.
-Çekiyorum.

YİĞİT ÖZGÜR

æ Merhaba.

æ Jeofizik mühendisiyim ben aslında. Ama birçok jeofizik mühendisi gibi o işi yapmıyorum. Devlet zaten gerçekten de Jeofizik Mühendisliği'ni bitirip o işi yapanı, beşbin tane cumhuriyet altınıyla ödüllendirmek üzere halihazırda bekliyor, fakat altınlar elinde kalmış durumda, kimse o işi yapmıyor. Ben okul bittikten sonra ne yapacağım diye hiç derde düşmedim. Çünkü okurken çizer olmuştum bile. Bu işler böyle. Geçen sene okuduğum okuldan beni panele çağırıyorlar. Panel konusu ise şu: **Jeofizik Mühendisi Ünlüler**. Artık az ünlü çok ünlü karışık. Yani Jeofizik Mühendisliği okumuş, o etiketi almış, fakat o işi yapmayan ünlüler. Paneldeki öğrenci yerine koydum kendimi ve moralleri bozulmasın diye, çok özür diliyorum ama cevap bile yazmadım. Yazmadım, elim gitmedi. Neyse, hakem Fırat Aydınus da jeofizik mühendisi. Hatta biz okuldan kendisiyle tanışıyoruz. O benden bir sene önce girişli, birkaç sene önce çıkışlı. Ben on senede bitirdiğim için okulu. Hatta ben o zamanlar futbol da oynuyordum fakat bırakmak üzereydim, o da hakemdi yine, Selimiye'deki son maçlarımdan birini, tesadüf, Fırat Aydınus yönetti. Hatta ben maçı sakatlandım, geldi bana masaj yaptı falan. Geçenlerde de aradım kendisini. Yıllar yıllar sonra bir dostu arayışım geldi içimden. Dedim **Fırat Nasılsın?** Kimsin dedi. Bak, "kimsin". Zaman içinde biraz böyle sert bir insana dönüşmüş. Ama hak da verdim, hakem ya, bin türlü insan arar. Şikecisi var şaibecisi var, biraz böyle hafiften paranoyak bir insana dönüşmüş. Dedim **ben Alpay**. Böyle anlatıyorum. İşte **maç, hakemlik, futbol, jeofizik...** Çıkaramadım dedi. Dedim **ben Alpay Erdem**. **Güzel soyisim ama çıkaramadım** dedi. O anda ben böyle bir az ünlülüğümün acısını bir yaşadım. Bir sarsıldım. O anda çok ünlüyü arayan az ünlü pozisyonuna düştüm. Dedim **Uykusuz dergisinden**. Öyle bir dergi mi var dedi. Dedim **kapat. Gözünü seviyim kapat** dedim ya. Benim de dedim **daha fazla canımı sıkma**. Böyle de bir anım vardır.

æ Sevdiğin köpeğin sana saldırması kadar da büyük bir g.t olma düşünmüyorum.

æ Hayattaki en az önemsenen cam çatlağı da belediye otobüsündeki cam çatlağı olmayaydı n'olurdu.

æ Var mı böyle bir şey adamlarının nesli tükendiği için gerçekten çok mutluym.

æ Sevgilisinin osurğunu **pırt yaptı** diye anlatan tam candır.

æ Sevgilisi onu havaya kaldırmaması diye ağırlığını aşağı veren de candır.

æ Buradaki pastane hakikaten bir acayip. Galiba Koşuyolu acayip. Buradaki pastaneden bir şey almak gerçekten çok zor. Eğer canları istemezse size gerçekten zorluk çıkarabiliyorlar. Eğer o gün dondurma vermek istemiyorlarsa dondurma

alamıyorsunuz. Bakınız geçen hafta. Öyle de karizmatik bir halleri var ki soramıyorsunuz da nedenini.

Dondurma veremiyoruz diyorlar, bitti. Şu yüzden veremiyoruz diye bir açıklamaları da yok. Bir de tuhaf yönlendirmeleri var. Alman pastası istiyorsun mesela. Milföy pastası verelim diyorlar. Normal ekmek almaya gidiyorsun, halka ekmekle geri dönüyorsun. Canın delice sade poğaçaya çekmiş, bir pastanede en olmayacak şeyle karşılaşıyorsun, türlü türlü poğaçaya var, sade'si yok. O gün sade poğaçaya çıkarmak istememişler. Nasıl bir pastane sade poğaçaya çıkarmak istemez. Bir de insanın suratına mal gibi bakmaları var. Bir anda yedi sekiz kişinin mal gibi size baktığını hissediyorsunuz. Sanki bilinçli yapıyorlar, eğleniyor gibi bir halleri var. Kendi içlerinde mükemmel bir uyumları var. Korku filmi gibi. Şarküteri gibi. Eskaza oturup bir çay içmeye falan kalkarsanız o çayı içmeden kalkıyorsunuz. Kimse sizinle ilgilenmiyor. Ve bu pastane ilginçtir, batmıyor, kepenk kapatmıyor.

æ Matkap alacak ve onu kullanacak çağa ve kıvama geldim ben bence artık.

æ **Yancı nedir** diye sordular bana. Dedim **e2'yi düşün** mesela. O yancı. **CNBC-e'nin yancısı**.

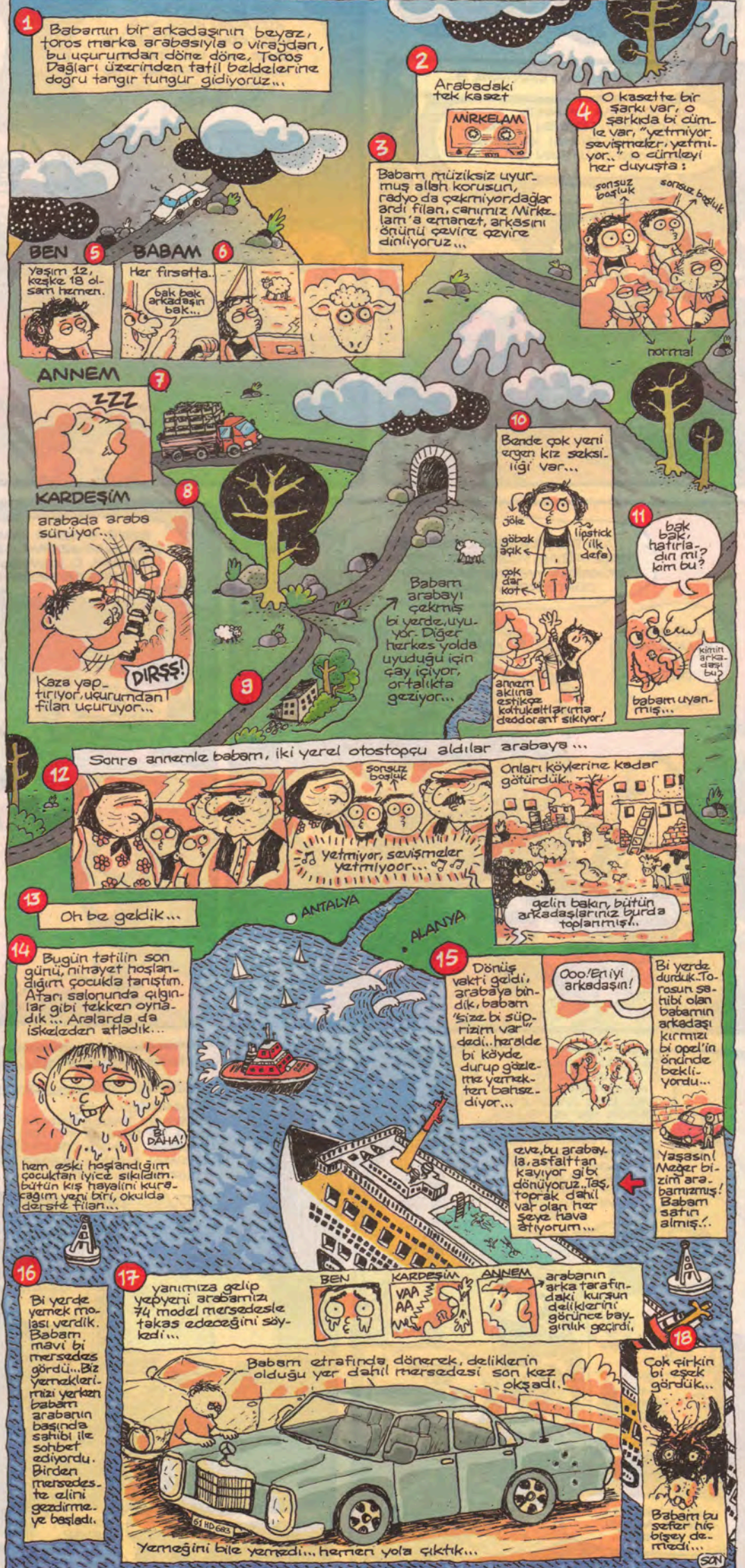
æ Bir keresinde de bir televizyon programına davet ediliydim. Bir talk show programı. Kabul ettim programa katılmayı fakat ilginç bir şey oldu. Ben bir hafta sonraki programa davetliyim zannediyordum. Bir arkadaşımın bir telefon geldi.

Alpay'ım bu akşam televizyona çıkıyormuşsun dedi. Dedim **o bu akşam değil haftaya. Olur mu lan bu akşammış** dedi. **Yahu dedim sen delirdin mi? Benden daha iyi mi bileceksin zahir?** Benden daha iyi biliyormuş meğersem. Ufak bir araştırmayla gerçekten de o akşam televizyona çıkacağımı öğrendim ve kaskatı kesildim. Bir de ertesi akşam çok önemli bir sahnem var. Ona hazırlanmam gerekiyor. Tam intihar ipini hazırlıyordum ki bir telefon geldi. **Alpay çok kötüysen bu akşam çıkma istersen programa. Biz program sahibiyile konuşuruz, bir şey olmaz** dedi. Dedim **iki cihanda tuttuğun altın olsun senin**. Akşam güzelce oyunuma hazırlandım, geçtim televizyon karşısına konuk olmam gereken programı izliyorum. Program sunucusu önce bir beni güzelce bir kalayladı, ama ne kalaylama, ne erdemsizliğim kaldı, ne .rosbu çocukluğum. Sonra da en acayibi, karikatürlerimi toparlamış, parça pinçik etti, havaya savurdu, stüdyodaki izleyiciler çığına döndü, delicesine alkış tuttular. Ben de böyle sapsarı bir suratla **anani s.kiim** diye bütün bu olan biteni izledim. Her şey çok çılgıncaydı.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up

6 Ekim Çarşamba / **Ankara** If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / **Taksim** Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

VAY VAY VAY, ÇANTAYA B...

HIÇ OTURMA MURAT, REKLAMDAN, DİZİDEN ÖĞRENDİKLERİNLE MİZAH YAPMAYA GELDİYSEN LÜTFEN GİT...

...

SEN NE YAPTIM KENDINE MURAT?!!

HIÇ OTURMA MURAT,
REKLAMDAN, DİZİDEN ÖĞREN-
DİKLERİNLE MİZAH YAPMAYA
GELDİYSEN LÜTFEN GİT...

SEN
NE YAPTIN
KENDINE
MURAT?!

DUR BİZ
KALKALIM
ÖYLE,
DUR!..

SİZİ
DUYAMI-
YORUM
MAALESEF!

DOKTOR
BEY
10 DAKİKA
SONRA
SİZİ
ALICAK.

ŞU İŞÇİLİĞE
BAKAR MISIN
LÜTFEN...

70
YAŞINDAYIM
KAKASI MI
KALMIŞ ARTIK,
ÇEKİL ŞURDAN...
VALLAHİ YEDİĞİM
BİŞEY DOKUNDU
BANA
HERHALDE!

MASÖR İLAYDA
• Elle rahat-
latma
• Kask masajı
0549 212

AGLAMADIN?... BEN
KOMBİNİN BAŞINDAYDIM..
ARADA 15 DAKİKA SÖNDÜ..
BÜ KOMBİ, ÇÜNKÜ LİFLENDİN..
AGLAYAN İNSAN LİFLENİR Mİ,
SIRTINI SÜRTER Mİ?!

HASTASIN

SORUNA
CEVAP
VER..

YATAGIHI

ÇOK YORGUNUM DA.

DIŞİNDE MAYDONOZ
KALMIŞ YA İGRENÇ
Bİ GÖRÜNTÜ...

NOLDU BİŞEY Mİ
OLDU...

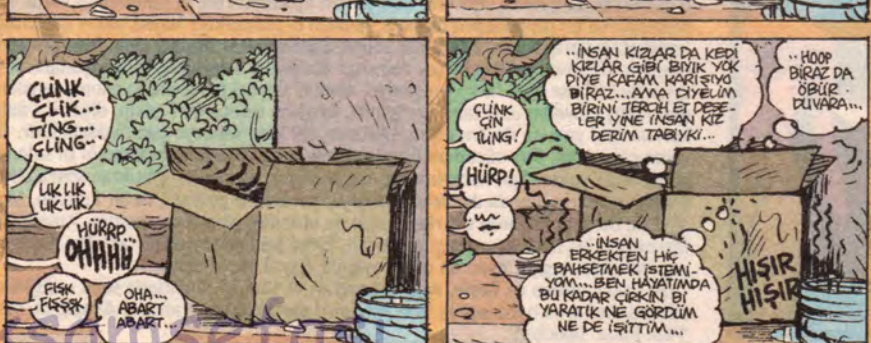
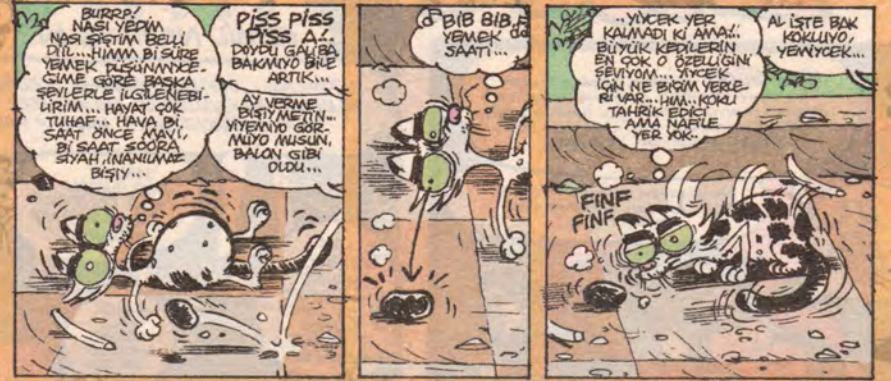
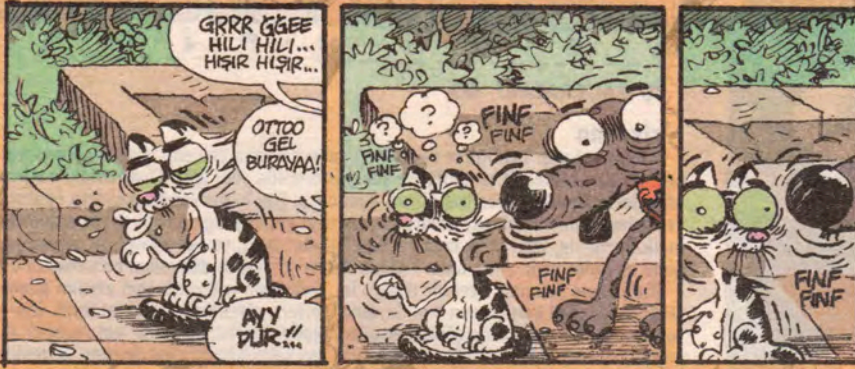

ÇAR
KANKA..

ZBAM

SÜPHELİ
PAKET
İHBARLI YAP-
CAKTIM!..

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Tribal

Enfeksiyon

Cengizüstü.

AYRINTILAR

İŞ MACERALARI -05-

TIYATRO

Nihayet, özgür benliğime ve sanatçı ruhuma daha yakışan işlerde çalışmaya başlamıştım! Tuvalet temizliği ve yer göstericilik, yeni işim Tiyatro'daki başlıca görevlerimden. Ayrıca baş Erkek oyuncuya, baş kadın oyuncuya, orta oyunculara, ve figüran oyunculara çay götürüyor, perdeyi kapatıp-açma işini de üstleniyordum. Bu gıcık Perde ile, feci bir kavga yaşadık bir gün! O'nu, ve sağ ayağım'ın sahneye çıktığı günü de anlatıcam. Ama önce Tiyatro denen şu acayip dünyadan bahsedelim biraz: Kadıköyde bulunan, özel bir tiyatro idi. Devletten yeterince özel yardım alamıyorduk. Ucuz malzemeli koltukların "kol dayama" yerleri, sürekli yere düşmekteydi. Her gösteri sonrası, yerden dondurma çöpleri ve gazoz şişeleri haricinde, bi de "kol dayama" (kolçak) parçalarını toplayıp, koltuktaki yerlerine geri takıyordum! Yine de işimi sevmekteydim. Çünkü, bedava Tiyatro izliyordum! Bu sağma mantığın verdiği sevinç, ikinci ayda yerini sıkıntıya bıraktı. Çünkü yeni oyun çıkmıyordu ve aynı oyunu 85 kere izlemekten fenalık gelmişti. Gene de işin mutfağında bulunan birisi olarak, eğlenceli anlar yaşayabiliyorduk: Bi oyunda, önemli yan rollerden birisini, sırf geyik olsun diye o akşam, başka bi oyuncuya vermişlerdi. Seyirci elbette bişey anlamamıştı ama, biz ("biz" diyebilirdim ne güzel, ben de onların arasındaydım!) biz, yeni oyuncunun o roldeki hatılarına veya ilginçliklerine acayip gülmüştük o akşam! Perdeyi kapatamadığımız bir başka günde ise, neredeyse ağlayacaktım:

Koduğumun perdesi, kapanmamıştı bi türlü! Halatlarında bi problem olmalıydı! Vodvil tarzı oyunlar sergilenen bi çok Tiyatro'da olduğu gibi, birinci perde, bi sürpriz gelişmenin donması ile sona eriyordu: "Baş erkek oyuncumuz, metresi ile öpüşürken, aniden karısına yakalanıyor!" O anda, perdenin haşır diye inmesi lazım. Görevlerimden bi tanesi olan, ara müziği verme (teypte bi düğmeye basma) işini yapacak, ve ışıkları kapatacaktım. Ama öpüşme anında herşey kilitlendi: Öpüşen adamın karısı rolündeki bayan oyuncu, bi türlü sahneye girmedi! Onu aramaya başladık telaşla! Baş oyuncu (gerçekten öpmeyerek tabii) genç kadın oyuncunun üzerine dudaklarıyla eğildiği pozisyonda, terler akıyordu, yanakları şişmiş, gözleri kıpkırmızı olmuştu! Sahneye girmesi gereken oyuncuyu bulamayınca, Mehmet Ağbi perdeyi indirmeyi düşündü, ve bir delilik de orda vardı; perde takıldı raylara! Öpüşme rolündeki oyuncular mosmor olmuş, kasılmışlardı artık. Nihayet, "adamin karısı" rolündeki bayan oyuncu içeri girdi, perdeyi de Mehmet ağbi bi şekilde yarım yamalak kapadı, ben de ışıkları söndürdüm! O gün iyi fırça yedik, baş oyuncumuz-patronumuzdan: "Oğlum böyle bi aksilik olursa, bi daha ışıkları söndür!" dedi bana. En feci azarı ise, gerçek hayatta da karısı olan oyuncu abla işitti. Oyuncular, 180 kere sergilenen bi oyun'da, artık ne zaman kendi sahnelerinin geleceğini, içlerindeki biyolojik saate güvenerek felan, kenarda beklemekten de biliyorlar. Etrafta, kuliste dolaşıyorlar, o an geldiğinde dalıyorlar içeri. Fakat o gün manyak bi unutkanlık yaşanmıştı işte. Kantinde, başka bi oyuncuyla konuşmaya dalmıştı bayan oyuncumuz.. Daha büyük bir korku ve heyecanı ise, kendim ilk kez sahneye çıktığımda yaşadım! O müthiş anlara geçmeden evvel, sırada ögle yemeği:

İş Dünyası'nın en nefis dakikaları olan "ögle yemeği" anları, tiyatro'da başa bela olmuştu. Düzensiz beslenme, düzensiz seks, düzensiz maaş ve düzensiz eğlence, daha o günlerden yaşamımı şekillendirmeye başlamıştı! Her öğlen patron'a (baş oyuncu), Sultanahmet köftecisinden köfte almaya gidiyordum. Bi ara, paketdeki köftelerden bi tanesini yemeye başladım! Altı tane köfte vardı. Bir tanesini, elimi pilava değdirmeden, kibarcı atıyodum ağzıma. Herhalde lokantada beş köfte koyduklarını sandığı için, bir kıllanma yaşanmadı. Zaten Yer Gösterme işine de geçince, bu küçük kurnazlıklara gerek kalmamıştı, cebim para görüyodu artık. Öğlenleri, karşıdaki marketten yarım-ekmek arası süper şeyler yapıyordum kendime! Yalnız, şaka olduğunu sandığım acayip bi uyarı ile karşılaşmıştım. Müdür ağbi, "Oğlum, bahşişler Tiyatro'ya ait. Her oyundan sonra bahşişleri kantine getirip, sayarak Mehmete teslim ediceksin." dedi! Bi türlü aklım almamıştı. Bahşiş, bana verilen bişeydi. Nasıl şirkete ait olur ki? Gerçi benim aklım almadıysa bi mühim değil, koydukları kural buydu işte. Araya kendi kuralımı da ekleyip, şöyle bişey yaptım: Bahşiş verme, otomatik bi davranıştı. Kimse, "ay çok güzel yer gösterdi bize, dur azıcık para verelim" duygusalılığıyla hareket etmiyordu. Bu tarz soğuk bahşişlerin hepsini, Tiyatro'ya bırakırdım. Şahısma bilginci bir şekilde, isteyerek verilen bahşişleri ise, arka cebime koydum. Bunu da kabaca, şöyle netleştirdim: Gülümseyerek verilen tüm bahşişler, benimdi! Köpeğe kemik atar gibi uzatılan bozuklukları ise, elimin tersiyle ittim.

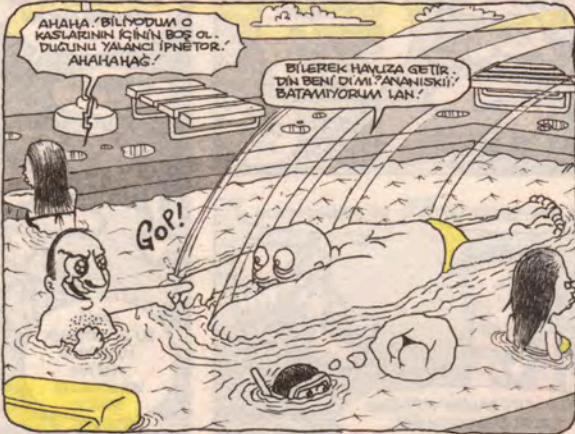
Perde takılması gibi olaylar çok sık yaşanmıyordu. Günler genelde monoton geçmekteydi Tiyatro'da. Bazen günde tek bi oyun oluyor, gösteriden sonra salonu temizleyip, arka koltuklardan birine uzanarak kestiriyordum. Bu arada, kantine acıyıp borcum birikmişti. Şu "Alaska" denen buzlu çikolatanın, hastasıyım! Sinemalar ve tiyatrolar sayesinde tanıştık bu nefis gıda ile. Yeni nesil pek bilmez, çünkü son yıllarda satılmıyor artık. İşte o Alaska, bütçemi feci sarstı! Perde aralarında boynuma astığım tahta tezgâh ile, önce seyircilere satıyor, sonra iki tane de kendim yiyordum! Kantin defterine, her yediğim için bi çentik derken, bütün haftalığım Alaskaya gitmeye başlamıştı! Neyse ki günde bi tane, ardından haftada üç tane düşürdüm nihayet. Ve sanat camiasındaki bu nefis isimden ayrılmaya dek, fazla ilginç bi olay da yaşamadım başka. Sadece bi keresinde, Tuvaletler patladı. Tiyatro üç gün kapandı, kanalizasyon tamaratı için. Bi keresinde de yanlışlıkla bayan oyuncular kulisine girip, hep hastası olduğum tiyatronun genç güzel kadın oyuncusunu çıplak gördüm; üç ay geceleri hayâlimden çıkmadı! Bi de, çok az bilet satıldığı için, patronun oyunu yine iptal ettiği bir gün, işide yalan kıvrıma görevini bana yüktiler. Matineye gelen bi seyirciye, "baş oyuncumuz bu gece hastalandı" deyip, parasını geri verdim!

Tabii en manyağı Sahneye çıkmamıştı! Ya da, çıktığı sanmamdım. Tiyatroların çoğunda, sahne arkasında acayip koridorlar bulunur. Bu yollardan bi tanesi, baş oyuncunun kulisine giderdi. Perde aralarında, ona çay-kahve filan götürüyordum. Başka bi koridor, öbür oyuncuların kulisine giderken, bir diğer dehliz de Sahne'ye çıkıyordu! O günlerde dalgındım, aşkımdı. (Gerçekten aşkımdı! Yeni bi platonığım vardı. hattâ binbeşyüz'de bir gerçekleşme olasılığı bulunan bi platonikti.) Neyse, aklım oralardayken, koridorları karıştırdım! Ayağımın ucunu, sahneye atar atmaz, zink diye fark ettim ve durdum. Allahım, müthiş birşey doğrusu: Kalabalık seyirciler, sahne ışıkları, süslü dekorlar! Kimse beni fark etmiş miydi acaba? Gerçekten sahneye çıkmış mıydım, görünmüş müydüm uzaktan? Ter içinde, ayağımı usulca geri çekip, diğer karanlık koridordaki yoluma devam ettim. (Aslında, iki kere sahneye çıktım denilebilir. Bir turne esnasında, tüm vücudum ile çıkmıştım hattâ. Oyunun gösterildiği bi salonda, perde felan yoktu. Işık kartartma ile ara veriliyor, oyuncular çıktıkdan sonra tekrar yakılan ışıkların altında da, dekoru değiştiriyorduk! O çekyatı, ve bir koltuğu, Mehmet ağbi ile beraber sahnede taşırken, nasıl da utanmış, al al kızarmıştım. Ama güzel taşımıştım, hiç hatâ yapmamıştım! İnsan, "birisi beni mi seyrediyö lan" diye düşünmezse, eşya da güzel taşıyo, oyun da güzel oynuyo, hayat süper oluyo.

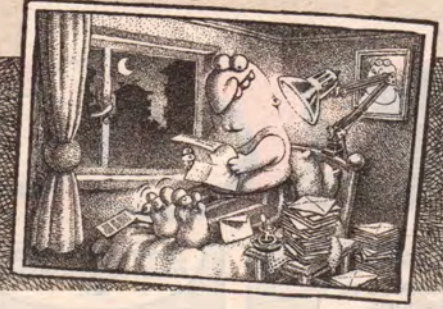
Bi sanat sezonu da böyle, Alaska borçları ve yeni Platoniklerle sona erdiğinde, İş Dünyası kollarını bana açmış "Gel yavrum!" demekteydi! Haftaya: Acayip bi, sosyetik "Fest Fuud" tükkânı!

gelen kutusu

Barış ÖZKAN

Cem GÜVENTÜRK

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

Serhat UYUMAZ

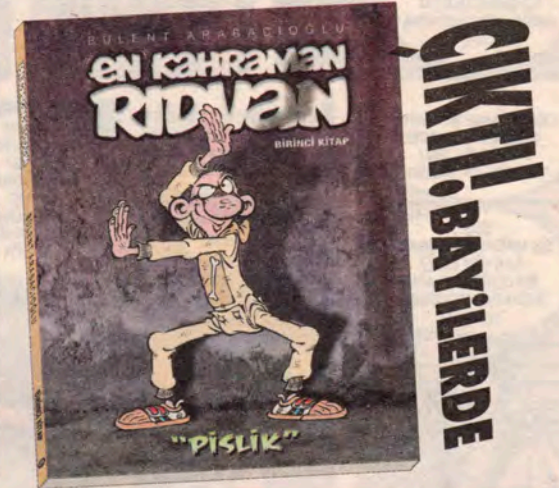
Çağlar AVCIL

Erceren

Gürdem SINDIRAC

Barış Cem ŞAHİN

Haftalık Mizah Dergisi | 30 Eylül 2010 | Sayı: 161

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler

Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu:120\$

IBAN Numaralarımız:

TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Akşamsetası

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

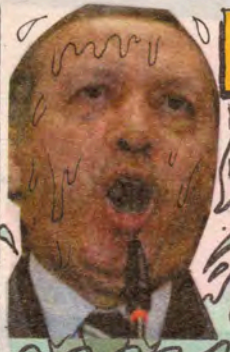

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan, parti yöneticisi arkadaşlarına referandumda "evet" hediyesi olarak kendisinin de kullandığı dünyaca ünlü İsviçre çakılarından hediye etti.

UYUYUN LAN!

S en güzel güzel emniyet müdürlüğü yaparken bi anda coş... Ben şöyle feytullahçıyım, böyle telefon dinlemeci siyim, böyle demirbaş olmayan cihazlar kullanıcısıyım diye dökül.. Bi anda lan! Düni asayiş sağlarken bugün yüzbinlerce kitapla asayiş boz... On sene önce sebetayıcılarla ilgili böyle kitaplar çıkıyordu, herkezi sebetayıcı sanıyoduk.. Şimdi herkezi feytullahçı yaptılar.. Hayır feytullahçı denilenlerde, değillerse bile bozmuyolar, bi memnuniyet var.. Yani yemin ediyorum aklımbilincim almıyo bazen bu ülkede olan biteni.. dedim Fevre ve Orman bakanına.. "Hazar gündem karışıkken antik kent Aliyoliyoliyi batırıyorum o zaman.. dedi.. Ben de bunun, Popan Tarkanla inatlaş-tığını farkederken, İtalya başkanı Berlus-tigini farkederken, İtalya başkanı Berlus-tiginin dayısının oğlunun hediye olarak verdiği, vakti zamanında kendisinin Aliyoni yoliden söktüğü ve sınırdan ögtünde kaçak olarak geçirerek İtal-yaya getirdiği, 3000, 4000, bilemedin 5000 senelik, ana taşıyıcı mermer sütun kolonundan yapılmış, "Kültür manyağı edici" adlı odunumla izah ettim.. Dedim ki "Zama-nında hedonistlerin zevk sınırlarıyla ıslattıkları bu mede-niyet kalıntısını saya batırırsan, 3000, 4000, bilemedin 5000 senelik kurumuş zevk sınırları suyun içinde tekrar gözünecek ve doğan güneşle beraber buharlaşmaya başlayacak ve biz aproditi, venüsü ciğerlerimize geçiceğiz, day her lodosla biz aproditi, venüsü ciğerlerimize geçiceğiz, için için cenabet olacak kışaklar, daha mı iyi olur.. dedim.. şöyle deyince aklıma biraz yatar gibi oldu ama kısa süre, sonra yine bayıldı... Ha bunları niye anlatıyorum.. Çünkü size anlatmıyorum da ondan! Bi peyden de ekisik olun lan..

A zebecan'da Türkiye bayrakları indirtiridirtir... Söyleyemedim lan.. İndirtiridirtiriyormuş.. Bi daha çekilmecekmiz göndere... HAH!! Sanki diğer bayrak bizim değil, dedim meclis çaycısına.. Dıymadı, geçti gitti. Kapi hafif aralık, bana geliyo sandım.. Fevre ve Orman bakanına gödiyomuş mezerse.. Aradığı bakana ulaşı-lamıyo yolarız şu an..

E iyi o zaman uykusuz okur.. Ben gıngıto go artık, Orhan koridordan koridordan kükrüyo, köşacı bitir, diye- Baskıya girecekmiz dergi.. Destursuz pırmesin...

VATANDAŞA SORDUK: PANİK ATAK

Melamin EMAYECİ (41): Panik atak, zıng zang yen gibidir.. Yani zen.. ak-kava, yuvarlak- köşe-li, uzun-kısa ama kalın, iyi-kötü manikür-pedikür, şu-bu, yes-no gibi bir zıtlık lardan doğan ha-yat felsefesidir.. Panik-ataak, depresyon-yatak, küstürak-prozak, bunlardan bazılarıdır..

Amel ENDİRSİN (28): "Panik atak geçiriyorum pencereleri aç.. dedi.. "Atılacak mısın lan, noluyo.. dedim.. Ben daha cümleyi bitir-meden kesif sert bi koku odaya yayıyordu.. "Atlayagaldıktan sonra asırsaydın bari.. dedi.. "Ben osomadım.. dedi.. Cümniye ağırdın de-yordu.. 50 kilo alınca geçti ama..

Hanhuğ KOTİK (32): Hayat şişman yaşı bi teğ-zedir.. Ağakta zor durur.. Bazen sana yaslanıverir, bazen falancaya, bazen şorpa.. Osarur hayat, ağız kokar, terden vicakvicaktır, bi türlü anlaya-madığın şeyler söyler hızlı hızlı, pazardan geliyodur yüküü götür.. Uğraşamazsın bazen çocuk.

Albuke SOKHÖTE (35): Kalbim vıtesten vıtese koşan bir formüla arabası motoru gibi çarpıyor, bacaklarım yeni ayak-lanmış bir yavru gibi sağma sa-pan adımlar atıyordum.. Sakatlarım dan yol bulan ter, çatalından grip vahşi bi aslanın gıta atılan pen-çesi gibi beni arkadan uyarı-yordu.. 50 kilo alınca geçti ama..

Tayyip Erdoğan'ın konuşması sırasında, "Parasız Eğitim İstiyoruz" pankartı açtığı için yargılanan üniversiteliler hakkında 6 ila 15 yıl arasında hapis isteniyor.

AKP, mahalle imamlığı uygulamasına başlıyor! Projeye göre imamlar mahallelerin kanaat önderi olarak görev yapacak, anlaşmazlıkları çözüp mahallelinin sorunlarını dinleyecek.

1940'larda yürütülen deneylerde Guatemala halkını kobay olarak kullanıp bilerek frengi bulaştırdığı ortaya çıkan ABD, Guatemala'dan resmen özür diledi.

KAÇ YIL OLDU?

- Günaydın Et ve Kebap, yurtdışına çıkarken bile yanında sucuk götürün, bir oturuşta 2-3 kilo et tüketebilen Bülent Ersoy'dan aldığı ilhamla, "Bülent Sultan" markalı sucuk üreteceğini açıklayalı 1 yıl...
- Galatasaraylı futbolcu Sabri, arkasında "Sarbi" yazan bir formuyla sahaya çıkalı 6 yıl...
- Mesut Yılmaz, Meclis'te yaptığı bir konuşmada, "Bu ne lahanadır, bu ne turşudur... bu ne perhizdir?" diye bağırarak bazı sorular soralı 15 yıl...

- Hayat dergisi, "Nikotin zekâyı kamçılar... Sigara hazmı düzene koyar, kabızlığı önler. Mikroplara karşı bünyeyi takviye eder. Salgınlar sırasında ağzınızda yanan bir sigara hastalıklara yakalanmanızı önleyebilir..." iddialarıyla "Sigara İçir" başlıklı bir haber yayınlıyalı 46 yıl...
- Ünlü çizgi dizi "Taş Devri", ilk defa ABC kanalında yayınlanmaya başlıyalı tam 50 yıl olmuş.

Üçüncü köprü projesinin iptali için meslek odaları ve vatandaşlar tarafından yapılan itirazların sayısı 1600'ü buldu.

DİKKAT! HEPSİNDE ÇAKI VAR!

Başbakan Tayyip Erdoğan, parti yöneticisi arkadaşalarına referandumda "evet" hediyesi olarak kendisini de sürekli yanında taşıdığı Victorinox marka İsviçre çakılarından hediye etti.

EFENDİM, VERDİSİNİZ ÇAKIYLA SİZE AÇAĞTAN GENÇLİK YAPTIM...

VER LAN ÇAKIYI GERİ...

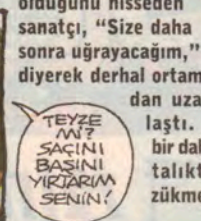

"AR KANI DÖN VE ÇIK"

TEYZE, YANLIŞ GELİYSSİN SEN...

TEYZE Mİ? SAÇINI BAŞINI YIRTIRAM SENİN!

Ajda Pekkan, hayvan hakları için yapılan bir kampanyaya destek vermek için korumaları eşliğinde Beyoğlu'na gitti. Fakat standları şaşırان sanatçı, yanlışlıkla TAYAD'lıların (Tutuklu Hükümlü Aileleri Yardımlaşma Derneği) yanına uğradı. Bu stantta biraz daha 'tehlikeli' bir kampanya türü (insan hakları) olduğunu hissedene sanatçı, "Size daha sonra uğrayacağım," diyerek derhal ortamdan uzaklaştı. Ve bir daha ortalıkta gözükmedi.

Gaziantep İbrahimşehir köyünde referandum öncesi köy meydanına boşaltılan 300 kamyon mıcır, referandumda 'hayır' çıkması üzerine Büyükşehir Belediyesi tarafından geri alındı.

DÜNYANIN EN GEYİK BÜROKRATİ BELLİ OLDU...

YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan, ABD ve İsrail'in domatese yerleştirilecek bir genç Türk milletini 20 yıl içinde yok edebileceğini iddia ettikten bir gün sonra, Van Üniversitesi sosyal binası önünde sivrisinek nedeniyle oturmamaklarından yakınarak, "Aynı değil mi burada üniversitemiz var. Sivrisinekle mücadele edilecek yol bulunamıyor mu? Üniversiteler sadece makale üretmez. İnsanların yaşam standartlarını da yükseltmemiz gerek Tohum örneği, sivrisinek örneği ile toplumun sorunlarına üniversitenin sahip çıkması gerektiğini söylüyorum," açıklamasında bulundu.

BÜ NE YAK KOCİ ÜNİVERSİTESİ SIVRİSİNEKLE BASEDEYİYÖ MÜ?!!

SİNEK DEĞİLİM BEN, ÖĞ-RENCİYİM BEN ABİ... İKİ TANE İSRİL DOMATESİ VERSENE YİYİYİM... VARSİ VERSENE...

TOKİ başkanı "İstanbul Yıkıldıkça Güzelleşir" dedi.

AKP Amasya milletvekili Avni Erdemir'in bacanakları, yeğenleri, enişterleri Amasya'daki çeşitli kurumlara yönetici olarak atandı.

Erzurum'da bir kişinin bir ayı tarafından öldürüldüğü gerekçesiyle Çevre ve Orman Bakanlığı avcılara "ayıları vurun" emri verdi.

BİR YAŞAM MİMARİ AĞAĞLU

Bizzat reklamlarında oynadığı "My World Europe" projesiyle olay yaratan Ali Ağaoglu, medyaya sürekli haber olarak ülke için ne büyük işler yaptığını anlatıyor. Reklamlarda 'Herkesin havuzlu, güzel, kaliteli bir evde yaşamayı' hakettiğini söyleyerek bol porselenli dişleriyle kahkahalar atan Ali Ağaoglu bundan bir yıl önce şöyle demişti: "1970'li yıllarda İstanbul'un Anadolu yakasında yapılan yapıların büyük bir kısmına inşaat malzemesini ben sattım. Kumları Marmara Denizi'nden, demirleri hurdadan çektik. O zamanın şartlarında en iyi malzeme buydu. Sadece biz değil tüm firmalar aynı şeyi yapıyordu. Deprem olursa İstanbul'a ordu bile giremez, ölen şanslıdır." ZANGIR ZANGIR

ONLUCU KATTAKI EVİN BAHÇESİ OLUR MU? AHA OLUYO...?

Hediye... Tekel işçilerine destek olmak amacıyla geçen 25 Şubat'ta protesto yürüyüşüne katılan öğretmenler hakkında görülecek davanın ilk duruşma tarihi açıklandı: 24 Kasım (Öğretmenler Günü)...

DURUŞMAYA ON DAKİKA ARA VERİYORUM... BU ARADA ÖĞRETMENLER GÜNÜ KUTLU OLABİLİR...

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Şan ve şeref dolu 460, 360, 180 veya 21 gün hangimizin rüyası değil ki? Türk olarak doğduğumuzdan, haliyle hepimiz asker olarak dünyaya geliyoruz ama maalesef bu temel özelliğimizi uygulama imkânına ancak erkek olanlarımız üstelik belli bir yaşta kavuşabiliyor. Her bireyin asker olduğu (ki bunu da liberal yazarların bile askeri taktik ve strateji geliştirebiliyor olmasından anlıyoruz) cennet vatanımızda içinde bulunduğumuz günlere damgasını vuran tartışma bu kutsal vazifenin ifası üzerine.

■ En son, Genelkurmayın "askerlik tek tip olsun, ilkökul mezunu ve doğeni hep birlikte, aynı süre askerlik yapsın, neticede imtiyazsız sınıfsız kaynaşmış bir kitleyiz" önerisi, hükümet tarafından "olacak iş mi canım, çobanla profesör, bilenle bilmeyen, Ahmet abiyle Zekeriya abi aynı süre askerlik yapamaz" diye savuşturuldu. Üniversite bitirip, hayatını ilim ve ırfa adanmış gençler rahat bir nefes alırken; diğer arkadaşlar üzüldü. Ya da tam tersi,

■ Madem askerlik süresiyle ilgili tartışma var, asker doğmuş ve de asker doğduğunu Ankara Polatlı halkına çeşitli vesilelerle günde birkaç kere başıra çağırma deklare etmiş bir kişi olarak bu konuda benim de bir iki öneri getirmem kaçınılmazdır. Kulaklarının dibinde bağırıldığım Polatlı halkından da bu vesileyle özür dilerim.

■ Askerlik tek tip yerine tek tük olabilir. Nasılsa asker doğduğumuza ve beden dersinde bile hizaya girip uygun adım yürüdüğümüze göre fazladan talim yapmamıza gerek yok. Ancak elbette şan ve şeref dolu 460 gün yaşamak isteyenler bu haktan mahrum edilmemeli, dileyene dilediği yerde dilediği müddet askerlik yapma hakkı tanınmalıdır. Halen Bosna'da bir birliğimiz var mı bilmiyorum ama varsa beni kafadan yazsınlar; 7 gün 6 gece (şan ve şeref dolu olmak kaydıyla) askerliğe talibim. Bunu askeri atâşelikler için de düşünebiliriz. Roma askeri atâşeliğinde şan ve şeref dolu 4 gün 3 gece mesela.

■ İddialara göre askerliğin üniversite mezunları için 4, diğerleri için 9 ay olması gündemdeymiş. Bir de bedelli çıkacakmış. Diyorum ki onun yerine biraz daha detaylı yapılamaz mı bu? Neticede iki yıllık mezunlarıyla lise, lise mezunlarıyla ilkökul mezunları da bir değıldir o zaman. Ha bana hepsi Ferrari; aslan gibi çocuklar o ayrı ama bu mantıkla ilkökul mezunları

5 ay askerlik yapsın, ilkökul terk durumu varsa mesela ilkökul 4'ten terkse, 4 ay yapsın. Lise mezunlarını da aynı kefeye koymamalı. Sosyalciler 7, fenciler 7,5 ay askerlik yapsın. Anadolu Lisesi mezunları 3 ay askerlik yapsın, 9 ay çalışsın, gelsin bir 3 ay daha yapsın.

■ Hem her üniversite mezununu aynı kefeye koymak yanlış. Üniversite mezunlarının askerlik süreleri de ÖSYM'nin açıkladığı taban puanlara göre düzenlensin. Ankara Hukuk mezunları 3 gün yaparken Harmantepe Hukuk mezunlarını 3 hafta askerlik yapmasıyla adaletsizliğin önüne geçilebilir. Doktorlu arkadaşların da aynı şekilde sınıflandırılması, uluslararası hakemli dergilerde 5'ten fazla yayını bulunanlar tamamen muaf sayılırken, hiç yayın yapmamış olanların fazladan iki ay askerlik yapması bence uygundur.

■ Bedelli ayrı. Bedelli askerlikte, parası çıkışmayanlara ödeme oranında askerlik yaptırılarak çeşitlemelere gidilmesi uygun olacaktır. 5 bin avroya 21 gün askerlik yapıyorsa 2500 avrosu olan geri çevrilmemeli, 42 gün askerlikle idare etmelidir. Aynı hesaplama 21 gün askerlik için 5000 avro verildiği düşünülürse, şan ve şeref dolu 460 günden yapılmayan 439 gün için 5000 avro alınmakta olup yapılmayan askerlik günü başına 12 avro düşmektedir. Dolayısıyla 12 avroyu

bastırmanın bir gün erken terhis olması pekâlâ sağlanabilir. 120 avron mu var? Çekinme, gel, on gün erken gidersin. Ayrıca anlaşmalı bankaların kartlarına yapılacak taksit fırsatları da düşünülmesi.

■ Haftanın diğer bir gündem maddesi de (böyle konuşunca da kendimi bir an için Ruşen Çakır gibi hissettim. Neyse ki bana sadece "Kol saati kazandınız" diye SMS geliyor) KPSS skandalı ve ÖSYM'yle ilgiliydi. Şu skandal içinde kopya çekenlerin hemen hepsinin aynı grubun dershanelerinden olmasına karşın, nedense kaba bu tosuncukları korumaya kalkan abinin başına patladı, olayın da hafiften üstü örtüldü ya, ayrı mesele. ÖSYM yeni tedbirler almış; adaylar artık sınava girerken yanlarında telefon, saat, kulaklık, bozuk para,

küpe, anneanne falan getiremeyeceklermiş. Adayların sınava kalem, silgi, kalemtraş, su, şeker getirmesi de yasaklanmış. ÖSYM gereklerini temin edecekmış. Bu listeyi dikkatlice oluşturmak gerek.

■ Sınava giren her adaya iki adet kurşun kalem, bir silgi, bir kalemtraş, yarım litre su, kırk bir adet kuru üzüm, peçete, iki tavuk kanadı, barbekü sos, nazar boncuğu, bir adet YÖK başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın vesikalık fotoğrafını dağıtılın. Sınavda kendisinin fotoğrafına bakılarak daha bir motive olunabilir.

■ Ek önlem olarak soru kitapçıkları parçalanarak adaylara parça parça dağıtılın. Yok öyle eskisi gibi istediği sorudan başlamak. Sonra "sınavı bitirdim" diyerek çıkıp, akabinde ezberlediği soruların cevaplarını dağıtanlar varmış zira. Gerçi bu hafıza ve zekâ sahiplerinin MIT'de süper illeten teknolojilerinin geliştilmesinde çalışmak yerine neden ÖSYM sınavlarına dadandığını Allah bilir o ayrı.

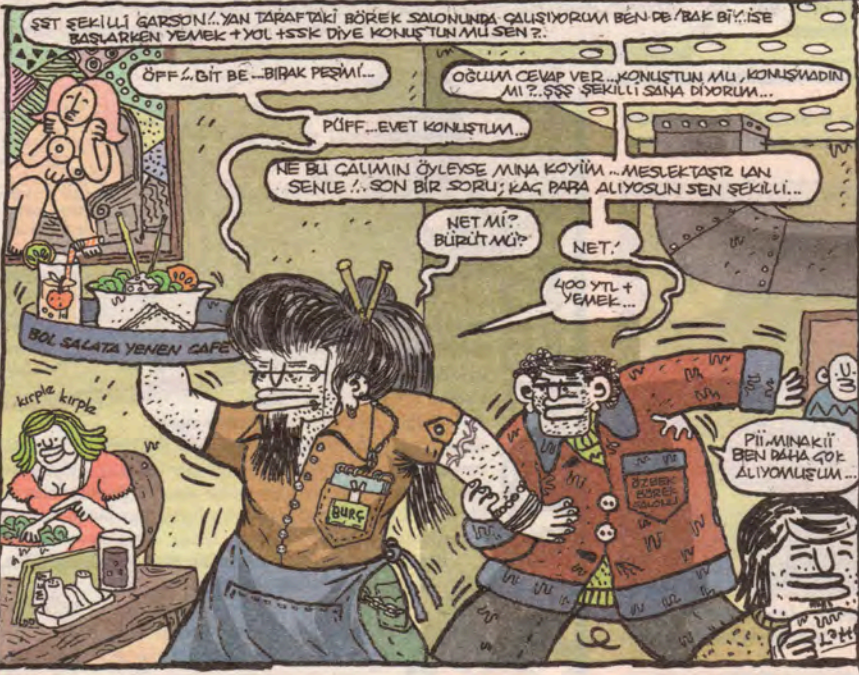
■ Diğer güvenlik önlemleri GSM şirketleriyle anlaşarak şebekelerin tamamen kapatılması olabilir. Turkcell zaten artık hiçbir yerde doğru dürüst çekmediği için onları kapatmasına gerek yok.

■ Bu arada bilenler için söylüyorum, deniz tarafındaki kale, KPSS skandalında, sınav salonunda önce kopya çekilmişmiş, sınavdan önce, soru kitapçıkları sızdırılmıştı. ÖSYM'nin buna karşı bir önlem almadığını düşünüyorsanız yanılıyorsunuz arkadaşlar. Hatırlayacağınız gibi KPSS skandalı, ÖSYM'nin sitesi çöktüğü için puanını öğrenemeyen bilgisayar meraklısı bir adayın "ulan ne işmiş bu, dur bakayım" diye uğraşıp siteyi hacklemesiyle ortaya çıkmıştı. ÖSYM muhakkak Rus hacker gruplarıyla işbirliğine giderek daha yüksek güvenlikli bir site kuracak ve böylece önüne gelenin sisteme girip "oha bu ne lan 350 kişi full çekmiş hele hele" demesinin önüne geçecektir.

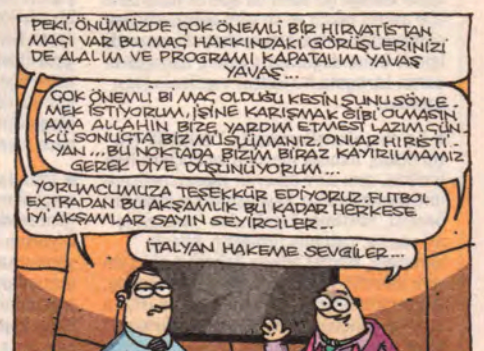
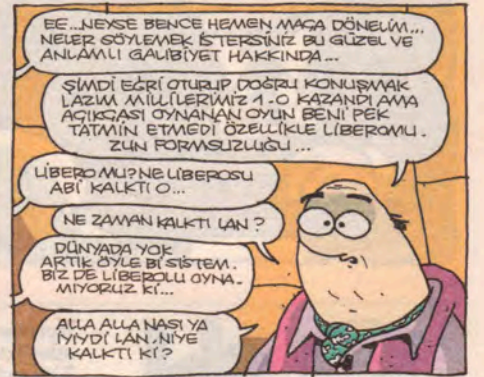
PS: Bülent Uygun mu? Değil.

BONUS CART'A ERKEN TERHİS FIRSATI

İŞİM DEYİM GÜLCÜM DEYİM - UMUT SARIKAYA -

PANTOLON

BU KOLONYA HEPİMİZİN

Bizim evde televizyonun altındaki dolapta her zaman iki üç şişe kolonya olurdu. Hastalık zamanlarında komşuların getirdiği kolonyalardan oluşan bu kreasyon, annem tarafından başkalarının hastalığında kullanılmak üzere stoklanırdı. Ev hanımları tarihinde, bu kurnaz düşünce yüzünden (biri hasta olsa da götürsek) binlerce Tarih kolonyası hiç açılmadan ev dolaşmıştır. Fırmanın bu kısır döngüden haberi olduğunu sanmıyorum. Aynı 'anne tipi kurnazlık' yüzünden insan bedeni görmeden yıllarını geçiren neversim takımları olduğu da biliyoruz. Babamın mide kanaması geçirdiği günlerde bize gelen gül desenli bir neversim takımı, bizden çıktıktan yaklaşık bir yıl sonra yine babamın yaşadığı bir kalp spazmi sonrası (uzaklara bırakılan bir kedi gibi) tekrar eve döndüğünde, annem, "A-aaa! E bunu ben vermişim, çok ayıp!" demişti. Aslında bu bir milat olabiliirdi. Güllü Nevresim Vakası'yla bilinçlenip olay protesto edilerek (Dolaşan Nevresimlere Hayır!) bu döngü kırılabilirdi. Fakat annem sanki şaşırın kendisi değilmiş gibi, güllü neversim takımını Sema Teyze'nin o yıllar çocuklara söylenmesi ayıp kabul edilen ameliyatı (Sema'nın gizemi) için kullandı. Birilerinin hastalığı durumunda ülkemiz anneleri ortak bir bilinçle aynı davranış kalıplarını tekrar ediyordu: Telefonla haberi al / haberi verene "A-aaa!" de / aldığı haberi en az üç kişiye yay, onlar da "A-aaa!" desin / bütün A-aaa'lar ziyaret günü ve saati için anlaşsın / ziyaret sırasında çok üzü / kolonyaları ve neversimleri teslim et / eve dön / akşam evde kocana hasta arkadaşını anlatarak, "çok çökmüş zavallı!" de / kocanı "kim çökmüş?" desin / kocanı ilgisizlikle suçla ve yat...

Annem, yıllar içinde, kötü haberleri vermek için kendine has bir ses tonu geliştirdi. Daha kelimeler haberi oluşturmaktan ses tonundan memleketteki boşanma, kavga, bahtsız evlilik, kanser, felç, ameliyat gibi gelişmelerle karşı karşıya olduğumu anlayabiliyordum. (Memleket: Olayların hiç durulmadığı, siz ne kadar uzakta yaşarsanız yaşayın kötü haberlerini üretmek, anneler vasıtasıyla size kendini düzenli bir biçimde hatırlatan hastalıklı toprak parçası.) Önce birini zorla hatırlatıp hayal meyal bir görüntü oluşturmak, sonra da bu bulanık şahsiyetin hastalığından uzun uzun bahsetmek üzerine kurulu bir sistem bu. Annem telefonda, "Hani İncesaray apartmanında bir karşı kapı komşumuz vardı, hatırlıyo musun sen onu?" dediğinde, eski komşumuzun iç organlarından birine doktorların açıp baktığını anlamam zor olmadı. "Yok, hatırlamıyorum," dedim. Hatırlamıyor olmamı pek ciddiye almadı ve direk kadının içine daldı: "Kadıncağzın safra kesesini almışlar." (Kadıncağzı: Ameliyat sonrası hacmen azalan kadınlara verilen isim) "Öyle mi?" dedim. "İstanbul'da olmuş ameliyatı," deyince bunun memleketten yayılan ve telefonu kapatır kapatmaz unutulmaya müsait bir haber olmadığını hissettim. Yanılmamışım; "Git bizim namımıza da bir ziyaret et," dedi. (Namımız çok önemlidir bizim: "Budacılar, safra kesesinin alınması hususunda çok üzgünler. Ve onları temsilen ben küçük oğul buradayım. Namımız yürüdüğü için biz iyiyiz. Ya siz?") Gitememin gereksiz olduğunu, safra kesesinin tıpkı bademcikler ve 20 yaş dişleri gibi patır patır alındığını, bu organların zaten alınmak için var olduğunu bir türlü anlatamadım. Tartışmamız uzayınca en büyük silahını çıkararak, 'vicdan!' diye ateşledi: "Onlar zamanında sana çok baktı ama!" Resmen orantısız güç uyguluyordu. Daha fazla direnmenin anlamı yoktu. Durduramayacaktım. Namımız yürüyecekti.

Çantamda hediye paketi yapılmış bir şişe kolonya var. Niyetim çiçek almak, ama annem telefonda safra kesesinden açılan boşluğa törenle kolonya yerleştirmem konusunda ısrar etti (çiçekler solar ama kolonyalar yıllarca dolaşır). Aslında kolonya tercihiyle, çiçeği baş aşağı taşıyarak romantik görüntüyü yok etmeye çalışan erkeksi kaygıdan kurtulduğuma da memnundum. Taksinin neversim takımı ve kolonyanın sihrini düşündüm. Taksinin camına vuran yağmurdan olacak, neversim takımı ve

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

kolonyanın hastalıklarda neden tercih edildiğiyle ilgili tespitim mısralar halinde düştü aklıma: Hastasın sen, bak bu neversim takımı, açar yatarsın / Hastasın sen, bak bu kolonya, sürer ferahlırsın / Saffra kesenin yokluğunda umarım çok zorlanmazsın...

Hastane odasının kapısından içeri baktım, "Duyunca hemmen apar topar geldik," diyordu bir kadın. Sonra küçükken benle ilgilendiği iddia edilen Saffra Kesersiz'e baktım. Tanyamadım. "Nasıl üzüldük, nasıl üzüldük..." deyip kafasını salladı bir başka kadın. Bir diğeri, "Maşallah iyi gördüm ama seni," dedi. Onları da tanıımıyordum ama bu lafları, hareketlerini, yüzlerine takındıkları ifadeyi çocukluğumdan beri çok iyi tanıyordum. İçerde sahte duyarlılık terörü esiyordu.

Sadece ziyaret süresi boyunca üzülen bu kadınların gitmesini beklemeye karar verdiğim an beni gördüler. Derhal üzülerken içeri girdim. Ziyaretçi kadınların üzüntüsü tepeden tırnağa beni süzerken bir anda kayboldu. Özellikle bir tanesi, ayak ucumla kafamın tepesi arasında 4-5 kere gidip geldi. Bakmaların ardı arkası kesilmiyordu, sanırım Saffra Kesersiz de beni tanımamıştı. Köklerini açıklamak zorunda kaldım. Saffra Kesersiz kim olduğumu öğrenince, beni büyük bir hararetle karşıladı, ne kadar değişmiş olduğumu üst üste tekrar ederek elini öptü. Sonra, "Benim elimde büyüdü bu," diyerek ziyaretçi kadınları beni yeniden süzmeye davet etti. Bugünkü yazma becerimle, 4 adet orta yaşlı kadın

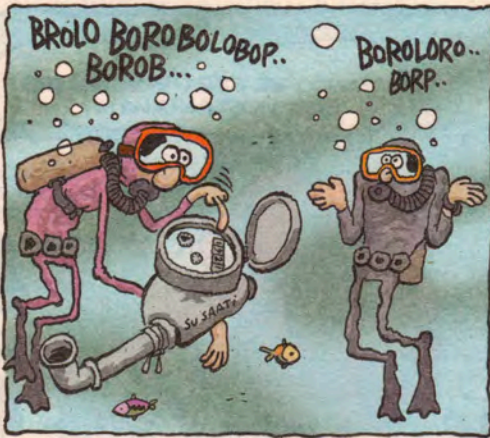
tarafından yakın mesafeden süzülmenin zorluğunu sizlere anlatmam mümkün değil. Tam o sırada hemşirenin içeri girmesi büyük bir şanstır. Kadınlar, süzme alanlarına giren bu yeni canlıyla ilgilenmeye başlayınca beni bıraktılar. Kısa bir süre sonra da yıllanmış kolonyalarını bırakıp gittiler. Konuşacak hiçbir şey bulamadım. Saffra Kesersiz, bütün boşlukları onun elinde büyüdüğümü iddia ederek doldurdu. "Ben sizi hatırlayamadım," diyemedim. Yaklaşık beş dakika sonra odaya giren bir adam (kocasıymış), kim olduğumu öğrenir öğrenmez, "Hay maşallah ne kadar büyümüşsün, sen bizim elimizde büyüdün sayılır," deyince, "Ulan annem nerdeydi benim?" diye düşünmek zorunda kaldım. (O yıllar çok hastalık vardı yavrum, annem tüm sen ev ev dolaşıp kolonya dağıtmak zorunda kaldı. O yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi safra kesem alındığında beni ziyarete geleceğin.)

Odaya yeni gelen insan Saffra Kesersiz'in kardeşi. Onu da hatırlamıyorum. Ama tanıtımım yapılır yapılmaz, ne dediğini tahmin edersiniz: "Aaa bu o Fırat mı? Vallahi tanıyamadım, sen bizim elimizde büyüdün sayılır." Durum iyice garipleşmeye başlamıştı. Hiçbirini hatırlamıyordum. Kimdi bunlar? Kaç kişinin elinde büyümüştüm? Gerçek

ailem bunlar mıydı? Ben namı yürüyen bir Budacı değil miydim? Annem ellerinde büyümem için bu kadar insanı neden seferber etmişti? (Annen sen küçükken deri pantolonunu giyip bir Chopper'ın arkasına atladi ve gitti. Tam bir yıl geri dönmedi yavrum, o yüzden seni biz büyüttük. İyi bir çocuktun sen, taa o zamandan belliydi bana kolonya getireceğin.) Bir tür kimlik bunalımıyla çıktım odadan.

Hastanenin dış kapısından çıktığımda kolonyayı bırakmayı unuttuğumu fark ettim. Yeni ailemin yanına dönmeyi canım istemedi. Elleri büyüdüğü bir dördüncü kişiyle tanışmak istemiyordum. Kolonyayı açıp yüzüme sürdüm. Kimlik bunalımı yaşıyordum ve biraz ferahlamaya ihtiyacım vardı.

Cihan Ceylan

ANIL DUMAN

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Cep telefonunun alarm fonksiyonu vs. Erman Çağlar

04.30
Cep telefonunun alarm sesini seçerken olumlu, neşeli bir şeyler seçmeye çalıştım. düşünce olarak beni "Eeeermmaan, haydi uyaaan, bak yeşil çimenler, sevimli tavşanlar ve gökkuşakları bile uyandı, haydiiiiiii" der gibi uyandırması gerekiyordu. O kadar neşeli. Şimdi, sabahın dört buçuğunda, daha henüz iki saat uyumuşken ve gördüğüm rüyada olaylar yeni gelişmeye başlarken telefonun neşeli alarmı daha ziyade "Ermaaaan, daha yedi buçuğa kadar uyuyabilirsiin, çok az uyanıp beni yedi buçuğa kurabilirsin, yedi buçuk iyidir Erman" der gibi geliyor. Neden yedi buçuk? Daha önce neden dört buçuğa kurdum? İş var çünkü, sabaha yetişecek işler, ya da biraz zorlarsam öğlene yetişmesi gereken işler. Demek ki öğlene yetişecek. Gördüğüm rüyayı kaçırmamak için alarmı hızla kurup tekrar uyumaya çalışıyorum. Yedi buçuğa kadar uyuyacağım için o kadar sevinçliyim ki istemsiz bir şekilde ayaklarımı birbirine sürtüyorum. Tekrar rüyaya daldığımda tam olarak tanımadığım bir evin salonunda çok da tanımadığım insanlarla birlikteyim. İki tane tanımadığım eleman televizyonun başında ellerinde joystickler playstationda Tekken (dövüş oyunu) oynuyorlar. Diğer dört eleman ve ben Tekken sırasının bize gelmesini bekliyoruz. Çok da tanımadığım bir eleman bana bakıp uygunsuz bazı el kol işaretleriyle "biraz sonra eline vericem joysticki meh meh meh" diyor. Demek ki Tekken playstationda Tekken turnuvası yapıyoruz. Gerçekten bu rüyayı yeniden görebilmek için mi o kadar coşkuyla yedi buçuğa kurdum alarmı? Altı yedi adamla izbelerde playstation oynamak için mi erteledim işlerimi? Üstelik anlaşıldığı kadarıyla sıranın bana gelmesine daha çok var. "Neyse lan, rüyadayım

nasıl olsa, eninde sonunda fantastik bazı şeyler olur herhalde" diyerek etrafıma bakıyorum. Yarıyından çoğu içilmiş, gazı kaçmış, ısınmış içeriğiyle ikibuçuk litrelik kola şişesi de bizimle. Bazen bu kadar gerçekçi rüyalar görebilmem korkutucu geliyor bana.

07.30

Alarmın ilk cıvıltılarıyla uyanıp yeni uyanan bir insandan beklenmeyen bir çeviklikle susturuyorum onu. Uyanmak hiçbir zaman sorun olmadı zaten. Sorun daha çok, alarmı daha ileri bir saate kurup biraz daha uyumak için kendimi çok kolay ikna edebilmem. Bir güzel söze, bir göz kırpmasına ikna oluyorum. Mesela şimdi içimdeki küçük adam bana "işler yedi buçukta kalkınca yetişiyorsa, sekizde kalkınca da yetişir. Yedi buçukla sekiz arasında ne fark var? En başında alarmı yedi buçuğa kurman çok saçmaydı zaten. Sekize kursaydın daha mantıklıydı" diyor. "Sekize kursaydım, neden sekiz buçuğa kurmadın diye konuşacaktın, bütün işlerimi baltalıyorsun, nefret ediyorum senden, nefret ediyorum, nefret edi-" diye bağırırdım birden beni kendine doğru çekiyor, dudaklarını dudaklarımın yapıstırıyor, kendimizi şehvetle öpüşürken buluyoruz. "Nooluya lan?!?" diye dehşet içinde uyanıyorum. Adam öptüm lan. Hem de içindeki küçük adamı öptüm. Biraz kendime gelip saate bakınca saatin dokuzu yirmi geçtiğini fark ediyorum. Neredeyse iki saat boyunca öpmüşüm içimdeki küçük adamı. Hemen şimdi kalkmazsam hiçbir şekilde yetişmeyecek olan işin stresıyla saçma sapan rüyalar görmeye başladım demek ki. O yüzden saati dokuz buçuğa kurup tekrar yatıyorum. On dakikalık uykunun bütün dertlerime derman olacağına, kafamdaki bu ağırlığı alıp güne zinde başlamamı sağlayacağına inancım tam.

09.30

Şimdi size biraz cep telefonumun alarmının "ertele" fonksiyonundan bahsetmek istiyorum. Ertele demek, dört dakika daha uyumayı hakediyorum, ama bu dört dakikanın otuz saniyesini telefonun alarmını kurmaya çalışarak harcamak istemiyorum demek.

Dört dakikaya da

Canım, günaydın...

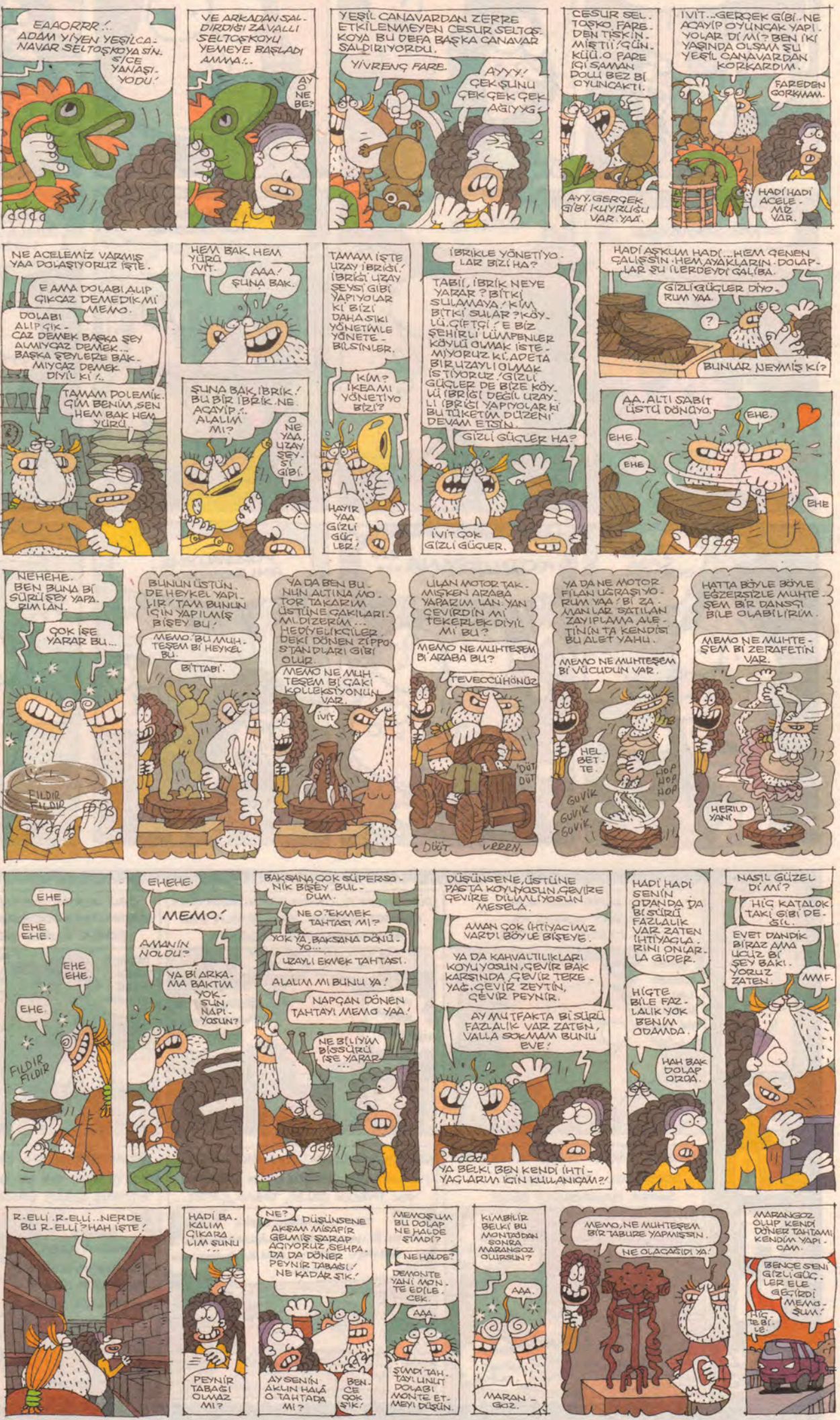
Ertele demek, kendime değer veriyorum ve küçük şeylerden mutlu olmayı biliyorum demek. Ertele demek, hayvanlar gibi uyanığım ama yataktan kalkamıyorum, profesyonel yardıma ihtiyacım var demek. Zamanımı verimli kullanamıyorum, devamlı kendimi sabote ediyorum demek.

09.34
Dört dakika cep telefonum elimde alarımın çalmasını bekleyerek geçiyor. Alarm çaldığı gibi tekrar ertele tuşuna basıyorum. Artık bundan sonrası, öğlene yetişmesi gereken iş, ben ve cep telefonunun alarımı arasında yaşanan bir sinir harbi. Kim önce pes edecek? Benim etmeyeceğim çok belli. O yüzden ya yapılması gereken iş dile gelip "Özür dilerim, siz haklısınız, kimseyi böyle üzme hakkım yok, hatalıyım" diyecek, ya da cep telefonunun alarımı bir noktadan sonra dört dakikada bir çalmaktan vazgeçecek. Daha önce alarımı dört dakikada bir susturarak yatakta iki üç saat geçirmişliğim var. O yüzden kendime güvenim tam.

10.16
Yapılması gereken işin dile gelmesi çok olası olmadığı için, ben herhalde cep telefonunun alarımı bir noktadan sonra ötmekten vazgeçecek diye bekliyordum. Onun yerine -inanılmaz ama- yapılması gereken iş dile geldi. "Yazıyı bağlayamadı, fantastiğe bağlayacak enayi" diye düşünen arkadaşlar varsa aklımda öyle bir şey yok. "Yapılması gereken iş doğruldu, çalışma masasından aşağı atladı, beni kaldırdı, giydirdi, sonra karşısına aldı, neden böyle yapıyorsun Erman diye sordu" diye bağlayacağımı mı sandınız? Gerçekten sandınız mı bunu? Öylesi çok saçma olurdu gerçekten. Öyle bir şey olmadı. Onun yerine sabah kalkmaları gereken saatte kalkmış, efendi gibi çalışması gereken saatte çalışmaya başlamış bazı insanlar beni aradı. "Erman'cığım nasıl yetişiyor mu iş? Biliyorsun en geç onbir kadar elimizde olması gerekiyor işin. Şimdi çek ettim mailleri, henüz göndermemişsin, bir sorun mu var?" diyerek kolumu büküdü, canımı yaktı. Ağızım dilim "işin başındayım şu anda, iyi gidiyor yani, en geç onbir buçukta falan elinizde olur", ses tonumsa "abi çok özür dilerim, üçten önce işi çok zor alırsınız, beni böyle zor durumla düşürdüğünüz için hepinizden nefret ediyorum, bir gün gelip büronuzu benzinle yakacağım" dedi. Bir süre daha karşılıklı işin nasıl da en geç onbir buçuğa yetişeceğini ve bunun ne kadar arzulandır ve uygun bir durum olduğunu konuştuk, birbirimize iyi dileklerimizle sunup telefonu kapattık. Telefonu kapattığımız gibi alarm o neşeli melodisiyle çalmaya başladı. Durumun dramatik bütünlüğünü sağlaması açısından tekrar ertele tuşuna bastım, gözlerimi kapattım ve "dört dakikaya daha ihtiyacım var" dedim. Evet, bazen evde kendi kendime hollywood tarzı aksiyon filmi kahramanları gibi hareketler yapıyorum.

MAKUL KOCAM MEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

KÜTÜK...

Sandık içi

ERSİN KARABİLUT

GECE İNTERNETTE GÖRÜP SELAM VERENLER OLUYO. "ÇALIŞIYO MUSUN, ONDAN MI AYAKTASIN?" DİYOLAR KEŞKE SADECE ÇALIŞTIĞIMDA AYAKTA OLSAM. LİSEDEYKEN BAŞLADI BU GECE OTURMA DURLUMLARI, Bİ DAHA DA DÜZELMEDİ AKŞAMLIŞTI OKULDAN EVE GELEP UYUDUM, GECE 12'DE HERKES YATARKEN DE KALKIYODUM.

PH ÖĞLÜM AH... NOOLUCAK BİLİYİYORUM BÖYLE.. GÜNAYDIN BAKALIM...

NAA-DIYIM ANNE YAA...

YİNE KALKTI, Dİ MI O?... SÖYLE YATSIN!

BABAN YATSIN DİYO...

AKŞAM YEMESİMİ YİYİP SABAH KADAR OTURUP SONRA DA OKUĞA GİDDİM

TABİİ O ZAMAN BUNU BİR AYKIRILIK VE ACAYİPLİK OLARAK GÖRDÜM. İÇTEN İÇE GAYET DE HOŞNUTTUM. İSTEDİĞİM ZAMAN DEĞİŞTİRİRİM SANIYORDUM AMA MESAI SAATLERİ BELLİ Bİ İŞTE ÇALIŞMADIGIN SÜRECE DÜZELTMEK ÇOK ZOR. BENCE GÖZLERİMİN ÇEVRESİNDEKİ MORLUK DA BU YÜZDEN. EN SAĞLIKLI ANIMDA BİLE "ÇOK YORĞUN GÖRÜNÜYÖSÜN" DİYOLAR SKİCEM YANİ ARTIK.

VALLA GECE 3 GİBİ UYUYORUZ BİZ GENELDE. SENİNKİ FENAYMIŞ. Bİ DE GÜNDÜZLÜ KAÇIRMAK FENA OLUYO MUTSUZ EDİYÖ İNSANI...

SABAH 6'DA YATMAYI DA GEÇTİM ARTIK ÖĞLEN 1'DE UYUYORUM...

YARIN ÖĞLEN UYUMA TUT KENDİNİ, SONRA BÜTÜN GECE UYURSUN. ANCA ÖYLE DÜZELİR.

DENEDİM ÖĞLÜM ÇOK DENEDİM AMA Bİ KEZ DAHA YAPTIYIM MADAM.

SONUNCU DENEMEMDE ÇOK ÜMİTLİYDİM. BÜTÜN GÜNDÜZ DAYANDIM VE AKŞAM 11'DE YATAGA ATTIM... SABAH 8'DE KALKIRIM. HATTAA SPOR YAPARIM FİLAN DİYODUM...

NOOLUYO LAN... NİYE UYANDIM Kİ...

SAAT GECE 2...

AMA O YORĞUNLUKTA BİLE OLMADI İŞTE.

GÜNDÜZ UYUYUNCA DİNLENEMİYOSUN Kİ ZATEN. BEN HEP ÇOK YORĞUN UYANIYORUM. SÜREKLİ DEVAŞA CİSİMLER FİLAN GÖRÜYÖRÜM. ÇİZEREK TARİF ETMEYE ÇALIŞIYIM BAK, ESKİDEN BENİM UYKUM SÖYLE Bİ SEYDİ. (AMARLI YALARIMI DEĞİL, UYKUNUN BANA VERDİĞİ Bİ HİSSİ ÇİZMEYE ÇALIŞIYIM.)

ESKİDEN DAHA Bİ BÖYLEYDİ.

SANDIYSE SANKİ SÖYLE GİBİ.

YOK, BUNDAN BİŞEY ANLAMADINIZ. YANİ ASLINDA BEN ANCA TAVADIM. OLSUN YİNE DE SİLMİYCEM BU KARELERİ.

ARADA ÇOK İLGİNÇ ŞEYLER DE OLUYO. LİSEDEYDİM TAMAMAMİ DERS SAATİNDE OKULUN KORİDORUNDA DOLANIYORDUM... MÜDÜR YARDIMCISI GÖRDÜ BENİ.

EVLADIM DERS SAATİNDE NE GEZİNİYÖSÜN SEN BURDA?... YÜRÜ SINIFI NA!!!

TAM SINIFA GİDİCEKEN Bİ ŞEY FARKETTİM...

AA... Bİ SANIYE...

... BU GALİBA GERÇEK DEĞİL...

... ŞU AN BEN BUNU HAYAL EDİYÖRÜM...

GERÇEK DE GİL Dİ MI HOCAIM? O ZAMAN BEN Sİ NİFA GİTMEYE BİLİRİM Dİ MI?

TABİİ Kİ... İSTEDİĞİNİ YAPABİLİRSİN...

RESMEN RÜYAMDA ZİHNİMİ BENİ KANDIRMAYA ÇALIŞIRKEN YAKALADIM...

... VE O DA YAKALANDIĞINI ANLAYINCA ROL YAPMAYI BIRAKTI. SONRA BUNA BENZER BİŞEY Bİ KEZ DAHA OLDU. İNŞEESİN GİBİYDİ VALLA AMA Bİ DAHA GÖREMEDİM. KEŞKE YİNE OLSA.

GEÇENLERDEKİ BU SON GECE UYUMA DENEMEMDE SAAT 2'DE UYANINCA YATAKTA BAYAA Bİ UĞRAŞTIM. AMA SÜREKLİ UYUMAYI DÜŞÜNÜNCE UYUMAMIYOSUN. Bİ DE VAY BENİM SAĞLIĞIM ELDEN GİTTİ VAY SÖYLE ODU DİYE DİYE SABAHİ ETTİK. 6 GİBİ ARTIK O YATAKTA PAHA FAZLA DUYMAYA DAYANAMAYIP KALKTIM. AMA TAM DA SES ETMEDİM. BÖYLE KENDİ KENDİME DAHA AYILAMAMIS GİBİ YAPIYORUM, SÜT KOYDUM. İÇERKEN DUR DEDİM AZIÇK BİLGİSAYAR AÇTIYIM. Bİ ARKADAŞIM ONLAYNDI ONUNLA KONUŞTUK BÖYLE...

Yaa uykum açılmasın diye vücudumu kandırmaya çalışıyorum şu an. Aslında gayet ayık olduğum halde gözlerimi zor açıyomuş gibi filan yapıyorum, belki o zaman uykum gelir.

İyi de aynı vücut şu an bunu yazdığını gördü. Bence artık yutmaz bu numarayı.

Hastır doğru.

HAKKATEN DE BİLİNCİ, BÖYLE SANKİ Bİ HAYVAN GİBİ BİRDEN KENDİNE GELDİ...

LAN? NOOLY?!

UYANMIS YA BU?!

SKERİM HAA NUMARA MI YAPIYO MUŞ?!

O UYANINCA DA Bİ DAHA YATAMIYOSUN İSTE. BARİZSİZ BİR DENEMEDEN SONRA YİNE GÜLEPEN SONRA YATAGA GÖTÜRDÜM VÜCUDU NAAPİYİM...

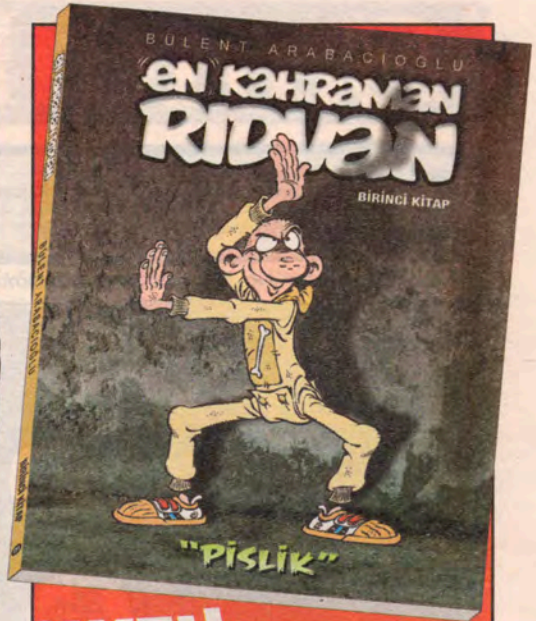
Bİ ŞEY YAPMAM LAZIM...

BİYERLERE GİTMEK...

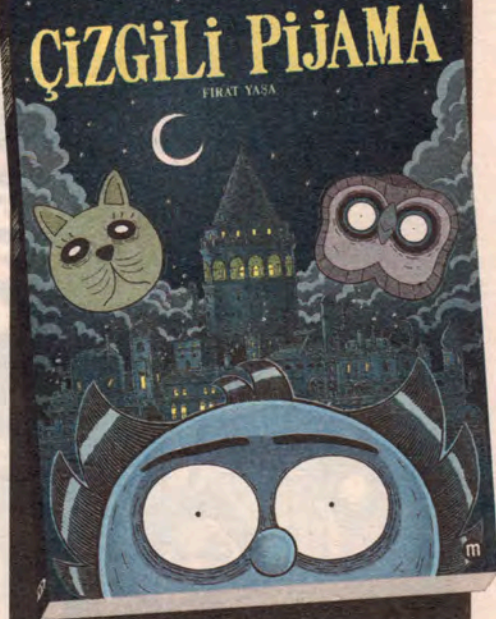
ÇALIŞMAMAK FİLAN DA LAZIM BİRAZ.

GEÇEN HAFTAKİ BİR SAYILIK MOLA DA BU YÜZDEN. DİNLENDİM AZIÇK. İKİ HAFTADIR DA EN GEÇ 3 GİBİ UYUYORUM. EĞER SAĞLIK SIZLIKTA GEBERİP GİTMEZSEM Bİ SAAT DAHA GERİYE ÇEKİCEM. İNŞALLAH... BAKALIM ARTIK, HADİ İYİ GECELER...

uğur günyay

ÇIKTI! BAYİLERDE

ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
HAFTAYA KİTAPÇILARDA

æ Merhaba.

æ Sonunu düşünmeyen sinsi olamaz.

æ Halep Pasajı oradaysa **Atlas Pasajı** burada.

æ Ya Atilla diye isim olsaydı. O zaman ne bok yiyecektik ya.

æ Geçenlerde o kadar büyük bir teyze gördüm ki sanki sekiz dokuz kardeşmiş de tek bir vücutta toplanmış gibiydi.

æ Taş üstüne taş koymayan adamın, bilhassa
yakınım gibi oluyor bu insanlar, benimle ilgili
eleştirisine bıyık altından gülmek gibi
muhteşem bir huyum olduğu için kendimi
ne kadar sevsem az diye düşünüyorum.

æ Beykoz Korusu'nda itina ile ağaçtan çöp tenekesine sıçan bir karga gördüm.

æ Şimdi dikkat ettim de benim bütün kalemliklerim Nescafe bardağı. Evet şu kırmızı seri. Bir ara o kadar çok almışım ki, kenarı kenarı çatlayana kalemlik yapa yapa sayısız kalemliğim olmuş. Vaylar vay, heyler heyi.

a Kuzenim çöp kovasının üzerine ekmek
koyabilen bir insan. Açıklaması da **bu çöp
kovası evdeki en temiz şey**. Off yaa, bir
gün olaydı yanlarımı ağrıtmayaydın n'olurdu.
Tayanç Ayaydın
n'olurdu.

æ İnsan içinde
 yarış duygusu hep
 var. Bunu en çok
 da bisikletimle
 öyle rölanti
 giderken önüme
 çıkan başka bir
 bisikletçi
 gördüğümde
 hayvan gibi
 pedallara
 bastığımda
 anlıyorum. Tam
 bir ayıyım. Gerçi
 ayısını da başka
 bisikletçiler bana
 yapıyor. Demek ki
 bu bu işin özü. Bu

arada tam dört senedir aynı formayı giydiğimi, Küküksu'da sürekli önünden geçtiği bakkal, **değiştir artık şu formayı, rengi gitti zaar** diye arımdan bağırıyazdığında anladım. Gerçi arkadaşlarım bakıp bakıp, **sen çok mu güneşte kaldın** **hacı** dediklerinde de inceden bi kılandıydım ama. Ne bileyim, pek bilemiyorum. Bir de bisikletle ilgili, bir keresinde Yatağan'dan Milas'a inerken, yanıma bir araba yanaştı, tıpkı Fransa Bisiklet Turu'ndaki gibi arabadan bana su uzattı. Müthiş bir andı. Bir de yine, bitmez ki, bisiklet hikayeleri bitmez, Milas'tan Ören'e giderken, yanıma bir kamyonet yanaştı. Durdurdu beni. **Ve birader Milas'ta cüzdanını düşürmüşsün, ta Milas'tan geldim** diye bir cüzdan uzattı bana. Dedim **ağabey o cüzdan benim değil. Hadi yaa, demek ki öbür bisikletçiler düşürmüş, ben hemen geri dönüp Bodrum'a doğru onları yakalamaya çalışayım** dedim. İnsanımız hakikaten bir başka güzel. Bir de, Özlem'im de bisiklet parçalarını ve aparatlarını en az benim kadar seviyor. An oluyor bisikletimi tamir ederken, birkaç bin kilometre bakımı için takip sökerken Özlem'imden bottom bracket aparatını istiyorum, tak veriyor. Aynakol sıkıştırma aparatı, tak veriyor. Aylan takımı, kablo keseceği falan, zaten şov yapıyor. İyi bir çırak gibi halleri var. Mayıs başlaşam olur yani. Bir de... şaka şaka yok başka bir şey. Var da yok.

æ Buradaki pastane ile ilgili bir şey daha söylemek istiyorum. Bayat ekmeği fırına

sokup fırından yeni çıktı diye sıcacık ama kaya gibi ekmeği satabiliyorlar.

æ Bu arada biraz önceki cümlede **sıcacık** ama **kaya** diye bir şey oluşmuş.

æ lyi bir şarkı için uygun olmayan saat yoktur.

æ Sevgiliyle bir kafede, masada karşılıklı
değil de yan yana oturmak. Hiçbir yere
koyamadığım bir hareket bu. Tiksinti verici.
Sevgililik müessesesine her ne kadar saygım
da olsa Allah belasını versin inşallah böyle
insanların. Peçeteliğin aynı tarafından peçete
almıyorlar mı, televizyona bakıp klip
izlemiyorlar mı, aklımı çıldıracak gibi
oluyorum. Pisler.

æ O değil de ameliyattan hep byle birkaç santimle yrtıyorum ya, o kadar seviniyorum ki anlatamam. Tam apandisitten şpheleniyorum, gbeğimi gsteriyorum, **oğlum apandis br tarafta** diyorlar, yrtıyorum. Menisks'den şpheleniyorum. **Oğlum menisks br tarafta oluyor** diyorlar, yrtıyorum. Her defasında birkaç santim için gbek atıyorum, gerdan kırıyorum. alıyor evgendeler, raks ediyor engiler. Kek de oynatıyorum.

İzleyen Adam

Çakmakla koluna
rubsu çocuğu...
senin ananı
am bir "mal psiko-
n bir evlat yetiştir-
den tiksiniyorum...

sonra bir şekilde yine ihtiyacım oluyor yiyorum. Açken alışveriş yapmayı sonuna kadar destekliyorum, tokken alışveriş yapmayı anlamıyorum.

æ Kedi hakikaten ilginç bir hayvan. Köfteyle oyun oynayan kedi gördüm. Tamam kedi dediğin yemeğiyle oynar, tabiatında var, kuşla oynar, fareyle oynar. Tamam da köfteyle niye oynar ki bir kedi. Öyle mal gibi duran bir şey bu köfte, bir numarası yok. Yi gitsin .mına koyiim.

æ Son olarak; okurumla aramda hakikaten mthi bir baē vardır. Ben herkes telefon numaramı veririm. İsteyen herkes benim telefonuma ulaşıır. Dn gece Kırklareli'nden Mert adında bir arkadaş aradı. **Aēabey burada Ece diye bir kız var, onu ok seviyorum. Bu haftaki kene "Ece Mert seni ok seviyor" yazar mısın** dedi. Yazarım da yani ne bilyim, pek bilemedim.

æ Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk çıkmakla koluna
 iz bırakıyo... rrrr-rrsbu çocuğu...
 Akşam gel bak ben senin ananı
 nasıl skıyorum.. Tam bir "mal psiko-
 pat" denilen cinsten bir evlat yetiştir-
 digim için kendimden tiksiniyorum...

Stand-Up

15 Ekim Cuma / İzmir Bornova Dungeon Bar / Saat: 21.15

/ bilgi: 0232 339 98 90

16 Ekim Cumartesi / İzmir Bios Bar / Saat: 20.45

/ bilgi: 0232 463 10 68

17 Ekim Pazar / Aydın E 5 Bar / Saat: 21.00

/ bilgi: 0256 215 08 58

18 Ekim Pazartesi / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.30

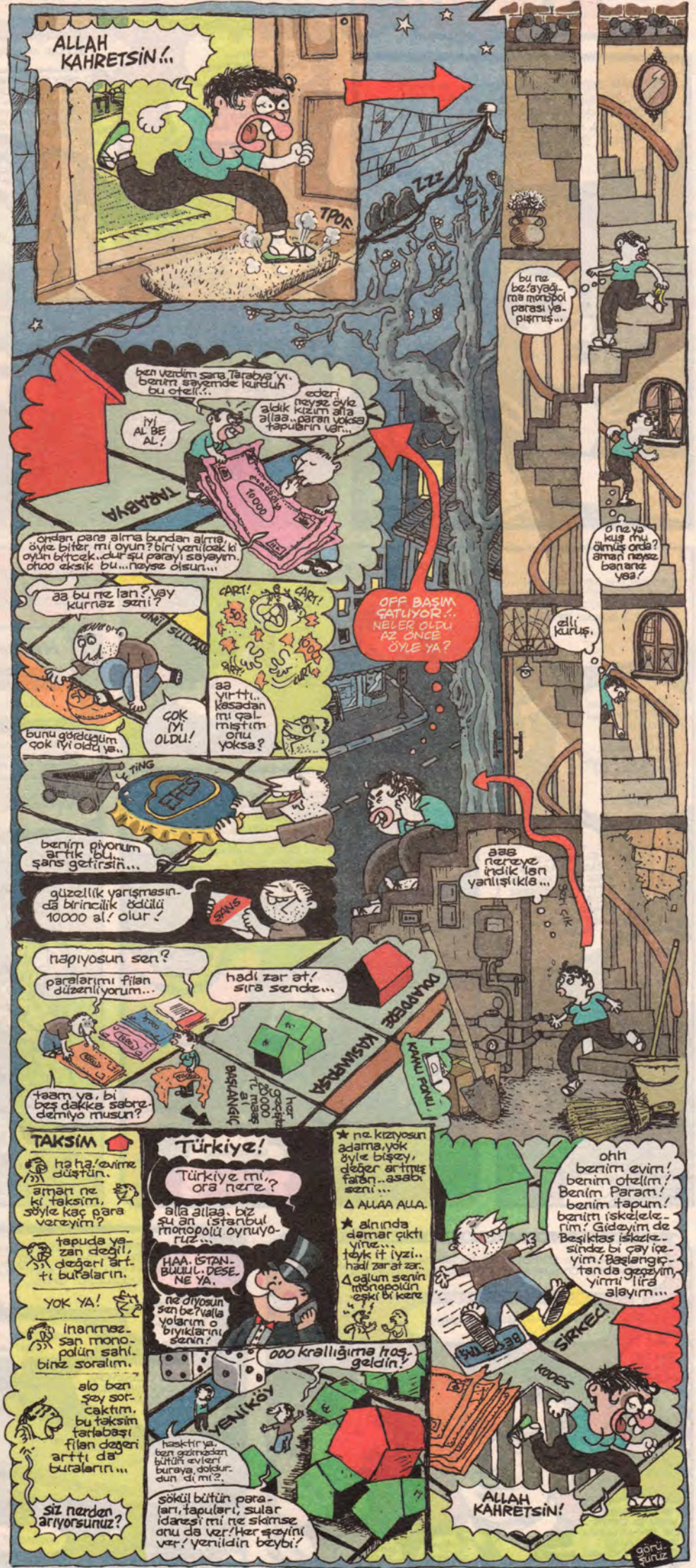
/ bilgi: 0252 214 25 04

19 Ekim Salı / Denizli

/ bilgi: 0542 527 55 66

Her Perşembe / Taksit
/ bilgi: 0212 244 28 96

ISTANBUL'UN SANİTİ

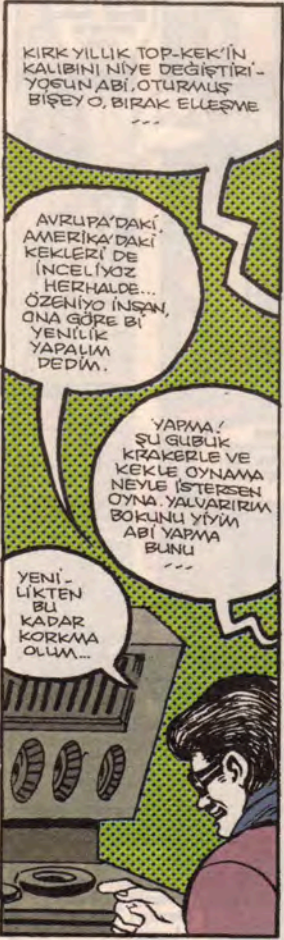

Tribal

Enfeksiyon

Cengizüstü

LOVE STORY...

AYRINTILAR

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

Kaldırımı geçip, markete doğru yürürken, alnıma ve sağ bileğimin üstüne birşey damlar gibi oldu yine. Yukarıya baktım. Pek bir ıslaklık da yoktu aslında tenimde. Ağzımın suyu akmış olabilir mi acaba diyerek, dudaklarımı kontrol ettim. Ağzımın suyu kimi zaman fecii akar. Akmasına da müsaade ederim. Aslında ağzım, sadece bir çıkış tabii. Asıl, içimizde ne salgılar, ne zehirler ve ne yoğun karışımlar var! Daha geçen gün, üstgeçidin kenarındaki alt geçidin orta kısmından yürürken, bir anda ağzımın suyu (yani içimdeki sular) akmaya başlamış, ani basıncın geri itirmesiyle, duvara tutunarak tüm zehirimi etrafıma boşaltmıştım! Hepsi.. hepsi akmıştı. Ter, kan, sperm, irin, idrar, su, gözyaşı, farklı renkte başka acaypı algılar, hepsi, ne varsa! Öküz gibi böğürerek, ve kocaman ağzımdan büyük bir yelpaze halinde saçılan, bidenlerce akan sıvının basıncıyla düşmemek için, geçidin fayans duvarına tutunmuş, ağzım kadar açılan gözlerimle de etrafıma bakmıştım. O acayıp durumuma rağmen, başkalarının elbisesine filan sıçratmak da istememişim. Şükür kimsecikler yoktu. Yalnızca, boşaltımın son anlarında, artık sadece öksürür ve inlerken, yaşlı bir teyze geçmişti yanımdan, geçitte takır tukur öten ayakbikarılarıyla. Yardım etmesini veya buna benzer birşey söylemesini istemiyordum ama, o yine de duraklamıştı: Altgeçidi yavaş yavaş kaplamaya başlayan gölcüğe basmamaya çalışarak, elini uzatır gibi yaptı, ve "Boynunda birşey var" dedi. Sonra yürüyüp uzaklaştı.

Bir ihtiyaç listesi belirledim, marketten onları alacağım. Camlı otomatik kapının önünde durup, listemi çıkardım. Artık liste yapmaya işeniyordum derken, son altı aydır tekrar iste yapmaya başlamıştım. Hoşuma gitmişti bu. Bazen sadece, listeler hazırlıyordum. Ardarda dizelemek, sıralamalar yapmak beynimi dağıtıyordu. Güzel ve önemli listeme tekrar göz atınca böylesine dağıldım ki hattı, içeriye girmeyi unutup, kapının önünde kala kaldım. Gökyüzüne baktım yine. Bu kez sol bileğimde, bir de enseme ıslaklık var gibiydi. Fakat, hava bulutlu değildi hiç. Arasına saçma hayaller kurmayı seviyorum: Bu yabancı ıslaklığı, yalakalardan geldiğini düşündüm birden. Kendimi bildim bileli (ne zaman bilmişim kendimi sahidin?) evet, kendimi bildiğimi sandığımdan beri, hayatımda bu kadar Yalaka görmemişim hiç! Heryerde gizli yalakalar vardı; bazıları açığa çıkmakta da sakınca görmüyordu. Ve yalakalık denen şey de, ıslaklığı çağırıyordu bana. Çevremizi kaplamış olan yalakaların sıçratığı yalakalık sıvısı olabilir mi acaba bunlar diyerek, tekrar kafamı kaldırdım. Toplumu ve diğer insanları hayalci bi şekilde sorgulamam bu kadarcık sürmüştü; kafam tekrar önüme düştü! Mutlu olmak için, tekrar listeme göz attım. (Süreklili yukarıya, etrafıma ve listelere bakarken, bir ara boynuma da bakabilirdim aslında. Geçitte, o Teyze ne demek istemişti! Ne vardı boynumda? O günden beri bakmamıştım. İki sene öncesinde, bir pastahanenin önünde ayçoreği yerken edindiğim mükemmel bir becerinin sayesinde bu! Birilerinin "bak" dediği yerlere aylarca bakmayabiliyordum, "dur" dediği yerlerde yürüyebiliyordum, "gel" dediği yerlere gitmeyebiliyordum. Müthiş bir irade gücü istiyordu bu! Ama yıllar boyu süren bir nefes mücalesi değil, ayçoreğinin içindeki kendi keşfettiğim Süretonx maddesine borçluydum bu refleksle. İnandırıcı olması adına şunu söyleyebilirim: Bir keresinde şakacı bazı tanıdıklar, inatla "Arkanda ayı var lan!" diyerek onbeş dakika boyunca beni uyarmışlar, ama bir kez bile boynumu çevirip arkama bakmamıştım. Ayı veya su aygırı, veya ördek, ne olduğunu acayıp merak etmiş, fakat asla dönmemişim arkama! Çok sonra, sesler azalıp uzaklaştıktan sonra, mecburen eve dönmek için o tarafa bedenimi çevirdiğimde; açık bir kitap ve üzerindeki salça lekeli bir yemek çatalını görmüştüm, ayaklarımın ucunda. Ayı ile, hiç alakası yoktu yani. İrade testinden yine başarı ile çıkmıştım! Hayatım boyu böyle devam edecektim!

Etrafımda yalaka ararken (görmese ne diyecektim gerçi?) ve güzel listemi sıvazlarken, marketin kapısı açıldı. Güvenlikçi "Kapının önünü kapatıyorsunuz. Girecek misiniz?" dedi. "Gir," veya "girsenize lütfen" dese, asla girmiyordum! Soru şeklinde uyardığı için, biraz düşünme süresi istedim. Bu arada, garip davranmaya başladığımdan farkında idim. İçimde birşeyler çalkanıyordu. Bideonlarca zehirli sıvı, gene mi alâkasız bir yerde dışarı boşaltıyorduk!? İki kere hızla havaya zıplayıp, sonra direk gibi durdum kaskatı! Alt komsumuz, dış hekimî Erdal Pim'den öğrendiğim bir teknikti. Gerçi o gün, o sadece kendi tekniklerinden bahsetmişti ama, onun güzel konuşması dinlerken hayallere dalmış ve birdenbire böyle bir teknik icat etmişim. İki kere zıplama ve ani bir duraksamadan sonra, tüm salgılarım beynimde ve ayak uçlarımda birikiyordu! Bir daha da çalkalanmıyordu belli bir süre. Bunları düşünürken, acayıp birşey yaptım, ve listemi çıkarıp kapıdaki güvenlikçiye gösterdim. Sürekli dalıp gitsen, insanların dinlemesem bile, aslında ciddi bir müşteri olduğumu belgeleyen şeydi bu. Alacaklarım vardı. Karşılığında vereceklerim de elbet! "Girecek misiniz?" dedi tekrar, genç güvenlikçi adam. Kendime bazen, küçük sürprizler yapmayı seviyordum! Bunların sürpriz olması için, elbette aniden karar verilmesi, çok doğaçlama hareket edilmesi gerekiyordu. "Girmiyorum!" dedim, güvenlikçiye. Halbuki ne güzel bir ihtiyaç listesi hazırlamıştım. Ve girmeyeceğimi, bu konuda ciddi olduğumu göstermek maksadıyla, kapının yanından usulca uzaklaştım hattâ! Alt otoparkın içinde, üzeri sarı şeritlerle çizili bi yolda yürümeye başladım. Birisi "Güvenlikçi sana silah doğrultu!" dese bile, arkama bakmazdım o andan sonra! Büyük bir özgüvenle "Bu güvenlikçilerin silahı yok ki!" derdim. Daha da meraklandırıp, "Güvenlikçinin arkasında vahşi bir aslan var. Aslan şu anda onu öldürüyor. Sonra uzanıp seni parçalayacak!" deseler bile, biraz korkuyla da olsa "Alışveriş merkezinin ortasında aslanın ne işi var" derdim. Yine böyle bir rüyanın sonlarında, sırtımdaki ağır ve sivri pençelerin acısıyla uyanmış, "Niye daha ciddi uyarıyorlar! Niye daha detaylı uyarıyorlar insanları!" diye bağırarak yataktan fırlamıştım.

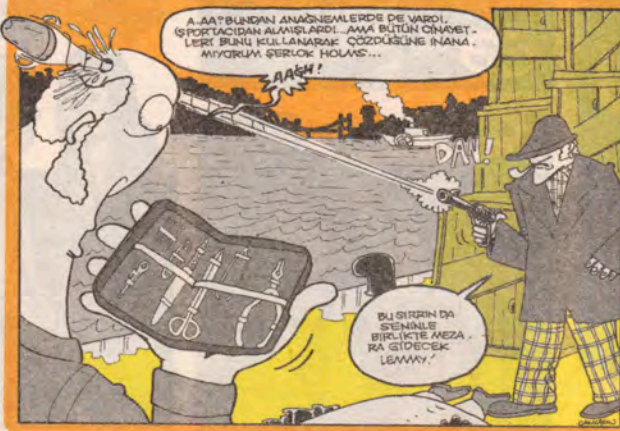
Yukarı otoparka çıkmak için, pembe çapraz, sarı üçgen ve siyah yuvarlak çizgilerin bulunduğu, karmaşık bir yolda yürümeye başladım. Bir otomobil önümden yavaşça kıvrılarak, boş bir yere park etti. İçinden çıkan, alışverişe gelmiş karı-kocanın yanından geçerken, durdum. Çalkalanmalarım azaldığı dakikalarda, insanlara-iyilik moduna giriyordum! Listemi uzattım adama: "Alışveriş yaptıktan bugünlük vazgeçtim ben. Eğer bir listeniz yoksa, hazır nefis listem size yardımcı olabilir. Buyrun lütfen!" Adam nedense çok şaşkındı, ama kadın kâğıdı aldı, hattâ okudu. "Biliyorum! Kısır bir liste" dedim. "Ama kendi asıl listenizin sonuna da ekleyebilirsiniz. Benim artık ihtiyacım yok." Ve önüme döndü yürürdüm. Yine müthiş bir özgüven doluydum: "Bakar mısın? Deli misin sen kardeşim!" deseler bile, kafamı çevirmezdim artık! Kadının tuhaf kahkahasını, ve sert adım seslerini işittim peşimden. Kılı bir el (o kadar bakmıştım artık) belime doğru uzandı ve Listemi cebime geri koydu: "Töğbe töğbee" diyen elin sahibi, geri döndü sonra.

Arkamdaki aylara veya gergedanlara bakmaya alışkanlığının yanında, olayları fazla kafaya takmama yeteneği de kazanmıştım son iki ayda. Bu kabalığı anında unutup, üç beş adım sonra açık alana çıktım. Ve kaldırımdaki ilk adımda, aniden yüzüme sular sıçradı! Karşımdan gelen kişinin, bir yalaka olduğuna karar verdim: Çünkü süzgeç gibi her yanından sıvı fışkırıyordu. Hiçbir gizlisi, özeli, özelliği, derinliği, vicdanı ya da utancı kalmamıştı. Delik deşik olmuştu! Yine de onun gerçek bir yalaka olup olmadığını öğrenmeyi acayıp istiyordum. Bugün alışveriş yapmamıştım, kendimi kötü hissetmekteydim; böyle bir bilgiye sahip olmak beni neşelendirebilirdi.

Fakat yanımdan geçen bir yabancıyla nasıl süratli bir ilişkiye girebilirdim? Risk alıp, "Basketbol federasyonu Başkanı geçiyor!" diye bağırdım. Tuhaf bir refleksle önümü ilikledi adam! Cumhurbaşkanı geliyo desem kimbilir neler yapacaktı. Fakat, yalakaların fecii bir savunma mekanizması vardı. Fazla dalga geçerseniz, bilinçlerini kaybedip korkunc bir öfkeyle saldırılabilerlerdi! "Özür dilerim ağbi! Yanlış görmüşüm!" diyerek, yürüdüm. Arkamdaki, "Töğbe töğbee, vay gerizekâli!" diye bir ses işittim. Bir de, kadın kahkahaları, ve bir Ayı kükremesi! Ayı kadını parçalıyor, ama kadın umursamıyor gibiydi. Yalaka, ayının arkasına geçmişti kurnaz adımlarla! Güvenlikçi, silah istedi telsizle! Boynunu ve cebimdeki Listemi tutarak, koşmaya başladım!

gelen Kutusu

C. Çağlar ÖZDEMİR

Gürdem SINDIRAC

İsimsiz

İltem DİLEK

Erceren

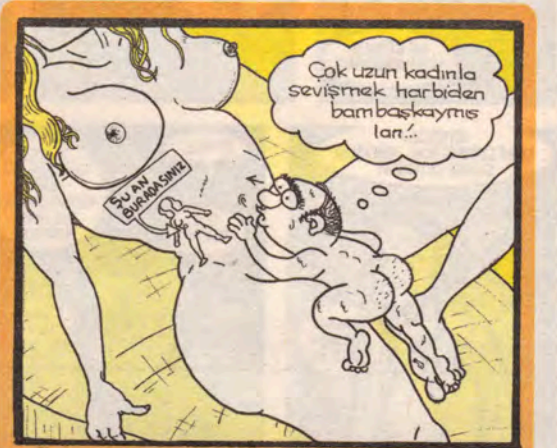
Ömer GÜKSEL

Bahadır UÇAN

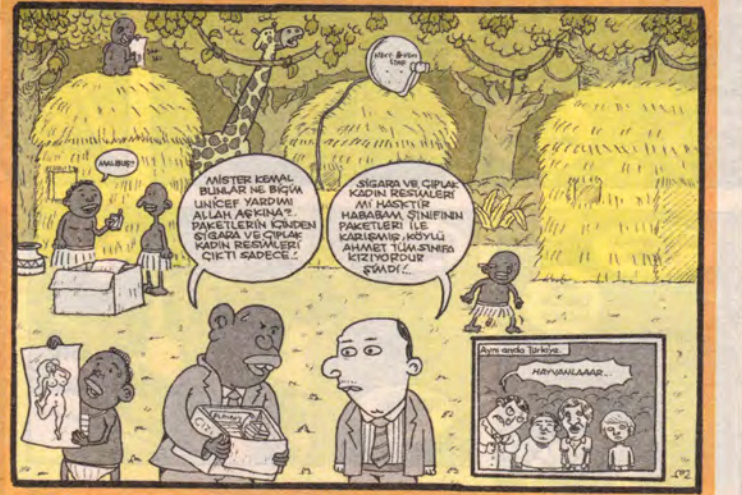
Çağdaş URAL

Cem GÜVENTÜRK

Ata YENİOCAK

Uykusuz

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espi ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizimin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 7 Ekim 2010 | Sayı: 162

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

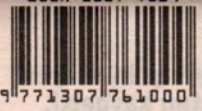
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler
Adres: Asmalımeccit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Akşamsetası

14 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/42 No: 163
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

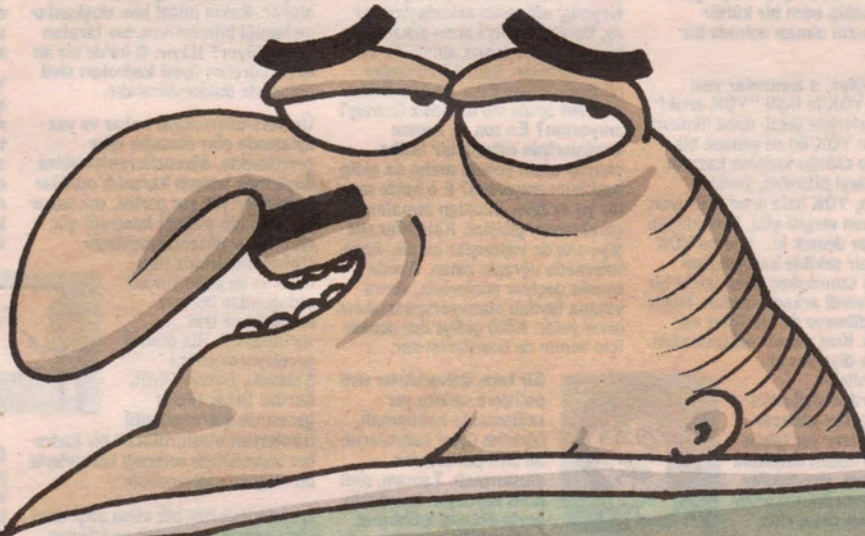
UYKUSUZ

Son bir yılda kolluk kuvvetlerince ya da askeri mühimmat patlaması sonucu 13 çocuk öldürüldü. Son 21 yılda öldürülen çocuk sayısı 355. Sorumlular önceki yıllarda olduğu gibi yargı önüne çıkartılamadı.

**ADALET
İSTİYORUM!**

**ÇOCUK İŞTE...
HER GÖRDÜĞÜNÜ
İSTİYOR!..**

TEK HAREKETLE 850 BİN TL KAZANIMAK İSTER MİSİNİZ?

VATANDAŞLARIMIZ EVLAT
KATİL'DİR... SAYGILARIMLA...

Malatya'da, 2 yıl önce üstü açık bırakılan su kanalına düşerek ölen 5 yaşındaki Sedef Kömürçüzün ailesi belediyeye 850 bin TL'lik dava açtı. Belediyenin avukatı İnanç Kara Ölmeztoprak, tazminat isteğine karşı ilginç bir savunma yaptı: "Bu tazminata karar verilirse, ufak çıkarlar için kendi akrabası çok sayıda kişiyi çocuk-çocuk demeden katletme zihniyetine sahip birçok vatandaşımız, sırf tazminat için kendi çocuklarını ölüme itebilir."

**SİZE
BİR
YER
BULDUK**

15 Ağustos'ta Ankara'da oturma eylemi yapan 'ataması yapılmayan öğretmenler' hakkında 3 yıl hapis cezası istemi ile dava açıldı. İddianamede zaten atanmayan öğretmenlerin atanma haklarından yoksun kalmaları da istendi.

**ÖLDÜRÜN
LAN BARI**
ÖLDÜRÜR...
SEK GÖMMEK
ZORUNDA
KALIRIZ... BİZ
BURADA, HER-
KESİN GÖZÜ
ÖNÜNDE
ÇÜRÜMENİZİ
İSTİYORUZ...

**BANA KİMİ
PROTESTO
ETTİĞİNİ
SÖYLE, SANA
CEZANI
SÖYLİYİYİM**

• Kader Meşe ve Mahir Bektaş, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün konuşması sırasında parasız eğitim pankartı açtıkları için gözaltına alındı. İki öğrenci kişi başı 140 TL'lik cezanın ardından serbest bırakıldı.

• Bema Yılmaz ve Ferhat Tüzer, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın konuşması sırasında parasız eğitim pankartı açtıkları için gözaltına alındı. İki öğrenci 7 aydır tutuklu ve 15 yıl hapis istemiyle yargılanıyor.

KARA ÜTOPYA

Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu, katıldığı bir televizyon programında "İddiaya girelim, Ak Parti, 50 Sene daha iktidar..." dedi.

**İDDİAYA GİRELERİM
50 YIL DAHA İKTİDAR
DAYIZ...**
NESİNEZ?
AZIZ NESİN'E...

**SANSLI
ARI**

Zaman gazetesi yazarı Hüseyin Gülerce, Pensilvanya ziyareti sırasında Fethullah Gülen'in hiç bir insana zarar veremeyeceğini hocaların başından geçen gerçek bir ari hikayesiyle anlattı: "Ben kimseye zarar vermem, veremem ki." dedi. Hüznü bir sesle odasına giren ariyi anlattı. "Uçamıyordum, felç geçirmiş gibi bir hali vardı. Belki aklıktandır deyip bir kaşık balın içine bıraktım olmadı. Yanına su koydum iyileşmedi. Ne yapсам düzeltilmiyordu. Aldım, bahçeye bıraktım. Sonra oturdum yarım saat ağladım. Ben kimseye tokat vuramam..."

**RESİT OLMAYAN ÇO-
ÇUKLARA TECAVÜZ
EDİP BİKAÇ KEDİYİ
DE TEKAWELE FİLAN
İDÜDÜRSENEZ
BELKİ CEZANIZI HA-
FİLETİRİZ... İYİ
AKŞAM-
LAR...**

Şırnak'ın Güçlükonak ilçesinde yolda buldukları patlayıcıyı inceleyen 12 yaşındaki iki çocuktan biri ağır yaralandı, biri hayatını kaybetti.

Manisa'nın Soma İlçesinde "Azyak Madencilik" şirketinde göçük meydana geldi. İşçi Recep Aslan hayatını kaybetti.

Kiler Holdingin inşaatı süren Sapphire gökdelenindeki işçi ölümleri ve çalışma koşullarını protesto eden işçiler işten çıkarıldı.

Valla ne yalan söyleyeyim, Emir Kusturica sinemasını bir, Goran Bregović müziğini iki sevmem. Okuy, geçen gün "dünya sinema başkanı olsam re-make film yapmayı yasaklarım" dediydi, ben dünya sinema başkanı olsam Kusturica'nın film, Bregović'in de film müziği yapmasını yasaklarım, açık konuşuyorum. Ama ("ama"dan önce söylenen her şey yalandır" diye üzerine gelecek olanın çok pis kalbine kırarım) Emir efendinin 16 yıl önce söylediği lafları şimdi öğrenip adamı evine kovalamak da kültür bakanına pek yakışmadı doğrusu. Hani adamın biri, yolda bir Musevi'ye rastlamış, durup dururken dövmeye başlamış. Musevi "be adam ben sana ne yaptım da beni döversin" diye sorunca "Siz Hazreti-i İsa'yı öldürmüşünüz" diye cevaplamış. Musevi "iyi de o iki bin yıl önceydi" diye cevap verince "Bana ne, ben yeni duydum" demiş ya, Kültür Bakanı da o hesap. Allaha'tan iki üç ay önce Emir efendi AKP'li belediyenin himayesinde şarkı söylerken duymamış da şimdi

duymuş. Tabii dünyayı 16 yıl geriden de olsa takip eden bir kültür bakanımızın olması aslında bir lütuftur.

Küçüklüğüm, o zamanlar yeni kurulan YÖK'le ilgili "YÖK artık!" karikatürleriyle geçti, daha ilkokula gitmeden YÖK'ün ne şahane bir müessesese olduğu kafama kazındı. Üniversiteyi bitirdim, yeniden başladım, YÖK hala orada duruyor. Osmanlı'nın vergisi gibi, konuldu mu kalkmıyor demek ki. İşte bu YÖK tam da bir şekilde başörtüsüne özgürlük tanımsın hoop ikinci bir yazı geliverdi arkadaşlardan. Hayır takdir edilmeye de alerjileri var anlaşılan. Kurt mu var anlayamadım. Şimdi de diyorlar ki "Üniversiteler valiliklerden sivil polis istesin, görev yapacak sivil polisleri yer tahsis etsin." Yazının devamını da okudum, yazdıkları uygulanırsa üniversiteler Paşakapısı cezaevine dönüşüyor.

Önce kızacaktım ama Öğrenci Kolektiflerinden bir dosya ulaştı elim, iki haftadır fırsat bulamamıştım, şimdi okudum ki ne göreyim. Bu YÖK, yerden göğe kadar haklı arkadaş. Bu öğrenci milleti boyundan büyük işlere kalkışmış, okulu bitirmeden, eline kemeğini almadan, koluna altın bileziğini, parmağına nişan yüzüğünü takmadan, beşiğe üç çocuğu

koymadan YÖK'e akıl veriyor. Neymiş, afiş anan arkadaşları bir ay, Deniz Gezmis'i anan arkadaşları bir yıl uzaklaştırma almış. Az bile ceza almışlar. Sen, öğretmenler gününde Yusuf Ziya Hocaları andın mı, elini öptün mü de Deniz Gezmis'i anıyorsun? En son ne zaman ölmüşlerinin ruhuna bir fatiha okuyup atanı dedeni andın da gidip başkasını anıyorsun? E o halde sana bir yıl az bile. Okuldan atmaları gerek senin gibisini. Koletifler.net diye site de yapıyorlar bir de. Anca internete uğraşın zaten. Aynıla oyunla geçiyor günleriniz, sonra vatana faydalı olamıyorsunuz. Ama artık yeter. Kötu gidise dur demek için benim de önerilerim var.

Bir kere, üniversiteler sivil polisleri sadece yer sağlamakla kalmamalı, öğretim üyesi kadrolarını da sivil polislerden oluşturmaları. Tamam, sivil polis kardeşim kampusta gezip dolaşip istihbarat toplayabilir ama derse de

girecek hali yok ya? Yani girer girmesine de adamcağıza iki saat akışkanlar mekaniği dinletmenin, kafasına yok akışkanlar mekaniği yok bütüşkenler dinamiği diye gerekli gereksiz şeyler sokmanın âlemi var mı? O yüzden öğretim üyesi kadrosu da sivil polislerden oluşursa bu konuda rahatlarız. Çocuklara bilimleri gereken, onları vatanlarına faydalı birer insan edecek bilgiler zaten polislerimizde mevcuttur,

akışkanlar mekaniği bilmeden de oluyor. Bakın misal ben akışkanlar mekaniği bilmiyorum, bir tarafım mı eksiliyor? Hayır. O halde bir an evvel öğretim üyesi kadroları sivil polislerle doldurulmalıdır.

Üniversitelerimizde bahar ve yaz aylarında olur olmadık işler çevrilmekte, öğrencilerimizi ağına düşürmek isteyen karanlık odaklar tarafından yok yaz partisi, yok bahar festivali adı altında kontrolü güç etkinlikler düzenlenmektedir. Üniversitelerimiz ilim irfan ve de polis yuvası olduğundan bu tarz etkinliklere izin verilmemeli, illa olması gerekiyorsa Hilmi Şahbali, İsmail Türtüt, Serdar Ortaç (Polis gecesinde çalışmış) gibi isimlerden oluşturulacak bir kadro her üniversitede vereceği konserlerle bu ihtiyacı gidermelidir.

Üniversitelerimizde eline afiş alan kimi zaman dekanın mekândan damgalatıp sağa sola asmakta, bazı dekanlarımız da sivil polis olmadıklarından asılan afişlerin nevini anlamakta güçlük çekmektedir. O yüzden tüm fakülte dekanları değiştirilerek yerlerine terörle mücadele deneyimi olan birinci sınıf polis müdürleri atanmalıdır. Zaten dekan dediğin de herhalde lise müdürü gibi fazla derse merse de girmiyordur, dolayısıyla bu konuda formasyon aranması

anlamsızdır. Gençlerimizi ağına düşürmeyi amaçlayan suiniyetli afişleri belirleyebilmesi yeterli kriterdir.

Yine görüyorum ki okullarımızda ipini koparan bir masa kurup o masaya broşürler, afişler kimi zaman teyp falan koyup genç dimağları zehirlemeye, onları dersinden, ezberinden geri bırakıp ağına düşürmeye çalışmaktadır. Bunlara karşı da bir an evvel önlem alınmalı, tüm kampustarda masalar yere çivilenerek sağa sola taşıyıp propaganda maksatlı kullanımı engellenmeli, giriş çıkışlarda üst baş araması yapılrken portatif masa sandalye sokmaya çalışanlar engellenmelidir.

Üst baş araması demişken, üst baş araması sadece elle yoklamayla kalmamalı, öğrenciler sırasıyla x ray cihazından, alkol kontrolünden ve kan testinden geçtikten sonra komple boy röntgenleri de çekilerek içeri alınmalı, ola ki eğitim öğretime zararlı bir madde kampusa sokulmak isteniyor bunun da önüne geçilmelidir. Öğrenciler muhakkak parmak izi okunarak içeri alınmalıdır.

Hali hazırda üniversiteler önünde kalem kağıt satarak rant sağlayan karanlık kişiler uzaklaştırılmalı, yerlerine sivil polisler

görevlendirilerek hem teşkilata bir ek gelir sağlanmalı hem de karanlık emelleri haiz mihrakların öğrencilere Faber Kastel, A4 dosya kağıdı kivesi altında propaganda yapmasını önüne geçilmelidir.

Açık öğretim bir hayli başıboş kalmıştır. Örgün eğitim yapan üniversitelerimizde öğrenciler kolaylıkla gözlem altına alınabilirken Açık Öğretim Fakültesi öğrencilerinin her biri kendi evinde, harala gürele tek başına eğitim görmekte, kimisi ders saatinde Açık Öğretim Fakültesi dersi yerine Garfield, Gossip Girl, Vivid gibi şeyler izleyerek dış mihrakların karanlık emellerine alet olmaktadır. Bu emeller o kadar karanlıktır ki, ben bile bu emellerin ne olduğunu hala anlayamamış bulunmaktayım. Yurdun dört bir yanındaki üniversite öğrencileri kontrol altında, huzur ve güven ortamında eğitim görürken açık öğretim öğrencileri başıboş bırakılmaz. Apartman yöneticileri ve mahalle muhtarlarıyla işbirliğine gidilerek bu öğrenciler tespit edilmeli, "Erikli Su'dan geliyorum", "Bambi Büfe'den geldim, bir siparişiniz var mı?", "Telekomdan arıyorum ahizeye üfler misiniz?" şeklinde sürekli olarak denetlenmeli ve kontrol altında tutulmalıdır.

Ancak ve ancak bu tedbirler sayesinde YÖK'ün dilediği kıvamda fikri yeterince hür, vicdanı idare eder neşiller yetişebilecekler. Değerli YÖK'e saygılarımla arz ederim.

UYKUSUZ

YÖK, üniversitelerden kampüslerinde sivil polisler için yer açmasını istedi.

KAÇ YIL OLDU?

ABD'nin İncirlik üssündeki 90 Nükleer füzenin Türkiye'de kalmaya devam edeceği belirtiliyor.

• Ebru Destan, "Kılık kıyafetimdeki uyum, köpeğimle de olsun istedim. Saçlarımı köpeğimin rengine uygun boyattım," diyerek köpeği Çoko'nun hayatındaki önemini vurgulayalı 2 yıl...

• Orman arazilerinin turizme açılmasını çok isteyen AKP Milletvekili Nuri Uslu, "Ormanı istediğimiz yerde kurarız, ama turizmi istediğimiz yerde yapamayız," açıklamasıyla portatif bir zeka örneği göstereli 2 yıl...

• Mehmet Ali Birand, Kanal D Haber'de uçak kazası görüntülerini verirken, "Şu anda görüntülerini izlediğiniz Türk işçileri, uçağa binecekler ve uçağa birlikte havaalanına düşecekler!" yorumunu yapalı 3 yıl...

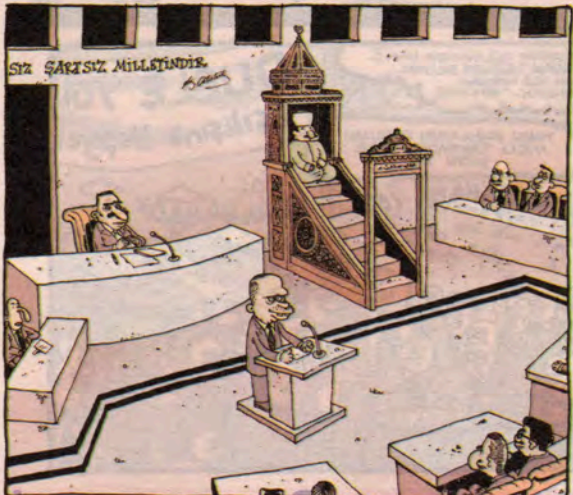
• İbrahim Tatlıses, İbo Show programında "Bu popun ne olduğunu biliyorsam Allah cezamı versin. O ne; cız pis, cız pis..." açıklamasını yaparak kafasının kaldırmadığı müzikle (cız tak), mangal ruhunu (cız bız) nefis bir ortalamayla birleştireli tam 16 yıl olmuş.

"Ayakta bevletmek dinimizce uygun değildir" diyerek pisuvarları söktürmesiyle gündeme gelen eski Ordu Valisi Başbakanlık danışmanı oldu.

Tayyip Erdoğan türban konusuyla ilgili olarak "diyanete soralım" dedi.

CEBİT bilişim fuarında cuma namazı öncesi hutbe veren Diyanet İşleri Başkanlığı Bilgi İşlem Müdürü "Cenabı hak hayırlı içeriklere ulaşmayı nasip etsin" dedi.

UYUYUN LAN!

Türkiye'nin ilk insansı robotu yapılmış... Hemengittim... İlk başta ibxmensi gibiydi dans felan etti... Sonra FÖP kutusuna FÖP attı... İşerken klozetin kapagını kaldırdı ve tam deliğine işedi, kenarlara sıçartmadı... Bi afa bizden uzaklaştı osurdu geldi... Sigarayı söndürmek için, dibinde azıcık sıvı kalmış fişeye attığımızda "Cüyft" diye ses gelir ya... İşte osururken öyle ses geliyo... Kokusu da bi yerde bi şey yanıyo gibi... Ayrıca yaya geçidinde yayalara yol veriyomuş ve sağa sola dönüşlerde sinyal veriyomuş ama ibxmensiliğinden kullandığım için sağa mı sinyal verdi bağa mı göz kırptı, çok anlayamadım,, dedim meclisteki kapalı oturumda, parti grup başkan vekiline... Duymadı bu.. Baktim, masanın altından hararetli hararetli bi şeylerle uğraşıyo.. Eğildim ki, dyponuyla tivitira tivitire ti şeyler tivitiliyo.. Bunun üzerine almanya başkanı anceline merkelin, almanya-türkiye maçında, gol sevinciyile, yanımda zımp zımp zıplarken Paşasından düşürdüğü, damarlı silikondan yapılmış, terli, darbe etkiliğöyner başlıklı, "Mesut özl' den beter edici, adli odunla kaleme aldığım 6 ciltlik, dev "Kapalı bir meclis oturumunda yapılmaması gereken hareketler ve nedenleri?(istediğiniz sorudan başlayabilirsiniz),/ adli eseri beraberce okumak zorunda kalınca, bana o kaddar çok hak verdiğini edeta yolvardı lan,, Ha bunları niye anlatıyorum.. Çünkü aslında anlatmıyorum da ondan..İğatmden düşünüyodum olum, nasıl duyduunuz?..

Ya o değil de benim gitmem lazım uykusuz okuru.. Bütün dergi bitip de bi tek benim köşe kaldığında, orhan'ın üstümde uyguladığı psikolojik baskıyı, balkanlarda uygulasam, emir kusturika mısın derler adama..Ne alakası var derim.. sen ne dersin..

Ya o değil de benim gitmem lazım uykusuz okuru.. Bütün dergi bitip de bi tek benim köşe kaldığında, orhan'ın üstümde uyguladığı psikolojik baskıyı, balkanlarda uygulasam, emir kusturika mısın derler adama..Ne alakası var derim.. sen ne dersin..

vatandaşlar Sorduk: T.W.T.R

<p>KOVKUT TAYYAK (40): Tivitiv titititv hain titititv, Niçin ağacın yapraklavını yedin kitiv kitiv, Ben de senin aazına s*şavsam pitiv pitiv, yevsin onları çativ çativ... Ayvıcana, tevminatör rus mu? Bide bunu mevak edigorum..</p>	<p>Maçir Gülgöz SOMUTİYELİ (31): "Aşına maallede turan obiyi dövü yolar, ga-bok gelin, yazdım tititirde follovırslarıma.. Bi tane dahi adam gelmeyince, bu jalan tititirde ayırdım.. Bi hafta sonra tekrar döndüm ama.. Follovırslar üşüyor reis..</p>
<p>Fakri born DEĞİŞİKMİLLET (42): Halk arasında titititv diye de bilinen Yutuffeysbuktivitiri gogıldan gelmektedir.. internet igindeki web ve www olarak kullanılan nokta kom ,günümüzde halen mikro softla vindowstur..Risitart?</p>	<p>Tunçali ÖZTORAMAN KORK (32): Tivititir bence çok da iyi güzel oldu tamam mı.. Ha, şu şunu yazar, bu bunu yazar, şu şö...Tivititir kurban olduğum yaradandan gelmiş olabilir amma lakin aslında öyle değildir.. Hadi hayırlı işler..</p>

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

BUSE'YE SESLENİŞ !

Etnik bir ot kaynatma bana Buse, ben çay istiyorum. Bildiğin Rize turist çayı ! Sus Buse, ben de biraz konuşacam.

Çok şey istiyosun. Sana kalırsa uçlarda gezinmeyi seviyosun. Neyin ucu bu Buse, bi görüyorum dingin gibi yogada, tütsüdesin; sonra bi görüyorum, sabaha karşı yılan gibi danstasın.

Bu yoga nedir, ibadet midir, neyin peşindesin Buse? Meditasyon diyosun. Huzur diyosun. Ama bir yandan da kokteyl kursun var. N'apıyosun?

Pijama partisi ne Allah aşkına?
Hâlâ ergen heyecanı nereye kadar?
Yaşıtların başrahibe oldu Buse!
Psikiyatrını duymaktan bıktım. Sanki evrenin sırlarını elinde tutuyo keçi sakal.

N'oluyo id-ego-süper ego arasındaki yetki karmaşasından oluyo işte, gömdün paraları seanslara be. Biliyorum, özne olmaya gidiyosun oraya. Bir-birbuçuk saat senden bahsedilince coşup mutlulukla yapıyosun ödemeyi.

Sıradışısın Buse, kabul.

Bağımsız sinema senden sorulur. E, madem bağımsızlığa bi düşkünlük var, yürü ordan

Behnan

Buse. Niye komple bağımsız olmayalım? Sen niye antiemperyalist diğilsin lan Buse?!

İyi kalpli olduğunı biliyorum. Kötü kalpliye ne desen olmaz. İyi-kötü meselesi diil bu zaten. Beni zaman din konuşsak, finalde "Önemli olan iyi insan olmak" deme Buse. Daha da sus.

"Açlıktan cislavet yiyöz" derler, bildin mi? Cislavet, lastik ayakkabı. Açlık da açlık işte. Yok, biftekli salatana, mojitona, ıslak hamburgerine bişey demiyorum ama işte o açlık yakıyor dünyayı. Şimdi senin kafan Altına Hücum'daki postal yeme sahnesine gider. Gitsin !

Alışveriş seni rahatlatmasın Buse. Hiç bilmediğin bir kentin sokaklarında kaybolma Buse. New York'ta sinema okudu diye Ceyda'yı kiskanma Buse. 1.5 yıllık sinema öğretimi nerde görülmüş? Hani n'aptı Ceyda sinema adına, döneli iki yıl oldu. Bi de hâlâ ekran koruyucusu Manhattan kolpacının. 92'de Mezzo var, biliyorum Buse. Peki Ferdi Tayfur'un gerçek adı Turan Bayburt, sen bunu bilme musun?!

Şüphüz yağşuñuñ planlarken görmek istemiyorum bir daha seni, tamam mı Buse? Şimdi bas çayı da içelim.

BUSE'NİN CEVAP HAKKI !

Hiç te bilene !
"Yiğit gölgesinde de yiğit saklanır/Kötülerin
gölgesi olmaz" diye türkü biliyorum ben,
dîl kampında Almanca'ya çevirmiştim. Bi
ara da Portekizce öğrenicem!
Önyargılısın ve negatiften besleniyosun
Tankut. Enerji ağında yırtılma var senin !
Ve lütfen lûsh'tan aldığım şampuanı
kullanmaz mısın !
Oyun, mavra devince canı giden sensin. Her
seferinde king oynamayıp yarısında okey
oynadığını da bilmiyorum sanma. Bi de
play-station ziki var, oylan gibi, bi girince
sabahı buluyosunuz yea.
Seyit Al'ı, Seyfettin Tomakin'i, Hüseyin
Altın'ı bilmiyorum, evet. Kazakistan
seçimleriyle ve Atayurdu Partisi'yle
ilgilenedim, affet. Zaten bakan olarak
da sadece Cemil Çiçek adı var aklımda. Ben
böyleyim Tankut. Necdet Evliyagil adını hiç
duymadım.
"Ben böyleyim" diyen kadınlardan
hoşlanmıyorsun. Çocuk sesiyle konuşan
kadınlara da gıcıklısn. Makyaj da yüzünü
boyayıp çıkmak sence.
Peki o zaman niye boyalı kadına daha çok
bakıyorsun Tankut, sen de mi ilkelsin ? Niye
mini etek belirince aklın dalgalanıyor?
Çok içmekle övünülmür mü Tankut?
Mister N o gibi yaşamak istiyosun ama en
kallavi maceran eski kaşar yerine taze kaşar
gönderdiler diye markete sitem etmek.

Sen antiemperyalistsin de n'apıyosun? Üs mü kundakladın, santral mi kilitledin? İnsansız uçaktaki olmayan insan sen misin?
Çalışcam deyip porno indirmek sende, sahaflardan püsküyü toplayıp içinde kaybolmak sende, şuursuz gibi sigarayı sigarayla yakmak sende.

Ve bu ot, kas
gevşetici, Nepal'den bu ot !
Ceyda'ya gelince, Ceyda, sadece bir
yıl görüntü yönetmenliği kursu aldı, tamam
mı? Altı ay da barmaidlik yaptı Soho'da,
kendi ayakları üzerinde durmayı öğrendi.
Size kalsa kadınlar tek üzerinde dursun,
öyle mi Tankut Bey?
Ben kimseyi kıskanmıyorum. Kendimle
barışık olmayı, rüzgârın şarkısını duymayı
öğrendim. Kalbimle beynimi arkadaş
yapmayı becerdim. Beni yakan haddinden
fazla lila ayakkabı almak oldu, modası
çabuk geçti !
Ayrıca o keçi sakal, son seansta halojeni
kısıp benimle dans etmek istedi, benim için
bitmiştir!
Açık konuşuyorum Tankut, Sex and the City
kadınları beş olaymış, aralarında ben de
bulunaymışım, isterdim, evet. Hemen de
Eyyup Sultan deme bi şimdi! Arap Sabunu'na
kadar gider bu söylem!
Biz, Tankut, eskiden mağarada beklerdik,
şimdi alışveriş merkezlerinde dolanıyoruz.
Siz eskiden ava giderdiniz, şimdi mesai
dolduruyosunuz. Budur Tankut!
"Tankut seni askere almazlar/Çünkü senin
dübüründe çatlak var" desem bana
yakışmaz. En iyisi biraz mum yakaım!

ama
ar-
ka-
daş
lar
iyi-
dir

PANTOLON

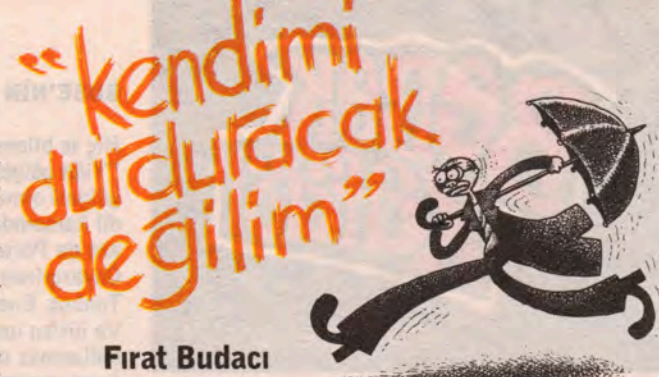

BİR AVUÇ FINDIK

En boşvermişlerimizin bile yaban mersini yiyip keçiboynuzu kemirdiği günler gelecek. Bir gün hepimiz Osman Müftüoğlu ve Mehmet Öz'ün tavsiyelerini uygularken bulacağız kendimizi. Bir şeylerin suyunu bir taşım kaynatıp ıhlamalarını bekleyeceğiz. Leş gibi kokmalarına aldırmayacağız. Sonra bu ılık mucizeleri, bedenimizi mucizeler yaratması için kafamıza dizeceğiz, daha bu yepyeni tadın şaşkınlığını atmadan, "Tadı fena değil aslında," diyeceğiz. O an ayaklarına bakanlar, parmak uçlarından başlayan pembeleşmeyi fark edecek. Daha uzun yaşama isteği peşimizi hiç bırakmayacak. Bir avuç fındıkla 1 yıl, üzüm çekirdeği yutarak 1 yıl daha, koyuna "hayır!" diyerek 1 yıl daha, balığa sarılarak 1 yıl daha, market raflarında kefir arayarak (bkz. şişe ayrılanların yanı) 1 yıl daha... derken tam 30 yıl fazla yaşayacağız. Azmedersek, "dipçik" denilen bir mertebeye ulaşacağız. Daha da "dipçik" gözükmek için yaşımızdan hiç beklenmeyen hareketler sergileyeceğiz. Sonra biraz daha yaban mersini atacağız ağzımıza. Yaşlılıktan herhalde, biraz uzun çiğneyeceğiz. Kimse öldüğümüze inanmayacak. "Dipçik gibi adamdı," diyecekler, "daha dün elinde yaban mersini torbasıyla merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu..."

Doktor, "Zayıfsınız ama bir 'obezin karaciğeri' var sizde," dedi. Aklıma, "şişman", "NBA", "şapka", "dev şort" kelimelerinden oluşan genç bir Amerikalı görüntüsü geldi. Tişört numarası 32'yd. Bir kanepede, kucagında kızarmış tavuk kutusuyla oturmuş, yüzüne vuran televizyon ışığı eşliğinde yağlı bacaklarına vura vura kahkahalar atıyordu. 'Obez karaciğeri' deyince ancak bu görüntüye ulaşabilmem, iç organlarımızı tek başına hayal etme gelenegine sahip olmamızdan kaynaklanıyor. Daha o an, doktor maceramı arkadaşları anlatırken bu dramatik tanımlamayı sık sık kullanacağımı hissettim. İnsanevranının yaşamını sürdürübilmesi için dramatik öğelere ihtiyacı var. Hastalık tarihimizin en güçlü kavmi olan anneler, "Doktor, 'sen bu ağrılarla nasıl yaşıyorsun' dedi!" klasiğini büyük bir gururla haykırırken, varoluşlarını sağlamlaştırıyorlardı. Hastalık tarihimizin en zayıf kolu olan babalarla "Bi sevim yok benim!" diye diye, "bu ağrılarla nasıl yaşadığı" konusunda tut bilmimini hayretlere düşüren uzun ömürlü annelerin yanında eriyip gittiler. Bense hastalık tarihinde henüz bir varlık gösteremeyen oğul boyundandım. Acemiydim. Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Elimde obez bir Amerikalının karaciğeri vardı. "Yani karaciğerim büyümüş mü?" diye sordum doktora. "Yağlanmış," dedi. (Kanepede oturan hayali Amerikalı tişörtünü çıkardı, belinden meme seviyesine kadar 5-6 kat yağ tabakası ortalağa yayıldı). Doktor, "Çok alkol alıyor muyuz?" diye sordu. Çoğul konuşmayı seven insanlardan biriyle karşı karşıyaydım. Sanki doktorla her gece beraber içiyormuşuz da, o bilincini kaybedip sabah ayılınca durumu bana soruyormuş etkisi yaratan bu çoğul soruya gülmek zorunda kaldım. "Pardon aklıma bir şey geldi de," diyerek manasız gülüşümü açıkladıktan sonra soruyu cevapladım: "Yok, en fazla haftada bir falan." "Sosyal içicilyz yani?" dedi. Evet, sosyal... dedim. Literatüre geçecek bir vakayla karşı karşıya kalmış gibi, "Enteresan, yani gençiz, zayıfız, fazla alkol kullanmıyoruz, ama kolesterol ve trigliseritimiz çok yüksek, karaciğerimiz bir obezinki gibi..." dedi. Ortaklığımızı bozmamak için çoğul sordum: "Peki napıcaz?" "Diyet yapıcaz," diyerek bir kağıt uzattı. Kağıdın başında "diyet listesi" yazıyordu. Yasaklar arasında ilk "sakatatlar" gözüme çarptı. "Kokoreç bu!" dedim içimden. Moralim bozuldu.

Eve gidence, ülkemizden Osman Müftüoğlu ve Amerika'dan Mehmet Öz'ün biz kolesterol mağdurları ve karaciğeri yağlılar için önerilerini internette dikkatle okudum. Sağlıklı yaşam konusunda tam bir cahilmişim. Mesela, yaban mersinini, Avrupa ve Amerikalı halaların, pişirip soğuması için pencere kenarına bıraktıkları turtaların içine konan bir film meyvesi sanıyordum. Meğer benim ilacımış. Okudukça, masum masum meleyen sevimli koyunların benim düşmanım olduğunu, pastanelerin kalp şeklinde hazırladığı kurabiyelerin kalp krizini simgelediğini ve yeme ihtimali olmasa da kaz etinin tam bir bela olduğunu öğrendim. Bu güne kadar diyet ve sağlıklı yaşam konusıyla dalga geçmiştin. Hayatı kibrit kutusu büyüklüğünde öçeklerle tarif edenleri küçümsemiştin. Okudukça açıldım, doğanın mucizeleri karşısında hayrete düştüm. Ve en önemlisi "bir avuç" demeyi öğrendim. Öğrendiklerimin heyecanıyla, aynı gece "bir avuç" fındıkla kolesterole savaş açtım. Fakat ne yazık ki, diyetle ilk gün

Fırat Budacı

tecrübesizliğinden olacak, 2. avuçla devam ettim. Fındık çok güzeldi. 3. avuç engellemeydim. 4. avuç kolesterolün kesin zaferiydi. Yenilgiyi kabul edip 5. avuca geçtim. Paket bitince, kendi kendime dedim ki, "Asıl yarın başlayıyorum diyete..."

Diyete başlatalı bir hafta oldu, avuçlarıma biraz daha hakimim. Sık sık, "balık" demeye başladım. Henüz bir şey kaynatıp içecek fırsatı bulamadım ama kaynar sulara bol bol yeşil çay poşeti salladım. Bilimsel değil ama kolesterolümün düştüğünü, karaciğerimin yağlanmaya son verdiğini hissediyordum. Daha çok evde yemeye çalışıyorum. Her dakika düşman yiyecekleri kalamaya çalışan acımasız bir dünya var dışarıda. Taksime çıktığım geceler, tertemiz ve sağlıklı beslenmek, mideye ve kokoreçlerle bezeli sokaklardan geçerken bir zulme dönüşüyor ama dirmeye çalışıyorum. İnsan biraz bira içince, midyenin içine girip kapağı kapatmak, kokorece sarılıp dönmek istiyor. Geçenlerde böyle bir gecede, Emrah, yanımda yarım kokoreç, üstüne de 15 mide yemesine ve kalın seyleye beni de günaha davet etmesine rağmen kendimi tutmayı başardım. Kendimle gurur duyuyorum. Dün akşam, tam tahıllı ekme, balık ve salata yedim. Gece karnım acıktı. Fındıkta avuç dozajını hala tam ayarlayamadığım için "bir avuç" konusuna hiç girmedim. Evde fındıktan başka kolesterol düşmanı olmadığı için de biraz zorlandım. Diyetim konusunda henüz tam bilincinmeyen bönüm, karaciğerime aldırmandan sürekli bir şeyler istiyordu. Ama diyetimi bozmamaya kararlıydim. Azmettim, hiçbir şey yemeden aç aç yatıttım. Biraz sıkıntıyı geçti gecem:

Son Akşam Yemeği

Bir çiğercideyiz. Yanımda Emrah, bir midyeci ve obez Amerikalı, karşımda Osman Müftüoğlu, Mehmet Öz ve Yaban Mersini oturuyor. Masaya bakiyorum. Bu masada uzun şişlere geçirilmiş ciğerlerin, etlerin, ezmelerin arasında kolesterol düşmanı sayılabilecek tek şey maydanoz. Böylesine mükellef bir sofradan sadece maydanoz yiyerek kalkmak mümkün değil. Bir süre sabrettikten sonra, ciğerlerden birini lavaşın arasına sarıp şişi çekiyorum. Doktor Öz, "Hayır Fırat!" diye bağıyor. Emrah, "Aabı, çok güzel, ye sen," diyerek onu susturuyor. Amerikalı, "Ye adamım," diyerek Emrah'ı onaylıyor. Amerikalı ciğerleri çok hızlı tüketiyor ve boşalan her şişi elyle tuttuğu göbek katmanlarına geçiriyor. Ortada hiç kan yok. Profesör Öz, yanımda oturan Yaban Mersini'nin öpmeye başlıyor. İçimde tanımlayamadığım bir sıkıntı var, kendimi günah işlemiş gibi hissediyordum, ama bir yandan yemeye devam ediyordum. Sürekli bir şeyler kaynatıp içmem ve içimi temizlemem gerekiyormuş gibi hissediyordum. Ama ne suyu kaynatmam gerektiğini bilmiyordum. Osman Müftüoğlu'na soruyordum, cevaplarıydı. Emrah, "Ciğer yemek karaciğere iyi gelir" iddiasında bulununca, bir an ferahliyordum. Söyledikleri çok mantıklı geliyor. Amerikalının göbeğindeki şiş sayısı gittikçe artıyor. Profesör Öz, masadan kalkıp kültürlü fizik yapmaya başlıyor. O ana kadar süketini koruyan Osman Müftüoğlu, kulağıma eğilerek, "Ciğerleri bir taşım kaynat, ılıdıktan sonra sabah akşam birer bardak iç," diyor. Amerikalı göbeğine bir şiş daha soktuktan sonra ölüyor. Çok telaşlanıyorum. Doktor Öz'a, "Bişeyler yapsana!" diye bağıyorum. Doktor Öz, "Benim Amerika'ya dönmem lazım," deyip koşarak uzaklaşmaya başlıyor. Arkasından bakiyoruz. Osman Müftüoğlu, "Maşallah dipçik gibi!" diyor.

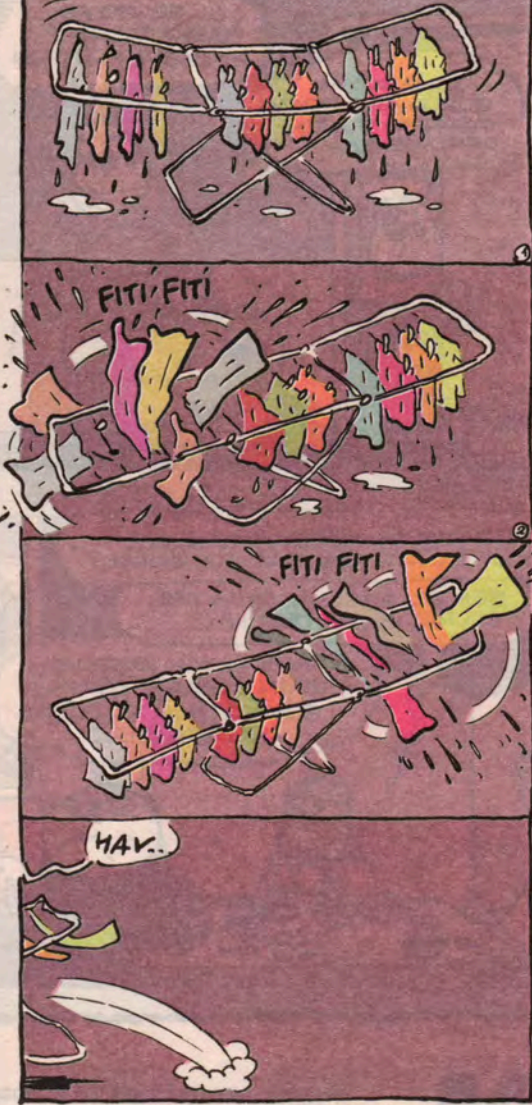
ANIL DUMAN

Çamaşır Çeli..

AMAN NE KOMİK

MURAT İLE İZZET

ELYIN

(macera devam ediyor)

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

İstanbul'un en prestijli semtlerinden birindeyim. Buradaki apartmanlarda, iki daireden birinde ev kadınlarının boş zamanlarında yağlı boya tablo yaptıkları söyleniyor. Semt manavlarından sadece natürlü tablolarla kullanılmak üzere satın alınmış salımlık salımlı üzümler, parlak kırmızı elmalar ve yüksek kondisyonlu şeftaliler üzerine inanılmaz hikayeler dinledim. Konuştuğum bütün manavlar o meyvelerin mundar olduklarına oldukça emin. Hatta bir tanesi "abi insanlar aç yani anlıyor musun, o kadar meyveyi afrikaya göndersem afrikadaki insanlar o kadar meyve için çocuğunu keser, yanlış mıyım?" diyerek muhabbet açmaya bile çalıştı. Hemen tezgahında sergilediği cevizleri göstererek "cevizler taze mi, bahçe cevizi mi yoksa fabrikasyon ceviz mi?" diyerek konuyu değiştirdim. Esnafa soru sormaya gelmiyor. mına koyim, herkes muhabbet peşinde. Gerçi oradan "fabrikasyon ceviz nedir, fabrikasyon ceviz var mıdır?" üzerine sonu gelmez bir konuşmaya girdik, ama o başka bir yazının konusu. Sonuçta, ben de zamanında ceviz ağacı besledim dedemin bahçesinde; biliyorum ki bir ceviz ağacının üstündeki cevizlerin bir kısmını sincaplar bir kısmını da komşular alıyor, ağacın sahibine kalıyorsa ancak bir avuç ceviz kalıyor. O bir avuç cevizi de bahçe sahibinin karısı "kabak tatlısı yapacağım, bu cevizleri de kabak tatlısının üzerine koyacağım" diyerek alıyor. Geriye ne kaldı? Hiç. Sıfır ceviz. Durum böyleyken İstanbul'daki bütün manavlar nasıl kilolarca taze ceviz temin edebiliyorlar? Demek ki fabrikasyon ceviz diye bir şey var. Gel gör ki, bunu herhangi bir manava anlatmaya çalışınca manav ceviz çuvalından (dikkat edin çuval diyorum) bir ceviz alıp, "abi bi tat bak, fabrika cevizi mi bu allasen, ye bi, aç ağzını, valla ye" ağzınıza ceviz yedirmeye çalışıyor. Karşınızdaki insan ağzınıza bir şeyler beslemeye çalışırken tez anti-tez ortamında herhangi bir şey tartışmaya çalışmak anlamsız geliyor. Aynı sıkıntıyı babannemle de yaşıyorum.

Her neyse, sonuçta İstanbul'un en itibarlı semtlerinden birindeyim, elimde son derece cins bir köpeğin tasması var, bir yandan aypodumu dinleyip bir yandan köpeğimi dolaştırıyorum. Beni alt eşofmanımın oturduğum odamdan alıp sosyal statü olarak dört beş basamak yukarıya taşıyan olaylar dizisi biraz karmaşık. Zamanında benim bir yabancı filmde başroldeki çocuğun babasının başroldeki çocuğa söylediğine şahit olduğum gibi "hayat, sadece bayramlarda gördüğün uzak bir akrabadan gelen hediye paketi gibidir evlat; paketi açana kadar içinden süper bir elektronik oyuncak mı yoksa b.ktan çirkin bir kazak mı çıkacağını bilemezsin evlat." Köpek benim değil, aypod da benim değil, zaten bu civarı da çok iyi bilmediğim için ben köpeği dolaştırmıyorum, köpek bin yıldır aynı çevrede kakaya çıkartıldığı için otomatik olarak o beni gezdiriyor. Ben sadece bir iş için bu tarafta yaşayan bir arkadaşına ziyarete gelmişim, sonra eleman "dur bir duş alalım sonra birlikte çikalım, benim de zaten dışarıda işim var" dedi, olur dedim, sonra "ben duş alırken ...i (yabancı kökenli sevimli köpek ismi) yürüyüşe çıkartır mısın?" dedi. Olur dedim (köpek dolaştırma fikri bir şekilde çekici geldi). Onun üstüne "benim aypodu da al istersen, gezdirirken takılırsın" da dedi. Ona da olur dedim. Sonra elimde bir adet şeffaf buzdolabı poşeti verdi, ama herhangi bir açıklamada bulunmadı. Anladım ki dışarı çıkınca köpek kaka yapacak, sonra ben o kakayı alıp buzdolabı poşetine koyacağım, sonra çöp tenekesi bulana kadar kakayı bir süre cebimde dolaştıracağım. Dokunmatik aypodumu bana verdiği için pek itiraz etmedim ama, yine de canım sıkıldı. Eleman yıllardır cebinde kaka dolaştırdığı için ona böyle şeyler ona normal geliyordu demek ki. Aslında buzdolabı poşetini elimde vermesiyle, poşeti cebime koymam arasında çok kritik bir zaman aralığı vardı. Eğer o noktada "Kusura bakma (elemanın adına Kerem diyelim) Kerem, ben daha önce hiç bilinçli olarak kaka ellemedim, köpek besledim ama ceviz ağacını beslediğim gibi besledim, uzaktan bahçede besledim. Kakasıyla çok işim

İstanbul

olmadı" deseydim belki poşet işine bir alternatif bulurduk ya da köpeği tuvalette kedi kumuna sıcağın şeklide eğitirdi ve dokunmatik ayıpodu da bana hediye ederdi; olaylar tatlıya bağlanırdı... Bilemiyorum.

Dışarı çıktık, köpeğini gezdiren benim gibi bir çok insan vardı. Üzerimde İstanbul (ya da east 'n bull ya da 1st anbul) yazan svitsört olmadığı için oraların yerlisi olmadığımı hemen anladılar. Hayvan önce beni çeke çeke gazete bayiline götürdü. Sanırım Hürriyet gazetesi almamı istiyordu. Zaten gazete bayii de uzaktan köpeği görünce Hürriyet'i kıvırdı, kol altına sıkıştırmak hile getirdi. Hürriyet'i aldık, oradan yakınlardaki bir kitapçı / dvdcinin önüne götürdü beni. Bir süre anlamsız bakiştık hayvanla. İradem onunkinden biraz daha zayıf olduğu için en sonunda "kitapçıdan alacağım bir şey yok, zaten yanımda bir tek minibüs parası var" demek zorunda hissettim kendimi. Hergün niye getiriyorlarsa artık hayvanı kitapçıya, şarlatanmış demek ki. Büyük ihtimalle benim tırt arkadaşım hayvanı dışarıya bağlayıp yalandan kitaplara dvdlere bakıyor hergün. Oysa okuduğu bütün kitapları benim kitaplıktan kaldığını ben biliyorum. Yürümeye devam ediyoruz, bir yandan da sıcsın da bitsin bu sıkıntı diye düşünürken köpek belli bir noktada yoğunlaşmaya başladı. Oldu, oluyor derken hemen civardaki apartmanlardan birinin giriş

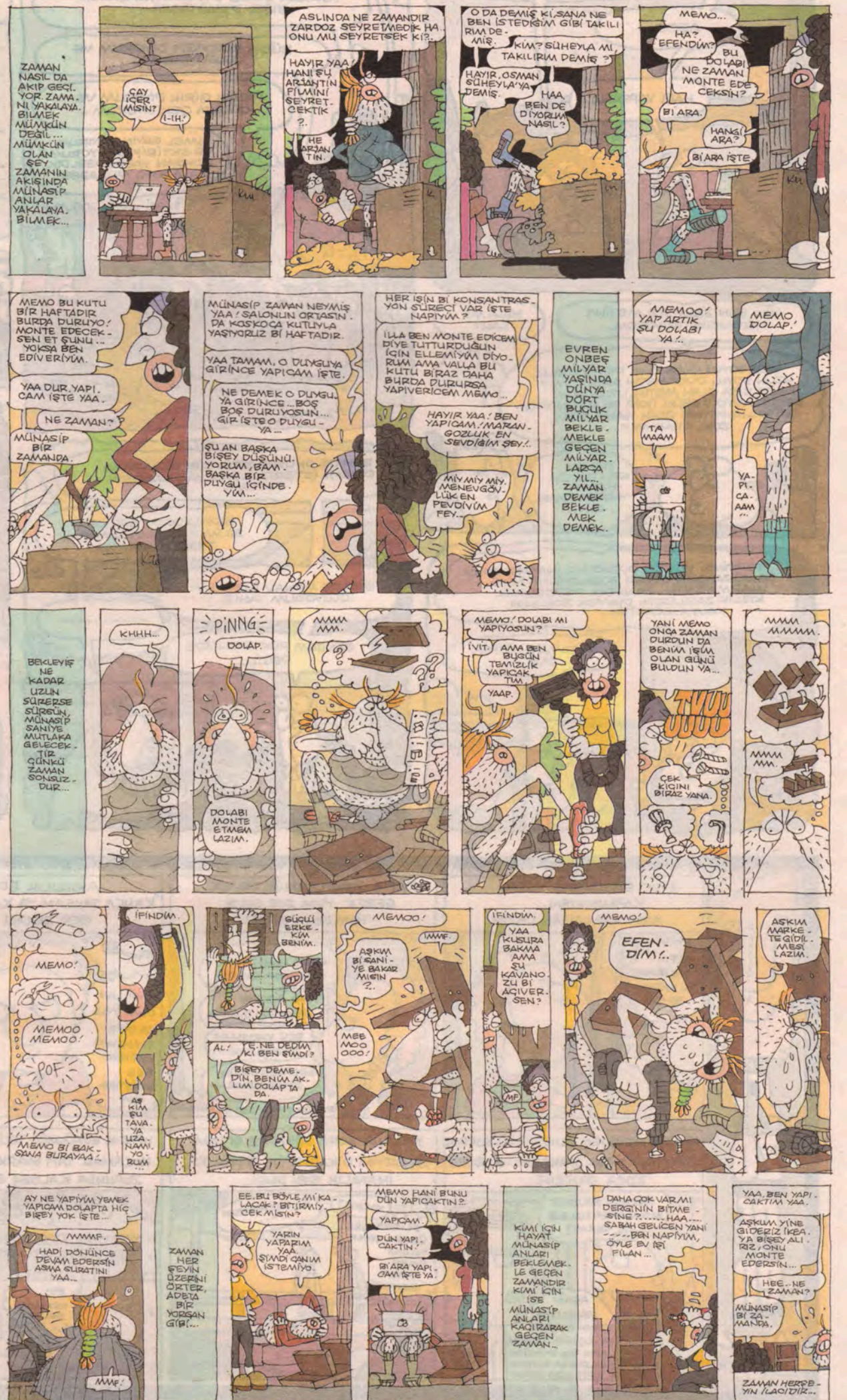

nezh semti (temsili)

bişey derlerse yaşlıyım ben terbiyeli davran falan derim" diye kuruyor kafasında. Ben daha "teyze (beyfendiye karşı teyze diyerek sınırlarını yıpratıyorum) daha bir şey yapmadı ama yaparsa alacağım" derken hayvan inanılmaz bir şova başladı. Önce benim sadece karikatürlerde gördüğüm muntazam kakalardan birini bıraktı, sonra ilerleyerek sıçmaya başladı. "Acaba yere bir şey mi yazıyor, bize bir şeyler mi anlatmaya çalışıyor?" dedirtecek kadar uzun takıldı. "Eyyah eyyah, rezaleti!" dedi kadın, cebimden buzdolabı poşedini çıkartıp "alıyorum, hepsini merak etmeyin" diyerek onu sakinleştirmeye çalıştı. Köpek adına ben utanmışım. Kadın ise herhangi bir tartışmayı tadında bırakacak ya da söyleyecek mantıklı bir şeyi yoksa susacak yaşı çoktan geçmişti. "Yani onları oradan alıyorsunuz ama mikropları kalıyor yani, rezaleti!" diye hiçbir şekilde karşılık verilmeyecek bir laf söyledi. İşte insanlar yaşlı teyzelerle kavgaya böyle başlıyor. "Mikroplar her yerde" diye başlayan ve hiçbir yere varmayan fantastik bir kavgaanın eşliğindeydim. Üstelik, elimde geçirdiğim poşedin kakanın sıcağını hissediyordum. Teyze son hareketini de yaptı, torbayı kastederek "onu kesinlikle bizim çöp kutumuza atmıyorsunuz, rezalet kokuyor, mikrop yuvası" dedi. Artık ne olacaksa olsun diyerek "Hanımefendi mikroplar her yerde" dedim. Kaka torbası cebimdeydi ve teyzeye mikropların doğasını tartışmaya çalışırken uzunca bir süre orada kalacaktı.

MAKUL KOCA MEMOŞKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

YİĞİT ÖZGÜR

YAV BEN ZEKİ'YLE METİN'İ
HEP KARIŞTIRIYORUM...

KISA BOYLU OLAN ZEKİ DEMİRKUBUZ,
UZUN BOYLU OLAN METİN AROLAT MI?
YOKSA KISA OLAN METİN UZUN OLAN
ZEYİN MİYDİ? BELKİ İKİSİ DE METİN YA DA
ÇETİN... KARATEÇİ OLAN HANGİSİYDİ,
ZEKİ CHAN MI?

OĞLUM
SEN BÜTÜN
HAYATİ
KARIŞTIRMIŞ
SIN...

TERSİNİN KÜRTAJ OLDUĞUNA İNANANİYOSUN
DA, SÜRAHİNİN DIŞARI BOŞALDIĞINA NİYE
İNANMIYOSUN... İNANAN PERDELERİN
KIZILK ZARLARINI DİKKET ZORUNDA
KALMAYACAKTIM...

YA TAMAM LÜTFEN
SÜS...

BEN DE OKUYUP SİZİN GİBİ BİLİMEDAMİ
OLMAK İSTERDİM AMA MANAVADAMI
OLDUM...

BİLİMEDAMİ YERİNE
BİLİM İNSANI DENAMESİNİ
TERCİH EDERİM...

BEN DE MANAV İNSANI MI
OLUYORUM YANI?

SANIRIM PEK SKİNİZDE
DEĞİL...

TEKRAR KOŞMAK, TEKRAR OYNAMAK İSTİYORUM...
VE DANS ETMEK... TEKRAR MAYKIL ÇEKİSİN GİBİ
GERİ GERİ YÜRÜYEBİLMEK İSTİYORUM...

CAMDAN BİRBİRBİRİNİZE BAKTIĞINIZI GÖREBİLİYORUM...
EVET... BELKİ TAM ANLAMIYLA YAPAMIYORDUM O
FİĞÜRÜ... AMA YİNE DE ÇABALIYORDUM...

EVDE BİR KAPIMIZ VARDI
KAPANMAYAN.
AMA KAPANMASI LAZIM.

KANCA NEREDEN ALINIR? NALBURDAN
SIKIYORSA BUL BAKALIM NALBURU
KOCA ŞEHİRDE.

KAPİYİ KOMPLE DEĞİŞTİRMEK
GEREK. HEM ZOR GELDİ,
HEM DE MASRAFLI.

NALBUR SORA SORA AZ GİTTİM
UZ GİTTİM O KADAR YOL GİTTİM Kİ
İNANILIR GİBİ DEĞİL.

AKILLILIK EDİP,
"KANCA TAKSAM YA KAPIYA" DEDİM
GERİ ZEKALİ GİBİ.

UFACIK BÜKÜLMÜŞ TELİ ALABİLMEK
KOCAMAN YAPI MARKETE GİRMEK
ZORUNDA KALDIM SONUNDA.

KANCA BASİT BİR ŞEY.
HEM HESAPLI, HEM DE İŞ GÖRÜR.
AMA HİÇ DE BASİT GELİŞMEDİ OLATLAR.

KANCA SORDUM, YOKMUŞ. MODERN
KAPI KİLİDİ GÖSTERDİLER. KAHROLSUN
GLOBALLEŞEN DÜNYA VE KAPANMAYAN KAPILAR.

Sandık İçi

ERSİN KARABULUT

LİSE SONA KADAR HAYATINDA KOMŞULARIYLA TARTIŞMAMIŞ KAVGA ETME-
MİŞ BİRİYDİM AMA O GÜN DAYANAMADIM APARTMANDA SAYGI GÖSTERİLEN
AMA BÖYLE ÇOK NEMERLİ Bİ AMCA VARDI TANIMAMIŞ KİMSE YAŞLI ADAMLA
BÖYLE KONUŞULMAZ FİLAN BAKIYOR BAKIYOR AMA BEN BÖYLE
AMCANIN ANNA KÖYÜM... BENİ BİLE DELİRTTİ YANI O GÜN...

BİZİM BAKIP YEMEK VER-
DİĞİZ Bİ KEDİ YDI BU Bİ DE

KOMŞUÇU BENİ KIZDIRMA HAA... SAĞA
MI SORAZAĞIYIM KİME VURAZAĞI MI IT??

DELİRA

ULAN SENİN
GİBİ KOMŞUYU SKIYIM
AMCA MAMCA DİNLEMİYEN
Bİ DAHA BÖYLE BİŞEY GÖ-
RÜRSEM O TEKME ATAN
BACAGINI KIVIRIR GÖ-
TÜNE SOKARIM
SENİN??

NASIL YAPTIM NASIL
BÖYLE BİŞEY SÖYLEDİM
HALA İNANAMİYORDUM
AMA YAPTIM İSTE TABİ
ONDA SONRA KARŞI-
LAŞIYOR KAVGA EDİCEZ
GEBELİMİZ YÜZÜNDEN
ORDA OTURMAK... O
APARTMANA GİRİP ÇIK-
MAK KABUL OLMAMIŞ
NA... ARTIK BENİ DE
KOMŞUSUYLA KAVGALI
BİRİYİM...

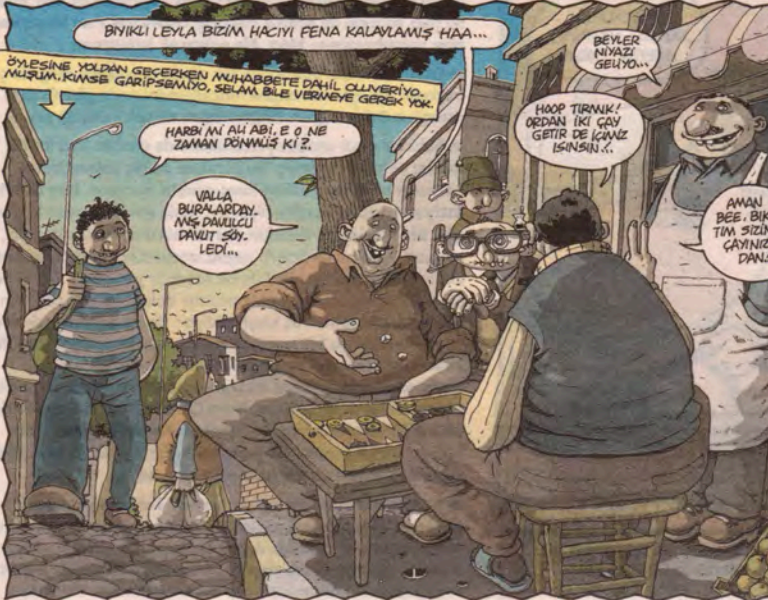
ŞİMDİ OTURDUĞUM EVİN SALONU BÖYLE Bİ BOŞLUĞA BAKIYO. BİRBİRİNE
BAKAN BİNALAR VAR YANI. O BİNALARDAN BİRİNDE Bİ KADIN VAR. BENİM
ŞU ÖMRÜME GÖRDÜĞÜM EN İĞRENCİ İNSAN GALİBA O OLABİLİR...

BU TİP AİLELER BENİ EN FENASİ. KESİN DEMOKRATİK ÇAĞDAŞ MODERN FİLAN
DİYODUR BU KARI KENDİSİ İÇİN. "ÇOCUKLARI ASLA PÜYMEN. ONLARLA KONUŞ-
MAYI TERCİH EDERİM" FİLAN AMA KONUŞUYO Kİ, SÜREKLİ İĞRENCİ ÇİRTLAK SE-
ŞİYLE BAĞIRIYO VE O ÇOCUKLAR YIRAK GİBİ İNSANLAR OLCAKLAR BAK BEN SÖYLİYİM.

OYSA NE KOMŞULUK HAYALLERİM VARDI. PERİHAN ABLA'YI İZLEYEREK BÜYÜDÜM LAN BEN...ER-
GENLİĞİM DE SÜPER BABA'YA DENK GELDİ. HEP DİYODUM Kİ "ŞU AN YOK EVET, AMA İLERDE
NASIL OLSA ŞU ŞEKİL Bİ YAŞANTIM OLUCAK."

AMA DİZİ KOMŞULUĞUNU BIRAK, Bİ KİŞİYİ BİLE TA-
NIMYORDUM LAN. ÜST KATTAKIYLA KARŞILAŞINCA
MERABA LAŞIYORUZ DA ALT KATTAKI KADIN BİRAZ
HAVALI GALİBA. Bİ KERE GÜLMÜŞYEREK İYİ AKŞAM-
LAR DEDİNDİ ZORLA CEVAP VERDİ, PEK YUZ VERMİY-
NEYSE DÜR BEN O BAĞIRAN ÇİRTLAK KADINI ANLATI-
YODUM ASİC, İSTE Bİ GÜN ÖĞLEN UYANIRIM, DERGİSİ
GÜNDÜYDÜ. STRESLİYİM, KİSSE BOŞ FİLAN... OTURDUM
NASAYSA BAKTIM MESAJİNE ÇOKTAN BAŞLAMIS BU...

BEN SESSİZ SÖYLEDİM SANIYODUM.
KENDİ KENDİME ARTISLIK YAPMIŞ.
TİM AMA KADIN YUZDU ABİCİM...

VAR YA AKLIYIM ÇIKTI... Bİ İNSAN BU KADAR ANI ÇAMUR OLUR LAN, YEMİN EDERİM YARIM SAAT BAĞIRDI BANA MELİS-
SA VE ALPEREN'İN KARDEŞİ GİBİ OLDUM. BALKONUN KAPISI AÇIK, GÖRÜCEK DİYE OYANIN ÖTEKİ TARAFINA GEÇE-
MİYORDUM... GİTTİM SONRA TULUN ARKASINDAN BAKTIM, ORDAN GÖRENMESİ LAZIM AMA, BARIZ BANA BAKIYODU.

æ Merhaba.

æ Nerede bir, kaldığı oteledeki odasının mini barından kullandığı, ne bileyim, çikolata olur, kola olur, tükettiği ne varsa, fiyat olarak g.tüne fazla fazla girmenin diye, daha sonra dışarıdan ayrılarını alıp yerine koyan bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. Onun gözleri büyük ve böyle komik komik bakıyor, burununun bir deliği diğerinden fark edilir ölçüde pört.

æ Serdar Turgut, gazetesindeki köşesine koyduğu fotoğrafta, sanki bize bir şey yapmış gibi duruyor.

æ Kanlıca-Küçüğü arasında öyle sahilten bisikletimle geçerken, arkadaşıyla yolda yürüyerek muhabbet eden bir adamın, birdenbire havada uçan bir kargayı görmesiyle yerden taş alıp **si-amuğagoyum** diye taşı kargaya fırlatması bir oldu. Hayatımda gördüğüm en acıyıp enstantaneler arasında ilk yediye rahatlıkla girebilecek bir hareket yaptı. Gerçekten çok acıyıpı. Karga da **şaşırdı**. **N'oluyorz** der gibi havada bir süre sabit durdu baktı adama. Daha sonra da **la havle** çeker gibi başını hafifçe bir yana çevirip sonra düzeliş uçuşu gitti. Daha da acıyıpı, kargaya taş atan adamın arkadaşı, kargaya taş atan adamı teskin etti. Bir gün sonra kargaya taş atan adamı Üsküdar'da küçük çocuklarla birlikte canhıraş bir şekilde gelin arabasından zarf koparmaya çalışırken gördüm.

æ Self servis bir lokantada çorbası soğumasın diye önüne çıkan ilk masaya oturan da can değilse bu dünyada hiçkimse can değildir.

zə İzdıvaç programlarından birinde adam kadına **kraterlerime uygunsun** dedi. Tamam, **kriterlerime uygunsun** demek istiyor ama yani şimdi **kraterlerime uygunsun** diyen bir insanın da kriterlerine nasıl uyulur hiç bilemiyorum.

æ Yalnızlık Allah'a mahsus diye bir laf var. İnsanoğlu öyle gani gönüllü ki, kendi dertlerini falan unutup Allah'ın yalnızlığına üzülüyor.

æ Peki yağmurdan kaçarken doluya tutulmak nasıl saçma bir lafuz. Yağmurdan kaçarken doluya tutulduğın anlarda yağmurdan kaçmazken doluya tutulmama şansıñ mı var. Yağmur bir süre sonra doluya çevirdiğinde sen yağmurdan kaçmazsan anan sitilir. Yağmurdan kaçarsan en azından bir şansın var. Bir ağaç dibine, bir kuytu bir yere di mi. Hayır yağmurdan ne kadar kaçabilirsin ki coğrafi şartlar değışsin, he hâci. Bu yağmurdan doluya çevirdiği alanda sen kaçsan da kaçmasan da hep varsın, he hâci. İki türlü de doluyla muhatap oluyorsun. Peki kaçarken'i niye vurguluyorsun. Hâci. Ne anlatmak istiyorsun.

æ Uçsuz bucaksız bozkırdaki tek ağaç'a duyduğum saygı da çok
başkadır. O öyle tek başına mücadelesini verir gibi. O öyle
inançlı, o öyle mağrur. Mağrurluğun en çok yakıştığı şey o.

aş Şehirler arası otobüs yolculuklarında otobüs kısa ihtiyaç molası verdiğinde, (gerçi bu bir hareketi de hiç anlamıyorum, herhangi bir talep yokken koca otobüs duruyor, **beş dakika ihtiyaç molası verdik** diyorlar, sanki gönüllerinden kopmuş gibi, **bir işesin garibanlar, bu da bizden olsun** der gibi, manyak mıdır!a neridir), neyse, otobüsün içinde tuvaletteki insanı beklemenin gerilimi de ne acayıptır yarabdim. Zaten hepi topu iki üç kişi iniyor, ve bir otobüs dolusu insan otobüsün içinde, bu maksimum üç kişiyi bekliyor. Bir de tuvalette gidenlerin hepsi dönüyor da bir tanesi kalıyor ya, **acaba sıçıyor mu** diye insan düşünmekten kendini alıkoymıyor. Böyle bir şeyi düşündüreceğime içime sığırım daha iyi. Ne özgüven sahibi psi insanlarsınız be Şehirler Arası Otobüs Yolculuklarında Kısa İhtiyaç Molalarında Hemen Tuvalete Koşan İnsanlar. Allah belanızı versin inşallah. Sevimsiz nuresuzlar. Bu dünya sizin gibiler yüzünden yaşanmaz bir hale geldi iyice be.

asé Kuzenim felaket filmlerinin hastası. Televizyonda denk gelmesin. Ekran başına çivilenior yemin ediyorum. Alt yazılı olursa izlemiyor. Türkçe dublaj seviyor. Nerede bir volkan patamış, tsunami olmuş, deprem-fırına-iklim değişikliği, efendime söyleyeyeyim, dünyaya göktaş düşmüş, hastası. Yine böyle meteorlu bir filmden sonra çalışma odama geldi; oğlum **Amerikalı bilim adamları ne acıyıp. Dünyaya çarpmakta olan meteoru bombayla uzaklaştırmaya çalışırlarken dünya yüzüğünden çıktı, o anda bilim adamları gerçekleşecek olan iklim felaketini tane tane bilimsel verilerle açıkladılar. Bizde olsa, bizim bilim adamımızın ağzından çıkacak ilk laf, "sıçtık" olur dedi. Sonra da gürültülü bir şekilde gılmeye başladı. İşin kötüsü, ben de o anda boş bulunup güldüm. Mizahi açıdan, bir şeyi Türkçestirmek'ten nefret ettiğim kadar çok aş şeyden nefret ederim. Resmen dokum bozuldu o anda. Eh be kuzenim sen beni güldürdün ya, Allah da seni sürüm sürüm süründürsün inşallah. Pis. Benim bu kuzenim .m diye kısa bir film yapmak istediğini, konusunun .m olacağını, başrolünde .m olacağını söyleyebilen bir insan. Benim bu kuzenim kış aylarında bol bol karpuz reçeli yiyen bir insan.**

æ Son olarak; en büyük hazinem, unutulmayan tipler çizmiş olmandır. Her gittiğim yerde soruyorlar. İsmail Hasta Ruh'lar, Top Canavarı'lar, Şevki Teyze'ler... Bir hoş sadâ bıraktığı yüzlerdeki mutluluklardan anlıyorum.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

15 Ekim Cuma / İzmir Bornova Dungeon Bar / Saat: 21.15
/ bilgi: 0232 339 98 90

16 Ekim Cumartesi / İzmir Bios Bar / Saat: 20.45 / bilgi: 0232 463 10 68

17 Ekim Pazar / Aydın E 5 Bar / Saat: 21.00 / bilgi: 0256 215 08 58

18 Ekim Pazartesi / **Muğla Mabolla** / Saat: 21.30 / bilgi: 0252 214 25 04

19 Ekim Salı / **Denizli Jazz Rock** / Saat: 21.00 / bilgi: 0542 527 55 66

Her Perşembe / **Taksim Old City Comedy Club** / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

7 Digi. 0212 244 26 76

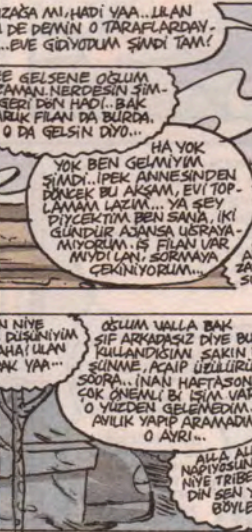
alpa/alpayalpay@gmail.com
www.alpayerdem.com
twitter.com/alpayalpayalpay

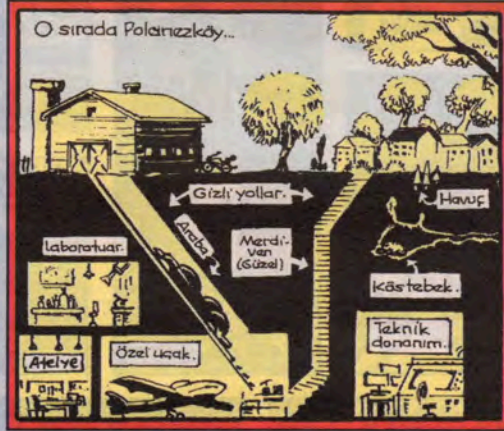
Çarpışma İpek & Burak

yazar giren oky

MACERAYI SEVEN ADAM

MACERAYI SEVEN ADAMI SEVEN ADAM

ALİA ALİA! EE, GÜZELMİŞ LAN BU TAKIYORUM...

Tak abi, yeter ki sen tak! Ben takip günler gacalar seni takip ettim de ne oldu... Yine sıradan bir gece feyz alma cabasıyla seni izlerken izbe bi ana kazarında hacetini giderirken göz göz gelmiştik ve sen...

Kaçırdım! Ama ertesi gün saatin arasına gizlice bi çip attımayı basardım... O günden beri di'leme... deyim... Yerin'ni biliyor, çevrende konuşulanları duyuyordum... Televizyonda benimle evle- tir misin? programında canlı izledim zaten. Güzel maceraydı...

Sen nişanı attıktan sonra izini de kaybettim! 'Gizli' ten ses kısıldı... Ben de seni aramaya koyuldum... HAA! Arada ben de casıyıyor, apartmanlara tırmanıyor, alar olmaz pencereleri çalıp kahtamama ihtiyacı olup olmadıklarını soru- yordum... İyice havaya girmiştim.

Bu ilginç tanışma faslı; onları kay- naştırıcak mıydı? Can ağır kuzu garması mı olacaktı? Yoksa M.S.A. onu dublörü olarak kullanıp, tatile mi kaçacaktı? Polanezköy'deki gizli üs- onları daha da coşturacak, ayrılmaz bir ikili mi çıkacaktı karşınıza?

Belki de öyle bi kaynaşacak- lardı ki Hollanda yolları gözükcekti onlara? Bile- miyorum, kim bilir? Bakalım neler olacak? Yoksa onu boğazın serin sularına yollayıp servetine de gizli üs'üz mi konacaktı? Haftaya hep bir-likte göreceğiz ya da görme- yace- ğiz bile- miyo- rum...

AYRINTILAR

"İnsanlara karşı saygılı biri olduğumu söylediniz, İmren hanım. Merak ediyorum; böyle düşünmenize neden olan şey nedir acaba?"

"Ama, hep öyleydiniz siz! Çalıştığım süre içinde dikkat ettiğim kadarıyla, iş arkadaşlarınızla, gelip giden müşterilerle aranız hep iyiydi mesela. Böyle gördüm sizi, kimseyi kıracak aşırı bir davranışta bulunmadınız."

Elime güzel bir fırsat geçmişti nihayet! Saygılı filan değildim, belki korkağın tekiydim sadece. Bu yanlış gözlemi için küfretekm istedim kendisine, 'orospu' dedim içimden! Gerçek orospuların, bu kelimenin kullanımında bir sorumlulukları olmasa bile, yine de bir kadına yapılabilecek en ağır hakarete kabul görüyordu. İmren hanım da öfkemi sonuna dek hak etmiş gibiydi. Çocuk vardı sanki karşısında, söylemeye çalıştığım şeyi sürekli reddediyordu. (Onunla tekrar karşılaşma düşümün gerçeklik kazanmasını istemiyordum galibâ. Böyle bir hayale zor zamanlarımda öyle sıkıca sarılmıştım ki, benim istediğim şekilde gitmeliydi herşey. Bir tane eksiklik, birazcık tuhaflıkla bile karşılaşacaksam, hiç gerçekleşmemeliydi öyleyse!) Ama oradaydı işte, karşında. Kısacası, saçmasapan bir kontrol duygusu beynimdeki tüm kanı sünger gibi emiyor, cılız, bir halta yaramayan tuhaf düşünceler üretmeye sebep oluyordu. Böyle delice bir gayrete rağmen, neyi kontrol ettiğim ise hâlâ pek belli değildi! Küçük sarı pufta da iyi oturamıyor, öne eğiliyordum sürekli. Belim ağrıyordu. Sağlıksız herifin tekiydim. Kendime iyi bakmadığım için bir alçaktım. Bana acıyordu belki, hazırladığı küçük şefkat gösterisini başarıyla sunuyordu? Gerçekten bunu yaptığina inansam bile, yine de kesinlikle öğrenmezdim. Bana acınmasından yani. İnsanları o konuda engellemek neredeyse imkansızdır. Üstelik yaşam sandığımdan da zordu, her türlü açılışlımdan bir kazanç sağlamasını bilmeliydim.

"Kısa kaldınız bizde," dedim. "Hoşlanmıyordunuz belki yaptığınızı isten?"

"Hep böyle bir yer açmak aklımdaydı. Oradaki son günlerim de bu düşünceyle, kafamdaki plânlarla geçti. Etrafıma karşı ilgisizdim farkettiyseniz, bir düş alemindeydim sanki. Az kalsın, kovduracaktım kendimi! (İstenilmeme korkusu olmayan insanlar, nasıl da rahatça şakasını yapıyor bunun. Fahir Bey'in, seni gerçekten kovabileceğini mi düşünüyordun? İçti gidiyordu adamın sana bakarken, kaktak!...) "Gerçi şimdi burada da, durumun çok iyi olduğunu söyleyemem. Size birşey diyeyim mi? Açık konuşmam gerekirse, arkadaşımın parasıyla halledildi sayılır herşey. Yalnızca dekorasyonuyla ilgilendim ben. O yüzden, fazla sorumlu hissetmiyorum kendimi. Ama o da bana bu sorumluluğu hiç yaştırmadı zaten. Heveslendiren, canımı sıkılamamı tembileyen hep oydu. Ne olabilir ki canım, küçük bir macera yaşarsız alt tarafı deyip duruyordu. Bir ara yurt dışına gitmeyi düşünmüştüm, kız kardeşimin ve doktor eşinin yanına; ilginç bir fikir gibi geliyordu bana. Arkadaşım da tam o sıralarda, mağaza için tekrar iknâ etti beni. Kendisi bu semtte oturuyor, insanların tanıyor. Tek tük de olsa hatırlı müşterilerimiz var yani..."

Arkadaşının, kadın mı yoksa erkek mi olduğunu merak ediyordum. Sıraladığı bir yığın lafın özeti, hikayesinin kutsal ana fikriymiş gibi, ilgimi cezbeden tek şey bu olmuştu. Sorsam, ne kadar salâhka duruma düşerdim. Bir an gerçekten sorduğumu hayâl ederek ürktüm, midem kasıldı! Ve garip diyebileceğim birşey oldu, başka bir konuya geçmişken, geriye dönerek kendisi söyleyiverdi bunu.

"Görmüşünüzür belki. Ara sıra uğradı şirkete, beni ziyaret etmeye. Uzun saçlı, esmer bir bayan."

"Evet, hatırladım." Merağımı giderdiğimi belli etmemeye çalışarak acilen bir soru yönelttim İmren hanıma. "Sağlığınız nasıl?"

"Küçük bir operasyondur, biliyorsunuz. Bakın, izleri kalmadı sayılır artık. Sağlığım için gerekiydi; ama burnumun da daha hoş bir şekle girdiğine seviniyorum doğrusu." Bunu söylerken, yüzünü hafifçe yana çevirerek, bana doğru uzatmıştı, sanki dokunmamı istemiş gibi. Ben de nedense, o an kendimi azıcık geri çekiverdim!

"Gördünüz mü? Saygılı birisiniz işte. İnsanlara çok dikkatli bile bakmıyorsunuz. Onların mahrem alanına girmekten sakınıyor, önem veriyorsunuz böyle şeylere."

"Söylediğiniz, doğru olabilir. Fakat sadece, onunla ilgili bir durum değil..." Başaracaktım herhangi birşeyi! Aksi davranış, karşı koyuş gücümü tam hissettirdi. Kabaalamamam ve ileri derecede saçmalamamam yeterliydi.

"Saygıyı, uyum sağlama ile ilgili bir konu olarak düşünüyorum ben. Kendimi geriye çekişim de, o genel uyumdan habersiz birisi olduğumu gösteriyor belki; hattâ güzel bir bayanın karşısında nasıl davranacağını bilmeyen bir kişi olduğum bile söylenebilir. Böylece, geriye tek bir şey kalıyor sanki: korku. Fakat o da saygıyla eşdeğer görüldü çoğu zaman. Karşınızda kabalık etmekten çekinişim, ve bunun için gerekirse azıcık endişe duymam bile normaldir. Yüzünüzü seyretmeyi, dikkatlice incelemeyi, birşey söylemek için yüzünüze baktığım anlarda yapabilirim. Onun dışında, sizin izinizle de olsa bu kez çekinirim, bence saygıdan değil, yine kişisel bir özelliğim olduğu içindir. Böyle karakteristik özelliklerin, genel bir saygı kavramı içinde yer almadığına inanıyorum. Bir insanın omuzundaki ip parçasını almak gibi. Önümde oturan, hiç tanımadığım bir kişinin omuzundaki ipliği almıştım minibüste. Çünkü o an kendimce haklıydım, almalıyım gerekliydi o ipliği. Garip bir takıntı gibi, değil mi? Saygıdan, iyi niyetten filan uzak birşey yani! Ama bu tür takıntıların, bazı tuhaf davranışların zehirini azaltan, ve onları saygıya benzeten şey de yardım duygusu olabilir yine. Saçındaki veya omuzundaki iplik parçasını aldığım kişi bu durumun farkında olmadığından, özel bir yardımda bulunduğumu hissedermi. Çok büyük bir iyilik olarak düşünmeyin tabii. Sonuçta kendimi daha fazla tatmin etmiş oluyorum o anda."

"Yani siz, güzlice, bir insanın omuzundaki iplik parçasını mı almayı tercih edersiniz, onun yüzüne, yeni sağlıklı burnuna bakmaktansa?"

Gülümsüyordu İmren hanım, ya az önceki küçük iltifatım için, ya da konuyu böyle dallandırıp budaklandırdığıma!

"Hayır, onu demek istemedim. Yüzünüz gerçekten çok hoş görünüyor. Ama, ne bileyim, vücudun diğer bölümlerinden farklıdır elbette. İnsanın yüzüne dikkatli bir şekilde bakarken (rahatça bakabiliyordum yüzüne, kendimi söylediklerime kapmıştım çünkü) o kişinin ifadesini görür, iç dünyasına ait özel bilgilere ulaşabilirsiniz."

"Fakat burun o anlamda, en az tepki veren organlardan biri sayılmaz mı? Siz ona bile bakmaktan çekindiniz."

"Tek başına durmuyor ki orada. Hemen üzerinde gözler vardır. Yüzün tam ortasında, etrafı başka önemli şeylerle çevrili hassas bir noktada bulunur burun."

"Öyleyse saygıyı, pardon, çekinmeyi gerektiren en önemli organ o oluyor? Bakın, ben sizin burnunuzu rahatça seyredebiliyorum şu an."

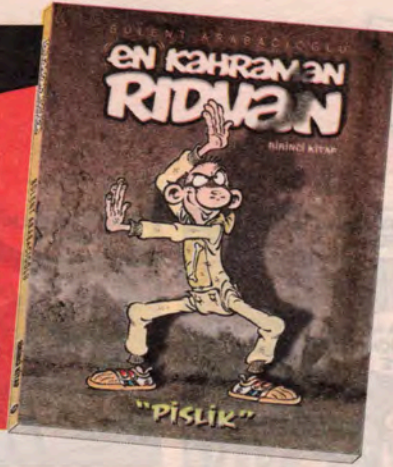
"Şimdi sadece konuşuyoruz. Bir organ oluktan çıktı, bir konu haline geldi burun. O yüzden, hiç tereddüt etmeden üzerinde kolayca fikir yürütebilir, bütün bildiklerimi açığa çıkarabilirim. Bunu yaparken de..."

Şuh bir kakhaha attı İmren hanım! Ne olduğunu anlayamadım, sözümü de bitirmemişim daha. Şaşkın, yarım yamalak güldüm ben de onunla beraber..."

'Fantaziler ve Korkuktan'

BÜLENT ARABACIOĞLU

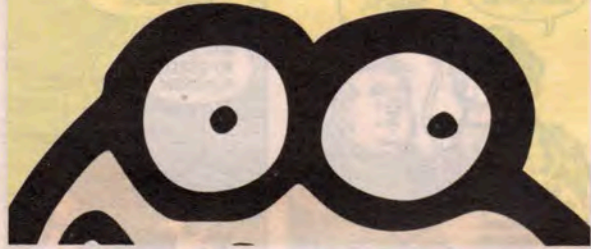
EN KAHRAMAN
RIDVAN
BİRİNCİ KİTAP
"PİSLİK"
ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

DAHA ÖNCE YAYINLANMAMIŞ
TAM MACERA ÇİZGİ ROMAN

ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

HAFTAYA
UYKUSUZ'LA
BİRLİKTE
SÜPRİZLİ
POSTER!

CİLT 1
ÇIKTI!

GAZETE
BAYİLERİNDE
VE MARKETLERDE

Münir Özkul'u Selamlıyoruz!

Yurdumuz mizahının yaşayan en büyük ismine
alkışlarımızla selam göndereceğiz.

Hababam Sınıfı'nın Mahmut Hoca'sına, Bizim Aile'nin Yaşar Usta'sına
bugüne kadar bize yol gösterdiği, güldürdüğü, gözlerimizi nemlendirdiği,
hayatımızı zenginleştirdiği için alkışlarımızla sevgimizi gönderip,
şükranlarımızı sunacağız. Ustamızın tüm sevenlerini bekliyoruz.

16 Ekim Cumartesi, 15.00'te Cihangir Parkı'nda buluşuyor,
ardından ustamızın evinin önünde selamlıyoruz.

UYKUSUZ

LEMAN

PENGUEN

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri
ve karakterlerin yayıncı hakları saklıdır. Yayıncı ve çizimin
yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayını
organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 14 Ekim 2010 | Sayı: 163
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Firat Yaşa - Vasif Terim Kaligrafi: Şevki Sayışman

Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61

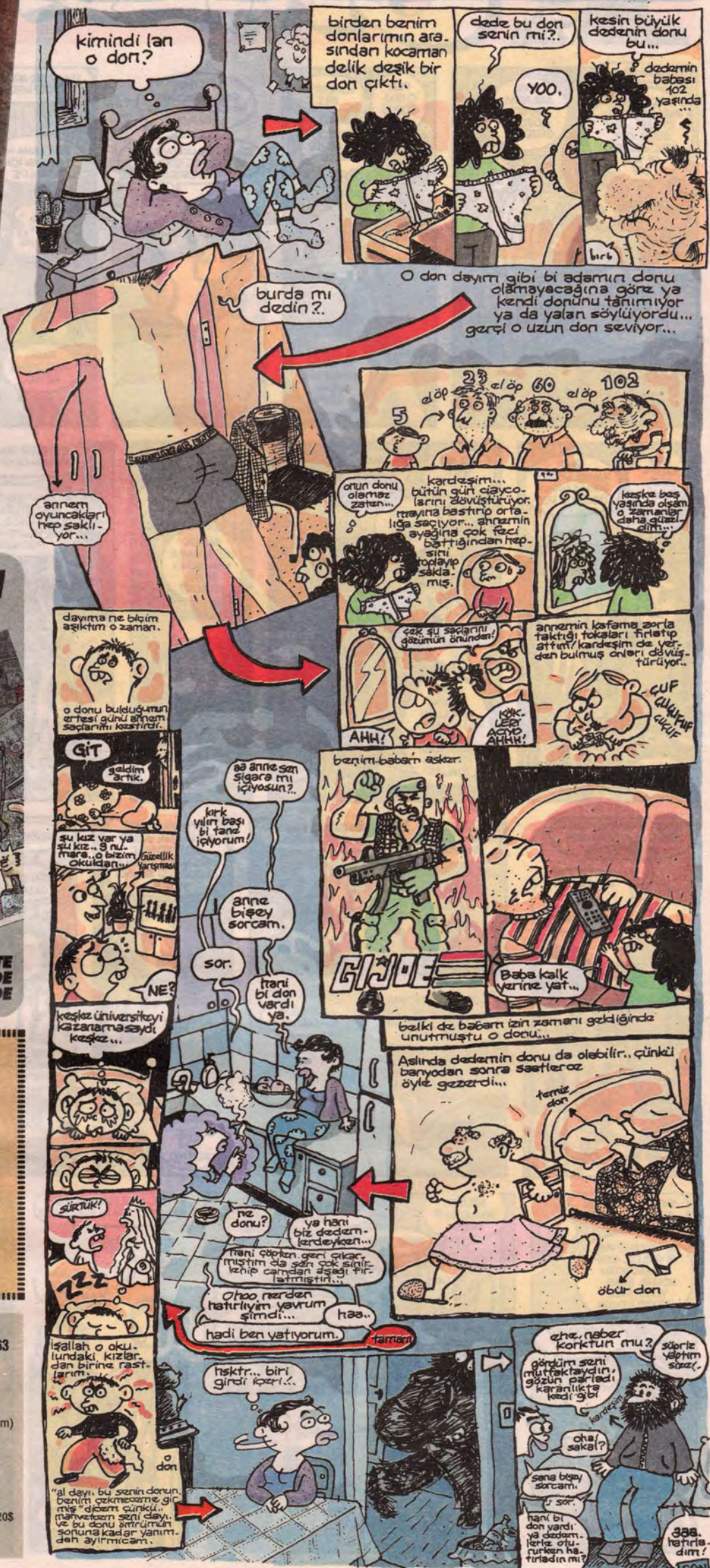
Genel Dağıtım: DPP - 0 (212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$

IBAN Numaralarımız: TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59

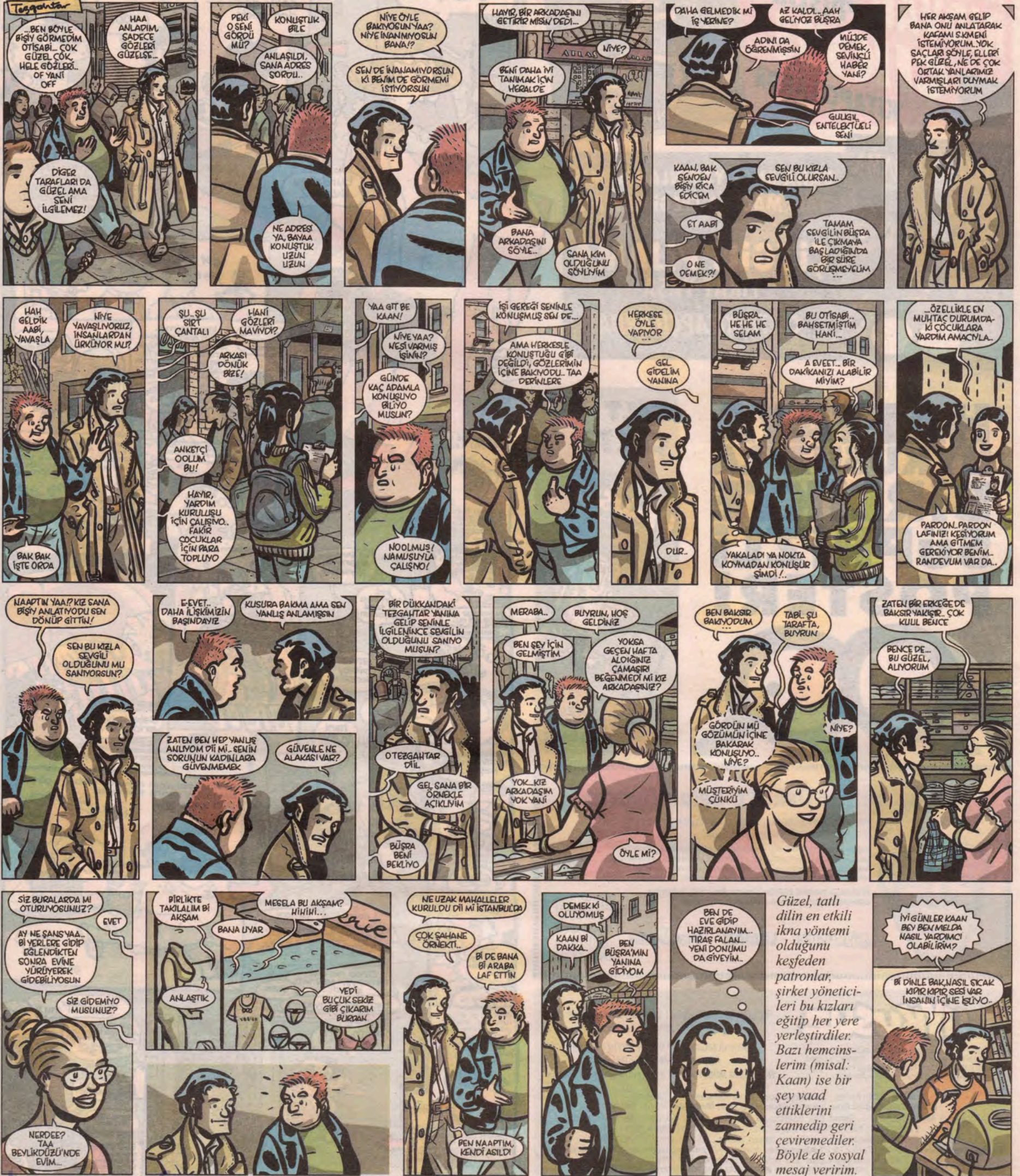
USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

O DON?

Göksu
Gül

Akşamsetası

**ÇİFT TARAFLI
POSTERİNİZ
DERGİNİZİN İÇİNDE!**

fırat

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Zonguldak'daki maden kazasında hayatını kaybeden 2 işçinin bedenleri 5 aydır çıkartılamamışken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer, Şili'deki maden kazasında 2 aydır mahsur kalan 33 işçinin kurtarılmasıyla ilgili inanılmaz bir açıklama yaptı: "Böyle bir kaza bizde olsaydı, madencilerimizi üç günde çıkarırdık."

BEN OLSAM
ÜÇ GÜN
İNSAN İÇİNE
ÇIKAMAZDIM!

UYKUSUZ

HSYK için yapılan seçimlerde el atından dağıtıldığı iddia edilen Adalet Bakanlığı listesindeki bütün üyeler seçildi, HSYK AKP'nin denetimine girdi.

KOVULDUNUZ!...
HER ŞEYİ
OLDUĞU GİBİ
YAZMAYIN DİYE
UYARMIŞTİM SİZİ...
YANDAŞ MELEK
ATILYAM
YERİNİZE...

Aksamsefası

UYUYUN LAN!

Vay efendim hergöre sızmışız da, HSYK'yı, ele geçirmişiz de, falan da filan, yıkıyolar ortaliği. Adı üstünde olum, "İKTİDAR" lan... Ya ne yapıcak dık?..... Vatandaş oyuyla vermiş yönetimi bize.. Direksiyonu almadan, arabayı nereye sürecez.. Vites olmayınca neye takıcaz?.. Gaz yoksa nasıl basıcaz?.. Ve en önemlisi, ni fin?.. Yani neden?.. Why minit? dedim CHP'liye.. "iyi o za man, biz de resepsiyona gelmeyiz, iktidar başınıza bürokrat laşırırsınız bütün gece," diye karşılık verince, CHP'li lere yollamak üzere bastırılan 3000 adet resepsiyon davetiye-sini bükerek silindirik haline getirdikten sonra eriyik demire bandırıp çıkararak soğumaya bıraktığım, 10 bin hakim gücündeki "Adalet mekanizması" adlı odunumla müde hale edip araya girdim... İki kasın arasına..... Birbirinden iyice ayrılan kasların arasından bitiş jeneriği yazıları gibi akan kanlara bakarken Kemal kılıc geldi.. "Abi," dedi: "Ben gidelim dedim, bunlar beni dinlemedi, elimde belgeler var ispat edebilirim," dedi... O'nu da gazoz içme kamışından yapılmış "akıllı ol, aklını alırım," adlı Türk yapımı ilk odunmuş robotla uyarak yeni maceralara yelken serdim...

Bedelliği çıkarırsınız ama kısa dönemini zi de iki ay uzatırız, yerse, dediler.. "Kısa dönemde son iki ayı, tercihe göre paralı olsun barı," dedim.. "Biz sana dö-nücez," dediler ve bi anda hepsi bana döndü.. Ba-kışlarından rahatsız olup olay yerini maykulla çek-sinin "dyda götün götün yürüyüşü" dansıyla terkettim.. **B**ogaz köprüsünü satıyo-ruz.. Üzerine biraz da ha para koyup daha büyük bi köprüye geçicez.. Vatandaşın vergileriyle yapı-lan yolları da satıyoruz ki vatandaşla kırs olarak DGS olarak, nakit geçiş olarak geri dönsün.. İktidar bu demek olum.. **H**adi sevgilim Uykunuz oku-yucusu, ben ufak ufak kaçıyım.. Birazdan Orhan gelir, telaşa boğulur buralar.. En aziz duygu-larım, bye-minit...

Vatandaşla Sorduk: Feysbuk

Netenyahu SİLİSTİRE (43): Feysbuk kimlik yerine geçiyo mu lan? Bütün bilgi-leri yükledik anına koymış.. İlk okul arkadaşından tut da orta okul arkadaşına ka-dar hepsi var ve daha neler neler... Şimdi aklıma gelmedi..

Bimbildur lan ÇAM (35): Feysbuk sosyal hayata girebilmek için hazır-ladığımız C-V- gibi bir şey-dir... Sürvin sağlam olursa en kral sosyal ortama girer sinle kalmayıp çok da müthiş manitalar karmak lazım..

Sehmih MARMARAYCI (32): Fotoğraf albümümde çık, profilime geri dön yarın güzel... Favori f:imlerimde, in-firistidlarımda gör beni... Bana arkadaşlık teklifi gönderme nazlı güzel, telefon numaranı gönder..

Edwitt İNGİLİZCELER (38): Ezan okunurken feysbuku kapatıyorum veya görünü-yü biraz kısıyorum.. Doğrumu yapıyorum diye sordum günah çıkarma kabiniinde.. İmam efendi de sağolsun cevapladı.. Sonra geldiğimiz gibi gizlice kağıtık-

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığının rakamlarına göre 71 bin kişinin telefonu dinleniyor.

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesinde satırlı saldırı sonucu bir öğrenci başından ve elinden yaralandı.

Maç için İstanbul'a gelen Trabzonspor taraftarı yasadışı dinlemeleri protesto eden ODP'liilere saldırdı. "Oğün Samast Oley!" tezahüratları atan saldırgan-lardan hiçbir gözaltına alınmadı.

Çizmecici Gıda'da sendikali işçileri işten çıkartan patron, yeni aldığı işçilerden sendikaya üye olmadıklarına dair Kuran-ı Kerim üzerine yemin etmelerini istedi.

Hanefi Avcı'nın 28 gün önce boşalttığı makamında unuttuğu iddia edilen 14 yıl öncesine dair ses kayıtları Türkiye'de yasadışı dinlemenin tarihi hakkında ipuçları verdi.

KAÇ YIL OLDU?

• Michael Jackson'ın kendisine "Halilçığım 2010'da Ereğli'ye gelmeyi düşünüyorum," dediğini iddia eden Ereğli Belediye Başkanı Halil Posbıyık, "Michael Jackson, sadece konser için değil, Ereğli'yi görüp eksikliğini gidermek için gelecekti. Ama kısmet, rahmetli oldu, eksikliğini gidermeden öbür dünyaya gitti," açıklamasını yaptıktan sonra eksikliğini gidermek isteyen herkesi Ereğli'ye davet edeli 1 yıl...

yazdım," açıklamasıyla "aklımı alacağım" kişinin ananesi olduğunu iddia edeli 3 yıl...

• Cumali Tekin, Tayyip Erdoğan'a uğrunda ölebileceğini söylediği ve içinde "Duygularım kabardı patlayacağım/ Kabıma sığmıyorum çatlayacağım" gibi dizelerin bulunduğu bir mektup yazdıktan 4 gün sonra MEB Müşavirliği'ne atanalı 6 yıl...

• DYP'den milletvekili seçilmek isteyen Kıvanç Özel, uçak kiralayıp Tansu Çiller'in yalısına havadan diken i ayıklanmış gül ve kır çiçekleri attırmasını, "Gülleri yalakalık için atmam, atraksiyon yaptım," sözleriyle açıklayalı tam 11 yıl olmuş.

Yiğit Bulut buyurdu: "AKP en az 10 yıl daha iktidar"

İLHAM KAYNAĞIM MADEN

Zonguldak'ta yaşanan maden kazası sonrası, "Güzel öldüler!" açıklamasında bulunan Çalışma Bakanı Ömer Dincer, Şili'deki kurtarma operasyonunun ardından bir kere daha konuştu: "Böyle bir kaza bizde olsaydı, madencilerimizi üç günde çıkarırdık."

6 yıl önce yayınlanan "Bir İstanbul Masalı" dizisinin tekrar bölümlerinde, "Zekeriya" karakterinin eşcinsel olduğunu itiraf ettiği sahne ATV tarafından sansürlendi.

BİŞEY İTİRAF ETMEK İSTİYORUM...
BENİM MAL 24 ŞANTIM!

AYAKLARIM GİNE KİRLENDİ
84 yaşındaki Necmettin Erbakan, 684 oyla Saadet Partisi'nin genel başkanı seçilerek siyasete geri döndü...

ONLAR İÇİN DUA EDİYORUZ...

Milli Eğitim Bakanlığı Talim Terbiye Kurulu, somut konuları dahi anlamakta güçlük çeken otistik çocukların ders programına bir saatlik zorunlu din dersi koydu. Öğrenme güçlüğü çeken çocukların becerilerini geliştirmede çok önemli olan beden eğitimi dersi, bu nedenle bir saat azaldı.

EN İYİSİ EVDEN ÇIKMAYIN!

1. Grup halinde gezmelisin güvende olmak için;
2. Karanlık caddelerde yürümemelisin
3. Eğlence yerlerine erkek arkadaşlarınla gitmelisin
4. Evde kapıyı kilitlemelisin"

Hacettepe Üniversitesi'ni, taciz ve şiddet olaylarına karşı öğrencilere bazı çözüm önerileri sundu.

Tarım Bakanı Mehdi Eker, ithalat kararına ve alınan tüm önlemlere rağmen et fiyatlarının yükselmesi konusunda fikrini açıkladı: "Et üretimi arttı ama talep de arttı. Refah ve gelir seviyesinin yükselmesi, krizin de sona ermesiyle birlikte insanların et tüketimi arttı. Fiyatlar o yüzden yükseldi."

EN İYİ KURGU

Yönetmen Emir Kusturica'nın protestolar yüzünden Altın Portakal Film Festivali'nden ayrılarak ülkesine dönmesinden sonra, Antalya'da bir grup, Kusturica'ya benzettikleri İsviçreli oyuncu Michael Neuenschwander'i dövdü.

İLK İKİ YIL İYİDİ ASLINDA.
14 yaşındaki H.D 2006'da tecavüze uğradı. Adli Tıp, H.D'ye 2008 yılında "psikolojisi bozulmadı" raporu verdi. Yargıtay'ın talebiyle olay 2010 yılında tekrar incelenince Adli Tıp, H.D'nin ruh sağlığının bozulduğuna karar verdi.

AKL FİKİR OFİSİ

Barış UYGUR

■ HSYK seçimleri yapıldı, gerçek ortaya çıktı, 3 milyon hâkim savcı var, onlar da süper çıktı. Tabii 3 milyon hâkim savcı yok o ayrı. Mesele şu ki, HSYK seçimlerinden önce bakanlık ve YARSAV tarafından hazırlanan iki ayrı listenin dağıtıldığı, 200'e yakın HSYK adayının katıldığı seçim sonucunu da bakanlık listesinin tayin ettiği iddia ediliyor. Yani hiç seçim yapılmıyorsa da iyerleri bakanlık ataya yine aynı durum ortaya çıkacakmış, ben buradan önerilerine gelen listeye mühür vuram tım hâkim ve savcılarımızı ve dahi mübaşirlerimizi ve de zabıt kâtiplerimizi tebrik ediyorum, demokrasinin enfes bir örneğini verdiler. Zaten seçimlerde de parti liderlerinin hazırladığı listelere o vermiyor muyuz? Çok güzel demokrasi olmuştur. Ben zannediyordum ki hâkimler savcılar, göyde listeden tek tek o verecekler, böyle demokrasi mi olur diye karalar bağlamıştım. Turşu bile yiyemedim iki gün, düşünün artık. Neyse ki hâkim ve savcılarımızın

düşüncelerine gerek kalmadan bir liste verilmiş de, demokrasi olmuş.

■ Şili'de (ki ince uzun bir ülkedir, haritada yerini arayıp da bulamayanlar için söylüyorum, bilenler için deniz tarafındaki kale) madenci kardeşlerim iki ayı geçen bir süre mahsur kaldıkları madenden başanlı bir operasyonla dışarı çıkartıldılar. Canlı yayında izledik. Operasyon göz yaşarıcıydı, madenci kardeşlerimin çıktuktan sonra verdikleri demeçler ve işçi kimliklerine sahip çıkmaları daha nefisti. Ama bunun büyük bir tezgâhın, uluslararası bir konunun ürünü olduğu ortaya çıktı; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımız, kıymetlimiz Ömer Dincer bu komployu ortaya çıkardı. Az daha lapin gibi seviniyorduk.

■ Efendim, bakanımız "biz olsak ne ki, ohoo, üç günde çıkarı çıkarıverirdik işçileri" diyerek Şili makamlarının dünyaya oynadığı bu oyunu açık etti. Bakanımızın gözünden kaçmış olabileceği diğer komploları araştırdım ve dehşet içinde gördüm ki dünya birlik olmuş, bizi küçük düşürmek için elinden geleni ardına koymış. Buradan bakanımızın yüksek dikkatlerine sunmak isterim.

■ Misal şu BP'nin Meksika Körfezinde yarattığı petrol sızıntısı. Aylardır bir circuna bir circuna. Ne diye? Çok büyük bir felaket gibi gösterecekler de sonradan temizledik

diye gep gep gerinecekler. Hâlbuki bu nereden de ülkemiz toprakları kadar büyük petrol sızıntısı bizde olsa, değil birkaç ay, üç, bilemedin dört günde ne petrol bıraktırdık ne kirlilik. Amerikalılar hava yapıp kendilerini acındırıyorlar, ondan oluyor bu işler.

■ Çernobil faciasını da unutmamak. O zaman tabii komünistti bu Ruslar, türlü hile hurda. Çernobil bizim burada önünde olacaktı var ya, en fazla bir haftada bütün radyasyonu alır süpürürdük, gerekirse o radyasyonu içerdik ki içmişliğimiz var.

■ Şimdi bir takım ukalalar, "vay sen Şili'deki madencileri üç günde çıkartırdın da, buradaki iki madenci kardeşimin cansız bedenini niye aylardır çıkaramıyorsun bre bakan!" diye ünleyecek. Bırakalım bunları. Bakanımız biliyor da konuşuyor. Şili'nin mert madencilerini sevgiyle kucaklar her birini tenzi ederim ama Şili makamlarının yaptığı yakışık almı. Bu kurtarma operasyonları falan hep bizim bakani küçük düşürmek, kurtarılan işçilerin ölmediğine üzülüyormuş gibi göstermek için oynanan oyunlar.

■ Tarım Bakanımız da bir süredir

merak ettiğim bir meseleye açıklık getirdi, et fiyatlarının yüksek olmasını bir süredir ülkece zenginleşmiş olmamıza bağlamış. Düşünürsek mantıklı. Bende mesela dün 10 lira vardı, Oky'den 100 kâğıt borç aldım, koskoca dünya sinema başkanı, elini cebine attı mı 100'den aşağı para çıkarmaz; oldu mu sana benim servet 110 lira. Zenginleş-verdim. E biz böyle zengin olmasak, halkımızın cebi dolmasa, yükselir mi et fiyatı? Alabiliyoruz ki et fiyatı yükseliyor. Yanlış olan nedir Allah aşkına? "Hayvanlık bittii, et azaldı, fiyat o yüzden artıyor" diye feveran eden zibidilere kanmayın. Her yer hayvan. Hatta kesim fazlası danalar, küveler sahipsiz dolanıyor, yedek külbesinde bile gördüm, beyanat verenini bile duydum. Et çok ama bizde de para çok. Bende mesela şu an tam 110 lira var. Demek ki etin kilos 110 lira olsa yine alabilirim. Düşününce ucuzmuş bile etin fiyatı.

■ Devrimci Karargâh soruşturmasını yürütenlerin sorguladıkları şahıslara "Senin için Marx mı önde gelir Şeyh Bedrettin mi?" diye sormuşlar. Eksik sormuşlar, bu sorularla bir yere varılmaz. İlgililere sorabilecekleri yeni sorular sunmaktan mutluluk duyarım.

1. Lenin'i mi daha çok seviyorsun

2. Süleyman Demirel mi önde gelir, Sevdâ Demirel mi? (şaşırtmacı soru)
3. Marx'ın sakalları mı daha uzundur Suavi'nin mi?
4. Bir kilo demir mi daha ağırdır iki kilo demir mi?
5. Dördüncü enternasyonal mi döver dokuzuncu hariciye koğuşu mu?

Bu sorular sorulursa daha net netice almak mümkündür. Arz ederim.

Deleted Scenes: Bu ülkede herkes golf sopasını hak ediyor Burası İstanbul Ayazma, önceden fakirler vardı, onları kovalattık, biz konduk. Zaten buralar havuz olacak, fakirler hep boğulurdu. Bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. Yani şimdi hak ediyor. Önceden öyle miydi? Hiçbiri hak etmiyordu, denizden kum çekip, hurdalardan profil yapıp bina yapıpınlar diye sattık. Önceden hak etmiyorlardı, şimdi ediyorlar. Ediyorlar dediysek, yine hepsi hak etmiyor. Mesela bakın burada bir takım insanlar vardı şimdi lafın gelişi insan diyoruz, yoksa Sinan kardeşim bunların filmini çekse, tat etmeye gerek duymaz, Ara kardeşim çok çok siyah beyaz bir iki fotoğraflarını çeker belki de, sözünü etmeye değmez kişiler yani, gusto yoksunu bir kesim, bin onları buradan kovdurttuk, iyi yaptık, çok da güzel iyi yaptık. Zira bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor ama herkes

dediysek abartmanın âlemi yok. İyi yaşamının da bedeli var arkadaş. Onuncu katta bahçe olur mu? Kot farkından olabilir, orası ayrı, onu daha önce yaptılar. Kumunu da biz sattık denizden çekip. Nerede kalmıştı? Hah, bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. En çok da golf hak ediyor. Ama buraların eski sakimleri, bu gustosuzlar ancak golf sopasını hak ediyor. Bakın ben deniz kumunu hurda demiri inşaat malzemesi diye sattım, bunu uluorta her yerde de anlatmam ama bir tane savcı, "gel bakalım arkadaş sen ne ayaksın?" diyebildi mi?

Diymedi. Niye? Ben iyi yaşıyorum, iyi yaşıyorum ama gerekirse adamı yaşıtmam da. Bu golf sopası var ya bu golf sopası. Bakın nasıl buradaki gecekondulardaki insanları yaşıttım, herkes ayağını denk alsın. Sıkıysa bir tane cumhuriyet savcısı çıkın da "vay adam suçunu itiraf etti" diye işlem yapmaya kalksın bakalım da görelim. Berlin'de hâkimler var, burası da Berlin değil. Berlin, Berlin'de. Yani Berlin'in Berlin, o da Sinan'ın filmi, bu da Sinan'ın filmi. Bu ülkede herkes iyi yaşamayı hak ediyor. Ama sonra bir takım zevat bize laf ediyor, başlarını ha. İnşaatla başladık bile zaten. Midyat, Seyfo, gülün.

Seren Yüce'nin Çoğunluk filmi son yıllarda izlediğim en güzel film olmuş. İzleyenler çok şey kayırır.

3 BOYUTLU KARIKA BİRBİRİNİ AYNI GİBİ GÖRÜNEN AMA FARKLI HESAPLAMALARLA ÇİZİLMİŞ BU İKİ KARENİN ORTASINA, HALK ARASINDA "BAŞI BAK BAŞIR" DEDİĞİMİZ (BAĞ VE SOL GÖZÜN, AYRI RESİMLERİ GÖRMEYE ZORLANDIĞI) ODAKLAMA YÖNTEMİ İLE BAĞIYORUZ. ÜÇÜNCÜ BİR HAYALİ KARE BELİRECEK. RESİM CİLLOP GİBİ SANAL DERİNLİĞİ, İŞTE O KAREDE!

metinfidan@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

VOOOAAARRRRHHH!

Biraz eski kafalı biriyim. Mesela, sözlerin anlaşılmadığı, sert müzik yapan gruplarla karşılaştığımda, yanımda bulunan insanın kulağına eğilip, "Abi bunlar hep aynı şarkıyı çalıyor," demekten kendimi alamıyorum. Bu tip durumlarda aklıma başka bir şey gelmemesinden ve hemen eğilecek bir kulak aramaktan rahatsızım. Bu tehlikeli tavrın, ilerleyen yaşlarda, salatanın sonlarına doğru çocuklarını, "Salatanın en güzel yeri kaldı!" diye sürekli ikaz eden bir baba tavrına dönüşme tehlikesi var. (Bu 'salata ikaz mekanizması' aşağı yukarı şöyle çalışıyor: Salata kasesinin içinde seviyeyi gözleyen babanın içine su doldurmaya başlar. Babanın içini dolduran su (salata suyu), gittikçe yükselerek bulunduğu ilk boşluktan (ağızdan) dışarı taşar. Bu çağıldayan suyun çıkardığı ses, insan kulağına "Salatanın en güzel yeri" olarak ulaşır. İkaz sesi, babanın bir yandan bizleri uyandırırken, bir yandan tükettiği salata suyunun bitmesi ve böylelikle basıncın azalmasıyla yavaş yavaş kesilir.) Doğruluğuna inanılan fikirlerin sürekli tekrarı, bir süre sonra fikrin ne olduğunu önemsizleştirerek çevredeki insanlarda 'amaan yine başladı' etkisi yaratmaktan başka bir işe yaramıyor. Bu sefer kendimi tutuyorum. Sonuçta böyle bir müziğin kendine has kuralları, terimleri ve en önemlisi bilgisine sahip bir dinleyici kitlesi var. Hemen gidip birinin kulağına sahip olduğum tek fikri fısıldamam gerekiyor. Belki biraz anlamaya çalışırsam, vokal stili için 'adam böğürüyor' demek yerine, 'brutal vokal' demeye başlayabilirim. Belki biraz daha dikkatli dinlersem, vokalin ne dediğini bile anlayabilirim. Mesela bir ara vokalist, "Köpekleerrrrh!" diye bağırdı. Evet, bu bildiğimiz köpek! Ama sonra köpeklerin neler yaptığını anlayamadım. Çünkü köpeklerin ardından, "Vooooaarrrrrrhh!" diye bağırdı. Doğru dürüst anlamadan dinlemeden, adamın bir köpek sürüsüne daldığını iddia etmek de istemiyorum.

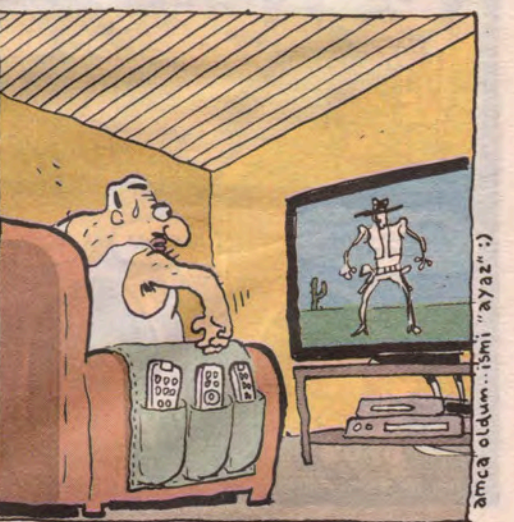
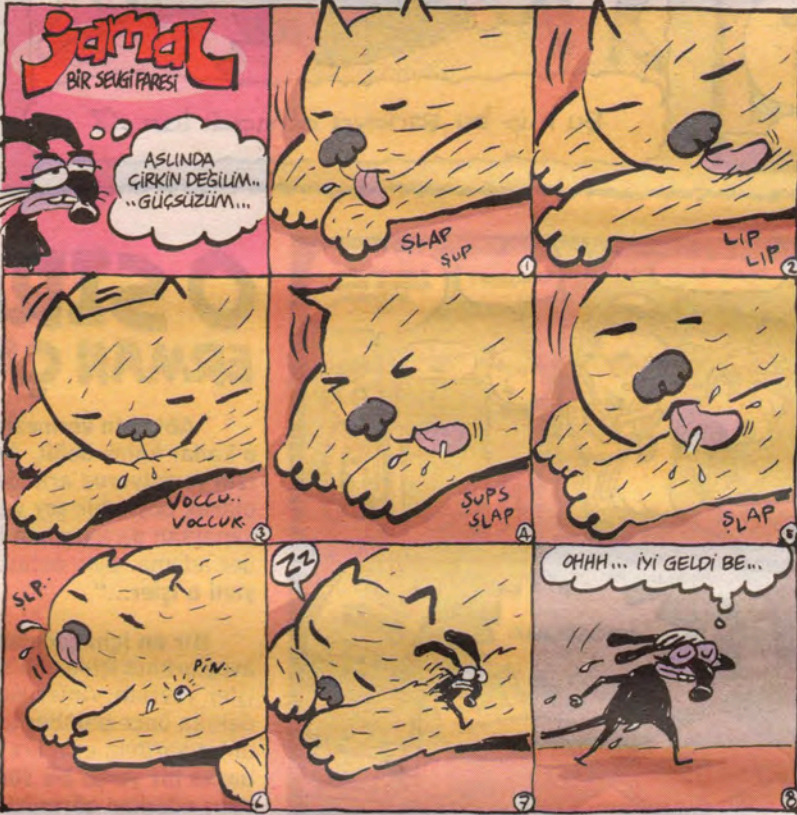
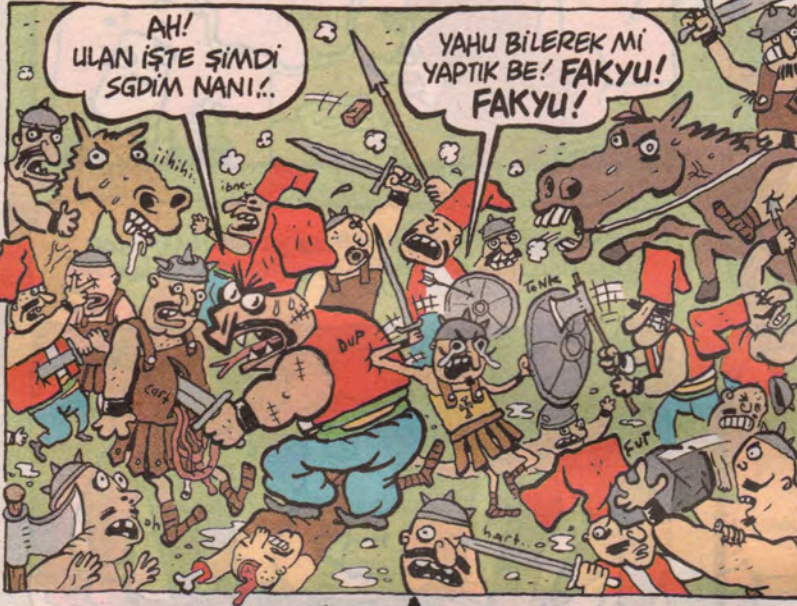
Grubun vokalisti, "Şimdi bizde ayrı bir yeri olan, gecelerce uğraştığımız bir aşk şarkısı..." dediğinde, çok sert bir parçanın içinde 10 saniye kadar süren melodik bir bölüm dinleyeceğimizi anladım. Yanılmamışım, vokalist her zamanki gibi bağıyor (karşılıksız aşk), ardından 10 saniye kadar sakinleşen enstrümanlara normal insan sesile (ikna çabası) eşlik ediyor ve sonra yine bağıyor. İmkansız bir aşk gibi geldi bana. Ama yine de Haluk Levent yüzünden İstiklal Caddesi boyunca sürekli sevgililerini bağırarak tehdit eden ("Yollaardaa bulurum seni!") gitarlı sokak çalgıcılarından daha iyidi.

Grubu çok az kişi izliyoruz. Sahnenin önü boş. Korkudan hepimiz duvar kenarına dizilmiş gibiyiz. Vokalist, 10 saniye kadar tatlı dille sevgilisine seslendikten sonra, bağırarak sahne önüne atlayıp (abartmıyorum) yerlerde yuvarlanıyor. Hemen yanımdaki kız kafasını sallamaya başlıyor. Bazı sallamaların head bang kültürüyle ilgisi olmadığını, yalnızca bir hevesin sallandığını anlamak zor değil. Sabah boyun tutulması olarak geri dönen bu bilinçsiz sallamalar, iyice abartıldıkça vakit boyun fitiğina ya da çember halinde icra edilirken bilinçsizce coşulursa kafa tokuşmalarına sebebiyet verebiliyor. Hayat gerçekten karışık. 'Head bang' gibi nefis bir terimin, 'kafa tokuşması' gibi koçlara özgü ilkel bir davranışa dönüşebilmesi basit bir kaza olarak açıklanamaz. Tabi ben tam bilmiyorum, belki bu tür durumlar için camia kendi içinde, 'brutal çarpışma', 'metalik kesişme', 'doom and boom' gibi alt türler göre farklılık gösteren terimler kullanıyor olabilir. Kız kafasını sallarken dengesini kaybedip sendeliyor. Yerdeki vokalist, bu iç kulak kaynaklı denge bozukluğunu yanlış anlayıp bir hayran, bir yandaş, bir yoldaş bulduğunu sanarak kıza doğru hamle yapıyor ve yüzüne doğru bağırarak başlıyor (oysa tam bu ana şarkının melodik kısmı denk gelse ne güzel olurdu). Kız, hazır sendelemişken, bozuntuya vermeyip sallamayı biraz daha arttırıyor. Düşmek üzere olan bir çocuğu korumak isteyen yaşlılar kadar tedirginim. Neyse ki brutal adam, sallanan kızın yanından zıplayarak uzaklaşıyor ve şu ana kadar görsel olarak sıfırladığı arkadaşlarının yanına geliyor. Gitaristler, vokalistin sahneye dönmeye tekrar kadrajı girince iyice coşuyorlar ve 'biz de varız, biz de varız' anlamında zıplamaya başlıyorlar. Fakat vokalistin şovu paylaşmaya niyeti yok. Arkadaşlarının zıplamasına, yere sırtüstü uzanarak karşılık veriyor. Bu yeni hareket karşısında, vokale basmamak için olacak, gitaristlerin zıplama yüksekliği azalıyor. Bir süre sonra vokalist, sanki küsmüş gibi, yattığı yerde sırtını bize dönüyor. Tekrar melodik kısma yaklaştığımızı hissediyorum. Kız, kafasını durdurup merakla sahnede sırtı bize dönük yatan vokaliste bakıyor. Gerçekten çok sarhoş. Ona bütün iyi niyetimle, "O uyudu, hadi sen de eve git, biraz dinlen," demek istiyordum. Fırsat verilse, vokalistin de üstünü örtüp ışıkları kapatmak niyetindeyim. Dışarıda felaket bir yağmur yağıyor, elimde buraya gelirken satın aldığım şeffaf şemsiyelerden var. Bu iki gitaristi de şemsiyemin altına alıp evlerine kadar bırakabilirim. Onlara yolda, vokalistin onlarız bir hiç olacağını; şu hayatta zıplayarak öndekine yetişmeye çalışmanın yorgunluktan başka bir şey olmadığını; zıplamanın, sürünmenin, yuvarlanmanın ve hatta sırtını dönüp yatmanın ön plandakilerin genetik özelliklerinden kaynaklandığını anlatırdım. Gerekirse, "Ya baterist napsın? Adamın yüzü bile gözüküyor!" derdim. Sırtı dönük vokal, melodik kısma nihayet başladı. Yaklaşık 10 saniye sonra bitirip bize yüzünü bile dönmeden sahneyi terk etti. Sallanan kız, "Çok iyi yaa!" deyip sendeledi. İç kulağı tamamen birayla dolmuştu. Gitaristler biraz daha solo atıp (o hâlâ aramızda) programı sonlandırdılar. Ama ne yazık ki arkalarından dönüp gidemediler. Çünkü toplanması gereken kablolar vardı.

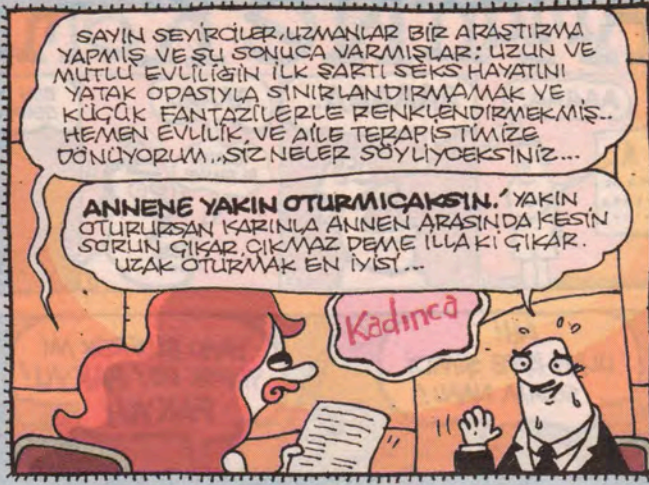
Gitaristlerin kabloları kollarına sarmasını izledikten sonra eve gidecektim. Güzel bir gece geçirmiştim. Fakat aniden, kafa sallayan kızın bana bakarak, "Şemsiyeli adam var burda!" deyip kakhaha atması (kusmadan önceki son gılgınlık) biraz keyfimi kaçırdı. Bu tür ani çıkışlar karşısında, vereceği cevap hiçbir zaman zekice olmayan erkeklerle aynı kaderi paylaştım: "Dışarıda yağmur yağıyor." "Aman islanma!" diye karşılık verdi. Dalga geçiyordu ama çok sinirlenmedim. Sonuçta o, yerde yatan bir adama kafalarını salladığı atmosferik bir dünyadan geliyordu. Bense, bu atmosferin içinde kaygıyla evladımı arayan şemsiyeli bir babaya benziyordum. Meteorolojiye göre kazanan bendim, ama sıkıcıydım. O ise birazdan, yağmurun altında kusmak gibi, yarı romantik yarı brutal bir anının sahibi olacaktı. Kabloların sarımı tamamlanmadan çıktım.

Eve yaklaşıırken havlama sesleri duydum. Onları tanıyordum. Bizim apartmanın yanındaki boşlukta toplanan köpek sürüsüyü bu. Gecenin ilerleyen saatlerinde iyice cesaretleniyorlardı. "Köpekleerrrrh!" dedim kendi kedime. Ses tellerim, bu tür bir brutal çıkış yabancı olduğu için öksürmeye başladım. Köpekler, öksürmeme daha çok havlayarak karşılık verdiler. Şemsiyemi kapatıp bir korunma silahı haline getirdim. Zira köpekler bildiğim köpeklerdi, ama sonrası belli değildi.

budaci@gmail.com

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

"Abi, izin vermezler ki, yani o iş o kadar kolay değil, Amerika çıkar izin vermiyoruz arkadaşım sen ülke olarak böyle bir şey yapamazsın, yaparsan da karşında beni bulursun der adama. Öyle anlattığın gibi değil yani o işler..."

Bir an için çocuğun kafasını avuçlarının içine alıp sıkmak, "hangi işler yavrum, Amerika kim? Beş dakika önce bambaşka bir şey anlatıyordun, eski kız arkadaşını başka bir yerde bir sürü adamlarla dans ederken görmüştün onu anlatıyordun?" diye bağırışım geliyor. Doğrudan benimle konuşmuyor ama yine de surat ifadem "eski kız arkadaşınla ilgili olan sıkıntılarını anlıyor ve sempati gösteriyorum"dan "evet abi Amerika... Süper güç zaten"e ayarlıyorum. Tüm zamanların en uyumsuz insan grubuyla birlikte tüm zamanların en sıkıcı cuma gecesi gezmesini yaşıyorum. Masadaki çoğu insanın kimin arkadaşı olduğu belli değil. O onun arkadaşı, öteki de sonradan masaya gelen tanımadığımız elemanın arkadaşı, benim tam olarak tanıdığım tek insan çoktan kalkıp

başka bir masaya başka bir yerden tanıdığı başka insanların yanına gitti. Ben elemanın peşinden dolaşıyormuş gibi gözükmemek için masada kaldım. Masadaki diğer insanlarla aramdaki sosyal bağ bundan ibaret. Neyse ki masada kız var da, dışarıdan göze hoş gözüküyoruz.

Tam "masada kız var" diye düşünürken masadaki kızlardan biri "öff abi, ne kadar ciddi konulara girdiniz..." diyerek sıkıntısını dile getirdi. Ben bu kıızı tanıyorum. Şahıs olarak tanımiyorum ama insan olarak tanıyorum. Bu kız, gece boyunca tek bir muhabbete katılmayan, komik bir şey söylenince gülen ama komik bir şey söylemeyen, sadece sıkıldığında dile gelen kız. Küçük bir Semra Özal gibi, etrafındaki tüm insanları kendi eğlencesinden sorumlu tutuyor, yeterince eğlenemezse bunun hesabını çevresindeki insanlardan soruyor.

Bana neşeli şeylerden bahsedin!

"Ben dışarıdan yemek söylüyorum, sen aç mısın? Sana da bir şeyler söyleyeyim mi?" diye sorulunca cevap vermeyen ama gelen yemeğe ortak olan, üstüne bir de yemeği beğenmezse "olm buranın pidesi bokum gibiymiş, bir daha buradan söylemeyelim" diyen ev arkadaşınız gibi. Ev arkadaşı örneğini de düşününce kendi kendimin sinirini bozuyorum. İnşallah kavga çıkar.

Kavga falan çıkmıyor, onun yerine

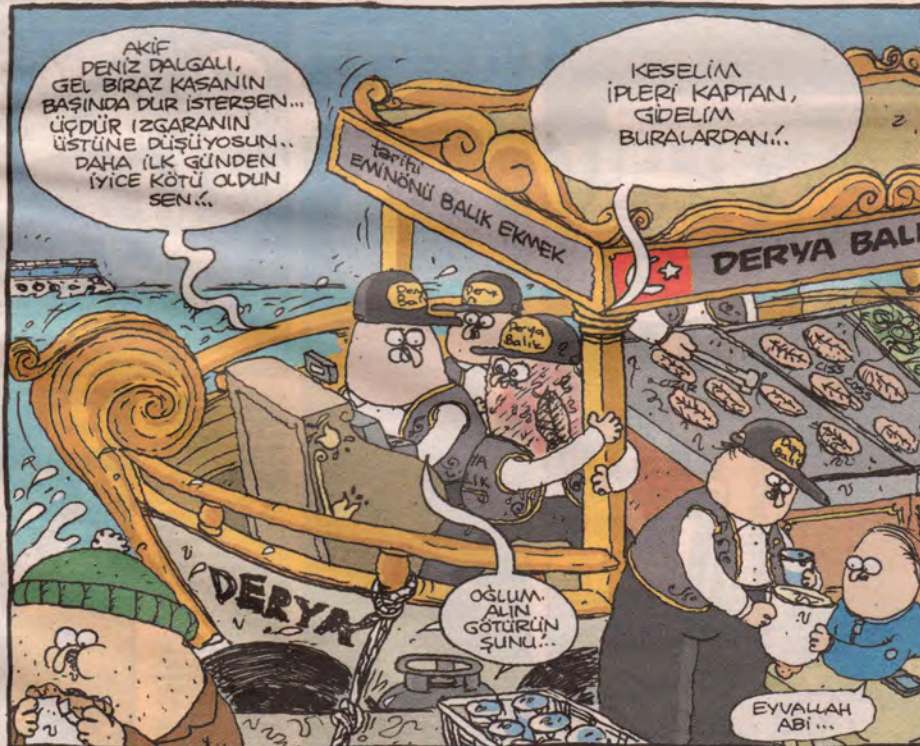
elemanlardan hiçbiri tekrardan “hükümet istese domates fiyatlarını bugün düşürür ama Amerika abi... İzin vermezler adama.” diye ciddi bir muhabbete girmeye cesaret edemiyor. Ona bile razıyım şu anda. Sıkıntı dar bir boğazlı kazak gibi bedenimi kavlıyor. Çok sıkılınca böyle benzetme işine giriyorum, kafam dağılıyor, keyfim yerine geliyor. O da işe yaramazsa kafamı gönderiyorum gezsin dolaşsın, surata da “meşgul” tarzında bir ifade yerleştiriyorum kimse bulamazsın diye; rahat ediyorum. Bir nevi zihinsel meditasyon, transandantal yolculuk.

Akşamsetası

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

SÖN...

æ Merhaba.

æ Bir keresinde de polise şikayet edildim ben. Bak o acayipti işte. İzmir Alsancak'ta çok sevgili bir kız arkadaşımı, bir vesile ile, (her şeyi de açıklamamak), morali aşırı bozuk bir şekilde öyle amaçsızca dolanırken gördüm. Aşırı bozuk ama. Çok bozuk. Aşırı. Dedim **hacı hayırdır?** Ben bazen kız arkadaşlarıma **hacı** derim. Evet, düzeltmem gereken bir durum bu. Neyse, **seni ilgilendirmez** dedi. Dedim **nasıl ilgilendirmez!** Arkadaşlık müessesesi bugünler içindir. İster kov, ister söv, ama seni emin bir şekilde evine bırakmazsam içim rahat etmez dedim. Evime gitmiyorum ben dedi, ara sokaklara daldı. Dedim **ben de geliyorum, ya herro ya merro**. Seni şikayet ederim, bırak peşimi dedi. Dedim **etmezsen şerefsizsin**. O önde ben arkada böyle sokak sokak geziniyoruz. Ama ne yapayım ya, çok sevdiğim bir arkadaşım. Senelerden beri tanışıyoruz. Kız bir de yani. Gecenin bir vakti ben nasıl bırakayım bu kıızı böyle bir başına. Öyle sokaklara girdik ki, korkudan altıma sıcağın gibi oluyorum. Acayip acayip, karanlık karanlık adamlar, fazlasıyla şaşaalı kadınlar görüyorum. Beynimin içinde depresif bir The Doors şarkısı dönüyor. Derken sokağın başından Yunus polisleri çıkıvermesiyle, **bu buzluk beni rahatsız ediyor, lütfen bunu benim başımdan alırmısınız** diye beni polis ağabeylere şikayet edivermesi bir oldu. **Ananı s.kiim** dedim, **n'oluyoruz**. Dedim **durum öyle değil, benim arkadaşım bu**. Ama bir yandan da soğuk terler döküyorum. Polis ağabeyler her ne kadar bana inansalar da, **yapacak bir şey yok, ileride nefes alın lütfen** dediler. Öyle köş köş ardıma baka baka ayrılmak kalmak zorunda kaldım oradan. Ama aklım da hâlâ arkadaşımda. Cahillik işte. Ulan bu kız Alsancak kıızı. Orada bir yerde heykel atölyesi varmış, kalıvermiş orada. Benimse bütün gece kaldığım otelde gözüme uyku girmedi. Ertesi gün pastanede buluştüğümüzda, benim gerçek bir salak olduğumu, Alsancak kızlarının başlarının çaresine bakmakta uzman olduklarını tane tane anlatmasıyla irkildim. Çok acayipti. Çok çok acayipti.

æ Yüksek klozet, bildiğin ayakta çıkmak.

æ Uzun mesaja dünyanın küçüklüğünden dolayı kısa cevap yazan da can değilse bu dünyada çok az kişi candır.

æ Kusmak, bildiğin ağızdan çıkmak.

æ Senden sonra gelenin siparişi senden önce ona gidiyorsa sen karizmatik değilsin arkadaşım. Hiç boşuna g.tünü de yırtma. **Ama önce ben geldiydim. Benim kokoreçimi niye arkaya attınız ya**. Git evine hüngür hüngür ağla. Kokoreç dediğin nedir .mına koyim. Yemesen ölmezsin. Ama karizma yoksa her gün ölürsün. Bu arada karizma da emek ister. Tıpkı yetenek gibi. Tek başına bir şey ifade etmez. Çok çalışmak gerekir. Karizması olmayan insan dünyanın en zavallı insanıdır.

æ İlkokulda ispiro moru önlük giymek zorunda kalmış olan bir arkadaşım var. Fakirlikten. Annesi en ucuz diye bazardan gitmiş onu almış. Size yemin ediyorum, o travmadan hâlâ çıkamamış bir arkadaşım bu benim. Her muhabbet o ispiro moru önlüğe çıkıyor. Otuz yaşında şu an kendisi. Her muhabbet o şimal yıldızı gibi parlamışlığa çıkıyor. Hayattaki en büyük acıyı yaşamış gibi bir hali var. Belki de öyledir, ben bilemem. Kumaşı, üzerine ayakkabı cilası atılmış siyah poşet gibi olan önlük giyen arkadaşımı hatırlıyorum da mesela, **yetti gari bu erken boşalma** diyerek penisine zarar verdiği için gazetelere çıktıydı. Yamansın fakirlik, zalımsın fakirlik.

æ Kuzenim, **sende gördüm kete'yi, sende gördüm pike'yi... hurç'u sende gördüm bebeğim** diye şarkı sözü yazıp onu besteleyip huşu içinde söyleyebilen bir insan.

æ İnise geçtik anonsundan yarım saat sonra da inmeseydi şu uçaklar n'olurdu.

æ İnternette bir görselin üzerine tıkladığın zaman çok büyüyeceğini zannediyorsun ama az büyüyor ya, üzülmiyorum musun.

æ Kiş geldiğini şampuanın şişesinden zor akmasından anlıyorum ben.

æ Son bir senede eve o kadar çok usta geldi ki, evde usta bekleye bekleye usta bekleme ustası olduğuma inanmıyorum.

æ Rahat hat otobüslerde tekli koltuklar sağda olsa keşke. Sağda olunca pencereden her şey çok daha güzel görünüyor. Solda olunca manzaranın önünden hep araba geçiyor, hem de biraz uzak oluyor manzara. Hem çiftli koltukta yanındakile konuşursun öyle yol geçer. Ben tekli koltukta tek başıma ne yapacağım zahir. Manzara bakacağım tabii. Lütfen. Tekli koltuklar sağda olsun. Please. Lütfen.

æ Öneri: İzmir Alsancak'ta Boombox'ta her Cuma Cumartesi Chocolate adında bir grup sahne alıyor. Olağanüstü bir enerjileri var. Hem çok eğleniyorlar, hem çok eğlendiriyorlar.

æ El yazısında sonradan konulduğu çok belli olan apostrof tur az cahili ele veren. Yazarken fark etmemiş, apostrofluk yer ayrılmamış harfler arasında, sonradan kontrol ederken koyuvermiş. Pis.

æ Bacak sallamak kadar da bir insanı rahatlatan başka bir şey daha var midir acaba şu dünyada.

æ Son olarak, **hiçkimse de belgesel izliyorum ama izdivaç programlarını da izliyorum** demiyor ya.

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

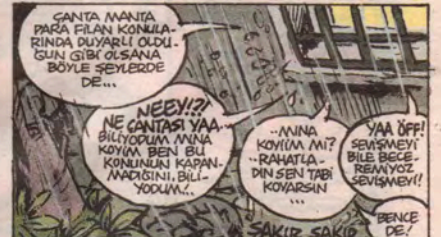
30 Ekim Cumartesi / Gemlik Cafe / Saat: 21.00
/ bilgi: 0505 802 69 18

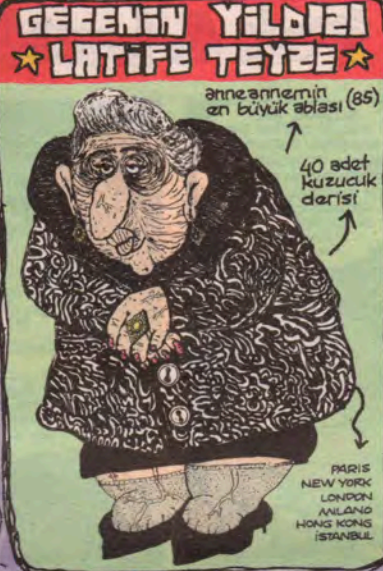
31 Ekim Pazar / Çanakkale Promil / Saat: 21.00 / bilgi: 0286 213 96 38

1 Kasım Pazartesi / Bursa Leman Kültür / Saat: 20.30
/ bilgi: 0224 224 44 54

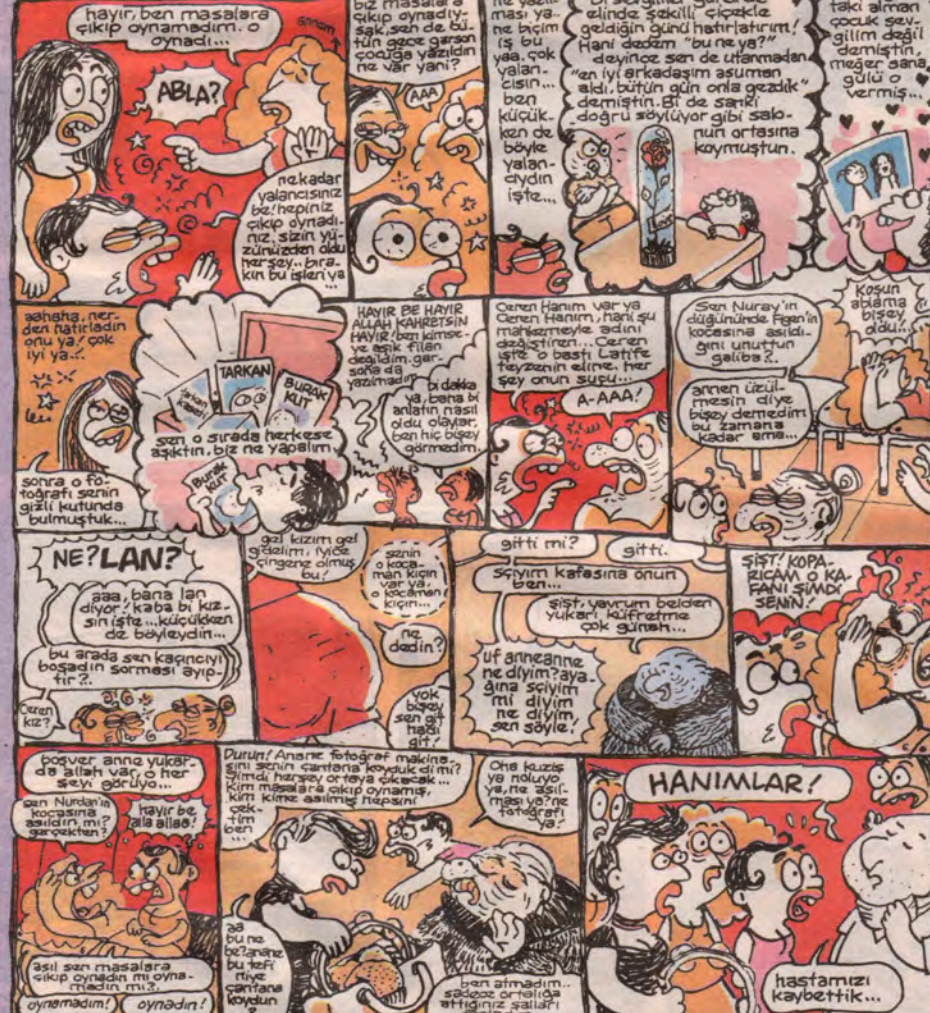
2 Kasım Salı / Eskişehir Up and Down / Saat: 21.00
/ bilgi: 0222 230 33 36

Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00
/ bilgi: 0212 244 28 96

HAFTANE

AYRINTILAR
m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

LEŞ GİBİ

Altından su damlayan ıslak kesekağıdını, iki koltuk arasındaki boşluğa oturttum. "Güzel yıkadın mı yavrum?" dedi Gürçan. Anahtarları çevirdi ve kamyonu çalıştırdı. "Görmüyo musun? İpislak işte!" "İpislak, iyi yıkanmış mı oluyor yani?" "Tane tane yıkayacak değilim ya bi kilo üzümü! Suyun altına tuttuk işte."

"Kızma yavrum, kızma," dedi Gürçan, sırtarak. Bi iki üzüm aldı, ağzına attı. Üzüm yerken bile sırtabiliyordu. Aslında onun bu sırtmalarından hiç hoşlanmazdım, ama gerçekten çok yakışıklı bi tipti Gürçan. Tuvalette sıçarken bile bu herifin çekici görüneceğine emindim. Bir ay önce bi kavgaya tutuşmuştu onunla. O sıralarda ilgilendiğim fakat karşılık bulamadığım bir kıızı, işyerinden telefonla aramıştım. Konuşmam bitip de telefonu kapattığımda, gene ayrı sırtışıyla: "Vaay, yengemiz ha? Oğlum biraz daha sert konuşsana!" diyerek, tavsiyelerini sunmuştu Gürçan. O zamanlar bu sırtışı bir takılma değil de, bi saldırı olarak algılayıp, "Ne diyon sen be!" diye karşılık vermiş, atışıp itişmiş, sonra da birbirimize girmiştik. Önce Gürçan atik davranmış, fazla sert olmayan bir yumruk patlattı yüzüme. Hemen ardından ayağımlı kaldırıp savurmuştu ama, önemli bi yerine değil de, beline filan denk getirebilmişim tekmemi. Babacan müdür araya girip bizi yatırmış, ikimiz de tatlı sert birer tokat salladıktan sonra, barıştırmıştı. Daha sonra gerçekten de anlaşmaya başladık. Başka çaremiz de yoktu, aynı şirketin, aynı kamyonunda çalışıyorduk. O şöförü, ben de taşıyıcı ve sorumlusuydum. Bir taşıyıcı olmaktan hiç gıcınmazdım da, şu sorumlu olma işi tuhafına gidiyordu. Gaz pedalının hangisi olduğunu bile bilmeyen biri, kocaman bir kamyonun nasıl sorumlu olabilir ki! Ama işte, faturalar, irsaliyeler, adresler filan benim elimde bulunduğundan, usulen kamyon sorumlusu oluyordum, öyle denmekteydi. Gürçan'ın işi ise, iğrenç sesler çıkartan bu şeyi sürmek ve benzini ile filan ilgilenmekti. Bazen yardım ederdi bana taşıma işinde, neşesi yerindeyse.

Bir eliyle direksiyonu tutup, diğeriyle üzüm atıştıran Gürçan'a baktım. Şu ipne kadar yakışıklı olmayı isterdim diye düşündüm. Onunla, aynı kamyonunda olmaktan mutluydum! Çünkü iyi vakit geçiyordu.

"Kaç!" dedi Gürçan. Arkama yaslanıp kendimi geri çektim. Önümden hızla bir üzüm tanesi geçti, pencereden çıkıp, kaldırımda yürümekte olan bi kadının göğüslerine çarptı. Kadın etrafına bakındı ama pek birşey anlamadı.

"Ülan bi gün araya, tam ortasına sokucam," dedi Gürçan.

"Ee, ne olucak o zaman?"

"Lüp diye girecek içeri. Off!"

"Girmez oğlum. Çok uzaktan atıyosun. Çarpar, seker!"

"Tam arasına nişanlayabilirsem girer," dedi Gürçan ve vites değiştirdi. Zorlandı kamyon, ve yine o çirkin sesi çıkdı.

Ben üzüm atmıyordum hiç. Hedeflediğimiz kişi, atış esnasında beni farkedebilirdi. Arkama çekilsem, Gürçan'ın da benim penceremden üzümü fırlatması daha mantıklıydı. İki göğüs arasına bi üzüm sokma ideali oldu için, genelde kadınlara atardı Gürçan. Belki de bunu başarmış ama görememiştik. Kamyon hareket halindeyken attığımız için, üzümdeydi uzun uzun seyredemiyorduk. Bazen, erkeklere de fırlatırdı Gürçan, tipini beğenmediklerine, "Tipini skym" diye mırıldanarak.

"Demek kediyi öldürdün ha?" deyip, sağa çevirdi direksiyonu. Bu yolu çok seviyorduk: Çok ağaç, çok gölge, çok kızı vardı.

"Oğlum, ikide bir söyleme şunu. Öyle bi durumda sen de aynı şeyi yapardın."

"Veterinere götürürdüm ben," dedi Gürçan.

"Neyi veterinere götürürsün! Yamyassı olmuştu hayvan. Ben an az yetmiş kilo filanım, ne olur üzerine çullanırsam? Bit kadar bişeydi zaten! Daha yeni doğmuştu nerdeyse."

"Almıyaktın ki! Keşke almasaydın."

"Naapıyım! Direğin dibinde görünce öyle. Ne biçim miyavlıyodu."

"Yavrum, o zaman dikkatli olucaktın. O kadarcık kediyi yatılır mı hiç."

"Kutuya koymuştuk dedim ya! Kutuya koymuştum, çıkmış işte sonra."

Bunu Gürçan'a anlattığıma bina pişmandım. Herif bi bok anlamıyo diye düşündüm. "Oğlum, gece miyavlıyodu diyorom sana. Annesini arıyo işte. Mecburen aldım kutuyla beraber yataama."

"Hayret bişey yaa," dedi Gürçan, "Nası hissetmedin ki? Ama uykuda zor tabi."

"Heralde!" dedim. Sonunda bu salak anlamıştı.

"Yine de bi veterinere götürürdüm ben olsaydım."

"Y.rrağımı veterinere götürürdün sen! Hayvan tamamen ezilmişti diyorom. Ne işe yarıyacak."

"Kaç!" dedi Gürçan. Kafamı çektim. Üzüm pencereden çıktı, güzel bir genç kadının omuzlarında sekip kayboldu. Kadına baktım. Kadın da bana bakıverdi! Çaktırmadım. Çaktırmamam pek zor olmadı. Çoğu zaman bişey çaktırmayan donuk ve aptal bi ifade taşıdım suratımda. Kamyon yine gırcırdı.

"Ülan, en azından bi iğne filan yapardı doktor, öldürürdü hayvanı."

"Herif bedavaya mı yapacak iğneyi. Hem kedimi öldürtücü, hem de para vericem!?"

"Almazdı lan!"

"Ya alırsa?"

"Almaz oğlum, manyak mısın. Ya da, belediye veterinerine götürcektin o zaman, hıyar!"

"Sanki belediye hemen çıkımdın dibinde! Oraya gidene kadar öldürdü zaten."

"Kaç!" dedi tekrar. Çekildim. Üzüm penceremden jet gibi fırlayıp, köpeğini gezdirmekte olan bi kadının kafasına çarptı. Kadın, kabarık saçlı olduğu için, bişey hissetmedi. Bi üzüm aldım, ağzıma attım. Üzümlü sevmiyordum. Atmak için alıyorduk daha çok. Fakat Gürçan yarısını götürürdü yine. Ben de öylesine, ağzımda geveleyip oynuyordum işte.

"Parkın ordan mı sapıcaz?" dedi. Elimdeki adresi kontrol ettim. "Öteden girelim. Benzincinin ordan..." Gacırdıyarak dönüp, sakın bir sokağa girdik. Biraz gidip, bir ilaç şirketinin önünde durduk. Elimdeki kağıtlarla aşağıya indim, arka kapıyı açıp yukarı zıpladım. Bi koliyi kenara çektim, aşağı atlayıp koluyu kucağıma aldım. Depoya girerken, kamyonunda bekleyen Gürçan'a bakıyordum. "Lavuk," dedim, dönüş yolunda daha isabetli atışlar yapmak için sabırsızlanıyor olmalıydı... İçerideki kadın ise, tam üzümlük geldi bana!

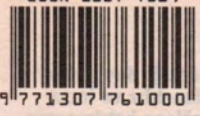
"Şu köşeye bırakır mısın?" Paketleri istenilen yere koyma zorunluluğumuz yoktu, içeri girip bırakmak yeterliydi. Gene de kadının dediğini yapıp, gösterilen yere bıraktım. Sonra bişeyler imzalattım, çıktım dışarı. Güzel kağıtları vardı kadının.

"Hadi be! Göğüsleri peki, üzümlük mü?" dedi Gürçan.. Gelmemişti, görememişti işte hıyar. Zaten taşıyacak tek bir koli vardı, ne bok yemeye gelsindi ki.. O kadını sadece düzüşmek bile, Gürçan'a yakışır diye geçirdim aklımdan. Benim şimdilik daha iyi becerilebildiğim şey, kedi öldürmekti! Yatarken ezdiğim yavru bi kediyi, sabah uyanınca farkettiğimde, can çekişmesin diye üzerine yastık kapatıp boğmam... bir düzüşmenin gizeminden alıntılar taşısa da, sıcak bir çift üzümlük göğüs kadar samimi bi duygu değildi hiç.. Yalnızlıkla alınan alıntılarla muhtaç kalmamam için, bi an önce neyi almak istediğime karar vermem gerekiyordu. Onsekiz yaşında olduğum halde, yüzbin senedir bunu düşünüyormuşum gibi sıklıdım, Gürçan'a baktım.

"Başka bi yer yok di mi?" dedi, çalıştırdı kamyonu.

"Yok..". Elimi kesekağıdına soktum, ıslak diplerden çürük bir üzüm alıp ağzıma attım. Kamyonun dışarıdaki aynasından suratıma bakıyordum. Parmagımın ucundaki ıslaklığı farkettim aniden. Küçük, çok küçük, yapışkan, leş gibi bir ıslaklık! Kolum zaten dışarıdaydı; parmağımın ucunu kapağıya sürüp sildim, ve kendimi içinde hissettiğim bataklıkta tüm ıslaklığından bir anda kurtulmuşçasına, büyük bir hazla rahatladım.

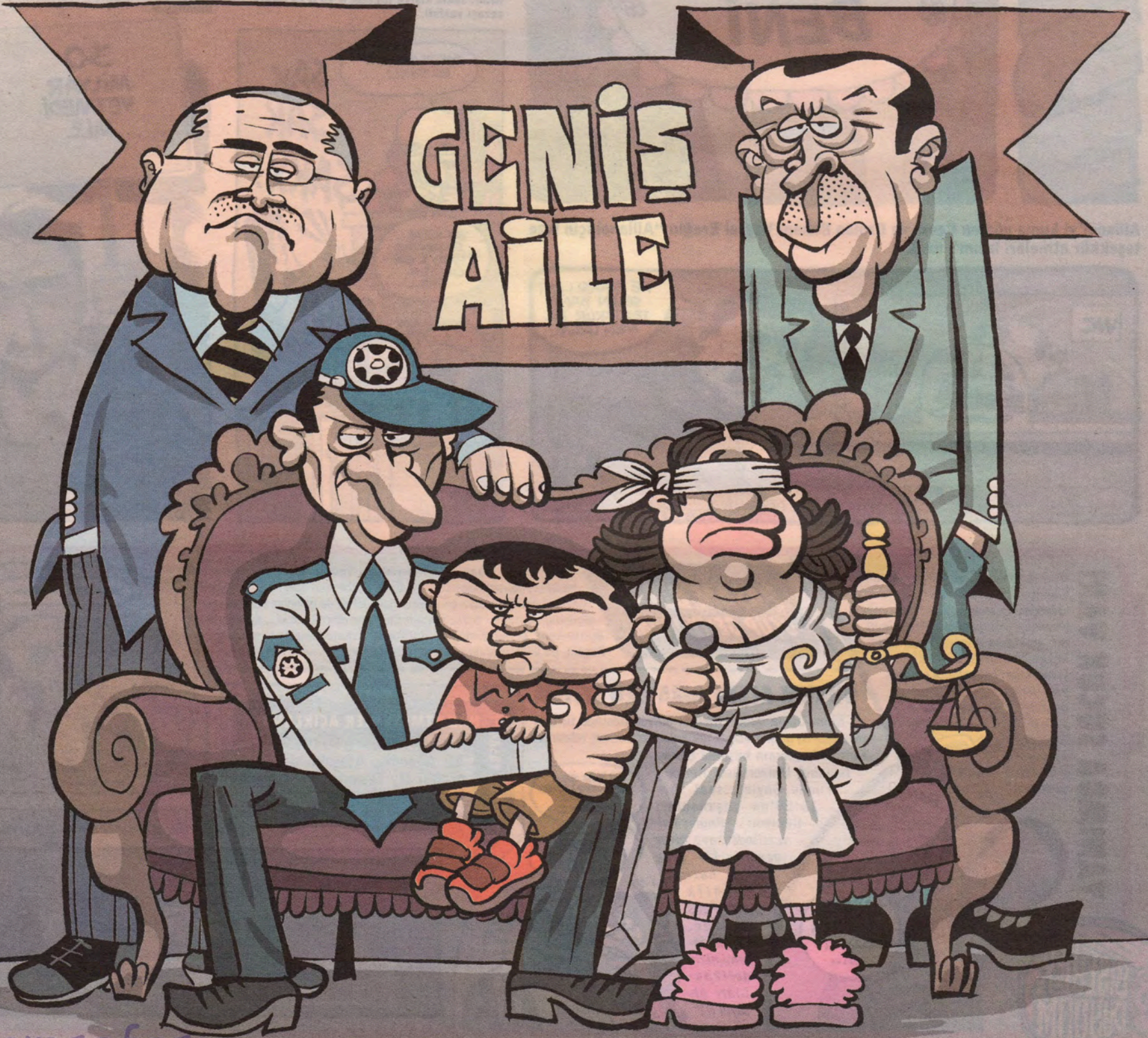
28 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2010/44 No: 165
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Ogün Samast çocuk mahkemesinde yargılanacak!

Hrant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast çocuk mahkemesinde yargılanacak.

Milli Eğitim Bakanlığı, Tayyip Erdoğan'ın katılacağı Gençlik Şöleni için yaptığı duyuruda "Kasım ayı bursları için imzalar Gençlik Şöleninde açacağımız standta atılacaktır ve imza atmayanların Kasım ayı bursu verilmeyecektir" diyerek Tayyip Erdoğan'lı şölene katılmayana burs vermeyeceğini açıkladı.

Allianoi'yi kuma gömen Çevre ve Orman Bakanı Veysel Eroğlu "Allianoi için bize teşekkür etmeleri lazım" dedi.

Batman'da Dünya Kadınlar Günü etkinliklerinde Kürtçe şarkıya alkışla tempo tutan sekiz kişiye toplam 6 yıl 8 ay hapis cezası verildi.

1999 yılından bu yana deprem vergisi adı altında toplanan 30 milyar lira buharlaştı. Bu paranın nereye harcandığı, kalan paranın nerede olduğu bilinmiyor.

YANIMDA SUCUK VAR! Devlet Bakanı ve Başmüzakereci Egemen Bağış, Ankara Üniversitesi'nde kendisini protesto ettikleri için polise şikayetçi olduğu öğrencilerle ilgili bir açıklama yaptı: "Keratalar keşke yumurta atacaklarına yumurtaları getirselerdi sucuklu yumurta yiyip medenice tartışsaydık. İnşallah Türkiye o günleri görecek."

PAŞAM BİRAZ UÇUP GELİYORUM

DURUM ALERT AMA BEN İYİYİM

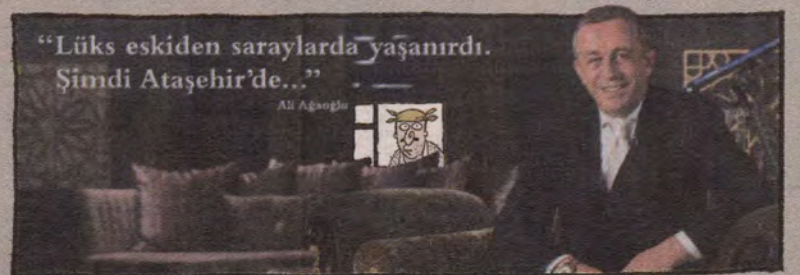
15 Ekim Cuma günü İstanbul üniversitesinde türban konusunda iki grup arasında gerginlik yaşanırken, odasında Twitter hesabının başında bulunan İstanbul Üniversitesi Rektörü Yunus Söylet, saat tam 13:59'da yaşananları tivitledi: "Bugün üniversitede hava biraz gergin. İki grup dalaşa hazır. Güvenlik alert. Polis çevrede. Bizim dönemimizin delikanlıları olsaydı (!)"

Tayyip Erdoğan'ın referandum öncesi verdiği demeçlerde hesaplaşmaktan bahsettiği 12 Eylül darbesinin lideri Kenan Evren'in hayranı olduğu ortaya çıktı. Erdoğan, 1998'de belediye başkanırken görüştüğü Evren'e "Sizin zamanınızda ben olacaktım ki... İstanbul'u uçururdum!" demiş. Erdoğan, 2003'de de Evren'e saygılarını sunmuş: "Paşam, bu ülkenin sizin gibilere ihtiyacı var."

HAK ETMEYENLER AÇIKLANDI

Ali Ağaoğlu, Ataşehir'deki yeni projesi My Towerland'in tanıtımı için verdiği yemekte yaptığı konuşmaya çok hızlı girdi: "1954 doğumluyum, 23 yıldır şantiyelerde amelelerle uğraşıyorum..."

"Lüks eskiden saraylarda yaşıyorlardı. Şimdi Ataşehir'de..."

BENİ BİR

Kadir Topbaş, metrobüslerle ilgili yaptığı basın toplantısı sırasında, arka kısımda konuşanlara çok kızdı. Bu çıkış sırasında, Kadir Topbaş'ın engelleyemediği öfkesini bastırmaya çalışırken zıt duygular arasında sürekli gidip gelen mimikleri, kameralara göstermediği asıl yüzü hakkında korkunç ipuçları barındırıyor. Özellikle ilk atağın ardından, "Biraz asabım bozuldu," diyerek kameralara döndüğü an çok önemli.

Bülent Arınç "İnternet medyasına düzenleme gerekiyor" diyerek yeni bir sansürün müjdesini verdi.

HINN

BUNDAN BÖYLE HERKES BUNUNLA GİRECEK İNTERNETE!

Facebook sayfasında, 12 Eylül referandumunda "hayır" oyu kullanacağını söyleyerek hükümeti eleştiren öğretmen açığa alındı.

9 kişinin öldürüldüğü Mavi Marmara baskınında laptop çalan bir İsrailli askere 5 ay hapis cezası verildi. Cinayetlerle ilgili henüz bir gelişme yok.

KAÇ YIL OLDU?

- "Cem Zeng", "Bora Vang", "Şirin He", "Melek Hu" isimlerinden oluşan masa tenisi milli takımımızla 16. Akdeniz Oyunları'na katılalı **1 yıl...**

- Tasavvuf Derneği, Cizre'de düzenleyeceği bir konferans için Cizre halkına üzerinde, "Müjde!!! Allah'ın cennetine girmenin ne kadar kolay olduğunu açıklayacağımız konferansımıza tüm halkımız davetlidir," yazılı davetiyeler dağıtılı **1 yıl...**

- Eski Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, enflasyon rakamları yüksek çıkınca, "Hanımları eğitin, eşlerinin gelirini bilsinler, her şeyi istemesinler!" diyerek ekonomik bir çözüm sunalı **2 yıl...**

- Satın aldığı lüks cipleri yakmasıyla ünlenen manken Deniz Akkaya, son Range Rover marka cipini de yakınca, Borusan Oto'dan "İki tarafın da imajını düzeltmemiz gerekiyor, gelin beraber çalışalım," teklifi alalı **5 yıl...**

- Manken Esra Eron, tarih bilgisinin "süper" olduğunu söylediği röportajda, Atatürk'ü Samsun'a trenle göndereli **6 yıl...**

- Mustafa Sandal, "Eğer, O olmasaydı, şu anki hayatımızın binde birini bile yaşayamazdık. Okey mi?" sözleriyle Milli Mücadele övgüsünün finaline küçük bir emperyalist öge ekleyeli tam **16 yıl olmuş.**

UYUYUYUN LAN!

Macelis kulisinde sigara içmek yasaklandığı için kulisin bahçeye açılan kapısının önüne tenteli sigara içme yerleri yapıldı. Görseniz, o tentelerin altında 20-30 kişi doluşup sigara içiyordu. Sigara jazağı meclisten nasıl geçti, hayret. Evet, "HAYRET" adını verdiğim, 400 yaşında tütsün ağacının gövdesinden yapılmış odunum sayesinde geçti. Neyle, konuya döneyim. Çıktım, gizli gizli sigaramı içiyordum (millet sigara otlanmasın diye "İçmiyorum, içeni sevmiyorum" diyordum. Yoksa "başkanım bi dal, başkanım bi kalite" paketin dibini kurutuyordu partililer). Konuya döneyorum tekrar. Kemal Kılıç (Kekeç oğlan) geldi yanıma. "Türkiye'nin sosyal bi devlet olduğunu düşünmüyordum" dedi. Tam o sırada dumanı ciğerime çekmiş bulduğum için duman kaşmasını diye bişey demedim. Ama kafamı "yanlış düşünüyosun, iktidara geldiğimden beri ziyaret etmediğim ülke kalmadı, acıip sosyalleştik", manasında iki yana salladım. Sonra "Laikliğe takılıp kaldık" deyince "Haaa, sen onu di-yosun", anlamında kaşımı ve suratımı hafif yukarı kaldırıp, gözlerimi de kapadım. "Boşverelim laikliği maulikliği, asıl sosyal hukuk devleti elden gidiyo" deyince de, kaşlarımı hafif satıp, bi vucudta hınzırca kaldırıp "Eee, elden gelen, elden gider..." gibilerinden kıpırdandım. Sonra, nefes almadığımı ve bu süreçte zarfında morardığımı farkettim. Bunun üzerine son çare olarak, dünya tarihinin başından beri içilen sigaraların küllerinin, tsunami dalgalarının basıncıyla sıkıştırılarak meydana vuku buldurduğum "Sosyal bunun neresinde" adlı odunumu devreye soktum. Askeri müşteriye anlaşıldı. 28 gün bedelli dövdüm. Ken yu biliv it minit...

vatandaşlara Sorduk: APAŞI

Hayrettin HAYRETTİM (43): Oğlumda bi saçlar, bi bavalara. Jöle parodi yetistiremiyorum hayvana. "Ne lan bu" dedim. "Apaşı modeli" dedi. Hemen aile fertleri olarak harekete geçtik ve korboymisali, bu kültüre son verdik.

Züldilhar KADIGARLI (37): Noldu, niye korktunuz dedim. "Yoo korkmadım, sağ şekli bu", dedi. "Toplumsal bi yanıma bu. Halk olarak korku var, dedim. "Pisikojik gözüntü mü yapıyosun", diye sordu. "Yok sosyocelik dağıttı yaptım" dedim.

Tuslum KARLUMGURBA (28): APAşıya ürkütmeden yaklaşılan. Aniden yaklaşırsan "Atar" yapabilir. Amma ürkütmeden yaklaşırsanız dahi size "gider" de yapabilir. Bi tuhaf bu APAşı nesli. Lakin "sker"ler...

Öğühev GAZNİL (35): Porno film sektörünün marifeti. APAşık filmler. Her yerleri gözüktüyo kadınların. Memeleri, kalça yuvarlakları ve üzerindeki ter zerrecikleri. Hele hele o upuzun bacaklar, iki tarafımızdan belimize dolacakmışcasına...

YAŞASIN ADLİ TIP KURUMU!

ODTÜ öğrencisi bir kızı kaçıran tecavüz eden iki sanık, Adli Tıp Kurumu'nun rapor için 1,5 yıl sonrasına randevu vermesi nedeniyle mahkeme tarafından tahliye edildi. Kararı protesto eden sanık avukatları cübbelerini çıkararak duruşma salonunu terk etti.

CÜBBEYİ ATINCA VİCUT HATLARI ORTAYA ÇIKTI...

BİZ DE GİRİŞİMCİYİZ

Şok gazetesi, "Fatmagül'ün Suçu Ne" dizisinin de çok konuşulan tecavüz sahnesinin ardından, "bazı girişimcilerin" Fatmagül'ün şişme bebeğini piyasaya sürmeceğini iddia etti. Şişme haber yapmak konusunda kaygısızlığıyla bilinen Şok gazetesi, haberin doğru ya da sallama olmasını önemsizleştiren bir de alt başlık kullandı: "İster tecavüz et, ister koynuna al." Haberin devamı da gazetenin coşkusuyla uyumlu: "Patentini almak için başvuruda bulunan girişimciler, Fatmagül'e benzeyen şişme bebekler üretilip piyasaya sürülecekler. Böylece isteyen Fatmagül'e tecavüz bile edebilecek!"

Bugüne kadar çıkan bütün albümleri çok satan İbrahim Tatlıses, 40. albümü "Hani Geleceğin"deki şarkılardan emin olamayınca, Tayyip Erdoğan'dan randevu aldı. Sanatçı, Başbakan'dan "çok güzel" yanıtını alınca rahatlayarak albümünü piyasaya sürmeye karar verdi.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

İKİ RESİM ARASINDAKİ 7 FARK

HOLLANDA SINIFI

ve

PERU SINIFI

1 Hollanda sınıfına sabah aydınlığı hakim olmasına rağmen, okulun sıkıcı havası hissedilmektedir...

Peru sınıfında akşam kasvetinin havası olmakla birlikte daha rahat ortam gibi görünmektedir...

2 Hollanda sınıfının en asabi öğrencisi en sağdaki kız gibidir... sınıfında, sağdan ikinci arkadaş, sinirli elektriğine sahiptir...

3 Hollanda sınıfında kız ve erkek öğrenciler eşit sayıda ve karışık oturmuşlardır...

Peru sınıfında kız öğrenciler azınlıkta ve grup oluşturacak şekilde biraradadır...

4 Hollanda sınıfı kafeye benzer... Peru sınıfı kahvehaneye...

5 Hollanda sınıfındaki kızın bandanası egemen kültür simgesi olduğu için normal karşılanır...

Peru sınıfındaki gençlerin başlığı üçüncü dünya simgesi olduğu için etnik sayılır...

6 Hollanda sınıfının acarı ortalarda oturan minyon kıvrıkcık gibidir...

Peru sınıfının acarı en soldaki, ayaktaki öğrenci gibi görünmektedir...

7 Hollanda sınıfında tişört fazladır... Peru sınıfında eşofman...

(Geçen hafta Hollanda'daydım, kaldığım otelin balkonu bir okulun sınıfına bakıyordu... Sigara içmek için balkona çıkınca çocuklar el salladı, ben de salladım... Sonra "Bi saniye" yapıp, Uykusuz'un geçen hafta verdiği Fırat posterini gösterdim onlara... El salladılar, alkışladılar, coştular... İnşallah günün birinde Peru'yu görmek de kismet olur...)

İNGİLİZ SINIFI

ve

BREZİLYA SINIFI

1 İngiliz sınıfı, üniformalı... Brezilya sınıfı, formalı...

2 İngiliz sınıfının işgüzar öğrencisi, sağ arkada elinde kağıt tutan kız gibidir...

Brezilya sınıfının işgüzarı en önde, ortadaki eleman gibidir...

3 İngiliz sınıfı genellikle yaramaz elektriği verir...

Brezilya sınıfı komple yaramaz elektriği verir...

4 İngiliz sınıfının tek arap öğrencisi azınlıktadır... Brezilya sınıfında siyah-beyaz eşitliği vardır...

5 İngiliz sınıfında renk hakimiyeti vardır... Brezilya sınıfı, ışık mekanıdır...

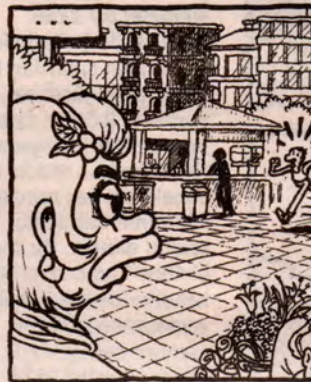
6 İngiliz sınıfının ele avuca sığmazı ortada, ayaktaki arkadaşımız gibidir... Brezilya sınıfının durdan sustan anlamazı en solda pencere önüne oturan kardeşimiz gibidir...

7 İngiliz sınıfında "Bitse de gitsek" havası sezilir... Brezilya sınıfı "Kafam zaten başka yerde" çağının ortamıdır...

(Bu arada, Amsterdam'da tanıştığım biri anlattı... Kızının ödevi için bir Budist rahibe gitmişler... Budist, reenkarnasyona inandığını söylemiş... Ve şöyle bir örnek vermiş: "Şu an zor durumda olan zenciler, önceki hayatlarında çok kötülük yapan insanlardı!" Anlatan kişi "Şaştım kaldım" dedi... Hakikaten Budist'in de yobazı oluyomuş lan!..)

ama arkadaşlarıdır

cihan kılıç

... HAFTAYA "BÜYÜK HESAPLAŞMA"

PANTOLON

İLİŞKİLERDE ÇARPIŞMA SAFHASI

Bir sorun çıktığında varoluşu belirginleşen insanlar vardır. Mutlaka başka yerlerde de yaşıyorlardı, ama ben onlara daha çok trafik ışıklarında rastlıyorum. Yayalara yeşil yandığı an, ilk hareketleri karşıya geçmek değil de, kısıkları gözleriyle kural ihlal etmeye yatkın araçları tespit etmek oluyor. Böyle terbiyesiz bir araç buldukları an, sanki dünyanın bütün ihlallerini aynı anda faka basmış gibi bir öfkeyle, trafik lambasını işaret ederek sürücünün haddini bildiriyorlar. Kırmızının bilincindeki yoldaşlarından iki üç metre ilerde kalmış bu zavallı araç, onun o günkü haklılık duygusunu doyurmak için bulunmaz bir fırsat. Bu tip durumlarda, arabalı insan, modern insanlık tarihinde yürüyen insandan (piyade) daha üstün olmasına rağmen sesini çıkaramıyor (sarı bir ırk olan taksiler hariç; onlar hem araçlı hem de piyade kuvvetlerden daha üstün). Zaten bu öfkeli piyadeler karşısında bir arabalının yapılabileceği en mantıklı şey sessiz kalmak. Aksi takdirde, arabanın içinden tartışmaya çalışmak çok işlevsel olmayacağından (biliyorsunuz arada cam var) ya kafayı pencereden uzatmak (hiç hoş değil), ya da dışarı çıkmak (geçici piyade olmak) gerekiyor. Benim bu tür durumlar için araç sahiplerine tavsiyem, radyonun sesini biraz açmalarıdır. Haklılığına inanan öfkeli bir piyadenin sadece ağzının oynaması, ama sesinin duyulmaması arabalıyı cevap vermekten kurtaracaktır. Tam bu aşamada, el, 'pardon' anlamında kaldırılabilir. Çünkü haklıya hakkını teslim etmek öfkeyi kısa bir süre hapseder. Böylelikle haklı piyade, nihai amacı karşıya geçmek olduğu için söylene söylene geçip gidecektir (öfkeden geçmesi). Şimdi radyoyu kısıp gaza basma vakti. Çünkü araçta olduğunuza göre yetişeceğiniz bir yer var. Geç kalmanızı istemem.

"Kırmızı yanıyor!" dememe rağmen yeterli reaksiyon zamanını gösteremeyince, yaya geçidinin tam ortasında durduk. "Ayy! Görmemişim..." dedi sevgilim. (Ay: Kadınların kısa bir süreliğine bu dünyadan ayrıldıklarını belirten minimal çığlık, erkek isterse bu çığlığı tersine çevirerek ("Ya! Görmezsin tabii!") simgesel bir zafer kazanabilir.) Kadınlar tarafından çıkarılan bu minik ama güçlü ses, mutfakta (böcek), salonda (korku filmi), doğada (yine böcek)... mekân fark etmeksizin her zaman bir sıkıntının başlangıç selamı gibidir. Bu sesle birlikte kadın ve erkeğin kendilerine has kokuları ve dolayısıyla görev alanları belirginleşir. Sorun, diyelim ki bir böcekse, kadının ay'laması sonrası olay yerine 'noldu?' sesiyle intikal eden erkek, ağzında böceği küçümsemediğini gösteren yılışık bir gülümseme ve sevgilisinin tezahüratları eşliğinde ("Öldür onu! Öldür onu!") hayvanın üzerine varacaktır. Böcek, erkek neslinin devamı için önemli bir besindir. Ama şimdi konumuz böcekler değil, insanlar. Sağ taraftan bir insan seli yaya geçidinin ortasında duran arabamıza doğru yaklaşmaya başladı. "Geliyorlar!" dedim. Aslında gazlayıp gidebildik ama bu tür ince ayarları yapamayacak kadar basireti bağılı bir ilişkimiz var. Alacağımız haklı tepkileri düşününce büyük bir sıkıntı kapladı içimi. Arabadan inip yayalarla birlikte karşıya geçmeyi düşündüm. Kitle iyice yaklaşmıştı. Yüzlerine baktım, yollarının önünde bir engel bulunmasından pek etkilenmiş benzemiyorlardı. Geçişleri sakın oldu, sükûnetlerini bozmadan önlerinde duran arabamızın etrafından dolanıp gittiler. Aldırmazlık konusunda, kendilerini temsil eden trafik lambasındaki organsız yeşil adam kadar başarılıydılar. Tam yeşil adamların geçiş törenini kazasız belasız atlattığımızı düşünürken, geçiş üstünlüğünü görünce uzaklardan koştuğunu tahmin ettiğim genç ve sinirli bir yeşil, arabayı kullanan sevgilime parmağıyla trafik lambasını göstererek öfkesini beyan etti. Derhal önüme baktım. Yanımdaki kadın, (artık ondan sevgilim diye bahsetmek istemiyorum), hem 'noldu bilader' ve hem de 'sana ne' anlamına gelebilecek bazı hareketler yaptı. "Yapma!" dedim. Adamın geçiş süresi boyunca mimik ve jestlerle kavga ettiler. Toplumsal algıya göre, kadının yanındaki erkek olarak, yeşil adama karşı benim de saldırganlık emareleri

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

(gelişmelere göre 'tamam kardeşim hadi'den 'yürü git lan!' a varan bir yelpazede) göstermem gerekiyordu. Yapmadım. Arkadaki arabalar klakson çalmaya başlayınca, "Hadi gidelim," dedim.

Oysa ne güzel başlamıştı herşey, küçük arabamızla, küçük evimizden Pera müzesine gitmek üzere kültürel bir yolculuğa çıktığımızda çiçek gibi bir çifttik. İlişkilerinde kadını kopilot düzeyinde tutan erkeklerin aksine, araba kullanmayı ret ederek, görüntümüzü Avrupa standartlarına kadar taşımıştım. Oysa şimdi biraz önceki tartışma sonrası, mimikleri 'bilader' seviyesine gerilemiş, vitesi ensesinden tokatlayarak araba süren bir kadın vardı yanımda. Bir araç aniden önümüze çıkınca, "Öküzüz!" diye bağırıldı. Kendi ihlallerinde sessiz ama başkalarının ihlalleri konusunda tam bir kuralcı olan taksicilere dönüşmüştü. Yüzüne baktım, tanınmaz haldeydi. "Artık öpülmez bu," diye düşündüm. "Önümüzdeki Opel'i kesin bir kadın kullanıyor," diyerek uzun uzun kornaya bastı. Sonra kenara çekilen Opel'i sollamak için vitesi tokatlayıp gaza yüklendi. Bütün bu hareketler yetmezmiş gibi, arabayı sollarken de eğilip şoförüne baktı. İnanamadım. "Öndeki arabayı kullanan denyo nasıl biri?" isimli daha çok taksicilerin oynadığı, büyük trafik oyununu oynamaya başlamıştı. Gittikçe sararıyordu. Bu tür hareketler için taksicileri hoş görmek mümkün; sonuçta onlar, aşağı yukarı bitkisel hayata

benzeyen iş yaşamlarında ('debrıaj-gaz-fren'den oluşan 3 pedallı bir hayat) varlıklarını hatırlayabilmek için soldan yavaş giden kadın ya da çok yaşlı sürücülere ihtiyaç duyuyorlar. "Biraz sakın ol, kaza yapacaksın," dedim. "Gel sen kullan beğenmiyorsan!" dedi. Beğenmiyordum, ifademi biraz daha sertleştirdim: "Elini kolunu sallayıp durma, kimin napacağı belli olmaz." Bir kavgaya doğru ilerliyorduk. "Hiç bir şey olmaz," dedi.

"Sen öyle san, araçların yüzde 8'inde silah var!" diyerek şiddeti artırdım. Atıyordum. "Ya git işine!" diyerek aynı anda kornaya asıldı. Bir 'öküz' daha canını sıkıyordu. "Sen bana dayak yedirmeden rahatlamayacaksın," dedim. Etkili bir cümleydi hence; hem potansiyel bir tehlikeye dikkat çekiyordum, hem de 'bir kavga falan olursa bir erkek olarak elbette ben muhatap olacağım hayatım' anlamında kollayıcı ve erkeksi bir alt metin veriyordum. Sonrası ani bir fren, art arda tekrarlanan 'ay' sesleri ve önümüzdeki taksiden sinirle inen bir adam...

İlk şoku atlattıktan sonra ufak bir sevinç kapladı içimi. Haklılığımı kelimelerle anlatamamıştım ama işte şimdi somut olarak (tampon, far, çamurluk boyası) haklı çıkmıştım. ("Ölsem de görmeniz!" diyerek hayatını ortaya koyan annelerin yaşadığı şu dünyada, haklı çıkmak ve haddini bildirmek için bir arabayı gözden çıkarmam çok görülmemeli.) İyice sararan sevgilim şokta gibiydi, "İyi misin?" diye sordum. "Senin yüzünden, dikkatimi dağıttın!" diye cevap verdi. Hatanın nerde olduğunu tam kestiremeyen her insan gibi suçunu üstleştirmeye çalışıyordu. Sinirlendim ama bir şey demedim. Taksici arabadan indi. Arka tampona bakıp ellerini açarak durumu Allah'a bildirdikten (Hey Allah'ım yaa!) sonra hisimla bize doğru yürümeye başladı. Erkeğin zamanı gelmişti ve eğer dayak yiyebilirim, sevgilime tam bir ders olacaktı.

Cihan Ceylan

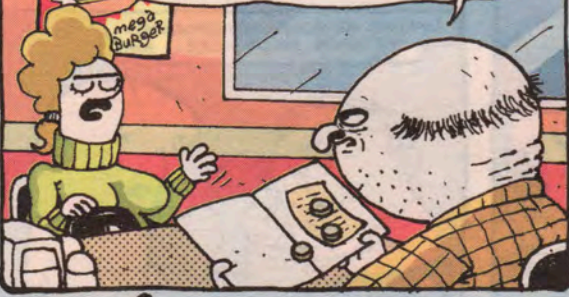
SAMI

BIRAKMA BIRAKMA BAHŞİS FALAN...AL AL AL...

SAGOL YA EKONOMİME POZİTİF İVME KAZANDIRDIN...BAK BAK ŞUNUN TRİPLERE BAK...PARA SİHİRBAZI SANKİ...

ETİ DE İYİ PİŞİREMEMİŞLER ZATEN VERME VERME BAHŞİS...

HAH ŞİMDİ DE GURME OLDU, Bİ KEZE DE ŞÜKRET MİNA KOYU...

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Eskiden etrafımda "Erman dur yapma" diyen insanlar vardı. Suratımdaki kararlı ifadeden, kıpır kıpır hallerimden falan parayı yine ihtiyacım olmayan bir elektronik cihaza, ya da daha da anlamsız bir şeye gömeceğimi anlarılardı. Sahaftaki plaklara bakışımından pikap almayı planladığımı anlıyorlardı mesela. Kafamın içinde gibiydi i.neler. Pikap almak istiyordum, onun yanına amplikatör almak istiyordum, onun yanına filmlerde gördüğüm çok nadir blues kayıtlarını almak istiyordum. Premier marka mp3 playerımla sabahtan akşama metal karışık klasörü dinliyordum ama neden dinliyordum? Çünkü pikap yok, plak yok, amplikatör yok. Büyük ihtimalle aslında rafine zevklerim var ama gerekli teçhizat olmadığı için hala tam ekmekek tavuk döner yiyip, siyah tişörtle gezen bir insanım. Gerçek müzik plaktan dinlenir. Sadece "caz tutkunu musun lan sen? Eheh. Olm caz tutkunu galiba bu..." diyerek vazgeçirdiler beni. Caz tutkunu burada eşcinsel anlamında kullanılmış tabii. Gerek caz tutkunlarından, gerek eşcinsellerden özür diliyorum. Ayıp onların ayıbı, benimle alakası yok. O zamanlar önümü kesiyorlar, kişisel gelişimimi engelliyorlar zannedyordum ama aslında fena bir insan olduğumu, "dur yapma" denilmezse daha da fena bir insana dönüşeceğimi benden önce

görmüşlerdi.

Yıllar içinde bu insanlar dört bir yana dağıldı tabii. Hayat gayesiydi, eğitimdi derken hepsi bir tarafa gitti. Amerika'ya gidip akademisyen olanı da var, mühendis olup Sibiryaya petrol rafinerisi kurmaya gideni de. Bir tanesi de Almanya'ya taşındı. Onun zaten saçı uzundu ve jilette inceltilmiş top sakalı vardı. Yıllarca elemene bakıp bakıp "ulan bu bir şeye benziyor ama neye benziyor?" diye kendi kendimi yemiştım. Almanya'ya taşınıp oradaki akrabalarıyla çekildiği fotoğrafları feysbuka yükleyince taşlar yerine oturdu. O bir gizli almancıydı. Senelerce bir gizli almancıyla dostluk etmişim. Pişman mıyım? Asla. Dünya tatlısı bir insan. Yine de garip hissediyor insan kendini.

Sonuç olarak etrafımda "yapma Erman, keriz olma" diyecek kimse kalmamıştı. Çalışmaya başladıktan sonra elime akmasa da damlar miktarda para da geçmeye başlamıştı. O noktadan sonra olaylar gelişmekte gecikmedi. Tam bir görgüsüz gibi gidip önce pikap aldım. İşten alayanlar bilirler, amplikatör, kolon falan almadan pikap almak; araba almadan araba tekerleği almaya benzer (bebek).

Konuyla alakası yok kıp "bir şeye benziyor" düşünüyorum. Dav

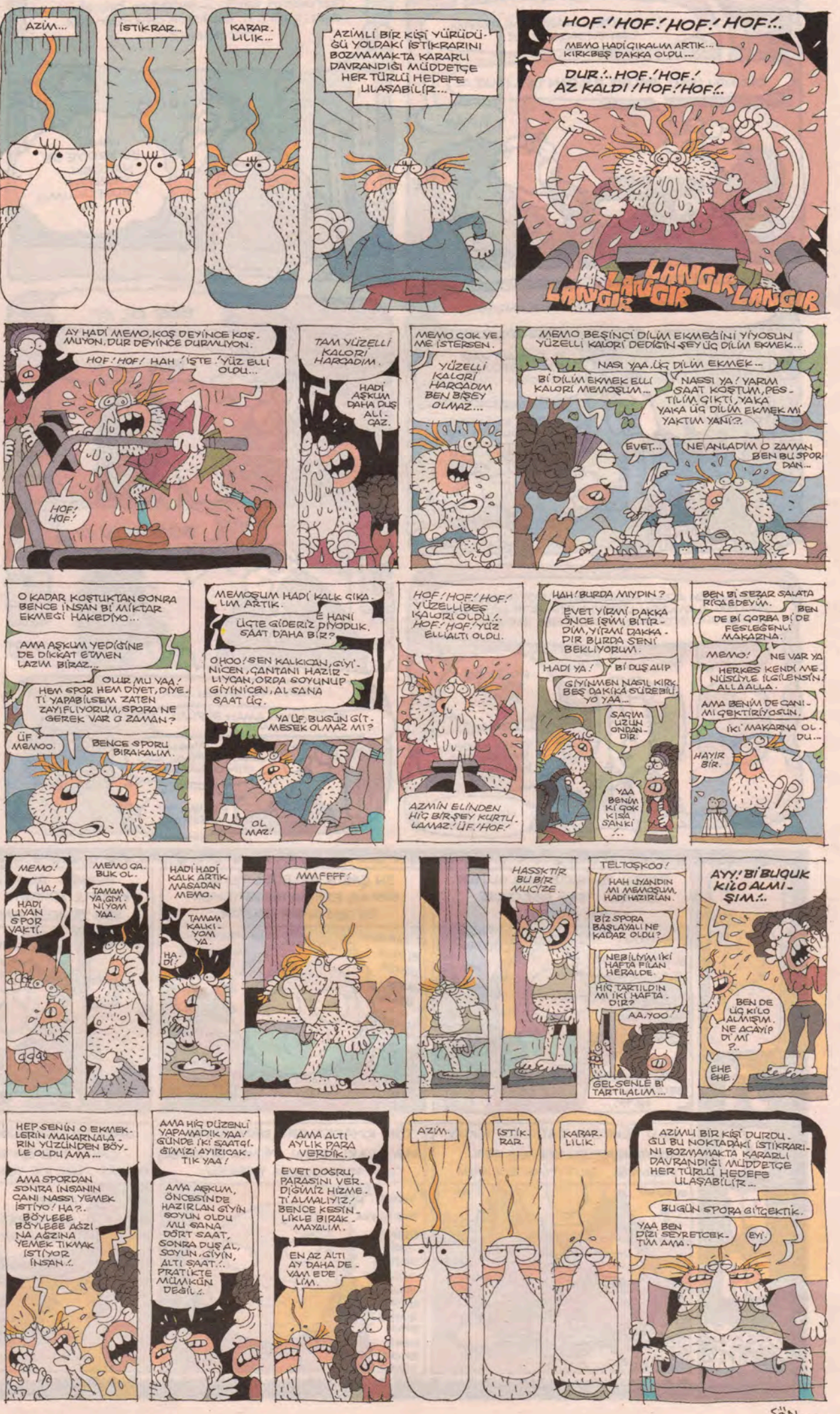
Tabii bu benim evde cihazı çalıştırıp tablasını dönerken izlememe mani değildi. Diğer cihazları topladığım uzun ve sancılı süreci geçiyorum. Tüm ekipman bir araya gelip de ses çıkartabilecek bir düzenek oluşturduktan sonra pikabıma bir plak yerleştirdim (zaten bir tane plak vardı o da arkadaştan bir yerden Eagles - Hotel California albümü), koltuğuma oturdum ve kendimi müziğe bıraktım. Ve size bir şey söyleyeyim mi dostlar. Plaktan müzik dinlemek gerçekten inanılmaz bir keyif. Ayrıca ben yıllarca karışık playlist dinlediğim için albüm dinlemeye çalışırken çok sıkılıyorum. Zaten ben ya çalışırken ya da dışarıda yürürken falan müzik dinliyorum, oturup müzik dinlemeye çalışırken hayvan gibi boşluk hissine düşüyorum. Ayrıca Eagles da çok afedersiniz s.kim gibi bir grup. Eagles'ı çok seven insanlar varsa kusura bakmasınlar. Neticesinde plaktan müzik dinlemeye çalışmak benim için tam bir zulüm oldu. Ama ekipman inanılmaz, sesi ancak ikiye kadar falan açabiliyor, üçe çıkartınca komşular rahatsız oluyor. Baslar falan.

Şimdi atıl kalsın diye sistemi bilgisayara bağladım, ordan yine mp3 çaldırıyorum. Metalikakilemol albümü. Ama artık evde pikap olduğu için dışarıda bir yerde plak gördüğümde hemen yanında biliyorum. Önce bir süre etrafında dolaşıyorum, sonra elime alıp inceliyorum, fiyatına falan bakıyorum. Çünkü etrafımda

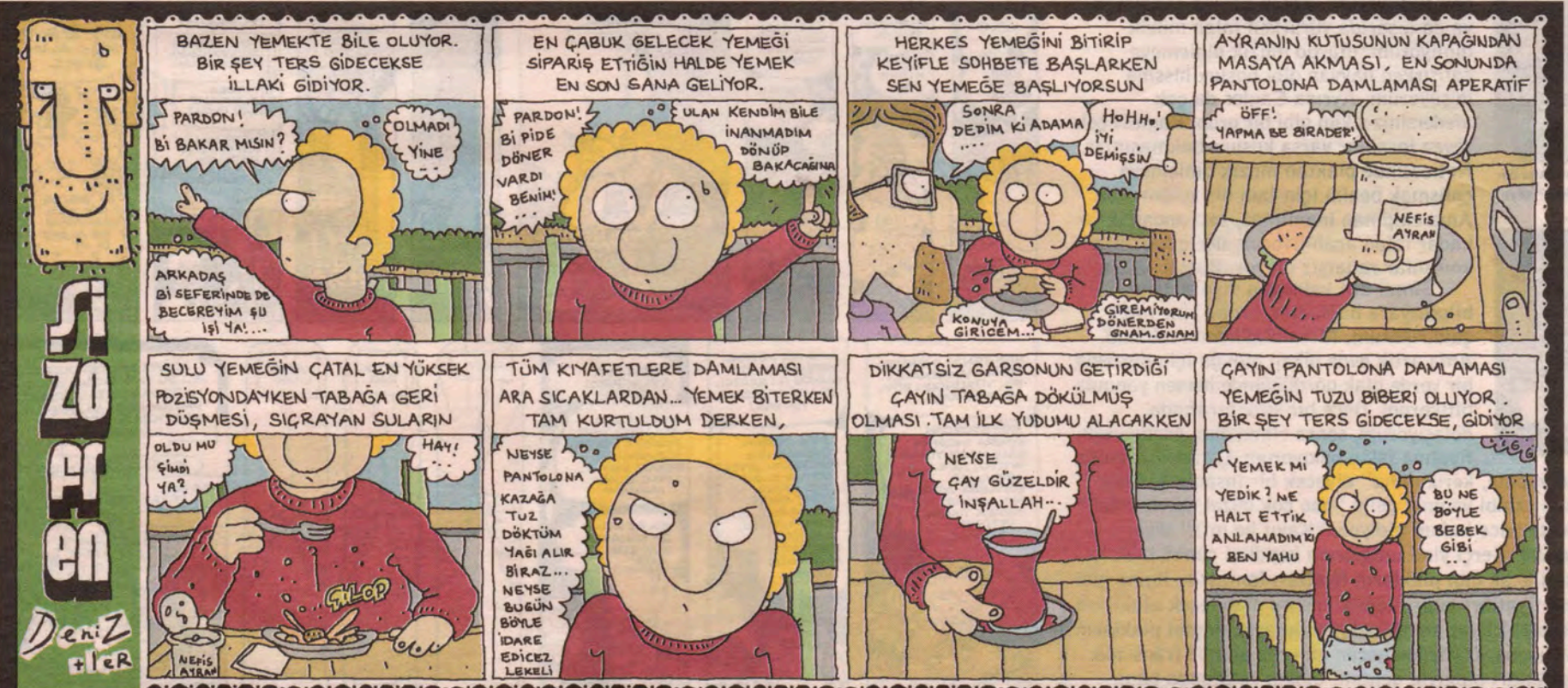
"Erman yapma, keriz olma" diyecek bir insan yok. Hele ki dükkân sahibi yanıma gelip "ooo çok güzel kayıttır bak" falan derse iyice kafam gidiyor. "Kayıt he mi?" diye seviniyorum. Gerçi yine tutuyorum kendimi çünkü plak işi şöyle: satılacak gibi plakların fiyatları fantastik, ilginç gibi plakların fiyatları fahiş, komik unsuru olabilecek plakların (kapağı falan) fiyatları yüksek, satılmayacak gibi plakların fiyatları uygun. O yüzden geçen gün eve elimde fransızca çocuk şarkıları plağıyla geldim. Çünkü etrafımda bana "yapma Erman" diyecek insan yok.

MAKUL KOCAMEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

YİĞİT ÖZGÜR

■ Kabineden bildiren sıkıcı Ankara muhabiri gibi oldum ama ben sıkıldım, kabine sıkılmadı. Milletın ağız torba değil ama bakanların ağız 3D ev eğlence sistemi maşallah, 7.1 komple surround. Gün geçmiyor ki bir bakanımız beyanatıyla gönüllerde taht kurmasın. Enerji bakanı Taner Yıldız, Çiçin mahallesindeki Harput kırıathanesinden çıkarken veya okeye dönerken yaptığı açıklamada: "Hidroelektrik Santrallerine karşı çıkanlar elektrik kullanmasın" buyurmuşlar. Gerçi açıklamanın yapıldığı yerle ilgili bir bilgim yok ama niteliği kahvede maç seyredirken duyulan tekerlemelere benzediği için bana öyle geldi. Önce kızdım ama sonra sayıyla kendime geldim ve bir kez daha kabinemizin ne şahane arkadaşlardan kurulu olduğuna şaşarak durdum. Sonra sayıyla toprağa oturdum. Bu anda ne düşmek dalgalara ne kavgaya, ne hürriyet, ne karım; Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve ben bahtlıyım.

■ Bence de Hidroelektrik santrallerine karşı çıkanlar elektrik kullanmamalıdır. Bununla da kalmamalı. Efemçukuru'nda, Bergama'da falan altın madenine karşı çıkanlar da altın takmamalı. Takmamakla kalmamalı, bugüne dek düşünlerde nişanlarda taktıkları yarım, çeyrek, tam cinsinden altınları da taktıkları yerlerden toplamalıdır. Cep telefonu, bilgisayar gibi elektronik aletlerde de eser miktarda altın olduğu için bu çevre tipleri, bu aletleri de bırakmalı, ağızlarında altın diş varsa kerpetenle sökülmelidir.

■ Nükleer santrallere karşı çıkanlar da elektrik ve su kullanmamalı, Atom Karınca'yı izlememeli, büfelerden adı atom olan içecekleri tüketmemelidir. Aynı şekilde Nuclear Assault grubunu dinlemek de bu kişilere men edilmelidir. Gerçi Nuclear Assault dinleyen kaç kişi kaldık, bir ben bir Oky bir de bebek. (Yazının burasında Nuclear Assault'tan Critical Mass'ı dinledim de, 80'lerden geleceği görmüş abiler.)

■ Bu nükleer enerji karşıtlarının Marvel çizgi romanları okuması da engellenmeli. Nükleer örümcek tarafından ısırılıp örümcek Adam, radyasyonla yeşil dev olanları okurken iyi, ülkeye bu imkânları sunmak üzere nükleer getirilince kötü öyle mi? Yok öyle yağma. Yarından tezi yok, bunların evinde ne Örümcek Adam ne Hulk görmeyeceğiz.

■ Rüzgâr enerjisi diyenler duyuyorum. Sabah akşam rüzgâr enerjisi dilenen gâfillerin Don Kişot okumaları yasaklanmalıdır. Madem çok seviyorsunuz yeli, değirmenini; yel değirmeninin de büyük muarızının hikâyesini de okuyamazın arkadaş. Değil mi sayın Taner, sayın Yıldız. Bu arada hakikatten yıldız gibi parladınız.

■ Peki ya antik kent, kuntik kent diye baraj yapımına karşı çıkanlar? Onlar da su içmesinler arkadaş. Yağmurdan yağmura ağızlarını açıp beklesinler.

■ Yetmiyormuş gibi orman arazilerinin yerine yol, baraj ve toplu konut yapılmasına karşı çıkan ipsiz

sapsızlar var. Bu muhteremler de evlerini bıraksınlar, bir daha arabaya binenin bacakları kırılınsın, Belgrad ormanında yaşasınlar. Hatta Belgrad'a gitsinler. Orman kesilirken cav cav eden, yolu da kullanmasın! Gitsinler ilkel komünal düzen kursunlar. Adidas da giymesinler, ağaç kabuğu yesinler.

■ Haftanın diğer surround siyasetçisi Egemen Bağış, AB stratejimiz için yeni sloganı açıkladı: "Avrupa sıkı dur! Türkiye gelip seni kurtaracak!" Sloganı duyan Alexis'in den Martinez'ine bütün Avrupalıların rahat bir nefes aldığına eminim. Gerçi Hans'ın "Türkiye serin gel! Biz burada iyiyiz" falan demesi mümkün ama olsun. Şimdiden zalimlerin ekonomik diktatörlüğü altında inleyen Avrupa halkları bayram etmiştir. Hans ve AB kompradorları kılıçlık yapmasın. Ama öyle tek sloganla olmaz. Başka sloganlar da lazım.

1. Titre Avrupa, Kurtarıcın geliyor (titre olgırsı ritminde)
2. First we take Vienna, than we take Berlin (slow)
3. Avrupa görmüş insanlarsınız, bizi de görün.

■ Hmm. Düşündüm de, hiçbir "Avrupa sıkı dur! Türkiye gelip seni kurtaracak!" kadar saçma değil. İnsan uğraşsa yapamıyor.

■ Toplumsal barış konusunda ne zaman umutlansam tam tersi oluyor. Yine umutlanır gibiyken İbrahim Tatlıses'in Barış Türküsünü dinledim ve umudum söndü. En son umutlandığımda da Mahsun Kırmızıgül, "Kardeşlik Türküsü" yapmıştı, sanırım beste ve sözlerin sakaletinden ülke birbirine girdi. Şimdi korkarım aynı şey yine olacak zira bir beste ve söz sakaleti daha dünyaya gelmiş. Bu arada sakalet kelimesi TDK'da niye yok?

■ Şarkılarda politik mesajı karşı değilim. Ama "hepimiz kardeşiz bu kavgaya ne diye?" şeklinde soru soranın vakit kaybetmeden "oh bebek" şarkılarına dönmesi gerekir. Sen daha kavgaının niye koptuğunu anlamamış, tarafların neden çatıştığını çözemediğin; senin neyine be adam mesaj vermek?

■ "Kollarında üç yuvarlaklı sarı bant bulunan ve beyaz baston taşıyan yayayı taşıt yolunda gören sürücü ne yapmalıdır?"

- a) Selektör yapıp dikkatini çekmelidir
 - b) Yayayı korkutmadan yanından hızla geçmelidir
 - c) Korna çalmalıdır
 - d) Durmalıdır
- Yukarıdaki soru ve şıkları ehliyet sınavın sorularından. Şimdi soruyorum, böyle bir sınavda kopya çekilir mi? Ali Ağaoğlu'na sorduk "çekilir mi dediler, çekilir dedim, çekilecek" dedi.

■ Ersin geçen anlattı ya; çalışırken radyo tiyatrosu dinliyoruz. Bu tiyatroların yazarı olarak nedense genellikle Alfred Hitchcock'u gösteriyorlar. Oyunu dinlemeye başlıyoruz, kahramanlar "kuruyemişçiye" gitmekten bahsediyorlar. Hayır, öyküler Alfred abimizin yazamayacağı kadar kötü de, dünyada herhalde sadece ülkemize has olan kuruyemişçilik müessesesinin Londra'nın has çocuğu Hitchcock'un yazdığı oyunda ne işi var allah aşkına?

■ Kadir Topbaş'a sözüm yok ama İstiklal Caddesinde normalin iki katı yüksekliğinde alışveriş merkezi ve otel yapımına izin veren mimarın diplomasında hangi profesörün imzası varsa çıksın ortaya! İki çift lafım olacak!

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

18-19 YAŞINDA FILAN SAĞLAMIMDA İLK BEYAZLAR ÇIKIYIŞI ÇOKTAN BENİM, İNCE-DEN SEYRETMELER DE BAŞLAMIŞTI. O ZAMANKİ GEYİKLERDE 10 YIL SONRASINI KONUSURKEN ŞÖYLE DİYODUM...

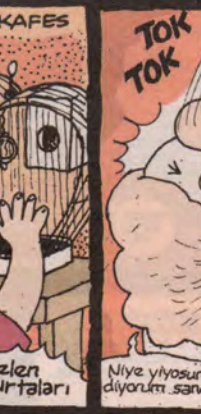

BU EN SON GERİ ALMA GÜNÜNDE ÇOK YORUĞUNDUM. SAAT 2 GİBİ YATIP 6'DA KALKMAYI FILAN DÜŞÜNÜYODUM. YATMAYI DA BİR SAAT FALAN VAR İŞTE... ULAN Bİ BAKTIM BİLGİSAYAR DA TE-LEFON DA GİCİK GİBİ HEYEN ALMIŞ SAATİNİ (İLERİ)...

DAR ZAMANDA HAYATIMDAN BİR SAATİN ÇALINMASINA Bİ BEN Mİ BU KADAR UYUZ OLUYORDUM LAN? YAPAMASINLAR ŞU BOKU VALLA BAK... O BİR SAATTE UYURDUM YANI BEN...

æ Merhaba.

æ Bar açmak için zannedersen önce bir yerden bir **Trainspotting** afişi edinmek lazım.

æ Bir soğuyup bir ısınan otel duşudur turnelerde anamı s.ken.

æ Özlem'im son bir senedir feci bir şekilde uzaya merak sardı. Uzayla ilgili kitaplar okuyor falan. Kocaman kocaman kitaplar ama bunlar. Uzayla ilgili belgeleri asla kaçırmıyor. Uzayla ilgili filmlerin hastası. Uzaya bakmayı çok seviyor. Uzak olsun yeter ki. Yine öyle bir akşam balkonda melul melul uzaya bakarken, dedim **ben şu Özlem'ime bir teleskop alayım en iyisi. Çok sevinir zahir. Şöyle iyisinden.** Doğum günü hediyesi olarak aldım, deli sevindi. Bugüne kadarki bütün başarısız doğum günü hediye almalarının hepsi bir anda telafi oldu. O gün bu gündür her akşam her açık havada uzaya bakıyor. Zannedersiniz bugüne kadar uzaysızlıktan ölmüş. Ay'a ayrı bir sempatisi var. **İstanbul'dan o kadar güzel gözüküyor** diye Bozcaada'lara mı gitmedik. **Ay'ın saati gelecek** diye Bozcaada'larda gecenin ikilerini mi beklemedik. Bana sorarsan aynı ay, bir rengi değişik oluyor. Ha süper mi, süper. Öte bir şey. Hele kırmızı olduğunda akıl alıyor. Ben zaten hobisi olan insanı ayrı severken hobisi olan bir Özlem'im... neyse, geçenlerde kuzenim geldi yine eve. Gelemeyince. Aylardan beri teleskopu iyi saklamıştım kendisinden fakat bu defa unutayazdığım salonun ortasında devasa teleskop görmesiyle, **bu teleskop ne lan, yoksa karıları mı rontluyorsun** demesi bir oldu. Ve o anda o özel bir anlam yüklediğimiz o narin teleskop, çirkin pis bir teleskop'a dönüştü gözümün önünde.

Teleskop evet, **aşortman** gibi. Artık başka bir baharatı var. Yine s.ktin atnı kuzenim bir güzelliği daha. Ayrıca burası Miami mi lan, hangi karyi gözetleyeceğim. Cam silen teyzeyi mi gözetleyeceğim. Evlerden irak olsun. Dağlar taşlar kuru ağaçlar ve uçan kuşlar. Bir de korsan visidi getirmiş izleyelim diye. **Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak.**

æ Bu yaz yaptığım Karadeniz bisiklet turunda Trabzon Çarşıbaşı'nda yağmura yakalanınca bir amcaya **bu yağmur ne kadar sürer** diye sordum, çünkü her zaman bilene sormak lazım, her yerin yağmuru karakteristiktir, mesela Muğla'da yağmur başladığında **bu yağmur yedi gün yağar** diyebiliyor bir Muğlalı, Karadenizli amcadan aldığım cevaba bakın: **olur beş gün yağar, olur hiç yağmaz.** Dedim **çok teşekkür ederim, çok aydınlatıcı oldu** bu. Öyle yola devam ettim, bir saat sonra da yağmur durdu zaten.

æ **Big Babol**'un yeni çıktığı günleri çok özleyorum.

æ Denizli'de Denizli Horozu görmeye hayvanat bahçesine gittiğime inanmıyorum.

æ Aşk'ı Memnu'da **Adnan Bey Matmazel'i ne zaman Madam yapacak** acaba diye hep heyecanla bekledim ama olmadı ya bir türlü o. Beni Aşk'ı Memnu'ya bağlayan tek şeydi halbuki bu yabanıl ihtimal.

æ **Toygar Işık**ı tam **Hügo**'ymuş.

æ **Direkt'e direktman** diyende bir sinsilik var. Bir kolpacılık var.

æ Televizyon koltuğu ile cinsellikteki domalma pozisyonu aynı şey. Her ikisinde de sizi s.ken şeye tam bir teslimiyet söz konusu. Böyle de sert tespit yaparım yalnız. Hiç beklemezken.

æ Nedenini bilmediğin bir şekilde, misal Sebastian'da bir .rosbu çocukluğu seziyorsun ya, (Türkçe isim kullanmamak, başıma bela almak istememek, alınganlık kol gezmek), bir şey söyleyeyim mi, ben senin yanındayım. Varsın senin için fesat desinler, varsın **senin için kötü birader** desinler, **olur mu lan, Sebastian süper bir insan bir kere desinler, kıskanıyor musun lan yoksa sen Sebastian'ın** desinler, ben senin yanındayım. Varsın seni buzluk yerine koysunlar, ben senin yanındayım. Bence de Sebastian .rosbu çocuğu. Ben sonuna kadar, senin yanındayım.

æ Yanarım yanarım, **off the record** hayat yaşayan'a yanarım.

æ Kapı kilitleri kapıların çok mu kenarında ne. İnsanın böyle kapı kenarına eli falan çarpıyor. Bir kapı kilitleyeceğim diye. Bence insanlık onuruna ters bir durum bu. Şunu bir on santim daha içeri alın .mına koyiim. Belki benim ellerim tombik. Hayret bir hadise yani.

æ Rahat rahat osurma yaşı sanırım onyedi. Onyedi'ye kadar bir sıkılıyorsun, bir çekiniyorsun. Onyedi'den sonra s.kmiş anasını diye ver ediyorsun osuruğu.

æ Beykoz'da bir dükkanda, **Ayakkabı Alana Pantolon Bedava.** Hem de pantolon. Haberinizi olsun.

æ Yanlış: **Kötü adam rollerinde o kadar başarılıydı ki semt pazarında halk linq etti.**

Doğrusu: **Halk zırcahil.**

æ Yazarlar Futbol Takımı olarak bundan üç ay öncesine kadar Macaristan'a turnuvaya gitme durumumuz vardı. Takımdan sadece altı kişi gidecekti. Beş kişi netleşti, altıncıya kimse yanaşmıyor. Yani herkes gitmek istiyor ama hani ayıp olmasın diyerekten. Son saniye ben dahil oldum derken kalecimiz üstad çizer Ender Özkahraman'ın kendini hatırlatmasıyla altıncı kişi Ender ağabey oldu. Daha sonra turnuva iptal oldu. Akabinde Yazarlar Futbol Takımı mail grubundan Ender ağabeyin yazdığı maille dev kahkaha attım. **Alpay'çıgım keşke benim yerime sen gidemeseymişsin Macaristan'a.**

æ Sevgilerimle.

Stand-Up (YENİ OYUN)

30 Ekim Cumartesi / **Gemlik Kafe Cafe** / Saat: 21.00 / bilgi: 0505 802 69 18

31 Ekim Pazar / **Çanakkale Promil** / Saat: 21.00 / bilgi: 0286 213 96 38

1 Kasım Pazartesi / **Bursa Leman Kültür** / Saat: 20.30 / bilgi: 0224 224 44 54

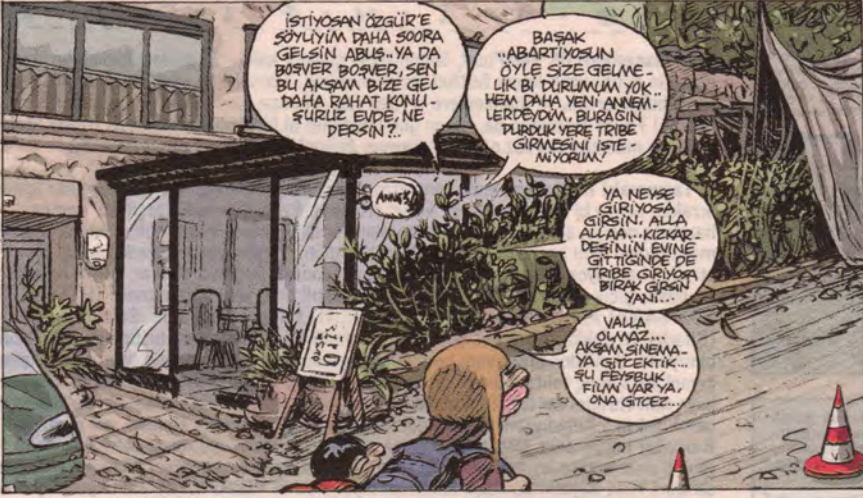
2 Kasım Salı / **Eskişehir Up and Down** / Saat: 21.00 / bilgi: 0222 230 33 36

Her Perşembe / **Taksim Old City Comedy Club** / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Çatpışma İpek & burak

yazar gizen oky

Röntgenleriniz karışmamış... Yaşayacaksınız

Bünyamin Boy.

Zaman mekani maki... nesile, bi de cahiliye dönemi yapalım abi...

Olum aktin sarji kırmızıda.

2010'a gidip sarji alalım... atla dövz deağı ya muha koyim.

GORİL RABİ

Abi çiftleşme dönemi Kenya milli parkında geçirmişsin?

Bu güzel bilgiyi neden dışarıya veriyorsun?

Raki balık yapalım mı?

Hayır, ama Cem Edinir komserine biletim var...

HAHAHA!

Puf'tan kalkmaya çalış... an genç irisi... ne gülmeye... caktın!

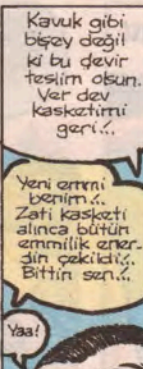
Abo? Kalka... na kadar kaçabilirim umu... rum...

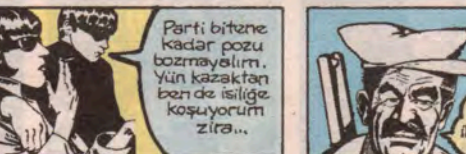
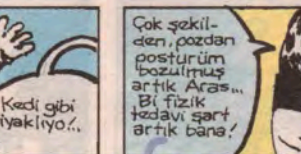
KiiAAA!

Alının çatı... na kodum mu sıçtırtım valla... Türk... ce dubla... j istemiyorum! Yaklaşma... yın skerim belanızı...

CIAEEEE!

Kedi gibi viyaklıyo...

AYRINTILAR

İş Maceraları 06 'FestFuud', önümüzdeki günlere kaldı. "Bi gaste patronunun zengin oğlunun açtığı uçuk-kaçık festfud restoranındaki, Amerikan usulü feci az pişmiş kanlı bifteklerden, ve mankenlere verilen özel tükünma partilerinden" bahsedecektim istihla! Fekat bi yandan da, geçen gün izlediğim bi İran filmindeki nefis Heavy Metal ve Punk müziklerden söz etmek istiyorum açilen! Fekat, hepsinin öncesinde:

Taşınmak! İnsanı aynı anda hem hüzne hem neşeye bulayıp, manyak duygular içinde bırakan delice bi aktivite! "Kıpır kıpır" olmanın, fiziksel gerçek karşılığı! Herşey harekete geçiyo, sahip olunan tüm atomlar yer değiştiriyö. Vücut gidiyo başka bi yere, masa gidiyo aynı anda, Cd'ler gidiyo, silgi gidiyo. "Neyim vardı burada başka" diye etrafına bakınıyor insan, onları da kapıp alıyor yanına. Değersiz olanlar, geride kalabilir. Şu basit, gıcık dolaş meselâ. İhtiyacım yok artık ona, yeni yaşamımda! İHTİYACIM YOK SANA! Anlıyo musun! İstemiyom SENİ! Kal burda ve ağla. Salaklı dolap! (Bilader, bi dakka.) Buyrun? (Bu dolap senin mi!?) E-evet. Yeni tuttuğum evde lazım olmiyacak. O yüzden bırakıyom onu. (Ulen ben de senin çıktığın evin, yeni kiracısıym hıyar! Bu iğrenç tahta yığınıni gütme mi sokucam. Al götür yanına! Süper, boydan boya raflı vitrinim var benim. Sadaka mı bırakıyosun, çöp gibi. (Annadım da, bağırmanıza gerek yoktu.) Anladıysan, hadi al dolabini, yürü! (Gel dolaph. Dolaaap, gel diyorum! Bak ağbi kızıyo ama. Dolaap!.) Aazına çmüştü duvarların. Şu renge bak! Bok rengi gibi. Kahverengiye boyanır mı koca salon duvarı.. Evet, ne var yine! (Son kez bakıyom da içeri. Eski hayatımdan bişil kalmasın diye! Yeni bi hayata başlıycam akşama çünkü. Artık burası, komple eski. Ayy, nası kokuyo. Eski ya çünkü, dii mi! (Nasıl eski hayvanoğlu hayvan! Biz eşek miyiz. Şu anda da benim Yeni hayatım başlıyo burada! Bak bakalım şu Hikeya'dan aldığım boydan boya, cilalı vitrine? Eski mi bu! Senin iğrenç suntu dolabından kat be kat hayran! Sittir git şindi hadi, güya yeni hayatına!) Fekat, siz benim kafamı çok karıştırıyosunuz. Bi taşınma zevki tattırmadınız şurada yani! (Yerde, anı kırıntılı felan var hep. Onları da süpür süpürgeyle, öyle git!) Anı kırıntısı diil onnar ya, ne biçim romantiksiniz siz de! Çekirdek kabuu! Süpürdüm ama, bazıları takılıyo halıfflekse, gelmiyo. Buyrun, bu depozitom! Emlakçı size vermemi söyledi. Siz de peşinotuyu bana vericekmışsınız! Bu işler parayla hep işte. Altı aylık komisyonitoyu ödedim dün yeni hayatıma! Siz kaç sterlin verdiniz buraya ağbi!?

KORE filmleri'nin verdiği o nefis sinema lezzeti gibi; birçok İran filmi de çok güçlü duygular ve harika bi seyir-keyfi yaşatmakta insana. "Children of Heaven" ve "Baran"dan sonra filan, bu kez de "No One Knows About Persian Cats"den haberdar oldum bi şekilde. Müzik keyfine de doyduk bu arada, sinemanın yanından. O diyarların zengin müzik kültüründen az da olsa haberdardım ama, oldukça zor şartlar altında çalıp söylediklerini (sebebi çok belli olsa da!) bu kadar etkileyici örneklerle görmemişim. Bahman Ghobadi'nin yarı-belgesel filminde gerçekten manyak şarkılar var! Ve şu söyleyeceğimi hangi müzik tekniğiyle bağdaştırır, veya ne tür bir fonetik ilişki kurarsınız bilmiyorum ama: İngilizce'den sonra bolca Farsça, ilaç gibi geldi! Hem de çatır çatır Rock! Ahırda, sıçan ineklerin arasında çalıyor çocuklar, gizli ev konserlerinde takılıyorlar. Yokluğun ve zorluğun, hayâlgücü ve iradeyi inadını tetiklemesi gerçeği, bir kez daha net şekilde anlaşılma. Katlanılan mecburiyetler ve sert yasaklar; garip, acı bi lezzet vermiş yaşıntılar. Bu arada türban, "siyasi bi simge" olma işlevini yıllar önce gibi bi süreçte bi anda bitirip, "siyasi bi zorunluluk" haline de çoktan gelmiş elbet: Filmden birçok klip karesinde, o hızlı sürecin travması sorgulanmakta zekice. Öuuu, müziğe de siyaseti buluşturdım ne güzel! İyidir iyi. Makamanın üstündeki salçağı nefis sos gibi. Kuru kuruya ne müzik gider, ne edebiyat, ne de sinema! Ara sıra buluşturmak, kekelemek lazım! Şindi de, spora siyaset buluşturmam azıcık: Ne oldu şu dünya basketbol ikinciliğimiz hakkaten!? Deli bayramı gibi, unutuldu hemen. "Dünyada reklamımız" olacağı için, her türlü abukluk kabul görmüştü. Kadroda olmayan, yani oynamayan sporculara bile para dağıtılmış! Fırsattan istifade, arada (samimi gülümseyişine inandırılmış, fekat görülebiyecek en şeytanca reklam bakışlarına sahip) kurnaz müteahhitler de türedi! Uu, iyi buluşturdım, sıvadam güzel. Biraz da tiyatroya siyaset buluşturmam, sonra magazin gasteciliğine mimari buluşturmam! Ardından vaktim kalırsa otomotiv sektörüne abajurculuk felan buluşturmam! Adama bak ama, dii mi? Sanki, reçelin üstüne sucuk konup yemeyiz, iğrenç olur öyle der gibi, ikide bir "Spora siyaset buluşturalıyo"muş! Kendileri ve cemaatleri tüm varlıklarını bu siyaset denen güce borçlu oldukları halde, başkalarına yasak edecekler nerdeyse! Tamam, yeterince buluşturdım. Rock ve Blues müziğinden nerye geldik. Ulusalarası zoraki adı "No One Knows About Persian Cats" olan bu belgeselimsi'yi, bi şekilde edinip izleyin, ve en çok dinneyin ama!

3D: İkibuçuk gün uğraşıp, mizah dergiciliği tarihimizdeki (ilkini Leman'da yapmışım) ikinci '3-Boyutlu Karikatür'ü çizdim; ne dergiden ilgi gösterdiler (cücük gibi küçücük basılmış!) ne de okuyucu herhangi bi yorum getirdi! Siterim böyle işi, manyak mıyım, yapmam bi daha. Stereoscopic denilen 3D tekniğini uygulayarak, cillop gibi 'derinlikli resim' çizdim çatır çatır! Bi çok insan "şaşı bak şaşı" denilen yöntemle odaklama yapıyorsa, meraklı azınlığın kabahati ne! Zaten, saman kağıda basılan bi mizah dergisinde de, ancak bu tekniikle 3D resim çizilebilir! "Anaglyph" yöntemde, her kareyi farklı renk filtreye örtüp, iki karikatür karesini, tek resim haline getirmek mümkündür. Ama bu tek kareli 3D resim, kötü kağıtta çamur gibi, soluk gözükür; ayrıca da bakılabilmesi için derginin şu karton gözlüklerden vermesi icap eder. Halbuki bedavaya, çıplak gözle bakılacak 3-boyutlu karikatür yapmıştık işte. Mundar oldu gitti. Neyse, benim özel bi hobim ve ilgi alanım olduğu için, fazla da artistik yapmıyım şindi. Meraklıları, "metinfidan@gmail.com" adresine isteklerini belirtirlerse, 3D'nin büyük ve temiz bir jpeg resmi kopyasını gönderirim.

Semsiyes! (Herhalde, bu kişisel bi rekor.) Geçen seneki semsiyemi bu sene de yanımda bulunduramadığım için, elbette ki bundan bi utanç duymuyorum! O, pek normal, mevsimlik bir kaybediş! Otobüslerde felan en çok unutulan eşya ünvanına sahip Semsieye yakışan, insâni, küçük tatlı unutulşara da var. Fekat, geçen günkü neydi Allahım! Altgeçitteki bi çocuktan 10 liraya aldığım büyük erkek semsiyesini, o günkü Kadıköy gezintimde, ardarda dokuz kere filan unuttum! Bu sayı, şuna tekabül ediyor: Akşama dek, girdiğim oturduğum her yerde kalkarken semsiyemi unuttum! Hiçbirinde semsiyemle çıkmadım dışarıya! Sıcak ayçoreği yapan fırına girip oturdum, orda unuttum; cigziromanciya girdim, orda unuttum; postaneye girdim unuttum! Büfenin önünde unuttum! Su faturasını yatırırm unuttum. "Semsiyemi kolayca unutabiliğimi" de unutup, bi sonraki yerde dikkatli olmuyardım heralde. Fecili saçma bi gündü. Her sokağı iki kere yürüdüm: Çık, yürü. Dön, al, yürü. Alma anları ilginçti gerçi: Uç tanesinde, ordaki bi görevli arkadaş gülümseyerek uzattı. İki-üç tanesinde duvarda felan bi yere asmışlardı. İki tanesinde ise (en nefis olanları) kimseye bişiy demeden, kimsecikler de bana bişiy demeden, az önce oturduğum masaya yürüdüm, orda o anda oturan kadın ve adam bile bişiy demeden, iskemlenin kenarına uzandım, aynı pozisyonunda beni bekleyen semsiyemi aldım, gerek kimse bişiy demeden yürüyüp çıktım. Sanki hiç yaşanmamış gibi! Peki, ne deseler beğenirsiniz! Pardon, ne deseler beğenirdim yani? "Amma unutkan salaksın lan manyak" deseler, beğenmezdim herhal. Hmm? Şey deseler beğenirdim bak: "Aslında hazır doğramış donmuş patates berbat bişey ağbi! Pazardan alıp doğramak lazım kilo kilo!.. Bunu pek beğenirdim, ve semsiyemi gene orda unutup hemen lafa dalardım!

YILMAZ ASLANTÜRK **OTİSABİ 4** "Kayıtdışı hatıralar"
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

ÇİZGİLİ PİJAMA
FIRAT YAŞA
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

**EN KAHRAMAN
RIDVAN**

**BÜLENT
ARABACIOĞLU**

**İMZA
GÜNÜ**
7 KASIM PAZAR
14:00 - 17:00

**30 EKİM - 7 KASIM ARASI
29. İSTANBUL KİTAP FUARI'NDA
2. SALON'DAYIZ, HEPİNİZİ BEKLERİZ!**

**UYKUSUZ
TAM KADRO İMZA GÜNÜ!
6 KASIM CUMARTESİ
14:00-18:00**

TÜYAP
www.tuyap.com.tr

İSTANBUL'U YAZMAK

**TÜRKİYE
YAYINCILAR
BİRLİĞİ**

YİRMİ DOKUZUNCU İSTANBUL

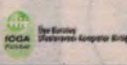
**KİTAP
FUARI**

30 EKİM - 7 KASIM 2010

ULUSLARARASI
SALON 5
30 Ekim - 2 Kasım 2010

ONUR KONUĞU
**BOOKS
FROM SPAIN**
İSPANYA'DAN
KİTAPLAR
GUEST OF HONOR

GOBERNACIÓN DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

TS EN ISO 9001:2008

www.istanbulkitapfuari.com

TÜYAP TÜM FUARCILIK YAPIM A.Ş. / FUAR ALANI VE MERKEZ OFİS

www.tuyap.com.tr

Tüyap Fuar ve Kongre Merkezi 34522, Büyükdere / İstanbul Tel : 0212 867 11 00 - 867 12 00 Faks : 0212 866 66 98

E-posta : Yurtiçi Satış: yurticisatis@tuyap.com.tr Yurtdışı Satış: sales@tuyap.com.tr Reklam Satış: reklamsatis@tuyap.com.tr Yurtdışı Fuarlar: tuyaporseas@tuyap.com.tr
Proje Tutarı: tanitim@tuyap.com.tr Fuar Alanı: fairarea@tuyap.com.tr Teknik Hizmetler: teknikofis@tuyap.com.tr

BU FUAR 5174 SAYILI KANUN GEREĞİNCE TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ (TOBB) İZNİ İLE DÜZENLENMEKTEDİR.

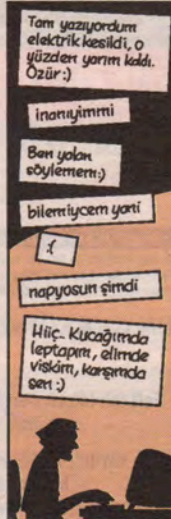
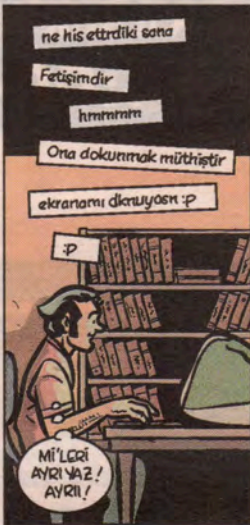
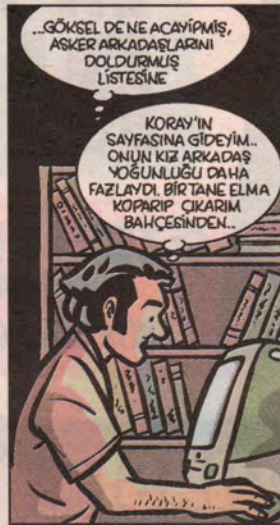
Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayını hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayını ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Ekim 2010 | Sayı: 165
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasif Terim **Kalligrafi:** Şevki Sayışman
Halıka İlgiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) **Muhasebe:** Münire Tahirler
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**

Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 **Abonelik:** Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Eminim ne tepki vereceğimi merak ediyordun ve aramamı bekledi. Kendi de aramadı, arayamadı. Yani sessizce bitti. O sessizlikte gece yarısına dek internette çalıştım. On sekiz gün sonra file çorap yatağımdaydı üstelik içi dolu olarak.

4 KASIM PERSEMBE
SAYI: 2010/45 No: 166
1.75 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 2.00 TL.

www.uykusuzdergi.com

UYKUSUZ

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in daha önce yaptığı, "Yeni yıla yeni vergilerle girilmeyecek" açıklamasına rağmen alkollü içkilerdeki Özel Tüketim Vergisi'ne yüzde 30'luk rekor zam yapıldı. Bakan Şimşek, gazetecilerin bu açıklamayı hatırlatması üzerine gülerek, "Ben, yeni yıla zamlarla girmeyeceğimizi söylemiştim. O nedenle bu düzenlemeyi erken yaptık," açıklamasında bulundu. Ertesi gün, Bakan'dan zammı açıklayan ilginç bir savunma daha geldi: "Bizim için gelir değil, vatandaşın sağlığı önemli."

ASLAN SÜTÜ
İÇECEĞİNİZE
KAPLAN YİYİN,
AYNI ŞEY!!

AZ DAHA
SIKINCA
KULAĞIMDAN DA
ŞAKŞUKA
GELİYO ABİ...

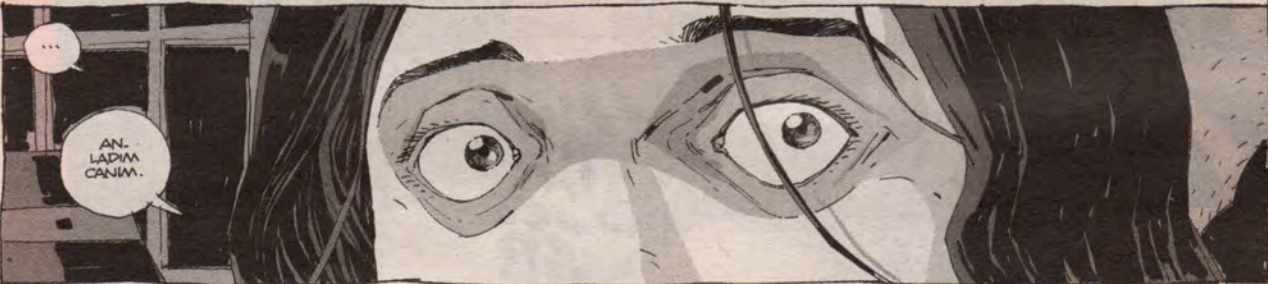
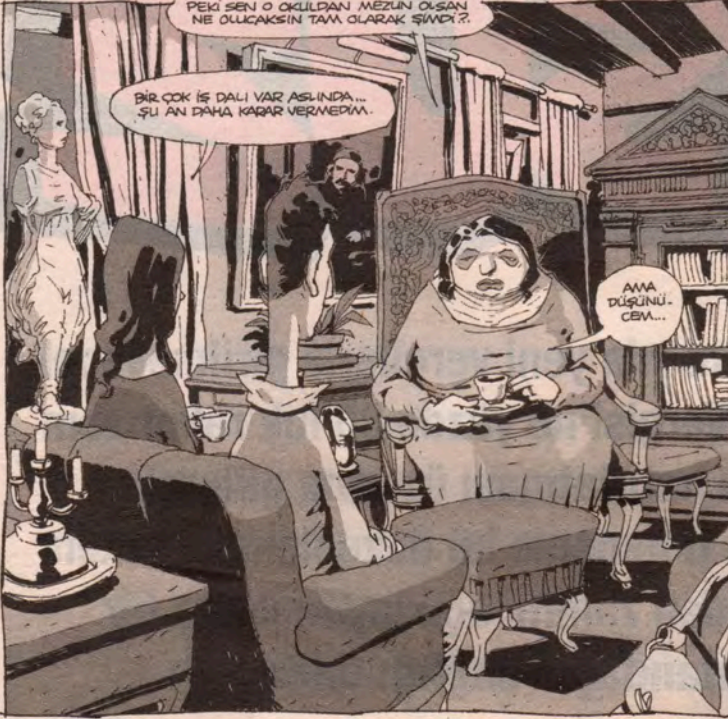

YERALTI ÖYKÜLERİ

"kocakarım"

ERSİN KARABULUT

İNSAN AŞIKKEN GÖZÜ KARARIYO. SORUNLARI GÖRSEN DE ÜZERİNDE DURMUYOSUN. BEN KOCAMIN NE OLDUĞUNU ÇOK İYİ GÖRMÜŞTÜM. TAA İLK EVLERİNE ANNESİYLE TANIRMAYA GİT. TİGİMDE ANLADIM...

AMA YALAN SÖYLENİŞ OLMUYAM. BEN ÇOK SABIRLI Bİ İNSAN DEĞİLİM. O ZAMAN DA DEĞİLDİM. HER SEYİ KARŞIĞIYIM, SÜREKLİ ARAMIZA GİRİP DURMASINA TEK SEBEPTEN İZİN VERİYORDUM...

* YAKINDA ZATEN ÖLÜCEK, KADINA İSTEDİĞİNİ VERELİM. KAYNANALIK MI YAPI. ÇOK NAAPICAKSA YARISIN DA HUZUR İÇİNDE GİTSİN "DÜŞÜNCESİ" DİYELİM KİSACA.

UMKULUZ

Emniyet Genel Müdürlüğü, polis olabilmek için en az 70 IQ seviyesi şartı getirdi.

OİSTANAM MELİH

Kendisini sınırlandıran yasaları anında değiştiren AKP, şimdi de "görevi kötüye kullanma" suçunun cezasını indirmeyi öngören bir teklifi Meclis'e getirdi. Bu konuyu, görevini bol bol kötüye kullanan Melih Gökçek'le AKP milletvekili Burhan Kuzu arasında, geçen yıl açığa çıkan bir telefon görüşmesinden hatırlıyoruz. Konuşmanın sonunda Melih Gökçek, şöyle seslenmişti Burhan Kuzu'ya: "Abi bir zahmet abi ya. Bir fitilleyeyim de 3 yıldan 6 ya indirelim bunu."

ÖNCE BİZ İZLEYELİM

G.TÜ GÖRÜKTÜ...

Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nün, giriş ve çıkışlarında güvenlik kameraları bulunan Ankara Atatürk Kültür Merkezi'nde, dansçıların provalarını yaptığı salona da ses kayıt sistemli kameralar yerleştirildiği ortaya çıktı. Bakanlık, durumu protesto eden dansçılara kameraların güvenlik amacıyla konulduğu cevabını verdi.

FİTİLİ KÖTÜYE KULLANMaktan BEŞ YIL CEZASINA, BU CEZANIN PARA CEZASINA ÇEVİRİLMESİNE, PARA CEZASININ KUŞA ÇEVİRİLMESİNE, KUŞUN DA FİTİLEN MESİNE KARAR VERİLDİ...

Maliye Bakanı Mehmet Şimşek, yapılan alkol zammı sonrası yaptığı açıklamada, "Bizim için gelir değil, vatandaşın sağlığı önemli" dedi.

KAÇ YIL OLDU?

• Röportaj sırasında Rasim Ozan Kütahyalı'ya bacağına uzatan ve yazarın göğüs

kıllarını elleyen Helin Avcı'ya Bursa Kültürlü Lions Kulübü tarafından "en iyi röportaj" ödülü verilili 1 yıl...

• Van'ın Çavuştepe Köyü sakinleri, ABD'nin 44. başkanı seçilen Obama için 44 kurban kesip, davul zurna eşliğinde halaylar çektikten sonra kestikleri kurbanın kanını posterdeki Obama'nın almasına süreli 2 yıl...

• Erzurum Depremi'nde, mühendisliğini yaptığı bina yıkılan Süleyman Demirel, "O bina 35 yıl ayakta durdu diye kimse takdir etmiyor da, niye yıkıldı diye herkes eleştiriyor," açıklamasını yapalı 27 yıl...

• "Dante gibi ortasındayız ömrün" dizesi, Serdar Ortaç tarafından "Dante gibi ortasındayız ömrün" haline getirilen "Otuz Beş Yaş" şiirinin şairi Cahit Sıtkı Tarancı doğalı tam 100 yıl olmuş.

Recep Tayyip Erdoğan, doğayı katleden HES'leri savunmaya devam ediyor: "Su akar Türk bakar dönemi bitti!"

Zonguldak Kandilli Beldesi'nde özel bir şirkete ait maden ocağında meydana gelen göçükte maden işçisi Hüseyin Taşçı öldü.

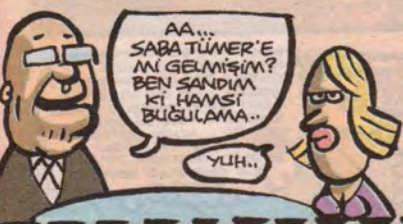

12 Eylül darbesinin ürünü YÖK'ün 29. kuruluş yıldönümü...

"TEKE TEK ÖRDEK" YİYELİM Mİ? - "HEMEN GELİYORUM!"

Ertuğrul Özkök, Fatih Altaylı'nın sunduğu "Teke Tek Özel" programına Murat Bardakçı'yla beraber katıldıktan sonra, aslında programa bir yanlış anlaşılma sonucu istemeden dahil olduğunu açıkladı. Bu yanlış anlaşılma göre, Ertuğrul Özkök, telefonda kendisine yapılan davet sırasında "Teke Tek Özel"deki "özel" kelimesini "ördek" olarak anlamış ve çok güzel ördek pişirmesiyle meşhur Murat Bardakçı'nın kendisini "ördek" yemeye davet ettiğini sanmış.

GELMİŞTE BAZI HATALAR YAPTIK

Emniyet Genel Müdürlüğü, polis alımlarında adaylarda aranacak fiziksel özellikleri yeniden belirledi. Buna göre, "dövmesi bulunanlar, yarık damaklılar, alt çenesi 7 mm önde olanlar ve başının üst kısmının yarısı ile tepesi kel olanlar" polisliğe alınmayacak.

DÜNDEN BUGÜNE EMNİYET GENEL MÜDÜRLERİMİZ...

TAM TESEKKÜLLÜ CEZA

Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu raporuna göre, hükümlü ve tutukluların tedavilerini karşılamakla yükümlü Adalet Bakanlığı'nın tedavi masraflarını "Bütçe yok" bahanesiyle mahkûmlara ödetmediği, pek çok tıbbi malzemenin cezaevine girmediği açıkça çıktı.

UYUYUN LAN!

A l kole kol gibi zam yaptım... Sığaraya da savas açtım... İyice 4. murat gibi oldum lan... Tek farkım, o her gün daha ağır bi güz kaldırarak idman yapıyormuş, ben hergün daha ağır odun kaldırarak adam dövüyorum... Tek fark bu... öte yanni aynı...

R esepsiyona kimse gelmedi ya lan... Bi kısmısı küslük var diye gelmedi, bi kısmısının memleketten düünürleri geldi diye gelmedi... Yani Cumhuriyet bayramı resepsiyonumu, kurban bayramı ziyaretimi ben anlamadım arkadaş...

E oranlı eğitimi 8 seneden 13 seneye çıkarıyoruz. E anca olum... Bizde gençlik masturbasyonu öğrenene kadar zaten 8 sene geçiyor... En kıymetli çağlarımızı geliştiremediğimiz bi yetende olarak masturbasyon yapıyoruz...

K emal kılıç bana "omurgasız" demiş... Benden iki karış kısa herif bana nasıl omurgasız der lan... Bende ki omurlardan iki tane kemal çıkar... O sinirle towombo yerlilerinin ruhani liderinin hediyet ettiği, fil bacağından yapılmış, "Yurttan sesler borusu", adli odunumu devreye sokmak üzereyken yandaş medya "Abi sen otur biz hallederiz" diye beni yerine oturttu... Matriks filminde her kevin ajan simitle dönüşmesi gibi bi receptleşme geldi medyaya...

V e orhanın sesi şakladı dergi koridorlarında... Yoksa ensemde mi şakladı... Kimbilir... Tek bilinmesi gereken derginin matbaya gitmesi gerektiği idi sevgili uykusuz okurları. Matbaaya yetiyecek diye yazmaktan kızıp ten ısınıp kor olan kalem uşaları gördüm...

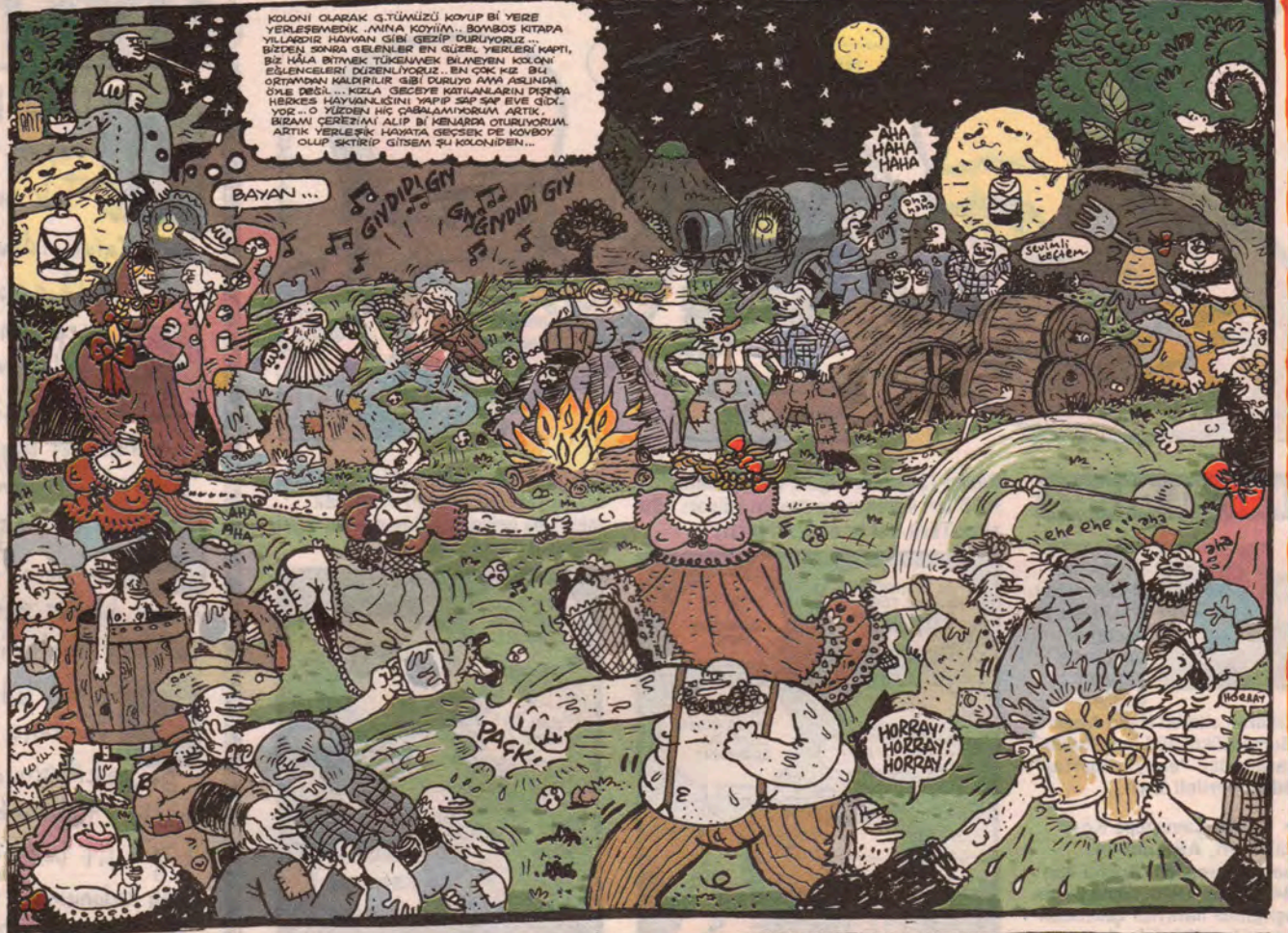
Vatandaşla Sorduk: Top Konut

Fezvil Yüzelli Yedioğlu (40): Meyve suyu reklamı gibi toplu konut reklamı çıkıyo lan televizyonlarda... Gekip 10.000 peşine ev satacaz diye idda ediyorlar. Acımdan ölüyoruz diyorlar, anlamıyolar... Kimle konuşuyo olum bunlar...

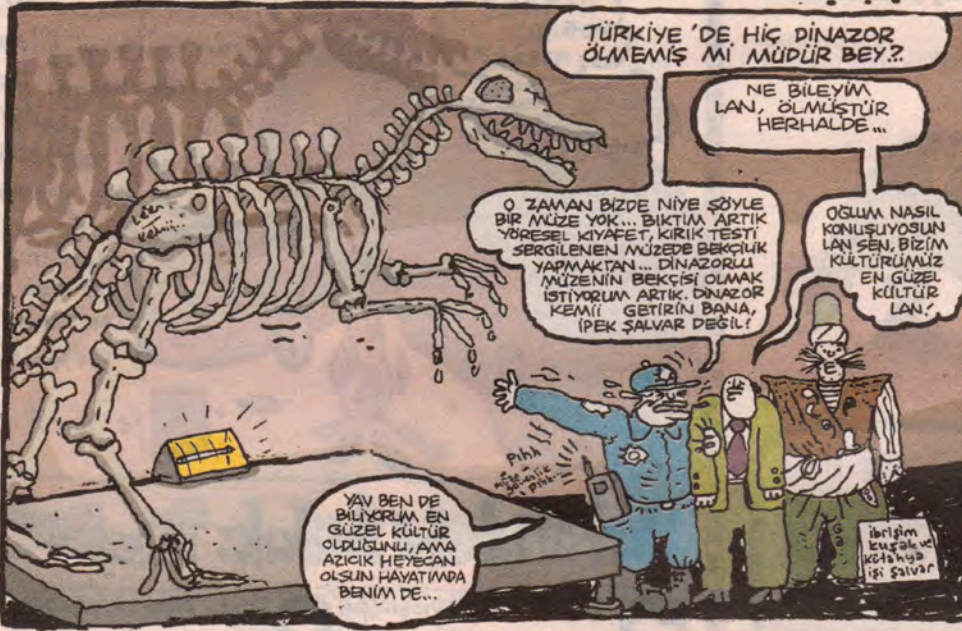
Kısrıkhan Güpbel (37): Hükümet "en az üç çocuk istiyoruz" deşip her yeri konut içinde bıraktı ama biz daha doğuramadık lan... Az daha bekleseydiniz...

Naydır Ahmet NDR (38): Toplu konutla kışla denir... Bilinenin aksine sadece top değil, tüfek, taramalı dabancada mevcuttur... Ayrıca müstakbil konut ve müstakbel eşim neri-man bunlardan bazılarıdır...

Mehmet Ni Yazıcı (28): Küresel ısınmadan dolayı buzul dağı gelince bi tek türkiye sıcak kalacak... Avrupalı amerikalı turist buzul dönemi bizim ülkede geçirecekler... Bu kadar yapı içinde o yüzden kaldık bence...

Daha önce okuduğunuz karikatürlerden oluşan kitabın sonunda çıktı!

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

tanıdığım bir başkası. En azımlımiz "Ben bazen ana sayfadaki spotu okuyordum" diyen Yılmaz abi çıktı. Hakikatten, kim okudu o yazıyı sonuna kadar da ondan sonra böyle olay oldu?

■ Ayrıca bu tartışmalar sırasında Hürriyet'in aykırı ve muhalif bir sesi temsil ettiği gibi beyanatlarda okudum ya, parende atasım geldi. Yerim dardı, atmadım.

■ Her nasılsa yine denk geldim bir yerde, "mizah dergileri bölünerek çoğaldığı için" tekerlemesine. Efendim bundan yıllar evvel Limon ve Hibir falan çıktığından bu yana, herkesin ağzında aynı tekerleme: "Eskiden bir Gırgır vardı, şimdi çok bölündüler." Hayır, bu şekilde tekerleme tekerleyenlerin bir tanesinin de "Eskiden bir TRT vardı, televizyon kanalları çok bölündü", "Eskiden bir Tercüman-ı Ahval vardı, gazeteler çok bölündüler" diye yakındığını görmedim. Her şeyde çeşit isteyen arkadaşların iş mizah dergilerine gelince hepi topu dört tane mizah dergisi olmasına bu kadar şaşırılmaz, bunu bu kadar eleştirmeleri neyin nesidir merak ediyorum. Eskiden bir CHP vardı sonra partiler çok bölündü diyenini de görmedim. Zaten birden fazla unsurunun bulunmasına itiraz yükselen iki şeyden biri Türkiye solu diğer mizah dergileri anlaşılan. 20 tane sol örgüt varsa 20 tane de sağ örgüt var ama herkes solu birleştirmenin ve bu sırada da "bir" leştirmenin derdinde.

■ Dünyanın en büyük adliye binasını yapmakla övünen zihniyet dünyanın en büyük hapishanesini yaptığı gün havai fişek atar gibi geliyor bana. Şecaat arz ederken sirkat söylemek böylesi bir şey herhalde. Söz konusu inşaatın yapımında çalışan bir kişi daha hayatını kaybetmiş. Adalet Bakanlığı yetkilileri liderlik iddialarını "dünyanın yapımında en çok işçi ölen ve en büyük adalet sarayı" diye değiştirebilir.

■ Erol Büyükbucur'un spermleri çalınmış diye duydum. Arkadaşlar, Memo, bir el atın da tamamlayın eksiğini, kime diyorum. Mast Der derken iyiydi. (Genç okura google ödevi: mast-der)

■ Bu arada elbette ki büyük insanlar fikirleri, ortanca insanlar olayları, küçük insanlar kişileri konuşur. Ben daha ne kadar küçülebilirim bilmiyorum ama kimi kişilerin spermlerinden konuştuğuma göre varın gelin siz hesap edin.

■ Kadrimiz Topbaşımız şimdi de 60 katlı bir belediye sarayı yaptıracakmış. Yakışır. Şaka etmiyorum hakikatten yakışır. İstiklal caddesine beş yıldır adam gibi taş döşeyeme, git 60 katlı belediye sarayı yap. İstiklale iki kere döşediği taşlar gibi olacaksa akıbeti, çok yakında kurtuluruz kendisinden söyleyeyim. Kumunu demirini de bizzat Ali Ağaoğlu'ndan alsın, eskiden sattıklarından alsın yalnız. Zira İstanbul'da herkes iyi yaşamayı hak ediyor, bunun da başka türlü gerçekleşeceği yok. 60 katlı belediye sarayı olur mu dediler, olur dedim, olacak.

■ Başörtülü arkadaşlarımızın haklarına karşı çıkarken "iyi o zaman isteyen de bikiniyle mi gelsin okula!" çıkışı var meşhur. İşte ben bunu anlamıyorum. Tek temennim bunu duyan başörtüsü savunucularının derhal "elbette gelsin, neden gelemesin ki" demesi. Zira açık konuşuyorum özgürlükleri her iki yandan ne kadar geliştirebilirsek, o kadar çok normalleşeceği.

■ 29 Ekim resepsiyonuna askerlerin katılmaması garip. Bu "bana ne oynamıyorum" tavrını anlamak güç tamam ama koskoca başbakanın da yalnız başına katılması daha garip değil mi şimdi? Hayır, bahane de kafadan kimse inanmasın diye söyleniyor: "bu akşam dünürler gelecekti de" Koskoca Türkiye Cumhuriyeti Başbakanının dünürü, bula bula 29 Ekim akşamını buluyor ziyaret için de Başbakan dünürünü arayıp "hafız yarın gel, öbür gün gel, deli misin sen durduk yere 29 Ekim'de geliyorsun?" demiyor. Artık gün gibi açığa çıkmıştır ki Emine Erdoğan ve Hayrunisa Gül birbirleriyle kanlı bıçaklılar, Tosun Paşa'daki Adile Naşit'le Hikmet Gül gibi birbirlerine ha girdi ha girecekler, o kurnadan bu kurnaya diyerekten. Bu kadarı da biraz sakil yahu. Nereden baksan "düşün olsa da çağırmasalar, çağırırsalar da gitmesek" çilik. Komşularla sıfır sorun politikası yürüteceğiz diyorsun ama evde hanımı bile ikna edemiyorsun, nasıl olacak bu işler. Benim için bu resepsiyonun yıldızı paldır küldür gelen dünürler olmuştur. Dünürler Mozambikli ya, bilmiyorlar belirli gün ve haftaları.

■ Belirli gün ve haftalar demişken, dünyada ilkökulda okuyan bebeklere "Nato Günü" adı altında kutlama yaptırın veya bugünün anlam ve önemiyetine dair ödev veren başka bir ülke daha var mıdır acaba? Tamam, Nato gününde okullarımızda merasim falan yapılmıyor, havai fişek atılıp çocuklar Nato yıldızının köşelerini veya Nato'ya üye devletleri sahnede canlandırmıyor ama benim aklımda kalmış işte bir şekilde, ders kitabında "Nato günü" yazan bir sayfa. Hala var mı bir araştırın sonra Vedat abiye arayın.

■ Nato günü nato mermer.

■ Ne borsa, ne altın ne de döviz. Geçtiğimiz haftanın en çok kazandıran yatırım aracı alkolü içecekler oldu. Hatta son birkaç yıllık performansına bakılırsa 1980'lerin enflasyonlu Türkiye'sinde olduğumuza inanmak an meselesi. Hükümet bu yolla insanları alkolden uzak tutacağını sanıyor ama bana kalırsa başlıca yatırım aracı olarak çok daha büyük ilgi görecektir alkolü mayiler. Hatta bizim bakan Mehmet Şimşek eski finansçı, eminim parasının bir kısmını bu yönde değerlendirmiştir. Değerlendirmediyse finansçılığına şaşarım. Ben zaten kendi payıma kendi portföyümün hatırı sayılır bir kısmını alkolü mayilere yatırdım şimdiye değin, hiç zarar ettiğim olmadı. En azından eve gidince içiyorum, bünyeme vitamin giriyor.

DEVAMI VE SONU HAFTAYA.

KIŞ HAZIRLIKLARI

Berenin, atkının, eldivenin ve içinden müzik sesi gelmeyen tüylü kulaklıkların vakti yaklaştığı için sabırsızlanan insan sayısı artıyor. Henüz soğuklar iyice bastırılmamasına rağmen, kış kreasyonuyla daha da sevimli olduğunu bilen kızlar ilk provalarına başladılar. Burunlar, olası bir gribi "slm" diye karşılayarak sevimli yüzlerin tam ortasında kızarmaya hazır. Kağıt mendiller, burnu bir ton daha kızartmak için çantalara yerleştirilmeye başlandı. Erkekler, mekâna girince çıkaracakları paltoların altına giyecekleri tişörtleri ayarladılar ("yaz-kış tişört giyerim"). Anneler, buz gibi havada balkon yıkamak için güç topluyorlar. Babalar, hava durumunu sıcak günlere nazaran daha dikkatli izlemek ve tuzlama çalışmalarına destek vermek için koltuklarında yerlerini aldılar. 2-5 yaş grubu çocukların, kat kat giysiler ve kalın paltolar yüzünden kollarını kapatamayacaklarını ve 'ortalıkta bir '+' işareti gibi (yabancı çocuklar için hac işaretini) dolanacaklarından henüz haberleri yok, ama mevsim ayırt etmeksizin neşelerini koruyorlar. Ananeler, daha etkili "ayaz" diyebilmek için çatlak dudaklarına krem sürüyorlar. Dedelerin bazıları öldü, ama yaşıyanlar, eski kışlardan bir anıyı hâzırda tutuyor. Gazeteler, "Son 100 Yılın En Soğuk Kışı!" manşetini atabilmek için bilim insanlarından haber bekliyor. Muhabirler, "Sibiryâ soğukları geliyor!", "Kara kış kapıda!", "Erzurum'da kış, Antalya'da yaz!" demek için son provalarını yapıyorlar. Kameramanlar, kışın ortasında güney sahillerinde güneşlenecek dâli turistler için yola çıkmâ hazırlıklarını başladı. 'Facebook status'ları "Dışarda kar yağıyor. iPod'umda "Something Always Wrong" çalıyor... İnsanlar bla bla bla (nokta)" türü tanımsız hâllere ayarlanıyor. Söylemedi demeyin, bu sefer çok kara bir kış geliyor.

“Bu nasıl?” diye sordu. Üzerindeki örgülerin bel hizasından başlayıp bir sarmaşık gibi dolana dolana boğaza kadar ulaştığı bir kazağı gösteriyordu (botanik kazak). Tam bu sırada aynı kazağın haki rengini giyip kabiniden çıkan bir adam gördüm. Vücudu sarmaşık örgülerle kaplanmıştı. Bel kısmından kök alan sarmaşıkların büyüme devam edip adamın yüzünü sonra tüm kafasını sarıdığını düşündüm (Elyin Triko Sanayi ve Ticaret). Birazdan feci bir şekilde can verecek bu adamı görünce, “Ya yok, ben öyle kazak giyem,” dedim. Peki, nasıl bir kazak istiyordum? Bana gösterilen bütün kazakları ret ederek sonuçta ilahi kazağa ulaşabilecek miydim? *‘Hem farklı olsun, hem göze batmasın’* düşüncesiyle yıllarını sıradan şeyler giyerek geçirdim. Güzel olani her hissettim, ama hiçbir zaman ona ulaşamadım. “Peki, nasıl bir şey istiyorsun?” diye sordu sevgilim. Satıcı kızın yüzünde de “Evet geri zekalı, nasıl?” der gibi bir ifade vardı. İki kadının, kararsız bir erkeğin yüzüne aynı anda bakması, erkeğin yaşını hızla düşürür. Ayaklarına yeri teperek, “Kazak falan istemiyorum ben!” diye bağırarak istedim. Alışveriş zamanı anne rolüne bürünen sevgililere güven olmaz. Kendi gıysileri için ‘retro’nun, ‘vintage’nin peşinde dolaırırken, erkeği için bir anda örgülü kazağı çıkarırverir. Kendinizi normalde giymeyeceğiniz, güven vaat eden, sıcaık trikolar içinde “Ye Dua Et Sev” filmine bilek alırken bululursınız (ülkümüzde anne rolüne bürünen sevgililer yüzünden, bir sabah, alt-üst takım pijamayla uyanan adamlar oldu). Satıcı kızın yüzüne baktım (*‘Evet, hala seni bekliyoruz geri zekalı!’*). Bikkindi. Tam o sırada, vücuduna sarmaşıklar dolanmış adam, “Pardon bakar mısınız, bunun camgöbeği gibi bir rengi var mı?” diye sorunca beni bırakıp ona gitti. “Hadi yürü çikalım,” dedi sevgilim. “Camgöbeğini bi görseydik,” dedim. Göremedim.

"Aslında beni ayakkabı istiyorum," dedim. (Dergiden bazı insafsız arkadaşlar, o güne kadar gururla giydiğim retro ayakkabılarımı, aslında sandığım ruhu yansıtmadığını, hatta çok kötü olduğunu söylemişlerdi.) "Zaten senin nasıl bir kazak aradığını anlamadım ben," dedi sevgili. "Ya ona sonra ben kendim bakarmı," dedim (*erkeğin sıkıntından kurtulmak için*

“kendimi
durduracak
değilim”

Firat Budacı

siğindiği belirsiz gelecek). Yerinden, yurdundan, evinden, ailesinden, giydiklerinden bir türlü memnun olmayan, her şeye karşı çıkan ama niye karşı çıktığını bilmeyen liseliler gibiydim. Tıpkı bir ergen gibi bütün kalıpları bir anda yıkıp geçecek ani bir patlamanın peşindeydim

Bana ayakkabı ararken, sevgilim, "Bir dakika!" diyerek bir vitrine yanaştı, sonrasında herhangi bir dakika uyarısı vermeden mağazadan içeri girdi (erkeğe verilen ara). Bu yeni mağazada olaylar çok hızlı geliyordu. Sevgilim, benim aksime kendisine sunulan bütün ayakkabıların ciddiye aldı. Onları tek tek (genelde sağ tek) ayağına giyerek bodur bir ayında dikkatle inceledi. Satıcı bu sırada bütün ayakkabıları aynı şevkle överken sürekli, "Bunu her şeyin altına giyebilirsiniz," diyordu. Dünyada 'her şey' karşıtıyla var olduğuna göre, buralarda bir yerde hiç bir şeyin altına giyilmeyen bir ayakkabı olmalı diye düşündüm. Raffarda onu aradım. Sonunda mağazanın erkek kısmında, arkası yumurta topuğu benzeyen, ön tarafı Peter Pan'ın ayakkabıları gibi havaya bakan, kimsenin hiçbir şeyin altına giyemeyeceği tanımsız bir nesne buldum (belki İzzet Yıldızhan giyebilir). Bu mağazada içimiz çabuk bitti. Her şeyin (kot) altına giyebileceğim kıslık bir ayakkabı bulmak üzere yolumuza devam ettik.

Bana zirvermanışı kalitesinde botlar gösterdiler. Beğenmedim. Cat'ler su geçirmez, dediler. İnnamdım. Bir umutla, "Bak bu Camper!" dediler. "Çok pahalı değil mi o?" dedim. Sonunda, "Peki siz nasıl bir şey arıyorsunuz?" dedi satıcı. Altında 'geri çekâlî' kelimesinin gizlendiği bu tonlamayı bugün ikinci duyusumda. Dergidekilerin ayakkabılarını hatırlamaya çalıştım. Ersin'inki gibi bir şey arıyorum, demek ayakkabı dünyası için pek geçerli bir tanım değildi. "Yani bilmiyorum ki," demek zorunda kaldım. "Peki, teşekkür ederiz, hadi çıkalım," dedi sevgiliim. Lise yıllarımdan beri annemden başlayarak kadınları fitil edip çarşılardan çıkaran ("Yürü Allah'ın cezası!") bir adamım. Büyük bir hayalin peşinde, sıradanın devamlı müşterisiyim. Mağazadan çıkar çıkmaz, sıkıntıyı dağıtmak için yıllardır özenle dizayn ettiğim belirsiz geleceğe bir kere daha şımdım: "Neyse ya, sonra ben kendim bakırım."

Alışveriş merkezinden çıktığımızda epey soğuk bir havayla karşılaştık. "Ooo ananemin bahsettiği ayaş bul!" dedim. Etrafta, birbirine sarıldığı için yürüme güclüğü çeken çiftlerin sayısı artmıştı. Dört bacak, tek vücut ve iki kafadan oluşan soğuğa dayanıklı bu canlılar için yaklaştığını müjdeliyorlardı. Soğukların iyice artmasıyla dışı olanın kafası erkekğin göğüs bölgesinde tamamen kaybolacak, böylelikle dört bacaklı, tek vücutlu ve tek kafalı yeni bir canlıya dönüşeceklardı. Sevgiliye baktım, beresini çoktan kafasına geçirmiş, montunun fermuarını çenesine değdirecek kadar çekip tedbirini almıştı. Kışa hazır görünüyordu.

Burnunu kızarcakları günler yakaklı, diye düşündüm. Sonra alımına sarmaşık örgülü kızak geldi. Önemli olan soğuktan korunmaksa neden olmasın, diye düşündüm. Tekrar sevgiliye dönüp belirsiz geleceğini görünür hale getirmek için ilk adımımı attım: "Camgöbeği nasıl bir renk?"

budaci@gmail.com

ANIL DUMAN

Cihan Ceylan

YAVUZ ÖZTÜRK

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Minik bir gerilim hikayesi: Oturduğum yerden apartman yöneticisini hissedebiliyorum.

Şu anda beni düşünüyör. Yetmiş yaşında yalnız yaşayan bir kadın şu anda evinde beni düşünüyör. Belki de oturduğu oymalı kakmalı koltuğun kenarlarını sıkıyor, kendi kendine "Erman Çağlar, 47 numara..." diye sayıklıyor. Ben ise daha onun ismini bile bilmiyorum. Ama saltanat gibi bir ismi olduğuna eminim. Damarlarındaki iktidar kudreti o kadar yoğun ki, fazlası kollarından gürbüz kol kolları olarak dışarıya hücum etmiş. Saçlarını ise sadece zihin gücüyle on yıldır falan aynı uzunlukta ve şekilde tutmayı başarıyor. Büyük ihtimalle insanları çıplak elleriyle boğmayı seviyor. İnsanları çıplak elleriyle boğmayı seven birisini gördüğünüzde, tanırınız. İlla birilerini boğduğuna şahit olmak zorunda değilsiniz. Ufak tefek ipuçları verirler. Sizle konuşurken elleri seçirir, arada bir boğazınızda beliren damarlara kaçamak bakışlar atarlar, bazen istemsiz dudaklarını yalarlar falan. "Siz çok çöp çıkartıyorsunuz" diye dışarıda yakaladığında da, "asansör hep yedinci katta" diye kapiya dayandığında da aynı şeyi hissettim.

cümlesi değil, herhangi bir açıklaması da yok. Ben o sırada odamda çok değişik şeyler düşünüyordum. Okul var, askerlik işi var, bu haftanın yazısı var, kız işi var, bir yerden alınıp başka yere götürülmesi gereken belgeler var, yapmak istediğim şeyler var, satın almak istediğim şeyler var, elimden çıkarmak istediğim şeyler var, arkadaşlar var, aile var. Bunların hepsini bilinçli bir şekilde olmasa da belli bir ritimle düşünüyorsun yalnızken. Hayatını belli bir düzen içinde sürdürebilmek için gerekli bir süreç. Ki zaten kafası hızlı çalışan bir insan değilim, işler allaha emanet yürüyor. Kimbilir hangi belgeyi nereye yatırmadım da şu anda polis beni tutuklayıp karakola götürmek istiyor diye uykularım kaçıyor geceleri.

"Kapıcı eşi eşine yardım etmek için asansörü temizler iken kolunu asansöre sıkıştırması neticesinde koparak uzuv kaybı olmasında bina yöneticisinin sorumluluğu var mıdır? Bu iş kazası sayılır mı?"

apartmanyöneticisi.com adresinden bir ahntı

"Asansör hep yedinci katta". İşin ilginç apartman yöneticisi sormadığı bu soruya gerçekten yanıt bekliyor. Karşımda bir şey söylemeden durduğuna göre durum böyle. Apartmana girdiğinde asansörün yedinci katta olduğunu görmüş, yedinci kata çıkmış, yedinci kattaki diğer iki daireyi es geçip benim kapımı çalmış. İnsanın hayatında "keşke zihinsel özürlü olsaydım da insanlar bana hiç bulaşmasaydı, yan tarafa salıyayı akıta akıta yaşasaydım" dediği anlar oluyor. Çok sık olmuyor, ama oluyor. Kadın dikkatle boynumdaki damarları incelerken, söylenecek makul bir şeyler düşünüyör. "Biz çok binmiyoruz

"Asansör hep yedinci katta". Soru

VER DE Bİ KEYİF SİGARASI İÇELİM...

AYOL ÖNÜNDE YA... KALDIR KIÇINI DAAL.

SİĞARA İSTEMEDİM Kİ.

MERHABA BEN KIYMALI BÖREK
SIPARIŞ ETMİŞTİM AMA ARKADAŞ
TÜLMELİ PANİK DIYE BİŞEY
GETİRMİŞ...

KAÇ LAN
DELİ O !!!

ADAM HEM GÜZE HEM KULAĞA
HITAP EDEBİLİYÖ KOÇ !!!

AHHH, 'SEN DE AZIÇIK
KARACIĞERİNE HITAP ETSEN?

ÖZÜNDE İYİ BİRİ GALİBA...

ÖZÜN
AKIYO
KULAGIN-
DAN...

KASA KAPANIYOR, HESAPLARI ALIYORUZ...
NE VARDI SİZİN?..

AŞK VARDI.... TUTKULU VARDI
ÖNCEDEN... ŞEHVET VARDI. SEVİŞME -
LERDE.... SONRA BIKKİNLİK....ARDINDAN
ALDATMA....VE KAÇINILMAZ AYRILIK
VARDI....

Bİ BOK YİYİP İÇMEDİNİZ YANI'...

QAY SÖYLEMİŞTİK, GELMEDİ'...

NE GELDİ, AŞK MI GELDİ'?

AŞK MAALESEF AZ ÖNCE BURADAN AYRILDI'...

HADİ PEŞİNDEN S.K.TİRİP GİDİN GİZ DE...

densari@hotmail.com

Merhaba.

æ Kuzenim gerçek değil. Tamamen uydurmasyon. Gündelik hayat içinde kuzenimlik olarak düşündüğüm ne varsa yazdım kuzenim diye. Cümleye gel. Öyle bir tip yaratım kafamda. Fakat kuzenim'in alıp yürütmesi, internet sayfalarında o kuzen benim diye tipler çıkması falan... bu gidişe bir dur demenin vakti geldi diye düşündüm. Gerçek değil kuzenim. Uydurmasyon. (-Fakat Alpay bey, keşke açıklamasaydınız. -Bir şey olmaz. Yıllar önce de Kamil Seven Adam'ın yüzünü gösterdirdim. Bir şey olmuyor. Ben yine ara ara kuzenim hikayeleri yazmaya devam edebilirim. Yazdıkça eğlenebilir, dergide tekrar okudukça gülebilirim. Bir şey olmaz. Olsa da bir şey olmaz.)

æ Diş macununun ortasından sıkılmasına uyuz olan insana uyuz olduğum kadar hiçkimseye uyuz olmuyorum.

æ Sihirbazların gerçekten de sihirbaz olduklarını öğrendiğim gün, (yaş yedi), tam anlamı ile yıkılmıştım. Ben insanların gerçekten de uçtuğunu, kadınların gerçekten de ortadan ikiye kesildiğini zannediyordum. Ne güzel bir dünyam vardı. Sktin attın dünyamı yaşla gelen bilinçlenme. Halbüsi malik ne kadar da güzeldi.

æ Herkes beni birilerine benzetiyor. Hele bir de bu benzetikleri kişi kıvrıcıkla onun ben olduğuma inanıyorlar. Kesin Alpay Erdem bu, baksana oğlum, kıvrıcık resmen diyorlar zahir. 118 reklamlarında oynayanlardan birine benzettiler önce, daha sonra bir sürü bir sürü kıvrığa, en son da Cemali diye ikili bir grup vardı, onlardan biri olduğuma kani getirilmiş. Gerçekten çok ilginç. Hem gerçekten onlardan biri olsaydım grubun adı Cemalpay ya da Alpayali olması gerekmez miydi. Kıvrıcığım diye mi oluyor hep bütün bunlar. Hayır en sonunda Kıvrıcık Ali'ye de benzeteceler o olacak. Üstelik Kıvrıcık Ali kıvrıcık bile değil. Ulan çok komikmiş.

æ Cemali'den iki şarkı üst üste gelsin; "duymak istiyorum", "dünya yalan"...

æ Sabahın köründe kalkıp çocuğunu okula, kocasını işe gönderdikten sonra bir iki saat daha uyuyan ev hanımı da candır. -Akgün Şeker-

æ Nerede bir, bisiklet sürerken istediği hıza ulaşınca pedalları geriye doğru çeviren bir insan var, kim ne derse desin orada, çok ama çok güzel bir insan var. -Bilge Ünbal-

æ Dağ keçilerini anlamıyorum. İki tane erkek dağ keçisi, böyle güzel güzel geçinirken, birdenbire sürüdeki dişi keçilerin ne kadar da seksi olduğunu fark ediyorlar ve başlıyorlar kavga etmeye. Biraz önce aynı ottan otlayan onlar değilmiş gibi. Tam anlamı ile kız için arkadaşını satmak bu. Bir de asıl bundan sonrası acayip. Sürüde yirmi tane dişi keçi var, paylaşın. mına koydum. Kardeş payı yapın. Yarı yarıya. Yarısına sen tıklat, diğer yarısına arkadaşın tıklat. Ya da ondokuzuna sen tıklat, birine o tıklat. En çirkinini ver, en yaşlısını ver. Beraber takılın işte. Açık havada. Tabiat sana öyle bir özgürlük vermiş. Kimse de ayıplamıyor. Ama hayır, hepsine ben tıklatacağım. Yirmisi de benim olacak. Ne .rosbu çocukluğuyum bu be arkadaş. Ölümüne boynuzluyorlar birbirlerini. Ya içlerinden biri ölüyor ya da pes ediyor, geri çekiliyor. Bundan sonrası da acayip. Kavga galip çıkan keçi, sürüde ne kadar dişi varsa ver ediyor seks'i. Biraz önce derdest ettiği arkadaşının gözü önünde hem de. İnsan kendini mağlup keçinin yerine koyuyor da, çok büyük acı be. Hem kızların önünde dayak yiyorsun, hem de önünde nazire yapar gibi seks partisinin kralı yaşıyorsun, insan kendini o dağdan aşağı atar. Çok büyük acı. Çok çok büyük acı. Allah düşmanın başına vermesin.

æ Başka yerde izlediğim National Geographic evimde izlediğim National Geographic'ten hep çok başka gözüküyor nedense gözüme. Hele bir de Wild'sa uzaydan gelen gibi.

æ Evden çıkmadan önce gelen az çiş de insanı nasıl yaman bir ikileme bırakıyor yarabdim. O kadar az ki işemsen de olurmuş gibi geliyor. İşersen de sanki boşuna işemişsin gibi. Çok az, daha bu mesane dolana kadar saatler geçer gibi. Nice koçyiğitler bu az çiş yüzünden harap olmuştur. Öyle bir ömür törpüsüdür bu az çiş.

æ Nostalji arkadaşlığı da ne acayiptir yalnız. Sadece eski güzel günlerden bahsedebilmek için bile bir sürdürülebilirliği olan.

æ Bir kahvede çaycının şekerli çay içeni hemen fark ettiği, bir daha çay getirdiğinde çayı şekerli getirdiği o dikkate büyük hayranım ben. Ömrüme beceremem böyle bir şeyi. Değil kendiliğinden fark etmek, yüz kere de şekerli içiyorum ben çayı dese müşteri, yine şekerli götürürüm. Yine şekerli götürürüm, yine şekerli götürürüm. Ben saati olmayan bir arkadaşına tam altı sene boyunca saat sormuş bir insanım. O benim saatim yok demekten yoruldu, ben sormaktan yorulmadım. Büyük hayranım. Fakat yine de şeker getirmeyen bu arkadaşların o çay kaşığını her defasında niçin getirdiklerini anlamıyorum. Orası bir muamma.

æ Yağmur çiselediğinde şemsiye açmak istemek fakat kimse açmadığı için utanmak şemsiye açamamak. Kahrıbela böyle bir şey.

æ Salep'in tam böyle çok güzel içildiği sıcaklığa eriştiği o anın büyük hastasıyım.

æ En çok da derbi'de gol göremeyince üzülmüyor insan.

æ Uçak indiğinde alkış patlatmak isteyene de az sinir olmam yalnız.

æ Sevgilerimle.

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizen oky

KESİN AYRI-
LAÇAK YİNE
BİLİYORUM...

SÜREKLİ SURATI AŞIK,
EVE DOĞRU DURUŞ
GELİYÖ... GERCİ ARTIK
BURAYI EVİ GİBİ GÖRÜ-
YÖ NÜ ONDAN BİLE
EMİN DEĞİLİM...

NE ZAMAN KARDESİNE
GİTSE PEŞİNDEN HEMEN
Bİ BOKLUK ÇIKIYO...
MİNİA KODLULUN UYUZU,
İPEK KARİSİYÖ SANKİ
ONUN İLİŞKİSİNE...

Bİ RAHAT VERMEDİN
LAN YILLARDIR... BIGÜN
AĞIÇAM Bİ TELEFON
SÇIÇAM AŞZINA O OLÇAK
ŞK KAFİ YAA...

DUA ET
İPEĞİN
KARDESİ-
SİN...

YİNE NOOLDU Kİ ŞİNDİ
DURUP DURURKEN...
ANNESİNE BİLE GİDİP
GELEMEYİ BAŞLAMIŞTIK
NE GÜZEL... AH İPEK AH
ŞKİN EBENİ ŞKİN...

RAHAT RAHAT
UYUYOSUNDUR
ŞİNDİ
EMİNİM...

Bİ SIKINTIN VARSA GEL
SURATIYA SÖYLE... YOOOK.
HEMEN KAÇ!
NEDEN KAÇIYOSAN Bİ DE
MİNİA KOYUN...

FLORRRR
TTTTT
TLAK!

O KADAR MI
SOĞULUP
BENDEN ?!

LİK
LİK
LİK

ONLA GÖRÜŞME BUNLA
GÖRÜŞME Bİ TANE BİLE
ARKAŞIM KALMADI...
NAPİYİM YANİ BÜTÜN
ARKAŞILARIM KIZSA,
BENİM SUÇUM MU BU ?

E HİCBİRİYLE DE GÖ-
RÜŞMİYORUM ARTIK,
DAHA NE İSTİYOSUN
AYRICA? BÜTÜN SÖRÜN-
LARI YARATAN BENİM
SANKİ...

KESİN Bİ BOK
SİÇIÇAK YİNE
KESİNİZ... PAKA-
NE NEYİ PAKA-
NE EDİCEKİN
BU SEFER...

Fup!

Bİ DE EVLENMEK
İSTİYÖ... HEM BÖYLE
DURURKEN NİYE EV-
LENMEK İSTİYOSUN
Kİ SOĞRA? AMA
SORSAN Bİ TEK
BURAK NE İSTEDİ-
SİNİ BİLMEZ...

FLORSS

FORRRR
TTTTT

SSSSSS

HIIIIAAA

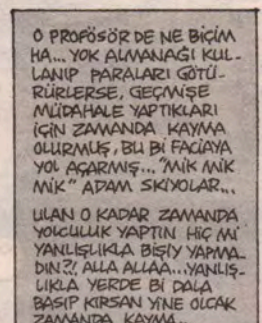

TPIFI...

PURDUK YERE BÖYLE
TRİBE GİRDİSİNE GÖRE
BARKA Bİ HERİF OLABI-
LIR MI ACABA YAA?!

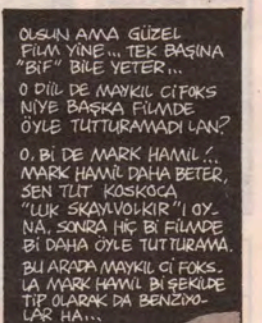
YOK YOK İPEK HER ŞEYİ
YAPAR BUNU YAPMAZ...
UFFFF... YA YETER MİNİA
KOYIM BARKA BİŞİYLER
DÜŞÜNCEM NE LAN BU
ARTIK İÇİM DİŞİM İPEK
OLDU.....

O PROFÖR DE NE BİÇİM
HA... YOK ALMANAŞI KUL-
LANIP PARALARI GÖTÜ-
RÜRLERSE, GEÇMİŞE
MÜDAHALE YAPTIKLARI
İÇİN ZAMANDA KAYMA
OLURMUŞ, BU Bİ FACİAYA
YOL AÇARMIŞ... "MİK MİK
MİK" ADAM SIKIYOLAR...

ULAN O KADAR ZAMANDA
YOLCULUK YAPTIN HIÇ MI
YANLIŞLIKLA BİŞİY YAPMA-
DIN?!, ALLA ALLAA... YANLIŞ-
LIKLA YERDE Bİ DALA
BASIP KIRSAN YİNE OLÇAK
ZAMANDA KAYMA...

...AHLAKLI GİBİ
OLÇAKLAR YA, FARA
GİRİNCE İÇİN İÇİNE,
HOOP HEVEN
ZAMANDA KAYMA...

OLUN AMA GÜZEL
FİLM YİNE... TEK BAŞINA
"BİF" BİLE YETER...

O DİL DE MAYKIL ÇİFOKS
NİYE BARKA FİLMEDE
ÖYLE TUTTURAMADI LAN?

O, Bİ DE MARK HANİL...
MARK HANİL DAHA BETER,
SEN TLT KOSKOCA
"LUK SKAYVOLKIR" İ OY-
NA, SONRA HIÇ Bİ FİLMEDE
Bİ DAHA ÖYLE TUTTURAMA.

BUNUN BU
DURUMLA Bİ
ALAKASI
OLABİLİR MI
ACABA?!

ŞİK ŞİK
ŞİK ŞİK
ŞİK ŞİK
ŞİK ŞİK

İMHH
AHIII
İMHH...

ŞAK
ŞAK
ŞAK!

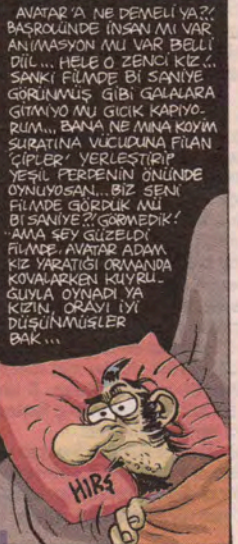
AAAH
İMHH
GIAAAH!

"BEK TU Dİ FİĞİR" BİR-
DEKİ KIZ NİYE İKİNCİ
BÖLÜMEDE DEĞİŞMİŞ
OLABİLİR Kİ ACABA?
HAYR YANİ HOLİVUD BU,
PARASINI MI ÖDİYEMEDİLER?
BENCE EN GÜZELİ İKİNCİ
BÖLÜM... GELECEĞE DE
GİDİYOLAR GEÇMİŞE DE
GİDİYOLAR... OF O ALMANAKI
BEN BULSAM NELER YAPAR-
DIM VAR YAA... LÜHÜLÜ-ÜÜ...

HRS...

HİRS

HİRS...

EHE
HE
EHI
HI
HI

ÜF İPEK HADI
SABAH GEL ER-
KENDEN NOCUUR-
SUN...

GEUR LAN BEL-
Kİ... GELİP ÖRE-
BENİ UYANIRIR

CANIM
YAA...

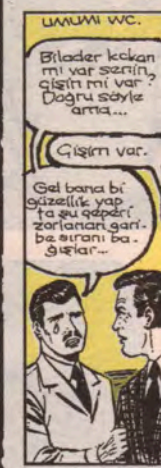
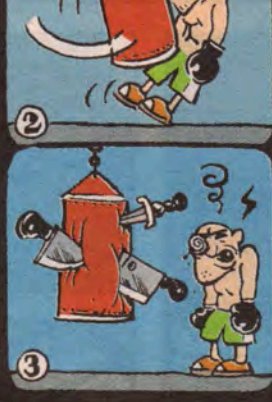
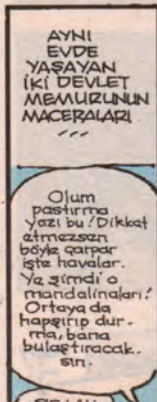
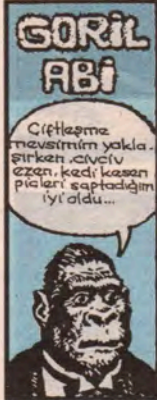

ASTIR... ULAN
HARBİDEN GELEBİLİR
HA SABAH SABAH...

FUP!

Maalesef Erkin boy, kulak temizleme qubugu şirketi zaten

İŞ MACERALARI -06-

FestFuud

"Bizimle çalışmak ister misiniz?"

O yıllarda, bi vitrinde bu yazıyı gördüğümde, kek gibi acayip mutlu oluyodum! Kendi mekânımdan çok uzakta, Nişantaşı-Şişli tarafında dolanırken, büyük camları kaatla kaplanmış bi binada, aynı yazıya rastladım ve gene birdenbire mutlu oldum! "Evet, sizinle çalışmak istiyorum! Siz ister misiniz peki, benlen?" Böyle riskli espriler yapan bi çılgın diildim elbet. Normal şekilde, hatta azıcık tekeleyerek (şey, dışardaki iş ilanı için ben, camda...) derdimi izah ettim. Formu doldurdum, ve ertesi hafta yeni işim FestFuud'a başladım!

Oteki festfuud'lardan farklıydı burası. Belki fest'i de yoktu, sadece food'du. Zengin bi işadaminin oğlunun, deneyisel ticaret amacıyla açtığı tuhaf bi mekândı! Burdaki kocaman köftelerin bir teki, nerdeyse yarım kiloydu, ve Hamerika'daki şubeleri gibi üç farklı şekilde, az pişmiş -orta- ve çok pişmiş olarak hazırlanıyordu hamburgerler. Fakat çokpişmişinde bile, istediğin kadar pişir hattâ, ortası fecii kanlıydı! Fısıf fısıf kan damlıyodu tezgaha. "Bok para" sahibi ve "deneyisel ticaret" meraklı işadamı oğlu, bu farklı kültürün damak lezzetinin, nedense bizim damaklarımız tarafından da kabul görebileceğini sanmıştı! Belki de, sadece Nişantaşı civarındaki özel damakları hedef almıştı. Çünkü bi tane hamburger 25 lira filandı, ama peynir-ekmek gibi satın alıyodu gerizekâli zenginler ve gösteriş meraklıları! Fakat hepsini yiyemiyorlardı bile. Tabaklarda yarım kalıyodu, peçetelere çıkartıyorlardı çaktırmadan, kanlı etleri. Herneyse, benim aklım başka yerdeydi o sıralar! Etle metle derdim yoktu.

Gerçi, bu da et. Sebepini bilmiyordum ama, göçmenler beyaz etli, pardon beyaz tenliydi hep! Bulgaristan göçmeni bir ailenin, annesiyle beraber hamburgerciye çalışan, güzel bir kızıydı. Hiç konuşmuyodu! Ben de az konuşduğum için, otomatikman kendime yakın ve de uygun bulmuştum! (kadınların konuşmadan da çıldırtıcı ve kafa karıştıran şeyler yapabileceğini henüz bilmiyodum). Alt mutfaktaki "soğan halkaları" hazırlanan bölüme (eşşek kadar, dev halkaları bunnar, ve şaraba batırılıyorlardı), güzel ve gizemli göçmen kızın yanında takılmaya gayret ediyod, arasına da ayıp olmasın diye Annesi ile laflıyordum. Zaten yalakalık olsun diye, kızın Annesine herkes iyi davranıyodu. Ne saçmalık. Ne cahillik! Sanki annesine iyi davranırsan, kızını sana mı vericek? (Evet. Aynen böyle düşünüyodum! Benden uygun talip mi bulucaktı). Saka bi yana (şaka diil ki gerçek!) öyleyse gerçek bi yana, kızın annesi bu arada tatlı diilli, iyi bi kadıncığızdi. Çevredeki genç erkeklerin kurnazca yaklaşımlarını çok iyi idare ediyor, ne bizi kırıyor, ne de aşırıya kaçmamıza müsaade ediyodu. Hem geleneklerine bağlı, hem de zeki ve modern bir göçmen Türktü. Bu arada, kızı şahiden konuşmuyodu hiç! Bir ara dilsiz olduğü fikrine bile kapıldım. Ve aniden, onu sinemaya götürmeye karar verdim!

O aralar, ön kısımda çalışıyordum. Deli bi yerdı burası. Lunapark gibiydi! Niçin halâ açık olduğümüzu, ne zaman kapanacağımızı bilmiyordum? Abartılı biçim ve renklerde, korkunç bi dekor vardı. Kanlı köfte karışımının hazırlandığı bölümü, büyük bir camdan izleyebiliyodu müşteriler (bence iştah kaçırıcı!) Mini etekli hostes kızlar vardı lobide; kapıdan girenlere 'hoşgeldiniz' diyorlardı. Herkes de hoşbulduk diye karşılık veriyodu sırtarak, fısıf gibi kızları görünce. (Günümüde, alışveriş merkezi kapılarındaki güvenlikçilere de artık "hoşgeldiniz" demeleri emrediliyor. Zavallılar, zaten yorgunlar, bi de yüzlerce suratsız, gıcık tipe, 'hoşgeldiniz' demek zorundalar! Ayıp olmasın diye, her içeri girişimde "hoşbulduk" diyom onlara (içimden de gelerek hem!) Ve dikkat ettim, yüzlerce ayı ve öküz de ööle geçiyor bi yanıt vermeden. Karşıdaki insan, mecburiyetten de olsa "sana bişii diyorsa" nasıl bi tepki vermezsin? Tepkisiz şaşkın kütükler sizi!) Gülmüyeyerek, 'hoşgeldiniz' dedim. Bu adamı bi yerden tanıyordum ama, çıkartamıyodum. Dondurma istediğini söyledi, ve sonra suratıma baktı uzun uzun. "Ne kadar çok şivölen var senin!" dedi, "Öğleden sonra ofisime gel. Özel bi sabun vericem sana." Ünölünün makyajcısı Corci'ymiş. Kıyak bi adamdı! O gün gidip gizemli sabunumu almış, dönüştü de Videocu'ya uğramışım. Video-film deliliğinin hüküm sürdüğü yıllardı! Haftada en az bir film kiraliyor, bitpazarından satın aldığım Beta videoma takarak izliyordum. Acaba, göçmen Kızı eve video izlemeye mi davet etsem diye, fantastik bi fikir geçti aklımdan? Evet modern bi aileydi ama; yuh o kadar da modern değil! Ayrıca daha, kızı nasıl sinema teklif edeceğime bile karar verememişim?!

Aşağı inip çıkıyor, etrafında dolanıyor, her an söylemeye hazırlanıyordum. Kızın konuşmaması, işi zorlaştırıyodu! Bi kere yemekte yanına oturdum, "sinemayı seviyo musun?" dedim. Yirmibeş dakika boyunca önündeki tabağı seyretti, bişeycik demedi. Baktım olacak gibi değil, gayet zekice bi hareket yaptım. Gidip, annesine sordum! (adını unuttum): "... abla, kızınla sinemaya gidebilir miyiz?" Yine o, tüm zorlukları idare eden ve en şeytanca hamleleri yumuşatan bakış atıp, "Kendisine sorsana evladım," dedi kadıncığız. Kısacası, İş Dünyasında ufak tefek de olsa ilerleme (tecrübe) kaydediyordum ama; ilk kez içine girdiğim kız dünyasındaki ilerleyişim, saçmasapan hamlelerden ibaretti. Gerçi o kadarı bile yeterince heyecan vericiydi; ilk kez bi sosyal ortamda (erkeklerin kızlarla beraber çalıştığı bi mekanda) bulunuyor, onları çok yakından gözlüyor, hattâ istem-dişi dokunuyordum (hamburger paketleyip ortada koştururan yumuşak göğüslerin Flomp! diye carpması, çeşitli arkadaşça el şakaları). Ama bu kadar yetmiyodu, fazlasını bekliyordum. Aşk istiyordum. Bi sevkili arzulu-yodum! Manyak manyak şeyler istediğim yıllardı. Büyümeye başlamışım iyice. Bu arada, benden daha çabuk büyüyenler de mevcuttu! Göçmen kızın yanında sürekli dolanan, zayıf, açıkgoz bi tipin, uzun ince bıyıkları bile vardı! Kızın konuşmamasını dahi umursamıyodu hiç; öylece yanında oturup, bakıp duruyodu ona, sinsice.

Ekmek tekmemiz Festfuud ise, gittikçe saçmalamaya başlamıştı. Hamburger zaten iğrençti, sonra dondurmalar da bozuldu (üstüne özel konan bisküvi artık ithal edilmeyip, yan sokaktaki bakkaldan aldığımız yerli püsküüt batırılmaya başlandı!) Genel lezzet prensibine aykırı olduğü halde, "Ayran" da satılmaya başlandı! İşadaminin oğlu, baktı yine para kazanamıyor, tam eğlenceye verdi kendisini: Haftada bir iki gece, sadece ünlü kişilerin ve mankenlerin davet edildiği hamburger partilerinde mesailere kaldık. Onlara özel hamburgerler kızartıyor, biralara ayırdı. Tombik, beline sarıldığı bi manken kızla arasına tezgahların yanına uğruyor, "Öğüm güzel kızart, iyi pişirin" diyor, spatulayı eline alıp köfteyi çevirerek, çeşitli şirinlikler yapıyodu. Gidışat kötüydü ama, aynı bi ülke elden giderken onun bir üyesinin yalnızca kendi maddiyatını düşünmesi gibi benim de aklımda sadece Göçmen vardı! İnce bıyıklı, kara-kuru kurnaz, hareketle geçmişti. Bi gün yemekte onu, kızın sandalyesine elini atmış vaziyette gördüm! Ve kız da sanki, mırıldanıyodu! Eh, konuşmak gibi birşeydi bu onun için! Etrafında en çok ben dolanıyordum, en fazla ben konuşmuştum onunla, benim doğaı hakkımda, böyle yapmaması gerekirdi diye, hüznü ve öfke içinde düşünerek, direkt arabeske attım kendimi! İşin gerçeği, hiç bi sigim de yapmamışım. İçimde şehvetli duygular uyanısa dahi, yine de arkadaşça davranmışım daha çok. O herif ise daha en baştan belki, erkeksi duygularını yansıtmıştı hemen. Önce korkutsa da, dürüst olduğü için sonra yumuşatmıştı kızı. Aradan çekildim, usulca. Geri kaydım. Biraz daha gittim. G.tüm dolaba çarptı! Zaten başka da gidecek yer kalmamıştı. İki hafta kadar sonra, fantastik FestFuudumuzun iflas bayrağı çekildi. Yarım maaşları, verdiler elimize!

Makyajcı Corci'nin pasajındaki videocu'ya uğrayıp, bi aslanım Patrick Swayze filmi (Road House) bi de azıcık duygulanmak için "Gülüm Benim!" (D.Tuna, İ.Tatlıses) kiralayıp, Mecidiyeköy'e otobüslere doğru yürüdüm. Biraz dinlenecektim açıkçası! Sonra tekrar yollara düşüp, "benimle çalışmak isteyen" var mı acaba diye, vitrin ilanlarına bakarmı yine.

**işimdeyim gücümdeyim
umut sarıkaya**

haftaya
kitapçılarda

FIRAT YAŞA

ÇİZGİLİ PİJAMA
KİTAPÇILARDA

not defteri hediye
UYKUSUZ
POSTER KİTAP
ekim-kasım sayısı

2011
KARTPOSTAL
TAKVİMİ
ÇIKTI!

TÜYAP 29. İSTANBUL KİTAP FUARI

UYKUSUZ 6 KASIM
TAM KADRO CUMARTESİ
İMZA GÜNÜ! 14:00-18:00
UYKUSUZ STANDI

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
İMZA GÜNÜ 7 KASIM PAZAR
14:00-17:00
UYKUSUZ STANDI

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizgin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 4 Kasım 2010 | Sayı: 166
Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı

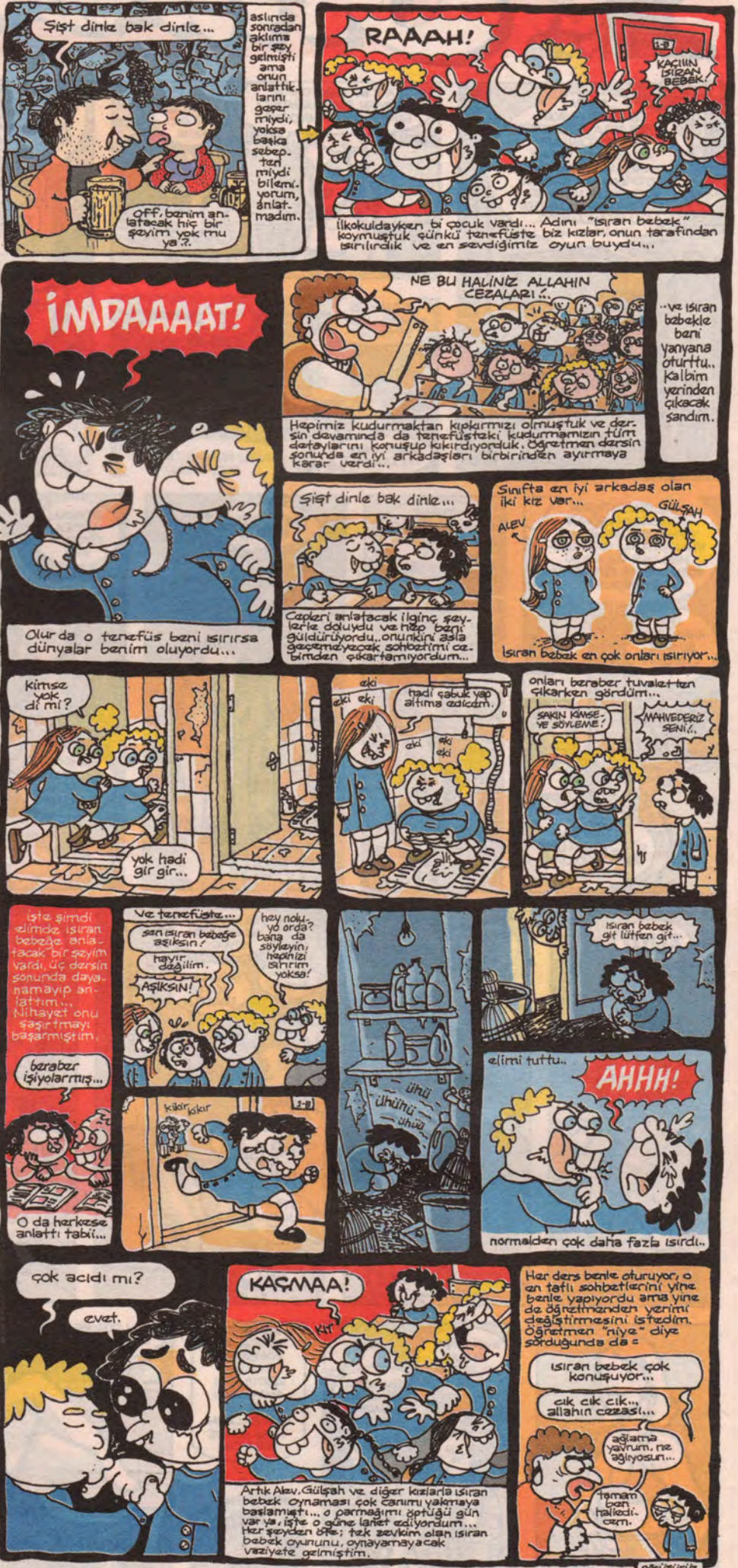
YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.

İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

ISIRAN BEBEK

Göksu Gül

Akşamsefası

Gelen kutusunu 2 haftadır yayınlamadığımız için amatör arkadaşlardan özür dileriz.

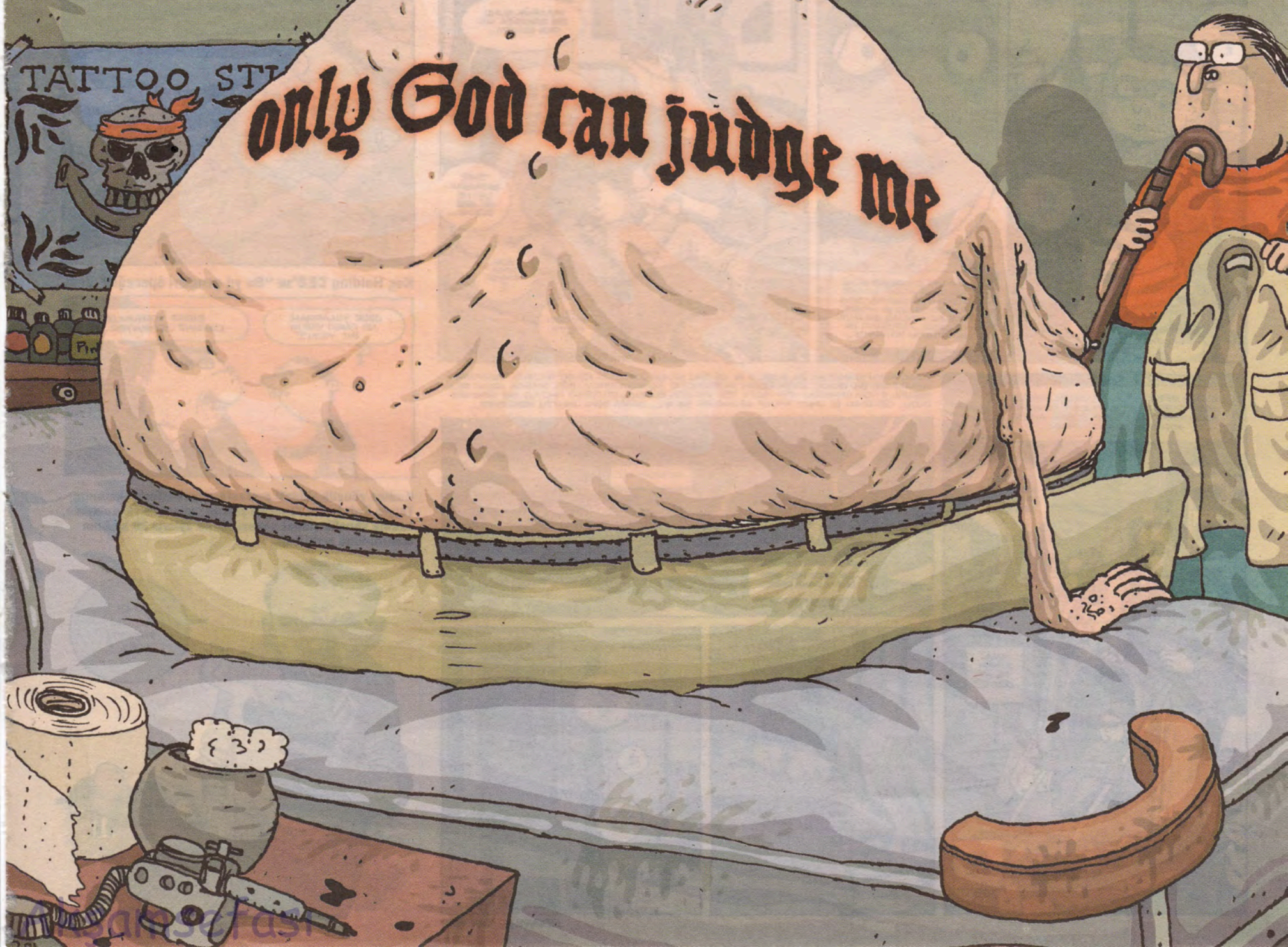

UYKUSUZ

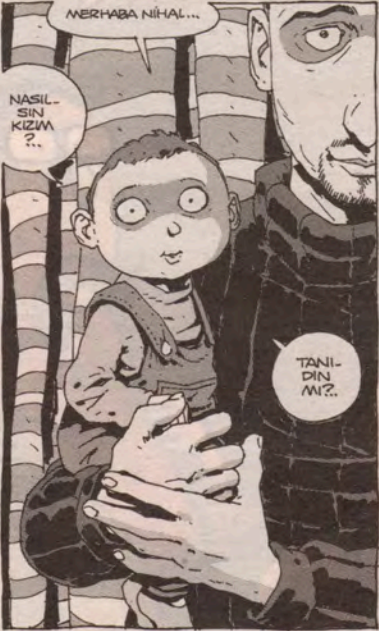
Başta Kenan Evren olmak üzere 12 Eylül darbecilerinin yargılanması ile ilgili açılan soruşturmada Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı görevsizlik kararı verdi. Kenan Evren, büyük ihtimalle zaman aşımından faydalanarak yargılanmadan kurtulacak.

İLK DÖVMEME GÖRE
BİRAZ İDDİALİ OLDU,
KALÇANIZA Bİ YONCAYLA
FİLAN BAŞLASAY-
DIK...

only God can judge me

KIZIMIZ BİRİK BAHAR'IMIZ 4. AYINI DOLDURDUĞU GÜN BŞİM İŞ YERİNDEN ARAYIP AKŞAM BENİMLE ÖNEMLİ Bİ ŞEY KONUŞMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEDİ. HATTI GELDİ AKŞAM YEMEĞİNİ HAZIRLADI. SALATA GÖRBA FALAN DA YAPTI. BÖYLE ÇOK ŞİRİN ANILAR ALMIŞ, GÜZEL ROMANTİK BİR AKŞAM YEMEĞİ YEDİK. ÖNEMLİ Bİ ŞEY YAZ AMMA SÖKLEYENİYO. BELİ YANI TEDİRİSİN. HAH DEDİM BENİ ALDATTIĞINI İTİRAF EDİCEK... YOK O DA DEĞİLMİŞ, İKİ SAAT İSRAR ETTİM SONUNDA PATLADI OLAY.

Hrant Dink'in katil zanlısı Ogün Samast'ın çocuk mahkemesinde yargılanacak olmasının yankıları sürüyor.

12 Eylül darbecilerinin yargılanması için açılan soruşturmada savcılık görevsizlik kararı verdi. "İnsanlığa karşı işlenen suçlarda zaman aşımının kaldırılması" teklifini reddeden AKP milletvekilleri sayesinde darbeci generallerin zaman aşımından yırtmasına kesin gözüyle bakılıyor.

Koç Holding CEO'su "Bu yıl gençleri öpeceğiz" dedi.

Kadına yönelik şiddeti protesto etmek isteyen kadınlar Tayyip Erdoğan'ın konuşma yaptığı toplantıdan kovulurken, kadına yönelik şiddet sonucu Ekim ayında 20 kadının öldürüldüğü açıklandı.

UYKUSUZ

KAÇ YIL OLDU?

• Diyarbakır'da bir kimya öğretmeni öğrencilerine, "X şahsı hayatı boyunca 3.10 üzeri 22 tane iyilik ve 4.10 üzeri -2 mol kötülük yapıyor. Hesap günü mizanda iyilik ve kötülükleri tartılıyor. İyilikleri ağır gelirse cennete, kötülükleri ağır gelirse cehenneme, tam nötrleşme olursa Araf'a (hayvanların ve delilerin barınacağı yere) gidecek. Bu şahsın hesabı görülünce durumu ne olacak. İşlem yaparak sonucu bulunuz (N: 6.10 üzeri 23)," sorusunu soralı 1 yıl...

• Rus işadamları, Michael Jackson'ın Lenin'in yanına gömülmesi karşılığında ailesine 3 milyar dolar teklif edeli 1 yıl

• Obama'nın seçilmesiyle tüm dünyada yaşanan coşkuya İtalya Başbakanı Berlusconi, "Barack yakışıklı, genç ve bronzlaşmış..." açıklamasıyla katılarak İtalya halkını bir kere daha utanç içinde bırakalı 2 yıl...

• İbrahim Tatlıses, "Yorgun" filminde attığı gerçekçi tokatla Seda Sayan'ı bir hafta boyunlukla gezmeye mahkum edeli tam 27 yıl olmuş.

İstanbul'da 5 yaşındaki Dilara, Antalya'da 8 yaşındaki Aslı'dan sonra Urfa'ya 12 yaşındaki Fehime'de rögar kapağı açık bırakılan kuyuya düşerek öldü.

FESTUS OKEY İKİNCİ

Nijeryalı Festus Okey'in gözaltında ölümüne neden olmakla suçlanan polis memurunun yargılandığı davada, Festus'un kimlik bilgilerine ulaşılamadığı için yine ilerleme kaydedilmedi. Festus Okey davasıyla ilgili yıllardır bir türlü karar veremeyen mahkeme heyeti, duruşmada müdahil olmak için başvuran Göçmen Dayanışma Ağı aktivisti 9 kişi ile katıldığı bir televizyon programında mahkemeyi eleştiren avukat Güray Dağ'ın kendilerine ve cumhuriyet savcısına hakaret ettiğini ileri sürerek suç duyurusunda bulunmaya karar verdi.

NORMAL DÜVÜLEBİLİR İNSAN

Tayyip Erdoğan'ın koruması Saffet Demirci, trafikte tartıştığı gazeteci Çetin Yılmaz'ı hastanelik etti. Saffet Demirci, olayın ardından, "Gazeteci olduğunu bilseydim dövmezdim," dedi. Korumanın olaydan sonra 'görev gereği' yurtdışına çıktığı öğrenildi.

GÖREV GEREĞİ SENİ UZAYA YOLLUYO. RÜZ ARTIK GÖKTAŞI OLARAK GÖREV YAPACAKSIN!

FESTUS OKEY DAVASINDA SON DURUM NEDİR?

HOHAHA! NE BİÇİM İŞİM LAN O?!!

VAY DAVIOĞLU KÖYDE MİSİN? SESİN PİRİL PİRİL GELİYÖ...

EYET AMA KONULSAÇAK Bİ BOK KALMADI...

HOHAHA! TOMAM!

TURK CELL'İN YIKIM GÜCÜ

Kapsama alanını genişletmek isteyen Turkcell'in Tunceli'nin Pülümür ilçesinde Aleviler için kutsal sayılan bir ziyaretgâhı yıkarak yerine baz istasyonu diktiği ortaya çıktı.

ŞİMDİ BİR AZ DAHA İYİYİM

ABD'nin eski Başkanı George W. Bush'un anılarını yazdığı "Karar Noktaları" bu hafta piyasaya çıkıyor. Edinilen bilgiye göre Bush, kitapta, Irak'ta kitle imha silahı olmadığını öğrendiğinde duygularını şöyle tarif ediyor: "Kendimi berbat hissettim."

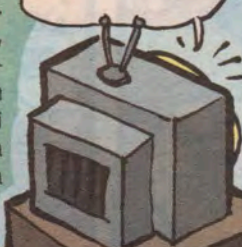
YA GÜLDÜR. MEYİN EMÖĞA GOYIM !!!

Tutukluluk sürelerini en fazla üç yıl olarak düzenleyen değişiklik, 31 Aralık 2010'da yürürlüğe giriyor. Bu değişiklikten, davası çocuk mahkemesine devredilen Hrant Dink'in katili Ogün Samast'ın da yararlanabileceği iddia ediliyor.

MAHKEME KARARIYLA CEZASINI EVDE ÇEKMEK OLAN OGÜN SAMAST'A CEZASINI ÇEKMESİ İÇİN EV HEDİYE EDİLDİ...

ADALET YERİNİ BULDU...

BU ÇOCUK! KAÇAR!

UYUYUN LAN!

HP lilerin bana gücü yetmeyince, birbirlerine düştüler.. Beter olsunlar... Kemal demiş ki "CHP'deki korku imparatorluğunu yıktık," demiş.. Padişahın yenigeri ocağından korktuğu gibi korktu lan bu partisinden," dedim papağana... "Selamın aleyküm," dedi.. "Ha pardon, öyle selamsız sabahsız girdim muhabbete, nasılsın, aleyküm selam papağana," dedim.. "Abi Papağan değil, ben konuşuyorum," diye fevve ve orman bakanı çıktı bunun arkasından.. "Hem papağan değil ki bu, güvercin," dedi... Onun bu genel kültürü karşısında etkilenip "bravo, fevve bakanı, orman bakanı. falan dediğin böyle olur," dedim.. "Sözde değil öзде fevveciğiz biz," dedi.. "Şu anda fevvecilik denince, fevveciliği bilen biziz," diye muhabbeti uzatınca, ormancılıkla ilgili bilgisini de arttırmak için, kestane, gürgen, palamuttan yapılmış odunumla onu başbaşa bırakıp, "güvercin" adındaki papağanla muhabbete devam ettim...

12 eylülcülere görevsizlik kararı çıktı... Korku imparatorluğu diye ben buna derim işte...

K emal feysbukta "sakin güş" diye sayfa açmış... "Sakin güş" benim en eski odunumun adı lan! Kapattırttırırım o feysbuku! Hasta etmesinler adamı... Başka isim bulsun kendine... "Kemal" iyiydi, onu niye kullanmıyo?.. Başka bi kemal daha mı var? Bundan sonra "Sakin güş kemal" mi diicez yani...

Vatandaşla Sorduk: Füze Kalkanı

Kelami Gürz (30): Biz kısrak başı gibi batıya girmeye çalıştıkça bu lavuklar bizi kalkan olarak hep doğuya tutuyorlar. Sgicem kalkanımızı da, füzenizi de lan.. İnsan olun..

Billurhan Cünup (36): Natoya de ki "İran da 30 milyon tane Türk yaşıyo lan, manyak mı oldunuz hayvan oğlu hayvanlar.. Türkçe konuşuyo bu adamlar.. Türkiyeyi seviyorlar... Füze kalkanı mı, kardeş kani mi? Soruyorum..

Fehime DEYNEK (32): Bu ataklık Amerika her kavaya bizi geçiriyö... İrana hayvan gibi silah satıp, ham petrollerini işlerken iyiydi.. Herifler kendi rafinelerini yapınca tu ka oldular...

Nurettin Tursil (40): Belli mi olur olum.. İran değil miydi Irakı füze içinde bırakan zamanında... Saddam gibi bi adam salarlar başımıza, farketmez, sonra al başına füzeyi...

■ Seksenli yılların duydukça sinirlendiren esprilerinden biri de hiç şüphe yok ki İETT kısaltması için söylenen İneklik Etme Taksi Tut esprisiydi. Anlaşılan o ki Kadir Topbaşbu espriyi hayata geçirmenin yollarını aramış ve bulmuş. Aşağı yukarı beş yüz metre olan Karaköy-Tüneline binmek istediğinizde akbilinez yoksa 2,5 lira ödüyorsunuz. Yanımda 500 metre için 2,5 lira ödemek zorunda olduğumu öğrenen iki kişiden biri, gayet yerinde bir hesap yaparak "ulan ikimiz taksiye binsek 4 lira yazacak, yürü atla taksiye" diyerek aynen uzadılar. Böylece insanları taksiye binmeye teşvik eden dünyanın ilk toplu taşıma sistemiyle de tanışmış olduk. Anlaşılan o ki, gerek Tünel gerekse Taksim fünüklüklerini kullanarak ineklik etmekte taksi tutmak daha yerinde bir davranış. İETT bu zamanda sonda isminin açılımının İneklik Etme Taksi Tut olduğunu yedi düvele duyurmuş bulunmaktadır.

■ Tabii yine erken fevran ettim, istemezükçü cepheye asker yazılmış gibi oldum ama düşünürsek Topbaş haklı. Otobüs bileti fiyatları dünyanın nice şehrinde bu seviyede. Misal New York, misal Berlin. O halde neden vaveyla ediyoruz? Ha şimdi İstanbullu Berlinli kadar kazanmıyor diyenler çıkabilir, efendim allah boş duranı sevmes, İstanbullu da çalışsın, Berlinli kadar kazansın. Bakın belediyye? İnek sağır gibi sağıyor maşallah paraları. Taksi fiyatına götürüyor toplu taşıma araçları.

■ Bunu düşünürken aklıma geldi. Suyu da neredeyse bedava içiyoruz yahu? Bakkaldan su aldım gelirken, yarım litre, eli kuruş. Demek ki litresi bir lira. E evde? Bir yıkıyoruz yirmi, otuz litre su gidiyor, belki daha fazla. Her gün bir kere yıkarsak, ayda bin lira su parası gelmesi lazım ki gelmiyor. Gelmesi lazım. Kadir Bey'e sesleniyorum, nasıl ki toplu taşıma taksi fiyatına ve hatta daha pahalıysa, evimizdeki su da pet şişe fiyatına olabilir.

■ Aynı zamanda misal dışarı çıktığımızda tualete gidiyoruz, her girişimizde bir lira ödüyoruz. Evde bedava. O da olmaz. Evdeki tuvaletlerden gelir sağlama esasına dayanan bir proje derhal hayata geçirilmeli. Artık Topbaş evimizdeki tuvaletlere peçeteci mi diker, kendi mi hesap eder, klozetlere sayacı mı taktırır o kadarını bilemem. Ama bu işletme modeli üzerine düşünmelerinde fayda var. Zaten bu minvalde şeyler düşünüyorlar genellikle.

■ İmza gününde bir okur Yılmaz Abi'ye, "Otisabi çok komiksin, aynı benim gençliği çiziyorsun" dedi. Dayanamayıp "siz kaç yaşındasınız?" diye sordum, Yılmaz Abi'den on beş yaş küçük çıktı. Bana "İleride ben de sizin gibi olmak istiyorum" diyen okurumuzun da benden beş yaş büyük olması benim içimde bir yaradır. O kadar yaşlı mı gösteriyorum lan?

■ Bu seneki imza günü de Merve'lerin ezici üstünlüğüyle kapandı. Toplamda 47 Merve geldi. Merve'yi 22'yle Ezgi izledi. Tüm imza günlerinin ilk "Atılım"ı bu sene geldi.

■ Günün sürprizi Türkiye'ye birkaç yıl önce gelip dergimizin hastası olmuş Japon okurumuzdu. Japon okurumuz var lan, Casio kol saati istesek anında getirir kanımca.

Bu oldu: Hayatımın ilk karne dayağını yedim

Efendim geçmiş zaman, o zamanlar kredili sistem var, çalışan akli başında çocuklar liseyi iki buçuk yılda bitiriyor. Tabii biz bu cenanat varesteyiz. Lise sonda, ilk sömestr sonunda bazı arkadaşlarımız mezun oldu, biz olamadık ama eğlenmek bizim de hakkımız diyerek aldık bir takım alkollü mayileri, gittik bir parkta içmeye başladık.

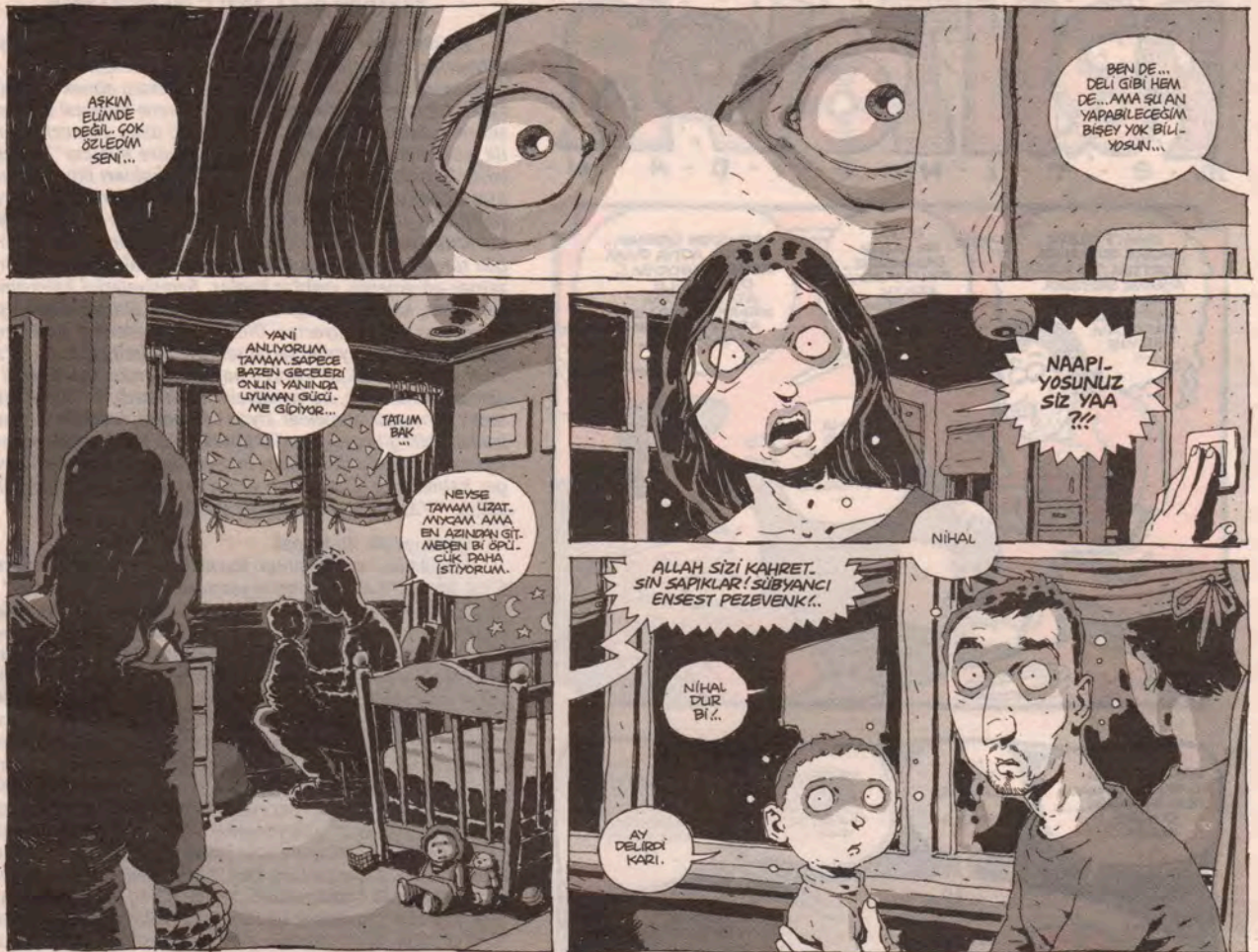
■ Tabii İstanbul geceleri soğuk oluyor, hele bir de aylardan şubat ise, bambaşka. Sabaha karşı dört sularında soğuktan korunmak için parktaki küçük bir kulübenin içine girdik demleniyoruz. Birden üzerimizde çok kuvvetli ışıklar yandı. Işığa doğru bakıyoruz ama hiçbir şey göremiyoruz. Tabii fizikten kaldığımızın açık bir delili olarak "Oğlum ışık orada olduğuna göre onlar bizi göremiyordur, burası karanlık" diyerek istifimizi bozmadık.

■ Çok değil iki dakika sonra yere yatırılmış, polisler tarafından aranyorduk. Polis amcalar (polis bizim amcamızdır) bizi kaldırıp ayaküstü sorguladılar. Onlara otel hirsizi olmadığımızı, zaten otomobil kullanmadığımızı söyledik. Polisler de bize baktı, liseli çocuklar hakikatten, "Burada donarsınız, gelin karakolda misafiriniz olun, çayımızı için" dediler. Biz de kabul edip minibüslerine bindik.

■ Minibüsten inip karakola getirildik ama bizi getiren polisler ortadan kayboldu, başka polisler tekrar sorgulamaya başladı. Biz aynı şeyleri anlattıktan sonra aramızdan hangi cin fikirlinin aklına geldiye, birimiz "Amirim, (her polis bizim amirimizdir, büyüğümüzdür, üzerimizdir) şimdi erken mezun olunuyor ya, biz de mezun olduk onu kutluyorduk" diye bir bahane daha uydurdu. Polis arkadaşımıza şöyle bir bakıp "Ver bakayım karneni" dedi. Arkadaşımız karnesini çıkartıp polise uzattı. Polis karneye şöyle bir bakıp: "Bu ne lan Milli Güvenlik'ten zayıf almışsın, nereye mezun oldun eşeköğüşek!" diye sert bir tokat aşkederdi. Hepimiz lise boyunca her karnede bol bol zayıf getirmiş ve anne babamızdan bir tek fiske yememiştik ama şimdi polis arkadaş (polis bizim dostumuzdur, arkadaşımız, kankamızdır), ebeveynlerimizin yerine getirmediği bu füziletli görevi yerine getirerek adeta bir ebeveynlik dersi veriyordu doğrusu. Polis amca (polis bizim amcamız, halamız, haloğlumuzdur) "Ulan Milli Güvenlik dersinden de kalınır mı be! Bari matematikten kalaydın" diye arkadaşımıza sopa atarken arkadaşımız da "Amirim matematikten de kaldım vallahi, bakın isterseniz oraya" diyordu.

■ Benim karnede daha az zayıf olduğundan mı, polis amca yorulduğundan mı bilmiyorum daha az sopa yedim. Diğer arkadaşımızın karnesi bile yoktu, zaten o sıralar lisede de okumuyordu ama o da bir iki tokat yedi. Şimdi yalan söylemeyeyim, ben hepsinin üstüne bir de karakoldaki televizyonda çalan müziğe ayağımla tempo tuttuğum için tokat yedim.

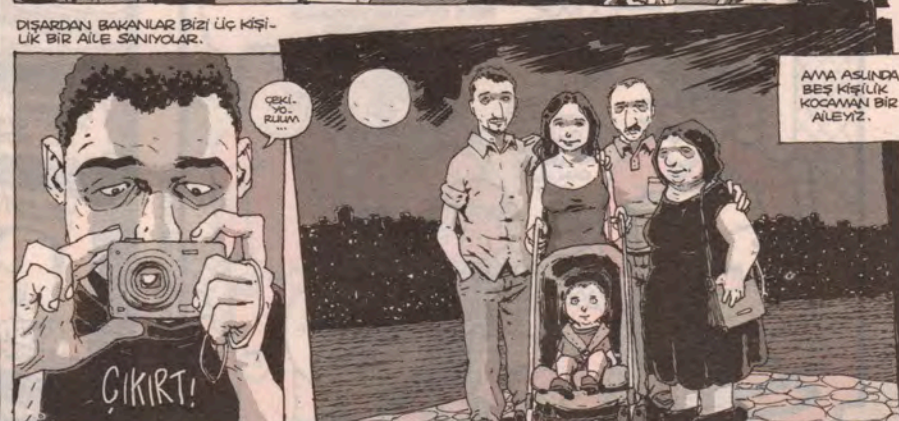
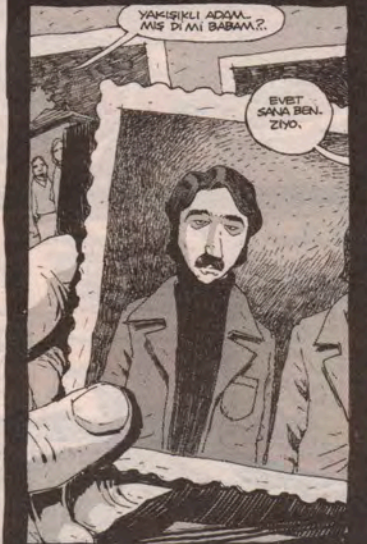
■ Ertesi günün akşamına kadar nezarethanede bekledik. Karne yüzünden ilk ve son dayağımızı polisten yemiştik. Bu da polisin bizim sadece dostumuz arkadaşımız değil, aynı zamanda rehberlik öğretmenimiz, disiplin kürulumuz, hayat koçumuz olduğunu gösteriyordu. Bu arada hakikatten milli güvenlikle de kalınır mı arkadaş? Beleş dersti lan o.

İSTE TAM O AN, O GECE EVDEN KAÇMIŞ OLSAYDIM ŞİMDİ TAHMİN EDİYORDUM Kİ NORMAL BİR HAYATIM OLABILİRDİ... BELKİ YENİ BİRİYLE EVLENİRDİM, NORMAL Bİ ÇOCUĞUM OLURDU.

O GECE SABAH KADAR OTURDUK. BUNA HAYATLARINI ADAMIŞLAR, ARTIK AİLE DEN BİRİ OLUĞU İÇİN NASIL YAPTIKLARINI BENİMLE DE PAYLAŞACAKLARINI SÖYLEDİLER. ASLINDA HER ŞEY O KADAR BELİYYİŞ Kİ ZATEN... ERKAN'IN NİYE O ESKİ PÜSKÜ SİYAH KAZASI İNATLA GİYİP DURDU. GÜNÜ ANLAMAZDIM MESELA, MEGER EN SEVDİĞİ KAZAĞIYMIŞ ADAMIN BABASININ FOTOĞRAFINI İLK GÖSTERDİĞİ ZAMAN BİLE ÜZERİNDE O VARDI.

PANTOLON

m . e . t . i . n . f . i . d . a . n .

ESKİDEN OLSA BÖYLE ISLANMAZDIK

Kaldırımlarda sık sık şemsiye ölümlerine rastlıyorum. Öylece yatıyorlar. Sağlıkla konusunda iddiası olmayan şeffaf şemsiyeler bunlar. Yola yağmurlarla devam etmek zorunda kalan sahipleri tarafından, bir ters dönme hikâyesi sonrası sinirle fırlatılıp atılmışlar. Emeklilerin daha memuriyetlerinin ilk yıllarında ("o zamanın parasıyla daire fiyatına") edinip yıllar boyu kullandıkları ve zamanla sokakları ikiye yaran bir asaya dönüşmüş şemsiyelerine hiç benzemiyorlar. Ara sıra, yağmurun yağma ihtimalinin olmadığı günlerde, şemsiyeyle kaldırırma vura vura ilerleyen yaşlılar görüyorum. 46 yıldır her gün törenlerle tıraş olduklarından kendi sakallarını hiçbir zaman görememiş yaşlılar bunlar. Şemsiyelerini kaldırırma vura vura, sanki yaşadığımız hayatın yanlışlarını bizlere işaret ediyormuş gibi yürüyorlar. Onları, şemsiyelerinin uzun metal ucuyla kaldırırma yatan şeffaf şemsiye ölümlerini dürtüp, "Yazık, milli servete yazık..." derken hayal ediyorum. Oysa kendi zamanlarında olsa, bu şemsiyeler kırılmazdı, bu domatesler tatsız çıkmazdı, yemekler ziyan edilmezdi, insanlar kravatsız bakkala bile gitmezdi, gençler büyüklere asla karşılık vermezdi, faturalar antrelerde başboş bırakılmazdı ve asla hiçbir yere geç kalınmazdı. Oysa şimdi şu yerde yatan şemsiyenin haline bakın. "Yazık!" gerçekten çok yazık...

Şemsiyeyle ilk temas

Küçükken, taze beyinleri karartmayı seven ergenlerden birisi bana, "Kenan Evren'in şemsiyesi aslında silahmış," demişti. İnsan o yaşlarda, genel kafa yapısına (top, taş, değnek, bağırarak, koşmak, bağırarak koşmak vb...) uymasa da bazı bilgileri unutuyor. Kenan Evren'e ulaşma şansım olmadığından (o sıralarda çok meşguldü), çevremde görünüşü olarak ona en yakın insan olan dedemi göz hapsine almak zorunda kaldım. 7-8 yaşın kurgu şiddetiyle, dedemin şemsiyesinin bir silah (en azından bir bıçak) olduğuna inandım. Dedem acaba kimleri öldürüyordu? Bir dönemim, dedem (katil) evden çıkar çıkmaz şemsiyesini alıp gizli mekanizmayı aramakla geçti. Bulamadım. Ama dedemin Kenan Evren'i televizyonda gördüğüm zamanlarda, "Aslında iyi yaptı..." gibi yorumlar yapması yüzünden, ortalıkta kirli bir şeyler döndüğüne dair inancım uzun süre devam etti. Dönemin 7-8 yaş insanları, bastıran bir yağmur karşısında şemsiye açacak maddi olanaklara ve bilinç düzeyine sahip olmadığından şemsiyeyle ilk ilişkim bu anlatıklarımın ibaret. Yine de, tıpkı akıllı yazarlar gibi, bir şemsiyeyi darbe yıllarının metaforu olarak kullandığım için mutluyum. Daha çok azmederek, 12 Eylül darbesini, "göt.müzde açılan şemsiye" metaforuyla anlatacak düzeye erişmek istiyorum. Duyduğuma göre bu düzeye erişen yazarlar, göz kırptıklarında "kıps" diye bir ses çıkıyormuş.

Büyük şemsiyelerin düşüşü (metaforu)

İlerleyen yıllarda da kendime ait bir şemsiyem olmadı (darbe travması). Islanmayayım diye elimde tutuşturulan şemsiyeleri de bir yerlerde unuttum (80 sonrası kuşağın belleksizliği). Sonuçta, doğanın ısıtma çabasına karşı kendimi savunmak adına şemsiyeyle aramda sağlıklı bir ittifak kuramadım. Doğaya karşı verilen bu mücadeleyi başarıyla sürdüren insanların gözlemlerimden süzülen yağmur damlalarının arasından gıptaıyla izledim. Fakat gördüğüm kadarıyla, şeffaf şemsiye mağdurları dışında, diğer bazı şemsiye sahipleri de çeşitli sorunlar yaşıyor. Mesela bugünlerde yolları dev şemsiyeler görüyorum. Türkiye'de yaşamamıza rağmen Londra yağmurlarını arzuların bu insanların (x kuşağı) kendi hayatlarında da beklentilerinin büyük olduğunu düşünüyor. Hayalleriyle, içinde bulunduğu şartlar bir türlü uyumlayan her insan gibi zorlanıyorlar. Ülkemiz kaldırırmaında sık sık rastlanan duvar-direk engelini geçemediklerinde nedense içimi bir sevinç kaplıyor. (Böyle bir kazaya şahit olduğunuzda, etrafta,

gözlüğü yağmur damlalarıyla kaplı olduğu için gözleri görünmeyen, ama ağzının aldığı şekilden sevindiği anlaşılan biri görürseniz, o benim.) Ama şemsiyelerinin hacmini sorgulayıp olaydan ders çıkaracaklarına, eminim direği ve duvarı suçlayarak, Londra'nın o ferah yaşam standartlarını özleyordular.

Kendime ait ilk şemsiye (şeffaf)

Daha şemsiyeyi alalı 5 dakika bile olmamıştı. İlk rüzgâr atağında ters döndü, kısa bir süre geometrik olarak şeklinin tam zıddında direndikten sonra da kırıldı. Ayıplı maliyla baş başa kalmış binlerce insan var şu dünyada. Ama ayıplı bir malla yağmurun altında baş başa kalmak çok farklı bir duygu. İnsanın isyanı islanınca daha bir şiddetli oluyor. Üstelik bu, kendim için aldığım ilk şemsiyeydi. Çok sinirlendim (öfkemin derecesini anlamak için, yağmurun altında ellerini havaya kaldırarak haykırın, sonra da diz çökerek kendi üstüne kapanan çok ıslak bir adamın sinematografik isyanını düşünün). "Böyle saçma şey olmaz!" diyerek şemsiyeyi kaldırırma fırlattım. Kandırıldığımı düşünüyordum. Geri döncek ve şeffaf şemsiye satıcısına haddini bildirecektim (kararlılığımın derecesini anlamak için, biraz önceki adamın aniden kafasını kaldırıp hiddetli gözlerle boşluğa (kameraya) baktığını düşünün). Hızla geri dönerken, aklıma bu tür şikâyetlerde ayıplı malın bir belge gibi suratlara çarpılması gerektiği geldi. Geri dönüp yerde yatan şemsiyeyi aldım (bu kıssılar sinematografik değil, hiç bir şey düşünmeyin). Yol boyunca sarf edeceğim süper lafların provasını yaptım. Uzaktan şeffaf şemsiye satıcını gördüğümde sahneye çıkacakmış gibi heyecanlıydım. Elimde parçalanmış bir şemsiye, ıslak bedenim ve zehir gibi dilimle ona haddini bildirecektim.

"Abi ben bunu yağmur için satıyorum, rüzgâra napiyim ki..." diyerek yeni bir şemsiye uzattı. Hayatımda bu kadar edebi bir açıklama, böylesine etkileyici bir sokak felsefesi görmedim. Beklediğim bu değildi. Öfkesi hiç beklemediği bir cevapla, bir anda yönünü şaşırın insanlar gibi sadece, "Ama olmaz ki!" diyebildim. Elimde yeni bir şemsiye ve felsefi olarak doyurulmuş ıslak bir kafayla geri döndüm. Bu seferki evin yakınlara kadar dayandı. Yeni cesedi, herhangi bir öfke belirtisi göstermeksizsin sakince yol kenarına bıraktım. Artık ölümlere alışmıştım.

Ertesi gün, Migros'tan şeffaf şemsiyelerin 4 katı fiyatına (kaldırırma vurma farkı), ucu metal aksamlı şemsiyelerden aldım. Mecidiyeköy Meydanı'ndaki şeffaf şemsiye satıcısına yaklaştığım anlarda yağmurun kesilmesi büyük bir şanssızlıktır. Yağmur yağmamasına rağmen yanından açık şemsiyeyle (gururla) geçmek saçma olacaktı. Yine de üzerine yürüdüm. Yaklaştıkça genlerimden gelen bir güdüyle şemsiyenin ucunu kaldırırma vurarak yürümeye başladım. Yaklaşan şemsiye sesleriyle bozuk düzenin üzerine yürüyen bir darbe gibiydim. Yanından geçerken göz göze geldik. "Bunlar yanlış işler" anlamında kaldırırma daha bir şevkle vurmaya başladım. Yaşlanıyordum. "Kıps..."

Cihan Ceylan

fırat... uğur gürsöy

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Dünyamız Üzerinde Olup Bitenlerin Çok Büyük bir Kısımına İlgisiz Kalan, İlgilendiği Konuların Çok Büyük Bir Kısımını İse Yanlış Anlayan veya Hiç Anlamayan Arkadaşımla Akşam Sohbetlerim

ya da

Gece Dışarıya Çıkacağıma Evde Kalıp Kendimle Oynasaydım Daha İyidi

Birinci Bölüm : Geçmişimiz.

Kısa süreli çalıştığım iş yerinde tanıştık. Bilgisayarına bedavaya virüs programı yüklediğim için beni çok sevdi ve o sevgisi bir daha asla azalmadı. Ben işten ayrıldıktan sonra bir süre koptuk. 2005 senesinde birlikte "Batman Begins" filmine gittik, çıkışta yemek ısmarladı. Üç sene ondan haber almadım. Üç sene sonra, 2008 senesinde birlikte "Batman Dark Knight" filmine gittik, filme girmeden önce patlamış mısır, filmden çıkınca yemek ısmarladı. Bir hafta sonrasında filme tekrar gidelim mi diye aradı. "Çıkışta da yemek yeriz" diye ekledi. Kabul etmedim. "Batman'i oynayan adam ölmüş" dedi. He dedim. Sonrasında iki sene daha ondan haber almadım.

İkinci Bölüm: Bugünümüz.

Neden tam bir hovarda gibi "abi bu akşam çıkıp biraz kafaları dağıtalım ne dersin?" dediğinde hayır demedim? Neden daha önce Avatar'a gitmek ardından da bana yemek ısmarlamak için aramadı? Peki ya Inception'a gidelim diye niye aramadı? Bu soruların tam bir cevabı yok. Normalde o sene çıkan herhangi

bir gişe filmine çağırması, ardından da bana yemek yedirmesi gerekiyordu, hele ki Inception'a kesin çağırır diye bekliyordum. Onun yerine dışarıya bira içmeye çağırdı. Tavırlı eski kız arkadaş gibi neden beni filmlere çağırmadın diyecek halim yoktu. Ben de normalde bana "kafayı dağıtmak, iki tek atmak, muhabbetin belini kırmak" gibi çirkin terimlerle gelen insanları otomatik olarak ensesinden tutup geri gönderirken (bir güreş oyunu), bunu kaçırmıştım. Bazı şeyler olması gerektiği gibi olmamıştı. O yüzden bu akşam oturup dışarıda bira içecektik.

Üçüncü Bölüm: Onu Tanıyalım.

CV'sindeki "ilgi alanları" kısmında şöyle diyor: Sinema, yürüyüş, kitap okumak, müzik dinlemek, bilgisayar. Gerçekten de bazen sinemaya gidiyor, bazen yürüyor. Bilgisayarı da var. Bunları gözümle gördüğüm için onaylayabiliyorum. Kalan kısım biraz muamma. Yalan söylüyor demiyorum ama biraz abartmış olabilir. Sonuçta insanlar acımasız iş dünyasında birbirlerinin bir adım önüne geçebilmek için neler yapmıyorlar. Bunun dışında gözlerini kırpmıyormay, karşılaştığı yeni olguları anlamamayı ya da yanlış anlamayı seviyor. Ben de o huyunu çok seviyorum işte. Üç boyutlu sinemayı anlamamasını seviyorum, Amerika'nın parlamenter sistemini anlamamasını seviyorum. Obama kim? Başkan. E o zaman cumhurbaşkanı kim? Canım benim.

Dördüncü Bölüm: N'aaptın ya? Neler Yapıyorsun?

Erman

Dünyamız Üzerinde Olup Bitenlerin Çok Büyük bir Kısımına İlgisiz Kalan, İlgilendiği Konuların Çok Büyük Bir Kısımını İse Yanlış Anlayan veya Hiç Anlamayan Arkadaşımla Akşam Sohbetlerim

ya da

Gece Dışarıya Çıkacağıma Evde Kalıp Kendimle Oynasaydım Daha İyidi

EVET SAYIN SEYİRCİLER, PES 2011 OYUNUNU TANIT. MAYA DEVAM EDİYORUZ... ESKİ OYUNA NAZARAN NE GİBİ DEĞİŞİKLİKLER VAR, ANLATIR MİSİNİZ?..

Bİ KERE ÇOK DAHA GERÇEKÇİ, AYRICA PASIN ŞİDDETİ VE...

YA ÇOK PARDON, MAHSUSTAN GOL YESENE Bİ TANE... ŞU GEBERİCEK ŞİMDİ HİRSİNDAN, ŞUNA BAK!..

mini skim senin şvanstayger kere...

BİR MAVZERDEN FIRLAYAN ŞARAPNEL PARÇASI GİBİ SAPLANIP KALDIN KALBİME...

NOLUYO YA?..

BÖYLE KURŞUNLU, MAVZERLİ OLUYO BENİM (İŞKİLERİM). BŞER AYRILIRSAK KAFAMA, İLİŞKİYE ARA VERİRSEK AYAGI-MA SIKARIM, BAŞTAN SÖYLİYİM...

Ben kendi adıma çalışıyorum. O da çalışıyor. Onsuz geçen yıllarda ne yaptım? Çalıştım, okula gittim. O ne yaptı? O da çalıştı, o da okula gitti. Daha söylediğimiz biralar gelmeden konuşulacak konuların tamama ermesi hayra alamet değil. Hemen şimdi "Avatar" deyip biralar gelesiyse kadarki süreyi doldurabilirim. Ya da biraların gelmesini beklerim, Avatar'ı o zaman söylerim. Avatarla ilgili "üç boyut ne acayip, ekrandan çıkıyormuş gibi" muhabbeti ilk biranın yarısını alır. Sonra "Inception" derim. Onu da "efektler gerçekmiş, yönetmen bilgisayar istememiş" diye sıvarız ortaya. Etti mi bir bira? Bunların hesabını yaparken "Avatar'a gittin mi?" diye o soruyor. Ben ayarlamıştım oysa kafamda bazı şeyleri. Neyse ki hemen "olm aslında üç boyutlu sinemada bir değil iki tane sinema perdesi varmış bir tanesi normal gözle görüleliyormuş, gözlüğü takınca görülüyormuş, o yüzden öyleymiş" diye saçmalıyor. Öyle değil o. Tam nasıl olduğunu bilmiyorum ama öyle değil. Frekanslar falan farklı.

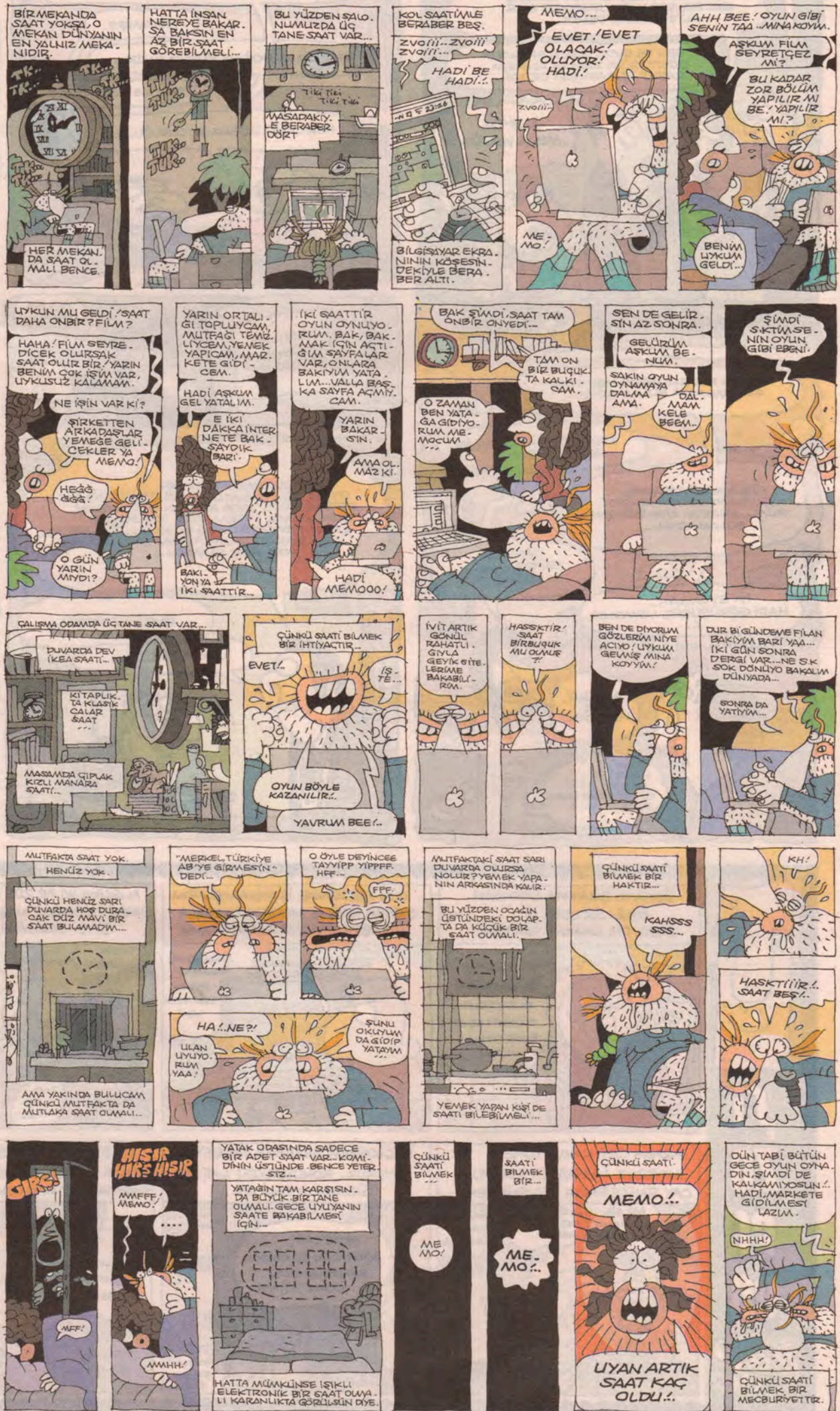
Beşinci Bölüm: Katı Olan Her Şey Buharlaşıyor

Keşke işin içine frekans falan girmeseydi ama durum böyle. Frekans deyince iyice anlamamaya başlıyor. Bir birayı nasıl bitiririm hesabı yaparken olayın hararetiyle iki tane birayı ard arda sokuyorum. Üçüncü biranın ortalarına doğru bu sefer de inceptiondaki

efektlerin bilgisayarla yapılmadığına inanmıyor. Anlamaması bir yana, olayları tamamen kavrayan benimle dalga geçer gibi konuşması "adamları nasıl uçurdular o zaman uzaya mı çıkardılar" deyip gözlerini kırıştırmaları çileğin üstüne pudra şekeri gibi oluyor. Videosunu izledim lan, benim anlattığı gibi. Çizerek anlatmayı deniyorum. Bunu anlamaması bitince (nereden alakayı kuruyor bilmiyorum ama) olimpiyatlardaki çekiç-disk-cirit atarlar ve onların hayatlarını nasıl kazandıklarıyla ilgili çok saçma bir şeyler daha ortaya bırakacak, beni de adım adım kendi yaşadığı fantastik dünyaya sürükleyecek. Henüz ondan haberim yok.

MAKUL KOCA MEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

YİĞİT ÖZGÜR

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

SİSLİ GEÇMİŞ ZAMAN!

1968: Hiç hatırlamıyorum, doğmuşum. (68, elektrikli yıl imiş, 7 Kasım da ilk sosyalist devrimin günü. Ankara'da Eski Gülhane'de doğmak, 10 Kasım'da taburcu olurken, doktorum Nurten Hanım'ın "Belki de yeni Atatürk bu" demesi ve tereddütsüz yanılığı.)

1969: Hatırlamam. (Sonradan öğrendim, Demirel o yıl AP'nin (Adalet Partisi) başına geçmiş.)

1970: Anımsamam. (Pele, Meksika'daki Dünya Kupası'nda coşmuş.)

1971: Bilmem. (Ankara'dan Babaeski'ye nakil, Trakya. Ömrümden duyduğum en güzel ilçe adı.)

1972: Bilemem. (Münih Olimpiyatları'nda insanlar ölmüş, olimpiyat yaşamak demekken.)

1973: İnceden hatırlamak. (Kırklareli'ye geçiş, sünnet olurken babamın bana çizgiroman Tarkan okuması.)

1974: Net. (İlk Dünya Kupası maçımı seyrettim, kalecisi Enver Mariç olan (eski) Yugoslavya, Brezilya'yla 0-0 berabere kaldı, Almanya'dan gelen terzi Kadir amcamın evinde seyrettik, sonra da Kars'a gittik, şimdi Ardahan'ın ilçesi olan Göle'ye.)

1975: Eve televizyon geldi. (Vikingler, kıta dur, Can Akbel'le Güne Bakış, mizah dergilerine göre Kele Bakış!..)

1976: Montreal Olimpiyatları (Bütün sülale "Rumen cimnastikçi Nadya Comaneci'ye hayran olduk. O da sonradan obez oldu.)

1977: Kızkardeşim Funda, 22 Nisan'da doğdu. (Kar çok yağdığı için 23 Nisan törenleri iptal edildi, aynı gece TRT, "Vurun Kahpeye" filmi yayınladı.

1978: Kayseri. (Dünya Kupası finalinde Arjantin, Hollanda'yı yendi, babamla abim uzatmalarda uyudular, ben "cingit gibi" seyrettim, aynı yıl "Etimek" piyasaya çıktı; ananem Atiye Hanım'ı kaybettik, boncuk mavi gözliydi. Gündüz helva yaptı, akşam öldü, gece o helvayı yediler.)

1979: "Atın, eskimiş çoraplarınızı atın, Jill geliyor!" (Yeni yıl bu reklama başladı tek kanallı televizyonda, gene Kayseri. Mimar Sinan'dan Ahmet Paşa İlkokulu'na nakil.)

1980: Malatya'ya tayin. (İlkokul bitti, sonbaharda darbe oldu, Yeşilyurt kirazının en az kayısı kadar güzel olduğu saptandı.)

1981: İlk mastürbasyonlar. (Atatürk'ün

100. doğum günü kutsandı, babamın Milli Güvenlik dersine girdiği sınıflardan İmam Gümüş adlı öğrenci, adını Önder Gümüş olarak değiştirdi; gözlüğe iyice alışıldı.)

1982: Beşiktaş, sonunda Şampiyon. İskenderun. (Orta ikide ilk deniz manzaraları, sıra arkadaşım Tuncay Demirebacak'ın hristiyan olması, anayasaya yüzde doksanikeye evet.)

1983: ANAP. (Anavatan Partisi ve Papatyalar ve Nokta dergisi.)

1984: Lisespor. (Platini'nin frikiğini, Arcanoda koltuğundan kaçırdı, Fransa şampiyonu oldu Avrupa'nın.)

1985: Fizikten kaldım, ikmalde geçtim. (Şevkiye Hoca çalıştırdı beni, iki ders arasında Godfather'ı okudum, Kelebek'i zaten okuydum.)

1986: Lise bitti, Maradona'ya Tanrı el verdi, Beşiktaş gene şampiyon, selamunaleyküm İstanbul! (Sonra İletişim Fakültesi olacak İ.Ü. Basın Yayın Yüksek Okulu'na "şetland kazakla" kayıt!)

1987: Çarşaf dergisinde yazarlık. (Fenerbahçe'de yaz kampı, Arif Kemal'den özgün müzik, Yer Demir Gök Bakır!)

1988: Gırgır'da amatör yazarlık. (Engin Ergönültaş, Behiç Pek, Yavuz Taran, Serhat Gürpınar'la beraber sabahlama zevki.)

1989: Beyazıt'ta okul, Çağaloğlu'nda iş, Eminönü'nde belediye otobüsü. (Uykuya dalıp, Zincirlikuyu'da uyanıp, geri döndüğüm oldu.)

1990: Avni dergisi, Mecidiyeköy. (İlk kitabım "Kaldırım Yazıları" çıktı. Ayrıca: "Gözü parlıyor aniden kızın, şeytan tüyü var bu hınzırın!")

1991: Gümüşsuyu, bekar evine çıkış, dergini de Yeşilyurt'a taşınması. (Kapıcının makbuzda soyadımı "Özdericek" yazması, "Yanlış olmuş, doğrusu Özdericeket" demem.)

1992: Leman'a geçiş, (Beşiktaş üçüncü kez - üstüste - şampiyon.)

1993: Uğur Mumcu'ya kıydılar, Madımak'ı yaktılar, Çiller ve Akşener'i, başımıza sardılar... (Okul en sonunda bitti.)

1994: Sabahla dur! (Yılın son ayı askerlik.)

1995: Beşiktaş'ın şampiyonluğu ve temmuz sonuna kadar sivillik dışı olmak. (Terhis olduğum sabah Milli Kütüphane'ye gidip anatomi atlası inceledim, şehre dönünce izlediğim ilk belgeselde "Deneyimsizlik, pandalara acı böğürtlenleri tattırıyor" cümlesini duydum.)

1996: Leman artı Öküz mesaisi. (Cumhuriyet'te "Yüksel Endeğer" takma adıyla yazmaya başlamak.)

1997: Vedat Bey'in Görkemli Hayatı çıktı. (Çınar Yayınları)

1998: Yıl başında evlenmek ve 10 Eylül'de oğlum Can İlgaç'a hoşgeldin demek. (Radyoda bile çalışmak, onu da bırak, Bayülgen'le bile çalışmak.)

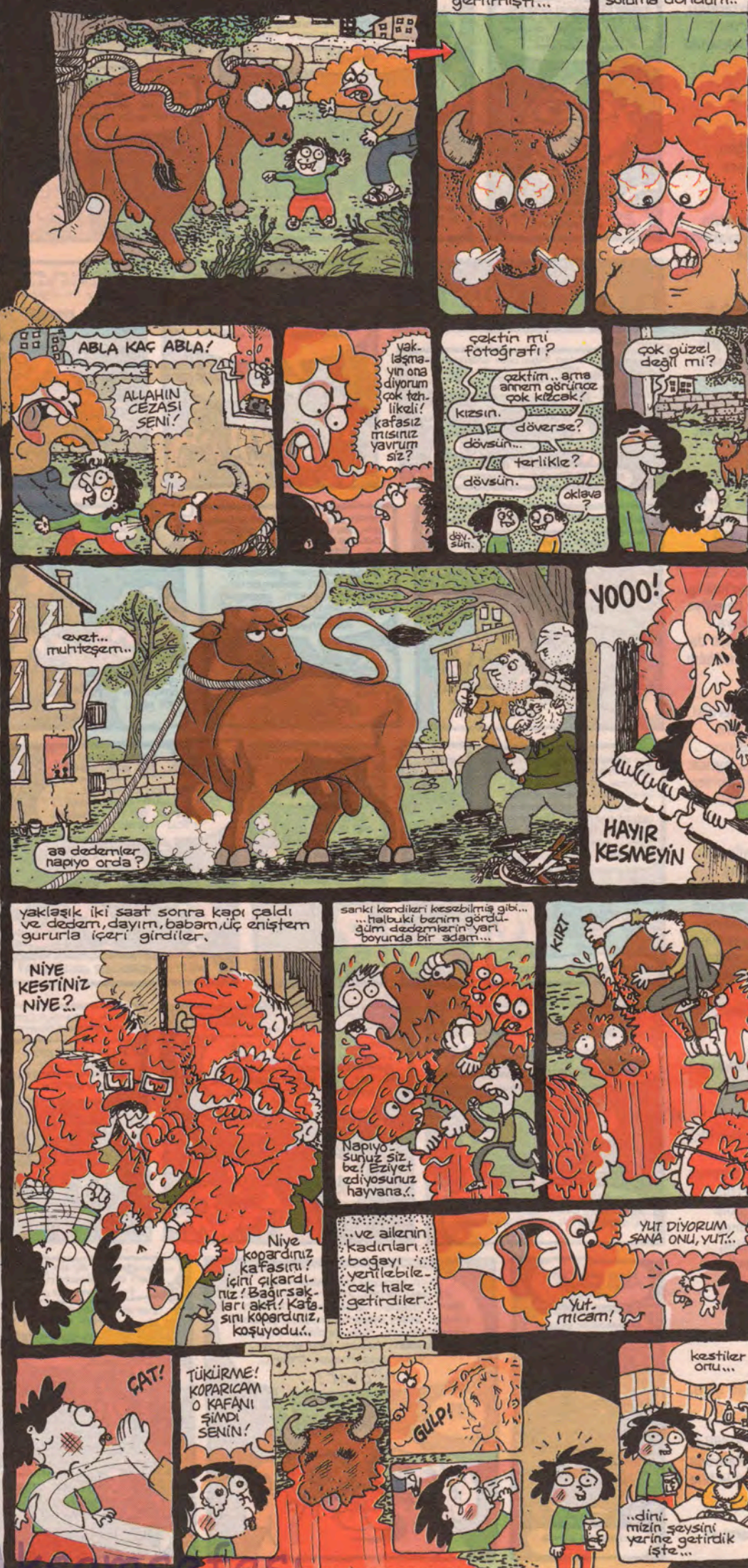
(Yazdığım bu ilk özgeçmişin devamı ya haftaya ya da sonraki haftaya)

ŞEFFAF ÖLÜM

cihan kılıç

ortadaki ben, sağındaki boğa, soldaki ise annem...

Merhaba.

Ben başka yerden köfte söyleyen köfteci de can değilse bu dünyada hiçkimse can değildir. Lan çok sevimli oluyor. Hiç denk geldiniz mi böyle bir an'a. İnsanın yüreği de fena oluyor bir yandan. Bir yandan da böyle kıpır kıpır oluyor insanın yüreği. Hayatı daha çok seviyor, hayata daha çok tutunuyor insan. Onu öyle izlerken. Kendi köfte tezgahının yanına tabureye çömelmiş, başka köftecinin daha güzel yarım ekmek köftesini yiyor. Kendi sarıdından daha güzel bir kağıda sarılmış yarım ekmek köftesi yiyor. Öyle iştahlı yiyor ki, ikide bir ağzı kağıda geliyor, geldikçe kağıdı biraz daha sıyrıyor. Ayrarı da açmış yanına. Ayrarı kendi dolabından çıkarmış ama. Hiç denk geldiniz mi. Bu öyle bir görüntü ki görünce bitmez. Devam eder. Denk geldiniz mi.

Yazdığım şeyi okumazsam benim için bir kıymeti yoktur. Heyecanımı buna borçluyum. En iyi okurum benim. Ben attığım telefon mesajlarımı bile okumayı çok severim. Hem de defalarca. Canım sıkıldıkça. Bu arada telefonunda giden mesajlar'ın gelen mesajlar'ından fazlaysa sen kaybeden'sin arkadaşım. Ağlaman için yeterli bir sebep bu bence.

Sigaramın yarısını ben içtim yarısını rüzgar'daki rüzgar'a olan tiksintiyi sadece ben mi hissettim acaba. Herkes rüzgar'a bir övgü, bir güzelleme gibi düşündü sanki bu sözleri. Ama benim hissettiğim, bayağı rüzgar'a gizli bir öfke nöbeti gibi bir şey bu. Harrospi çocui, sigaramın tamamını da içeydin madem, bir ağız tadiyla şurada sigara içirmedin, g.t.sün oğlum sen g.t.sün gibi bir şey bu. Ya da ben çok yanlış düşünüyorum ama bence hiç de yanlış düşünmüyorum. Fesat falan da değilim bir kere tamam mı.

Banyo aynasında diş ipi kullanımından kaynaklı kalıntılar olan, (diş ipiyle öyle dişlerin arasını temizlerken diş ipini diş arasından çektiği anda aynaya diş ipi vasıtasıyla dış arasına kaçmış yemek artığı fırlaması durumu), öyle kalıntılar olan insanla gönül rahatlığıyla öpüşebilirsin arkadaşım. O insanın ağzı gerçekten çok temiz. Çok temiz ama.

mına koyiim John Lennon da J. L., Jennifer Lopez de J. L.. Bu arada Tüya'p'ta altıbuçuk saat süren canlı imzamızda John Lennon gözlemleri bir kız geldi imza almaya. Yalnız gözlemleri sadece çerçevesini takmış. Camları yok. Öyle bir delice John Lennon sevgisi. Eee, sevdiğin şey normal mi ki sen normal olasan. John Lennon bu. Psikopatın önde gideni. Ayrıca da çok komik bir adam John Lennon. Ringo Starr sizce dünyanın en iyi davulcusu mu diye soruyorlar John Lennon'a; o Beatles'in bile en iyi davulcusu değil diye cevap veriyor.

Çubuklu sahilinde onlarca balık tutan adam arasında balık tutan tek kadın. Ben seni seviyorum.

Tamam da Tarkan'ın diksiyonu bozuk. Sadece Tarkan diye belgesel seslendirmek, bilemedim. O apaçık e'lerle keaandı keaandine demiyor mu, deli çıkacağı. Sadece Tarkan diye. Peki benim belgesel izleme zevkim ne olacak hacı. He hacı.

Bir ortama kızsız giden beş altı erkek zorlasan candır ama kesinlikle maldır.

Hayatta da çok az şeyden korkarım sözümün arkasındayım adamı'ndan korktuğum kadar. Hayattaki en sevmediğim şeydir sözünün arkasında olan insan. Pis bir tarafı var bu sözünün arkasında olan insanların. Sevimsiz bir tarafları var. Buzluk gibi. Kasıntı. Sözünün arkasında, sanki görmemiş gibi. Daha önce hiç sözü olmamış, bir tane sözü olunca da ona koala gibi sarılmış gibi. Sanki hep, bir gün sözüm olsa da şöyle aslan gibi arkasında dursam diye beklemiş gibi. Sözdür bu mına koyiim, bunu nesinin bu kadar arkasında duruyorsun. Sözdür yaa, boşlukta havaya karışır uçar gider. Bunu bu kadar mesele yapmanın bir manası yok. Sözünün arkasında duracağına yeni sözler söyle bana güzel arkadaşım.

Sözlerin hep sözünün arkasında durmakla ilgili olmasın. İnanılmaz sıkıcıdır.

Güzel adam yandan güler. İnanmıyorsanız arkadaşlarla topluca çektiğiniz fotoğrafa bir bakın. Bütün güzel arkadaşlarınızın yandan güldüğüne hayretler içinde şahit olacaksınız.

Simetrik gülenlerin ise azılı birer .rospu çocuğu olduklarını gözlemleyeceksiniz.

Kötü bildiğin adamın sana iyilik yaptığı o andır erme.

Üniversite mezunu bir insan da olsam arkadaşlarla bir yere gitmeye karar verdikten sonra gidek demekten kendimi alıkoymuyorum. O kadar güzel bir tınısı var ki bu gidek'in. Belirli aralıklarla gidek demezsem yaşayamam. O kadar bir hali var.

Bir arkadaşımın arkadaşı, halihazırda televizyonda yayınlanan bir komedi dizisi için, ben ki osuruğa gülen adamım, o dizide bir kez bile gülmedim arkadaş dedi arkadaşımın arkadaşı olan o arkadaş.

Son olarak; bende kulak yok, bir gitar akort etmeyi bile öğrenemedim diyordum, hakikaten kulak yokmuş bende. Sağ kulak yüzde elli duymuyormuş. Bayağı bildiğin yarı yarıya sağır yani. İştme testi yaptırdım da ör-gendim. Neyse ki sol kulak cin gibi. Sağ kulağın da eksikliğini kapatıyor. Zaten öyleymiş. Bir kulağı hiç duymayan bile bunun farkına yıllarca varamayabilirmiş. Öyleymiş yani.

Sevgilerimle.

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Hanım bizim çocuk kendini sıvırı kafa... ya mzik çaktırtıyo... Esasına bakarsan bi gelişme var bu çocukta... Eskiden olsa tam tersi bir pozisyon olurdu, uzuncaak oyununda yastık olurdu... Bi gelişme var...

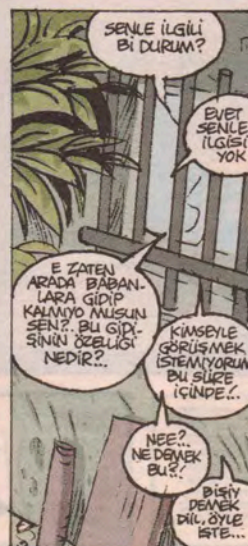
Stand-Up
22 Kasım Pazartesi / Antalya Simurg / Saat: 20.00 / bilgi: 0242 241 66 25
24 Kasım Çarşamba / Adana Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

Çarpışma

ipek & burak

yazar gizer oky

Cocuk yıldızlar sonradan
gogain koklamasin. Seker de
yiyebilirsiniz...

KOLLEKSİYON

"İnsanoğlunun, dizginleyemediği bir tutkusu bu, oğlum. Elindeki "çoğaltma, biriktirme" arzusu! Ben de o zehirli duyguya çoğunlukla yenik düştüm elbet. İlkokul ve ortaokul günlerimi hatırlıyorum da şimdi: Pul koleksiyonu yapmakla başlamıştı ilk, bu canavar tutku. Düzenli bir biçimde sürdürülen, altyapısı olan, gerçek bir Koleksiyon denilemezdi aslında. Okulun önündeki uccucu kırtasiyeden, harçlığı mücade ettiğince, elime ne geçerse ucuz pullardan alıp koyuyordum defterime! Onları bir cımbızla zarıfca tutma gerekliliği bile, zihnimi ele geçiren "biriktirme" deliliğim karşısında yenik düşmüştü: Şekerli, simit susamlı ellerimle hepsini avuçluyordum; pul defterindeki ince kağıtlı ceplere, onları resimlerine göre sıraya dizip oyalanıyordum! Zaten, yüzde doksan'ı sahte pullardı; tek gerçek olanlar postaneden aldığım, veya eve gelen mektuplardan söktüklerimdi! Herneyse, ister eğlence ister manyaklık deyin; sonuçta, biriktirme, koleksiyon yapma arzumu tatmin ettiğim ilk deneyimlerimdi bunlar. Yaşım biraz daha ilerlediğinde, çizgi-roman türü dergiler biriktirmeye başladım.

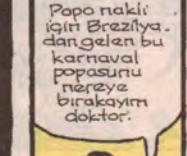
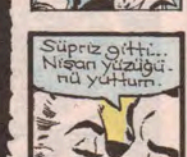
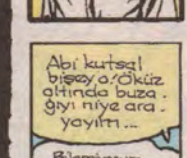
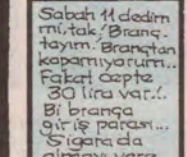
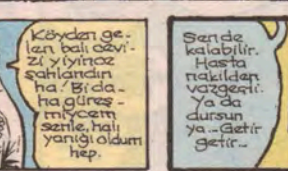
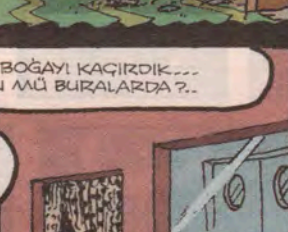
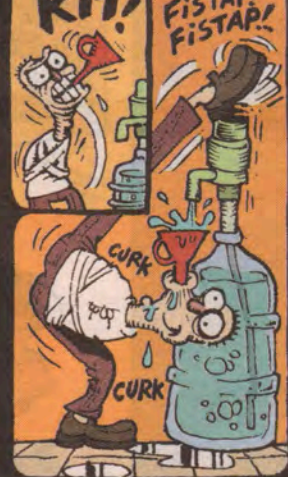
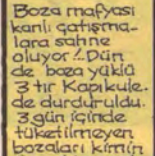
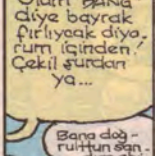
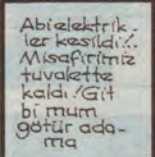
Bir koleksiyonculuk sapıklığını, "sevilen şeyin kendi kendine çoğalmasından" ayıran şey: Sevmediğiniz şeyleri de biriktirmeniz, yani koleksiyonun değeri ve kapsamı için onları da arşivinize katmanızdır! Zaten okumuş ve sevmiş olduğum bir sürü derginin yayında; onların iki katı kadar, sevmediğim çizgi romanlar ve dergiler de mevcuttu! Daha sonra, orta yaşlarımda; artık daha ilginç nesnelerin koleksiyonunu yapmalıyım diye düşündüm. "Küçük maket otomobiller" biriktirme hevesine kapıldım bir ara. (Ama şu günlerde tüm market raflarını dolduran, Çin malı ucuz maket arabalardan değil. Daha sağlam, birebir gerçek modellenenlerden!) Pahalı bir koleksiyon çabasıydı açıkçası. Sadece beş tane biriktirebildim! Zaten sıkıldım, onları da üst kattaki komşunun çocuklarına hediye ettim. Bir filmde izlediğim ilginç bir koleksiyon, pek ilgimi çekmişti: Kötü bir mafya adamı, hasımlarından kestiği insan parmaklarının koleksiyonunu yapıyordu! Çok uça bir "biriktirme deliliği"ydi bu tabii. İnsanlara zarar vermeyi hiçbir zaman düşünmedim, oğlum. Gerçi bir nevi "insan koleksiyonu" yapanlar da vardı etrafımızda: Örneğin kimi haz tutkunu kişiler, birçok insanla tanışıp cinsel ilişki kurmayı yaşamsal bir amaç haline getiriyor; hayatlarına girip çıkan her kişi için neredeyse duvara birer çentik atıyorlardı. Bu doğal hobilerin dışında; bir iki ilginç denemem daha oldu: Bir ara "kültürel biriktirmeye" heveslendim. Pazarlardan, çarşılardan, ilginç kültürel bulguları topladım hevesle! Sonra eşimin (Annenin) yoğun motivasyonu ile sigarayı bıraktığımda, bu koleksiyon da anlamsız geldi, bitirdim. Küçük bir "tuzluk koleksiyonu" denemesi, ki sekizinci tuzlukta son buldu; çünkü o kadar aramama rağmen başka ilginç bir tuzluk bulamamıştım! Ve gayet anlamsız, şu an okurken sana çok saçma gelecek bir "biriktirme" çabası: Ampul koleksiyonu" yapmaya heveslendim! Ama bayağı kısa sürdü. İkiser tane yetmişbeş mumluk, kırkbeş mumluk, yirmibeş mumluk, yüz mumluk ampul; dört tane minik ampul, bir o kadar garip şekilli tasarruflu ampullerden, ve tesadüfen çöpte bulduğum kırık bir değişik ampülden sonra, bu heves de geçmişte kaldı. Bir boşluk sürecinden sonra, çok geçmeden, ilk aşkım, ilk arzumu tekrar karıştırdım:

"Film biriktirmek!" Evet söylemeyi unuttum, aslında yıllar öncesinde "Video film" arşivi yapmıştım üçyüz tane kadar. Artık internet çağındaydık, ve neden Cd'lerde dijital olarak biriktirmiyorum diye, kafama dank etti! Aslında evde yüzelli tane kadar Cd vardı. Ama bunu, gerçek bir Koleksiyona dönüştürmeli, ve sona erdirmeliydim! Evet, sihirli kelime buydu: "Sona erdirmek." Yani, Koleksiyon'u tamamlamak! Delice ama zevkli bir uğraşla, ter akıttım. O yüzelli filmi, iki ayda beşyüz adete çıkarttım. Nasıl olsa internetten film indirmek kolay ve ucuzdu; bunu önleyen bir yasa da tam olarak mevcut değildi. Bir sene sonra, indirdiğim ve arşivlediğim Film sayısı 1700'e ulaşmıştı! Ama daha korkunç ve de mükemmel bir hedefim vardı. Dediğim gibi, Koleksiyon'u tamamlamak! Tüm siteleri, uçsuz bucaksız İnternet alemini hırsıyla taradım; ve yıllar sonra nihayet, "Dünyada çekilmiş filmlerin yüzde doksan dokuzunu", Cd'lere kopyaladım!

İşte, bu benim, sana ve torunlarıma en büyük mirasımdır! Yüzbinlerce Cd'lik komple film arşivimi, huzur içinde sizlere bırakıyorum. Hepsini özel sandıklarda korumuş vaziyettedir. Canınız istediğiniz zaman çekip izlersiniz bi film. Sizleri, çok seviyorum!..

-Yıl: 2109. Satürn civarları-

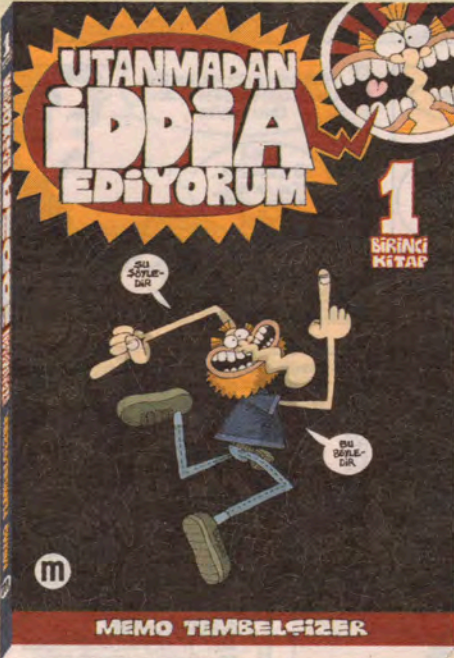
"Ah, dedeciğim. Ben de seni seviyorum, o gençlik heveslerini ve garip tutkularını anlayışla karşılıyorum, ama. Ne diyeyim, biraz da boş yere zahmet etmişsin! Uzunca can sıkıntısından, holo-ekranda mektubunu tekrar okudum da şimdi; o sandıklar dolusu filmi napayım ben yahu. Hepsini Dünya'da, eski evde bıraktım zaten. Küflenmiştir o Cd'ler çoktan. Bak! Elinde tuttuğum, şu kibrit kutusu büyüklüğündeki minik cihazı görebilsen: Nanoterm Mega7Chip! Bununla, televizyona, gösterici bi ekrana bile ihtiyaç duymadan, üstelik hologramla, istediğin yere 3d görüntü yansıtarak herşeyi izleyebiliyosun. "Tüm Dünya Sinema Arşivi" var içinde! Ayrıca bonus olarak "Tüm Dünya Müzik Tarihi"ni de eklemişler komple! Vallaa yazık etmişsin sen, o kadar Cd'ye, harddiske filan. Anneannem de kızmıştır kadıncağız, boş disk ve Cd için harcadığın onca paraya. Zaman ne acayip ilerliyor değil mi? Sen de nerden bilecektin tabii. Neyse, yine de seni çok seviyorum; bizleri çok düşündün, saygı gösterdin. Şu an, Satürn'e doğru yol alıyorum. "Dünya dışı canlı varlıklar" görüldüğü ihbarı geldi. İnşallah, bu seferki doğrudur! Geçen sefer karşılaştıklarımız, otlu birer kaya parçasıydı. Gözü andıran iki tuhaf çıkıntılar vardı, ve sadece yarım saatte bir kıpırdıyor gibiydiler. Canlı mı, değil mi, karar veremedik tam! Ama benim, hâlâ umudum var..

umut sarıkaya
işimdeyim
gücümdeyim

ÇIKTI!
kitapçılarda

- HAYATIN ANLAMI ARMUTTURI!..
- NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMDİR!..
- OTOMOBİLLER AERODİNAMİK DEĞİL, SOSYODİNAMİKTİR!..
- TELEVİZYON ŞÖMİNERİ!..
- SİNEKKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
- TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
- TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
- HEPİMİZ SİNEĞİZ!..
- HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
- HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER
UTANMADAN İDDİA EDİYORUM
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

not defteri hediye
UYKUSUZ POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011 KARTPOSTAL TAKVİMİ
ÇIKTI!

BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
KİTAPÇILARDA

gelen Kutusu

Barış ÖZKAN

Erceren

Utku SÖNMEZ

İskender KALAFAT

Serhat UYUMAZ

Emir SAĞLAM

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 11 Kasım 2010 | Sayı: 167
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kaligraf: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0 (212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70€ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Akşamsetası

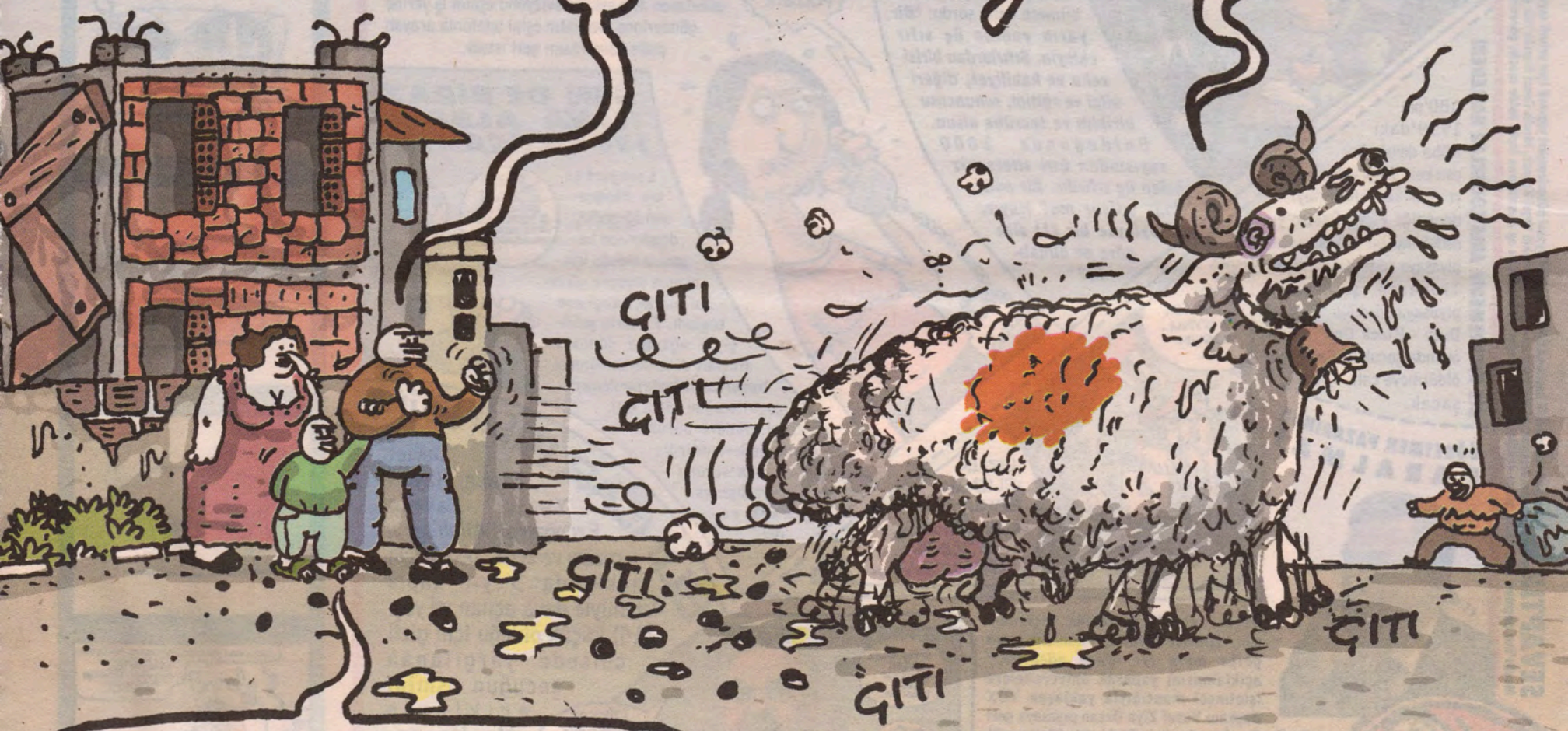

UYKUSUZ

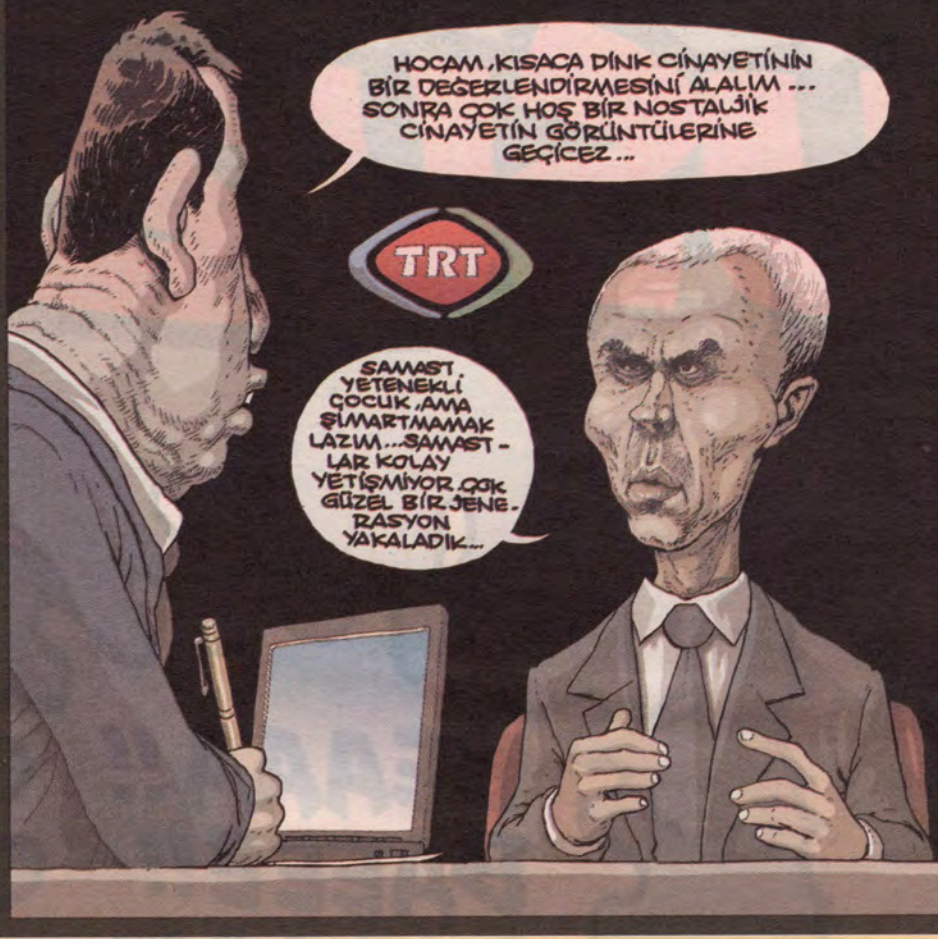
SİRF SENİN
PSİKOLOJİN BOZULMASIN
DİYE KESMEDİK. BARI
BIRAK DA GİTMEDEN
AĞZINA YÜZÜNE İKİ
TANE DAHA ÇAKIIM
ŞUNUN...

BEAAA!!
BAEEEE!!
BEAAA!!!

BIRAK GİTSİN BABA...
DÖNERSE SENİNDİR...

Televizyonların yeni yıldızı Mehmet Ali Ağca! Siftah TRT'den.

KAÇ YIL OLDU?

• Cüneyt Arkın, üniversite yıllarında, bir kızın iç çamaşırına iğrenerek bakması üzerine bunalıma girdiğini ve ünlü olduktan sonra kendine sürekli yeni iç çamaşırı aldığını kamuoyuna açıklayalı 1 yıl...

• Erzincan'da sahnelenen "Üvey Karım" adlı tiyatro oyununda, rol gereği kenardan bağırarak sahneye çıkmak isteyen oyuncu, kendisini 'eylemci' zanneden valinin koruması tarafından kısıvrak yakalanalı 1 yıl...

• "Kadirizm" kelimesi, ilk defa, Star TV'de yayınlanan "Savcı" dizisinin tanıtım fragmanında kullanılmaya ("Kadirizm geliyor!") başlanalı 15 yıl...

• İçişleri Bakanlığı, "Kayıp Kızlar" ve "Tele Kızlar" filmlerinin ardından 'insanların kötülükleri karşı bilginçlenmesinde payı olduğu gerekçesiyle' Nuri Alço'ya takdimname vereli 25 yıl...

• Cat Stevens girdiği bunalımdan Yusuf İslam olarak çıkalı tam 31 yıl olmuş.

1 NUMARA BENİM

Twitter'a çok hızlı giren Devlet Bahçeli, "MHP'nin 40'inci yılı" isimli efsane hesaplamasının ardından, takipçilerine yepyeni bir bilmece daha sordu: "Bir yazın yanına üç sıfır ekleyin. Sıfırlardan birisi zeka ve kabiliyet, diğeri bilgi ve eğitim, sonuncusu birikim ve tecrübe olsun. Bulduğunuz 1000 sayısından biri silerseniz kalan üç sıfırdır. Bir anlam ifade ediyor mu? Hayır. Öyleyse bir (1) size göre ne olmalıdır?"

ÖĞRETMEN PAZARINDA DARALMA!

Geçen aylarda rektörlük seçimleri için, "İşletme özellikleri olan bir insan gelse daha iyi idare edebilir," açıklamasını yaparak üniversitelere işletmecisi mantığıyla yaklaşan YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan piyasaya geri döndü: "... İnsanlar hala Türkiye'de öğretmenlik programlarına gidiyor. 374 bin bekleyeni olan bir programa siz müracaat ediyorsunuz... İnsanları da anlamak mümkün değil. 374 bin kişi iş bekliyorsa ben o pazara girmem..."

BİZİM Bİ TELEKULAK VARDI.

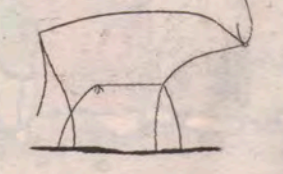
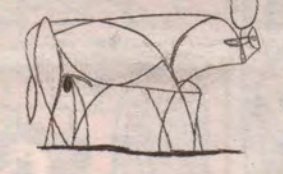
Polis, "Yargıda rüşvet" operasyonu kapsamında, Avukat Necdet Okçu'nun ofisindeki televizyona gizli kamera ve dinleme cihazı yerleştirdi. Avukat, bir süre sonra kendisine yeni bir televizyon alıp eski televizyonu eşinin iş yerine gönderince, avukatın eşini telefonla arayan polis kamerasını geri istedi.

BEN DE BİRAZ HAVA ALSAM İYİ OLUCAK...

Esenyurt'ta bir ilköğretim öğrencisi, derslerinde başarısız olduğu için okulda otopark görevlisi olarak çalışmaya başladı. Fosforlu yelek giyip ağzında düdükle araçları düzenleyen öğrenci, bunun karşılığında derslerden geçireceğini iddia etti. Okul müdürü durumu şöyle değerlendirdi: "Nefes alma sorunu var. Ara sıra dışarıya çıkartıyorduz."

BUNLAR BİLİNSİN

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı, Tayyip Erdoğan'a "Allah senin cezanı verecek" dediği için hakkında 3 yıl hapis istemiyle dava açılan ve yaşı (14) küçük olduğu için gizli celsede yargılanan çocuğun ismini açıklayıp Meclis tutanaklarına geçirtti.

"Dilini koparırım", "Sen kimsin be!", "Analarını da satarlar", "Karisını boşasın ona bilmem kimi yapalım", "Seks kaseti olan eşcinsel"... Bunlar mahalle kavgasında değil, siyasetçilerin ve gazetecilerin son günlerdeki tartışmalarında geçen sözler.

Bursa'da vahşice katledilen Sevgi Taşkın'ın, katil zanlısı Bülent K.'yı daha önce iki kere polise şikâyet ettiği halde korumaya alınmadığı ortaya çıktı.

Türkiye'de son 1,5 yılda 1 milyon 284 bin çocuk suça bulaştı.

UYUYUN LAN!

Eek, gek, gek! diye haykırarak uyanmışım... Rüyanda Anadolumuzun merinosu gibi, sık kürk-lü gürbüz bi koyunum... Şahane bi villanın bahçesinde kafama göre takılıyorum... Etrafımda insanlar benim için deli oluyorlar... Türlü türlü sebzelerden yeşilliklerden yedirenler mi dersiniz, başımı sırtımı okşayarak sevgilerini belli eden çocuklar mı istersiniz, artık, boncuklarla süslemeler, kınalar yakmalar, villanın sahibi benim, bunlar da kiracılar filan heralde yani... Her şey süper güzel... Derken "O" geliyo... Eski püskü kıyafetleriyle sıradan bi adam... "Kemal mi lan bu acaba" diye düşünürken fukur kazmaya başlıyo... "Bahçeyi ne eşeliyosun lan" demek için bunun yanına koşuyorum ve "mee mee" diyorum... O an ses tellerimin ve dudak yapımın bu konuşma için yetersiz olduğunu hissettiğim anda rüya tersine dönüverdi... Herifle bi anda yaka paça olduk biz... Sık kürkünden tuttu bırakmıyo... Bende toynak olduğu için bunun yakasını bi türlü kavrayamıyorum... Kol, el ve Parmak yapımın bu tartışma için müsait olmadığını anladığımda artık bu bir kabustu ve ben, kazılan çukurun oraya yan yatırılmıştım bile... 3 kolumu birden ipe bağlayan bu adam 4. kolumu belliki "van minit", derken kullanmam için bırakmıştı ama ben sadece "mee" diyebiliyordum. Sonra bu bifak geldi... Ama dua da okumaya başladı... Dua müa benim aklım karıştı... "Bu herif iyi bi herife benziyo lan aslında... Kemal olamaz, diye düşündüm... Fakat bifağı gırtlığa dayayınca ter içinde uyanmışım... Sık kürk ter yaptı... Her şeyi mevsiminde giymek lazım..."

Neyse uykusuz okur, "Bunu bize niye anlattın, dediğini zi duyar gibiyim... Size mi anlattım ki oolum... Orhana anlatıyodum... Sonra Orhan bi anda kilo verdi ve verdiği kilolardan sizler oluştunuz, kendinizi beni dinler halde buldunuz... Meraklanmayın, haftaya dergi gecikir, sizler birleşip orhana dönüşürsünüz gene ve matbaadan aldığımız güçle baskı uygularsınız... Bye minit :)

P.S. = Dünya kurban kesmeye alışan vatandaşlarımızı buradan uyarmak istiyorum... "Mundar etmişsin", dediler... "Kanı bile aktı halbusı", dedim... "Kattigen!.. Gökünah", dediler... Dövüştük.

Vatandaş Sorduk: AYFON

Ozan ÇINÇIN (38):
Erkek olursa AYFON, kız olursa AYFon koyucam dedim... Eski isimlere saplanıp kalmışız, bu eskiler yüzünden ne teknoloji, ne alt yapımız gelişmiyo dedim... Yine de dayaktan kurtulamadım... Kayınolar, kayın-pederler, kayın ağacım dövdüler beni.

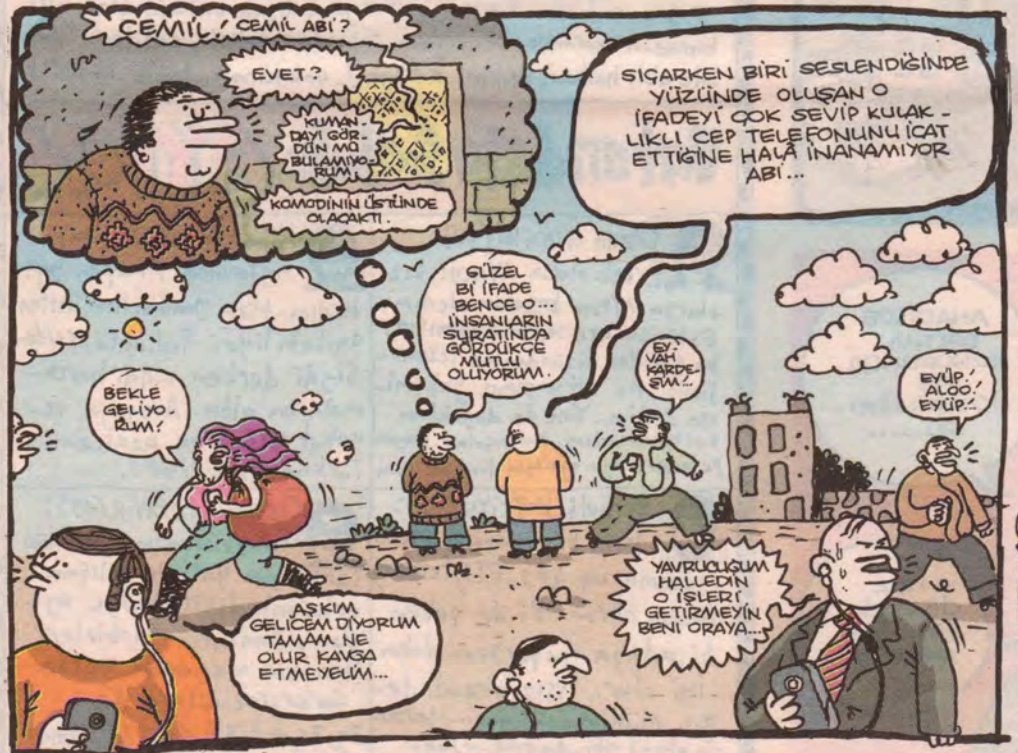
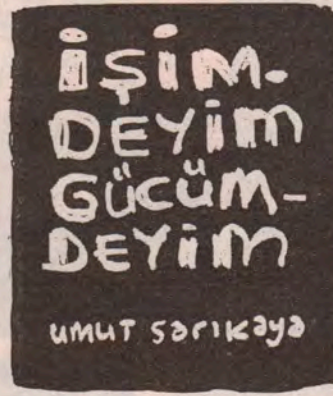
Hilmittin TUŞLU (40):
Ayfonuma pimapen yaptım... Hem yandan hem üstten çalabiliyo... Tüliydü, perdesi di derken ciddi harcamalarım oldu... Avevaya ve-yahut yadafona geçicem... Türkkel geçiriyoo...

Berhulş KOTÇİN (32):
İssiz bi adaya düşsem yanıma üç şey, PTT, telekom Ayfon alırım... Bi de çeken bi adaya düşersen daha iyi olur, İssiz önemli değil... Mühim değil yani... Mevzu su olmaz abi... Ayıpediyoğun...

Ossoman EMPAYIR (45):
Parmaklarımızın uçlarındaki sürtüşüm gücüyle çalışan ekranlı dijitalojiye ayfon, bunların birbirleri arasına meydana gelen farkırlıklara da 39, 35, 45, 36, 46, 3d denir...

MHP Grup Başkanvekili Mehmet Şandır Başbakan'a "Dilini koparırız" dedi.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

SISLI GEÇMİŞ ZAMAN

1999: Deprem... Tophane'de nargile misliğini takiben eve yürüdüm. Yalnızdım, sular akmadığı için annesi oğlumu alıp annesinin evine gitmişti. Televizyon karşısında uyuyakaldım ve devasa uğultuyla uyandım. Her nedense apartmanda eğlence var sandım. Televizyon üstüme üstüme geliyordu. Sonra sallanma hafifledi ama çok şiddetli şekilde yeniden başladı. Besmele çektim. Ev eşyası delirmiş, hainleşmişti. Sallanma bitti. Şehrin evleri bir anda aydınlandı, ardından tüm ışıklar söndü. İstanbul'da yıldızları hiç o kadar parlak görmemiştik, korktum. Hemen bizimkileri aradım, deprem sırasında zaten annesinin ayaklarında sallanan oğlum, uykusunu hiç bozmamış! Sonra telefon da çalışmaz oldu. Dışarı çıktım. Birisi "Deprem Edirne merkezliyim" dedi. Tuhaf bir kabile gibi bahçede toplanmış, sayıklar gibi konuşuyorduk. Üst katta oturan kız, gecelik ve çıplak ayakla yanımıza geldi. Arkadan araba farı vurunca kızın rontgeni göründü adeta, bi sessizlik oldu. Biri sabahlık verdi kıza. Yürümeye başladım. Sokaklar kalabalıktı. Korkuyla beraber dayanışmacı bir iyilik hali çökmüştü insanlara. Donla yürüyen birine balkondan şort atıldığını gördüm. Tüm ifadeler bebek gibiydi. Biraz daha yürüyünce bir apartman önünde piknik tüpte kahve yapanları gördüm. (Sonra bir taksiye rastlayıp oğlumun yanına gittim.)

2000: Yazılarım, sanal ortamda ve günlük gazetelerde imzasız olarak çok dönmeye başladı. Hatta bir kaç tanesi "Komik yazı, mutlaka okuyun" ibaresiyle bana bile gönderildi. "Ölmeden anonim olunur mu lan" diye kıldandım... (İnşaat filminin senaryo

mesaisi, ayrıca VÖSYM soruları eğitim kanalında skeçleştirildi artı ANS)

2001: Televizyonda yerli film izlerken, ikiz kulelerin yerle bir olduğunu gördüm ve sonra o film yarıda kaldı... (Oğlum, bıkıp usanmadan anlattığım "Yüzüklerin Hamdi Efendisi" cümlesini söyledi!..)

2002: Kitap ve senaryo işleri için Cumhuriyet'teki "İssiz Oda Yazıları"na son verdim, Leman'da "Kıllandırma Servisi"ne, Lemanyak'ta "VÖSYM"ye devam... (Korsan TV'ye yazar mesaisi, Ata'nın Niyazi Gül adlı veterineri, televizyona yazdıklarım içinde kendime en yakın hissettiğim tip oldu.)

2003: "Selam Dünyalı Ben Türküm" çıktı, çok satanlar listesine girdi. Daha da önemlisi, korsanda rakipsiz bir numaraydım! Rahmetli Ercan Arıklı, Haftalık dergisine çağırdı, birkaç ay orada da yazdım. İlk sayı için Cem Yılmaz'a "Gel beraber Demirel'e gidip capraz söyleşi yapalım" dedim, sağolsun kırmadı, ilk sayı kapağı ortadan yarıp reklam aldı. Bu arada, aklımdan çıkmaz, Arıklı'nın kaza geçirdiği yer için derginin tasarımcılarından

sevgili Uğur, defalarca "Burası kör nokta abi, çok tehlikeli" demişti. Ercan Bey, nur içinde yatsın. (Yüzüncü yıl şampiyonluğu nedeniyle Lucescu için bir şiir yazdım. "Pardesüsü buruşuk" diye eleştirilirdi, oysa o, sözkonusu pardesüyü maçı sona futbolcularının terli sırtlarına koyan bir adamdı, şiirde bunu anlattım. İlerleyen zamanda bu şiirler çoğaldı, kitap oldu.)

2004: Reklamcılığa giriş, zaten geceni gündüzüne karışmış adamken, iyice mesai içinde kalmak, bazen şahane dostluklara bazen kibirli saçmalıklara maruz kalmak, nihayetinde mizahımla imzamı çakmak... (Haksız suçlama nedeniyle Leman'dan istifa ettim, Can Ilgaz okula başladı, yıl sonunda abimin ikizleri Ada ve Kartal dünyamıza teşrif ettiler.)

2005: Denize düştüm lan! Bildiğin üstüm başım giyinikken, hem de şubatin soğuşunda denize düştüm. Bi çekim için Fındıklı'dan tekneye binmeye çalışırken, dalgalar salladı tekneyi, direk denize girdim. Sonra bi taksiye bindim, şoför bana "Verdiğin para mis gibi deniz kokuyo abi, ben Karadenizliyim, bu kokuyu çok severim" dedi! (Bi haftalık iznim kalmıştı, liseyi okuduğum İskenderun'da geçirdim, orda sıkılıp ani bir kararla Konya'ya gittim, Mevlana'nın doğum günümüş o gün meğer, bilmiyordum, "Gel" diyene gittiğim için sevindim durdum.)

2006: Sürmenaj geçirip reklam mesaisini bitirdim, artık kendime yazmaya karar verdim. Plato Sahnesi'nde sadece arkadaşlarımı çağırdığım dört kapalı devre gösteri yaptım, sonra yine ajandalara, defterlere espriler yazdım, vakit bulduğumda şiirler de yazdım. (Fermuar dergisine davet ettiler, bir yıl süreyle oraya Bebek Kafası, Paşa Gönül Kriterleri ve Evlerden Uzak köşelerini yazdım. O yıl okuduğum kitaplar içinde en çok Stendhal'ın "Kırmızı ve Siyah"ından etkilendim.)

2007: 1 Nisan'da Galatasaray'da Old City Komedi Kulübü açıldı, sahne aldım ve ilk defa komedyenlikten para kazandım. Mizah dünyasındaki en eski arkadaşım Oky, yeni dergi çıkaracaklarını söyleyip beni de çağırdı, sonradan derginin adı Uykusuz oldu. Ruhsal bozukluklar nedeniyle evlilik tıkanı, çare olsun diye hayatımın ilk psikiyatrina gittim, merhaba antidepresan! (Doktor "Niye bana geldiniz?" diye sordu, "Yürüyüş mesafesindeki ilk profesör sizdiniz çünkü" dedim.)

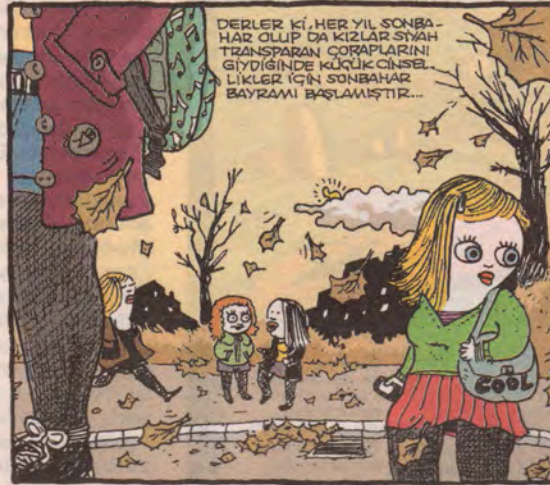
2008: Bir yıl süreyle Arnavutköy Kuzgun'da, her hafta gösterimi yaptım, bildiğiniz gibi Uykusuz yazılarına devam ettim, gösterimle Ankara, İzmir ve Eskişehir'e de çok gittim. (İlaçla alkolü karıştırdım ve böylece evlilik sona erdi. Hakikaten de her işte bir hayır varmış: Ve aleykümselem aşk!)

- Bİ SANİYE: Hayatımda pişman olduğum tek paragrafı 2008'de yazdım. Boşanma öncesinde, çeşitli haller nedeniyle, üslubuma ve anlayışına uymayan o paragraf, benim için kazadır. İyi ki, hayatta ehliyetim ve arabam olmamış, ne diyebilirim?

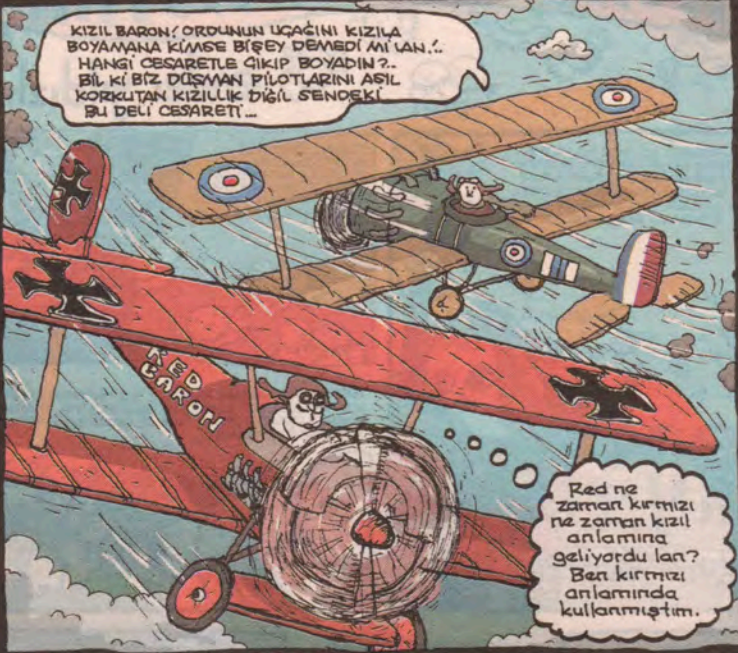
2009: Şampiyon Beşiktaş adlı kısa filmi yaptık. Uykusuz'a devam, çeşitli şehir ve mekanlarda gösteriye devam, tiyatro topluluğu kurmak için ilk kıpırdanışlar, yıl sonunda Milliyet'in Cadde ekinde "Paşa Gönül Kriterleri"ni yazmaya başladım, Kıbrıs'lı saymaz isek Londra'da ilk kez sınır dışı gösterimi yaptım. (Bir tv kanalına 26 bölüm program yaptım, Beşiktaş şampiyon olduğu gece canlı yayına da kafam kıyak çıktım, işte bak o da hataydı. Ama güzel sohbet, sağlam muhabbet oldu, ayrı!)

KÜÇÜK CİNSELLİKLER DESTANI

ender yıldızhan

ANIL DUMAN

BAY HAMILTON'DAN AĞZA ALINMAYACAK SÖZLER

Anneler, kimin kim olduğu, kimin ne dediği ve olaylar geliştiğinde kimlerin daha neler diyebileceği konusunda çok hassastırlar. Patlak veren yeni bir olayın aktarımı esnasında, olayın kahramanlarını kısaca tanıtır (Aslanbaşların gelini), asrın skandalı şiddetinde dedikoduya giriş yaparlar. Dedikodu için 'yeni bir gelin' ya da 'hayırsız bir evlat' yeterlidir. Bir keresinde annemin, tanımadığı insanlarla ilgili bir dedikodunun girişini, "Tanımıyorum. Eeee?" diye karşıladığına şahit olmuştum. Olayın kahramanları bu topraklarda yaşamasına bile (Rodrigezlerin gelini), annemin, dinleme / kendi içinde küçük eklemeler yapma (Rodrigezlerin küçük gelini) / anlatacak insan arama / hemen bulma ve derhal anlatma sıralamasını bozmayacağına eminim. Dedikoduyu, iki kişinin bir üçüncünün hayatını yeniden yorumlamaları olarak tanımlamak mümkün. O mekânda olmamasına rağmen, hayatı ortaya serilen üçüncü için korkunç bir gerçek bu. Yeryüzünde üçüncü konumuna düşmeyen canlı yoktur. Bugün artık, en ilkel toplumlardan biri olan Padaung kabilesi (boyunlarını demir halkalarla 40 santime kadar uzatan kabile) hakkında bile ileri geri konuşabiliyoruz. (Onlar için "oğlum yazık lan!" diyen arkadaşım var). Bu anlamıyla belgeseller bile birer dedikodu prodüksiyonu sayılabilir. Belgeseller, bizlere müren balığının sinsiliği, peygamberdevesi dişisinin kocasını nasıl yediği (aslında aile içi bir meseledir), aslanların bir günde 50 kez çiftleştiği (yatak odası dedikodusu) ve Coşkun Aral'ın bir böceğe bile "neden olmasın" diye yaklaşan beslenme alışkanlıkları hakkında dedikodular verir. Ama ben, hayvanlar âlemi hakkında ilk dedikoduyu belgesellerden değil annemden duydum. 1983 yılının sıcak bir haziran günü, bir koyun hakkında ortaya atılan iddiaları babama anlatıyordu. Yüzünde, dedikodu yaparken her zaman aynı standardı tutturmayı başardığı şaşkınlık ifadesiyle: "Sadi Beylerin kurbanlığı hastaymış!" demişti. Babam, annemin dedikodu konusunda insanoğlunu aşır bir koyuna kadar gelişme göstermesiyle çok ilgilenmedi. (Kadınlar, gündüzleri öğrendikleri skandalları akşamları eve taşıyınca, genelde bir duvardan (babalar) geri seker ve öğleden sonra da annemin benim için hazırladığı yaban mersinli turtayı koca bir bardak sütle mideye indirmiş gibiydim. Apartmanın bodrumunda, beni gizemli bir sandık yerine koyunların bekliyor olması havayı biraz bozuyordu, ama ruh olarak Amerikan standartlarına yakındım. Merdivenlerden dikkatle inerken arkamdan biri (Bay Hamilton), "Nörö gidiyon sen!" diye bağırdı. "Koyunlara bakacaktım," dedim Kapıcı Şükrü Efendi'ye. "İyi hadi bak," dedi. Şükrü Efendi, hemen yol vererek bu tür maceraların olmazsa olmazı gerilim unsuru yok saymıştı. Oysa gerçek bir Bay Hamilton olsa, böylesine karanlık bir merdiven bulmuşken arkadan yanaştığı çocukları germeden bırakmazdı. Çıplak bir ampulün (ülkemiz şartlarında gerilim ögesi) loşluk seviyesine kadar aydınlatıldığı bir koridordan geçtim. Koyun sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Önümdeki ağır demir kapıyı (sallıyorum, tahtaydı) açtığımda bütün sürü bana baktı. Sonra hemen önlerindeki yemeğe döndüler. Bütün gerilim burada bitiyor. Takdir edersiniz ki koyun, macera ve gerilim için çok uygun bir hayvan değil. Aralarında dolaşarak

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Sadi Beylerin hasta koyununu aradım. Bulmam zor olmadı. Diğerlerinin en az 10 katı şiddetinde koyun gibi bakıyordu, zayıftı ve en önemlisi Kurban Bayramı'nın en belirleyici organlarından olan kuyruk, bu zavallı hayvanda bulunmuyordu. Hayatımda ilk defa kuyruksuz bir koyun (diet koyun) gördüm. Gidip biraz kafasını sevdim. Melemeye çalıştım, ama tam olarak diksiyonu tutturamadım. Boynuzları kendi etrafında 2 tur atan bir koçun öndeki karpuz kabuklarından birini alıp onun önüne koydum. (0 yıllar, kendisi de küçükbaş hayvan sahibi olan Heidi, biz çocukları duygusalığa davet etmek için fena bastırıyordu.) Sonraki günlerde Bay Hamilton'ın, "Hasta o, elleme len!" uyarılarına rağmen koyunu sık sık ziyaret eder oldum.

Bayram yaklaştıkça, Sadi Beylerin hasta koyunuyla ilgili ileri geri konuşmalar şiddetini artırdı. Bu büyük skandala, "Dördüncü kata yeni taşınanların gelini et yemiyormuş!" gibi ufak sosyetik skandallar da eşlik ediyordu. Babamın, bu yeni gelin için o yıllar çok bilinmeyen 'vejetaryen' kelimesini kullanarak bütün parsayı topladığını ve bir kanaat önderi gibi gerindiğini hatırlıyorum. Bayram sabahı, elinde bıçakla koyundan koyuna zıplayarak koşan küçücük bir adam çıktı ortaya.

Kısa boylu, zayıf ama çok çevik olan bu adam, koç, koyun, dana ayırt etmeden her yere yetiyordu. Babam hariç bütün apartman bu kasabı övmeye başladı. (Babam, "hayvan katliamı", "hayvan hakları" gibi o döneme bol gelen bir terminolojiyi kullanarak, önüne kavurma konuncaya kadar, müthiş bir muhalefet sergiledi.) Çevik Kasap'ın o ana kadar gösterdiği bıçak performansı beni pek etkilememişti. Ama Sadi Beylerin hasta koyunu, bozuk diksiyonuyla 'mi'leyerek bodrumdan çıkarıldığında, sanki Heidi gelip elimi tutmuş gibi ürperdim.

Çevik Kasap, Sadi Bey'in koyununu hemen kesti. Hayvan, sanki kendi isteğiymiş gibi (ötenazi) hiç debelenmedi. Sonra onu bir kompresörle şirdiler. Kompresör, apartmanın birinci katındaki evin balkonunda olduğu için görünmüyordu. Görünen sadece yukarıdan inen bir boruydu ve kaynağı görünmediği için ilahi bir havası vardı. Çevik Kasap, ilahi boruyu koyunun bacağına taktı. Yaşanan bir çizgi film şişmesi olduğu için tüm çocuklar şişen koyunun etrafını neşeye sardılar. Parmaklarıyla gergin deriye bastırıldılar. Tekmelemek isteyen bir küçük yaş (çocuklar içinde hava olan şeyleri tekmeler), olayı sezen bir büyük yaş tarafından durdurularak azarlandı. Çevik Kasap, koyunun karnını yardığında normalde her gün karşılaştığımız bağırsaklar, yarı akışkan bir hızla yeryüzüne saçıldı. Bayılmışım. Eve götürülürken Bay Hamilton'un, "Eh eh... Ödelemin len sen," diyen sesini duyduğumu hatırlıyorum.

Üç saat sonra, küp küp doğranmış koyun önüme konduğunda afiyetle yemem, çocukluk dengesizliği olarak açıklanabilir. Aynı şekilde, "Hayvan katliamı!" diyerek sert bir üslup ortaya koyan babamın ikinci tabağı istemesi de, iki uç duyguyu aynı bünyede yaşatabilen bir aile genetiğimiz olduğunu kanıtıyor. Yemek sırasında, 'koç yumurtasıyla ilgili geleneksel mizah'a katkılarıyla tanınan dayım, bayılmam konusunda benimle biraz dalga geçti. O yıllar, genç bir erkeğin olur olmaz bayılması, bir tür zayıflık olarak algılanabiliyordu. (Ufak bir şeyden bayılan erkek, dünyaya erkekliliği azalmış olarak ayrılabilir. Özellikle bizimki gibi ataerkil toplumlarda bayılan insanın arkasından ya da Bay Hamilton'un yaptığı gibi direk insanın yüzüne "ödele" dendiği çok olmuştur.) Ne yazık ki olay dayımla sınırlı kalmadı. Bayramın ikinci günü tüm apartmanda konuşuluyordum: "İrfan Beylerin küçük oğlan bayılmış. O hengâmede bi de onla uğraşmışlar. Hasta gibiydi zaten o çocuk."

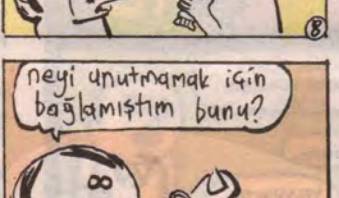
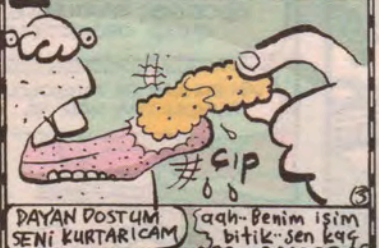
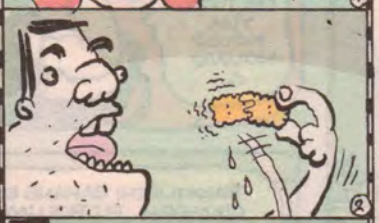

Papağanların konuşabildiğini keşfeden ilk insan...

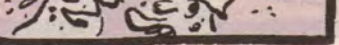
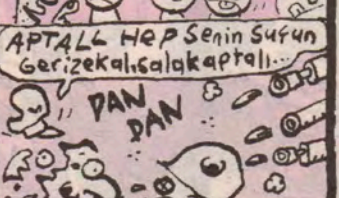
uygarlık tarihi...

ağızındaki diL

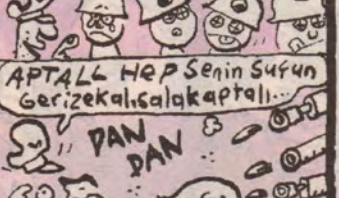
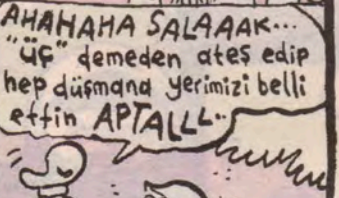
BAGINE

DİELLO

SAVAŞ

Cihan Ceylan

KADERDE SEVDİĞİM KIZIN, NİKAH ŞAHİDİ OLMAK DA VARMIŞ ABI...

TORBADAKİLER VOTKA MI?...

YA İÇKİSİZ OLUCAKMIŞ DA... ARTIK MASA ALTINDAN YAPIĞAZ BİŞEYLER...

NE KADAR İĞRENÇ Bİ İNSANSIN?!

BÜYÜKBİRİM HEP SÖYLE DERDİ, EN KESTİRME YOL BİLDİĞİN YOLDUR...

BENİM DEDEM DE SÖYLE; DOP OYNAMA OĞUL AYAGINI GİRAN...

Benimki daha iyi lan!

KEŞKE SENİ DİNLEYİP AYAKKABINDAN ŞAMPANYA İÇMESEYDİM. ÖNÜMÜ GÖREMİYORUM LAN...

NORMAL AYAKKABIDA 45 SPORDA 46 GİYİYORUM DİYORUM DİNLEMİYOSUN Kİ...

YUH MINA KOYUM!

HAH GÖRBACI ORDA.. DÜZ BAS...

VERDİĞİNİZ HER DOĞRU CEVAPTAN SONRA MONİTÖRÜMÜ DEVİRMİYİN. BAKIN KÖTÜ OLUCAK İZZET BEY OKUY OYNAMIYORUZ BURDA...

BİL Bakalım

LAN BEN YİNE DE TUTA-YIM NOLUR NOLMAZ...

DEMİN Kİ SONDU VALLA TAMAM SÖZ...

SAKATLIĞINI BAHANE EDEREK ANTREMANLARA ÇIKMAYAN FUTBOLMUZUN HIRŞIN ÇOCUĞU BURAK GECE GEÇ SAATLERDE YANINDA İKİ BAYANLA BAR ÇIKIŞI OBJEKTİFLERE YAKALANDI.

LAN BUNLAR DA FUTBOLCU MU BE, BEN SAKATLAN-MIYCAKTIM VAR YA...

NERDE OYNUYODUN ABI SEN...

LİSEDE REALMARDİN DİYE TAKIMI - MİZ VARDI, BÖLÜM TURNU - VASINDA KALASLAR! YENİP BİRİNCİ OLMUŞTUK...

YAVUZ ÖZTÜRK

OFF YA İŞIKTA HİÇ UYUYAMIYORUM!!

İNCE GÖRMESİ LAZIM!

İNCE AÇMASI LAZIM.

YUFKAYI.

OFF YA!

SU İÇ-SEM YARI-YO.

ABİ SU SAATİ O ZATEN!

SU İÇTİY-SEN!

ZARFA KÖYÜM DE AYIP OL-MASTIN.

AA, MESAJ GELMİŞ...

O ZAMAN BUNU YEMEKTE KONUŞA-LIM?..

GÜNAH!

YEMEKTE KONUŞUL-MAZ!..

ALLAH RIZA-SI İÇİN Bİ SADAKA!

SRAK!..

TEMBEL DAHA ÇOK ÇALIŞ.

Hocam.

O SIRADA ERMAN ÇAĞLAR

Bazen yazı yıyor, patlamaya yakın bir hal almaya başlıyor. Böyle zamanlarda yazıya yanaşmak istemiyorum. "Yazı yıyor, uv, dokun bebeğim" anlamında söylemiyorum. Ocağın üstündeki yağla dolu tavanın alev alması gibi. Doğal olarak biraz uzak duruyorsun yanan tavaya. Uzaktan bağıırıyorsun, küfrediyorsun falan. Kafanın içindeki ilk insan "buralar yanyor, ben gideyim" diye düşünüyor. "Kadın var dadanayım, yemek var yiyeyim" ilk insan rahat bazı konularda. Nereye gidiyorsun? Ankastre yanyor, nereye gidiyorsun? Şiir gibi: Ankastre yanyor, nereye gidiyorsun? / Şimdi vakti değil zamansız ayrılıkların / Şu an tam şeyedemiyorum, ankastre yanyor. Yerleşik düzene geçeli milyon yıl oldu, ankastre denen bir şey var, mutfak denilen bir şey var. Bunlar yanmasın istiyor insan. Vücudum yansın istemiyorum, ama ankastre de yansın istemiyorum. O yüzden ne ateşe çok yaklaşabiliyorum, ne de mutfaktan çıkıp içeriye oturmaya gidebiliyorum. "Aaeaeaa aaa" diye sesler çıkartarak ateşe bakan bir insan (ilk insan). Ne zaman ki aspiratör kararıp yavaş yavaş yamulmaya başlıyor, o zaman ilk insan aklına gelen ilk hareketi yapıp uzaktan su fırlatıyor yanan tavaya. Ondan

sonrası görsel efekt. Patlamalar, yağ yankılarıyla yerde kıvrılan insanlar, duman falan. Şimdiye kadar yazıyla yanan tava arasında ilişki kuramayan varsa anlayışla karşılarım. Bazen çok geç kalıyorum, yazı yetişmeyecek gibi oluyor. O işte yanan tava. Panikleyince iyice kafam duruyor, daha da gecikiyorum. O da yavaş yavaş siyaha dönen aspiratör. İyice sıkışınca da aklıma gelen ilk şeyi ortaya bırakıyorum. Artık buradan bıraksam kendiniz de gidersiniz zaten metaforun götürdüğü yere.

Büyük geçmiş olsun...

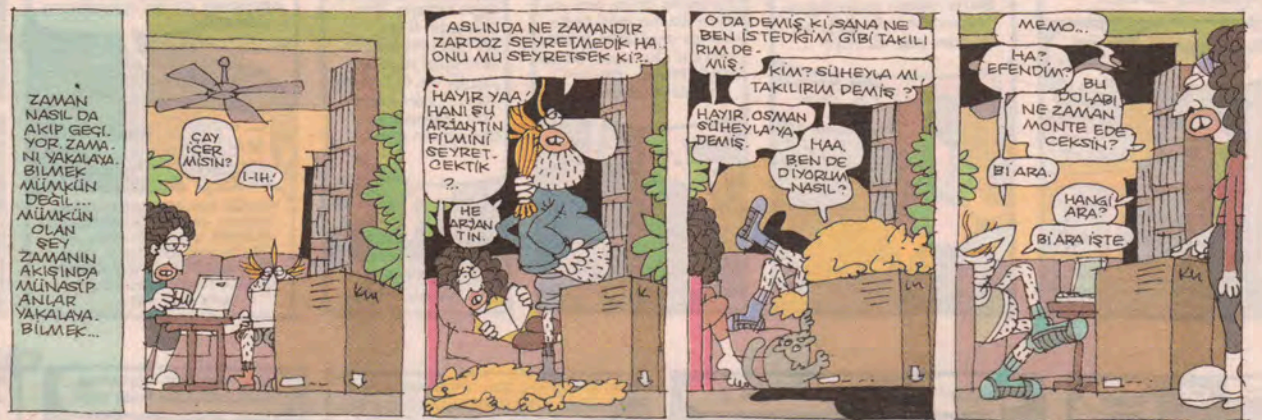
İnternette bir film gördüm. Türkçeye "Zorla Giren" adıyla kazandırılmış. Afişinde de bir kadının ağzından çıkan kobra yılanı var. Etrafı da kobra dolu (vinyet olarak koyuyorum). Şimdi, ben çok üstüne gelinmedikçe cinsel içerikli şaka yapan bir insan değilim. Her gün en az üç dört kere çok güzel fırsatlar çıkıyor önüme, tutuyorum kendimi söylemiyorum. Ama kobra yılanı? Ama "Zorla Giren"? Hiçbir şey demesem bile geçmiş olsun demek istiyorum. Büyük geçmiş olsun.

Artık internetten youtube videosu izlenir gibi film izleniyor bu arada. Normalde film indirirken namus meselesi haline getiriyorum. Aksiyon filmi indirmiyorum, Bruce Willis indirmiyorum, Kevin Costner'in sevimsiz suratını üç yıl oldu görmüyorum. Ama bağımsız sinema izle, yeni dalga izle iyice saman kağıdı

MAKUL KOCA MEMOSKO

YENİLGİNİN KISA TARİHİ

gibi oldu içim. İnternette film işi ilaç oldu, kanayan yaraya merhem oldu o noktada. Steven Seagal'ın ne kadar kaçırdığım filmi varsa bir günde izledim. Ekmek gibi şişti suratım yakın çekim Steven Seagal izlemekten ama değer. Sana değer Steven Seagal. Yirmi yıldır durmaksızın insanların boynunu kıran bir insan. Yıllar onu eskitememiş ama biraz cumhuriyet sucuğuna dönmüş. Kafası boynuna, boynu da vücuduna kaynamış. Biraz da işi el alışkanlığına vurmuş, eskiden daha yoğun hırpalardı kızını kaçıran insanları, şimdilerde kafayı tuttuğu gibi kırıyor boyunlarını. Yine de "boz ayı mı yener, Steven Seagal mı yener?" sorusunun cevabı hala Steven Seagal.

• Bu hafta bayram hediyesi olarak sizlere, çalışıp yazıyı yazmam gereken saatlerde çalışmayıp, onun yerine meh meh diye uğraşıp çizdiğim bir kısa öyküyü oraya bırakıyorum. Öyküde şunlar oluyor: Ben arkadaşşıma sucuk almadıkları için bağıriyorum, çünkü mangal yapıyoruz ve sucuk almamışlar. Sonra babam bağırişları duyup geliyor, neden bağırdığımı soruyor, sucuk alınmadığını öğrenince o da sinirlenip sucuk diye bağıriyor. Böyle anlatınca komik olmuyor ama çizince de çok komik olmadı. Kendinize dikkat edin, bayramda güzel yerlere gidip çok eğlenmemeye çalışın, çünkü ben burdan yine Steven Seagal'e başlayacağım. Sevgiler, iyi bayramlar; Erman Çağlar.

RENKLİ ÇIKTI

cihan kılıç

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

İşte bu Türkiye, daha bugün, "bayramüstü işçilerin maaşlarına kesik bile attı. Türkiye Taşkömürü Kurumu, vardiyası normalde bu pazartesi günü başlayan işçilere "bayram nasılsa tatil, sizin mesai bayramdan sonra başlar, bay bay, ay pardon iyi bayramlar" dedi, sırf bayram tatilinde "ücretsiz izne çıkartmak için.

■ Dünyanın en zengin on beşinci ülkesine işçinin tatilini gasp etmek yakışmıyor doğrusu. Tabii sizde de eminim hafiften bir hareketlenme olmuştur, "gerçekten o kadar zengin miyiz?" diye. Olması normal, o zenginliği yedirmiyorlar anam bize, madenlere inen biz, yolları yapan, binaları diken, kabloları döşeyen biz ama malı götürün onlar. Nasıl diye soracak olursanız hatırlatayım: "bayramüstü çocuklara harçlık bile veremedim" diyerek bize olan borçlarını da, yanlarında çalıştırdıkları maaşlarını da ödemeyerek.

■ Son KPSS sınavından sonra, sınav sonuçlarını açıklayan internet sitesi yoğunluktan ötürü çökmüş, sınav sonucunu öğrenmek isteyen bilgisayardan anlayan bir kardeşimiz, "dur ulan ben şunu biraz kurcalayayım" diyerek sisteme girmiş ve yüzlerce insanın bütün soruları doğru cevapladığını öğrenmişti. Bu arkadaş, KPSS'de full çekenlerin birçoğunun birbiriyle evli, aynı evde oturan, aynı cemaatin dershanelerinde çalışan insanlar olduğunu da ortaya koyunca ÖSYM'nin mızrağı çuvala sığmamış, ÖSYM tarihinin en büyük kepezeliği ortaya çıkmıştı.

■ Şimdi bu sınavın Eğitim Bilimleri kısmı yenilendi. Üstelik kopya çektiği subuta ermiş kişilerin Genel Kültür ve Genel Yetenek sınavlarında da ful çektikleri ortaya çıktığı halde sadece Eğitim Bilimleri sınavı yenilendi. Kopyacıların TC Kimlik numaraları bilindiği için internette örneğin bakanlardan referans alıp TRT'ye girmek istedikleri falan da ortaya çıktı. Yenilenen sınavdan sonra koşa koşa sonuçları öğrenmeye gittik ama ne görelim, bir de aday şifresi istiyor ÖSYM. Kopyacıların bu kez kaç net yaptıklarını göremeyelim diye. Hayatımda ilk kez resmi bir kurumun, kopyacı, hırsız, ahlaksız insanları korumak için kendi güvenilirliğini çöpe attığını görüyorum. Hadi hayırlısı olsun.

■ Fikirlerine katılmasam da Engin Ardıç'ın Türkçeye olan hakimiyeti bence su götürmez bir gerçektir. Fikirlerine hala katılmıyorum ama abi de artık eskisi gibi yazmıyor. Kimse heyecan yapıp, "Değiştirdi diye böyle diyorsun" demesin zira konu o değil. Şu anki ana meşalesi CHP karşıtlığı. Olabilir, birçok yazısının altına imzama da atarım. E ama önce Kılıçdaroğlu'na eş bulmaya çalışması, "Kılıçdaroğlu karısından boşansın, onun yerine bilmem kimi yapalım" basitliğine düşmesi ve akabinde bu yazısını "mizah yazısı bu" diye savunması olmadı, hiç olmadı. Yarın öbür gün panellerde falan "abi bana bir hanım yapabilir misin?" diye sorana, "ben de sizin gibi olmak istiyorum" diyene ne cevap vereceksin? Kantarın topuzu fena halde kaçmış bu bir, kadını aşağılayarak mizah olmuyor bu iki.

■ Altına imzama atarım da ne lan bu arada? İntihal yapar gibi. Sen kendi yazını yaz, onun altına imzama at, niye başkasının yazısının altına imza atıyorsun, deli misin? Hah işte bu yazının altına imzama atarım. Niye? Ben yazdım arkadaş.

■ Eğitimciler toplandı, zorunlu din eğitimi baki kaldı. Din eğitimi illa okulda hem de zorla vermek istemenin mantığını çok anlamıyorum. Hayır, din adamları toplanıp camide zorunlu matematik, havrada zorunlu fizik, kilisede zorunlu kimya eğitimi koysalar ona da karşı çıkarım. Aynı şey.

■ Agatha Christie'nin daha önce kaldığı odada kalmanın nesi cazip allah aşkına da bir alay para veriliyor. Agahta hanım kişisel temizliğiyle tanınan bir şahsiyet desen o da değil? Nedir-bu için esbabi mucibesi?

■ Haber şimdi geldi; Esenyurt'ta bir ilköğretim öğrencisi Matematik, Fen ve İngilizce derslerinde başarısız olduğu için müdür tarafından otopark görevlisi yapılmış, fosforlu yelek giyip okul önünde araçları düzenliyoruz. Yerinde bir uygulamaya, müdür tebrik ediyorum. Tabii diğer uygulamalar için de yüreklendirmek gerek. Mesela diyelim ki çocuk derslerde dökülüyor ama matematiği iyi. O halde derhal koy çocuğu kantine, biyoloji dersinde falan uğraşsın, tost satсын, hesap yapsın. Varsayalım genç arkadaşımızın beden eğitimi zehir gibi. Ters takla düz takla mum duruşu girila ama diğer dersler nanay. Al yanına çocuğu müdürüm. Şahsi koruman yap, takılsın.

■ Hatta hazır okulu otoparka çevirmişken sınıfları da üçer beşer işletmelere kiralsan, orta halli bir alışveriş merkezine çevirsen okulu? Fena mı olur 2-B'nin yerine Mango açıl, okulun kantini food court olsa? Personele de çok gerek yok; nasılsa çocuklar okumuyor, okusalar da bir şey olacağı yok, düz lise değil mi orası? Kolej bebeleri gibi ders görecekler de ne olacak?

■ Ölmeden önce izlemeniz gereken 100 film, ölmeden önce okumanız gereken 100 kitap gibi listeleri gazetelerimizin internet siteleri sağ olsun, sık sık görüyorum. Tabii her seferinde öldükten sonra seyretmem gereken filmler hangileri diye merak etmeden de duramıyorum. Ciddi bir mantık hatası var, zira dünya üzerinde çevrilmiş tüm filmler, ölmeden önce görülmesi gereken filmlerdir. Öldükten sonra çok ihtimal vermiyorum yani bir ortam olsun da toplanıp Roma Tatili seyredilsin. Ha "gerçek internet gazeteciliği editörlerini öldürmeden önce izlemeniz gereken 100 film" listesi yaparlarsa o olabilir.

■ Daha önce, trafik polislerinin sürekli olarak trafik kurallarını çiğnemesini garip bulduğum, trafik polisinin trafik kurallarını çiğneme hakkı varsa ahlak polisinin, cinayet masasının falan ne yapacağını çok merak ettiğimi söylemişim. Arkadaşlar sağ olsun fazla merakta bırakmadılar, geçen hafta Ahlak masasında görevli dört polis bir kadına tecavüz etti. Polis arkadaşlardan biri daha önce kalpazanlık suçlarını araştırıyor olacak ki üzerinden bir de sahte dolar çıkmış.

KULAK

Göksu Gül

SAÇLARIMI ARKADAN TOPLAYAMADAN ÖLÜYÖRÜM RIZA, HALBUKİ TAM LASTİKLE BAĞLANACAK SEVİYEYE GELMİŞTİ...

ÜZÜME ABİ SAĞLAR ÖLDÜKTEN SONRA DA BİSÜRE DAHA UZUYOMUŞ

İNŞALLAH...KÜT SAĞLI OLARAK HATIRLANMAK İSTEMİYÖRÜM...

YAZMASAYDIM QILDIRACAKTİM...

"Çok uzaklara gitmek isterdim" diye cevap vermiş, haylaz karga başına geleceklerden habersiz...

ViSKİMi BOL BUZLU İSTEMİŞTİM...

ABİ BEYFENDİ BU SENE DANA KESTİĞİ İÇİN DERİN DONDURUCU AĞZINA KADAR DOLU, BUZ ŞEYSİNDEN KÖYMADIK...

NOLUR ARANIZDA ANLAŞIP APARTMANIN DIŞ CEPHE BOYASINI YAPTIRIN, YÖNETİCİYKEN BU GÖREVİ TAMAMLAYAMADAN ÖLDÜĞÜM İÇİN RUHUM ARAFTA KALDI, YARADIM EDİN...

BEN KİRACIYIM SAMİ ABİ BENİ İLGİLEN DİRMİYOR BU GİDER...

Bİ DE 17 NUMARAYA QIKAYIM...

Merhaba.

Sahalarda görmek istemediğiniz hareketleri televizyonda niye gösteriyorsunuz arkadaşım.

Tabure'nin de kullanma kılavuzu olmasın.

Allah'ın gücüne gitmesin diye bir laf var. İnsanoglu, kalbi, esasında o kadar temiz ki, öyle laf çıkarmış. Koskoca Allah'ı bile kendi gibi görüyor. Onunla empati kuruyor. Çünkü kendisinin gücüne gidiyor. İçine sinmeyen bir şey yaptığında üzüyor hüzünleniyor.

Resepsyonist diye de korku filmi bence rahatlıkla olabilir. Çok şehirlerde iyi kötü çok otellerde kalıyorum. Ve çok korkunç resepsyonistlerle karşılaşabiliyorum. Bir tanesini anlatmak istiyorum. Şehirlerimizden bir şehrimizde anlaşmalı bir otele götürüldüm. Anlaşmalı derken, yani bu arkadaş bizden, bu arkadaşta fiyat olarak bir güzelliği yapın, anlaşmalı böyle. Hayatımda gördüğüm en büyük memelere sahip, yirmiüç yirmi dört yaşlarında, kızışmışlığı her halinden belli olan çok çok büyük bir resepsyonist hanımefendi, 70 Lira olan oda ücretini anlaşmalı olduğu için 60 Lira deyince, bu kadar indirimi ben kendim de yaptırdım, fatura da almayacaktım, anlaşmaya gerek yokmuş dememle, ne yapsaydım, 35 mi yapsaydım demesi bir olmasıyla dışlarının arasından kızışık bir kahkaha atması bir oldu. Ama çok sinirlendi. Gözleri döndü. Memelerini daha bir öne çıkardı. O memelerini öne çıkardıkça ben pistim. Arkadaşım da yanımdaydı. O tamamıyla iptal oldu. Hafiften şöyle bir geri çekildi. Sonra resepsyonist dedi ki, bir tane oda var, onda da üç yatak var dedi. Yataklar biraz küçük ama dedi. Dedim no problem. Şu saatten sonra ebemi s.kseniz benim için problem değil. Şu saatten sonra her şeye varım. Değil mi ki siz dışlarının arasından o kızışık kahkahayı attınız. Gerçekten hiç problem değil. Minicik bir asansörde, ben, arkadaşım, çünkü arkadaşım beni yalnız bırakmak istemedi, en azından odaya yerleşmemi görmek istedi, bellboy, üçümüz altıncı kata doğru çıkmaya başladık. Asansörde ben artık dayanamadım, anası zevklenmişe bak lan dedim. Bir dövmediği kaldı dedim. Sonra bunu dediğim için bellboy'a sus payı parası vermek zorunda kaldım. Batıkça batıyorum. Ama çok korktum. Bellboy, resepsyoniste bu dediklerini yetiştirirse resepsyonist beni bitirebilirdi. Ki bellboy hiç güven vermiyordu. Parayı aldı ama yine söyleyecek gibi bir hali vardı. Odaya bir girdim ki, üç yatak var ama birleştirirsen tek yatağa tekabül etmesi bile şüpheli. Yahu dedim bu nasıl bir ortam böyle. Yatakların üzerine papyon şekli verilmiş havlular konulmuş falan. Bir an başım döndü, düşüp bayılacak gibi oldum. Bellboy gider gitmez, bu otelden, bu resepsyonistten nasıl kurtulacağımızı düşünmeye başladık. Otelinizi sevmedik diyemeyiz, çok fena yapar adamı. Zaten mimlenmişim. Arkadaşım, aslında bana o kadar gıcık olmadı, ben konuşabilirim istersen resepsyonistle dedi. Ben de korkuyorum ama denenebilir. Bende kalırsın bu akşam dedi. Ağlamaya başladım. Bir yandan ağlarken de odadaki otel kibritlerini cebime indirmeyi de ihmal etmedim. En azından bellboy'a verdiğim paranın karşılığında ciğerim soğur diye düşündüm. Velhasılkelam, otele çıktık ama altımıza da sıca sıca. Ardımızda çok sinirli dev bir resepsyonist bırakarak. Gerçekten çok büyük bir resepsyonistti. O kadar büyük bir resepsyonist ki etrafında dört tane de küçük resepsyonist dönüyordu. Bir de tayt giymiş. Zaten yani o tayt böyle deriye sürtündükçe meydana gelen statik elektrik sayesinde küçük resepsyonistler yürüngede kalabiliyorlardı.

Büyük teyzelerin kendi g.tlerinin üst kısmında bir g.tlerinin daha oluştuğunu fark ettiniz mi. Fark etmemek mümkün değil. Zaman içinde bir g.tleri daha oluşmuş ve yürürken daha çok o g.tlerini kullanıyorlar, onlardan destek alarak. Kendi asıl g.tleri de zaman içinde aşağı ine ine ine, tabii üsttekinin de ittirmesiyle, bir dağdan gelip bağdakini kovma durumu, baldır nahiyesinde eriyip gitmiş. Selülite karışmış. Resmen g.t yenilenmiş. Ortalama büyüklükteki teyzeler hen on senede bir g.t yeniliyorlar. O gözle bakmak lazım. Dıpdırı taptaze göderiyle arz-ı endam ediyorlar. Bir de böyle g.tle ilgili; herkes kendi g.tünün güzel olduğunu düşünüyor ya. Çok güzel lan bu. Şuna baksana. Dünyanın en güzeli. İkinciliği Jennifer Lopez'e veririm. Yahu şunu bir aynaya bakın. Şunun da bir kendi içinde özeleştirisini yapın. Herkesinki de güzel değil. Bazısınınki güzel. Kaldı ki senin gerçekten güzel bir g.tün olsa, biz sana bunu hissettiriyoruz. Çünkü biz ona bakıyoruz. Çünkü biz ona bakmak zorundayız. Çünkü biz insanız. İnsan öyle bir şey. Ona bakmaya programlı. Dünyayı kurtaracak olsan, öyle bir alet yapmışlar da başında sen bekliyorsun, bir düğmeye basacaksın, önünden böyle güzel bir g.t geçse, o düğmeye falan unuttur, o g.t'e bakarsın. -Agabey dünya! -E g.t! Lütfen ama. Bir insanın da bu kadar üzerine gelinmez. G.t böyle bir şey. Bir de ben bu mevzuyla esasında oyunumda anlatıyordum. Fakat artık anlatmaktan vazgeçtiğim için seçtiğim okurla paylaşmaktan en ufak bir beis görmediğimi de belirtmek isterim. Böyle bir şey. Kaldı ki yani ben bu g.t'e bakamadıktan sonra dünyayı neyleyim. Öyle bir şey. G.t öyle bir şey.

Sevgilerimle.

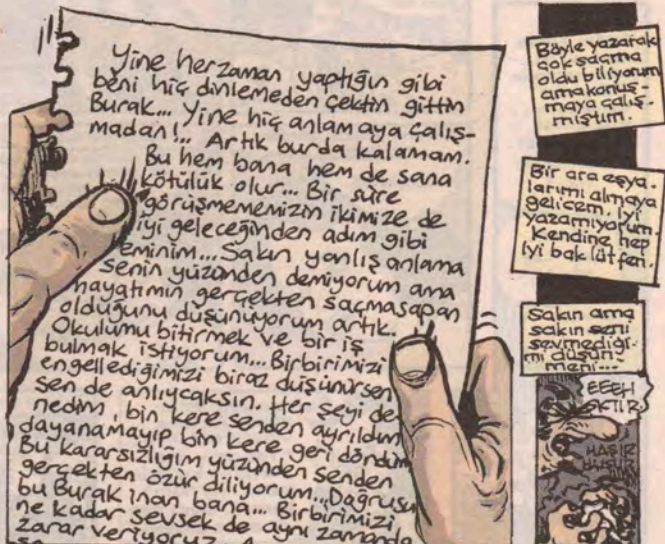
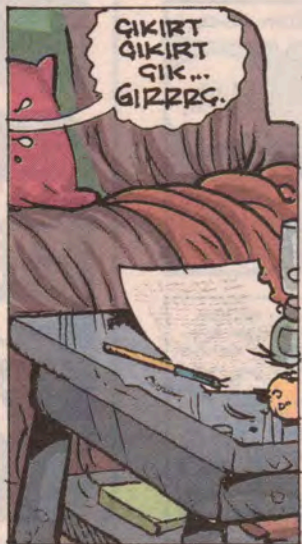
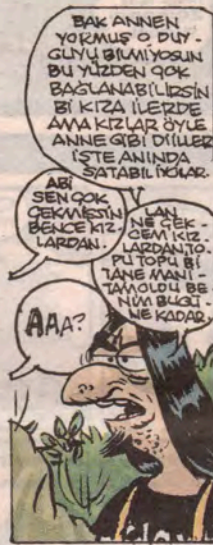
Stand-Up

22 Kasım Pazartesi / Antalya Simurg / Saat: 20.00 / bilgi: 0242 241 66 25
24 Kasım Çarşamba / Adana Ora / Saat: 21.00 / bilgi: 0322 224 24 24
26 Kasım Cuma / İzmir Crash / Saat: 21.00 / bilgi: 0537 222 90 13
28 Kasım Pazar / Diyarbakır Roll / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 970 00 72
1 Aralık Çarşamba / Ankara If Performance Hall / Saat: 22.00 / bilgi: 0312 418 95 06
Her Perşembe / Taksim Old City Comedy Club / Saat: 21.00 / bilgi: 0212 244 28 96

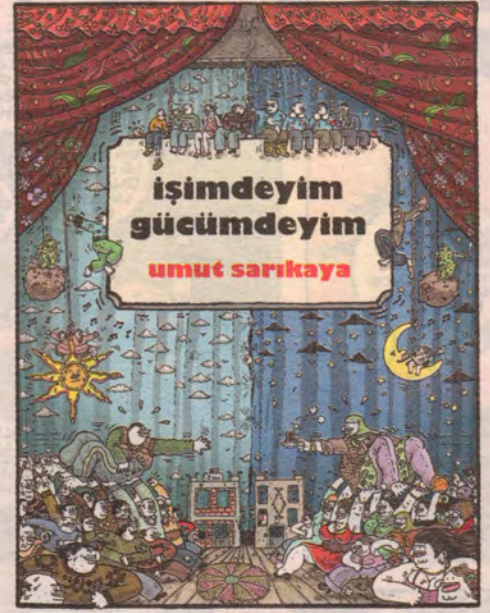
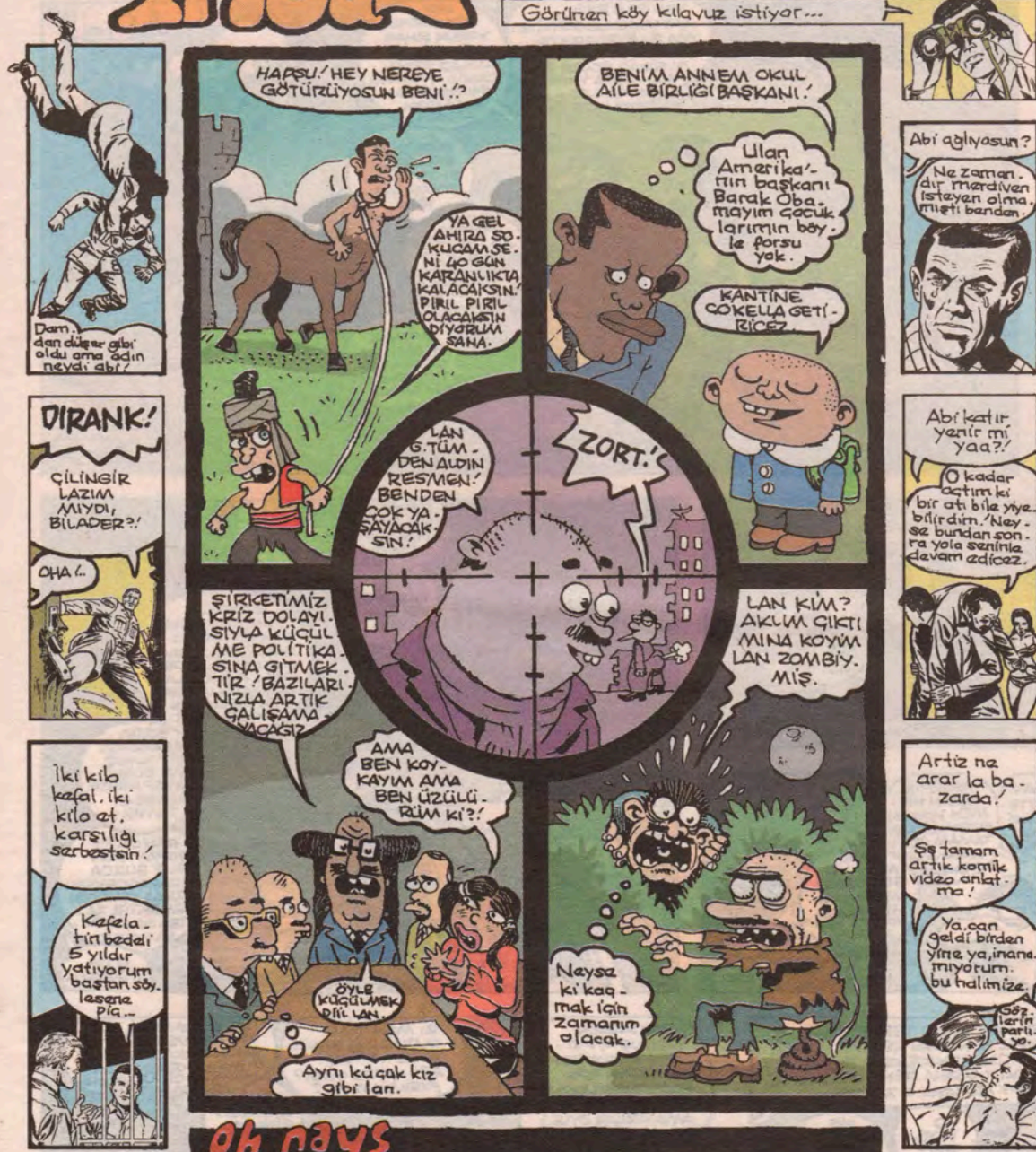

Çarpışma İpek & Burak

yazar gizen oky

Görünen köy kılavuz istiyor...

umut sarıkaya
işimdeyim
gücümdeyim kitapçılarda

- HAYATIN ANLAMI ARMUTTURI!..
- NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMİR!..
- OTOMOBİLLER AERODİNAMİK DEĞİL, SOSYODİNAMİK!..
- TELEVİZYON ŞÖMİNERİ!..
- SİNEKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
- TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
- TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
- HEPİMİZ SİNEGİZİ!..
- HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
- HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER
UTANMADAN
İDDİA
EDİYORUM

ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

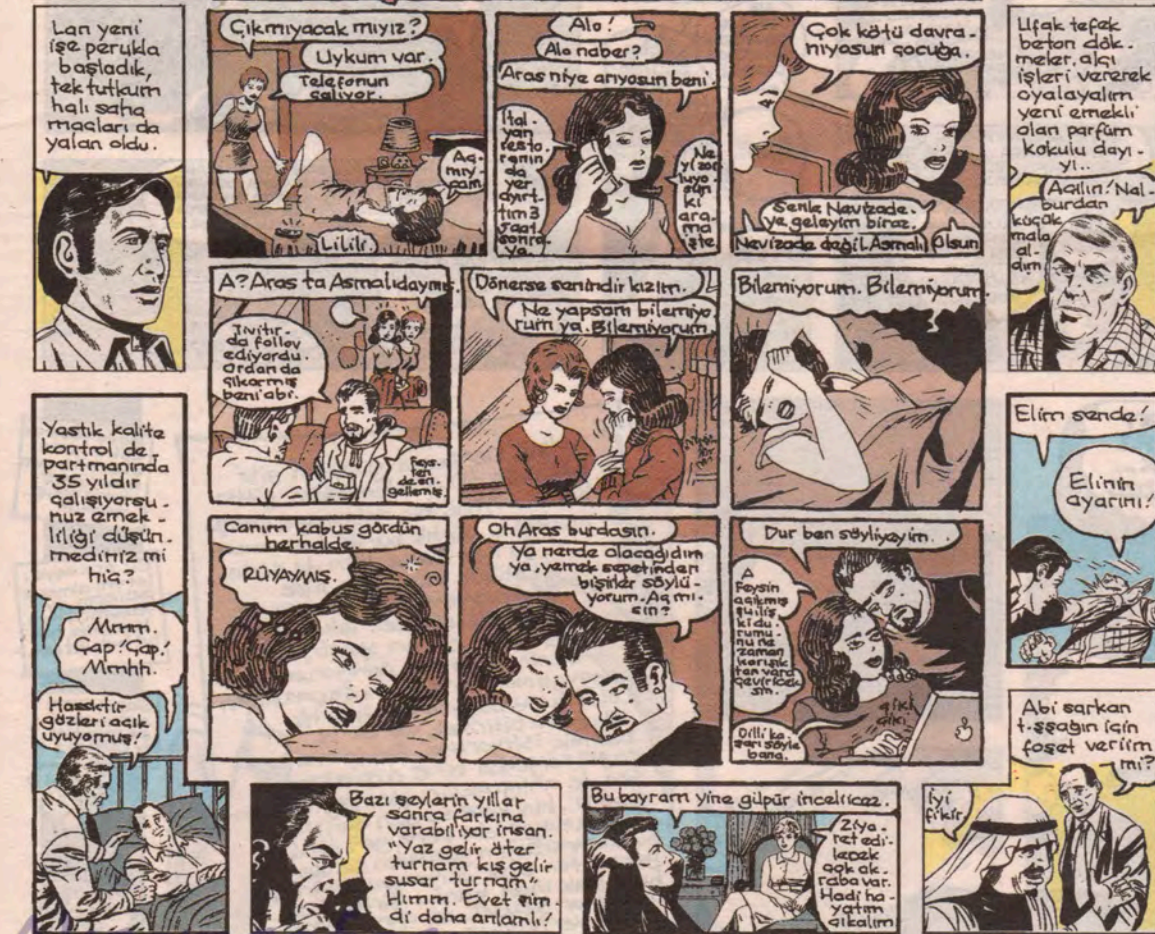

YILMAZ ASLANTÜRK
OTİSABI
Kayıtdışı hatıralar

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

not defteri hediye
UYKUSUZ
POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı

2011
KARTPOSTAL
TAKVİMİ
ÇIKTI!

VAY ÇAKAAL... "YENİ KLASÖR" NE LAM?
ARIV MI YAPIV YOKSA?
EHEHEH KUYNAAZ...

Cakir Sar

STEPHAN HAWKING

A cartoon illustration by Ronn. On the left, a man with a large nose and a yellow shirt is shouting. A speech bubble above him says "SENCE DE BIRAZ HIZLI GITIMYO MUYUZ?!". On the right, a woman with long blonde hair is driving a yellow car. A speech bubble above her says "NE MANADA?!". The man's name "RONN" is written in bold letters at the bottom left. The background shows a simple landscape with trees and a sky.

A cartoon illustration of two dinosaurs in a cave. One dinosaur is holding a small insect and looking at it with a speech bubble that says "MI KERE DE EVE GUNDE BY GIGELUS DEL BE ADAM." The other dinosaur is looking on. There is a sign on the wall and a small insect on the floor.

ÖZGÜR ARSLAN

Uzaya giden ilk canlı bir köpek.

TUT OĞULM TUT!

AYIPTIR BE!..

ADİ BİZ DANA BİREKİMİ İÇİYÖRÜZ. SENİN KACINCI KADEH BU BES Mİ, ÇARPMASIN SONRAS.

ONA BİŞY OLMAZ. SAĞLAM İÇER O, HEPIMİZİ SALLAR ŞEKERSİZİM...

KOĞTUR O KOĞ, BİR BAYDAĞI TEK BANA İÇER BANA ANGIN DEVAZEL...

Haklıymışsın lan, sıkı içicinin masada gördüğü ritbarı kişi uzayı yalamış yutmuş olsa bile görmüyor. FİTİLİ !

EE. DEDİM SANA YA. RAK İLA KENDİM GÖRECEM DİYE TUTTUR. DUN !

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

IBAN Numaralarımız:
TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

Akşamsetası

UYKUSUZ

Türkiye'de kurulması planlanan Füze kalkanı projesi NATO zirvesinde kabul edildi. Diplomatik kaynaklar Türkiye'nin bir kontrolünün olmayacağını ileri sürse de Tayyip Erdoğan "Düğmeye biz basarız" dedi.

DÜĞME
NEREDE
YA?..

DÜĞME
SENSİN.

DOKUNA

temaslarla geçti. Berlusconi'nin bel kavrayarak bu alanda liderliği kimseye kaptırmadığı zirvede, Obama özellikle Abdullah Gül'e bol bol dokunmaya gayret etti. Yaşanan yoğun temasların ardından, zirveden füze kalkanlarının Türkiye'ye yerleştirilmesi kararı çıktı.

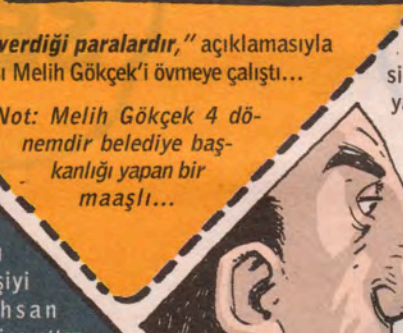

Mersin
Nihal Erdem Ticaret ve
İletişim Lisesi'nde dönemlik 50 TL okul aidatı
toplayacağını söyleyen okul yönetimi, bu paranın ödenmemesi
üzerine, öğrencilerine ilginç bir öneride bulundu: Bayram
harçlıklarınızı getirin!

Bir Amerikan şirketinin ürettiği geri dönüşümlü çevre dostu cips paketi, "çim biçme makinesi kadar ses çıkarması, sinemada film izlemeyi kabusa dönüştürmesi" gibi nedenler ileri süren onbinlerce kişinin baskısıyla piyasadan çekildi.

Not: Melih Gökçek 4 dönemdir belediye başkanlığı yapan bir maaşlı...

Is-
parta'nın
Gelendost ilçe-
sinde üç yıl önce 9
yaşındaki bir kız ço-
cuğuna cinsel tacizde
bulunulması iddiasıyla
görülen davada,
mahkeme heyeti
üçüncü kez çocuğun
ruh sağlığının bozulup
bozulmadığına ilişkin
rapor istedi.

ULAN
Bİ BOZULLUYO
Bİ BOZULMUYO
BUNUN SAĞLIĞI..
EN TEMİZİ
YENİDEN
TACİZ EDİP,
TEKRARDAN
TEST
YAPMAK

Es-kişe-hir'in
Muttalıp bel-
desinde aynı
sokakta 6 kişiyi
öldüren İhsan
Doğu'nun, ilk cinayetten
3 ay sonra yakalanmasının
ardından Vali açıklama yaptı:
"... ekiplerin yoğun faaliyetleri
sonucu şüphelinin hareket kabiliyeti
giderek azaltılmış ve yapılan başarılı
operasyon sonucu şüpheli suç aletleri ile
birlikte yakalanmıştır"

HATTA
YÜZYÜZE.

PROFES-
YONELİ
CEPHEDEN
GÖRÜYO-
RUZ...

VOGUE

Lady Gaga
SESSİZLİĞİNİ
BOZDU
ANAMI DA
ALDIM
DİYORUM

KILICDAROĞLU:
"VATANDAS KURU EKMEK GIYIYOR"

...ninin
...st ilçe-
... önce 9
...bir kız ço-
...insel tacizde
...ması iddiasıyla
...len davada,
...keme heyeti
...üncü kez çocuğun
...sağlığının bozulup
...zulmediğine ilişkin
...por istedi.

ÜLKEMİZE HOŞGELDİNİZ!

ABD'deki havalimanlarında terör saldırısı olasılığına karşı kullanılan vücut tarayıcıları yolcuları 'çıplak' gösterdiği gerekçesiyle tartışılırken, Amerikan Ulaştırma Ofisi (TSA), biraz daha abartarak, güvenlik görevlilerine bu taramalarda ühpheli buldukları kişileri elle arama yetkisi verdi. Bu yeni yetkiye göre, görevliler, yolcuların kalçalarını, göğüslerini ve cinsel organlarını üzerine basarak ve 'avuçlayarak' arayabilecek-

ALLAH CEZANI VERECEK!

İbrahim Tatlıses, hayatının son günü bir gece verdiği konser sırasında öleceği bildirildi. 10-12 yaşları arasında bir kız için, "Bu beni çok sevdiğinden beri beni takip etmeye geldi, Antalya'ya geldi," dedi. Kızın, "Antalya'ya gelene kadar üzerineyse yıllardır düşer et rüzgarını bir kere daha duydum." dedi.

DANKEK YİYİP KOLONYA SÜRMÜŞLER

* "Portmanto, askılık, dolap vs.'deki aile bireylerine ait kıyafetler nasıldır?"
* "Karşı cinsle tokalaşma yapılmakta mıdır?"
* "Kolonya, gülsuyu ikram edilmekte midir?"
* "Ev ve gıda amaçlı kullanılan malzemelerin markaları nelerdir (deterjan, tuz, bisküvi vs.)?"
* "Duvarda daha önceden çerçeve, pano, resim olduğunu belirtilen şekilde çivi veya boya, toz izi var mıdır?"

'Darbe Günlükleri' nedeniyle hakkında soruşturma açılan emekli Oramiral Örneğin, İnanma Komutanlığı yaptığı dönemde, belli subay ve astsubayların evlerinde 'aile yareti' adı altında yaptırdığı işleme çalışmasından bölümler okudunuz.

KÜÇÜK İBO!!

FIRAT BUDACI

Bu sene Diyanet İşleri Başkanlığına ayrılan bütçe, İçişleri ve Dışişleri bakanlığı bütçelerini geride bıraktı.

Çevik Kuvvet artık YERLİ BİBER GAZI kullanacak!

BAYKAL GAZETECİLERİN SEÇİMDE ADAY OLUP OLMAYACAĞI SORUSUNA GÜLÜMSEYEREK "YARINA ÇIKACAĞIMIZI BİLMİYORUZ" DİYE YANIT VERDİ.

ASLINDA DOĞRUSU "YARINA ÇIKACAĞINIZI"

- Tayyip Erdoğan, milletvekili dokunulmazlığıyla ilgili "Biz bu ayrıcalığı kaldıracacağız," diyeli 9 yıl...
- Vestel Manisa-Bursa maçında hakem Metin Tokat'ın başına bir paraşütçü düşeli 6 yıl...
- Kenan Erçetingöz, Metin Şentürk'e "Görmeyi mi isterdin, yoksa böyle iyi mi?" diye soralı 9 yıl olmuş...

Fırat Budacı
Kaç yıl oldu?
ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

UYUYUN LAN!

E amiler kışla, minareler süngü, füzeler kalkan derken seneler geçiverdi valla.. Ne mu hale fetter geldi geçti sen gelmezzz oldun sen geelmeez oldun.. gelmez oldun.. dedim Kemal kılıf'a.. "Fitik ameliyatı oldum o yüzden gelemiyorum.. Fitik ettiniz lan beni!," dedi.. "Desinler değişmem.. desinler değişmem" diye cevap verdim iyimi?.. işiye başlıyorum anlatmaya yuksuz

E HP grup başkan vekili, milli eğitim bakanını "KESS-ye girelim, az puan alan utifa etsin" diye düello'ya davet etmiş.. Ben bu düello'ya şahsen kaynımın eniştesinin Kuzey Kore'den hediye olarak getirdiği, alıngan ağacından yapılmış "vi'ardi vörld" adlı odunla katıldım ve bilinci oldum.. Evet yanlış duymadınız birinci demedim.. Diğer yarışmacılara en sonunda bilgilerini kaybedecek kadar odunu verince, beni bilinci seçtiler..

D iyanet, farkıcı tarkanın bi takım açıklama ları üzerine "kimse bize hayvan sevgisini öğretmesin" demiş.. Gevre bakanıyla da kapışmıştı bu tarkan.. Manisa tarzını gibi oldu..

L übnan halkına cep telefonundan konuşma yaptım.. Aslında Kenyayı aramıştım ama yanlış düşünce hiç bozmadan devam ettim sesleri kesik kesik geliyordu, ben sizi sonra arıcam, dedim, nazıkçe kapattım.. Ehlen...

O rhana vereyim köşesinde gideyim eve uykusuz okuru.. Bayram tatili yasak lansın.. Zihinset durgunluk yapıyo..

Vatandaşla Sorduk: Kuzey Kore

<p>Kısa MALBORÖLU (40):
Kore'nin Karadeniz bölgesine, kuzeykore, antalya kaş side muğla fetiyeyede güney kore, bunların birleşimin den oluşan birleşim küme sine de "hepsi birbirine benzi-yor" denir..</p>	<p>Cüneyt TİN (39):
Gururlu korelilerin bu alıngan tavırları yüzün den birbirlerine bomba attıklarını televizyonlarda gördüm.. Kesin anasına fe-lan küfredmiştir ki on-dan soruntu yaşamıştır</p>
<p>İhlintaş GÜLERİK (31):
Kuzey korelilerin saç traşları ne kö-tü lan.. O yüzden sinir yapmış olabilirler.. 2-3 kuaför ithal etseler pırl pırl olup gırtlı gibi sırta-racaklar benze...</p>	<p>Cezve İsmim CEZVE (28):
Bu kuzey korenin üs-tünü örtüp 20-30 sene dinlendirmek lazım.. işiye demini alınca ağıp konuşacak-sın bunlarla "dersiniz ne as-lanım sizin" diye.. di mi?</p>

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Taksi Hikayeleri

• Geçenlerde sabah, erkenden bir işim vardı. Taksici binerken "Bozuğum yok" dedim, şoför "Hallederiz" dedi... Sonra, istediğim yere vardık, bi karışıklık oldu... Ben, tam paranın üstüne cebimdeki bozukluğu ekleyip, tam sonuca ulaşmaya çalışırken, adam beni demir para içinde bırakmaya çalıştı... "Gerek yok" dedikçe para sayıyordu... Neyse, ödeyip inerken "Sen bi daha taksiciye binme!" dedi... "Niye" dedim... "Binme, binme" deyip uzaklaştı!..

• Yıllar önce bi arkadaşım taksiciye bindik. Efendi gibi görünen şoför, yanımdan kara çarşafli kadınlar geçerken "Ne diyosunuz bunlara" diye sordu... "Ne diyeyim ki" dedik, durduk yere... "Abi, bunlara peygamber tavuğu derler" dedi... "O neymiş öyle?" dedim... "Bunları yiyen cennete gider!" dedi... Şaşırık kaldık... Sonrasında yol üzerinde gördüğü her dişi için bişeyler söyledi... En sonunda, duraktaki reklam raketindeki kadına da laf attı... Piii ki ne piii!..

• Yine yakınlarda bi taksici anlattı... Sonradan doktor olduğunu öğrendiği iki müşteri binmiş... Dalgınlıkla taksimetreyi açmayı unutmuş, bunu da ancak hastaneye vardıklarında farketmiş... Doktorlardan biri "Olmaz böyle şey" demiş... Yaklaşık fiyatı, hatta kendi ifadesine göre bariz şekilde daha azını talep etmiş... Doktor yine bağırıyormuş, "Doğru düzgün, yapsana işini kardeşim" diye... "Tamam abi, para istemiyorum, inin" demiş, fakat doktor hala bağırıyormuş, "Bu memleket sizin gibiler yüzünden bu halde" diye... "Altan aldıkça coştı" diye anlattı... En sonunda taksici dışarı fırlayıp bağırmış, "Yeter lan, yeter be, siz hastanın karnında makas, sargı bezi unutuyosunuz, bu kadar tepki görmüyosunuz, inin gidin lan arabamdan" diye... O bağırınca doktorlar susup gitmişler...

• Konudan ayrı: Kurban Bayramı'nda kurban kesiyosak, Cadılar Bayramı'nda da cadı s.kelim!

• Bi arkadaşım binmiş taksici bi zaman, "Serencebey'e gidicez, biliyo musunuz?" diye sormuş, taksici "Bilmiyorum ama empoze ederseniz gideriz" demiş... Yol boyu semt empoze etmek...

• Dolmabahçe'de trafik tıkanı, şoför anlayışlı çıktı, "Sen yürü abi, bekleme hiç" dedi... Ödeyip indim... Komondo Mervidenleri'nin orda, bir tineri vardı... Beni görünce "Abi, yap bi güzellik" dedi... "Tüm bozuklukları taksiciye verdim" dedim, "Hakkaten gördüm, taksiden indin" dedi... İyiye yaklaşınca "Vay abim, paşa gönlü kriterleri" dedi!.. Arkadaş beni televizyondan tanıdı... "Sigara alır mısın" dedim, aldı...

• Bi taksici, yaşlıca bi meslektaşının başına geleni anlattı... İki genç kız binmiş taksiciye, "İstanbul'a yeni geldik, kalacak yerimiz de yok" demişler... Eşini memleketiye gönderen taksici, her ne düşündüyse "Buyrun, bizim ev müsait, bizde kalın" demiş... Kızlar kabul etmiş... Eve gittiklerinde çay demlemişler,

adam bi bardak çayı takiben bayılmış... Nasıl etkili bir ilaçsa koydukları, üç-dört gün baygın kalmış... O süre içinde kızlar evde kalmışlar, adam ayıldığında yiyip içtiklerinden anlamış... Ekstra bişey de çalmamışlar, sadece evde kalmışlar... Ne saçma bi kayıp zamandır bu lan!..

• Cem Yılmaz anlatmıştı, yaşayan efsane aktörlerimizden biri, yıllar önce, bi gece yarısı, evinin sokağındaki taksi durağına gitmiş, kafa bi dünya, "Ulan ibneler, götürün beni bilmemne çocukları" diye girizgah yapmış... Abi ayıp oluyo, doğru konuş" demişler... Aktör, küfre devam... "Bak fena olur" demişler, kavga çıkmış... Tabii onlar kalabalık, aktör yalnız başına, almışlar altlarına... Vur ha vur!.. Darbelerin bi noktasında, aktörün sesi duyulmuş: "Stoooooop!"

• Gençten bi çocuk, taksiciye "Abi, para evde, alıp getireyim" demiş, inmiş... Bekle bekle, yok... "Kolpa açtı galiba, apartmanın arka kapısından çıktı gitti" diye düşünmüş, çekip uzamış... Aylar sonra o çocuk, gelip durağında bulmuş taksiciyi... "Abi ister inan ister inanma, parayı getirirken önce çış yapmak için banyoya gittim, ayağım kaydı, kafamı küverte çarptım, saatlerce öyle yatmışım" demiş, borcunu ödemiş... "İnanırım vallaha, ne diye böyle yalan söylersin ki" dedi adam...

• Konudan apayrı: "Cenap Şahabettin" ile ilgilenen, "cünup cenabettin" ile ilgileneceğimize...

• Bi taksici, arkadaşına anlatmış... Üç kişi, hastanenin morgundan, ölülerini alıp taksiciye binmişler... Sığmadıkları için, ölüyü öne, taksicinin yanına oturup, emniyet kemeri de bağlamışlar... Aklı çıkmış adamın... Durup kalkmalarda ölü kaykılıyormuş... Arkadaki üzgün akrabalar, düzeltiyormuş... Anlattığına göre, taksinin içine bakan bir trafik polisinin de beti benzi uçmuş...

• Ata ve Cenk Demirer kardeşlerle taksiciye binmiştik, plaka dikkatimi çekti, adındaki sessiz harfler tersten diziliydi ve doğduğum şehrin plaka numarasıyla bitiyordu... Taksiden indiğimizde, Cenk "Eyyvah, udu bagajda unuttum" dedi... "Plakası TDV 06" dedim... Ata "Nasıl ya, sen bindiğin taksinin plakasını ezberliyo musun?" diye sordu... "Yok ya" dedim, durumu anlattım... Nihayetinde bulundu ud...

• Henüz çok çömez bi yazarken, bi gece yarısı Gırgır'dan bi abiyle beraber taksiciye bindik. İşyerinin anlaşmalı taksilerinden biriydi ve şoför arkadaş, klasik müzik dinliyordu, "Ne güzel yav" falan dedik,

Unkapanı'nı takiben Tarlabası'ndan çıkmaya başladık. Birden, bir adam yola fırlayıp taksiciyi durdurdu. Taksiciye kimlik gösterip, "Çekin kenara" dedi. Çok sarhoştı. Abi "Ne yaptık ki durduruyosun" diye sordu. Adam sinirlendi, "İnin lan aşağıya" diye bağırdı. Abi "Doğru konuş" dedi. Adam "Doğru konuşmazsam n'olur" dedi. Bu arada taksiden inmiştik. Abi bu sefer cevap vermedi, direk adama yumruk attı. "N'oluyo lan" dedim içimden. Adam elini beline atar gibi yaptı, zaten sallanıyordu. Düşmesin diye kollarını tuttum, bu sefer abi iki yumruk daha salladı, adam yere yığıldı. Tüm bunlar olurken klasik müzik çalmaya devam ediyodu. Adamı en son yerde, taksinin plakasını almaya çalışırken gördüm. Taksiciye göre gösterdiği kimlik gerçekti. Klasik müzik dinleyen taksici "Kuytu bi ara sokağa çekip iyice dövseydik keşke" diyerek geceye nokta koydu...

• Konusuz: Yunan filmi izledim, yunanca da zombide "jombi" demeleri aklımdan çıkmadı, çikamadı...

• Saba Tümer'e konuk olduğumda "Ehliyetim yok benim" dedim, "Aa, benim de yok" dedi, "Bi gün taksici binelim mi beraber" dedim, güldü, "Tamam" dedi...

M E T I N F I D A N

AMAN NE KOMİK

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

0 SON PİRİNCİ YEMEYECTİM

Eğer hepsini yemezsem çok kötü bir şey olacak, kaygısıyla pilavı son pirincine kadar tükettiğim yıllar oldu. Hayatımın geri kalan kısmını kazasız belası geçirebilmek için pilavdan medet umuyordum. İstikbalim için neden pilavı tercih ettiğimi tam bilmiyorum. Galiba, tabakta bırakılan pirinçlerin öbür tarafta ziyancı insanların peşinden koştuğu söylentisini yayan anneannemden etkileniyordum. Gaipden gelen bu haber, kutsal kitapların öte dünyayla ilgili verdiği masalsı bilgilerden daha ilgi çekiciydi. Anneannem, bu pirinçlerin (erkekse Baldo, dişiye Yasmin, çocuksa Osmancık), peşinden koştukları insanları yakalayıp yakalayamadıkları konusunda, şakacı babamın ısrarlı sorularına kesinlikle cevap vermezdi. Ona göre, uhreviyatın aşılmaması gereken sınırlarında arsızca dolaşan bu adam, peşinden pirinç bile koşmadan direk yanacak ilk insanlardan biriydi. Anneannemin fantastik dünyasına göre, kahve içtiği için bırıyıklı ters çıkan çocuklar, tabakta kalan intikamcı pirinçler tarafından kovalanabiliyordu. Ama bir yandan da bütün bu felaketlerden kurtulmak için, "Tövbe tövbe tövbe..." demek yeterliydi. Çünkü bu durdurucu kelimelerin tekrarıyla, pirinçler derhal kovalamayı bırakıyor, gece turnak kestiğimiz için sırtımıza binen şeytan koşarak uzaklaşıyor, tuvaletlerimiz içinde bekleyen cinler kendilerini zor bela evden dışarı atıyorlardı. ("Pirinçler ve Şeytanlar" hakkındaki hikayeler ilerleyen yıllarda ortadan kayboldu, ama cinler meselesi üniversite yıllarında bile peşimi bırakmadı. Ülkenin aydınlık geleceği olan bazı üniversiteleri

arkadaşlar, yurtlarda banyo yapan ters ayaklı cinlerin (YURTKUR cini) hikayeleri konusunda ısrarcı oldular. Üstelik bu arkadaşlar, anneannem gibi 'tövbe kolaylığı' falan da sunmuyorlardı.)

Pilavla başlayan takıntılarım, kurgularını Tim Burton şiddetinde yaşayan anneannemin de omuz vermesiyle zaman içinde artış gösterdi. Takıntılarımın çok orijinal olduğunu söyleyemem. O yıllar, Hollywood, henüz çizgilere basmadan yürüme gibi görsel şölen vaat eden takıntıları bizlere öğretmediği için, Jack Nicholson ("Benden Bu Kadar") yerine anneannemle ("Ben Deme Allah De") idare ediyordum. İşte, sağ ayak-sol ayak meseleleri, kulak memesini tutup havaya öpücük attıktan sonra vurulacak tahta aramalar, kara kediler karşısında yan dönmeler ve matematik bilgim geliştikçe sayılar ve katlarıyla ilgili insana hayatı zehir eden sonu gelmez akıl oyunları... Ama bunların hiçbirisi, sıvı gıdaları son damlasına kadar içmek için 'bardağı ağzıma 4 kere silkeleme' takıntım kadar bana zarar vermedi.

Ülkemizde, baba tarafından bazı akrabaları hiç görmeden yıllarını geçiren çocuk sayısı epey fazladır. Benim de sadece tarifen ibaret (babamın Fransa'da yaşayan teyzesinin oğlu) şabeli akrabalarım oldu. Her şey, bahsettiğim bu gizemli akrabaların bir yılbaşı öncesi bize Fransa'dan paket göndermesiyle başladı. Paketi açar açmaz, "Ouuvv!" dedi babam. Üzerinde Ballantine's yazan bir viski şişesine bakıyordum. "Hem de 12 yıllık!" diyerek viskinin tanıtımını tamamladı. Annemse, üzerinde Passion (tutku) yazan bir parfüm şişesine bakmasına rağmen herhangi bir heyecan belirtisi göstermedi. (Passion, tutkulara alışık olmayan annem tarafından hiçbir zaman sürülmeyecek ve güzel şişesi hatırına bir şun eşyası olarak aynanın önüne yerleştirilecekti.) İlerleyen günlerde Passion'u bir iki kere havaya sıkarak tutkuyu içime çekmeye çalıştım, ama benim için asıl önemli olan babamın da belirttiği gibi ("Ouuvv!") yaşıttım Ballantine's'di. İskoç yaşıttımı test etmek, Passion kadar kolay olmayacaktı.

Şişenin içindeki viskinin fabrika çıkış seviyesinin değişmesi için aylarca beklemem gerekebilirdi. Üstelik onu salonun vitrinine yerleştirmişlerdi. Bu kötüydü, çünkü o yıllarda salon vitrinine bir kere giren bir daha dış dünyaya çıkamayabiliyordum (mesela anneannemin vitrininde 30 yılı aşkın bir süredir yeri bile değişmeyen bardaklar var). Umudumu kaybetmedim. Bekledim, sabırla bekledim. 12 yaşındaki bir çocuğun viskinin peşine düşmesi sizlere biraz itici gelebilir. Fakat küçük şehrin sıkıcı dünyasında (babaların rakı, annelerin su, çocukların yerel gazozla yıllarını geçirdikleri bir dünya), bu günahkâr tutku hoş görülmeli. Babamın keyiflenip şişenin kapağını açtığı o günün gelmesi yaklaşık 2 ay sürdü. Kapak açıldıktan sonra evde yalnız kalacağım günün gelmesiyle yalnızca 1 gün...

Babaların evlatlarına alkol yudumlatacak buruşan çocuk yüzlerine kahkaha atma geleneği sayesinde rakı ve biraya aşinaydım. Geçmiş alkol tecrübelerime dayanarak her ihtimale karşı yanıma 1 paket Tadelle aldım. Viskimi sek doldurdum (o yıllar buzlu sevmiyordum). İlk yudumla birlikte babama yeniden hak vermek ("Ouuvv!") ve hemen Tadelle'ye abanmak zorunda kaldım. Sonra içimi hoş bir sıcaklık kapladı. Bir paket daha Tadelle'yle birlikte hoş bir ambiyans yakaladım (insan kendi yaşıtlarıyla daha iyi anlaşıyor). Kapının kapanma sesini duyduğumda (açılma sesini viski yudumladığım bir haz anında kaçırmış olmalıyım) bütün ambiyans dağıldı. Henüz bardağımda bir parmak kadar viski vardı. Bir an, o parmağı yok etmem gerektiğine karar vererek bardağı kafama diktim. Planıma göre, boş bardağı eşofmanımın cebine sokup annemin karşısına tertemiz çıkacaktım. Ama ne yazık ki kafama diktığım bardağı bir türlü aşağı indiremedim. Havada kaldı bardak. Bilincimden bağımsız bir hayat süren takıntılarımın belki de en saçması olan, 'bardağı ağzıma 4 kere silkeleme' zorunluluğu beni kıskıvrak yakalamıştı.

Silkeledim, silkeledim, silkeledim, silkeledim. Maşallah, bardakta tek bir damla viski kalmamıştı. "Napiyosun sen?" dedi annem. 12 yaş için geçerli olan elimdeki tek gıdayı öne sürdüm: "Tadelle yiyorum." Cevabım annem için geçerli değildi, şaşkınlığının öfkeye dönüşmesi fazla sürmedi. "Vay başıma gelen!" diyerek üzerime yürüdü.

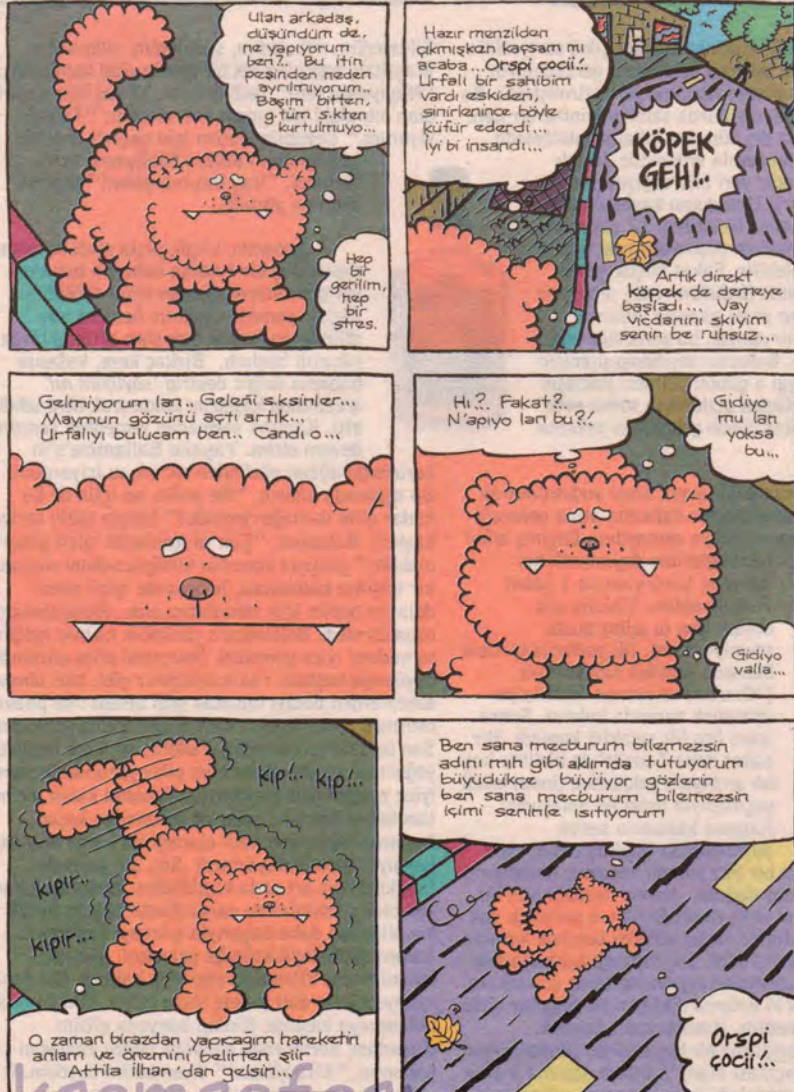
Annemin, küçük yaşta alkol batağına saplanmış bir evladın haberini babama verip vermeyeceğinden emin değildim. Akşam yemeği annemin beni sık sık dilimleyen keskin bakışları altında biraz sıkıntılı başladı. Birkaç kere, kafasını babama doğru devirip 'söylüyüm mi' anlamında kaşlarını kaldırarak beni tehdit etti. Karşılık vermeden yemeğimi yemeye devam ettim. Yaşıttım Ballantine's'in kuruttuğu ağzım yüzünden sık sık su içiyordum. Bu aşamada annem, "Ne yedin, ne içtin de bu kadar dilin damağın kurudu?" lafıyla sözlü tacize başladı. Babamın, "Çok su içenlerde 'gizli şeker' olabilir," çıkışıyla konudan tümüyle sıdkını sıyırmış bir tepside bulunması, bedeninde 'gizli alkol' dolaşan benim için rahatlatıcı oldu. Rahatlamam uzun sürmedi, Ballantine's yüzünden ha bire içtiğim su midemi iyice şişirmişti. Özümdeki pilav gözümde büyümeye başladı. Fakat bildiğiniz gibi, bazı uhrevi sebeplerden dolayı kusacak gibi olsam bile pilavı bitirmek zorunda olan bir yaşam tarzına sahiptim. Son üç saat içinde viski, Tadelle, su, taze fasulye, yoğurt ve son olarak belalim pilav yüzünden midem iyice zorlanmışa başlamıştı. Tabakta kalan pirinç tanelerine baktım, onlar da arkamdan koşup koşmayacaklarını belli olacağı bu karar anında kaygıyla bana bakıyorlardı. Son bir gayretle tabaktakileri art arda kaşıkladım. Kenarda kalan son pirinç tanesini de parmağımla kaşığa iterek bir pilavdan daha başarıyla çıkmayı başardım. Salona gidip üçlü koltuğa uzandım. Midem bulanıyordu. Vitrindeki yaşıttım baktım. Bir daha içmeyeceğime dair 3 kere tövbe ettim. Midem iyice bulanmaya başladı. Kalkıp banyoya gittim. Kusarken, koridordan banyoya doğru yaklaşan babamın, "Alla allaaa!" diyen sesini duydum. O son pirinci yemeyecektim.

Cihan Ceylan

Köpekle çocuğun dostluğu

ben ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Asık surat'ı, asık suratlı'yı değil de, güler yüz'ü, güler yüzlü'yü bitişik yazmak istiyor insan.

æ Acayip'e acip diyen de candır.

æ Engin Altan Düzyatan'ın kafası niye eğri duruyor.

æ Bilimin Ta Kendisi. Ta .rospu çocuğu der gibi. Bilimin, Ta Kendisi!

æ Ümraniye Belediyesi'nin unutmadığı insan olmak da ne acayipmiş dedi bir arkadaşım. Her bayramda mesaj çeker, her özel günümde halimi hatırları sorar diye de devam etti sonrasında usulca.

æ Pubis. Hastalık ismi olduğu yüz metreden belli. Hem de pis bir hastalık ismi.

æ Poster duvara yan yapıştırılan isim olmaz.

æ Tipi Genç Semih'in gerçekten genç olduğu zamanlardaki tipine çok benzeyen bir arkadaşım var. Nedenini tam olarak bilememekle birlikte, ne zaman görsem her defasında ağzına vurup elinden ekmeğini almamak için kendimi gerçekten çok zor tutuyorum. Bir gün yapacağım ama. Çap diye vuracağım ağzına. Biliyorum ses de etmeyecek. Bunu hissediyorum. Saygı duyacak yine. Efendiliğini hiç bozmayacak.

æ Hafıza kaybı geçiren oğluna, beni de mi hatırlamadın oğlum diyerek alınganlık yapan anne de candır. -Begüm Akarsu-

æ Bir yerde dağıtılan keki çikolatayı kendisi yiyemeyip çocuğuna götüren kadın da candan öte candır. -Hakan

Çocuğunu Dürbünle İzleyen Adam

Kayış-

æ "Ne alakası var" repliğinden haz duyanlar bir araya toplansalar, "ne alakası var" repliğine karşı nötr bir tavır sergileyenler karşısında rahatlıkla direnebilecek bir çoğunluğa zorlanırlar.

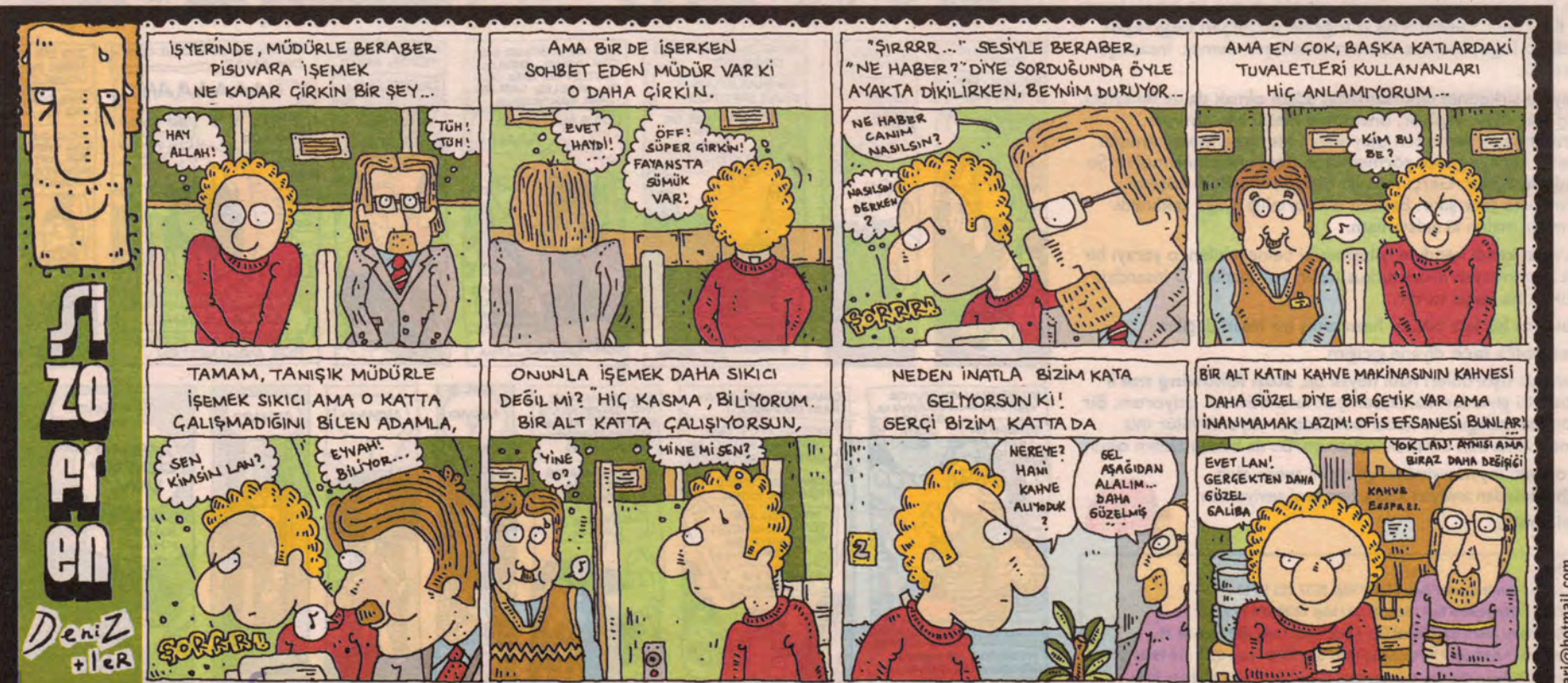
æ Çok gezen mi bilir çok okuyan mı? İnsanlardaki bu bilme sevdası nedir anlayabilmiş değilim. Gez .mına koyiim, bunun bir güneşin bir tadını çıkar. Sincap gibi gezin. Sincap'tan ne üstünlüğün var senin. Bir şeyi de bilme, bilmeden gez. Oku .mına koyiim roman oku. Hikayenin içine gir, yazarını bilmeden oku. Bir şeyi de bilme, keyfini çıkar. Ayı. Çok pis bir insansın bence sen. Sana bir şey söyleyeyim mi. Biz insanlık olarak çok bilen insanları sevmiyoruz. Onları fazlasıyla sıkıcı buluyoruz. Pis seni. Adi şerefsiz g.t seni. Sizin gibiler yüzünden insan bir şeyi bilmeye de korkar oldu. Bilme'nin imajını yerle bir ettiniz. Ben buradan örnek verip hiçkimse de öyle olsun istemiyorum ama sevgili okur, **Alpay kardeş sen şu insanı mı kastettin** diye bana sayısız e-maile sayısız insanın ismini verir. Pis insanlar bunlar.

æ Süpermen tişörtlü insanları sokaktan teker teker toplayıp kapalı bir spor sahasına doldurup sopayla dövmek gibi hayallerimin olması beni kötü bir insan mı yapıyor acaba. Ama hayali bile çok güzel. Yaradana sığınıp sopalamaktan bahsediyorum. Aman dileylene sinirlenip daha fena sopalamaktan. Off, ne tatlı olur.

æ Evimde dividi'si olan filmi televizyonda yayınlandığında izlemekten daha büyük bir keyif alıyorum. Çünkü o zaman bürür insanla birlikte izlemiş gibi oluyorum. Varsın küfürleri kessinler, varsın önlerine çıkan her şeyi mozaikleşinler. Umrum değil.

æ Ağzında balık olan çatıdaki martı gibi mutluluklar nasip etsin güzel Allah'im.

YİĞİT ÖZGÜR

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

GEÇEN SENE Bİ GÜN BİZİM FİNDIKLI'DAKİ OKULDAN TAKSİYE BİNDİM DERĞİYE GİDİCEM...

ALLAH ALLAH DİYORUM NASIL OLUR, 10 YILDIZ GİDİP SELDİŞİM YER, DERĞİ DE ORDA BALAN... ADAMIN TAVRINA UYUZ OLDUM (NANASIM GELMEDİ TELEFONDA GİRDİM, ASMALI MESCİT YAZDIM GOOGLE'A, SONRA Bİ DE ASMALIMECİT ARATTIM...

Bİ AKŞAM DA ZİL ÇALMIŞTI. BİZİM SİTEDE YAN BLOKTA OTURAN Bİ KOMŞUMUZ... BUNLARA MİSAFİR GELMİŞ, ADAM MİSAFİRLERİ GERİ GÖTÜRCEK MİŞ AMA OTO-PARKTA ARABASININ ARKASINA SAHİBİNİ BİLMEYİŞ BİR ARABA PARKETMİŞ. YANI TARAFTA DA BABAMIN ARABASI VARMİŞ. ÖTEKİ ARABANIN ÇIKIYASI LAZIM AMA KİMIN OLDUĞUNU BULAMADIM. BARI SEN ÇEK DE ÇIKIYIM "DİYE GELMİŞ, BABAM GİTTİ NEYSE, ARABASI LA ÇIKMIŞ ADAM, SONRA TAM GİDCEKKEN ŞÖYLE YAPMIŞ...

AMA GALİBA HİÇ ÖYLE DEĞİL. NE KA-DAR İYİ KONUSURSAN KONUS DİYA-LOĞ KURMAYACASIN ADAMLAR VAR. O GÜN TAKSİCİ TAM Bİ RUH HASTASI ÇIKTI, DELİ HERİF... BEN DE SALAK Mİ-YIM NEYİM NİYE TARTIŞIYOSAM, "HE CANIM HE" DE GİT İSTE... AMA ELİMDE DEĞİL, O İĞRENCİ KENDİNDEN EMİN GÜLÜŞÜNE UYUZ OLDUM. "YAA GOOGLE'A GİRDİM, BELEDİYENİN SAYFASINDA BİLE ASMALIMECİT YAZIYO" DEDİM. BU SEFER DE NE DEMEYE BAŞLADI MANDAKOSLUYAMİYAK BİLİYÖ MÜSLÜKİZ.

"YAA TAMAM NEYSE NE" DEDİM AMA ARTIK ÇOK GEÇ OLMUŞTU, ÇOK FAZLA GERİLMİŞTİK. "BİRADER NEYSE NE FİLAN DİYE KONUŞMA AYIP OLUYO" DEDİ. BEN DE "YAA BİRAK BİRADER! MİRADER KARDEŞİM YÜRÜ SADECE DİYE ARTISLENİNCE İYİCE ALEVLENDİ ORTALK, HERİF DİRDÜ, AHA DEDİM ZORAYI VİYORUM... O ARA DA KİKBOKSA GİDİYODUM, "DÖVER MİYİM LAN ACABA, DÖVERİM BELKİ" FİLAN DİYORDUM, SONRA DUR DEDİM SAPTAMA, LEVVESE MEVVESE VARDIR, SOKAR Bİ TARA-FINA, COSMA DİYE SAKINLESTİRDİM KENDİM, AMA SAKINCE BAŞLAYAN YOLCULUK DAHA 10 DAKKA OL-MADAN GALATASARAY'IN ORDA SON BULDU. İNDİM ARKADAN GELEN TAKSİYE BİNDİM BEN DE...

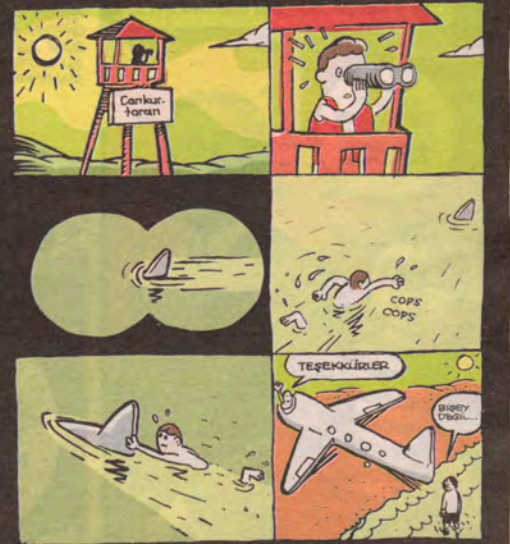

ASMALI MESCİT ULAN... ASMALI MESCİT...

Yğur Gürsoy

YAVUZ ÖZTÜRK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

■ Hukuka neler oluyor anlamak imkânsız. İki yıl önce başbakanı protesto eden, ısıklık çalan; başbakan ısıklık çalan diyor, üniversite öğrencileri 15'er ay hapis cezasına çarptırılmış, daha önce suç işlemedikleri için de cezaları ertelenmiş. Şimdi kardeşim, önce bu dava nasıl oluyor da iki yıl sürüyor bu bir, hadi iki yıl sürdü, sen benim başbakanımı protesto etmeye kalkın, bu çocuklara ancak iki yılda ceza verebildin tamam da şu "daha önce suç işlemedikleri için cezalarının ertelenmesi" saçmalığı ne yahu? Ne belli bunların daha önce suç işlemedikleri? Var mı bunun bir garantisi, ki ben buradan iddia ediyorum, bugün başbakanıma ısıklık çalan, daha önce de muhakkak bir müessir fill içerisinde bulunmuştur. Zamanı gençliği zaten suçla meyilli, kesin bir suç işlemişlerdir. Sen benim başbakanıma ısıklık çal, here horo yap, sonra da elini kolunu sallaya sallaya sokaklarda dola. Adalet bunun neresinde? Bugün başbakanıma ısıklık çalan yarın öbür gün banka soyar, kalpazanlık yapar. Bari madalya taksaydınız. Ya yarın öbür gün, bir takım kendini bilmezler "nasılsa cezasını erteliyorlarmış" diye bütün büyüklerimizi protesto ederlerse ne yapacaksınız?

■ Hayırlı uğurlu olsun, yeni kırmızı kitabımız kabul edilmiş. Tabii kitabımız diyoruz ama gizli bir kitap bu. Haliyle dünyanın en az satılan kitabı olma ihtimali yüksek. Neticede daha az satış ancak insanların kendi kitaplarını yazıp size getirmesiyle mümkün. Diyelim bir kitap yazıp bin adet bastınız, siz daha piyasaya sürmeden, aynı kitabı yazan bin arkadaş getirip kitabı size zorla satarsa, işte o zaman daha az satmış olursunuz ki bildiğim kadarıyla çok da sık rastlanan bir durum değildir bu.

■ Bizim gazetelere göre NATO'da kalkanları indirmiş gibi görünüyoruz ama elin oğlu gülüyor. Eşegi bize itelemeye kalktılar, reis-i cumhurumuz masaya yumruğunu vurunca boyayıp öyle itelediler. Kalkanın hedefinde yine İran var ama bu sefer İran var demiyoruz. Gerçi adamlar kendi aralarında diyorlar o ayrı. Bari arkamızdan konuşmayın be. Açıyorum kalleş BBC'yi "komuta Türkiye'de değil pratikte bir faktör yok" diyor. Açıyorum mendebür Süddeutsche Zeitung'u "Rusya da İran'a karşı füze kalkanına destek olmak üzere davet edildi" yazıyor, açıyorum sarı çayan Frankfurter Allgemeine'yi, iki satırda "İran'dan söz edilmesi Gül'ü sinirlendirmiş olacak ki..." diye geçiriyor. Açıyorum hain Le Figaro'yu "Ankara se rallie au projet de bouclier antimissile" diyor ki Fransızca bilmediğim için bir halt anlamıyorum. Ama kesin onlar da arkamızdan hay huy ediyor gibi geliyor bana.

■ Tamam, bir kandirik ettiğiniz, çocuğu "ay vallahi attı gitmiyor, iğne ciye gidiyoruz" diyerek evde asker ettiğiniz ortada ama bu kadar da ayan beyan olmuyor sayın dış dünya. Hayır, hiç aklınıza gelmiyor mu ki bizim ata sporlarından biri de "dış basın hakkımızda ne demiş" diye dış basını okumaktır, bari "kandırdım kundurdum düvel eşeği bindirdim" diye yazmayın, ağırınıza gidiyor.

■ Ben İran'a İran demem, İran'a İran demedikçe diyerek bu işin içinden sıyrılmamızı neredeyse ellerinde bayraklarla sokakla atlayıp kutlamaya kalkan basın amigolarının bir bildiği de olabilir tabii. Önce o kalkan el incek dedik, kalkanı indirdik memleketi döndük, evde bir bayram havası, Lizbon'dan abimiz gelmiş, komşularımız bizi çok sevmiş. Çağan İrmak mı yazdı lan sizi prensesin rüyaları? Neşeler sizi.

■ Efendim şimdi de bir takım kadrolu tatavacılar, Tatavla'da park yeri bulamayışalar, bazı kardeşlerimiz KPSS'ye girmeden hükümettekinin yakını oldukları için memur oldu diye ayaklandı. Anlamak kabil değil. KPSS'yle girecek oluyorlar, üstelik bütün soruları yapıyorlar, hemen itiraz: "Kopya çekildi!" E sınavsız giriyorlar, yine fevran, nasıl olacak bu işler? Adam sınavla girmeye çalıştı, kopyacı dedin; sınavsız girdi "sınavsız olur mu" diyorsun, ne istiyorsun yahu? Arkadaşlardan biri de Almanya'daymış, sürekli olarak orada ikamet ettiği halde burada kamu görevlisi gözükiyormuş diye yine bir alay küfür kıyamet. İyi de kardeşim, buradaki halk da, Almanya'daki lahana turşusu mu? Kanımca halka hizmet ettikten sonra hangi halka hizmet ederse etsin. Ben yediğim ekmeği ayrı tutmam Alman kardeşimle, kamu görevlimi mi paylaşamayacağım?

■ Bir son dakika haberini sizinle paylaşmak istiyorum. Paylaşım için teşekkür edin, repleri unutmayın. Taliban liderlerinden Molla Mansur ile aralarında devlet başkanı Karzai'nin de bulunduğu Afgan yetkililer, ABD ve NATO arasındaki gizli görüşmeler ve Molla'ya CIA kaynaklarından yüklü miktarda para ödendiği geçen ay ortaya çıkmıştı. Sanırım CIA, Taliban'ın iki numaralı adamını satın almak niyetindeydi.

■ Tam bu olay açığa çıkmışken, skandal skandal doğurdu. Zira aylardır kendisini Molla Mansur olarak tanıtan adamın Molla Mansur olmadığı, paraları da alıp ortadan kaybolduğu öğrenildi. Buradan selam olsun Afganistan'ın Sülün Osman'ına! NATO'ya da geçmiş olsun, her sakallılı Taliban sanıp Sülün Osman'ı uçaklarında ağırlamışlar, cebine de açıklamaya utandıkları miktarda, milyon milyon dolar para koymuşlar. Abi güzel sakal indirmiş kerizlerden şimdi ara ki bulasın. Bu anda ne düşmek dalgalara, bu anda ne kavgı, ne hürriyet, ne karım. NATO, ABD Genelkurmayı ve ben bahtıyım.

■ Dünyanın jandarmasına bakın hele. Biz de gep gep gerinerek gezinen bu adamları bir şey sanmıştık. Meğer hepsi mankafalıymış, hiçbirinde yaraya sürülecek akıl yokmuş. Yok, uydudan izliyorlarmış, saç telini görüyorlarmış, parmak izinden eltinin kim olduğunu söylüyorlarmış bilmem ne. Ulan elin sarı çizmeli Mehmet ağasına milyon dolarları bayılmışlar, ciddi ciddi devlet başkanıyla falan görüştürmüşler; şimdi de "meğer o değilmiş"

diyorlar. Bizim sahte Molla Mansur üstüne üstlük NATO uçağıyla kaçmış gitmiş bile!

Tenzih ediyorum!

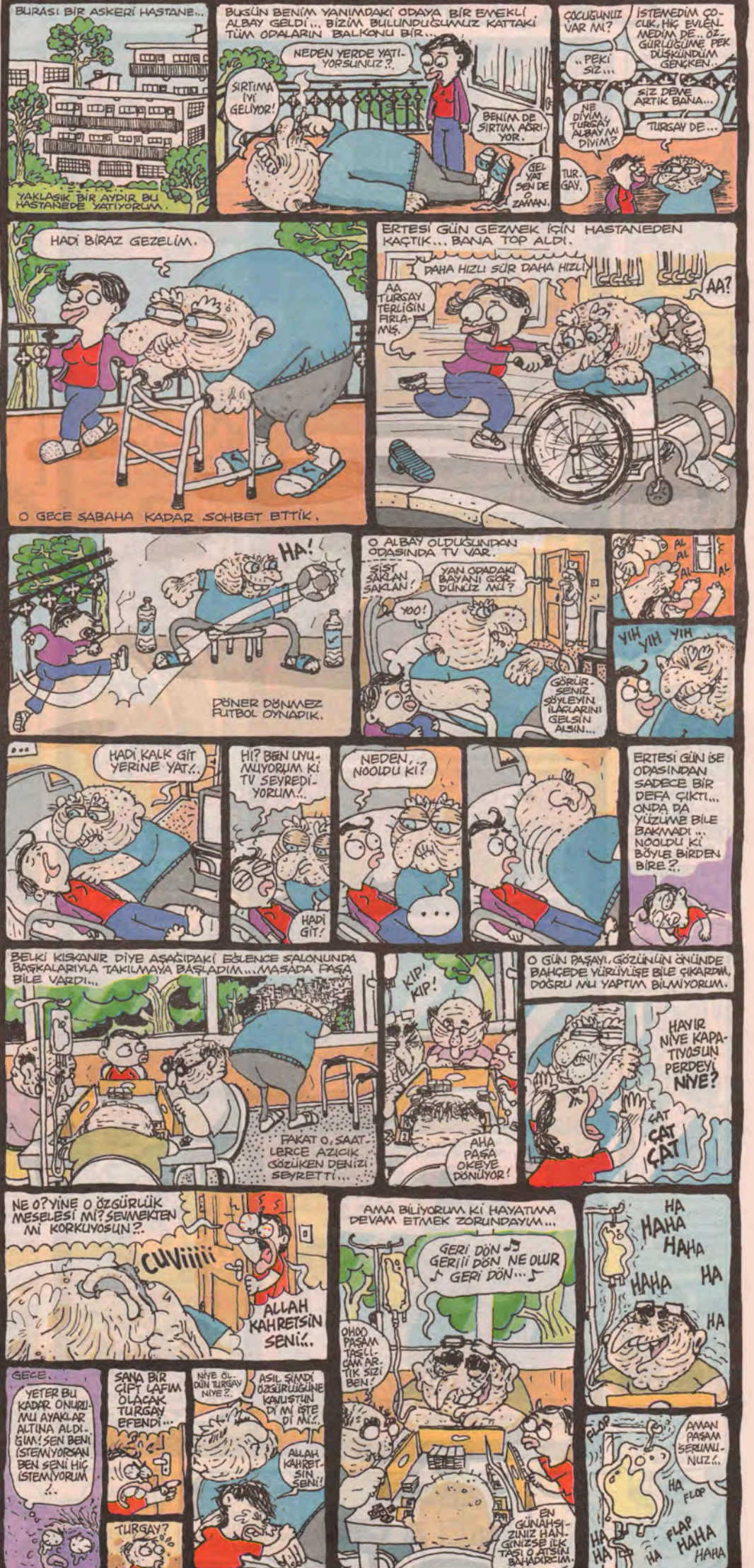
Asırlarca İngiliz zulmü altında imlemiş, patates kıtlıklarında berhava olmuş, kan kusmuş, kızıl kışkı şerbeti içtim demiş, mert İrlandalı kardeşlerimi tenzih ederim, her biriyle dansa kalkar parkeleri teperim ama İrlandalı kompradorları şiddetle kınıyorum. Bu, benim canım İrlandalının kanını emen vampirler, her bir İrlanda vatandaşını 500'er bin dolar borçlandırmışlar. E ne oldu bu para, kumarda mı yediniz, valör, swap falan mı döndü, sıcak para çıktı, demir kazık mı girdi, nasıl deve ettiniz lan parayı? Kim yaptıysa borcu o ödesin kardeşim. Sen komprador olarak halkın kanını emerken üstüne üstlük bir de halkı kişi başı 500 bin dolardan ipoteklediysen bize ne be? Bitsin bu İrlandalının çektiği zulüm. Kardeş kardeşe vurduran, ekini patatesle değiştirip kıtlıktan geçiren İngiltere'den çekti çekeceği kadar, bir de sizin gibi hain evlatlarından mı çekecek? Yeri gelmişken İskoç da candır, İskoç halkını da tenzih ederim.

Daha önce tenzih etmiştim, yine ederim, her iki taraftaki Koreliler canımdır, ciğerimdir; egemenler sidik yarıştıracak diye onları horoz gibi dövüştürmeye kalkanlar kafamı kızdırıyor. En sonunda bir egemen gelip "çıkın lan ülkeden, Almanya'dan oğlum gelecek diye hepinizi kovacak, ondan korkarım. Arkadaşım durun, siz kardeşsiniz!

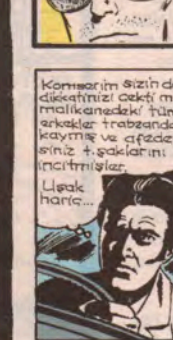
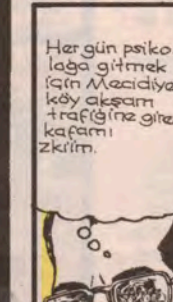
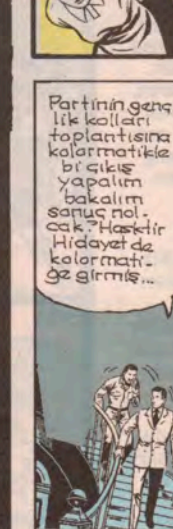
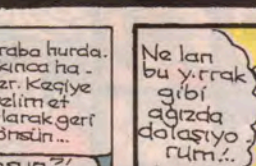
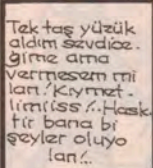
Arkadaşlar elinde Metafor'un 2004'te çıkardığı promo cd olan varsa adamı hasta etmesin, ulaştırın. Dünya Sinema Başkanı Oky de ben de acilen istiyorum! O CD haftaya burrada olacak. Kemal! (Kut olan) olmadı sen bir el atasin diyor Oky. (Kemal abi ben saygıda kusur etmem, Oky dedi öyle). Ve evet, Metafor, feci core.

TURGAY

Göksu Gül

Abi bu akşam türkülerle coşmak istiyorum. Bildiğin güzel bir türkü bar var mı?

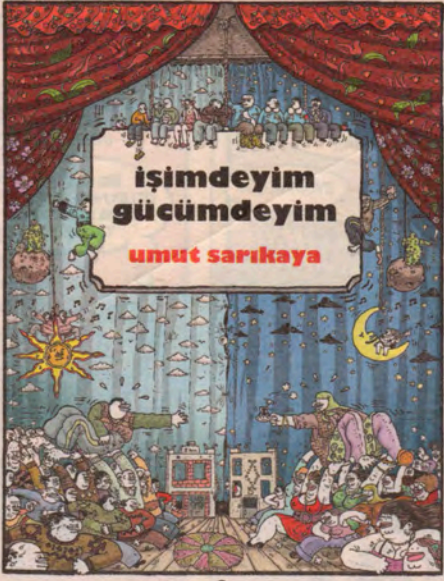
Biraz daha tuvalette pineklemeye karar verip, gazetenin başka bir ekini aldım elime. İlk sayfadaki standart fotolardan biri, bu kez daha da tuhaf geldi bana. İnsanlar, yürürken niye acayip gözükiyorlar!? Ünlü bir magazin kişisinin sevgiliyle beraber, ünlü bi alışveriş merkezinden çıkarken çekilmiş fotosuydu: İkiliğin bacakları, daha doğrusu o andaki adimleri, çok garip görünmekteydi! İnsan bedeni ve kıvrımları, gerçekten de sihirli birer et parçası. Örneğin kıyım. Yarım saatte burada pineklemekteyim; ve onun esnekliği sayesinde hiç kemiyim etime batmadan dakikalarca oturabiliyorum. Tekrar resme baktım: Aman tanırım, sahiden de acayip bir pozisyonda gözükiyor şü ünlüler. Ne biçim bir kare bu! İnsan, adımlarını bir bir atarken, tam da bu adımıda yakalanır mı. Bir saniyede kaç adım vardır!? İlk kez, çizgi-romancı Manara'nın karelerinde gördüğüm şekliyle: Bedenimiz, çok manyak pozlar verebiliyor, ve çok tuhaf açılara sahibiz; "profiliden" in dışında, yüzlerce! Belki o zamanlar kadın vücudunu da iyi tanıyıordum. Ve bu ressamın zor ve garip açılardan resimlediği bazı güzel kadın pozları, "hatalı" geliyordu bana: Hem, cinsel anlamda biraz itici buluyor; hem de anatomik olarak "yanlış" yapılmış sanıyordum! Çok sonraları, ressamın özellikle zor açılari (az bilinen insan bedeni pozlarını) çizmeyi sevdiğini düşünmeye başladım. Duranlığı yırtmak isteyen bir sanatçı da, ancak bu mantıkla hareket edebilirdi. Gazetenin ekini tekrar elime aldım: Bu ünlü pozlarını yakalamaya çalışan-magazinciler de, aynı yaratıcı düşünceyle deklanşöre basıyor olabiliyor muydu? Kıçımı oturakta az oynatarak, biraz bunu düşündüm. Magazincileri, elbette ki sevmiyordum bu yapışkanları. O yüzden onlara böyle bir pâyeye vermek istemedim. Mutlakâ ki tesadüftü. Aynı, benim de sokakta yürürken çekilmiş fotoğraflarımda olduğu gibi. O zamanlar dijital ortam da yoktu, ve masraf olmasın diye sadece iki-üç poz verebilmişim. İkisinde de, en berbat adımda yakalandım. Resimlerden bir tanesine hâlâ, bu nedir diye bakar dururum: Bahariye taraflarında, bir plâkçı dükkânının önünden geçiyorum. Özellikle, bu kaldırımda yürürken poz vermek istedim. Arkadaşım, ileriden, karşı kaldırımdaki bir kafenin önünde basıyor deklanşöre. Amacım, plâkçı dükkânının vitrinindeki, büyük Rock müzisyenlerinin renkli afişlerinin tam önünden geçerken, hoş bir kareye yakalanmak. Bunu başarıyorum. Fakat, otomobiller park etmesin diye kaldırıma konan kısa ve kalın demirleri hesap edemiyorum: Bir ayağımın attığı adım, demirlerden birinin yuvarlak kafasıyla çakışıyor. Ve garip bir perdelenme, tuhaf bir vücut hareketi. Tarif etmem güç! Demir-ayak gibiyim. Hafif aksak. Kolum da arkamda kalmış bu arada; nasıl becerdiysem. Zaten tipim biraz kayıktı, iyice dağılıp yamulmuşum o karede. Ve nedendir bilmem, "yürürken güzel görüneceğimi" düşünmüştüm hep! Bir garantisi yokmuş demek. Gerçi şimdi, "dijital" zamanı. Bi kuruş harcamadan, onlarca pozum yakalanabilir, o kaldırımda. Ama geçti artık. O dükkân yok. O kaldırım, başka kaldırım. Akşam güneşi, havanın rengi bile bir başka. Birkaç yüksek bina dikildi o bölgeye.. Gazetenin ekine tekrar göz attığımda, resimdekilerin daha da tuhaf bir açıda gözüktüğünü farkedip, salakça hüzünlenmeyi kestim:

Üstelik, ünlü magazin kişisi olan adam, benden on kat daha düzgün tipli bi herifti. Öyle bir insanın vücudu bile, en sinir bozucu pozlara yakalanabiliyordu: Pantolunu, bacaklarından çıkması gibiydi sanki, ve deri ceketki çok tuhaf bir salınma hareketinin ortalarında kalmıştı.. Ah, şu elbiseler! Hiç güvenilmez onlara.. Altın çağımi yaşıyan, ve her aksiyon filmi karesinde karşımıza çıkan Bilgisayar Animasyonculuğunda, "sahici bakan gözlerle" beraber, modellenmesi hâlâ yeterince becerilemeyen diğer şey: Elbiseler. Daha doğrusu, onların yüzlerce potu, büzüleri, neredeyse sonsuz çeşitlilikteki kıvrımları! Birçok Dijital animasyon (çizgi) filmde, eşya, ortam ve hayvan çizimleri mükemmel seviyede; insan karakterlerine çoğunlukla streç türü elbiseler giydiriliyor! Bedenin şeklini alarak, fazla büzü ve pot yapmadıkları için.. Ah, bizi başka bir 'biz' yapan şü manyak ve gizemli kıyafetlerimiz!.. Gözlerimin bulunduğu bölgeden, aşağıya, dizkapaklarımıza doğru baktım.

Çok tuhaf.. En çok, diz kapaklarımı seviyorum! Diz kapaklarımı okşadım. Dirseklerimden daha çok seviyorum dizkapaklarımı, ve isimlerini. Hiç de bir kapağa benzemedikleri hâlde! Bilmiyorum, bana oldukça güzel geliyorlar işte. Zaten sevdiğim çok az yerim var, bir de onların hassas dengelerini sorgulayamam. Muhabbetin biraz daha cinselliğe kayması ve gevşemek adına, şunu da ekleyeyim bari; kadınlarda ise kol bilekleri'ni seviyorum; erkeklerde de sırtı beğenirim. Bir erkek sevgilim olsaydı, her gece sırtına sarılırdım onun. Veya sarılmazdım! (Böyle ağızsözlü davranmak adına şöyle ipnellik esprili cümleler kurmak dahi irkiltici!) Sonra, daha aşağılara baktım: Terliklerim vardı ayağımda.

Ayaklarımı, onların içinden çıkardım. Hemen önümdeki yumuşak tüylü, ufak haliya bastım. Yavaşça doğrulduğumda, pijamam da nasıl olduysa üzerimden sıyrılıp, yere düşmüştü hafifçe. Yanlış, garip birşey oldu. Pijama, küçük kumaş dalgaları halinde dağılmadı yerde. Sadece ufuk büzüleri yaparak, bir beton blok gibi, sert biçimde dik durdu! O yüzden, ellerimi pijamanın kenarına dayayarak, kendimi yukarıya doğru çekmem gerekti. Çamaşırın içinden nihayet çıktım, ama bir ayağım hafif kenara takılınca, langur lungur düş bölmесinin içine yuvarlandım! Ne olduğunu anlayamayip henüz doğrulurken, düş bölmесinin kapağı şingirdayarak hızla kapandı: Ve içerde, küvetin ortasında; eski bir yabancı sinema oyuncusu (yeşil gözlüklü), büyükçe bir at kafası, ve elinde şekerlik tutan bir kadın kolu ve bileği ile karşı karşıya kaldım. Atın kafası, az yukarıdaki pencere boşluğuna tam oturmuştu; kadının bilekli kolu ise düş musluğu deliğinden küvete uzanıyordu. Daracık mekanda öylesine yakındık ki, irkilip geri çekilmek yerine, tekrar düşmemek için onlara tutundum. Bir ön önce birşeyler yapmak, bu tırsıcı saçmalıklardan kurtulmak gerektiğini biliyordum. Ama bu telaşımın bile, nedense düzenli bir sırayla olması gerektiğine inanıyordum. Yoksa, küvette sonsuza dek, buruş buruş kapalı kalacaktım. Hızla karar vererek, kadının bileğini öptüm! Ve elinde tuttuğu şekerlikten bir şeker aldım. O sırada düş kapısı çaldı! Bayramlaşmaya gelen mahalleli bir çocuktu. Heyecanlanıp mantıksız birşey yaptım; şeker yerine Rock yıldızının yeşil gözlüğünü alıp tutuşturdum çocuğun eline, duvardaki atın ağzına da şekerini verip, süratle dışarı çıktım!

Banyodan tam çıkarken, flaşlar patladı! Artık pineklemekten sıkılan ve yeni günün stresini taşıyan yüzümde, ekşi ve şaşkın bir ifade vardı. Bir ayağım içeride, bir ayağım koridorda, elim ise duvarın kenarında eğreti pozisyondaydı. Yine tipiz bir duruşumdum.. Koridorun ilerisinde, beni görüntülemekte olan 'gözlemci' ben' ise, çok tatlı gözüktü gözüme. Gidip, dizkapamı okşamak istedim. Vazgeçip, televizyonda belgesel izledim.

umud sarıkaya
işimdehyim
gücümdehyim kitapçılarda

YILMAZ
ASLANTÜRK

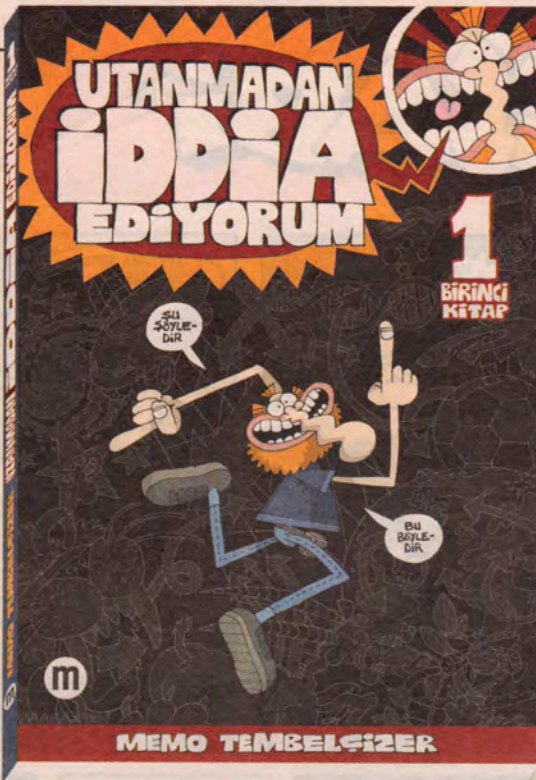
OTİSABI
4

Kayıtdışı
hatıralar

ÇIKTI!
KİTAPÇILARDA

not defteri hediye
UYKUSUZ
POSTERKİTAP
ekim-kasım sayısı
2011
KARTPOSTAL
TAKVİMİ
ÇIKTI!

- HAYATIN ANLAMI ARMUTTUR!..
- NOSTALJİ GEÇMİŞE DEĞİL GELECEĞE ÖZLEMDİR!..
- OTOMOBİLLER AERODİNAMİK DEĞİL, SOSYODİNAMİK!..
- TELEVİZYON ŞÖMİNERDİR!..
- SİNEKKAYDI TRAŞ DEMOKRASİNİN GEREĞİDİR!..
- TOPLUMLAR HAYVANDIR!..
- TOPLUMLAR BİTKİDİR!..
- HEPİMİZ SİNEĞİZİ!..
- HEPİMİZ BİLARDO TOPUYUZ!..
- HEPİMİZ KIYMA MAKİNESİYİZ!..

MEMO TEMBELÇİZER
UTANMADAN
İDDİA
EDİYORUM
ÇIKTI! KİTAPÇILARDA

gelen kutusu

Merkut ÇÖREKÇİOĞLU

C. Çağlar ÖZDEMİR

Ercoran

Ömer GÖKSEL

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın ortamında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Kasım 2010 | Sayı: 169
Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

YAYINCI MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Nuri Açar (nuri@uykusuzdergi.com)

Grafik: Hakan Karataş - Fırat Yaşa - Vasıf Terim Kalligrafi: Şevki Sayışman
Halkla İlişkiler: Elvan Aktaş (caglar@uykusuzdergi.com) Muhasebe: Münire Tahirler Ofis Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Sofyalı Sok. Hamam Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: Gemi Matbaacılık İnşaat ve Turizm Sanayi Ticaret LTD. ŞTİ. Tel: 0 312 353 29 61
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22 Abonelik: Yurtiçi: 99TL Amerika: 100\$ Avrupa: 70\$ Uzakdoğu: 120\$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 USD: TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 EUR: TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

